

دين و ژين

له ژېړ روښنايي راسپارده كاني (رب العالمين)

فاتح مهلا رسول شارستينى

چاپى دوو دم
۱۴۲۸ کالچى - ۲۰۰۷ زاييښى

مجلدی قرآن النفاي

www.igra.afhamontada.com

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

دین و ژین

له ژیر پوښنایي پاسپارده کانی رب العالمین

نووسینی

فاتح مه لاره سول شارسټینی

ناوی کتیب: دین و ژین
ناوی دانه: فاتح مهلا رسول شارستینی
تیراژ: 1000 دانه
تایپ و کۆمپیوتەر: نجم عبدالله
چاپخانه: چاپخانه وئوفسیتی سیما
چاپی یه کهم
سالی چاپ: 1426 کۆچی / 2005 زاینی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ أَلَّا تَشْرَكُوا
 بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ
 إِهْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا
 ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ
 اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ* وَلَا
 تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ
 أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانِ بِالْقِسْطِ لَا تَكْلَفْ
 نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا
 قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
 تَذَكَّرُونَ* وَأَنْ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا
 تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ فَتَفْرَقَ بَيْنَكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ
 بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾

الأنعام (151-153)

ئەم كۆتۈپە پېشكەشە بە:

دايك وياوكى ئازىزم كەھەموو ئاواتيان ئەوۋەبوو بېم
بەخزمەتكارىكى ئەم ئىسلامە.
بەھەموو ئەو مامۇستا خوشەويستانەم كەلىيان
سوودمەند بووم.
بەھاوسەرى بەرېزم (سېۋەخان) و جگەرگۆشەكانم
(محمەد و ئىبراھىم و ئاسودە).

مەلا فاتح

9	پیشه کی
	وه صیه تی یه که م
	﴿ لا تُشْرِكُوا بِاللّٰهِ شَيْئًا ﴾
	وتاری ژماره یه که م
12	شیر کی هره گه وره (1)
	وتاری ژماره دووهم
31	شهریک بو خوادانانی گه وره (2)
	وتاری ژماره سئیه م
48	شیر کی هره بچوک (1)
	وتاری ژماره چوارهم
61	شیر کی هره بچوک (2)
	وتاری ژماره پینجه م
80	شیر کی شاراو
	وه صیه تی دووهم
	﴿ وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾
	وتاری ژماره شه شه م
96	مافی دایک و باوک (1)
	وتاری ژماره حه و ته م
114	مافی دایک و باوک (2)
	وتاری ژماره هه شته م
135	مافی دایک و باوک (3)
	وتاری ژماره نو یه م
154	مافی دایک و باوک (4)

وه صیه تی سینه م

﴿ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ ﴾

وتاری ژماره ده

179 مافی منداډ (1)

وتاری ژماره یانزه

196 مافی منداډ (2)

وتاری ژماره دوانزه

215 مافی منداډ (3)

وتاری ژماره سیانزه

231 مافی منداډ (4)

وتاری ژماره چوارده

250 مافی منداډ (5)

وتاری ژماره پانزه

268 مافی منداډ (6)

وتاری ژماره شانزه

286 مافی منداډ (7)

وتاری ژماره حهڅده

304 مافی منداډ (8)

وه صیه تی چواره م

﴿ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ﴾

وتاری ژماره ههڅده

324 داوین پاکي (1)

وتاری ژماره نوژده

340 داوین پاکي (2)

بابهات

لايهه

وتاری ژماره بیست

359 دلون پاکی (3)

وتاری ژماره بیست و یه

372 داوین پاکی (4)

وتاری ژماره بیست و دوو

387 داوین پاکی (5)

وتاری ژماره بیست و سئ

404 داوین پاکی (6)

وتاری ژماره بیست و چوار

418 داوین پاکی (7)

وه صیه تی پینجه م

﴿ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ﴾

وتاری ژماره بیست و پینج

434 تاوانی کوشتن (1)

وتاری ژماره بیست و شش

449 تاوانی کوشتن (2)

وه صیه تی شه شه م

﴿ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ﴾

وتاری ژماره بیست و هه وت

471 پاراستنی مافی هه تیو

وه صیه تی هه وته م

﴿ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ﴾

وتاری ژماره بیست و هه شت

494 دادگه ری له کی شان ه پئوانه دا (1)

باب ۱۰

لايهه

وتاری ژماره بیست و نو

510 دادگهري له کپړین و فروشتندا (2)

وتاری ژماره سی

528 دادگهري له کپړین و فروشتندا (3)

وتاری ژماره سی ویهک

545 دادگهري له کپړین و فروشتندا (4)

وه صیه تی هه شتم

﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ﴾

وتاری ژماره سی و دوو

562 دادگهري له قسه و گو فتاردا

وه صیه تی نوهم

﴿وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا﴾

وتاری ژماره سی و سی

584 وه فاداری له به لاین و په یماندا (1)

وتاری ژماره سی و چوار

599 وه فاداری له به لاین و په یماندا (2)

وتاری ژماره سی و پینج

614 وه فاداری له به لاین و په یماندا (3)

وه صیه تی ده هم

﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾

وتاری ژماره سی و شش

شوینکه و تنی پربازی راستی خواو

631 دوورکه و تنه وه له پرنچکه و پربازه لاره کان (1)

وتاری ژماره سی و هوت

645 راگیر بوون له سر پربازی راستی نیسلام (2)

پیشہ کی

نَحْمَدُكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

خوښته‌ری به‌پړتې: ئه‌م کتیبه‌ی به‌رده‌ست، زنجیره ووتاریکه که له‌مینبه‌ری مزگه‌وتی عومهری حه‌مه‌علی(یه‌وه له‌شاروچکه‌ی پیره‌مه‌گروون پېشکه‌ش کراوه‌و به (CD) زوړیک ه‌گوښیستانی له‌ماموستایان و خوښندکاران و پوښنیران به‌باشیان زانی که‌کوښکړینه‌وه و ه‌خووتوینی کتیبیکدا پېشکه‌ش به‌خوښته‌رانی کورد زوبانی موسلمان بکړیت. به‌نده‌ش، ه‌رچه‌نده ئه‌مه‌م به‌کاریکی قورس زانی، چونکه زمانی قسه‌کردن له‌گال زمانی نووسین جیاوازی زوره، به‌لام پشتیوان به‌خوای گوره ده‌ستم پیکردو سه‌ره‌نجام ئه‌م کتیبه‌ی نه‌هرچو. جا له‌به‌ر نه‌وه‌ی ئه‌م زنجیره ووتاره له‌خزمت قورئانی پیروز - نایه‌تی ژماره (151 - 153)ی سووپه‌تی (الأنعام)بوو که‌پتی ده‌گوترئ (الوصایا العشر) ده وه‌صیه‌تو ی‌سپارده‌که‌ی په‌روه‌ردگار، ئه‌م ده وه‌صیه‌ته‌ش بواره‌کانی عه‌قیده‌و بیروباوه‌رو په‌یوه‌ندی کومه‌لایه‌تی و لایه‌نی په‌وشت به‌رزی و داوین پاکو و بازارو نابووری و چهند بیه‌تی تری تیدایه که‌ده‌توانین بلّین ئه‌م ده وه‌صیه‌ته هم باسی دونیایه هم باسی قیامه‌ته، بویه ناوم نا (دین و ژین) به‌ئومیدی پته‌وتربوونی بیروباوه‌رو ئیمان و دینه‌که‌مان ومخوشی ژینه‌که‌مان له‌ژنر روښنایی دینه‌که‌ماندا.

به‌ئێ، به‌فه‌زلی خوا بابه‌ته‌که ئاماده‌کرا، به‌لام دیاره چاپکردن و بلۆکردنه‌وه‌ی نه‌توانای دارایی مندا نه‌بوو، بۆیه به‌نووسراوی ده‌ستنوس مایه‌وه، تا ئه‌وه‌بوو خه‌ی‌رخوازی ناوچه‌که‌مان، جه‌نابی حاجی محهم‌ده‌ی شارسته‌ینی، ئاماده‌یی خۆی نیشان دا که له‌بواری سه‌رمی هاوکاریمان بکات و نووسراوه‌که بگاته چاپخانه، خوای گه‌وره پاداشتی بداته‌وه‌و ته‌مه‌ن درێژو له‌ش ساغی بکاو کوپه‌کانی ته‌مه‌ن درێژ بکاو خوای گه‌وره زیاتری پێ بیه‌خشی و هه‌روا جێگاده‌ستی خه‌ی‌رخوازی له‌ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی مزگه‌وت و پروژه خه‌ی‌یه‌کاندا زیاتر دیاربێ و ئه‌م به‌ره‌مه‌ش سه‌ده‌قه‌یه‌کی جاری بێ بۆی و مالی ئاوابێ.

جا نه وه ئیوه وه ئوه کتیبه که، به ئومیدی ئه وه م که خوای گه وه ره لیم قبول
بفرموی و بیکاته تویشووی قیامه تم و مایه ی سوودگه یان دنبه موسلمانان..
جا نه که ره ئیوه ی خوینه ریش مایه ی ره زامه ندیقان بوو ئه وه دوعای خیرمان بو بکه و

خۆ ئەگەر ھەلە یەکیشتان بینی ئەو ھەمنەو ھەو ئەینی پیرۆزی ئیسلام لێی بێبەر ھەو
مەرفیش ھەلە خالی نە.

بەپێویستی شە دەزانم چەند تەبیینیەك بھەم بەرچاوی بەرێزان:

1 - ھەندێ ووتار دوورودرێژە, کاتی خۆی لە ووتارە کەدا لەوانە یە نیو ئەو ھەندە بووبێ
بەلام دواى نووسینە ھەو - الحمد للہ - دەستکەوتنی سەرچاوەی زیاتر لە سەر ئەو بابەتە,
گەشتۆتە ئەو ئاستەو ھەزیشم کردووە باسە کە ووتارە کە بەتەواوی بنووسم بەبەھانە ی
دوورودرێژی کورتی نە کە مەو.

2 - لە دواى ھەر وەصیەتیکدا سەرچاوە کەم نووسیوە, وەبەپێویستم نەزانی لە ھەموو
لەپەرە کەدا ئاماژە بە سەرچاوە کە و لەپەرە کە ی بکەم, چونکە ئەمە لە گەل شێوازی
ووتار نووسیندا گونجاو نەو بیرى خوینەر دەچرێنێ, ئەم بابەتە ش لێکۆڵینەو نە تا
سەرچاوە کەن بە لەپەرە و بەرگەو دیاى بکری.

بەئومیدی ئەو ھەو بێتە سوودی زۆر بۆ ھەموو لایەك إِنشاءَ اللہ ..

مەلا فاتح شارستینی

شارۆچکە ی پیرە مەگروون

2005 / 8 / 22

وہ صیہ تی یہ کہم
﴿ اَلَّا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ﴾

(الأنعام 151)

ووتاری یه که م شیرکی هه ره گه وره

به شی یه که م

قال الله سبحانه وتعالى

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ (يونس 106 - 107)

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم :

(لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ) (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ)

قال شيخ الإسلام - ابن تيمية (رحمه الله):

(إِنَّ الشِّرْكَ بِقَبْرِ الرَّجُلِ الَّذِي يَتَّقِدُ صَلَاحَهُ أَقْرَبُ إِلَى النَّفُوسِ مِنَ الشِّرْكِ بِخَشَبَةٍ، أَوْ حَجَرٍ، وَلِهَذَا تَجِدُ أَهْلَ الشِّرْكَ يَتَضَرَّعُونَ عِنْدَهَا، وَيَخْشَعُونَ، وَيَخْضَعُونَ، وَيَعْبُدُونَ بِقُلُوبِهِمْ عِبَادَةً لَا يَفْعَلُونَهَا فِي بُيُوتِ اللَّهِ وَلَا وَقْتُ السَّحَرِ. وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْجُدُ لَهَا. وَأَكْثَرُهُمْ يَرْجُونَ مِنْ بَرَكَةِ الصَّلَاةِ عِنْدَهَا، وَالِدُعَاءِ مَا لَا يَرْجُونَهُ فِي الْمَسَاجِدِ).

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ
إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ..

ئیماندارانی به پێژو خۆشه‌ویست، سه‌لام و په‌حمه‌تی خواتان پێشکه‌ش بۆ.
خۆشه‌ویستانم: قورئانی پیرۆز هه‌مووی په‌حمه‌ته‌ و هه‌مووی مایه‌ی هیدایه‌تی
ئینسانه‌کانه‌، به‌لام بۆ کێ؟ بۆ ئه‌و که‌سه‌ی که‌ خاوه‌نی دڵکی زیندوو و کراوه‌یه‌، خاوه‌نی
عه‌قلێکی سه‌لیمه‌، به‌رچاوی پوونه‌.

به‌لێ ئه‌و قورئانه‌ی مایه‌ی پزگارکردنی ئینسانه‌ له‌تاریکیه‌وه‌ بۆ رووناکی ﴿الر
كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ
الْحَمِيدِ﴾ (ابراهیم 1)، واته‌: ئه‌م قورئانه‌ کتیبیکه‌ ناردوو مانه‌ بۆ تو ئه‌ی محمد (صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تا خه‌لکی له‌تاریکی کوفرو سه‌رلێشبوای (له‌به‌ر پۆشنای رێنموونه‌کانیه‌وه‌)
به‌ویستی په‌روه‌ردگاریان به‌ره‌ و پێبازو به‌رنامه‌ی خوای بالاده‌ست و شایسته‌ی
سوپاسگوزاری ببه‌یت.

جا ئازیزانم: هه‌رموون با به‌یه‌که‌وه‌ بچینه‌ خزمه‌ت قورئانی پیرۆز، به‌لام کاتێ ده‌چینه‌
خزمه‌تی“ ده‌بێ وه‌کو چۆن به‌جه‌سته‌ و به‌رگی خاوینه‌وه‌ ده‌چینه‌ خزمه‌تی، ده‌بێ به‌هه‌مان
شێوه‌ش دلیشمان خاوین بێ، چۆن به‌گوێی سه‌رگوێی بۆ ده‌گرین” به‌گوێی دلیش ئاگادار
بین، له‌مه‌یدانی کرده‌وه‌دا جێبه‌جێ بکه‌ین، چونکه‌ زانیئێ بێ کرده‌وه‌، ده‌بیته‌ به‌لگه‌
(حُجَّة) به‌سه‌رته‌وه‌ و ئه‌و کاته‌ قورئان شکاته‌ لێده‌کاته‌. به‌لام کاتێ گوێت بۆ قورئان گرتو
ئه‌وه‌ی بیستت و فێری بووی به‌کرده‌وه‌ له‌ژبانی پۆزانه‌دا جێبه‌جێت کرد“ ئه‌و کاته‌ قورئان
شاهیدیت بۆ ده‌دات و ده‌بیته‌ شه‌فاعه‌تکار بۆت له‌پۆژی قیامه‌تدا، له‌ژبانی دونیاشدا
ده‌بیته‌ پۆژی رووناکه‌ره‌وه‌ بۆ رێنماییت و رزگاریت له‌تاریکی ژبان.

جا کاتیک ئێمه‌ له‌م کاته‌دا ده‌چینه‌ خزمه‌ت قورئان و ده‌یکه‌ینه‌وه‌، ته‌ماشای ده‌که‌ین
خوای گه‌وره‌“ له‌سووپه‌تی ئه‌نعام: ئایه‌تی (151) دا فه‌رمان به‌پێغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ ده‌کاته‌ که‌ به‌ئیمانداران رابگه‌یه‌نێ. که‌ واته‌: ووتاره‌که‌مان چوونه‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری
خواشه‌ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (اللهُ أَكْبَرُ) چه‌ند گه‌وره‌یه‌! فه‌رمووده‌ی رَبُّ الْعَالَمِينَ له‌سه‌ر
زویانی فخرُ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ هه‌زه‌تی محمده‌ی ئه‌مین عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ

نیمه‌ی نیماندار گوی بیستی ده‌بین.

ره‌بیعی کوپی خه‌بئم (ردحه‌تی خوای لیبیت) به‌کابرایه‌کی هاوپی خوی گوت:
(أَيَسْرُكَ أَنْ تُؤْتِيَ بِصَحِيفَةٍ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يُفَكَّ خَاتَمُهَا؟ قَالَ نَعَمْ). ره‌بیعی
به‌کسر نه‌م نایه‌تی بۆ خوینده‌وه که‌خوای گوره‌ده‌فرمویت: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ
رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ إِلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ (الأنعام 151)، واته: نه‌ی محمد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
پییان بلئ: خه‌لکینه وهرن با نه‌و شتانه‌تان بۆ بخوینمه‌وه که‌په‌روه‌ردگارتان ه‌رامی
کردوه‌له‌سهرتان.

به‌لئ نیمانداران، کاتئ ته‌واوی نایه‌ته‌که ده‌خویننه‌وه که‌نایه‌تی ژماره (151) ی
سووپه‌تی نه‌نعامه، ده‌بینن پئنج وه‌صیه‌تی تئدایه، نایه‌ته‌که باسی پئنج شت ده‌کات
که‌خوای گوره‌له‌سهر عه‌بدو به‌نده‌کانی خوی ه‌رام کردوون. دووباره‌ نایه‌تی ژماره
(152) ی ه‌مان سووپه‌تیش چوار شتی تر له‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی خوا باس ده‌کات. نینجا
نایه‌تی ژماره (153) ش‌قه‌ده‌غه‌کراوو ه‌رام‌کراوی ده‌یه‌می تئدایه.

واته سئ نایه‌تی ژماره (151 - 152 - 153) ی سووپه‌تی نه‌نعام بریتیه له (10)
وه‌صیه‌تی خوای گوره‌ بۆ عه‌بدو به‌نده‌کانی. جا به‌راستی چاکترین نامۆزگاری و
وه‌صیه‌تیک که‌ئینسان به‌دل گویی بۆ بگری و به‌قه‌سی بکا و فرامۆشی نه‌کات: “نامۆزگاری
خوای په‌روه‌ردگاره که‌خالقی ئینسانه، چونکه ه‌ر خالق ده‌توانئ نامۆزگاری‌یه‌کی وای
ئینسان بکات که‌کالایه‌ک بی پر به‌بالای نه‌و ئینسانه. جا کاتیک ده‌چینه خزمه‌ت نه‌و سئ
نایه‌ته‌قورئانییه که‌نه‌و (10) وه‌صیه‌ت و (10) شته‌قه‌ده‌غه‌کراوانه‌مان بۆ باس ده‌که‌ن،
ده‌بینن ه‌موویان جیبه‌جئ کردنه‌که‌یان به‌کسان ده‌بی به‌بخته‌وه‌ری ژبانی دونیا و
سهر‌فرازی پۆی دواپی بۆ ئینسان.

که‌واته با له‌وه‌نده زیاتر چاوه‌پئ نه‌بین و راسته‌وخۆ بچینه ناو باسه‌که‌مانه‌وه‌و بزانی
به‌که‌مین وه‌صیه‌ت و نامۆزگاری خوای گوره‌ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى “به‌که‌مین قه‌ده‌غه‌کراوو
ه‌رام‌کراوی له‌سهر به‌نده‌کانی چیه؟ له‌خوا ده‌پارێمه‌وه که به‌په‌حم و به‌زه‌یی خوی
منیش و ئیوه‌ش بکات به‌یه‌کئ له‌عه‌بده‌ صالحه‌کانی خوی، له‌وه‌
که‌سانه‌ی که‌نه‌م نامۆزگاری‌یه‌ی خوای په‌روه‌ردگار به‌دل و به‌گیان وه‌رده‌گرن و

له سایه و سنبه ری وه صیه ته کانی خوی گه وره دا" له دنیاو قیامه تدا له غه زه بی خوا شه مین ده بن.. اَللّهُمَّ آمین.

نازیزان: یه که م وه صیه تی خوی گه وره "یه که م شت که خوی گه وره حه رامی کردوه له سه رمان شه وه یه که ده فهرموی ﴿أَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾، واته: هیچ شتیک نه که ن به شهریک و هاوه ل بوی (بۆ خوا). که واته ده توانین بلّین یه که م شت که خوی گه وره داوای ده کات له عه بدو بنده کانی شه وه یه که: (یه کتاپه رست بن)، شه ویش به دورکه و تنه وه له شهریک و هاوبه ش دانان بۆ خوا - خوا په نامان بدات.

جا هاوبه ش بۆ خوا دانان (الشُّرْکُ) بریتیه له وهی که بیروباوه رت وای بۆ که خوی گه وره له ذات و صیفاتی هاوبه شی هیه.. له بهر شه وه، شیرک پیچه وانه ی ته و حیدو یه کتاپه رستیه. که واته: ئینسانی موشرک برپوای به خوا هیه، به لّام شهریک و هاوبه شیکیش بۆ خوا بریار ده دات، به پیچه وانه ی کافره وه، چونکه کافر برپوای به بوونی خوا نیه (نَعُوذُ بِاللّهِ).

له بهر شه وه، پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ کاتێ خوی گه وره کردی به پیغه مبه ر، بۆ راستکردنه وه ی عه قیده ی پووچ و به تالی خه لکانی شه و سه رده مه بوو که برپوایان وایوو که خوا هیه و له شه رزو ناسماندا ده سه لاتێ هیه، شه و خوا به ئینسان و شه رزو ناسمانی دروستکردوه، به لّام له هه مانکاتدا ده یانگوت: خوی گه وره شهریک و یارمه تیده ریشی هیه له هه لّسوورپاندنی کاروباری گه ردووندا. شه وانه به مه خویان گومرا کردبوو، شه مه بیروباوه ری شه بوجه هلو شه بو له هه به کان بوو وه کو قورئان بۆمان باس ده کات و ده فهرموی: ﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ، سَيَقُولُونَ لِلّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ، قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، سَيَقُولُونَ لِلّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ (المؤمنون 84 - 87).

واته پێیان بلّی: باشه زه ویو شه و که سانه ی که له سه ری ده ژین" کێ خاوه نیانه شه گه ر زیره ک و هۆشیارن؟ شه گه ر شت ده زانن؟! سه ره نجام هه ر ددان به راستیدا ده نین و ده لّین: هه ر خوا خاوه نیانه، هه ر په ره ردگار به دیه یته ریانه. شه وسا پێیان بلّی: جا شه وه بۆچی یاده وه ری وه رناگرن؟! پێیان بلّی: شه ی کێ په ره ردگاری حه وت ناسمانه که یه و، کێ په ره ردگاری عه رش و ته ختی فه رمان په وایی گه وره و فراوانه؟ (ناسمانه کان و زه وی

له بهرامبەر عهرشی پهروهردگاردا وهكو نهلقهيهكي په نجه وايه له پال چپايهكي گه ووره دا،
سهره نجام ده لئن: هر خوا پهروهردگاريانه. نه وسا پتيان بلن: باشه ناخر نيوه ليتي
ناترسن؟ خوتان له خه شم و قيني ناپارتيزن؟ ناخر نيوه له كي ياخي ده بن؟

جا خوشه ويستان: به پشتيواني خوي گه وره، له م وتاره دا باسي جوړه كاني شيرك
ده كه ين، تا موسلمانان ليتي ناگادار بن و خوياني لي بپارتيزن، چونكه شيرك له هه موو
گوناهيك گه وره تره و، خوي گه وره ته نها له گونا هې شريك بو خوا قهراردان خوش ناييت،
وهك ده فهرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ
بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ (النساء 116)، واته: به راستي خوا هه رگيز خوشناييت
له وهي كه هاوهل و شريكي بو بريار بدرت، وه جگه له و (گوناه و گومراييه) له گونا هاني تر
بو هه ركس كه شايسته بيت و (په شيمان بيت) خوش ده بيت. به راستي نه وهي شريك و
هاوهل بو خوا بريار بدات نه وه زور گومرايه و سه رليشيوايي بو خوي هه لېزاردوه.

به پرتزان: شريك بو خوا دانان سي جوري هه يه، يه كه م: شيركي گه وره، دووهم:
شيركي بجووك، ستيه م: شيركي شارواه

يه كه م: شيركي گه وره

نه مجوره شيركه "خاوه نه كه ي به هه ميشه يي له ناو ناگري دوزه خدا ده هيليت هه و
له كومه لي موسلمانان دهریده كات، خوي گه وره له م باره يه وه ده فهرموئيت:
﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
أَنْصَارٍ﴾ (المائدة 72)، واته: دلنيابن كه نه وهي شريك و هاوبه ش بو خوا بريار بدات نه وه
خوا به هه شتي له سه حرام كردوه و شوين و جيگه ي نه و دوزه خه، نه وسا نه و
سته مكارانه هېج جوړه پشتيوانيكيان نيه. جا شيركي گه وره له م جوړانه پيكدت:

هاوبه ش بو خوا دانان له دوعاو پارانه وه دا

نه مجوره شيركه بريتي به له داوا كردن و پارانه وه له غه يري خوا بو نه وهي رزق و رزقيت
زياد بكات، يان وهكو ده لئن: مه قصودي حاصل بكات. هه روه ها نيه تي ناو دلي نه و كه سه
واييت كه نه و شتي ليتي ده پارتيته وه كاريگه ري هه يه. به واتايه كي تر "نه و كه سه بپروي
به خوا هه يه و ده زاني كه خوا رازيق و شافعي به، به لام له هه مانكاتا عه قيده و باوه پيشي وايه

که نه و شتهش که نه د داوای لیده کات و لئی ده پاریته وه “ ده نگی به خوا ده گه یه نی، چونکه (به لایه وه) نه د زور گونا هبار وه خوی به پاسته وخو ده نگی به خوا ناگات. جا جیاوازی نیه نه و شته ی که مرقو لئی ده پاریته وه داریک بی، به ردیک بی، گۆپی پیغه مبریک یان زاناو خواناس و پیاوچاکیک بی. چونکه کاتی خوی که موشریکه کان نه و بتانه یان ده په رست که له دارو به رد دروستکرا بوون و ده چوونه به رده میان و داوای رزق و فپو به رده که ت و شینفایان لیده کردن“ له بهر نه وه نه بوو که پروایان به خوا نه بوو بیت، به لکو ده یانوت: نه د بتانه ده نگمان به خوا ده گه یه نی، وه کو خوی گوره ده فهرموی:

﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (الزمر 3)،
 واته: نه و که سانه ی که جگه له زاتی (الله) که سانی تر و شتی تر ده که نه پشتیوان و ده لئین:
 نئیمه نه د بت و شتانه بویه ده په رستین تا له خوا نزیکمان بخه نه وه.

خوشه ویستان: به نیسبت چوونه سهر گۆپو مهرقه دی پیاوچاکانه وه که به پاستی تا نیستاش خه لکانیک هه زور به نه زانانه نه و کاره نه نجام ده دن و (په نا به خوا) مه گهر خوا به نه زانی خویان بیان به خشنی نه گینا تووشی شیرکی گوره ده بن. بق نمونه: زور که س هیه به تاییه ت خوشکانی به پیز“ کاتیک تووشی نه خووشی یه ک ده بن، بق نمونه وه کو روماتیزمه که پیتی ده لئین باداری، ده چنه سهر گۆپی شپخی گه یلانی، یان گۆپی شیخ نیسماعیلی عه والان، یان گۆپی کاک نه حمه دی شیخ، هه زاران ره حمه ت و به رده که تی خوا به سهر گۆپی پیرۆزیاندا برژی، به پاستی هه موو ئومه تی نیسلامی قهرزازی عیلم و زانستی نه و شیره پیاوانه ی نیسلامه، خوی گوره به لوطفی خوی له جیاتی موسلمانان پاداشتیان بداته وه. ده لئین: زور جار بینیومانه که سانیک به ده وری گۆپی نه د پیاوچاکانه دا ده سوورپینه وه و دارو به ردیان ماچ ده که ن و هاواریان لیده که ن که ده بی شیغام بده ی!!
 نارۆم تا چاکم نه که یته وه!! ده بی بۆم له خوا بپاریته وه که مراد و مه قصوودم حاصل بیو... له م جوړه قسانه!

ته نانه ت به چاوی خوم بینیومه که نامه نووسراوه و له سهر گۆپی پیاوباشیکی وه کو (پیره مه گروون) دانراوه که داوای شتی وای له و مردوه کردوه، نه وه ته نهاوته نها هه به زاتی (بی شهریکی) خوی گوره سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى - ده کریت!!

جا نيمانداران: تڪا به واز له م جوړه كرداران به پيښ، گوڼ بڼو فهرموده ځواو پيڼه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم بگرن قورثان دهره رموي: ﴿وَلَا تَدْعُ مَنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ الظَّالِمِينَ﴾ (يونس 106)

واته: هاناو هاور نه به پيټ بڼو كه سيك يان شتيك له جياتي خوا كه نه قازانجت پي بگه يه نئ نه زهره (چونكه قازانچو زهره هر به ده ست خوا به)، خو نه گهر كاري وا بگه پيټ نه وه نيتر تو له پريزي سته مكاراندايت. وشه ي (الظالمين) ليره دا به ماناي (المشركين) هاتوه. له م نايه ته قورثاني به دا، خواي گهره به ناشكرا ناگادارمان ده كاته وه كه هر كه سيك داواي رزق و پوزي چاكيو نه وه ځوځشي و لا بردني به لاو موصيبت له غيري خوا بكات نه وه به راستي هاو به شي بڼو خوا بپارداوه.

خوشه ويستانم: با گوڼ له پيڼه مبهري خوشه ويست صلى الله عليه وسلم بگرن، بزاني دهر باره ي نه و كه سانه ي كه نوږ له ناو مهرقه دي پياوچاكاندا ده كه نه و پوزاني چوارشه ممه “ژنو و پياو تيكل ده بنو چه ندين جوړ خواردن و ميوه ده بن بڼو سر مهرقه دي فلان شيخو مه لاو وه كو سهران و ناهه نكي ليده كه نه” با بزاني پيڼه مبهري خوشه ويستانم له م باره ي وه چي دهره رموي؟ خوشه ويستانم صلى الله عليه وسلم دهره رموي: (أَلَا إِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ، فَإِنِّي أَنَاهَاكُمْ عَنْ ذَلِكَ) (رواه مسلم)، واته: نه ي نوم ته ناگادار بن، نه وانه ي پيش نيوه گوري پيڼه مبهري كاني خويان ده كرده مزگوت، به لام نيوه گوره كان مه كه نه به مزگوت، چونكه من ري نه وه تان پيټاده م.

به داخه وه كه به چاوي خوم بينيومه كه موسلمانان وا بووه له و ژوره دا كه گوره كه ي تيډايه، نوږي به رامبه به گوره كه كرده وه. به لام گوڼ بڼو پيڼه مبهري صلى الله عليه وسلم بگره كه دهره رموي: (لَا تَجْلِسُوا عَلَى الْقُبُورِ وَلَا تُصَلُّوا عَلَيْهَا) (رواه مسلم)، واته: له سره گوري دامه نيشن و له به رامبه ريډا نوږ مه كه نه.

به پريزان: نه مجا با بزاني هه لويستي شهر دهر باره ي نه و گومه زانه و دروستكردي نه و خانوانه ي كه له سره گوري مزار پياوچاكاندا دروستكراون چيه؟ پيڼه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم دهره رموي: (لَعَنَ اللَّهُ زَايِرَاتِ الْقُبُورِ وَالْمُتَخَذِينَ عَلَيْهَا الْمَسَاجِدَ وَالسُّرُجَ)،

واته: نه فره تی خوا له و ئا فره تانه بیټ که سهر دانی گۆر په کان ده که ن، هه روه ها نه فره تی خوا له و که سانه ش بیټ که گۆر ده که ن به مزگه وتو چرای له سهر داده گیر سینن یان وه کو نه مړو که به چاوی خۆمان ده بینین کاره بای بۆ راده کیشن و گلۆپی تیدا داده گیر سینن.

هه روه ها نیمامی علی (په زای خوای لیبت) بۆمان ده گیتته وه که: (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَهُ أَلَّا يَدْعَ قَبْرًا مُشْرِفًا إِلَّا سَوَاءً) (رواهُ مُسْلِم) ده فره موئ: پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ناردمی " فره موئ: هه رچی گۆر ټکت بینی به رزکرا بۆوه ته ختی بکه.

له سونه نی نه بو داود دا هاتوو که پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قه ده غه ی کردوه که جگه له به ردو گلی گۆر په که " زیاتر شتی تری تیدا بکړئ. جابر (په زای خوای لیبت) ده فره موئ: (نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ تَجْصِيسِ الْقَبْرِ وَأَنْ يُقْعَدَ عَلَيْهِ وَأَنْ يُبْنَى عَلَيْهِ بِنَاءً) (رواهُ مُسْلِم)، واته: پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قه ده غه ی کردوه که وا گۆر هه لبه سترئ، یان له سهری دانیشتن، یان خانووی له سهر دروست بکړئ.

هه روه ها ده رباره ی کۆبوونه وه ی پۆذانی چوارشه ممان و نان خواردن له سهر گۆری پیاوچا کان و کردنی به جه ژن و ئا هه نگ " پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فره موئ: (لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قُبُورًا، وَلَا تَجْعَلُوا قُبُورِي عِيدًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنْ صَلَاتُكُمْ تَبْلُغْنِي حَيْثُ كُنْتُمْ) (رواهُ أَبُو دَاوُد)، واته: ماله کانتان مه که ن به گۆر - نو یژی سونته له ماله وه بکه ن - گۆری منیش مه که ن به جه ژنگا - به شیوه یه ک بین که به کومه ل له سهر گۆر په که م کۆبینه وه وه کو نه وه ی جه ژن بگین.

(باشه نه مه نه گهر له سهر گۆری پیروزی جه زهت صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دروست نه بی نه ی چۆن له سهر گۆری پیاوچا کانی ئومه ته که ی دروسته؟!) به لکو فره موئ: سه لآواتم بۆ بنیرن، له بهر نه وه ی دلنیا بن که له هه ر شوینیکه وه سه لآواتم بۆ بنیرن نه وه ده مگاتی و خوای گه وره ئاگا دارم ده کات. جا خوشه ویستانم ئیستا هه ر له ئیوه ده پرسم: ئایا پیاوانیکی وه کو شیخی گه یلانی و... هتد، نه گهر ئیستا

زیندوی بوونایه“ ئایا به دهستی خوځان نه و گومه زو خانوانه ی که به سهریانه وه کراوه و به ملیون دیناریان تیچووه“ ئایا نه یاند د پروو خاندن؟! بیگومان وه لامی نه م پرسیاره به ئی یه، چونکه نه و پیاوچا کانه“ خزمه تکاری قورئان و سوننه ت بوون و به موو لیان لایان نه داوه.

گوئ بۆ شیخی گه یلانی بگرن بزائن چی ده فهرموئ؟ ده فهرموئ: هه ره حه قیقه تیک شه ریه تی له گه لدا. نه بیته نه وه زه ندیقاه تیه، به دوو بالی قورئان و سوننه ت به ره و لای په ره و ردگار بفهره. هه ره ها هه موو جارئ به موسلمانانی ده فهرموو: شوینکه وتووی قورئان و سوننه ت بن و خوتان له خوتانه وه شتی تازه بابته و نامۆ دامه هینن، گوپراه لی قورئان و سوننه ت بن و هه رگیز سه ریچی مه که ن.

هه ره ها ده یه فهرموو: هه رکاتئ هه ستت به وه کرد له هه ندیک سنووری شه رعی لاتداوه، بزانه نه وه تووشی فیتنه بوویت و شه یتان یاریی پیکردووی، تا زوه بۆ لای حوکمی شه ر بگه ریوه و ده ستی پتوه بگه ره و واز له ئاره زوه کانت بیته، چونکه هه موو شتیک“ نه گه ره شه ر شایه تیی بۆ نه دات نه وه بزانه که پووچه له.

به ئی ئیماندارانی خو شه ویست، نه م شیخانه ئاوا په یه وه ی قورئان و سوننه تیان کردوه، نه وانه کۆلکه شیخ نه بوون، به لکو زۆر زۆر عالم و زانا بوون. بۆ نمونه: جارئکیان کابرایه ک دیته خزمه ت شیخ عه بدولقادری گه یلانی (په حمه تی خوی لیبت) کابرا کیشه ی ته لاق خواردنی هه بووه که به هه یج کام له مه لاو زانایانی نه و سه رده مه وه لام نه دراوته وه، پرسیاره که شی نه مه بوو: نه و کابرایه سی به سی ته لاقی خواردبوو که ده بن به چه شنیککی و خوا به رستئ که که س به و شیوه یه له و وه خته دا نه و خوا به رستییه نه کا. جا کابرا سه ری لیشتیابوو نه یه زانی چی بکات، ئایا چ خوا به رستییه ک بکات که له و وه خته دا که سی تر نه و جوړه خوا به رستییه نه کات؟ که پرسیاره که ی عه رزی شیخی گه یلانی کرد“ شیخ کتوپر وه لامی دایه وه و فهرمووی: بچۆ بۆ مه که که له نیوه شه ودا که ده وری به یته چۆل وهۆله“ داوا بکه له و کاته دا با که س طه وافی که عبه نه کات و بۆ خۆت به ته نیا حه وت جار طه واف بکه، نه و کاته ته لاقه که ت نا که وئ !!

زانایانی عیراق هه موویان به م وه لامه سه ریان سوپما بوو، چونکه هه موویان له وه لامی

ئەو پەرسىيارەدا بىدەنگو كۆلەوار بووبون (الطبقات الكبرى للشعراني، ص 127).

أبو الحسن الندوي له كتيبہ كيدا (رجال الفكر والدعوة) دەلى شىخى گەيلانى
فەرموويتى: سوپاس بۇ خوا كەپتىچ ھەزار گاورو جوولە كە لەسەر دەستم موسلمان
بوونو، زياتر لە ھەزار پياوخراپيش لەسەر دەستم تۆبەيان كردووھ.

كەواتە ھەموو ئەو كەسانەى كە پياوچاكانيان خۆش دەوى لە جياتى ئەوھى بچن بەردو
دارى سەر گۆرپو مەرقەدە كەى ماچ بكن" با چاو لە پىبازە كەى بكن، شاگردى رىگا كەى
عەبدولقادرى گەيلانى بن، ئەولادەكانتان بخەنە بەر خزمەتى ئەو شەرىعەتەو كە شىخى
گەيلانى ئاوا تىيدا شارەزابوو، وەكو ئەو رىتموونى خەلكى دوور لە ئاين بكن، بۇ مالى
خواو بۇ ئاينى خوا، ئەگەر وەكو ئەویش گاورو جوولە كە موسلمان ناكەن مەھىلن مالو
مندالەكانتان" كۆرپو كچتان ببە گاورو جوولە كە. بە داخەو زۆرەى ئەوانەى كە دەچنە
زىارەتى ئەو پياوچاكانە" ئەو ئافەرەتەن كە جلوبەرگى گاورو جوولە كەيان لە بەردايە،
نە تانبىنيون كاتى دەچنە ژوورەو لە گەل سترىجە كەيدا سەرپۆشك بە سەرىدا دەدا، بەلام
كە ھاتە دەرەو لە مەرقەد" سەرپۆشە كەى دادەنىو دەىخاتەو ناو جانتاكەىو. ئايا
ئەمە ئەو ناگەىن كە شەرم لە شىخ دەكات بە مردووى بەلام شەرم لە خواى شىخ ناكات
كە لە دەرەو لە ناو دەىبىنىو، خوا بە ئايەتى قورئان پۆشىنى لەسەر واجبەردوو؟!
جا ھەر ئەمە بۇ خۆى شەرىك بۇ خوا بپياردانە، كە شەرم لە خواو لە ئەمرى خوا ناكەى
بەلام شەرم لە شىخىكى مردو دەكەى، كە ھەموو ژيانى ئەو پياوہ باشانە بۇ ئەو بوو
كە خەلكان بە ئەمر و فرمانەكانى خواى گەرە ئاشنا بكن.

بەپىزان، مەسەلەى كى تر كە پىتويستە باسى بكن ئەوھى كە زۆر كەس لەوانەى
سەردانى گۆرپو مەزارى پياوچاكان دەكەن پارە دەخەنە ناو مەرقەدو سەر گۆرپەكانيان
بەناوى خىركردن و بەنيازى ئەوھى كە خاوەنى ئەو گۆرپە پىى خۆشەو داواى بۇ لە خوا
دەكات كە شىفای نەخۆشىى بۇ بنىرئ، لە دوايشدا چەند كەسك لە خزم و كەسوكارى ئەو
خاوەن مەزارە" كە بە داخەو لەم سەردەمەدا زۆرەيان ھەر نوێژيش ناكەن" پارە كە
دەردىنن و لەنىوان خـۆياندا بەشىدەكـەن. بەپاستى ئـمە
دياردەى شىكىزۆر ناپەوايەو شىخى خواناسى عالم" كاتى خۆى كە لە ژياندا بوو

ئەصلەن پارەى لەخەلك وەرئەگرتوو و بەسوال نەژا وە، ئىتر دواى مردن پارەى خەلكى بۇ چىيە؟!

ھەر شىخى گەيلانى (پەحمەتى خواى لىبىت) دەفەرموى: (من ئامۇزگاريتان دەكەم و لەبەرامبەرىشە وە پاداشتم ناوێت، چونكە كرىى خۆم لای پەرورەدگار وەرگرتوو). لەوەصیەتەكانىشىدا دەیفەرموو: (بەھۆى كاسپى دەستى خۆتە وە نان بخۆ، بەھۆى دینەكەتە وە نان مەخۆ، كاسپى بكە و تىبكۆشە و بخۆ، ئەمجا يارمەتیی خەلكىش بەدە و دلنە وایيان بكە).

بەلێ، شىخ عەبدولقادری گەيلانى (پەحمەتى خواى لىبىت) لەسالانى گرانیى كە لەسەردەمى ئەودا بەسەر بەغدادا ھات “كرىكارى دەكرد و پارەى كرىكارى بەكەى دەدا بەنان، نانەكەشى بەسەر ھەژاراندە دابەش دەكرد، خۆیشى گىاى دەخوارد. كەپیشیان ووت بۆچى وا دەكەى؟ فەرموى: (لەبەر ئەوەى من “پیش گرانى، مەعیدەى خۆم بە و جۆرە گىايانە راھینابوو، بەلام خەلكى خۆيان لەسەر ئە و پەرورەدەكردنە رانەھینابوو).

بەلێ ئىمانداران، بەرھەمى ئەم دلپاكى و ھەژاردۆستى و دل خاوینى یە بوو كە ئە و پیاوە باشانەى گەياندۆتە ئە و ئاستەى كەكانى لەخوا پاراوەتە وە دوعایان بۆ خۆيان یان بۆ خەلكى كردوو “خوا لى قبوول كردوون.

بۆ نمونە، كاك ئەحمەدى شىخ (پەحمەتى خواى لىبىت) كە ھەموو ژيانى بەخزمەتكردى زانست و خزمەتكردى ھەژارو بێنەوايان بەسەربردوو “جاریكیان پیاویكى شارەزورى كەناوى (مام قادر) بوو “لەكانى گەرمادا تا نوێژى عەسر خەرىكى بىلكارى دەبێ، بەھۆى ماندوو بوونی لەپادەبەدەرو تینوویتی زۆرە وە ھەردوو چاوى كوێر دەبێت. مام قادر كە یەكێك لەدۆستان و ناسیاوانى كاك ئەحمەدى شىخ دەبێت “ھەر خیرا سواری و لاخ دەبێ و لەگەل كۆپرەكەیدا كەناوى (مەعرووف) دەبێ “دێ بۆ شارى سلیمانى، مەعرووف دەچیتە خزمەتى كاك ئەحمەد و عەرزى دەكات: (قوربان، باوكم كوێر بوو و زۆر ناپەھەتە، وا ھاتووین بۆ خزمەت جەنابت و لەمالە خزمێكدا دامناو بەلكو دوعایەكى خیرى بۆ بكەى). كاك ئەحمەد خۆى دەگێژیتە وە دەفەرموى: (منیش زۆر دلەم بۆى سووتا و لەنیوەشەودا {صَلَاةُ الْحَاجَةِ} م بۆ كرد و زۆر لەخوا پارامە وە كەشیفای چاوەكانى

مام قادر بدات. بۆ سببىنىڭ كەزىك بانگى بە يانى بوو“ لەگەل شەبەقدا رۆيىشتىم بۆ
 مەزگەوت، لەدەرگايى مەزگەوتدا چاوم بە مام قادر كەوت و پېم ووت: كە فارەتى گوناھت بى،
 خەم مەخۇر، ئىنشائەللا تا من مابم نەفەقەى تۆ دە دەم!

تە ماشا بىكەن، كاك ئەحمەد چاۋەپى پاداشت و سەرقلەمانەى دوعاى لە مام قادىرى
 داماو نەبوو، بەلكو لەنيۋەشەودا كەغەيرى خوا كەس ئاگاي لەكاك ئەحمەد نەبوو، لەگەل
 ئەودا كە لەخوا پاراۋەتەو شىفائى چاۋەكانى مام قادر بدات يەكسەر نىەتى دلئىشى ساغ
 كەردۆتەو كە لەسەر گىرقانى خۆى“ بۆ رەزەمەندىى خۆى گەورە ئەم كاپرا ھەزارو نەدارە
 بەخىو بىكات تا مردنىو نەھىلئى موحىتاجى دەستى كەس بىت، بەتايىبەتى لەو زرووف و
 زەمانەى ئەو كاتەدا كە ھىچ دامودەزگايەك بۆ يارمەتيدانى پەككەوتەو ھەزاران نەبوو و
 بارى ئابووردى خەلكىش زۆر خراب بوو.

كاك ئەحمەد دەفەرموئ: مام قادر گوتى: ياشىخ مژدە بى ئىمشەو چاوم چاك
 بۆتەو ھەلەزەمانى گەنجىەتيم باشتر چاوم دەبىنى! دەفەرموئ: منىش بەبىستنى ئەم
 موزدەيە گەلئەك سوپاسى خوام كەردو دوعاو دروودم بۆ گىيانى پاكى پىر بەرەكەتى
 پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم نارد (كاك ئەحمەدى شىخ، ئەندازيار عثمان محمد، ل 46).
 بەلئى بەرپىزان، ئەو پىاۋچاكانە ئاۋا نەك ھەر چاۋەپى خەلات و بەراتى خەلكى نەبوون
 كەبۆيان بەرن“ بەلكو ھەموو ئاۋاتيان سەرف كەردنى مالى خۆيان بوو بۆ خزمەتى
 مۇسلمانانى ھەزارو داماو. جا كەسەك بەزىندووىى تەماعى لەمالى كەسدا نەبووئ“ تۆ
 بلئى دواى ۋەفاتى ھەز بىكات خەلك پارە بخاتە سەرگۆرەكەى نەوەكانى لەدواى خۆى“
 كەھىچ پەيوەندىيەكەيان لەگەل دىن نەماو و تەنھا بۆ خۆزىاندن ئىشيان بەباۋكو
 باپىرانىانە“ دەلئىن تۆ بلئى ئەوانە ھەز بىكەن پارە بەو جۆرە كەسانە بىخەشى؟!

كەواتە ھەرگىز پارەى خىر مەخەرە ناو مەرقەدەو، بەلكو بەنھىتى بىخەرە دەستى
 ھەزارىكى مۇستەھقەو كەسۋالى پى ناكىرئ، ئەمەيان دەبىتە مايەى رەزەمەندىى خواو
 لادانى بەلاۋ موصىبەت لىت و ھاتنى شىفا بۆ نەخۇشەيەكەت. بەلئى باۋەپداران، زۆر شت
 ھەيە لەناو مىللەتى ئىمەدا دەكەرىو خەلكانىك ھەن باۋەپى تەۋاۋيان بەپاستىى ئەو شتە
 ھەيە، كە ئەمەش 100% شىركى گەورەيەو خاۋەنەكەى پى دەبىتە موشرىك و مالوئىرانى

دونيوا قيامه تي ده کات. بڼو نمونه، له ناو ټافره تاندا قسه يه کي باو هه يه که ده لئ: نه گهر ټافره ټيک حاميله بڼو به لای گورې پياوچا کيکدا بڼوات، يان بڼو نه وه ي مندالې بڼې بچي ته سر گورې پياوچا کيک “دوايي که منداله که ي بڼو” نه گهر خالتي سوري به له شپه وه بڼو ده لئ نه وه موري فلان شه خص و پياوچا کي پټو هه ! واته (په نا به خوا) نه و پياوچا که ناگاي له دروست بڼو ي منداله که هه بڼو هه بڼو نيشانه و علامه تي خوي پټو هه ناوه ! که به راستي نه مه شيرکيکي صه ريحه و هاو به ش بڼو خوا داناني هه ره گه وره يه. خوي گه وره هه رگيز له و که سه خوش نابيت که خاوه ني نه و بڼو بڼو يه يه، چونکه خاليق هه ر الله يه و غه يري خوا توناي خه لئ و دروست کردني باله ميشو له يه کي نيه. يان نه و که سانه ي که ده چنه سر گورې داوي کورې کچي لي ده که ن وه کو نه و قسه يه ي که ده لئ: (بابه گورې گورې، به گورې هاتم، بڼو کورې هاتم)، نه مه ش شيرک بڼو خوا داناني گه وره يه.

جا خوشه ويستانم، ده بڼو موسلمان زور به ناگا بڼو له وه ي که به هوي نه مجوره بڼو يواوه په خورافياتا نه وه تووشی شيرک بڼي ته وه، چونکه کاتي خوي که بټه رستي دروست بڼو، هه ر له نه نجامي به گه وره گرتني پياو باشان و خواناسان بڼو زياد له سنووري خوي، چونکه له زه ماني حه زه تي ناده مه وه تاوه کو حه زه تي نوح “هه موو خه لکي يه کتاپه رست بڼو و موشريکيکيان تي دا نه بڼو هه. له صه حيي بوخاريدا هاتووه که ټبن عه باس (په زاي خوي ليبييت) ده فهرموئ: (نيوان ناده م و نوح ده سده بڼو هه، هه ره موويان له سر ئيسلام بڼو)، نه ي باشه يه که م جار بټه رستي له چي يه وه په يدا بڼو؟! دووباره له صه حيي بوخاريدا هاتووه که: ټبن جوړه يچ له عه طاوه نه ويش له ټبن عه باسه وه “له ته فسيري نه م ټايه ته دا که ده فهرموئ: ﴿وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾ (نوح 23)، واته: وتيان خه لکينه نه که ن واز له خوا کانتان بيټن !! نه که ن واز له (وَدَّ وَ سُوَاعَ وَيَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرَ) بيټن. ټبن عه باس (په زاي خوي ليبييت) ده فهرموئ: نه م ناوانه “ناوي هه ندي پياوچا کي گه لي نوح بڼو و زوريش نزيکي حه زه تي نوح بڼو، کاتي که مردن و وه فاتيان کرد” شه يتان هات بڼو لاي خه لکه که و قه ناعه تي پيکردن که له مه جليسي دانيشتن و ديوه خانه کانداه يکه ريان بڼو داتاشن و به ناوي نه وانه وه ناويان بيټن. بڼو نمونه: نه وه نه زرگاي سواعه، فيعلنه

شەیتان ئەم ئىشەى پېڭىردن و بته كانيان دروستکرد، بەلام نەيانده پەرستەن. بەلام کاتى ئەو نەوہىە مردن و زانست و دینداريان بەرە و لاوازی چو "نەوہىەى دواى ئەوانە" بته کان کہ لەسەر شکلى ئەو پیاوچاکانە دروستکرايون پەرستيان و دەچوونە لایان و داواى کوپو کچو شىفای نەخۆشى و رزق و پوزيان لیدەکردن، بەنیازی ئەوہى کہ ئەمانە کاتى خۆى پیاوچاک بوون و لەخوا نزیک بوون و دەتوانن قسە و داواکارییەکانى ئەمان بگەيەنن بەخوا. بەم شتوہىە، ئەمە یەکەم لاپى بوون بوو لەمىژووى مرقایەتیدار، جا ئىشى پىتغەمبەران (سەلامى خوايان لىبىت) راستکردنەوہى ئەم بیروباوہرە چەوت و گومراکەرە بوو.

هەر وەها بپەرستى لەناو عەرەبەکانى مەککە و مەدینەشدا هەر لەئەنجامى لەپادەبەدەر ریزلێنانى پیاوباشان و خێرە و مەندانیانەوہ بوو. بۆ نمونە: یەکێک لەو بتانەى کہ لەناو مەککەدا دەپەرسترا "ناوى (لات) بوو. (لات) کاتى خۆى پیاویک بووہ لەطائف ئاردى گەنم و جۆى لەسەر بەردێک بۆ حاجىیەکان دەکرد بەهەویر. کاتى کہ مرد (عەمرى کوپى لیحى) کہ کابرایەکی دەوڵەمەند و دەستپۆشتووى ناو مەککە بوو" لەکاتى حەجدا نان و بەرگى نۆرى بەحاجیان دەبەخشى. ئەم عەمرە گوتى: (لات) ئەو پیاوہ چاک و خێرە و مەندە نەمردووە بەلکو چۆتە ناو ئەو بەردەوہ و خۆى لەخەلک شاردۆتەوہ، کەواتە پتووستە بپەرستەن و داواى شتى لى بکەین. ئیتەر بەمبۆرە ئەو بەردە بوو بەبت و پەرسترا.

دەگێرنەوہ کە هەر ئەو عەمرەى کوپى لیحى بوو کە دروشمى (لَبَّيْكَ) ی گۆپى، کە هەر لەسەردەمى حەزەرەتى ئىبراھیمەوہ (عَلَيْهِ السَّلَام) تا ئەو کاتە هەر بەمبۆرە بوو (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ. لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ). جارێکیان عەمر بەدەورى کەعبەدا دەسووپایەوہ لەبەیکەى دەووت، لەو کاتەدا شەیتان خۆى بردە سەر شکلى پیاویکی پیرو لەگەڵ عەمردا (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) ی دەگوت، عەمر گوتى: لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، پیاوى پیر گوتى: (إِلَّا شَرِيكًا هُوَ لَكَ). عەمر ئەم قسەى پێناخۆش بوو، گوتى: ئەمە چییە؟ چۆن خوا شەریکی هەیه؟! شەیتان کہ لەشکلى پیرەمێردەکەدا بوو گوتى: بَلَى (تَمْلُكُهُ وَمَا مَلِكٌ)، ئەوہ بلى ئاساییە. عەمریش بەقسەى کردو دەنگى لى هەلپىو خەلکەکەش لەگەڵیدا طوافى کەعبەیان دەکرد، چونکە عەمریش سپیو پیاوماقوولێ ناویان بوو، لەگەڵ ئەوہدا (إِلَّا شَرِيكًا هُوَ لَكَ) یان ووتەوہ و هاوہشیان بۆ خوا بپاردا. کەواتە شەیتان پێى نەدەوتن خوا

نیه، به لکو ده بیوت بلتن خوا ههیه به لām شهریک و یارمه تیده ری ههیه. ئینجا هر له م ریگایه وه به دریزایی میژوو خه لکانی له ریگای ته وحیدو خوا به یه کناسی لاداو وه گومرای کردوون.

به لئی ئیمانداران، میژوو بۆمان باس ده کات که سه ره تای بته رستی و دارو به رد به رستی له لای عه ره به کانی نیوه دورگه له وه وه بوو که نه و په پی ریزو خۆشه ویستیان بۆ دارو به ردی که عه به درده بپی، وه کو ئبن ئیسحاق بۆمان ده گپیتته وه ده فره موئ: سه ره تای لاریبونی عه ره به له نه وه ی پیغه مبه ر ئیسماعیله وه که چۆن تووشی به رد په رستی بوون“ نه وه بوو له سه ره تادا که عه یان زۆر پی گه وره بووه به جییان نه ده هیشت تا ژماره یان زۆر بوو و جیگیان ته نگ بوو، جا هیدی هیدی به پووی زه ویدا بلاوه یان ده کرد تا وه کو جیگای نیشته جی بوونیان فراوان بی. جا هر که سیك مه ککی به جیده هیشت و له که عه به دورده که وه به ردیکی له که عه به له ده گرت و له گه ل خۆیدا ده یبرد، له به ر نه وه ی به لایانه وه پیرو زو گه وره بوو. جا له هر جیگایه ک هه واریان هه لبدایه به رد که یان له وئ داده ناو به ده ستووری ته وافی که عه به به ده وریدا ده سووپانه وه، پاشان هر به ردیکی تریان پی جوان بوايه نه ویان ده په رست.

جا ته ماشاکن، سه ره تا له خۆشویستن و ریزگرتنی له پاده به ده ری شتیکی پیرو زه وه ده ستی پیکردوه، پاشان گه یشتۆته ئاستی په رستن، هر بۆیه پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ به رد وه ام ئومه ته که ی ناگادار کردۆته وه که تووشی نه وه له گه ورا نه نه بن و جاریکی تر شیرک و بته رستی له ناو ئومه ته که یدا بلاونه بیته وه.

حه زه تی عایشه (په زای خوای لیبت) ده فره موئ: له کاتی نه خۆشی یه که ی پیغه مبه ردا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ“ ئوم سه له مه و ئوم حه بییه (که هه ردوکیان چوو بوون بۆ ولاتی حه به شه) باسی که نیسه یه کیان کرد بۆ پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ که له حه به شه بینیبوو یان پتی گوتراوه (ماریه)، گوتیان به پاستی زۆر جوان دروستکراوو و به جوانترین شیوه وینه له سه ر دیواره کانی دروستکراوو. عایشه ده فره موئ: پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ یه کسه ر سه ری به رز کرده وه فره مووی: (أُولَئِكَ إِذَا كَانَ فِيهِمُ الرَّجُلُ الصَّالِحُ بَنُوا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا، ثُمَّ صَوَّرُوا تِلْكَ الصُّوْرَ، أُولَئِكَ شِرَارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ

یومُ الْقِیَامَةِ (رواهُ الْبُخَارِیُّ وَمُسْلِمٌ)، واته: پیغمبره‌ری خۆشه‌ویست عَلَیْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ
 فهرمووی: ئەوانە ئەگەر پیاوچاکیک و خواناسیکی گه‌وره له‌ناویاندا بمردایه “ده‌چوون
 مزگه‌وتیان له‌سه‌ر قه‌بره‌که‌ی دروست ده‌کرد، پاشان ده‌هاتن ئەو وێنانه‌ی که‌ئێوه
 بینیتوانن (که‌وێنه‌ی پیاوچاکه‌که‌یه) له‌سه‌ر دیواره‌کانی دروستیان ده‌کرد، ئەوانه
 خراپترین دروستکراوی خوای گه‌وره‌ن له‌پۆژی قیامه‌تدا.

به‌لێ خۆشه‌ویستان، ئەمه‌ گرنگی ئەم باسه‌ ده‌رده‌خات که‌وا پیغمبره‌ری خوا صَلَّی
 اللَّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ له‌و کاتی نه‌خۆشی‌یه‌دا که‌گویی له‌خێزان به‌پێژه‌کانی بوو
 که‌سه‌رسوپمانیی خۆیان ده‌رده‌به‌ن له‌باره‌ی جوانیی ئەو که‌نیسه‌یه‌وه که‌ له‌حه‌به‌شه
 بینیبووین و له‌سه‌ر گۆپی پیاوچاکیک دروستکراوو و وێنه‌که‌یشی له‌سه‌ر دیواره‌کانی
 دروستکراوو، به‌و نه‌خۆشی‌و ئازاره‌وه هه‌ستا فهرمووی: ئەوانه خراپترین خه‌لقى خوان
 له‌پۆژی قیامه‌تدا، وه‌کو ئەوه‌ی به‌فهرمووی: نه‌که‌ن ئێوه‌ش ئەو هه‌له‌ گه‌وره‌یه‌ بکه‌ن و قه‌بری
 من و زانیان و چاکان و پاکانی ئومه‌تم “مزگه‌وتی له‌سه‌ر دروست بکه‌ن و
 وێنه‌که‌یان هه‌لواسن.

پێشه‌وا ئبن حه‌جری هه‌یثمی (په‌حمه‌تی خوای لَیثیّت) له‌لاپه‌ره (326)ی به‌رگی
 یه‌که‌می کتێبه‌ به‌ناویانگه‌که‌یدا (الرَّوَاغُ عَنْ أَقْتِرَافِ الْكِبَائِرِ) ده‌فهرمووی: گوناھی گه‌وره‌ی
 ژماره (93 - 94 - 95 - 96 - 97 - 98) ئەمانه‌ن: (إِتْخَاذُ الْقُبُورِ مَسَاجِدَ، وَإِيقَادُ السُّرُجِ
 عَلَیْهَا، وَاتِّخَاذُهَا أَوْثَانًا وَالطُّوْفُ بِهَا، وَاسْتِلَامُهَا، وَالصَّلَاةُ إِلَيْهَا).

واته: قه‌بر کردنه‌ مزگه‌وت (که‌ له‌سه‌ر قه‌بره‌که‌ مزگه‌وت دروست بکریّت) و داگیرساندنی
 چراو گلۆپ له‌سه‌ری، کردنی به‌بت به‌وه‌ی وه‌کو بته‌پرسته‌کان داوای شتی لێ بکری بۆ
 به‌ده‌ست هێنانی قازانج و لادانی زه‌ره‌رو، سووپانه‌وه به‌ده‌وری قه‌برداو ده‌ست لێدان و ماچ
 کردنی نوێژکردن به‌رامبه‌ر قه‌بر. به‌لێ ئبن حه‌جری هه‌یثمی “ئەمانه‌ی هه‌موو له‌پێزی
 گونا‌هه‌ گه‌وره‌کاندا ژماردن، ئیمامی قورطوبیش له‌لاپه‌ره (38)ی به‌رگی ده‌یه‌می
 ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌فهرمووی: (قَالَ عُلَمَاؤُنَا: وَهَذَا يُحَرِّمُ عَلَى الْمُسْلِمِينَ أَنْ يَتَّخِذُوا قُبُورَ
 الْأَنْبِيَاءِ وَالْعُلَمَاءِ مَسَاجِدَ). واته: زانیانمان فهرموویانه: حه‌رامه‌ له‌سه‌ر موسلمانان که‌گۆپی
 پیغمبه‌ران و زانیان بکه‌ن به‌مزگه‌وت.

ههروه ها ئیمام ئبن قهیم له لاپه په (571 - 572) یی بهرگی سنییه می کتیبه کهیدا (زاد المعاد) فهرموویه تی: پیتغه مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ چۆن (مَسْجِدِ الضَّرَّارِ)ی سووتاندو فهرمانی کرد به پرووخاندن و تیکدانی "له کاتی کدا که مزگه وت بوو و ناوی خوای تیدا ده برا، چونکه بوونی ئه و مزگه وته بووبووه مایه ی ئاژاوو و جیاوازی خستنه نیتوان ئیمانداران و بووبووه مۆلگه ی دووبووه کان. ئیمام ئبن قهیم ده فهرموئ: جا به هه مان شیوه هه ر جیگایه ک ئه وه حال و بایالی بی و بپیته مایه ی فیتنه ی دین و دنیا بۆ موسلمانان پتویسته پیتشه وای ئیمانداران په کی ئه و شوینه بخاو له ناوی بهرئ" ئیتر یان به پرووخاندن، یان به سووتاندن، یان به گۆرینی شیوه که یی و ده رکردنی له و باره ی که تیا به تی. پاشان ئبن قهیم ده فهرموئ: (وَإِذَا كَانَ هَذَا شَأْنُ مَسْجِدِ الضَّرَّارِ، فَمَشَاهِدِ الشُّرْكَ الَّتِي تَدْعُوا سَدَنَتِهَا إِلَى إِتْخَاذِ مَنْ فِيهَا أَتْدَادًا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَحَقُّ بِالْهَدْمِ وَأَوْجَبُ)، واته: ئه گه ر ئه مه حال ی مزگه وتی (ضرار) بی ئه وه ئه و شویتانه ی که بوونه هۆی بته رستی به هۆی ئه و گۆرانه ی که خاوه نه کان یان له جیاتی خوا ده په رسترتین (داوا یان لیده کری بۆ کوپو کچ و شیفای نه خۆشی) ئه و ئه و شویتانه لایه قترن به پرووخاندن، به لکو له مزگه وتی (ضرار) واجبتره که به پرووختنرتین.

خۆشه ویستانم: گه وره ترین خه لاتی خوا بۆ ئیمه ی عه بدو دروستکراوی خۆی ئه وه یه که بووینه ته هه لگری شه هاده ی (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَمُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ)، جا گه وره ترین تاوان که ئینسان به رامبه ر به خۆی بیکات ئه وه یه که ئه و خه لاته گه وره یه له ده ست خۆی بدات و ئه و شایه تمانه ی که مایه ی رزگار بوونیه تی له دۆزه خ" هه لیبوه شینیتته وه. جا به کێک له و شتانه ی که (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و به کتا په رستی هه لده وه شینیتته وه بریتی به له وه ی که ئینسان له بواری دوعاو پارانه وه داوا لیکردندا شه ریک بۆ خوا بریار بدات، وه کو شیخ محمه د عه بدولو هه اب باس له (10) شت ده کات که پێیان ده ووترئ هه لوه شینته ره وه کانی (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، ده فهرموئ که به کئی له وانه: هه رکه سیك داوا له مردوویه ک بکات (بۆ به ده ست هینانی قازانجیک، یان لاهردنی زه ره ریک)، یان هیوا پێبوون و پشت به ستن به مردوو، یان دل په یوه ست بوون پتویه ی، یان خۆشویستنی وه کو خۆشویستنی خوا، یان چه مینه وه و ملکه چ کردن له به رامبه ریدا، یان سووپانه وه به ده وری گۆردا، یان هه یوان سه ره برین بۆی،

یان هاو شیوه‌ی نه‌مانه له‌جۆره‌کانی په‌رستش (عیبادەت)، ده‌فه‌رموێ هه‌رکەسێ نه‌مانه
بۆ غه‌یری خوا نه‌نجام بدات ئه‌وا شه‌هاده‌ته‌که‌ی به (لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَمُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللهِ) به‌تال
خۆته‌وه‌و بۆته‌وه‌و به‌په‌رست (صحیح وصایا الرُّسول، ج 1، ص 36).

به‌لێ ئیمانداران، نه‌مه‌ به‌شی یه‌که‌م بوو له‌شیرکی گه‌وره‌ که‌بریتی بوو له‌هاوبه‌ش بۆ
خوا دانان له‌دوعاو پارانه‌وه‌و ریز لێگرتندا.. خوای گه‌وره‌ به‌لوطفی خۆی هه‌موو لایه‌کمان
له‌م جۆره‌ شیرکه‌ بپاریزی. ئامین.

خۆشه‌ویستان: پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ “به‌رده‌وام به‌بیری سه‌حابه‌کانی
دینایه‌وه‌و ده‌یفه‌رموو: (جَدُّوْا اِیْمَانُکُمْ)، واته‌: ئیمان‌که‌تان تازه‌بکه‌نه‌وه‌. سه‌حابه‌کانیش
ده‌یانفه‌رموو: چۆن چۆنی ئیمان‌که‌مان تازه‌بکه‌ینه‌وه‌؟ پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستان
صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ده‌یفه‌رموو: (اَکْثِرُوْا مِنْ قَوْلِ لَا اِلهَ اِلاَّ اللهُ)، ده‌یفه‌رموو: زۆر بڵێن لَا اِلهَ
اِلاَّ اللهُ (رواهُ اُحمد والطَّبْرانی یاسناد حَسَن).

به‌لێ به‌پێزان، به‌م شیوه‌یه‌ پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست عَلَیْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام “هه‌رچی
ده‌رگا و رێگا هه‌یه‌ که‌ ده‌ستی ئینسان رابکێشێ بۆ شیرک و بۆ نه‌فسانه‌و بۆ شه‌یتان
په‌رستی، داخستوه‌و هه‌ر رێگا و ده‌رگایه‌کیش ده‌ستمان بگرن بۆ هه‌ر و خوا” به‌ره‌و یه‌ک
خوا په‌رستی، به‌ره‌و به‌هه‌شت، به‌ره‌و سه‌ربه‌رزێ و ئازادیی دونیای و قیامه‌ت، فێری
کردوین و ده‌ستی بۆ لا گرتوین.. سه‌لام و په‌حمه‌تی خوا له‌و پێغه‌مبه‌ره‌ خۆشه‌ویسته
بێ.. وه‌فایش ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئێمه‌ش له‌سه‌ر نه‌خشه‌و به‌رنامه‌ی ئه‌و بپۆین، چۆن ئه‌و
ده‌یفه‌رموو لَا اِلهَ اِلاَّ اللهُ، چۆن له‌گه‌ڵ لَا اِلهَ اِلاَّ اللهُ معامه‌له‌ی ده‌کرد “ئێمه‌ش ئاوا بڵێین لَا
اِلهَ اِلاَّ اللهُ، تاوه‌کو لَا اِلهَ اِلاَّ اللهُ بێته‌ دروشم و شیعار له‌دلماندا” له‌ده‌مارو خۆیماندا ره‌نگ
بداته‌وه‌، بێته‌ چرای قه‌بره‌که‌مان و بێته‌ په‌سووله‌ی شه‌فاعه‌تی لای پێغه‌مبه‌ری
خۆشه‌ویست صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ و بێته‌ بیطاقه‌ی چوونه‌ ناو به‌هه‌شتمان. ئه‌گینا به‌ده‌م
بڵێیت لَا اِلهَ اِلاَّ اللهُ و که‌چی به‌ده‌وری قه‌بردا بسووپیته‌وه‌ هه‌یوانی بۆ سه‌ربه‌ری و داوی
ئه‌وه‌ بکه‌ی له‌و عه‌به‌ده‌ هه‌ژاره‌ که‌ به‌خوا نه‌بێ تا کرێ، ئه‌وه‌ په‌نا به‌خوا” ئه‌گه‌ر نوێژیش
بکه‌یت و بێته‌ مزگه‌وت و هه‌ی مائی خواش بکه‌یت و هه‌ر ناویکی ئاینیت له‌سه‌ر بێ
ده‌چی بۆ جه‌هنه‌م.

نوسید ده که م خوی گه وره نومه تی نیسلام بیاریزی له هه موو به لایه ک، له هه موو
 گه مپاییو به دب ختیو کویره وهرییه کی دونیاو قیامت، به تاییه تی له شیرک و قه برو
 داروبه رد په رستیو داواکردن و پارانه وه له غهیری خوا.
 یاره بی خوایه: (أَغْنِنَا بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ، وَاکْفِنَا بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَاجْعَلْ رَغْبَتَنَا
 فِيمَا لَدَيْكَ، يَا حَيُّ يَا مَنَّانُ .. يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَن)

ووتارى دووهم

شهرىك بو خوا دانانى گه وره

به شى دووهم

قال الله سبحانه وتعالى:

﴿وَلَقَدْ أَوْحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنْ

الْخَاسِرِينَ، بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ (الزمر 65 - 66).

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:

(مَنْ مَاتَ يَشْرِكْ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ) (رواه البخاري).

قال الشيخ محمد إقبال لاهوري:

(سَجْدَةٌ لِلَّهِ أَحَدٌ تُنْجِيكَ مِنْ أَلْفِ سَجْدَةٍ لِلْعَبِيدِ)

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين
إلى يوم الدين..

موسلمانان کان: سه لام و په حمه تی خوا له هه موومان بیت. له وتاری رابردودا باسی
شیرکی گه وره مان کرد، به شی یه که ممان له شیرکی گه وره باسکرد که بریتی بوو له شیریک
بق خوا برپاریدان له بواری پارانه وه و دوعاو داوای یارمه تیکردن له غیری خوا. پشتیوان
به خوای گه وره، له و تاره دا باسی جوړی دوهم له شیرکی گه وره ده که ین که بریتی به له:
(هاو به ش بق خوا دانان له گوپراه لئ و فه رمان به ریتیدا)، واته: یه کسانکړدن و دانانی غیری
خوا له گه ل خوا دا له یاسا دانان و حوکم و فه رماندا. که حوکم دانان و یاسا دانانیش ته نها
مافی خواجه، وه که ده فه رموی: ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ﴾ (الأنعام: 57).

که واپو هه که سیک بلئ: دین و ده ولت له یه کتری جیا بکړینه وه، یان له قانونی
وولاندا با هه نديکی له نیسلام و هرگری و هه نديکی له قانونی فه په نسی، یان دین هه ر بق
چوارچپوهی مزگوت و نابیت بچینه سه ر میزی مه حکمه، یان ده بی حه لالو حه رام
به پتی ده نگداتی په رله مان بیت.. نه مه شیریک بق خوا دانانی هه زه گه وره یه و
هه که سیکیش به م قسانه پازی بی“ ده بیت به موشیریک، له به رچی؟ له به ر نه وهی تو پازی
بی که خوای گه وره ده ستووری ده سنوړو نوړو جومعه و جماعت و نان خواردنت بق
دیاری بکات“ به لام له بواری نابووری و رامیاری و روشنبیری و کومه لایه تیدا به لات و ه
یاسا کانی شریعتی نیسلامی به که لک نایه و، پتویسته قانونیکی غیری نیسلام“
ده ستووری وولات له م بوارانده دا دیاری بکا و حه لالو حه رام برپاریدات. که واته: تو شیریکت
بق خوا برپاردا، که نه مجوره شیریکش پتی ده ووتری (شیرکی فه رمان په وایی - الحاکمیه).

به پیزان: پوړتکیان پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه م نایه ته قورنایی
ده خوینده وه: ﴿اتَّخِذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُفَبَاءَهُمْ أَرْيَاباً مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (التوبة: 31)، واته:
جووله که کان زانا کانیان“ مه سیحیه کانیش قه شه و مالمه کانیان کردبوو به خوای خویان و
له جیاتی خوای گه وره ده یان په رستن له و کاته دا عدی کوری حاته می طائی له خزمه ت
پیغه مبهردا بوو صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ووتی: نه ی پیغه مبهری خوا، من له ناو گا و
جووله که کاند ژیاوم، نه وان زانا و قه شه کانیان نه ده په رستن، نه ی چوڼ خوا واده فه رموی؟

پيغمبر صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمودی: باشہ، ئو زاناو قہ شانہ“ حەلالیان بۆ حەرام
 ە- ە کردن و حەرامیان بۆ حەلال نە دە کردن و ئەوانیش بەقسەیان نە دە کردن؟! عەدی
 گوتی: بەئێ ئێ پيغمبەری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم وابوو. حەزرت فرمودی:
 هَتَّ عِبَادَتُهُمْ اِيَّاهُمْ)، واتە: دەی ئو ە پەرستنی ئوان بوو بۆ قەشە و مالەکانیان.
 (تفسیر ابن کثیر، ج 4، ص 119)، واتە: مادەم لە حەلال و حەرامیە تدا بەقسە دەکەیت
 ئو ە پەرستووتە.

جا خۆشەوستانم: زۆر ئاگادارین، ئەگەر ئەمڕۆ شەیطان و شەیطان سیفەتان ناتوان
 خەڵکی فیزی داروبەرد پەرستی بکەن و بیانکەن بە موشریک“ ئەوا لەم ڕینگە یەو ە“ لە ڕینگە
 شیرکی حەلال و حەرامیە تەو ە دەیانە ویت خەڵکی بکەن بە موشریک. ئەو ە تا بە ئاشکرا ھاوار
 دەکری کە ئاینی ئیسلام ەر بۆ چوارچۆی مژگوت باشە و نابیت بچیت ناو کاروباری
 وولات و بازارو بنە ماکانی ئابووری و رامباری و کۆمەلایەتی یەو ە. یان دەلین: ئەم ڕپگە یە
 ئەفقی ئیسلامی (مەبەستمان ئەو یە کە بە نە ص چەسپاو ە) بۆ ئەمڕۆ بە کەلک نایەت و
 پێویستە فلان مادە ی قانونی جینگە ی بگریژتەو ە، یان ئەو ە ی ئیسلام حەرامی کردو ە بۆ
 ئەمڕۆ بە کەلک نایەت و باوی نە ماو ە و شتیکی مۆدێرن ە و دەبێ خەلک بە سەر بە سستی
 نە نجامی بدەن.

بەلام زانایانی ئیسلام دەفرموون: ئەگەر فرمانێ ە وایە ک حوکمی ڕپنی دەستی دزی
 گوپی بۆ پەنجا سال زیندانی“ ئەوا ەر چەند ە دەست ڕپنە کە لە سەر کابرای دز ئاسانتر
 بێ لەو ە ی کە پەنجا سال لە زینداندا دابڕی“ ئەو حاکمە بە دە رکردنی ئو
 حوکمە کافر دەبێ.

کە واتە ئیمانداران: زۆر ئاگاتان لە مەسەلە ی حەلال و حەرام بیت، نە کە ن لاسایی
 دوزمنانی ئیسلام بکە نە و ە بلین: تۆ نوێژو پۆژووی خۆت ئە نجام بدە و ئیتەر ئەم حەلالو
 حەرامە چی یە باسی دەکەیت، خۆ فلان شتە کە شەرع دەلێ حەرامە، خۆ قانون بە حەلالی
 دەزانی! ئامان ئەو قسانە بە دە متاندا نە یەت، لە بەر ئەو ە ی ئبلیس (عَلَيْهِ اللَعْنَةُ) کاتیک
 ویستوویەتی زەفر بە پیاو یاشان بە ریت“ نە چوو ە پێیان بلێ: تۆ نوێژو خوا پەرستی مە کە،
 بە لکو لە ڕینگە ی حەلال و حەرامە و ە یان چوو ە. بۆ نمونە: شیخ عەبدولقادی ڕگە یلانی

(پ، حمەتى خاى لىيىت) بۆمان دەگىرتىۋە دەفەرموئ: پۇڭتېكىيان بەتەنيا بەبىبابانىڭدا دەپۇيىشتىم، بەئاسمانەۋە نوورو رووناكىيەكى گەۋرەم بىنى، پاشان وئەنيەكى تىدا دەركەۋت و بانگى دەكردم ئەى عەبدولقادر من خاى پەرۋەردگارى تۆم، ھەرچى شتېك ھەرامە ئىمە بۆمان ھەلەل كەردى. منىش گوتىم: بىرۇ ھەى بەلەغەت بى! دەفەرموئ: ھەرئەۋەندەم ووت كاتىكەم زانى ئەو نوورە بوو بەتارىكىو وئەكەش بوو بەدوۋكەل، پاشان پىي گوتىم: ئەى عەبدولقادر تۆ بەھۆى يارمەتى خواۋ زانستە زۆرەكەت و زۆرانبازىت لەگەل نەفستدا رىزگارت بوو، ئا بەم چەشەنە تا ئىستا ھەفتا كەسم لەگەۋرەپىاۋانى تەرىقەت لەسەر رىگەى راست لاداوە! منىش ووتىم: فەزەل ھەر بۇ خوايە. جا لىيان پەرسى: چۆن زانیت ئەۋە شەيتانە؟ فەرموئ: بەۋ قەسەيدا كەگوتى ھەراممان بۇ ھەلەل كەردى.

ھەرۋەھا دەگىرتىۋە كاتىكەم مەۋلەۋى زاناۋ شاعىرى بەناۋبانگى كورد "سەردانى كاك ئەحمەدى شىخ دەكەت لەسلىمانى، كاك ئەحمەد بەمەۋلەۋى دەفەرموئ: مەۋلەۋى ئامۇزگارېم بىكە. تا سى جار ئەمە دەلئەۋە، ئىنجا مەۋلەۋى دەفەرموئ: لەجارى يەكەم و دوۋەمدا روانىم چى فەرزو سوننەتە ھىچت نەبۋاردوۋە ھەموۋىت بەجىھىئاۋە، لەسلىم جاردا ئەۋە دەلئەم كەشەيتان ۋا لەكەمىندايە بۆت، وورىابە فرسەتت لى نەھىئى!

بەلئى، شەيتان لەچىدا فرسەت لەخواناس دىئى؟ لەبۋارى ھەلەل ھەرامدا كەئىنسان لەجىگەى ئەۋە شتەنەى كەخوا ھەرامى كەردوون بلى ئەم شتەنە ھەلەل ۋەزەمانى ئەم ھەلەل ۋە ھەرامىيە نەماۋە ئەمىر سەردەمى پىشكەۋتن ۋا زادىيە. تۆ نوئىرۇ پۇڭوۋ ھەجى خۆت بىكە ئىتر ئىسلامەتى ھەر ئەۋەيەۋ تەۋا. يان ۋەك دەۋترى: قورئان كىتەبىكى پىرۋەزە پىۋىستە ھەر لەبۋارى عىبادەتدا سوۋدى لى ۋەرىگىرىۋ قورئان دەنگى لەچۋارچىۋەى دىۋارى مزگەۋتەۋە نەچىتە دەرەۋەۋ، ئەگەر قورئان لەمزگەۋت ھىئەرايە دەرەۋە ئەۋە ھەر بۇ پىرۋەزىۋ سوئىندخواردن لەچەند پارچە قوماشىكەۋە بىپىچرىۋ لەسەر مىزى مەككەمە دابىرىۋ خەلگى سوئىندى پى بخۆن. ئىتر جەنابى ھاكىم نابى قورئانەكە بىكەتەۋە چى لەناۋدا نووسراۋە بەپىي ئايەتەكانى ئەۋە قورئانە موشكىلەى كەسە ناكۆكەكان چارەسەرىكات، ئەۋە كەسەش كەدەچىتە بەردەم قورئانەكە "چۈنكە لەناۋ قورئانەكە ھالىي نىيەۋ چاۋى ھەر پەقۇۋ بەرگى قورئانەكە دەبىنىۋ سامىكى

تایبەتی لیدە کات، گەلی جار وەکو ئەو کابرایەکی لیدیت کە مامۆستای خوالیخۆشبوو (محمد شێخ تەها بالیسانی) لە لاپەرە (50) ی کتیبی (دەنگی دەروون) چەند دەرسیک نەتەفسیری سوورەتی (ن) دا بۆمان دەگێڕتەوە و دەفەرموێ: جاریکیان کابرایەکی نەدادگای سلیمانی داوای قەرز لەسەر کەسیکی تر توێمار دەکات. پۆژی دادگاییکردن، لەبەر ئەوەی داواکار شاھیدی نەبوو "حاکم داوالیکراو بەقورئان سویند دەدات و کابراش دەست بەقورئانە کە دا دەدات و سویند دەخوات کە قەرزێ فلان کەسی لەسەر نییە. بەلام داواکار دەلێت: باشە جەنابی حاکم تۆ چۆن بەم قورئانە ی سەر میزی دادگا سویندی دەدەیت؟ حاکم دەلێ: ئەو بەچی سویندی بدەم؟ کابرای خاوەن قەرز گوتی: قوربان من ھەرگیز بەمە پازی نابم، چونکە قورئانی دادگا سواوە و ئەوەندە ی سویند پێ خوراوە هیچ کار ناکات. من دەمەوێ لەمەرقەدی کاک ئەحمەدی شێخ" بەقورئانە کە ی کاک ئەحمەد سویندم بۆ بخوات !!

بەلێ، حاکم ناچار بۆ پراندنەوێ کێشە کە "پۆلیسیکیان لەگەڵدا دەنێریت کە بچن لەمەرقەدی کاک ئەحمەد سویندی بۆ بخوا... لەدەرگای مەحکەمە دێنە دەرەو و بەرەو مزگەوتی گەرە دەپۆن. کابرای سویندخۆر دەلەرزیت و دەلێت: من ھەرگیز بەقورئانە کە ی کاک ئەحمەد سویند ناخۆم، من حەقی ئەو کابرایەم لایە و قەرزێم و پارە کە ی دەدەمەو !!

یا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَاد. ئەمە بەرھەمی ئەوەیە کە خەڵک "قورئان ھەرەو کۆ کتیبیکی موقەدەس سەیریکەن، بەلام بێ ناگابن چی تیا یە بۆ بەختەو ھەریی دنیا و دواپۆژی مرقفایەتی، تا وای لێ بێ خەڵک لەقورئانی دادگا نەترسن و لەقورئانی ناو مەرقەد بترسن، بێ ناگا لەوێ کە قورئان ھەمووی ھەر یەک قورئانە، گەرە بێت یان بچووک، لەدادگا بێت یان لەمەرقەد، لەمزگەوت بێت یان لەھەر جێگایەکی تر، بەرگی سەوز بێت یان سپی.

بەپێزان: کاتی خۆی پێش ھاتنی پێغەمبەری ئیسلام صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم کە ھەرەبەکان گومرا بوون و لەئاینی راستی ھەزەرەتی ئیبراھیم عَلَیْہِ اَلْسَّلَام لایاندا، ئەوەبوو کە بەگوتی سەرکردە یەکیان کرد کە حەلالی لێ حەرام کردن و حەرامی بۆ حەلال کردن، وەکو میژوو بۆمان دەگێڕتەوە کە ھەرەبەکان لەسەر ئاینی ئیبراھیم پێغەمبەری

با پیره گوره یان بوون (سهلامی خوای لیبیت)، تا نزیکه ی چوارسه د سال بهر له هاتنی
 حه زره تی محمد الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه روا له سه ر دینی راست و دروست بوون،
 تا نه و کاته ی که سه رکرده یه کی وایان له ناودا په یدابوو که خه لکی گویدیری قسه کانی
 ده بوون و کهس له فه رمانی دهر نه ده چوو، نه و سه رکرده یه ناوی عه مری کوپی عامری
 خوزاعی بوو که وا ناینه که ی گوین.

له صه حیجی بوخاریدا هاتوو که خاتوو عائیشه (په زای خوای لیبیت) ده فه رموی:
 پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی: (رَأَيْتُ جَهَنَّمَ يُحَطَّمُ بَعْضُهُ بَعْضًا، وَرَأَيْتُ
 عَمْرًا يَجُرُّ قَصْبَهُ، هُوَ أَوَّلُ مَنْ سِيبَ السَّيُوبِ). واته: دوزه خم بینی خو ی تیکوپیک
 ده شکاند، عه مریشم بینی ریخۆله کانیو هه ناوی به دوا ی خۆیدا راده کیشا، یه که مین کهس
 بوو که سائیه ی داهینا. (سائیه بریتی بوو له وه ی که هه ر حوشتریک دوانزه جار به می
 زایی، نیتر سوود لی وه رگرتنی حه رامه).

به لی ئیمانداران، وه للاهی هه رکه سیك “حه لایک که خوا حه لالی کردوو به حه رام بزانی،
 یان حه رامیک که به نه صی قورنان یان فه رمووده ی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 حه رام بووی” هه رکه سیك نه و حه رامه به حه لال بزانی، با بپوای به هه موو قورنان و حه دیشی
 پیغه مبه ریش بیئو هه موو عیاده ته کانیش نه نجام بدات، نه وه ده بیته موشریک و شیرکی
 گه وره ی نه نجام داوه و فپی به سه ر دینی ئیسلامه وه نامینئ. هه موو نه و که سانهش که
 به هه ر ناویکه وه حه لالو حه رام ده گوین، نه و له پۆزی قیامه تدا سزایان وه کو سزای عه مری
 کوپی عامری خوزاعی ده بیته که به ناو ناگردا ریخۆله کانی به دوا ی خۆیدا راده کیشا.

خۆشه ویستان: بۆنه وه ی زیاتر روونی بکهینه وه که چۆن ئینسان ده بیته موشریک کاتی
 نوژیو پۆزوویشی هه یه “به لام بۆ به پتوه بردنی ژیان و ژیانی تاک و خیزان و ناو کۆمه ل
 به گویره ی شه ری خوا هه نگاو نانئ، نه وه مانای نه وه یه که نه و که سه به زمانی حال
 ده لی: خواجه تو گه وره ی، سوژده ت بۆ ده به م، دیم حه جی مال که ت ده که م، له ترسی تو
 به پۆزوو ده بم، به لام بۆ ژیانی پۆژانه م و کرین و فروشتن و ژن هیتان و شووکردن و ژیانی
 خیزان و کۆمه ل و بوا ری ئابووری و کۆمه لایه تی و رامیاریم” خواجه له مه یاندا به قسه ی تو
 ناکه م، چونکه دینه که ی تو کۆنه په رستی په و بۆ نه م سه رده م و زه مانه نابئ، نه وه ی خوا

حرامی کردووه ئیستا مۆدیەتی و نابیی لیتی دوابکهوم، ئەو ئیعلانی کردووه که: خوایه تۆ دەپەرستم بەلام غەیری تۆش دەپەرستم، بەقسە ی تۆ دەکم بەلام بەقسە ی غەیری تۆش - دەکم که (پەنا بەخوا) ئەمە شیرکی گەورەیه و ئینسان ئەگەر ئەم بیروپروایە ی هەبوو ئەوا مالتۆیان و سەرگەردانی هەردوو دنیا دەبێت.

بەپێزان: بابزانین ئایا یەکم جار ئەم بیرۆکە ی جیاکردنەوه ی دین لە قانونی دەوڵەت چۆن و لە چ وولاتی سەری هەڵداو بەرھەمی ئەم شیرکە گەورە بۆ سەر ژیا نی هاوولاتیان چیه؟!

وولاتی میصر یەکم وولاتی ئیسلامییه که وازی لە شەریعەتی ئیسلامی هێنا، ئەوێش لە کاتی کەدابوو که (محمد علی) هاتە سەر حوکوم لە ساڵی 1828 ی زاینیدا (بعثات) ی نارد بۆ دەرەوه تا لە فەرەنسا دیراسە ی قانونی وەضعی بکەن. جا کاتی ئەوانە گەپانەوه و گوێیان بە بەرنامە ی پۆژناو و یاسا کانی ئاودرابوو" بوونە سەرەتایە ک بۆ رویشتن بەرەو قانونی وەضعی و (مەدرەسە ی حقوق) یش بۆ ئەو مەبەستە دامەزرا. ئینجا داگیرکردنی میصر لە لایەن ئینگلیزەوه زیاتر هانیدان بۆ ئەم کارە و بەرەوام هێرش دەکرایە سەر شەریعەتی ئیسلامی، تا لە ساڵی 1885 دا قانونی فەرەنسی خرایە جێی شەریعەتی ئیسلامی و ئەوا زیاتر لە سەد ساڵە میصر وازی لە پەپەرە و کردنی شەریعەت هێناوه.

میسری یەکان لە ساڵی 1937 دا کاتی ک لە کۆنگرە ی جنیفدا داوایان کرد که شەریعەتی ئیسلامی سەرچاوه ی یاسا دانان بێت" دوژمنان پازی نەبوون و گوێیان: بە مەرجێک (ئەم تازاتی بیانی) لە میصر لادەبەین که کار بە یاسا کانی شەریعەتی ئیسلام نەکەن و یاسا وەضعی یەکان بەر قەراری بێ. تا ئیستاش هەر کاتی گەلی میصر" داوی (تطبیق) کردنی شەریعەتی ئیسلامی دەکات ئەوا حکومەتی میصری دەستی بە دەستی یان پێدەکات بە بیانوی ئەوێ که گوایه که مایەتی گاوردەکان (قبطی یەکان) نارا زین!!

داوی میصریش تورکیا" لە ساڵانی داوی جەنگی یەکم ی جیهانیدا ملکه چ بوو بۆ مەرجەکانی دوژمنان که ووتیان: بە مەرجێک سەر بە خۆی بە تورکیا دەدەین که دەستبەرداری یاسا کانی شەریعەتی ئیسلام بێت. پاشان مستەفا که مال ئەتاتورکی خائنینان هێناو کردیان بە پەرستراوی جەماوەری بێ ناگای دوور لە خوا. ئەویش هەرچی

پیکرا کردی له بردنی تورکیا به ره و پوژناواو یاساکانی پوژناوا. هه‌رچه‌نده ئیستا هه‌موو وولاتانی به‌ناو ئیسلامی“ وه‌کو میصرو تورکیایان لێ هاتوو وه‌و یاساکانی شه‌ریعه‌تی ئیسلامیان لابر دووه‌و له‌جیگه‌یدا یاسای پر خه‌لتی به‌شه‌ریان له‌جیگادا داناوه‌!

به‌لام ئیمه‌ که‌نموونه‌مان به‌تورکیاو میصر هه‌تیایه‌وه‌ وه‌کو به‌که‌مین وولاتی ئیسلامی که‌وازیان له‌شه‌ریعه‌تی ئیسلامی هه‌تیا بۆ حوکم کردنی کۆمه‌لگا، که‌ئهم دوو وولاته‌ که‌وره‌ترین وولاتی ئیسلامی ئه‌و کاته‌ بوون، چونکه‌ میصر زانکۆی نه‌زه‌ری لیڤوو، تورکیاش مه‌رکه‌زی خه‌لافه‌تی ئیسلامی لیڤوو. له‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌هه‌موو وولاتانی دونیاوه‌ بۆ فیڤوونی هه‌موو بواره‌کانی زانسته‌و زانیاریو بینینی شوێن ده‌ستی زانیانی ئیسلام له‌هه‌موو بواره‌کاندا ره‌ویان ده‌کرده‌ میصرو تورکیا. دانیشتوانی ئه‌و دوو وولاته‌ زۆر به‌خته‌وه‌رو ده‌وله‌مه‌ندو تێروته‌سه‌ل بوون. به‌لام با بزانیان ئایا کاتیک ئهم دوو وولاته‌ ئیسلامی به‌ وازیان له‌شه‌ریعه‌تی ئیسلامی هه‌تیاو دینو ده‌وله‌تیان له‌یه‌کتری جیاکرده‌وه‌و، وایان له‌خه‌لگی که‌یاند که‌ئیسلام قورئان هه‌ر باسی نوێژو پوژوووه‌ ته‌واو. ئایا وه‌کو ئه‌وه‌ی به‌میلله‌تیان ده‌ووت: ئیمه‌ بۆیه‌ دواکه‌وتووین چونکه‌ به‌یاسای فه‌ره‌نسی ئیش ناکه‌ین، ئیمه‌ بۆیه‌ پێش ناکه‌وین چونکه‌ ئافره‌تانمان پۆشاکێ موسلمانانه‌یان له‌به‌ردایه‌! ئایا کاتێ وازیان له‌ئیسلام هه‌تیا“ له‌وه‌ی که‌تییدا بوون پێشکه‌وتوتر بوون؟! یان قازانج سه‌ری مایه‌ی خواردو ئه‌وه‌ی هه‌یشیان بوو رۆیو (خَسِرَ الدُّنْیَا وَالْآخِرَةَ) بوون؟!

ته‌ماشای وولاتی میصر بکه‌، میصرو یابان هه‌ر ئه‌ووکیان له‌یه‌ک سالدا له‌ژێرده‌ستی داگیرکه‌ر رزگاریان بوو، یابانییه‌کان ده‌ستیاندایه‌ زانسته‌و زانیاریو ئه‌و وولاته‌ی لێده‌رچوو که‌هه‌یه‌، هه‌ر شتیک له‌سه‌ری نووسراپی (یابان JAPAN) ئیتر 100٪ دُنْیَا ده‌بی له‌چاکیی ئه‌و به‌ره‌مه‌. به‌لام تورکه‌کانو میصرییه‌کانو عه‌ره‌به‌کان به‌گه‌شتی وایان ده‌زانی که‌ئه‌وان بۆیه‌ دواکه‌وتووین چونکه‌ شه‌ریعه‌تی ئیسلامی حوکمی پێده‌کرێ له‌ولاته‌کانیاندا.. چونکه‌ ئافره‌ته‌کانیان ئه‌و پۆشاکه‌یان له‌به‌ردایه‌ که‌خوای که‌وره له‌سووره‌تی (النور) دا بۆ ئافره‌تی دیاریکردوه‌. کاتی خۆی (گلاسته‌وون)ی ئینگلیز گوتی: بۆ ئه‌وه‌ی هه‌تیا ئیسلام نه‌هه‌لێن پێویسته‌ له‌چکی سه‌ری ئافره‌تان لایه‌ینو قورئانی پێ داپۆشینو سه‌رقالی ماده‌ ده‌بێهۆشکه‌ره‌کانو سه‌رخۆشکه‌ره‌کانیان بکه‌ین.

بهائی نيمانداران، يه كه م ههنگاو بۆ ليدانى ئىسلام و دورخستنه وهى ئىسلام له ژيان و ژينگه" بریتى بوو له داپنینه پۆشاکی حهياوشهرم له نافرته. ههنگاوى دووهم كه ههه له ميصردا بۆ دژايه تیکردنى ئىسلام به کارهات" بریتى بوو له لایردنى زانسته ناینیه کان نه خویندندا يان گرنگى پێ نه دانیان. نه وه بوو کاتى (کرۆمهه) حاکمى ئینگلیز بوو له ميصر" قهشه (دانلوپ) ی کرده راویژکاری وهزارهتی مه عاریفی ميصرى. نه م دوانه، بیریان له وه کرده وه كه بۆ نه وهى زانسته ئىسلامیه کان له خویندنگه كاندا كه م بکه نه وه" ده بۆ کاربکهن له سهه ره پیددانی نه زهه ره به جوړیکى وا كه به رنامه ی خویندنى پۆژشاوا قبول بکات و زانسته ناینیه کان بخاته لاوه. دیاره کاریشیان بۆ نه مه کرد، به لام هه ره به وه وه نه وه ستان چونكه کاریگه ریه که ی که م بوو. له لایه کی تره وه که وتنه کردنه وهى قوتابخانه و زانکۆ مه ده نه یو خۆیان پڕوگرامیان بۆ داپشتن و زمانى ئینگلیزى کرا به زمانى خویندن و گرنگی زۆرى پیدراو، وانه ی ئاین کرا به وانه یه کی وهك وانه ی وه رزش و وینه کیشان و كه نارکراو شتانیکی تیدا ده خوینرا كه پروکه شى ئاین بوون. نه مجا بۆ نه وهى كه قوتابیان روو له خویندنگه ناینیه کان نه کهن و بچه قوتابخانی مه ده نییه کان و سه ره نجام ژماره ی زانایانی ناینیه ئىسلام كه م بپته وه، هاتن بریاریاندا كه مامۆستایه کی ده رجووى نه زهه ره به (سێ جونه یه) دامه زری، كه چى نه وانه ی له قوتابخانه مه ده نییه کان ده رده چوون مووچه ی چه وریان ده دانى بۆ نه وه ی پله و پایه ی نه زهه ره له دلى خه لکیدانه هیلن!

زۆر به داخه وه ده لیم كه له م وولاته ی ئیمه شدا، له سهه ده ستى حكومه تی دژ به ئىسلامی به عسدا" هه مان ریگا كه له ميصر بۆ لاوازکردنى ئىسلام به کار ده هینراو ده هینری، له عیراقیشدا په پیره وکراو به رده وامه. نه وه بوو پۆشاکی ناشه رعى بوو به به رگی نافرته تانى موسلمان و حویره و خویندنگه دینیه کان ره واجیان نه ما به وه ی كه: كه سێك خویندنى مه لایه تى ته واو ده کزدو ده بوو به مه لا، هه رگیز مووچه ی مانگانه ی نه ده گه یشته ناستى مووچه ی بچووکترین کارمه ندی حكومه ت. ئینجا له جیگه ی حویره پڕ له عیلمه كاندا په یمانگه ی ئىسلامی و کۆلیجى شه ریه دامه زرا كه ده رسه کانی زۆر به هیز نه بوون و گرنگیان پێ نه ده دراو زۆریه ی نه وانه ش كه له و په یمانگه و کۆلیجانه وه رده گیران

خه اگانئیکى بئ دینو سەر به فیکره ی ئیلحادی بوون، مه به ستیان ئه وه بوو شتیک له ئیسلام
 شاره زابینو دواى دژایه تی ئیسلامی پیبکەن، که نمونه ی ئه و جۆره که سانه مان زۆر
 بووه و زۆره که ده رچووی په یمانگه ی ئیسلامی، یان کۆلیجی شه ریه نو وه ندی ئایه ت و
 حه دیت و علومی شه رعی فێریووه به لام فیکره ی خواناسی و له خواترسی نه چۆته
 مێشکيه وه و زۆربه ی جار قورئانه که ش به په وانی نازانی که بیخوێنیت وه، که چی به حسابی
 خۆی پسپۆره له ئیسلامداو ده ست ده کات به نووسینی کتیبیک له سەر ئیسلام و له سەر
 قورئان و له سەر پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم بۆ سەر لیشتیواندن خۆیندکارو
 که نه که کامان و دوورخستنه وه یان له ئیسلام، که له راستیدا هه موو ئه و نووسینه نه
 درۆده له سه و ساخته چیه تین و هه لوه شانده وه یان زۆر ئاسانه، به لام ئینسانی شاره زا
 له ئیسلامی ده ویت که لێی تیبگات و په رده له سەر پووی دژتوی هه لئمالئ، له بهر ئه وه ی
 ئه و جۆره کتیبانه که له ژێر ناوی ئیسلامداو به هێتانه وه ی به لگه به قورئان و حه دیت و
 فه رموده ی پێشه وایانی ئیسلام ده یانه ویت ره خنه له ئایینی ئیسلام و پیغه مبه ره که ی
 بگرن، وه کو نمونه ی ئه و که سه وایه که پیا له یه ک هه نگوین دینی“ هه نگوینێکی پاک و
 خاوین و خالیص، به لام له ناوه راستی ئه و هه نگوینه دا” یان له ژێره وه یدا چه ند دلقه
 زه هرێکی تێ بکری، ئه مجا پێشکه ش به ئینسانێکی برسی بکری.. ئایا چی رووده دات؟!
 بێگومان مه رگ سه ره نجامی بخۆره که ده بێت. جا به هه مان شیوه، خۆیندنه وه ی ئه و
 جۆره کتیبانه بۆ که سی نه شاره زا وه کو هه نگوینه ژه هراوی به که وایه، به لام نه ک لاشه
 له ناو ده بات” به لکو عه قیده و بیروباوه ری پیرۆزی ئیسلام که بۆ ئینسان له پۆج زه روورتره
 له ده ست ده دات و هه ستیش ناکات که چۆن و به چ فێلێک گومرایان کرد! جا له بهر ئه وه،
 پێویسته که نه رۆشن بیره کامان که سه ره تایانه له خۆیندنه وه ی په راوی ئایینی ئیسلامیدا
 زۆر به وریاییه وه مو تالابکەن و خۆیان له و جۆره کتیبه ژه هراویانه بپارێزن.

خۆشه ویستان: با بپینه وه سەر با سه که ی خۆمان. ئایا وولاتێکی وه کو میصر که وازی
 له شه ریه تی ئیسلامی هێنا“ ئایا هیچ ده سته که وتیکی زانستی به ده ست هێنا؟! هیچی
 وای هێنا به ره م که ناماژه ی بۆ بکری که نه مه به ره می وولاتی میصره؟! بێگومان
 نه خێر. هه موو به ره می ئه و دوور که وتنه وه یه له ئیسلام چه ند به ناو فه نان و هونه رمه ندیکی

دوور له ناینو ره وشت بوون. به لئ وولاتی میصرو هه موو وولاتانی ئیسلامی " کاتیک وازیان هه شرعیه تی ئیسلامی هینا له بواری به پړوه بردنی وولاتدا، نه وانه هه پېش نه که وتن " به نکو نه وهی هه شیان بوو له ده ستیان چوو. هه موو کاتی زه لیل و سه رشوپن که نه م هه موو نه وتو کافزایانه له وولاتیاندايه که چی میلله ت هه برسویه، هه شه پوشوپه، هه داپلوسینه. به هه موو وولاتانی نه وروپا و نه مریکا به قه ده ریک دوو وولاتی عه ره بی به ناو ئیسلامی " خه لک له ناو زیندان و گرتووخانه کاندانیه! که هه مووی له به دبختی و چاره پره شی خوی به هوئی نه بوونی حوکمی خوا له سه ری " به گز حوکمه تدا ده چی و سه ره نجام به ناگرو ناسن و کوشتن و به ندکردن " سه رکوت ده کری.

نایا چ وولاتیک وانیه؟ له چ وولاتیکدا شه پ نه؟! له کوئی حوکمه ت و میلله ت له دوو سه نگه ری دژ به یکه د نین؟! ده بی هه رواش بی، چونکه نه م شه رعه تی ئیسلامه پره حمه ت، که پره حمه ت نه ویست و لاتبرد " ده بی هه ره حمه ت شوینی پره حمه ت بگریته وه!

نه مجا با باسیکی تورکیای دوور له ناینو هه موو بنه مایه کی نه خلای و ئیسلامی بکهین، نه و تورکیایه ی که به هوئی ئیسلامه وه ده یان سال له ویوه سه رکردایه تی که لانی موسلمان ده کرا. نه ی کاتی نه تاتورکی دژ به ئیسلام هاته سه ر حوکم له تورکیا (نه تاتورک واته: باوکی تورک) که پره که زپه رستترین که سه و غهیری میلله تی تورک " هیچ میلله تیکی تر به ئینسان نه ده زانی، به تایبه تی خوینخوری سه ری میلله تی موسلمانان کوردبوو، نه م مورته ده چی به ئیسلام نه کرد؟! به لام نایا تورکیا که وازی له ئیسلام هینا " پېشکه وت؟ نایا جاران که له ژیر چه تری پر خېروبهره که تی ئیسلامدا له پیزی پېشه وهی وولاتان بوو " نایا له ژیر نالای لادینیدا " نه که له پېشه وهی وولاتان نایا له پیزی وولاتانیشدايه؟! نه خیر، به لکو ده توانین بلین: تورکیا لیقه و ماوترین ده ولته تی دونیایه. ئیستا تورکیا هه ویه و ناسنامه ی خوی بزر کردووه. بۆ خویشنی نازانی شه رقییه یان غه ربیه، ناسیاییه یان نه وروپیه؟ ئیستا تورکیا هه مووی نالهی دژ له ده ست برسیتی، نه بوونی، بیکاری، به دپه وشتی، فه سادی ئیداری. هه موو سالتی حوکمه ت و کابینه ی وه زاره ته کان ده گوین، که چی هیچی چاری ده ریان ناکات.

نیست باری ئابوریی داپوخواوی تورکیا له ئامارهکاندا دهردهکه ویت که ده لێن: قهرزی دهرهکیی تورکیا له سالێ 1980دا: (15) ملیارو (700) ملیۆن دۆلار بوو، که سالێی یهک ملیۆن دۆلار سووی دهدا له گهڵ دانهوهی قهرزه که دا. له سالێ 1999دا، ئه و قهرزه دهرهکیی به (100) ملیارو سالانهش (5) ملیار دۆلار سووی دهدا له گهڵ دانهوهی قهرزه که دا.

قهرزی ناوخوی تورکیاش له سالێ 1980دا (7) ملیارو (900) ملیۆن دۆلار بوو، له سالێ 1999دا بوو به (63) ملیارو (200) ملیۆن دۆلار. زیاده پویو خراپیی حکومهت بوته مایه ی به فیپۆدانی (195) ملیارو (300) ملیۆن دۆلار له ماوه ی ده سالدا (1990 - 2000). نزیکه ی سه د ملیار دۆلاریش له بانقهکاندا دزواوه به ناوی قهرزدان به بازرگان و کۆمپانیا وه همیه کان، که ئه وانه ی قهرزیان ده کرد، خۆیان و پارهکانیان رایان ده کرد بۆ دهره وه.

جا موسڵمانی خۆشه و یست: ئه مه دوو نمونه بوون که بۆم باسکردن، که سه ره نجامی وازهێنان له دین چۆن ئیفلاسی پیکردن. ده با ئیمه ی میلله تی کوردی دینداری خاوهن ره وه شتی بهرز" دهرسیان ئی وه رگرین که هه زاران سوپاس بۆ خوا بۆ یه گجاری. گه له که مان پزگاری بوو له ژێر ده سستی حکومه تی به عس، حکومه تیک که بناغه که ی له سه ر بێدینی دامه زرابوو. له یه کێ له قسه کانی سه دام حسه ینی دیکتاتۆردا که بۆ ئه ندامانی سه رکردایه تی حزی به عسی کردووه و له کتبه کهیدا به ناوی (نظرة في الدين والشرائع) دا هاتووه، ده لێ: (الفقه الإسلامي فقه رجعي متحجر، وجامد، لا يتوافق مع متطلبات العصر، نحن لا ننسخ ولا نستنسخ من الماضي، نحن لا نريد من الدولة أو الحزب أن يطبق التعاليم الدينية في دأرتيه، لأن ذلك يؤدي إلى التفرقة الطائفية، وبذلك نخسر شعبنا، ونريد من رجل الدين أن لا يتدخل في شؤون الدولة).

واته: فیهی ئیسلامی شه ریه تیکی کۆنه په رستی ووشک و بی خێره، ناگونجی له گه ل داواکارییه کانی سه رده مدا، ئیمه ئاوێ بۆ رابردو نادیه نه وه و به رنامه ی خۆمان له پابردو وه رناگرین. ئیمه نامانه وی له ده ولت یان حزب که وا ته عالیمه ئایینی یه کان له فهرمانگه کانیاندا جیه جی بکات، له بهر ئه وه ی ئه مه ده بیته جیاوازی طائفی و به مه ش

گه نه که مان زهره رهنه ده بیټ، وه داوامان وایه که نایبیت پیاوی ټاپینی له کاروباری دهوله تدا ته ده خول بکات.

خو هه موومان به ره می نه م حکومت به بیدینه شمان بیني، هر منالیکي کورد بگری نه توانی چنه سعات له سهر زولمی به عسی کافر قسه بکات. دهی با شوکری خوا بکه بنو درس له هه موو نه وه وله تانه وه ریکرین که وازیان له شریعه تی نیسلامی هینا، چون به دبخت بوون، چون هه ژارو نه دار بوون، چون بوون به کلک و سهر به خویان له ده ستدا. با سوپاسی هر که سو ولاتیک بکه بن که یارمه تی داوین، به لام مساوه مه له سهر دینه که مانو نیمانه که مان نه که بن. با سهر کرده و سیاستمه دارانی گه له که شمان نه و راستی به حاشاهه لئه گره بزانه که چون کوردایه تی له می شک و خویندا ره گی داکوتاوه "نیمانو نیسلامه تیش زیاتر له گه ل روح گیانیدا تیکه ل بووه. هر که سیک بیه ویت نیسلام له کورد دابپریت نه وه روحی ل ساندوته وه و لاشه ی بن پوچیش که لکی چیه؟! وه با هه مووشمان شانازی به موسلمان بوونو نیمانداری خومان وه بکه بن، چونکه هر که سیک سووکایه تی به ټاپینو ره وشتو که له پووړو ره سه نایه تی میله تی خو ی کرد خو ی پی سووک ده بی.

هر که سیکیش به موقه ده سی باسی عه قیده و نیمانداری پوه وشتی په سه نی خو ی له لای بیگانه به موقه ده سی و به فخر وه باسکرد، نه واهه درو حورمه تی خو ی پی زیاده ده بی. نمونه یه کتان له سهر نه م حقیقه ته بق باس ده که م.. زاناو بانگخواز (عبدالله الحکیمی) که سه روکی جالبه ی عه ره بی یه مه ن بوو، له بهریطانیا بانگ کرا بق سفره وخوانی شاهانه له گه ل گوره پیاوانی ولات و بالویزی ولاتاندا. له کاتی نویژدا (عبدالله) عه باکی شانی داناو وه کو بهر مال پایخست و له هوله که دا زور به ناسایی نویژه که ی کرد. زوره ی ناماده بوان هه رچنه موسلمانیش بوون، نه مه یان پیناخوش بوو! ترسان کاریگری خراپی بی له سهر ناماده بوان، که چی به پیچه وانه وه، شازنی بهریطانیا دوا نویژه که ی پووی تیکردو ووتی: نیمه به پیژه وه سهیری نازییه تی و شانازی به که ت ده که بن به ټاپینه که ته وه له بونه یه کی وه که نه مپوډا، بویه به پاستی حه زده که بن دیاری یه کی به نرخت پی شکش بکه بن! عبدالله کوتی: دیاری یه که که پیشکش به من و به ناماده بوان و خه لکی (مه مله که تی متحده) ی بکه ی نه وه یه: که موسلمان بوونی خوت رابگه یه نی.

ئەویش پىڭكەنى ووتى: من سوورم لەسەر ئەو ەى ديارىيەكى بەنرخت بدەمى، پىڭام بدە پارچە زەوىيەكى گەورەو چەند خانوويەكت بدەينى. (عبداللە)ش فرستەتەكى قۆستەو ووتى: ديارىيەكەتم وەرگرت، بەلام ريمان بدەن مزگەوتىكى لەسەر دروست بکەين. ئەویش پازىبوو. بەمەش مزگەوتى (کاردف)ى يەكەم دروست کرا کە تا ئىستا موسلمانان پووى تىدەگەن و خواپەرستىي تىدا ئەنجام دەدەن !!

جا ەرىکاتى ئىمەش ئاوا قەدر و حورمەتى دىن و عەقىدەى ئىسلامى خۆمانمان پاراست" ئەوا لای خواى گەرە ریزدار دەبين و لای ەموو کەس و حکومەتیکىش خواەن شەخسىەت و کەسايەتیی ریز لىگىراو دەبين.

خۆشەويستان: با بزنانين زانايان دەربارەى حاکمىەتى خوا چىيان فەرمووە

- ئىبن تەيمىيە بەرپەحمەت بى دەفەرموئ: ەەرکەسىك نەزەرەيك حەلال بکات ئەوا بەگوتەى تىکراى زانايان کافر دەبىت، ەروەک لەتەنانتىك حەرام بکات ديسان بەگوتەى تىکراى زانايان کافر دەبىت.

- سەيد قۇتب بەرپەحمەت بى دەفەرموئ: ئەگەر ئەم ئاينە بچوئىن بەدراوىك ئەوا دەبينىن لەپووى يەكەمى نووسراو (لا إلهَ إِلَّا اللهُ) و لەپووى دووەمى نووسراو (حاکمىەتى خوا). کەواتە خوا. بەيەك زانين و حاکمىەتى خوا دوو پووى يەك حەقىقەتن.

- شەهيد دکتور (عبداللە عزام) بەرپەحمەت بى دەفەرموئ: (لا إلهَ إِلَّا اللهُ) واتە حوکم کردن بەقورئان، ەەرکەسىك حوکم بەقورئان نەکات واتە: خواپەتیی خواى رەتکردۆتەو. ەروەها دەفەرموئ: ئەو ەى لەژيانيدا بەردەوام عەرەقى خواردبىتەو ئەو کافر نابى، بەلام ئەو ەى تەنھا جارىك بلئ (ئارەق خواردنەو) دروستە" ئەگەر لەژيانيشيدا عەرەقى نەخواردبىتەو ئەو کافر دەبى و تەلاقىشى دەکەوئ، بەمەرجى پەشىمان نەبىتەو تەوبەى لەدوا نەکات !!

ەروەها لەمىزوى ئىسلامدا دەربارەى حاکمىەتى خوا زۆر نمونە ەن، لىرەدا تەنھا يەك نمونە دەهينىنەو، ئەویش کە لەئىبن عەباس (پەزای خوا لەخۆى و باوکى بى) گىرپدراو تەو کە پۆزىکيان کابرايەكى جوولەکە و کابرايەكى دوو پوو (مُنافِق) لەسەر شتىك دەبىتە کىشەيان. ئەوانىش کىشەکە دەگەيەننە لای پىغەمبەرى خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ،

حری گونگرتن له هر دوو لا“ پټغمبهري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حق ددها به کابرای
 حویه که، به لام منافقه که به م حوکه پازی نه بوو، بویه گوتی: حه ز ده که م سه ریکیش
 نه بویه کر (پره زای خوی لیبت) بدهین و بزاین نه و ده لئ چی سه باره ت به م کیشه به مان.
 هـ کاتئ چونه لای حه زه تی نه بویه کر، نه ویش هه مان حوکه پټغمبهري خوی دا،
 به لام کابرای مونا فیک هر دلی دانه مرکا بویه گوتی: حه زده که م سه ریکیش له عومهری
 کوپي خه طابیش (پره زای خوی لیبت) بدهین و بزاین نه و ده لئ چی. به لئ که هاتنه لای
 نیمامی عومهر، کابرای جووله که قسه ی کردو ووتی: نه ی عومهر، نیمه چوینه لای
 پټغمبهري صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حوکه مکی دا، به لام نه م پیاوه دلی ناوی نه خواره وه و
 بویه گوتی: با بچین بق لای نه بویه کر، کاتئ چوین، نه ویش هه مان حوکه م دا، به لام نه م
 کابرایه هیشتا دلی دانه مرکا، وا نیستا هاتوینه لای تو بزاین حوکه م تو چیه؟! نیمامی
 عومهر (پره زای خوی لیبت) فهرمووی: پټغمبهري خوا حوکه م داو پازی نه بوو؟!
 گوتی: به لئ. فهرمووی: پاشان نه بویه کریش حوکه م دا هر پازی نه بوو؟! گوتی به لئ.
 نیمامی عومهر فهرمووی: ده تو زیک بوه ستن نیستا دیمه وه، چوه ژوره وه و شمشیریکي
 له گهل خوی هیناو له ملی کابرای مونا فیکي داو فهرمووی: نه مهش حوکه م عومهره.
 که واته: هر که سیک به حوکه م خوا پازی نه بی، حوکه که ی شمشیری نیمامی عومهره
 (تفسیر القرطبي، ج 5، ص 264).

به پزیزان: لیږه دا پرسیاریک دروست ده بی که له وانه یه میشکی ژوربه ی که سی
 به تایبه تی چینی خوینده وارو نه و که سانه ی حه ز له بواری سیاست ده که ن
 وروژانده بی. پرسیاره که ش نه وه یه: نایا کاتئ شریعه تی نیسلام قانونی وولات بی“
 نه ی مه سیحی و جووله که چی بکه ن؟ نه ی نه وانه ی که مولحیدن و هیچ دینیکیان نیه
 چی بکه ن؟ نایا نیسلام هه موویان ده کوژئ؟ نایا له حکومه تدا هیچ نیش و کاریکیان پی
 ده سپیرئ یان نه؟ له وولامدا ده لئین: به نیسبه ت ئازادی هه لبراردنی دین و هر
 بیروباوه پیکه وه که له گهل ئاینی نیسلامدا بگوئجئ یان نا، نه و خوی گه وره ئینسانی
 سه رپشک کردو وه حه زده کا ئینسان به ئازادی ته راوه و ئاینی نیسلام قبول
 بکات. پیاویکی نه نصار له به نی سالم کوپي عوف که ناوی (الحصني) — و خوی

موسلمان بېوو، دوو کورپيشی هه بېوو هيشتا هه رگاور بېوون. ئه م پياوه موسلماننه
 حه زى ده کرد فشار بخاته سه ر هه ر دوو کورپه که ی بۆئه وه ی موسلمان بېن. خوا ی گه وره
 ئه م ئايه ته ی له سه ر ئه م کابرايه ناره خواره وه: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ
 الْغَيِّ﴾ (البقرة 256)، واته: زۆر کردن نيه له ئايندا، هه ق و ناهه ق روونکراوه ته وه و ئازادن
 دوا ی چى ده که ون.

عتاب کورپى شمير ده لئى: گوتم به پيغه مبه رى خوا، ئه ی نيردر اوى خوا: باوکیکی پيرو
 براهه کم هه یه، با بيانهيئمه خزمه ت به لگو له سه ر ده ستى جه نابندا موسلمان بېن.
 حه زه ت صلى الله عليه وسلم فه رموى: زۆريان لى مه که و ناره حه تيان مه که. ئه گه ر
 موسلمان بېن چاکتره بۆيان، خو ئه گه ر له سه ر ئاينى خویشيان بميئنه وه و موسلمان نه ب
 ئه و ئيسلام سينگى فراوانه !

له ميژووى ئيسلاميشدا ئه م سنگ فراوانى زۆرنه کردنه هه ر به رده وام بووه و ريز
 له شوينى په رسترو مه راسيمى ئه هلى کيتاب (گاورو جووله که) گپراوه، بۆيه ده بينين
 له هه موو جيهانى ئيسلامدا که نيسه و په رستگاگان ماون و ئه هلى ئه و ئاينانه به ئازادى و
 سه ربه ستى "مه راسيمى ئاينى خويان جى به جى ده که ن.

(ابن العطار آلاندلسي) له سه ده ی چوارى کزچيدا ده لئى: بۆ موسلمان بوونى هه رگاوريك
 يان جووله که يه ک، ده بيت به لگه نامه يه ک له لای قازى يه وه بهيئى که شايه تىي چه ند
 که سيکی له سه ر بيت که که س زۆرى ليتنه کردووه و به ئازادى و هه موو حه زو ئاره زوى
 خو يه وه ئاينى ئيسلامى هه لباردووه !

به لئى، ئه م دابين کردنى ئازادى و سه ربه ستى فيکرى يه ی ئيسلام و ايده کرد
 که خه لگانى کى غه يره موسلمان ئيسلاميان لا شيرين ببي، هه روه ها ره فتارى جوان و
 مامه لئى به پيزى موسلمانانيش هانده ريکی چاک بوون بۆ ئه م مه سه له يه. پيغه مبه رى خوا
 صلى الله عليه وسلم ده فه رموى: (إِنَّكُمْ لَا تَسْعَوْنَ النَّاسَ بِأَمْوَالِكُمْ، وَلَكِنْ لِيَسْغَهُمْ مِنْكُمْ بَسْطُ
 أَلْوَجِهٍ وَحُسْنُ الْخُلُقِ). واته: ئيوه به پاره و مال ده ستان ناگات به خه لکيدا تا بيانهيئن
 به ره و ئيسلام، ده ی ئه گه ر وايه با پوو خوشى و ره فتار جوانيتان خه لکى بگريته وه و
 بيانهيئى به ره و حه ق و راستى.

بهائى: ئىسلام نەو دىنە كراوھىيە كەشۈيىنكە وتوانى ئاوا فېردەكات چۈن بتوانن بژىن
لەگەل ھەر فېكرەيەكى دژ بە ئىسلام و ھەلگىرانى بېروباوھىي غەيرى ئىسلامى.

بۆ نەو پىرسىارەش كەئاي ئىسلام پىگا دەدات لەچارچىتوھى دەولەتتىكا كە ئىسلام
قانۇنى وولات بىن "كاروبارو وەزىفە بىرئىتە گاوردو جۈولەكە و بىن دىن، لەوولامدا دەلئىن:
بەئى، لەسەردەمى دەسەلاتى ئىسلامىدا غەيرە موسلمانان پۈستى گەورەيان بى
سپىردراوھ، بۆ نمۇنە: ھارپوونە پەشىد گشت قوتابخانەكانى خستە ژىر چاودىرى
(يۇحەننا بن ماسوئە) كەپياوئىكى مەسىحى بوو، ھەروھە (جۇرجىس بن بەختىنمو)
دكتورى خەلىفە ئەبو جەعفەرى مەنصور بوو. تەنانت (سرجىوس ود القدیس يۇحەننا
دېمەشقى) خەزىنەدارى (بېت المال) بوو لەسەردەمى عەبدولمەلىكى كورپى مەرواندا!

بەئى لەدەولەتتىكا كەشەرىعەتى ئىسلامى ھۆكىمى پېدەكەرى "غەيرە موسلمانان
لەسەربنەماى (لَهُمْ مَا لَنَا وَعَلَيْهِمْ مَا عَلَيْنَا) مامەلەيان لەگەلدا دەكرىت كە بەواژەى ئەمەد
پىتى دەووترىت (مافى ھاوولائىبوون).

لەكۆتايى ئەم ووتارەشدا داوا دەكەم لەخواى گەورە، كەخۆشەويستى خۆى
شەرىعەتە پاك و بېگەرەكەى لەدلۆدەروونماندا بچەسپىتىو، نىمەو ھەموو گەلانى سەر
پووى زەوى لەژىر سايەى ھۆكىمى پى خىرو بەرەكەتى ئىسلامدا بچەسپىتتەو. ﴿رَبَّنَا لَا
تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾

اللَّهُمَّ آمِينَ

ووتارى سييه م شيركى هه ره بچووك (الشرك الأصغر)

به شى يه كه م

قال الله سبحانه وتعالى:

﴿ إِنَّا زَيْنًا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ، وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ، لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَذَّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ، دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ، إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴾ (الصفات 6 - 10) .

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:

(مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ فَصَدَّقَهُ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا)

(رواه مسلم)

(لأنَّ أُلْحِفَ بِاللَّهِ كَاذِبًا، أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أُحْلِفَ بِغَيْرِهِ وَأَنَا صَادِقٌ)

(عبدالله بن مسعود رضي الله عنه)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ
 اِنِّي يَوْمَ الدِّينِ

نيماندارانی به پرتو خورشید و یست: سه لامی خوا له هه موومان بیت. خۆشه و یستان، له دور
 یوتاری رابردودا باسی شیرکی هه ره گه وره مان کرد، به پشتیوانیی خوای گه وره له م
 ووتاره شماندا باسی شیرکی هه ره بچووک (الشُّرْكُ الْأَصْفَرُ) ده که یین که به شی دووهم یان
 بئین جۆری دووهمی شیرکه.

شیرکی هه ره بچووک بریتییه له و شیرکی که خاوه نه که ی “پئی له کۆمه لی موسلمانان
 ناچیتته ده ره وه به هه می شه یی له ناگری دۆزه خدا نامینیتته وه، له بهر نه وه ی نه و جۆره
 که سانه بنه مای خوا به یه ک گرتن رت ناکه نه وه، به لام به تیرۆ ته و اوو کاملی دانانین.
 شیرکی هه ره بچووکیش پینگه خۆشکه ره بۆ گه یشتن به شیرکی گه وره نه گه ر
 خاوه نه که ی زوو تۆبه ی لینه کات. ئینجا هه ریه ک له به شه کانی شیرکی هه ره بچووک
 به گوناھی که بیره داده نرئ. جۆره کانی شیرکی هه ره بچووکیش نه مانه ن:

رووپامایی (الرِّیاء): واته ئینسان شتیک، کرده وه یه ک، چاکه یه ک، خیریک،
 خواپه رستییه ک ده کات به لام بۆ نه وه ی ده کات که خه لک باسی بکه ن و مه دحی بکه ن و
 نه می ش به و مه دح کردنه “زۆر دلخۆش ده بیت. پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 له باره ی نه و جۆره که سانه وه ده فره موئ: (إِنَّ أَخَوْفَ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمُ الشُّرْكُ الْأَصْفَرُ -
 الرِّیاء، يَقُولُ اللهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِذَا جَزِيَ النَّاسُ بِأَعْمَالِهِمْ: إِذْهَبُوا إِلَى الَّذِينَ كُنْتُمْ تُرَاوُونَ فِي
 الدُّنْيَا فَاَنْظَرُوا هَلْ تَجِدُونَ جَزَاءً) (حدیث صحیح - رواه الإمام أحمد).

واته: گه وره ترین شت که به هۆیه وه لیتان بترسم شیرکی هه ره بچووک که ریایه،
 بۆیه پۆژی دوا یی خوای گه وره له کاتی پاداشت دانه وه ی خه لکیدا ده فره موئ: نه ی
 ریاکاران بپۆن بۆ لای نه و که سانه ی که له دنیا دا له بهر خاترو ره زامه ندیی نه وان نی شی
 چاکه تان ده کرد بزانه ئایا نه و که سانه هیچیان به ده سه ته له م پۆژه دا تا پاداشتی ئیوه ی
 پئی بده نه وه؟! بیگومان نه خیر.

جا موسلمانان: به داخه وه ئه مپۆ ریای یکردن له ناوماندا زۆره، به پاستی زۆربه ی
 کرده وه کانه مان خالیص بۆ خوای گه وره نییه، زۆربه ی بۆ لابرندی گله یی خه لکه، بۆ

ئەو ھەيە خەلکی سوپاسمان بکن. با نموونەيەکی بچوک بئیننەو ھەر لەمەسەلەي مردن و تەعزیەدا: کاتئ ھەژارێک و بئیکە سوکارێک دەمرئ” ژۆر ژۆر بەکەمی موسلمانان لەسەر قەبران و مەجلیسی تەعزیەدا دەبینی، بەلام کاتئ دەولەمەندیک دەمرئ” نە سەر قەبران و نە پەرسەخانە جیگای خەلکی ئی تابیتەو!! کە ئەمەش بەلگەي ئەو ھەيە ئیشەکانمان بۆ خاتری رەزنامەندیی خۆی گەورە نئییەو بۆ خاتری خەلکە، بۆ اللە نیەو بۆ عبداللە یە، کە ئەمەش پێغەمبەری خۆشەویستمان صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَسَلَّم ژۆر لئێ ترساوہ کە ئومەتەکەي تووشی ببێ و بەشیرکی بچوکی ناو بردوہ.

بەلئ خۆشەویستان، جۆری دووہم لەشیرکی ھەرە بچوک بریتییە لە (سویندخواردن بەغەیری خوا). عەبدوللای کورێ ئیمامی عومەر (پەزای خویان لئیتت)، جارێکیان گوئی لەکابرایەک بوو دەیگوت: (لَا وَالْکُفْبَة)، واتە: نەخیر، سویند بەکەعبە. ئبن عومەر فەرمووی: (لَا تَخْلَفْ بِغَيْرِ اللّٰهِ)، واتە: کاکە گیان، سویند بەغەیری خوا مەخۆ، چونکە من لەپێغەمبەرم بیست صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْہِ وَسَلَّم دەیفەرموو: (مَنْ خَلَفَ بِغَيْرِ اللّٰهِ فَقَدْ کَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ)، واتە: ھەرکەسێک سویند بخوا بەشتیکی تر جگە لەخودا” ئەو کوفر دەکات، یان فەرمووی: ئەو ھاو بەش بۆ خوا بریار دەدات (رَوَاهُ التِّرْمِذِي وَقَالَ حَدِيثٌ حَسَنٌ).

خۆشەویستان: ھەندئ کەس ھەيە” کاتئ سویند دەخوار، سویند بەسەری باوکی دەخوار، دەلئ: بەسەری باوکم وابوو، یان بەسەری باوکم دەبئ وابئ. با بزانیان حوکمی ئەمجۆرە سویندخواردنە چیە؟! پێغەمبەری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْہِ وَسَلَّم دەفەرموئ: (إِنَّ اللّٰهَ تَعَالٰی يَنْهٰکُمْ أَنْ تَخْلَفُوْا بِأَبَائِکُمْ، فَمَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَخْلَفْ بِاللّٰهِ أَوْ لِيَصْمُتْ) (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ). واتە: ئاگادارین” خۆی گەورە قەدەغەي کردوہ لەئێوہ کە سویند بەباوک و باپیرتان بخۆن، جا ئەو کەسەي دەیەوئ سویند بخوا با سویند بەخوا بخوار، یان بئیدەنگ ببو بەشتی تر سویند نەخوات.

کەواتە ئیمانداري بەپێز: شتیک خوا قەدەغەي کردبئ وازی ئی بئینە.

بەپێزان: ھەر لەجۆرەکانی سویندخواردن بەغەیری خوا، سویندخواردنە بەئەمانەت، کە لەفەرموودەي پێغەمبەردا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْہِ وَسَلَّم ھاتوہ کە فەرموویەتی: (مَنْ خَلَفَ

بِالْإِيمَانَةِ فَلَيْسَ مَنًّا) (رواهُ أبو داود بإسنادٍ صحيح)، واته: نه وهی به نه مانهت سویند بخوت- له سه ره وشتی نیمة نیه!!

هه ره ها هه ندی جار گویمان لی بووه که کاتی که سیک ویستوویه تی که سیک قه ناعهت پی بکات که فلان شتی نه کردووه "یان ناگای له فلان شت نیه، سویندی بۆ خواردووه، به لام چون سویند خواردنیک! ده لی: بی ئیمان بم ناگام لی نیه! یان نه میبستووه! په نا به خوا. جا گوئی بگرن بزانن پیغه مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم له باره ی نه و جوړه که سانه وه چی ده فهرموئی، خو شه ویست ده فهرموئی: (مَنْ حَلَفَ فَقَالَ: إِنِّي بَرِيءٌ مِنَ الْإِسْلَامِ، فَإِنْ كَانَ كَاذِبًا فَهُوَ كَمَا قَالَ، وَإِنْ كَانَ صَادِقًا فَلَنْ يَرْجِعَ إِلَى الْإِسْلَامِ) (رواهُ أبو داود)، واته: هه رکه سیک سویند له سه رشتیک بخوات ویلی: به شم له ئاینی ئیسلام برایی نه مه وایه که چی واش نه بی، نه وه نه و که سه به و سوینده ی له ئاینی ئیسلام بی به ش ده بی!! نه گه ر قسه که یشی پاست بوو نه و نه م جوړه سویند خواردنه هه ر باش نیه، چونکه نه گه ر پاستیش بکات نه و هه ر به سه لامه تی ناگه ریته وه سه ر ئیسلامه تی!

ئیمانداران: گومانی تیدا نییه که که سیک "خودا له هه موو شتیک به گه وره ترو به رزتر بگری نه و! پریگا به خوی نادات سویند به غهیری خوا بخوات، چونکه ئینسان بویه سویند ده خوات تاوه کو سوینده که بکاته پشتوپه نای، جا ئینسان کاتی بیه وی سویند بخوات، گه وره ترین و به رزترین و پیوژترین شت له فهره نگی می شکیدا هه لده بژیری سویندی پی ده خوات. که واته: سویند خواردن به غهیری خوا مه عناو مه به سستکی زور ناما قول و دزیو ده گه یه نی، هه ر له به ر نه وه شه وه کو له و فهرموودانه ی خویند مانه وه پیغه مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم روونی کرده وه که: هه رکه سیک سویند به غهیری خوا بخوات نه وه کافر بووه، یان هاو به شی بۆ خوا په یدا کردووه.

به لام پیویسته نه وه ش پوون بکهینه وه که مه رج نیه نه و که سه ی سویند به غهیری خوا ده خوات" بۆ نمونه: زوبانی پاهاتووه ده لی: به سه ری باو کم، به سه ری تو، به گوری فلان که س، نه و مه رج نیه هه موو کاتی نه و ئینسانه به و سویند خواردنه بجیته پیزی کافرو هاو به ش په رستانه وه. به لکو ته نیا له کاتیکدا وای لیدی که نه و شته ی سویندی پی ده خوات" له لای وه کو خوا یان به رزتر له خوا بی (نَعُوذُ بِاللّٰهِ)، جا فهرمووده که نه م حاله ته

تایبەتیە بێتامەى لە بەرچا و گرتوو. وەك ئەم بەسەرھاتە واقیعیە كە مامۆستا مەلامحەمەدى بالیسانى (خوا لێى خوش بێ) لە لاپەرە (49) ی كۆتیبە كەیدا (دەنگى دەروون) بۆمان دەگێڕێتەو دەفەر مۆی:

(جاریکیان دەرویشى شیخێك لە لایەن كەسێكەو شكاتى لێدەكړی و دەبیات بۆ حزووری شیخ، دەلێ قوربان یاشیخ" من فلان شتم لای ئەم دەرویشەى تۆیە و نامداتەو، هاتومە خزمەت جەنابت بۆ خۆت عالمى بەلكو شەرمان بەكەى. شیخیش كە پیاویكى بەحق خواپەرست و مەلایەكى باش و شارەزا دەبێ" شەرعیان دەكا. جا بە پێى شەرع سویند دەكەوێتە سەر دەرویشەكە، كەبرای دەرویش ھەر خێرا سویند بەخوا و بەقورئان دەخوا كە ئەم حەقەم بەسەرەو نە. بەلام خاوەن حەق دەلێت: یاشیخ من نامەوێت دەرویش بەخوا و بەقورئان سویند بۆ بخوات، بەلكو دەمەوێ بەسەرى شیخیش سویند بۆ بخوات!! كۆپەر كەبرای دەرویش رەنگى تێكە دەچێ و دەلێ: من ھەرگیزا و ھەرگیز سویند بەسەرى شیخ ناخۆم!! شیخی راستە قینەش بۆ دەركەوتنى راستى" زۆر لە دەرویش دەكات كە سویند بەسەرى ئەو بخوات. دەرویش دەلێ: قوربان من چۆن سویند بەسەرى تۆ بەدرۆ دەخۆم، قەت غەلەتى وا ناكەم. راست دەكا، ئەو شتى لەلام و دەیدەمەو! جا شیخی عالم و خواناس كە ئەوەى بینى سەرى خۆى پروت كەرد بە دەرویشى گوت: من وام لێ هات كە خەلك سویند بەخوا بەدرۆ بخوات بەلام بەسەرى من سویند بەدرۆ نە بخوات. وەللامى ئەى دەرویش" دەبێ سێ تەف لەم سەرەم بەكەیت كەوا بەگەرەى دەزانى. ھەرچەند دەرویش ئەملاولای كەرد" ترسا، لەرزى، شیخ وازى لێ نەهێنا تاوەكو سێ تەف لەسەرى شیخ كەرد، ئەمجا شیخ بەیەكجاری دەرویشى دەركەرد).

جا بەپێزان: ھەر سویند خوار دنیكى بەغەیری خوا" لەم جۆرەى دەرویش بێ و سویند خۆر ئەو شتەى پێ لەخوا و لەقورئان گەرەتر بێ ئەو بێگومان پێى دەبێتە موشرىك یان كافر! بەلام ئەو كەسەى كە دەلێ: بەسەرى فلان كەس فلان شت دەخۆى، یان بەسەرى باوكم نابێ وا بەكەى، ئەو ئەگەر ئەو ی ئەو نەبێ كەسەرى فلان كەس وەكو خوا گەرەیه، یان (نَعُوذُ بِاللّٰهِ) لەخوا گەرەترە، بەلكو ھەر لەبەر ریزو خۆشەویستى بوو بۆى، ئەو فەرموودەكەى پێغەمبەر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ دەربارەى

نه مجزوره كه سانه“ حوكمه كه ى نه وه يه كه نيمامى نه وه ى له (رياضُ الصَّالِحين) دا
 فرمويه تى: مه به ست گه وره كردنى تاوانى سويند خواردنه به غه يري خوا له بهرچاوى
 خه لكى، تاوه كو بسله منه وه وازى لى بيتن.

ئبن حه جهر نه له يئمى له كتيبه كه يدا (الزَّوْجِرَ عَنِ إِقْتِرَافِ الْكِبَائِرِ)، سويند خواردنى
 به غه يري خوا“ له ريزى گونا مه گه وره كان (الْكِبَائِرِ) دا ژماردوه

دهشتوانين بليين: مه به ست له (فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ) نه وه يه: كه سويند خواردن
 به غه يري خوا“ عاده ت و خوى كافرو هاوبه ش په رستانه. كه واته: هه ركه سيك سويند
 به غه يري خوا بخوات نه وه يه كيك له خه سلته كانى نه وانه ي تيدا هاتوته دى. دياره
 مه رجيش نى يه به خه سلته تيكى كافران، ئينسان كافر بى و نه ئيسلام بچيته ده رى، به لكو
 به س تاوانبارو لاپى يه و هيجى تر. چونكه وشه ي (كُفْرٌ) له نه صلى زماندا واته: داپوشين،
 هه رجوره سه رپيچى و لاملى يه كه له به رنامه ي خوا ده گريته وه، جا چ په يوه ندى
 به بنچينه كان (الأصول) وه ه بى“ كه نه وكاته ماناى پر به پيستی وشه كه و نه وپه رى
 چه مك (مفهوم) كه ى دپته دى، كه كافريوون و وه رگه رانه له دين.. وه چ په يوه ندى به لقو
 پوپه كان (الفروع) ئيسلام وه ه بى كه نه و كاته چه مك و اتاى جوزني و گچكه ي وشه ي
 (كُفْرٌ) دپته دى.

به هه رحال، ده بى ئينشانه للا موسلمانان خويان له م سويند خواردنه به غه يري خوا
 بپاريزن، چونكه موسلمان نه وه نده راستگويه پيويستى به سويند خواردن نيه بۆ
 سه لماندى راستى قسه كانى، وه نه گه ر له جى گايه كيشدا ناچار بو سويند بخوات، با
 به خواى گه وره سويند بخوات

خوشه ويستان: له وانه يه هه ندى كه س هه بن بليين: ئيمه بويه سويند به غه يري خوا
 ده خزين چونكه زورجار سويند هه كانمان له سه ر شتى ناراسته و هه ز ناكه ين ناوى پيروزى
 خوا به درو سويندى پى بخورئ! وولامى نه و جوره كه سانه ش ده ده ينه عه بدوللاى كورى
 مه سعود (په زاي خواى ليبيت) كه فرمويه تى: (لَأَنْ أَخْلِفُ بِاللهِ كَاذِبًا أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ
 أَخْلِفُ بغيرِهِ وَأَنَا صَادِقٌ) (رواهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ وَرِجَالُهُ الصَّحِيح)

واته: نه گهر سویند به خوا به درو بخوم“ له لام زور خوشتره له وهی که سویند به غیری خوا
بخوم و راست بکه م!

هه روه ها که سانی که هن کاتن کیشیه کی له گهل که سیکدا توش ده بی و ده چنه
خزمت ماموستایه کی شهرع زانی به پیز، کاتن شهرع سویندی دا به داوالیکراو، ده بی نی
داواکار ده لی: من به وه قه ناعه ت ناکه م که به خوا یان به قورئان“ که که لامی خوايه“
سویندم بق بخوات، چونکه ده زانم درو ده کار، بویه من ده مه وی به ته لاق سویندم بق بخوا
بق نه وهی نه گهر دروی کرد ته لاقه که ی بکه وی!

هیچ به و جوړه که سانه نالین، به لام بق نینسانی نیماندرو ژیر“ نه م فرموده یه ی
خوشه ویستمان“ تاجی سرمان محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم به سه که بومان
ده گیزپته وه ده فرموئ: (رأى عيسى ابنُ مريمَ رجلاً يسرقُ...) حه زه تی عیسای کوری
مه ریه مه (سه لامی خویان لیبتت) چاوی لیوو وا کابرایه که خریکی شت دزینه، حه زه تی
عیسا بانگی کابرای کردو فرمووی: (أَسْرَقْتُ؟) نه وه تق بووی دزیت کرد؟! عه یبه دزی
مه که. کابرا وولامی حه زه تی عیسای دایه وه و گوتی: (كَلَّا وَالَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ)، گوتی:
نه خیر نه ی عیسا، من دزیم نه کردو وه من نه بووم سویند به و که سه ی که هیچ خوايه که
نیه شایانی په رستن بی نیلا نه و خوايه نه بی من پاکم و دز نیم! حه زه تی عیسا
یه کسه ر فرمووی: (أَمَنْتُ بِاللَّهِ وَكَذَّبْتُ عَيْنِي)، نیمانم هه یه به خواو چاوه کانی من
درو ده که ن (رواه البخاري ومسلم).

جا سه رنج بده نیمانداری به پیز: پیغه مبه ریکی به پیزی وه کو حه زه تی عیسا“ به چاوی
خوی چاوی له کابرا بوو که خریکی دزی یه، به لام کاتن کابرا سویندی خوارد به خوا که نه و
دزی نه کردو وه، یه کسه ر حه زه تی عیسا فرمووی: نیمانم هه یه به خواو چاوی خوم به درو
ده خه مه وه، ته و او.. تق دزیت نه کردو وه !!

به پیزان: خالی سیته م له شیرکی بچوک (الشُّرْكُ الْأَصْغَرُ) بریتی یه له فالچیتو چونه
لای فالچی و کتیب گره وه. (الكهانة والعرافة). پیناسه ی فالچیش نه وه یه: نه و که سه یه
که لافى نه وه لیده دات که گوايه غیب ده زانن.. جا فرموون با بزاین پیغه مبه ری
چاوساغ و پیغه و امان له باره ی هاتو چوکردنی نه و فالچی و کتیب گره وه ده سترانه وه

چی‌فهرمووه؟ خوشه‌ویست صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی‌تی: (مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا مَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ) (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ وَالْحَاكِمُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ بِسَنَدٍ صَحِيحٍ)، واته: هرکه سیک بیته لای کتیب گره‌وه و فالچی ی‌ک‌و، نه‌وهی ده‌یلتی به‌راستی بزانی و بروای پی‌بکات، نه‌وه نه‌و که‌سه کافره به‌و قورئانه‌ی که‌بق‌سهر محمد صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ هاتوته خواره‌وه.

هر‌وه‌ها پیغه‌مبری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ده‌فهرموئی: (مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، فَصَدَّقَهُ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ يَوْمًا) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ)، واته: نه‌و که‌سه‌ی بروات بق لای فالچی‌ک‌و له‌باره‌ی شتی‌که‌وه پرسیری لی‌بکاو به‌ختی له‌لا بگریته‌وه نه‌وه نویژی چل یوژی‌گیرا نابئی!

شارحی عه‌قیده‌ی طحاویه ده‌فهرموئی: (فَإِذَا كَانَتْ هَذِهِ حَالُ السَّائِلِ، فَكَيْفَ بِالْمَسْئُولِ). واته: نه‌گه‌ر نه‌مه‌حالی نه‌و که‌سه‌بی که‌ده‌چی بق لای فالچی و کتیب گره‌وه و بروا به‌قسه‌کانی ده‌کا کافر بی به‌دینی محمد المصطفی صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ نویژی چل یوژی‌گیرا نه‌بی، نایا نه‌ی ده‌بی‌حالی فالچی و کتیب گره‌وه که‌چون بی له‌لای خوا؟!

خوشه‌ویستان: زورن نه‌وانه‌ی که‌ده‌ستی خه‌لکی ده‌بین به‌ناوی نه‌وه‌ی که‌گوايه شتی نه‌یندی و غه‌یب ده‌زانو و دزی ناشکرا ده‌که‌ن و به‌خت ده‌گرنه‌وه، به‌هوی پیاله‌ی قاوه‌وه ده‌ست ده‌خویننه‌وه و نه‌وه‌ی تو به‌خت چونه و چیت لی به‌سهر دی و نه‌م درووده‌له‌سانه، به‌لام نایا غه‌یری خوا هیچ که‌س ده‌زانی چی رووده‌دات و چ شتی‌ک دیته‌پیش نینسان؟

دایکی نیمانداران عایشه‌ی خیزانی پیغه‌مبری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ده‌فهرموئی: (مَنْ زَعَمَ أَنَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي غَرِّ، فَقَدْ أَعْظَمَ عَلَى اللَّهِ الْفَرِيَّةَ، لَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ). واته: نه‌ی پیغه‌مهر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ پییان بلئی: جگه له‌خوا“ هرچی له‌ناسمانه‌کان و له‌زه‌ویدا هه‌یه، هیچیان ناگادار نین له‌غه‌یب و نه‌یندی و شاراوه‌کان. جا حه‌زهرتی عایشه (په‌زای خوی لی‌بیت) فهرمووی: به‌به‌لگی نه‌م نایه‌ته‌ی قورئان“ هرکه‌سی گومانی وا بی که‌نه‌و ده‌زانی به‌یانی چی رووده‌دا“ نه‌وا گه‌وره‌ترین بوختانی به‌ده‌م خواوه کردوه! چونکه خوا خوی ده‌فهرموئی: غه‌یری من هیچ که‌س هیچ شتی له‌غه‌یب و نه‌ینیه‌کان نازانی.

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فهرموئ: ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبُ لَأَسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ﴾ (الأعراف 188)، واته: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستم“ پێیان بلێ که من ناتوانم هیچ قازانج یان زه‌ره‌ریک به‌خۆم بگه‌یه‌نم، مه‌گه‌ر وویستی خوای له‌سه‌ر بێ، خۆ نه‌گه‌ر غه‌یب و شاراوه‌کانم بزانیایه‌ نه‌وه کاری چاکه‌ی زۆرم نه‌نجام ده‌دا بۆ خۆم و ئومه‌تم و هیچ ناخۆشییه‌کیشم بۆ پێش نه‌ده‌هات.

خۆشه‌ویستانم: خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ئاوا ده‌فهرموون، که‌چی به‌داخه‌وه له‌کۆمه‌لگای موسلماناندا هه‌شتا نه‌وانه زۆرن که‌هر پۆزه‌ی به‌ناویکه‌وه‌و هه‌ر جاره‌ی له‌لایه‌که‌وه که‌سێک په‌یدا ده‌بێ و بازایی بۆ گه‌رم ده‌بێ، گوايه به‌خت ده‌گرنه‌وه‌و به‌ختی به‌ستراو ده‌که‌نه‌وه‌و ئافره‌تی نه‌زۆک سک پێ ده‌که‌ن و شتی دزراو بۆ خاوه‌نی ده‌دۆزنه‌وه‌، هه‌یانه به‌و هه‌موو جه‌هاله‌ته‌ی خۆیه‌وه ده‌م له‌حه‌وت ته‌به‌قه‌ی ئاسمان ده‌کوئ.

کئ هه‌یه له‌کوردستانی خۆماندا چه‌ند ناویکی قوڕ قوڕو چه‌ند نازناویکی عه‌نتیکه‌ی ئه‌م هونه‌رمه‌نده‌ بێ‌هونه‌رانه‌ی نه‌بیس‌تبی؟! وه‌ک: عاسه‌ بیجه‌رپینه‌و فایه‌قی مۆتئ و مه‌لای چاوپه‌شو فاته‌. کۆله‌نانی و حه‌مید چکچکانئ و خله‌ سه‌رژنانی و خاته‌ کوپانی و شتیخ لوقمان و.. ده‌یانی تری وه‌ک ئه‌م ناووناتۆره‌ ناشیرینه‌. به‌لام له‌وانه‌یه‌ که‌سانێک هه‌بن چووبه‌ لای ئه‌م فالچیانه‌و هه‌ندئ قسه‌شیان به‌راست لیوه‌رگرتبن و فیه‌لن قسه‌ی ئه‌و فالچیانه‌ راست ده‌رچووبێ، ئایا ئه‌مه‌ چۆنه‌؟! دایکی ئیمانداران“ خاتوو عایشه‌ (په‌زای خوای لیبت) ده‌فهرموئ: چه‌ند که‌سێک هاتنه‌ خزمه‌ت هه‌زه‌ته‌ی پیغه‌مبه‌ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ له‌باره‌ی فالچی و کاهینه‌وه‌ په‌رسیاریان له‌هه‌زه‌ت کرد، پیغه‌مبه‌ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فهرموئ: (لَیْسُوا بِشَیْءٍ)، فهرموئ: هیچ نین. گوته‌یان: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا“ ئاخه‌ر جار جار قسه‌که‌یان راست ده‌رده‌چێ، نه‌ی ئه‌وه‌ چیه‌؟ پیغه‌مبه‌ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فهرموئ: (تِلْكَ الْكَلِمَةُ مِنَ الْحَقِّ یَخْطُفُهَا الْجَنِيُّ، فِیْقَرُهَا فِی اُذُنٍ وَلِیِّهِ، فِیْخْطُلُونُ مَعَهَا مَائَةٌ کَذِبًا) (رواهُ البخاری ومُسلم).

فهرموئ: ئه‌وه‌ ئه‌و قسه‌ راسته‌ که‌کابرای فالچی ده‌یلێ و قسه‌که‌ی راست ده‌رده‌چێ ئه‌وه‌یه‌ که‌جنۆکه‌ گۆئ هه‌لده‌خه‌ن بۆ گفتوگۆی فریشته‌کان و قسه‌که‌ له‌ده‌می

ئەوان دەفرېتىن ئىنجا ۋەك مېرىشكى بلى قىرت ئاۋا دەچىپىتىن بەگوئى
برادەرەكە ياندا كە فالچىيەكە، فالچىيەكانىش لەگىرفانى خۇيانەۋە سەد درۆى تىرى
پىۋەدەنىن ۋە بلۆىدەكەنەۋە.

بەرېزان: لىرەدا پرسىيارىك دروست دەبى ئەۋىش ئەۋەيە: ئايا بە چ شىۋەيەك
جىنۇكەكان قىسەى فرىشتەكان دەدزىن ۋە بە فالچىيە برادەرەكانىان رادەگەيەنن؟! ۋولامى
ئەۋ پرسىيارە بەۋ فەرمودەيەى ئىمامى بوخارى دەدەينەۋە كەخاتوۋ عائىشە (پەزەى
خوۋى لىبىت) دەفەرەمۆى: لەپىغەمبەرى خوام بىست صلى الله عليه وسلم فەرەمۆى: (إِنَّ
الْمَلَائِكَةَ تَنْزِلُ فِي الْعَنَانِ - وَهُوَ السَّحَابُ)، فرىشتەكان لەناۋ پەلەھەۋردا لەئاسمانەۋە دىنە
خوارەۋە (فَتَذْكُرُ الْأَمْرَ قُضِيَ فِي السَّمَاءِ)، ئەم فرىشتانە لەنىۋان. خۇياندا باسى ئەۋ
كاروبارانە بۆ يەكتەر دەكەن كە لەئاسمان بېرىارى لەسەر دەرچوۋە (فَيَسْتَرْقِي الشَّيْطَانُ
السَّمْعَ فَيَسْمَعُهُ)، جىنۇكەۋ شەياطينەكانىش بەدزىيەۋە گوئى لەفرىشتەكان دەگرن ۋە ئەۋ
پەيامە دەبىستىن (فَيُوحِيهِ إِلَى الْكُهَّانِ) دوايى دەچىپىتىن بەگوئى فالچىيەكاندا (فَيَكْذِبُونَ
مَعَهَا مِائَةً كَذِبَةٍ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ)، ئىتەر ئەۋانىش لەگىرفانى خۇيانەۋە سەد درۆى تىرى
پىۋەدەنىن.

ئىماندارانى بەرېز: لەكاتىكدا خەرىكە موسلمانان ھۆشيار دەبنەۋە ئەۋ جۆرە
دەستېرانە دەۋرىان نامىنى ۋە بازاريان سارد دەبى، كەچى زۆر بەداخەۋە ئىستا
لەپىگەيەكى ترەۋەۋ بەناۋىكى ترەۋەۋ فالچىيەتى لەناۋ مىللەتاندا زىندوۋ دەكرىتەۋەۋ لەم
پىگەيەشەۋە دەيانەۋىت موسلمانان توۋشى شىركى بچوك بكن، ئەۋىش لەپىگەى
بلاۋكرىدەۋەى بەرنامەى تەلەفرىۋىنى ۋە پۆژنامەكان ۋە بناۋى (بورجەكان) ۋەكو ئەۋەى
ھەموو پۆژى گويمان لى دەبى ۋە دىخوئىنەۋە كە دەلى: لەدايكىۋانى بورجى دوۋىشك، يان
سەتل يان تەرازوۋ ۋە چەند ناۋىكى بى مانا كە بۆ خاۋەنى ئەم بورجانە دەنۋوسرى: تۆ لەم
ھەفتەيەدا“ يان لەم مانگەدا توۋشى فلان خۆشى يان فلان ناخۆشى دەبى، يان فلان
دەسكەۋتى دارايىت دەبى ۋە بۋارى سۆزدارىت بەم شىۋەيە دەبى!

بەرېزان: ۋەللاھى شەرەزارىيە بۆ كەنالەكانى راگەياندىن، يان بۆ پۆژنامەۋ گۇفار“ كە
بەناۋ ئەۋانەى ئامادەۋ پىشكەشى دەكەن خەلكى خويىندەۋارو پۆشنىپىن“ شەرەزارىيە

که بهرنامه‌یه‌کی ئاوا خورافی و بی‌بناغه پیشکەش بکەن، لەسەردەمی‌کدا که بەزەمانی ئەنتەرنێت و شەبەکەیی عەنگەبووتی و قەرەبە صەغیرە و تیکتۆلۆجیا و سەردەمی زانستدا تازە خەلکی فێری ئەو بکەن، بەهۆی بورجەکە یەو بەزانی بەیانی چی ئی بەسەر دێت و چۆن ناوکی دەکەوێت و چۆن پارەیی دەست دەکەوێت!! خۆ ئەگەر موسڵمانێکی مولتەزیم ئەوێ بووتایە ئەوا دەیانووت: تازە بەتازە موسڵمانان خەلکی دەگێرێنەو و بۆ بیرێ ئەفسانە و خورافیات.

بەرێزان: بەپراستی ئەم بەرنامەیی بورجانە کە هەر ناوەکانیان بۆ خۆی شتی ئەفسانەیی و بی‌بناغه و دووین لەپراستی دەیان گەنجی کوڕ و کچیان تووشی مەراق و دوودلی و گومان کردووە دەیان خوێندکار کە بپوای بەپراستی ئەو بورج خوێندنەو هەبوو "لەخوێندن و دەرچوون پشتی ساردبووتەو-حەقی خۆیەتی بپرسین: ئەی فالتچیە مۆدێرنەکان، ئەی دەزگاکانی راگەیانندن: ئایا میلەت پتووستی بەهیچی تر نیە ئەم ئەفسانەگەری و فالتچیە نەبی؟! که بەپراستی ئەم بەرنامەیی بورجانە فالتچیەکی مۆدێرنە و هەرکەسێ بپوای پتو و بەپراستی بزانی تووشی شیرکی بچووک دەبێت و ماوێ چل شەو و پۆژ نوێژی ئی قبوول نابێ! دەی خۆزگە ئەو بورج و بورجکاریە" بەرنامەیه‌کی ئاینی بەتام، یان بەرنامەیه‌کی زانستی، پزشکی، کۆمەڵایەتی بۆیە کە پشپۆرانی بۆاری دەروونزانی و کۆمەڵناسی "باسی موشکیله‌ی خەلکیان بکراوێ و چارەسەریان بۆ دیاری بکراوێ، رێنمایی لەش بەبارو نەخۆش و دل‌بەخە ماکانیان بکراوێ.. بەسە.. تاکە؟ میلەتتان بێ دنیا کرد، بێ دینارتان کرد، دە ئێتر بێ دینیشتی مەکەن.

خۆشەویستان: زۆرجار بیستوومانە کە کەسێک دزی لێکراوێ و دزەکە نەناسراوێ، چا چوون بۆ لای یەکنێ لەو ساحیر و کاهین و کتێب گرەوانە، ئەمیش باسی کەسێکی بۆ دەکات کە پەنگی وایە و جل و بەرگی بەو شێوەیە و چەند سیفەتێک باس دەکات، بەشێوەیە کە بۆی شت ئی دزراو گومانی دەچێتە سەر یەکنێک لەو کەسانەیی لێی نزیک و گومانیان لێ دەکات، کە زۆر بێ کات ئەو کەسە بێتاوانە و ئاگای لەهیچ نیە و سەرەنجام دل‌عاجزی و دووبەرەکی و پق و قینە لەنیوان ئەو دوو کەسەدا بەبەلاش دروست دەبێت، وە جار جاریش وابووێ کە بۆی فالتچی "ناویشانی تەواوی دزەکەیی داوێ و دزییە کە ئاشکرا بوو! ئایا ئەمەیان

تا چ راده يەك لە پاستىيەو وە نزىكە؟ چۆن كابرأى كىتەب گرهو وە ئەم دزهى دۆزىيەو؟!
 نەولامدا دەلەين: ھەموو ئەوجۆره فالچى و كىتەب گرهوانە، دۆست و ھاورپيان ھەيە لەناو
 جىنۆكە و خرابەكارو شەياطينەكاندا، جىنۆكەش توانايەكى زۆر گەورەيان پى بەخشراو و
 ئاگادارى زۆر پووداون، جا كاتى كابرأى فالچى داوا لە جىنۆكە شەيطانەكە دەكا كە فلان
 بزى بۆ ئاشكرا بكا“ جارى وا ھەيە جىنۆكەكە ئاگاي لەم دزىيە بوو و دزهكە دەناسى و
 بە فالچىيەكەى دەلە، بەلام ئايا جىنۆكەكە چى لە فالچىيەكە دەوئ؟ ئەو ھى ئى دەوئ
 كەو ھەكو ئەو بىتە شەياطينى و لە پەحمەتى خوا دووربى. زۆرجار داوا لە فالچىيەكە دەكا
 كە سوژدە بۆ بىتەك بەریت و خۆى پى كافر بكات ئەمجا ئەم يارمەتى دەدات. و ھەكو ئەم
 بەسەرھاتەى (شيخ مصطفى الحديدى الطيرى) (پەحمەتى خواى لىبەت) لە كىتەبەكەيدا
 (ھادى الأرواح) دا دەيگىرپتەو و دەفەرموئ:

(لەسەرھاتەى ئەم سەدەيدا كابرأى كى ساحىر ھەبوو، خەلگى لە دەورى كۆدەبوونەو و
 ئەویش داواى لە پياو ھەندارەكان دەكرد كە ئەموسىلەكانى دەستيان فرى بدەنە ناو ئاوى
 بەحرەو. كاتى ئەموسىلەكانيان فرى دەدايە ناو بەحرەكەو“ ئەم ساحىرە بۆى
 دىنانەو و تەسلىمى دەكردنەو! و ئەم ساحىرە شتى زۆر لەمەش عەجايبترى نىشانى
 خەلگى دەدا. كاتى ئەم ساحىرە مرد“ كۆپەكەى دەيوست فىرى ئەو پىشەيەى باوكى
 ببى كە سىحرە، بەلام داىكى ئەم كۆپە“ كەژنى ساحىرەكەيە“ بەھىچ شىو ھەك پازى
 نەبوو كە كۆپەكەى ھەك باوكى ببى بەساحىر. جا كاتى كۆپەكە لەداىكى پرسى بۆچى ھەز
 ناكەى و ھەكو باوكم بىمە ساحىر و دەسكەوتىكى ماددى باشى پى بەدەست بىنم و يارمەتى
 تۆش بدەم؟! داىكەكە گوتى: ئىستا پىت دەلەم بۆچى ھەز ناكەم پىگاي باوكت بگرى.
 ھە ھەئساو چو دەرگاي دۆلابىكى بۆ كردهو و بىتەكى لەبەرد داناشرأوى بۆ كۆپەكەى
 لەدۆلابەكە دەرهىناو گوتى: پۆلەى خۆم، كاتى خۆى باوكت كە لەژياندا بوو، ھەموو جارئ
 دەھات سوژدەى بۆ ئەم بتە دەبرد بۆئەو ھى جىنۆكەكان يارمەتى بدەن بۆ دەرخستنى
 شتى سەرسووپەيتەر. جا رۆلە، تۆ خۆت كافر مەكە و ھەكو باوكت كە كاتى خۆى“ خۆى
 كافر كرد بەو ھى سوژدەى بردبۆ ئەم بتە بەردەو خۆى
 خستەريزى شەيطانەكانەو ئەوانىش بەردەوام يارمەتيان دەداو ھەندى ھەوالى

نهينى پونه زانراويان به باوكت ده داو نه ویش به خه لکى ده گه ياندو هه ندئ شتى پاستى لى
ده رده چوو!

له کۆتاييدا داو ده که م که خواى گه وره به په حمى خوى ناشنامانکا له گه ل خوى, له گه ل
دينه که ي, له گه ل عيلم, له گه ل حيلم, له گه ل ره وشتى په سه ندو ره سه ن خواى گه وره
هه موو لايه کمان يکا به کليلي خيتر, به قفلئ شه پ. خواى گه وره وولات و ميلله تمان بپاريزئ
له ناخوشى, له نه خوشى, له نه فسانه گه رى و دواکه و توويى, له شه پى شه يطان و به لاي
زالمان و فیتنه ي کتیب گره وه و فالچيان..

اللَّهُمَّ آمِينَ

ووتاری چوارهم شیرکی هه ره بچووک (الشرك الأصغر)

بهشی دووهم

قال الله سبحانه وتعالى:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا، قُلْ إِنِّي لَا أملكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا، قُلْ

إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ (الجن 20 - 22)

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:

(العِيفَةُ وَالطَّيْرَةُ وَالطَّرْقُ مِنَ الْحَبِيتِ) (رواه أبو داود والنائي)

قال الإمام ابن الجوزي (رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى):

(مَادَامَ دِرْعُ الْإِيمَانِ عَلَى الْمَرْءِ فَإِنَّ نَيْلَ الْعَدُوِّ لَا يَقَعُ فِي مَقْتَلِ)

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين
إلى يوم الدين..

ئيمانداران و خواناسان: سه لام و په حمه تی خواتان له سهر بڼ. له ووتاری رابردودا
باسی هه نديک له و شتانه مان کرد که ئينسان به کردن و بړوا پڼ بوونیان تووشی شیرکی
بچوک ده بڼ، بۆ ته واکوردنی نه و باسه ده لڼم ویا لله التوفیق:

یه کیکی تر له و شتانه ی که دووره له بیروباوه پړی پاک و بیگردي ئیسلامه وه و مروځی
موسلمان پتویسته لڼی به دوور بڼ، بریتی یه له (بهیدوومی) که به عه ربی پتې ده لڼن
(الطيرة)، که نه مهش جوړه دابونه ریتیکی نه فامی یه و که وتوته ناو کومه لگاوه. جا نه م
بهیدوومی یه زؤر جوړی هه یه “وه کو:

یه که م: نه گهر که سڼک خریکی ئیشیک یان سه فهریک بڼ، له و کاته دا بیژمی، ئیتر
ئیشه که ناکان یان واز له سه فهره که ی دینڼ و ده لڼ: سه بری به سهر دا هات، یان سه برم
پتوه نایه ت! به لام بڼ ناگا له وه ی که پژمین مانای سه برکردن و په له کردنی تیدا نی یه،
به لکو پیغه مبهری چاوسا غمان فهرمووی تی: نه گهر که سڼک پژمی “با سوپاسی خوا بکات و
بلڼ (الحمد لله)، سوپاسی خوا بکا له سهر نه و خه لاتی پژمیه که بووه به هو ی زرگار بوونی
له ده یه ها څایرؤسو میکرو ب، نه ک بترسڼ و وا بزانی که نه م پژمین نه نیشانه ی نه وه یه
سه بری گره و نه و ئیشه مه که!

دووه م: له زؤر شوینو له بیرو بړوای گه لیک که سدا نه وه چه سپیوه که نه گهر که له شیر
له ناوه خندا بخوینڼ نه وه باش نیه و نیشانه ی نه وه یه به لایه ک به سهر نه هلی نه و مالو
شوینه دا دیت، بۆیه هر خیرا سهری ده بړن. به لام کاتڼ ده چینه خزمه ت پیغه مبهری خوا
صلی الله علیه و سلم، لڼی ده پرسین: ئایا خویندنی که له شیر له هر وه ختیګدا بڼ مانای
چی یه؟ خۆشه ویست صلی الله علیه و سلم ده فهرمو ی: (هر کاتڼ که له شیر خویندی نه وه
فریشته ی بینویه و ئیوهش له و کاته دا دوعای خیر بکن)، نه ک بچن سهری بېړن و وېزانن
هه والی شه پړی پت یه.

سییه م: ده وترئ نه گهر کونده په پو له سهر مالیک بنیشی یان بخوینڼ، نه وه

نه و مال وېزان ده بڼ

وه لَام نيمانداری به پښ: بابزانين نایا پښه مبهري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهرياره ی نه وجوره که سانه که نه وجوره بیروباوه په یان هیه“ چی ده فرموئ؟ پښه مبهري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمویه تی: (مَنْ رَدَّتْهُ الطَّيْرَةُ عَنْ حَاجَتِهِ فَقَدْ أَشْرَكَ) (رواهُ أحمد). وته: نه گهر که سیک بق شویتیک چوو، یان وویستی نیشیک بکات، به لَام له بهر شوومی ده نگیکه وه گه پایه وه، نه وه هاوبه شی بق خوا بریارداوه.

له فرموده په کی تر دا نبن مه سعود (په زای خوی لیبیت) ده گپ پته وه که پښه مبهري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرموئ: (الطَّيْرَةُ شَرُّكَ، الطَّيْرَةُ شَرُّكَ، الطَّيْرَةُ شَرُّكَ) (رواهُ أبو داود). خوشه ویستمان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سئ جار له سره یه که فرموئ: برپاویون به به یدوومی به دقدومی شهریک بق خوا بریاردانه.

به پښان: کاتی خوی عه ره به کانی مه که بتيکیان هه بوو ناوی (هوبل) بوو، به ردیکی به نرخی رهنګ سوور بوو له شیوه ی مړوفا، عه ره به کان نه گهر ناکوکیان له کاریکدا بیوايه یان بیانویستایه سه فره ریک بکن“ ده هاتنه لایو (باسکه تیرانه) یان ده کرد. باسکه تیرانه ش نه وه بوو چنه د باسکه تیریکیان دیناو له سره هه ندیکیان ده نووسی به لئ، له سره هه ندیکي تریش نه خیر، نه مجا دوی تیکه ل کردنیان تیریکیان هه لده گرتو به پتی به لئو نه خیره که بریاریان ده دا.

به پښان: نه مه پیش هاتنی ثانینی نیسلام نه م باسکه تیرانه یه کراوه و خه لک برپای به م خرافیاتو شته پرپوچانه هه بووه بق دیاری کردنی چاره نووسی خوی. به لَام نه وه ی جیگای سه رنجه دوی هه زارو چوارسه دو نه ونده ساله دوی هاتنی ثانینی پرخیرو به ره که تی نیسلام“ که چی هر شوین که وتوانی نه م دینه پرورزه، باسکه تیرانه ی بته رسته کانی عه رب دوپاره ده که نه وه، نه وه ش به وه ی که پوژانی چوارشه ممو و جومعان“ ژنو پیاوو کوپو کچ رووده که نه سره گزپو مه زاری پیاوچاکان و سره پای نه و داروبه رد په رستیو شیرکی هه ره گوره ی که له سره گوره کانیان ده کریو باسمان کرد، سره پای نه وه ش لای زږبه ی نه و گورپانه وه چنه د به ردیک دانراون وه کو نیشانه بؤنه وه ی نه گهر که سیک وویستو ناره زوو و ناواتیکي هه بیو بزانی بؤی دینه جئ یان نا، نه وه نه و دوو به رده ده خاته سره یه کو نه گهر خولانه وه نه که وت نه وه

مانای وایه ئیشه که ده کړیو نه گهر بڼی نه خولایه وه نه وه مانای نه وه په ناواته کې نایه ته دی.

جا توخوا نه مه هېچ فزقی هیه له گال باسکه تیرانه کې جاهلییه بته رسته کانی عه رهدا؟ بېگومان نه خیر، به لکو هر نه ونده ده لیم: حیف بڼو موسلمان، سهره پای نه وه موو نووو رووناکیه ی ئیسلام“ که چی خوی بخاته تاریکایی نه قامی و بیروباوهری پوپوچه وه.

خوښه ویستان: له ناو موسلماناندا زور شت هیه، به تاییه تی ثافره تان زور سیقه یان پی یه تیو ئاینی ئیسلام به په سهندی نازانئ، وه کو نه وه ی به هندی شت ده ووترئ به دقدومو، یان فلان ثافره ت که له ه موو لایه نیکی ئاینیو پره وشتیه وه پیکوپیکه“ به لام وه کو بوو به بووکې نه و ماله به دقدوم بوو، تووشی چهند موسیبت بوون. یان فلان خانو هر چنده پیکوپیکو خاوتنه به لام مالی فلان کس وه کو چونه ناویه وه خیریان له خویان نه بینئ! وه گه لیک قسه ی تری له م بابه ته. به لام با بچینه خزمه ت پیغه مبه ری خوا بزاین نه و له و باره یه وه چی فرمووه؟ پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرموویه تی: (لا عَدُوَّ وَلَا طَيْرَةً، وَيُعْجِبُنِي الْقَالُ، قَالُوا: وَمَا الْقَالُ؟ قَالَ: كَلِمَةٌ طَبِئَةً). (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ).

واته: نه نه خوښی ته نینه وه له خویه وه به بئ پره زابوونی خوا له سهری هیه و نه قراندنو نوقلانه ی خراب بڼی هیه و نه پی پره شیو به دقدومویی بڼی هیه، به لام نوخښه لیدانم پیخوښه. صه حابه کان عه رزیان کرد: قوریان نوخښه لیدان وه کو چی؟ فرمووی: وه که نه وه ی کاریکتان به ده سته وه یه ده تانه وی بیکنو له کاتی نیازی کردنه که یدا ووښه یه کی باش بهر گویتان بکه وی. بڼو نمونه: که سیک شتیکی کړیوه، تو پتی بلئی: ئینشائهللا خیری ئی ده بینئ، یان یاخوا خیرت بڼو بداته وه، پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه م نوقلانه چاکه ی پی خوښبوه.

نوقلانه ی خرابیش وه کو نه وه ی: فلان که سیش له وه ی تو ی کړی به لام خیری ئی نه دی، یان هی وا هیه ده چی بڼو لای نه خوښیک سهری دهرزی و دهرمانه کې ده کاتو له جیاتی نه وه ی دلخوښی بداته وه و بلئ: ئینشائهللا پییان چاک ده ی“ ده لی: به خوا

منیش له و ده رزیو ده رمانانه م به کارهیتناو هیچ پییشی چاک نه بووم. کابرای نه خوش به م
تسه به دلناره حه تی به کی تووش ده بی. جا پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه مجوره
نوقلانه لیدانای به خراپه“ پی خوش نه بووه، چونکه نازاردانی دلی موسلمانانی تیدایه.

عورو هی کوری عامر ده فهرمووی: له خزمه تی پیغه مبه ردا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ باسی
نوقلانه کرا، پیغه مبه ر فهرمووی: (أَحْسَنُهَا الْقَالُ، وَلَا تَرُدُّ مُسْلِمًا)، فهرمووی: نوخشه و
نوقلانه لیدانای باش، شتیکی زور باشه چونکه دلخوشکردنی موسلمانانی تیدایه، نوقلانه ی
خرابیش موسلمان ناترسیتی و کولی پی ناداو په کی کاری ناخا که بلئی تازه ماده م فلان
که س نوخشه ی خرابی لیدا نیتیر خیری لی نایبیم. نه مجا فهرمووی: (فَإِذَا رَأَى أَحَدَكُمْ مَا
يَكْرَهُ، فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ لَا يَأْتِي بِالْحَسَنَاتِ إِلَّا أَنْتَ، وَلَا يَذْفَعُ السَّيِّئَاتِ إِلَّا أَنْتَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
إِلَّا بِكَ) (حدیث صحیح، رواه أبو داود بإسناد صحیح)، واته: نه گه ر تووشی شتیکی بوون
له م بابه ته وه، نوخشه ی باشیان بۆ لیته دا، نه وه گوئی پی مه دهن و به وه له نیازی باش و
کاری خیر په شیمان مه بنه وه و بۆ دلناییش نه م دوعایه بخوینن و بلین: په روه ردگارم، نه ی
خوای من، چاکه و خراپه مه مووی به دهستی خوته، هر خیری تو نه یده ی نابی و هر
شهری تو له کولی نه خه ی له کول ناکه وئی و، نه وه ی حه زی توی له سه ر نه بی نابی، هیزو
توانایی هر به دهستی تویه.

به لئ، نه مه بیروباوه پی نینسانی موسلمانو (مَنْ تَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ كَفَاهُ) هر که سیکی
پشت به خوا بیهستی خوای به سه، له بهر نه وه ی موسلمان بروای به و حه حقیقه ته نه گوره
هیه که نه گه ر هموو دنیا کویته وه ناتوانن بچووکترین قازانچ به که سیکی بگه یه نن یان
بچووکترین زهره ری لیبدن ته نها به نینن و به وویستی خوای په روه ردگار نه بی.

نیمانداران: یه کیکی تر له و شتانه ی که نینسان تووشی شیرکی بچوک ده کات و
پتویسته موسلمانان خوی لی بپاریزنن“ بریتیه له (په ت و په پو کردنه ده ست) وه کو نه وه ی
پارچه په پویه کی سه وز یان هر ره نگیکی تر له سه ر گوری پیاوچاکیکی هه لگری و له دهستی
بکات، نه وه ش به مه بهستی پیروزی یان چاکبوونه وه له نه خوشی.

پوژیک پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ چاوی به که سیکی که وت که له بهر لاوازی و
نه خوشی“ په تی له دهستی خوی نالاندبوو، پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پی

گوت: (أَلَا إِنَّهَا لَا تَزِيدُكَ إِلَّا وَهْنًا، إِنْبِذْهَا فَإِنَّكَ لَوْ مُتَّ بِهَا مَا أَفْلَحْتَ أَبَدًا) (رواهُ أحمد)،
 واته: ئەم پەت لە دەست کردنەت لاوازیت زیاد دەکات، جا فریتی دە چونکە ئەگەر
 بمیریت و ئەمەت لە دەستدا بێ بە هیچ جوړی رزگارت نابێ (لە ئاگر)!

هەر وەها زۆر جار دەبینین مندالی بچوک ملوانکە ی شینی لە ملدایە و رەسمی چاویکی
 پێوەیە، گواهی ئەمە بۆ چاوەزارە، یان هەندێ مَال هەیە لە سەر دەرگای حەوشەکە ی "نالی
 وولاخ" هەڵدەواسێ یان پارچە یەکی شین کە وێنەی دەستیگە لە سەر دەرگا و ناو هە یوان
 هەڵواسراوە، ئایا حوکمی ئەمە چییە؟ پێغه مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فرموویەتی:
 (مَنْ تَعَلَّقَ تَمِيمَةً فَقَدْ أَشْرَكَ) (رواهُ أحمد)، واته: هەرکەسێ مووروو هەڵبواسێ بە مەبەستی
 لابردنی دەر دۆ بە لاو نەخۆشی "ئەو هەو بەشی بۆ خوا بریار داوە!

بە لām پێویستە ئەو هەش بلێن کە ئەو کەسێ ئەو جوړە شتانه دەکات، کاتێ تووشی
 ئەم شیرکە دەبێ "و هختی عەقیدە ی وابێ کە ئەم مووروو شینە یان نالە گوێدرێژە" خۆی
 لە خۆیدا تەئسیر و کاریگەری هەیە بۆ دەفعی چاوپیس و چاوی حەسوود، بە لām ئەگەر
 عەقیدە ی وابوو کە ئەم شتانه هیچ نین و هەرچی خوا مەیلی لە سەر نەبێ نابێ و هەرچی خوا
 ئینسانی لێ نەپارێژێ هیچ شتی ناتوانێ ئەو بە لایە ی لێ دۆربخاتە وە، بە لām مەبەستی
 لە هەڵواسینی مووروو شین و ئەمانە بۆ ئەو بێ کە کاتێ ئینسانی چاوپیس و حەسوود
 وویستی سەیری مندالە کە یان خانوو و مالاکە بکات "لە پەر چاوی کەوت بە و مووروو شینە
 کە چاویکی تێدا یە، یان نالی گوێدرێژ بە سەر دەرگا وە یە کەسەر فیکری دەگۆڕێ و پێی سەیر
 دەبێ ئەم چاوە چیە. لە ملی ئەم مندالە دا، یان چ پە یو هەندییە ک هە یە لە نیوان نال و
 خانوودا، لەم بیر کردنە وە دا ئەو حەسوود ی چاوپیس یە ی لە بیر دە چێتە وە، جا ئەگەر بەم
 نیه تە ی باس مان کرد ئەم شتانه بە کار بێت، ئینشائە لā پێی گونا هبار نابێ، بە لām
 واز هێنان لەم شتانه و پشت بەستن بە خوا و خۆتێندنی ئەو سوورەت و ئایە تانە ی کە
 لە قورئاندا هەن و بۆ لابردنی بە لای چاوپیس و حەسوود دە خۆتێند رێ "لە گە ل
 فرموودە کانی پێغه مبه‌ردا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ کە فرموویەتی بۆ دەفعی چاوەزار و
 حەسوود ی بیخوین، ئەو یان زۆر باش وە خۆی گەرە هەموو لایە کمان لە بە لای
 چاوپیسان و دەر وونی حەسوودان بپارێژێ... اللّٰهُمَّ آمین.

خوشه‌ويستان: په کيکي تر له و شتانه‌ی که پيغه مېري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به شيرک ناوی بردون و له ناو موسلماناندا ده پيښرئ "بريتيه له (نوشته‌ی ناشهرعي - رُقي) وه کو نه و جوړه دوعا نوو سينانه‌ی که هندی که سي ده سترې قولی ټينسانه فهيرحاله کان" به تاييه ت خوشکان و دايکاني به سته زماني پي ده بړن, گوايه نوشته‌ی چاوه زارو مندال يوون و به خت کرانه وه و لاېر دني جنو که يان يو ده که ن و له به رامېر دا پاره په کي زوريان ليده سستين, به بي نه وه‌ی هيچ بناغيه کي شهرعي يو هم جوړه دوعا نوشته نوو سينانه ه بي! به تاييه تي جوړه نوشته يه که ده کړئ به ناوی نوشته‌ی ره شي و سپي (التَّوَلَّه) که نوشته نوو سه کان ده ينووسن به مه به ستي ناشيرين کردني پياو له لای خيزانه که‌ی, که نه مه ش زورجار کوشتني نافرته که‌ی لي ده که ويته وه له لايه ن ميرده که يه وه يان جيا بوونه وه (طلاق) پووده دات!

پيغه مېري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهيرموويه تي: (إِنَّ الرُّقَى وَالتَّمَامِ وَالتَّوَلَّهَ شِرْكٌ) (رواهُ أحمد), واته: به راستي هه لواسيني مووړو به ملي مندالدا يو پاراستني له چاوي پيس و نوشته‌ی ره شو سپي "هاوېش دانانه يو خوا.

خوشه‌ويستان: که باسي نوشته نوو سينمان کرد با بزاني ناي هه موو جوړه نوشته يه که ناشهرعيه؟ له وولامدا ده ټين: ټيمامي سيوطي ده رباره‌ی نوشته‌ی ناشهرعي ده فهيرموي: هه نديک له زانايان ده فهيرموون: نوشته به چوار مهرج شهرعي يان حه لاله:

يه که م: به نايه ته کاني قورئان, يان ناوه کاني خوا, يان به صيفه ته کاني خوا بيت.

دووه م: به زماني عهره بي بنووسريت و مانا بدات.

سي يه م: بپواشت واييت که نوشته که خوي له خويدها هيچ سوودي نيه به لکو هه موو شت

له ژير وويستي خوادايه.

چواره م: ده بي هم دوعايه که قورئاني تيدا نوو سراوه له جيگايه کي پاکدا دابنري و

نه وه‌ی هه لي ده گري له شي پيس نه بي.

که واته: نابي دوعا که نوشته که به گويدريژو هيسترو مانگاي شيته وه بکري, يان

له که وري مه پو مالاتدا هه لبواسري. هه روه ها ده بي ټين: نه وه‌ی که زور گرنگه يو نه وه‌ی

نه و نوشته يه خوي گوره بيکات به سه به بي شيفاي نه خوشي و لاداني ده رو به لا نه وه يه:

که دوعانووسه که ئینسانئیکی عالم و خواناس و واریع بی، معامه له به دوعانووسینه وه نه کات، چاک وایه ههر هیچ سهرقه له مانه وهرنه گری، خو نه گهر که سیکی محتاج و دهستکورت بوو، ناچار بوو سهرقه له مانه وهرگرئ نه وه ده بی خوئی داوا نه کاو نه گهر شتیکیان دایه برئیکی که می لی هه لگرئ.

خۆشه وستان: کاتی که باسی نوشته ی ره واو شهرعیمان کرد، حه ز ده که م نه م به سه رهاته تان بۆ بگێرپه وه که صه حابی به پیز نه بو سه عیدی خودری (په زای خوی لیبیت) بۆمان ده گێرپته وه ده فره موئ: کۆمه لیک له صه حابه به پیزه کانی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم له سه فره ریکدا بوون، تا وه کو لایاندایه گوندیک له گوندنشینه کانی عه ره ب. صه حابه کان زۆر هیلاک و برسی و ماندوو بوون، بۆیه لایاندایه لای خه لکی نه و ئاوه دانیه و داوای نان و ئاوئیکیان لیکردن، به لام خه لکه که هیچ پرویان نه دانی و ئاماده نه بوون میواندارییان بکه و یارمه تییان بده ن. صه حابه کان زۆر هیلاک و برسی له قه راخ ئاوه دانیه که وه بۆ خویان دانیشتن ئیسراحه تیک بکه ن، له و کاته دا سه رۆکی نه و گونده و ئاغا که یان “دووپشکیکی زۆر به ژه هر پیوه ی دا، خه لکه که هه رچی ده واو ده رمان هه یه و بۆ شکاندنی ئازاری پیوه دانی دووپشک به کاردی” بۆیان به کاره ینا به لام هیچ سوودی نه بوو، جار له جار ئازاره که ی زیادی ده کرد. نه وه بوو هه ندی له و که سانه ی له ده وره بری ئاغا گه وره که دا بوون گوئیان: باشه خو وای ئیمه هیچمان پی نه کرا بۆ گه وره که مان که توژی ئازاری بشکینئ، باشه بۆ نه چین بۆ لای نه و کۆمه له که له ده ره وه ی ئاوی لاینداوه و باریان خستوه، به لکو نه وان که سیکی وایان له گه لدا بی ده رمانیک، شتیکی وای پی بی که بۆ ئازاری دووپشک پیوه دان باش بی. به لئ، چون بۆ لای صه حابه کان و گوئیان: نه ی کۆمه له خه لکینه، گه وره که مان دووپشک پیوه ی داوه، هه رچی له تواناماندا بوو له ده رمان بۆمان به کاره ینا به لام سوودی نه بوو، ئایا له نئو ئتوه دا که سیکی واتان له گه ل نییه که چاره سه ری ئازاری پیوه دانی دووپشک بزانی؟ نه بو سه عیدی خودری هه ستا و فره مووی: به لئ، ئه ری به خوا من ده توانم دوعای بۆ به سه ردا بخوینم و خوا شیقای بدا و ئازاری نه مینئ، به لام به خوا نه وه م هه ره بیره که هاتین بۆ لاتان و داوای نان و ئاوئیکمان لیکردن به لام ئتوه به میوان قبوالتان نه کردین و ده رگاتان لی نه کردینه وه، شه رتبئ منیش هیچ

دوعا و نوشته به کتان بۆ نه که م هتا کرتی ته واوتان لی وهر نه گرم ! به لئی، جه ماعه تی ناغا پازیبوون و گوتیان: چندی کرتان دهوئ ده تانده یئنه. وه لحاصل" له سر (30) سر مه پ پیکهاتن! به لئی، نه بو سه عیدی خودری چوو بۆ لای سه رۆک که هاوارو ناله ی ده هات له تاو نازار. حهوت جار سووپه تی فاتیهی به سر شوینه پیوه دانه که دا خویندو نه مجا فووی نه شوینه که کردو تفی له شوینه که دا. سُبْحَانَ اللَّهِ ده ست به جی کابرای سه رۆک هه ستاو وه کو چۆن نازله که چوارپه لی ده به ستنو دوا یی ده یکه نه وه راست ده بیته وه ئاوا راست بۆوه و ده ستیکرد به هاتوچۆ هه رچی پیتی بلئی نازار له ناو له شیدا نه ما.. به لئی نه وانیش نه و (30) مه رهی که وه عدیان دابوو" دایان به نه بو سه عیدی خودری و پاشان سه حابه کان گوتیان: ده ی با له نئو خۆماندا به شی بکه ین. نه بو سه عید که دوعا که ی خویندبوو فه رمووی: نا، با به شی نه که ین و هیچی لینه خۆین تا وه کو ده چی نه وه خزمهت پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ با بزانی نه و چی ده فه رموئو نه مر ی. به چیه ! به لئی هاتنه وه بۆ شاری مه دینه و چو نه خزمهت پیغه مبه رو ته وای به سه رهاته که یان بۆ گێرپایه وه، پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فه رمووی: باشه نه وه چۆن زانی که سووپه تی فاتیه بۆ دوعا ده بی و شیفای نه خۆشی تیدا یه؟! نه مجا فه رمووی: (قَدْ أَصَبْتُمْ، أَقْسَمُوا وَأَضْرِبُوا لِي مَعَكُمْ سَهْمًا)، فه رمووی: چاکتان کردو ده ستان خۆش بی که دوعا که تان بۆ کردو له سه رقه له مانه که شان نه خوارد. تا نه هاتنه وه بۆ لام و پرستان پینه کردم، ده نیستا بزانی پیتان هه لاله و له نئوان خۆتاندا دابه شی بکه ن و به شیکیش وه کو به شه که ی خۆتان بۆ من دابنن. نه مجا پیغه مبه ری خۆشه ویست صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ پیکه نی! (نه م فه رموده یه ئیمامی بوخاری و ئیمامی موسلیم ریوایه تیان کردوه).

له ریوایه تی ئیمامی بوخاریدا هه زهت صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فه رمووی: (إِنَّ أَحَقَّ مَا أَخَذْتُمْ عَلَیْهِ أَجْرًا كِتَابُ اللَّهِ)، واته: به راستی له هه موو شتی هه قتر که کرتی له سه ر وه ربگرن کتیبی خوا یه که قورئانی پیرۆزه.

خۆشه ویستان: له سه ر مه سه له ی پاره وه رگرتن له سه ر دوعانو سین و نوشته کردن که پیتی ده لئین (سه رقه له مانه)، ئیمامی نه وه وی (پهحمه تی خوی لیبت) له شه رهی سه حیحی موسلیمدا ده فه رموئ: (لَمْ فـه رموده یه دا که پیغه مبه ری خوا

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمووی: به شی منیش لهو سهرقه له مانه یه دابننن "نه وه به ناشکرا دهرده که وی که دروسته سهرقه له مانه و کرئ له سر نه و دوعاو نوشتانه وهریگری که به سوپره تی فاتحه و زیکی خوا ده کرین و ده نووسرین، وه نه و سهرقه له مانه یه ش حاله و هیچ ناپه سندی به کی تیدا نیه. هه روه ها دروسته نینسان" قورئان فیری خه لکی بکاو له بهرامبردا کرئ وهریگری، نه مهش مه زه بی شافعی و مالیک و نه حمه دو نیسحاق و نه بی ثورو کومه لیکتری له زانایانی پینشین (السلف)، عوله ماکانی دوی نه مانهش هه مان بیروپایان هه یه. به لام نیمام نه بوجه نیفه فرمووی ته: حه رامه به پاره "قورئان فیری خه لک بکری، به لام دروسته سهرقه له مانه ی نوشته ی شهرعی وهریگری).

خوشه ویستان: به لام چند خالک هه یه ده بی ناگامان لیبت و هه موو نوشته نووسیک به شهرعی نه زانین!

یه که م: نابئ نه و که سه ی نوشته ده نووسی، نه مه بکات به پیشه و شوینی تاییه تی هه بی بۆ نه وه ی خه لک پوزانه بچن بۆ سهردانی و ژیا نی له سر نه و دوعانووسینه بی.

دوه م: نابئ نه و سهرقه له مانه یه ی که وهری ده گری "پاره یه کی خه یالی بی وه کو نه و نوشته نووسانه ی که بۆ نووسینی نوشته یه ک بۆ شیتیک" چوارسه د دیناری چاپی کونیا ن وهرگرتوه و به حیساب خاتریشیان گرتوون. کاتیکیش دوعاکه ده که یته وه ته ماشاده که ی جه نابی دوعانووس تاقه تی نه بووه بۆ هه رکه سیک دوعایه کی تاییه ت بنووسی به لکو کاغه ژیکي ئیستنساخت کردوه و بۆ هه موو نه خوشه کان هه ر نه وه یه و ته نها ناوی نه خوشه کان که له سر کاغه زی دوعاکه نووسیونی "فرقی هه یه.

سئیه م: نابئ نه م نوشته نووسه نه گه ر پیا و بی "ژنان هاتوچوی بکه ن و سهره ی بۆ بگرن و به بی مه حره م له لای دانیشن، چونکه نه مه پیچه وانه ی شهریه تی نیسلامه و نابئ به ناوی ئاینه وه بکری.

چواره م: له مه ترسی به کانی نه و جوړه نوشته نووسانه ی که ده یکه ن به پیشه و شوینی تاییه تیا ن هه یه بۆ نه وه ی خه لکی له وی سهردانیان بکه ن بۆ نوشته نووسین" نه وه یه که زۆریه ی کات نه و خه لکانه ی نوشته که یان بۆ ده نووسری "کاتی ده بینن نه و هه موو خه لکه و له لای نه و نوشته نووسه کۆبوونه ته وه و هه ریه که به جوړیک وه صفی چاکوی

قبوولی دوعاكانی دهكەن، وای لای دێ ئو خەلكانه ئوهندهی سيقه و متمنهيان به چاكیو پاکیی دهم و نفووسی دوعانووسه كه یه “نیو ئوهنده سيقه یان به قورئانه كه له ناو نوشته كه دا نووسراوه” نییه! كه ئه مهش گه و ره ترین خه تر له سه ر عه قیده ی موسلمانان دروست ده كات. جا كه واته: هه ركه سیك كه دوعای به قورئان و به سوننه ت جابه جارو حاله تی زه روور بۆ موسلمانان نووسی ده بی هه موو جارێ ئوه یان بۆ باس بكا كه ئوه به ره كه تی قورئان و فه رمووده كانی پیغه مبه ره صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ كه خوا شیفای ئو نه خۆشی یه ده دات، ئه م ته نها نووسی نی له سه ره و ه یچ به ره كه ت و فه زلیکی ئوی تیدا نییه.

پێنجه م: ده بی دوعانووسه كه پیاویکی عالم و خواناس و واریعو ده ست و دهم و دلّ پاك بی ئه مجا دوعانووسینه كه ی (ئویش ئه گه ر خوا مه یلی له سه ر بی) سوودی ده بی، به لام ئه گه ر بینیتان كه سیك دوعا و نوشته بۆ خه لك ده نووسی به لام تا بلتی پیاویکی دوو له دین و حه رام خۆرو به ته ماع و چا و له ده رو حه ز به مه جلیسی ژنان ده كا” كه چی خه لكیش ده لێن سوودمان له دوعا و نوشته كانی بینیه “ئوه بزانه كه شه یطان یارمه تی ئو دوعانووسه ده دات، وه كو ئوه ی كه جاریکیان عه بدوللای كۆپی مه سهوود (په زای خوی لیبت) چوه ماله وه، ته ماشای كرد خیزانه كه ی په تیکی له ملدایه، فه رموی: ئا فره ت ئوه چیه له ملتایه؟ خیزانه كه ی فه رموی: ئوه نوشته یه و دوعای بۆ نه خۆشی به سه ردا خۆیندراوه، ئه ن مه سهوود هه ر په لاماری په ته كه ی داو پچراندی و فره تی داو فه رموی: مالّو مندالی عه دوللای كۆپی مه سهوود بی ئیحتیاجن له وه ی شه ريك بۆ خوا بریار بده ن، من له پیغه مبه ری خوام صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ بیستوه كه فه رموی: (إِنَّ الرِّقَى وَالْتَّمَائِمَ، وَالتَّوَلَّهَ شِرْكَ). خیزانه كه ی ئه ن مه سهوود فه رموی: باشه تق وا ده لێی و كه چی من چاوم ئازاری تیدابوو، منیش چووم بۆ لای فلان جووله كه نوشته ی بۆ كردم، چاوم ئازاری تیدا نه ما، ئه ی ئه مه چیه؟! عه بدوللای كۆپی مه سهوود، سه حابی شاره زاو ئیمان پۆلایین” فه رموی: (إِنَّمَا ذَلِكَ عَمَلُ الشَّيْطَانِ، كَانَ يَنْخَسَهَا بِيَدِهِ، فَإِذَا رَقِيَتْهَا كَفَّ عَنْهَا)، فه رموی: ئوه ئیسی شه یطانه، به ده ستی خۆی ئازاری چاوتی داوه، كاتی نوشته ی بۆ كردوه شه یطانه كه وازی له چاوت هێناوه!

بەم شىۋەيە، ئەم شەيپانە ۋا دەكات خەلكى سىقە بەم جوولەكە يان جوولەكە
پەۋشەتكەن ۋا بازارى بۆ گەرم بېيى، شەيپان لەم رىگەيەۋە ھاۋكارى فالچى ۋا كىتەپ
گەرەكان دەكات بۆ ئەۋەي مۇسلمانان گومرا بىكەن ۋا بەرەۋ شىرك بىيانەن.

جا بەپىزان: ئەگەر بېتو يەك دوو كەس سوود لەنوشتەي ئەم جۆرە خوانەناسانە
ۋەربىگرن، ئەۋە ۋەكو ۋوتمان فېلى شەيپانە ۋە سەدان كەسى تر بەم دوو كەسەۋە
دەخەلەتەن ۋە ھېچ سوودىك لەنوشتەي ئەم جادوۋگەرەنە نابىن ۋە سەرەپاي لەدەست
چوۋنى پارەكانىشيان“ عەقىدەي پاكى خۇشيان دەخەنە مەترسىيەۋە ۋە لىشرك نىزىك
دەبنەۋە!

ئىمانداران: بۆ ناسىنەۋەي ئەۋ جۆرە نۇشتەنۇسە دەستېرپانە، چەند نىشانەيەك
ھەيە، ۋەكو ئەۋەي مەمەلە لەسەر نوۋسىنى نۇشتەكە دەكات ۋا پارەيەكى زۆر
ۋەردەگرى، ھەرۋەھا ھۆكارى نەخۇشەيەكە ديارى دەكات، بەھەندى كەس بەتايىبەت
بەئافرتان دەلى: ئاۋى گەرمەت لەشەۋدا رىشتوۋە جىۋكەت سووتاندوۋە، بۆيە ئەۋانىش
تۆلەت لىدەكەنەۋە ۋاھىلەن مەندالەت بېي!! يان بەكەسىكى تر دەلىن: چاۋى خەلكت
لەسەرەۋ ھەسوودىت بېي دەبن! ۋەچەندەھا قەسەي تر، بۆ ئەۋەي سەرنجى ئەۋكەسە
بەلاي خۇيدا رابگىشى كەچوۋە بۆ لاي بۆ نۇشتەكە ۋەخۇي ۋا دەرىخا كەگۈايە ئاگاي
لەشتى غەيىبىيە ۋە زۆر پىۋاي چاكە ۋە لەۋا خەلكتا مەدجى بىكەن بلىن: دەلىي لەگەلما
بوۋە، چۆنى گوت ۋابو!! ھەرۋەھا ھەندىكى تر لەۋ نۇشتەنۇسە دەستېرپو خوانەناسانە
نىشانەيان ئەۋەيە: كەبە ۋەكەسەي داۋاي نۇشتەكە دەكات دەلى: دەبى ئەم نۇشتەيە لەۋا
قەبرىكى تازەدا بشارىتەۋە ھەركاتى نۇشتەكە پىزى ئەۋە ۋە ۋە مىردەكەش دلىان لەيەكتر
پەش دەبى! يان دەلى: بېرۆ ھىلانەي پەرسىلەكەيەك تىك بەدە پوۋشوپەلاشى
ھىلانەكەي لەگەل خۇيى پەرسىلەكەكە دا تىكەل بىكە ۋە بىسوۋتەنە، نەخۇشەكەت چاك
دەبى!! ئەمەۋ دەيەھا شتى ترى بىماناۋ بىبنچىنەۋ دور لەدىن ۋە بەرنامەي پاكى
ئىسلام. بۆيەش باسمان كەردن تاۋەكو مۇسلمانان بەم نىشانانە بىياناسنەۋە ۋە خۇيان لەم
دەستېرپانە بپارىزن ۋە پارەي عەرەقى ناۋچاۋى خۇيان“ گىرفانى ئەۋ بىۋىژدانە گەرم
نەكەن ۋە بىرۋاۋەپى خۇيان لەشرك بپارىزن.

خۆشەويستان: بەراستی جیگای ئەسەفو داخە کەئو دەستبەرانە" کە بەناوی ئایینی پیرۆزی ئیسلامە، بەناوی قورئانی پیرۆزەو ژيانی خۆيان مسۆگەرکردووەو کاسپىيەکی ناشەریفانە دەکەن و بوونە میکروبی سەرەطان بۆ ژيانی دەیان ژن و میڤدی بەختەو و بەنوشتەو جادوو لەیەکیان کردن، سەدان شەریک و شەریک، براو برا، دایک و کچیان لەیەکتر کرد بەدوژمن و بوونە مایەى لەناوبردنی سۆزو خۆشەويستى نۆوانیان، ئەمە سەرەپای ئەوەى ئەگەر کەسێک لەواقیعی ئیسلام شارەزا نەبێ وادەزانێ دین ھەر ئەوەیەو قورئان ھەر بۆ ئەو ھاتووە بکری بەدوعا و نۆشتەو سەرقلەمانەى لەسەر وەریگیرێ ! بەلام بێئاگا لەوەى کەقورئان لەجیاتى ئەوەى وەکو نۆشتەو دوعا بەکاربھێنرێ بۆ چارەسەرى نەخۆشىو بۆ باش کردنى نۆوان ژن و میڤدی ناکۆک و لەسەر کاغەزێک بنووسرێ ئاوەکەى بخوینێتەو ئەوەى ھەئىدەگرێ و ئاوەکە دەخواتەو " زۆرجار نوێژیکی بۆ خوا نەکردووە!! بەئى، نینسان دەبێ بجیتە خزمەت قورئان و لاپەرەکانى بکاتەو و بیخوینێتەو تێی بگا، ئەمجا دەزانێ کەقورئان چۆن باسى چارەسەرى کێشەى نۆوان ژن و میڤدی ناکۆک دەکا، بەچەند ئایەتێک لەو قورئانە پیرۆزە وەکو (باحیث) یکی ئیجتیماعى لەگەڵت دەدوێ و چارەسەرى گرفتەکانى خیزانت بۆ دەکا. ئاوا قورئان سوودی لێدەبینرێ، نەک دەستێکی ناپاک و خائین بەقورئان بینووسیتەو و بیکات بەنۆشتەى پەشو و سپى و ترشو شیرین!! لەجیاتى ئەوەى قورئان بکری بەنۆشتەو بۆ سەرئێشەو سک ئێشە بەکاربێ" تۆ وەرە خزمەت قورئانى پیرۆزو تێی بگە چۆن فێرت دەکا نان بخۆی، ئاوا بخۆیتەو، چۆن بخۆی، چۆن ئیسراھەت بکەى، چۆن کاسپى بکەى. تۆ وەرە ئەوەى قورئان فەرموویەتى جێبەجێی بکە جا بزانی پێویستیت بەنۆشتە دەبێ کە لەسەر پارچەيەك کاغەز بۆت بنووسرێ و نەزانى مانای چىيە!! ئێمە ئینکاریى ئەوە ناکەین کەقورئان ھەمووی شىفایە، بەلام کاتێ وەکو نۆشتەو دوعا سوودی دەبێ" کاتێ چۆن قورئانەکە پیرۆزە" دەمیکی پیرۆزیش بەسەر نەخۆشەکیدە بخوینێ، مەبەستى سەرقلەمانەو خۆ بەخێوکردن نەبێ، نەنھا بۆ رەزامەندیى خوا بیخوینێ و مەبەستى دەستکەوتنى خێرو پاداشتى قیامەت بێ، وەنەخۆشەکەش سىقەى بەقورئانەکەو قورئان خوینەکە ھەبێ، ئەوا ئینشائەللا 100% پێى چاک دەبێ. بەلام

به خوا نه و دوعانونوسو دوعاخوینانه زور که من، له که میش که متن، زور بهی هره زوریان ده سترېن و خه لکیکې ساده و ساویلکه ده چپته برده ستیان و وه کو به رخوله بکه وپته ژیر چنگو که لبهی گورگه وه ناوا که ولی ده که نو به پارچه کاغه زیک“ چند سه دیناریکی لی ده ستینو، بۆ ئوهش که کهس به م کاره دزیو یان نه زانی“ ده لئ: نه م دوعایه نابیت کهس بیکانه وه نه گهر بخوینرپته وه نه وه مه فعوولی نامینئ و کار ناکات! !

به پیزان: زور بهی جار پتغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له ووتاره کانیدا ده یفرموو: (طوبى لِمَنْ وَسَعَتْهُ السُّنَّةُ وَلَمْ تَسْتَهْرِهُ الْبِدْعَةُ)، منیش هر له سر به ره که تی نه و فرموده بهی حه زره ت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده لیم: نهی نه و هه موو خوشکو برا به پیزانهی که سوپاس بۆ خوا“ ئیوه موسلمانى چاکن، خوی گه وره به سهری کردوونه وه، به نه خوشی لاشه ی خوتان یان مندالتان نه خوشه، جا نه خوشی لاشه ی بی یان ده روونی، له جیاتى نه وه ی قورئان وه کو نوشته به ملتاندا هه لبواسن، پاسته خو بچه خزمه ت قورئانه که و بیخوینن، خو نه گهر قورئان نازانن نه وه شریتی ته سجیل، یان سیدی که قورئانی له سر تو مارکراوه، پوزی چند سه عاتیک به دل گوئ بۆ قورئانه که بگه و میشکتی بۆ بکه ره وه ئینشانه للآ سیقه ت هه بی که خوی گه وره شیفای هه موو نه خوشیه کی لاشه ی و ده روونیت ده دات.

خوشه ویستان: نه گهر قورئانیش باش نازانی بخوینرپته وه، نه و ده توانی دوو سوو په تی کورت که پیزان ده گوترئ (المَعُوذَتَيْنِ) له به ریکه ی که نه وانیش سوو په تی ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ ن. دایکی نیمانداران حه زره تی عایشه (په زای خوا لیبیت) بۆمان ده گپترپته وه ده فهرموئ: هه رکاتئ یه کئ له مال و مندالی پتغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه خوش بکه و تابه پتغه مبه ری خوا ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ به سهردا ده خویندو فووی له لاشه ی نه خوشه که ده کرد. جا عایشه ده فهرموئ: کاتئ پتغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه خوش که وت، له و نه خوشیه دا که تییدا وه فاتئ کرد، پتغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خوی تاقه تی نه مابوو بۆ خوی نه م دوو سوو په ته به سهر خۆید بخوینئ، بۆیه من هه ردو سوو په ته که م به سهردا ده خویندو فووم به سهر لاشه ی پیروزی حه زره تدا ده کردو ده سستی پیروزی خویم دینا

به سهر لاشه‌ی خويدا، چونكه ده‌ستی پيغمبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زور زور
به بركه‌تتره له ده‌ستی من (رواهُ مُسْلِم). هه‌روه‌ها عوسمانی كوپى ئەبى ئەل‌عاص (په‌زای
خوای لیبیت) چوو بۆ خزمه‌ت پيغمبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شه‌كوای حالى خوای
كرد له ده‌ست ئەو نازاره زۆره‌ی كه له لاشه‌یدایه، پيغمبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فرموى: ئەى عوسمان، ده‌ستی خۆت بخه‌ره سهر ئەو شوینه‌ی نازاری هه‌یه و سى جار
بلى (بِسْمِ اللهِ)، ئەمجا كهوت جار له سهر يەك ئەم دوعايه بخوینه (أَعُوذُ بِاللّٰهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ
شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ) (رواهُ مُسْلِم).

جا موسلمانى به‌پێژ: تۆش له‌كاتى نازارو نه‌خۆشیدا ئەمه جى به‌جى بکه: سووپه‌تى
(الْفَلَقِ وَالنَّاسِ) بخوینه و ئەو دوعايه‌ی پيغمبهری خۆشه‌ويستيش كهوت جار به‌سهر
شوینی نازاره‌كه‌دا بخوینه “پشتیوان به‌خوای گه‌وره شيفات بۆ دیت.

خۆشه‌ويستان: زورجار موسلمانان پيويستيان به‌دوعاو نوشته‌ی چاوه‌زار هه‌یه، به‌ئى
چاوپيسى راسته‌و له‌قورئان و سوننه‌تدا باسى‌كراوه‌و پيويسته‌ موسلمان په‌نا بگرێ به‌خوا
له‌شه‌پى ده‌روونی نه‌خۆشى چاوپيسان و هه‌سوودان، به‌لام پيويست ناكات نوشته
بنووسیت و به‌سهر ده‌رگا و مالتدا هه‌لبواسى، به‌لكو چاو له‌پيشه‌واو مامۆستاكه‌ت
هه‌زه‌تى محمد المصطفى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بکه كه له‌صه‌حيحى بوخارىدا هاتوه
كه هه‌ركاتى پيغمبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ چووينته‌ سهر جىگای خه‌وتن “هه‌موو
شه‌ويك هه‌ردوو ده‌ستی پيروزى ده‌نا به‌يه‌كه‌وه‌و فووى ده‌كرده‌ ناو هه‌ردوو مشتى و ئەمجا
﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ ده‌خويندو
پاشان ده‌ستی دینا به‌هر شوینىكى لاشه‌ی پيروزیدا كه ده‌ستی بيگه‌يشتايه، له‌پيشدا
ده‌ستی به‌سهر و ده‌موچاويدا دینا و ئەمجا سنگ و سكى و به‌شى پيشه‌وه‌ی له‌شى،
وه‌ئه‌مه‌ی سى جار دووباره ده‌كرده‌وه.

هه‌روه‌ها پيغمبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به‌صه‌حابه‌يه‌كى فرموو:
(قُلْ: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ حِينَ تُمْسِي وَحِينَ تُصْبِحُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ تَكْفِيكَ عَنْ كُلِّ
شَيْءٍ) (حَدِيثُ حَسَنٍ رَوَاهُ أَبُو دَاوُد).

واته: هه موو ئیوارانو هه موو به یانیان سێ جار ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ بخوینە، بەستە بۆ هه موو شتێك.

ئیماندارى به پێژ: خۆ نه گەر بڵێی ئەم سێ سووپه تهش نازانم، كه ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ زۆربه ی زۆرى خەلك له به ریه تی، نه گەر نه وهش نازانى خۆ ده توانی سووپه تی فاتیه بخوینی كه هه زجی موسلمانە له به ریه تیو ده توانی بیخوینی. ئیمام ئبن قهیم له (زاد المعاد) دا له باره ی گه وری سووپه تی فاتیه فه رموویه تی: (سووپه تی فاتیه دایكى قورئانه، سه بعول مه ثانییه، هه ر نه و شیفای ته وای تیدا یه و باشت رین ده رمانه، نو شته ی ته واه و کاریگه ره، کللی ده و له مه ندی و سه رفرازییه، پارێزه ری هێزو توانایه، لا به ری غه م و په ژاره و ترسو خه فته، بۆ كه سێك قه درو قیমে تی سووپه تی فاتیه بزانی و حه قی خۆی بداتی و به جوانی به سه ر شوینی ئازاره كهیدا بیخوینی). ئیمام ئبن نهلقهیم هه ر له باره ی گه وری سووپه تی فاتیه وه كه بۆ شیفای نهخۆشی چه ند کاریگه ره ده فه رموئ: (نا توانرئ هه موو نمونه كان باس بكرئ كه له هه موو سه رده میكدا ته جره به كراوه و سووپه تی فاتیه بۆ ته مایه ی شیفای نهخۆشی)، جا ئیمام ئبن نهلقهیم نمونه یه كی ژبانى خۆی باس ده كات و ده فه رموئ: (جاریكیان كه له مهككه بووم، ئازاریكى زۆرم هه بوو، به شێوه یهك خهريك بوو له جوولێ دهخستم، به باشی ته وافی كه عبه م بۆ نه ده كراو له غهیری كاتی ته وافیشدا هه ر ئازارم زۆر بوو. بۆیه دهستم كرد به خویندنی سووپه تی فاتیه و له گه لّ خویندنه وه كه دا دهستم دینا به سه ر شوینی ئازاره كه دا. ده فه رموئ: چۆن وورده به رد به رده بیته وه و ده جوولئ ئاوا ئازاره كه م ده جوولا و نه ده ما. ئەمەم چه ند جارێك دووباره كرده وه، ده فه رموئ: هه روه ها په ردا خێك ئاوی (زمزم) م هینا و چه ند جارێك سووپه تی فاتیه م به سه ردا خویندو پاشان ئاوه كه م خواره وه نه وه ندەم سوود لێبینی و هێزو گوپوتینیکی وا بۆ لاشه م گه پابه وه كه هه رگیز سوودم له هیچ ده رمانێكیتر ئاوا وه رنه گرتبوو. وه گه وری یه و به ركه تی سووپه تی فاتیه زۆر له وه زیاتره كه من باس م كرد، به لّام سوود لئ وه رگرتن و كه لك گه یاندن به و كه سه ی كه ده یخوینی په یوه ندی هیه به هیزی ئیمان و راستی یه قین و بپوا به گه وری و به ركه تی سووپه تی (فاتیه وه).

دهی موسلمانى به پرتز تۆش ئاوا گه وره ییو به ره که تی سو پرده تی فاتحیه له دل و
 - دهیونتدا جیگیربکه و به یه قینیکی ته واره وه به سه ر ئازاری نه خوشییه که تدا بیخوینه
 نیشانه ئلا خوا شیفات بو ده نیری .

خۆشه ویستان: له ته فسیری قورطوبیدا (ج 10, ل 364) دا هاتوه که هر که سیک
 به رده وام چوار شت بلی خوی گه وره ئه مینی ده کاو له چوار شت ده یپاریزی:
 یه که م: هر که سی بلی (مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) ئه مین ده بی و پاریزاو ده بی
 له چاوی پیس.

دوه م: هر که سی بلی (حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ) پاریزاو ده بی له شه پوفیلی شه یطان و
 شه یطان ناتوانی بیخه له تینی.

سی یه م: هر که سی بلی (وَأَقْوَضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ) ئه مین ده بی و پاریزاو ده بی
 له پوفیلی خه لکی و خه لکی خراب زه فهری پی نابن.

چاره م: هر که سی بلی (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ) ئه و پاریزاو
 ده بی له خه م و خه فته و مه حزوونی.

ده با مه موومان ئه م چوار خاله له بهر بکه ی و بیکه ی به ویردی سه ر زمانان,
 به ئومیدی ئه وهی که خوی گه وره له هه موو به لاو موصیبه ت و نه خوشی و ناخوشی یه که
 به مانپاریزی نیشانه ئلا .

له کۆتایی ئه م ووتاره شدا رووده که مه ئه و که سانه ی که دوعا و نوشته به پاره ده نووسن و
 ده ئیم: خۆزگه به ناوی دینه وه دنیاتان نه خواردا به , خۆزگه ده رستان له و بی دینه
 وه ربگرتایه که به پاره و مال و سامان و کاتی خۆیان خزمه تی به رنامه ی کوفرو گومپایی
 خۆیان ده که ن, که چی ئیوه له جیاتی ئه وهی خزمه تی قورئان بکه ن و دوو سی مندالی
 موسلمان فیزی قورئان خویندن بکه ن, له جیاتی ئه وه قورئان ده که ن به مایه ی کاسبی
 ده ستان و نانی پی پهیدا ده که ن وه بشزانن ! گوناھی هه موو ئه و که سانه ی که به هوی
 ره فتاره ناشیرینه کانی ئیوه وه “ دینیان لا ناشیرین ده بی (چونکه خۆیان له حه قیقه تی
 دینی ئیسلام شاره زانن) گوناھی ئه وانیش هه مووی به نه ستوی ئیوه یه . بو راستیی و
 سه لماندنی ئه وهی که گوتمان” با گوئی له م به سه رهاته واقعی یه بگرین که مامۆستای

بانگخواز (شیخ نەحمەد قەطمان) باسی باوکی دەکات کەچۆن لەسەرەتاوە دینی لا ناشیرین بوو، پاشان خواى گەرە هیدایەتیداو گەپایەو بۆ لای خوا (شیخ نەحمەد قەطمان) دەلێ: (باوکم بۆی گێڕامەو ووتی: لە (شَطّ العَرَب) دا لەناو کەشتیە کدا بووم، هەرە تریشقە لە کەشتیە کەیداو من تووشی شەلەل بووم! دە سال بەم جالەو مامەو هەچ چارە سەرتکم نەبوو، هەچ لە مالمدا نەما، هەمووم دا بە دەرزى و دەزمان. ناخى بە داماوێ و نوقصانى بە شەقامەکاندا خۆم دەخشاندر، بە لکۆ یەکیک خێریکم پێ بکات. لەم کاتەدا کە لەو پەری دلتەنگی و ناپەهەتیدا بووم "ناونیشانی کابرایەکی بەناو شیخیان بۆ هەلدام کە بچمە لای و هەندێ دوام بە سەردا بخوینێ. منیش بەخۆ خشاندن زۆر بەناپەهەتی یووم لەمالی شیخ کردو گەیشتمە مالەکەى و داوام لیکرد هەندێ دوام بە سەردا بخوینێ. بەلام یەکەم پرسى شیخ کەلێی کردم ئەو بوو: ئایا چەندى پارە دەدەمى لەجیاتى ئەو دوعا خویندنه!! منیش گوتم: من پیاویکی هەژارم و هەچ لەدارای دنیا دا نە، تۆ بۆ خاترى خوا دوعایەکی خێرم بۆ بکە.. بەلام کابرای بەناو شیخ قایل نەبوو هەچ دوعایەکم بۆ بکات! بۆیە زۆر بە دلتەنگی و ناو می دێیەو گەپامەو، ئەم رووداوە کە لەو کابرا بەناو ئاینى یەم بینى "زۆر رقی هەلساندم و بەیەگجاری بووم بە دوژمنى دین و لەهەموو کۆپو مەجلیسێکدا ئەمەم دەگێڕایەو و گالتم بەزانایانى ئاینى دەکرد. پاش ماوەیەك قەدەرى خوا وابوو پیاویک پێی گوتم: بۆچی ناچى بۆ ئەو نەخۆشخانە ئەمریکى، خەلکى زۆر وەصفى دەکەن، بەتایبەتى پزىشکەکەى کەناوى (سێکەر)ە، منیش ووتم: من ناتوانم بچم چونکە نەخۆشخانە کە زۆر دورە و منیش ناتوانم بەپێى خۆم بڕۆم. بەهەر حال، لەبانگى بەیانىیەو بەخشەخش و گاگولکێ وەکو مندال کە وتمە پێ بەرەو نەخۆشخانە کە و بۆ نیوە پۆ گەیشتمە ئەوێ. پۆزە کەش هاوین بوو، بۆیە لەتاو گەرماو هیلاکى بوورامەو، خەلکى خێرخواز گواستیانمەو بۆ ناو نەخۆشخانە کە، پزىشکە کە فەحصى کردم و کەوتە چارە سەرکردنم و پاشان بە ئوتومبیلەکەى خۆى هێنایەو بۆ ماله، پێنج روپیه شى خستە گیرفانمەو. ئەو پزىشکە بۆ کارى (تەبشیر) واتە: موزدەدان بە ئاینى مەسیحى "هاتبوو ناوچە کە، بۆیە زۆر لێزانانە کارى دەکرد و خزمەتى خەلکى دەکرد، بەمەش من یووم بە دەرویش و لایەنگرى. ئەو بوو پاش ماوەیەك

جٓت بوومه وه هه لده ستام به پټی خۆم ده پوښتم، پزیشكه كهش ههفته ی جارێك سه ری
 به نام. دواى نه وه ی به ته واوی چاك بوومه وه، كه وتمه كاروكاسپى و ژنیشم هیناو چەند
 ساتنكم بوو، كه یه كه میان نه حمەد بوو).

جا (شیخ نه حمەد قه طان) نه مه ی له باوكی بیستبوو، پاشان خۆی بۆمان ده گێرټه وه و
 ده لئى: (به بیرم دئ من پینج سالان بووم باوکم ده بیردم بۆ لای نه و پزیشكه و پټی ده و وتم:
 ده ستی ماچ بکه، نه و بۆته مایه ی چاك بوونه وه م). (شیخ نه حمەد قه طان) ده لئى: (باوکم
 هه ر به رده وام بوو له سه ر گالته کردن به ثاین، تا من گه وه بووم و رټی راستم دۆزی به وه،
 هه میشه دوعای خیرم بۆ ده کردو له خوا ده پارامه وه كه ئاخیر خیر بیت و خوا هیدایه تی
 بدات. دواى نه وه ی چه ندين کتټبم بۆ په یداکرد تا له حه قیقه تی ئاینی پاکی ئیسلام شاره زا
 بیت. باوکم دواى دیراسه یه کی قوول بۆی ده رکه وت: نه و كه سه ی كه به هو ی نه وه وه ئاینی
 ئیسلامی لا ناشیرین بووبوو" ئیسلام خۆی نه فره تی لئ ده کات، بۆیه ته وبه یه کی
 نه صووحی کردو له سایه ی خواوه باوکم كه وته وه خواناسی، هه تا له دنیا ده رچوو ده م
 به زیکرو سوپاس و ستایشی خوا بوو).

داواکارم خوا ی گه وه هه موو لایه کمان هیدایه ت بدات و عاقیبه تمان خیرکاو له دینه که ی
 خۆی شاره زامانکا.

﴿ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴾ .. اللَّهُمَّ آمِينَ

ووتاری پینجہم شیرکی شاراوہ (الشَرکُ الخَفِی)

قالَ اللهُ تَعَالٰی:

﴿حُنْفَاءَ لِلّٰهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ

الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾

(الحج 31)

قالَ رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :

(أَخَافُ عَلَى أُمَّتِي مِنْ بَعْدِي ثَلَاثًا: حَيْفَ الْأَيْمَةِ، وَإِيْمَانًا بِالنُّجُومِ، وَتَكْذِيبًا

بِالْقَدَرِ)

(رَوَاهُ ابْنُ عَسَاكِرَ، وَقَالَ الْأَلْبَانِيُّ صَحِيحٌ)

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين
إلى يوم الدين..

موسلمانانی به پریز: سهلام و په حمه تی خواتان له سره بڼې، خوای گوره له گوناوی
نیمه و دایک و باوکمان و تیکپای موسلمانان خوش بڼې آمین.

خوښه ویستان: له م ووتاره شدا“ هر یو ته و اوکړدنی باسه کانی پابردو، به پشستوانی
خوای گوره هر باسی شیرک و جوړه کانی شیرک ده که یو و سره نجای شووم و به دی
هاوبه ش دانان یو خوا له دنیا و قیامه تدا“ پرون ده که یوه و نیشنانه لالا.

نیمانداران: یه کڼی له و جوړانه ی شیرک که له زور کونه و هه بووه و خه لکان پروایان پڼی
بووه“ بریتیه له نه ستیره گری (التنجیم)، نه مه ش نه و بیرو پروایه یه که گوايه نه ستیره
په یوه ندی هه یو هکارو هویه که یو روودانی رووداو، و هکو نه و هی بوتری: فلانه نه ستیره
نه گره نه و جوړه شته ی لی روودات، یان ناوای لیږی، یان نه گره مانگ بگری، نه و که سیک
ده مری، یان به لایه که له سر زه وی رووده دات! جا هره که سیک پروای و بڼی که نه ستیره
کاریگری هه یه چ یو سر زیانی خو، یان یو دهر و به رو زیان و ژینگه ی، نه و نه و که سه
شیرکی هره که وده ی نه نجام داوه و له میلله تی نیسلام دهر ده چیت.. خوا بمانپاریتیت.
چونکه خیکمه تی دروستیوونی نه ستیره کان بریتیه له پازاوه یی یو ناسمانی دنیا و
نیشانه یه یو پڼگا نیشاندان یو نینسانی سه فیری هه روه ها هندی که نه ستیره یو دهر کړدنی
شهیطان کان کانی ده چن به ره و ناسمان تاوه کو گوی له ده نگو باسی ناسمان بگرن، و هک
خوای به رزو بلند هه والی پی داوین.

به پریزان: نه م نه ستیره گریه، هر له زه مانی حه زه تی نیبراهیمه و (سهلامی خوای
لیږت) خه لکان پروایان پڼی بووه، له گه ل خوادا نه ستیره و مانگو پوژیان په رستوه و
به سه یرکړدنی نه ستیره کان نه و ه یان دیاریکردوه که دنیا چی لیږی و نایا خوشی یان
ناخوشی چاوه پڼیانه! و هکو له قورئاندا“ له باسی حه زه تی نیبراهیمدا به دریږی باسکراوه.
هه روه ها له زه مانی پیغه مبه ری خوشماندا صلی الله علیه وسلم کاتیک نیبراهیمی کوری
حه زه ت صلی الله علیه وسلم وه فاتی کرد، له و کاته دا پوژ گیرا، موسلمانان کوتیان: نه و
پوژ بویه گیرا چونکه نیبراهیم وه فاتی کړدوه، یه کسه ر پیغه مبه ری خوا

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَقِ اسْتَكْرَدْنَهُ وَهِيَ تُهَمُّ بِرُوبِهَا هَلْ يَهْ " يه کسه ر موسلمانانی کز کرده وه و فهرمووی: (إِنَّ الشَّمْسُ وَالْقَمَرَ آيَاتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ، لَا يَنْخَسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ فَادْعُوا اللَّهَ وَكَبِّرُوا وَصَلُّوا وَتَصَدَّقُوا) (رواه البخاري ومسلم).

واته: نهی خه لکینه، ناگادار بنو بزائن که مانگو پوژ دوو نیشانه و به لگن له سه ر دهسه لاتو گهره بی خوا، نه بق مردنی هیچ که سیک " وه نه بق له دایکبونی هیچ که سیک ده گیزین و به رده بن! به لکو نه گهر دیاردهی پوژگیران یان مانگ گیراننان بینی " نه و له خوا بیارینه وه که له پووناکی و به ره که تی مانگو پوژ مه حرووم و بی به شتان نه کاتو، هه روه ها زور بلین: اللَّهُ أَكْبَرُ، وه نویژی پوژگیران و مانگ گیران بکن، وه به پیی تواناو دهسه لاتنان خپرو صه ده قه بکن و یارمه تی هه ژاران بدهن.

هه ژاران صه لاتو په حمه تی خوا له سه ر نه و پیغه مبه ره به پیزه مان بی که هیچ کات له غهیری پاستی و دروستی " به م نومه تهی خوی نه گوتوه ..

خوشه ویستان: یه کئی له صه حابه کانی حه زره ت صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که ناوی زهیدی کوپی خالیدی جوه نه یی هه (په زای خوای لیبت) بومان ده گیزیته وه و ده فهرموئی: کومه لئی صه حابه له خزمه ت پیغه مبه ری خوادا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له جوده ییبه بووین، شه ویکیان باران باری، بق به یانی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پیشنویرزی بق کردین و که سه لامی دایه وه پووی کرده خه لکه که و فهرمووی: ئایا ده زانن که په روه ردگار تان چی ده فهرموئی؟! خه لکه که گوتیان: خواو پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خوایان باش ده زانن، پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: خوای گه وره ده فهرموئی: نه م به یانییه به هوئی نه م بارانه وه به نده کانم بوون به دوو تاقم، تاقمیکیان باوه پریان به من بوو و تاقمیکیشیان باوه پریان به من نه بوو (قَامًا مَنْ قَالَ مُطَرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ فَذَلِكَ مُؤْمِنٌ بِي كَافِرٌ بِالْكَوْكَبِ)، واته: نه وهی بلئی له سایه ی خوتو په حمه تی خواوه نه و بارانه مان بق باریوه نه وه باوه پری ته وای به مننه یه و باوه پری به بورج و نه ستیره و شتی وای نه، (وَأَمَّا مَنْ قَالَ مُطَرْنَا بِتَوَكُّدَا وَكَذَا، فَذَلِكَ كَافِرٌ بِي، مُؤْمِنٌ بِالْكَوْكَبِ)، (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ)، واته: به لام نه و که سه ی بلئی: له فیساره بورجه وه بارانمان بق باریوه، نه وه باوه پری به من نیه به لکو باوه پری به بورج و نه ستیره کان هه یه!

جا ئيماندارانى به پيژ: ته ماشاي نه و بارودوخه بكن كه پيغه مبهري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه م فرموده يه خوي گه وري بۆ صهابه كان باسكرد، هموو ئيمانداران هخرمه تي (رَسُولُ اللهِ) دان، مال و خيژان و مندال و سه روه ت و ساماني خويان به جيهيشتوه بۆ نه وري له خرمه ت پيغه مبهري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بچن عمره بكن و خوا له خويان رازي بكن، نه مجا به ياني زوو له خه و هه لساون و ده ستنويژيان گرتوه و له پشت پيغه مبهري خواوه نويژي به يانيان به جماعت كردوه، كه چي له دواي سه لام دانه وه له نويژه كه "پيغه مبهري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئاگاداريان ده كاته وه كه له لايه ن په روه ردگار وه" ده رباره ي باراني نه و شه وه ئاگادار كراوه ته وه، نه و باراني په حمه تي كه ئاسماني پاك كردوه له ته پوتوز، كه گژوگي اي پي ده پوي، له وه يگه كاني پي زيندو ده بنه وه، به كورتي: باران له نيوه دورگه دا به كسانه به ژيان، جا كاتي كه خه لكی به م بارانه دلخوش بوون و له نيو خوياندا قسه يان له سهر كردوه "نه وري گوتبيتي: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي سَقَانَا، وَأَرْزَى أَرْضَنَا، وَأَنْزَلَ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِ السَّمَاءِ)، واته: سوپاس بۆ نه و خوايه ي كه باراني بۆ باراندين و تيرتاوي كردين و زه وي بۆ پاراو كردين و به ره كه تي ئاسماني به سهر دا باراندين، نه وه ئيمانداري ته واوه باران بارينه كه ي پال داوه ته لاي خواهنی بارانه كه كه (الله) به. به لام نه گهر كه سيك گوتبيتي: به خوا به هوي فلان بورج و فلان نه ستيره و فلان بارودوخه كه شو ئاووه و واوه نه م بارانه مان بۆ باري" نه وه (په نا به خوا) كافره به خواو ئيماني به نه ستيره و بورج هه يه!

جا سه رنج بدن، هه رچي خوا په رستي و عيباده ته بيكه ي" به لام له عه قيده و باوه په كه تدا خه له ليك هه ي، و ابراني كه غه يري خوي گه وره تواناي هه يه و ده سه لاتي هه يه بۆ باراندين يه ك دلۆپ باران، ئينساني پي كافر ده ي، نه گهر به واي به ده سه لاتي خوا هه بوو به لام گوتي فلان نه ستيره ش، يان فلان بورجي نه م مانگه "باران ده باريني، نه وه ده ي به موشريك و شهريك بۆ خوا قه رارداني هه ره گه وره (الشُّرْكُ الْأَكْبَرُ) نه نجام ده دات!

به پيژان: جيگاي سه رسوورمانه كه له سه ده ي بيست و يه كدا "هيشتا نه ستيره گه ري و به و به بورج و كه لوو له ميشكي چه ندين كه سدا هه ر ماوه و ده زگاكاني راكه ياندينش به رنامه ي تاييه تيان بۆ ته رخان كردوون بۆ بلاو كرده وه ي به و به ورا چه و ته كانيان، ته نانه ت

رووداوه سیاسیه‌کانی سهر گۆږه‌پانی ئه‌مپۆی جیهان ده‌گێڤنه‌وه بۆ فلان بورج و جوولانی فلان ئه‌ستیره له‌شوینی خۆی ! که‌ئه‌مه‌شیان هه‌روه‌کو فالجیتیه مۆدیرنه‌که‌ی سه‌رده‌مه که‌پیتی ده‌لێن (بورجه‌کان) “ ئه‌مه‌شیان زیندووکردنه‌وه‌ی ئه‌ستیره‌گه‌رییه‌که‌ی زه‌مانی فیرعه‌ون و نه‌مرووده‌و به‌هه‌مان پێیانزو به‌رتامه ” ده‌یان‌ه‌وێ بیروباوه‌پو عه‌قیده‌ی پاکی ئیمانداران تێک به‌دن و به‌ره‌و شیرکی گه‌وره‌و مالتویرانی و گومپایی و خه‌رافییان به‌رن. خۆشه‌ویستان: گوتمان “ شیرک سێ جۆری هه‌یه، یه‌که‌م: شیرکی گه‌وره، دووه‌م: شیرکی هه‌ره‌ بچووک، که‌ئه‌م دوو به‌شه‌مان به‌درێژی له‌چوار ووتاری رابردودا شیکرده‌وه، ئیستاش باسی جۆری سێیه‌می شیرک ده‌که‌ین که‌ئه‌ویش شیرکی شاراوه‌یه (الشِرک الخفی). جا با بزانی شیرکی شاراوه‌ چیه‌ ؟

عه‌بدوللای کوپی عه‌باس (په‌زای خویان لیبت) که‌ئامۆزای پێغه‌مبه‌ره صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ “ فه‌رمووی: (جاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فَرَأَجَعَهُ فِي بَعْضِ الْكَلَامِ، فَقَالَ: مَا شَاءَ اللّٰهُ وَشَنْتَ، فَقَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ: أَجَعَلْتَنِي مَعَ اللّٰهِ عَدْلًا؟! - وَفِي لَفْظٍ - نِدًا؟! .. لا، بَلْ مَا شَاءَ اللّٰهُ وَحْدَهُ) (حَدِيثٌ صَحِيحٌ رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ).

واته: پیاویک هاته لای پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ هه‌ندێ له‌گه‌لیدا دواو گوتی: ئه‌گه‌ر خواو تۆ هه‌زکه‌ن ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا. پێغه‌مبه‌ری خواش صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فه‌رمووی: ئه‌وه تۆ به‌و قسه‌یه‌ت منت کرده هاوه‌له‌و یه‌کسان و شه‌ریکی خوا؟! .. نه‌خێر، جارێکی تر وا نه‌لێیت، به‌لکو بلێ: ئه‌گه‌ر خوا هه‌زکات به‌ته‌نها.. چونکه هه‌ر شتێک خوا بیه‌وێت هه‌ر ئه‌وه ده‌بێت، ئێمه بمانه‌وێت یان نا.

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ “ صه‌حابه‌کان و هه‌موو ئومه‌تی ناگادارکرده‌وه فه‌رمووی: (لا تَقُولُوا مَا شَاءَ اللّٰهُ وَشَاءَ فَلَانٌ، وَلَكِنْ قُولُوا: مَا شَاءَ اللّٰهُ، کُمْ شَاءَ فَلَانٌ) (رواهُ أَبُو داود یاسناب صَحِيح)، واته: مه‌لێن ئه‌گه‌ر خوا هه‌زکاو فلان که‌س هه‌زکا ئه‌و کاره‌ و ده‌بێ، به‌لکو بلێن: ئه‌گه‌ر ویستی خوا‌ی له‌سه‌ر بێ له‌ئه‌زه‌لداو ئیستاش فیساره که‌س مه‌یل بکاو هه‌زی لی بێ “ ئه‌و شته‌ و ده‌بێ!

له‌ (حه‌دیث) یکی صه‌حیحی تردا که‌هه‌ر ئیمامی ئه‌بو داود پیاویه‌تی کردووه، ده‌فه‌رمووی: جارێکیان کابرایه‌کی ئه‌عراپی ده‌شته‌کی “ له‌یابانه‌وه به‌هه‌له‌داوان و شه‌پزه‌یی

هاته خزمهت پیغهمبری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ گوتی: (یا رَسُولَ اللهِ "جَهَدْتَ الْاَنْفُسَ، وَضَاعْتَ الْعِيَالُ، وَتَهَكَّتِ الْأُمُوالُ، وَهَلَكَتِ الْأَنْعَامُ، فَاسْتَسْقِيَ اللهُ لَنَا، فَإِنَّا نَسْتَشْفِعُ بِكَ عَلَى نَا وَنَسْتَشْفِعُ بِاللّٰهِ عَلَيْكَ)، واته: کابرای ئه عرابی گوتی: ئه ی پیغهمبری خوا" تینمان بۆ هاتووه، خه ریکه مال و مندالمان له دهست چۆ، مالمان ته وای بوو، مالآت و مه پمان به هیلک چوو له دهست ووشکه سالی و بی یارانی، جا داوامان بۆ له خوا یکه به لکو خوا بارانمان بۆ بیارینی، خو ئیمه که سمان نیه په نای بۆ به رین، ئه گهر ئیشمان به خوا بی ده بی تو تکامان بۆ له خوا بکه ی و ئه گهر ئیشیشمان به تو بی ئه وه ده بی داوا له خوا بکه ین تکامان بۆ له تو بکات!

پیغهمبری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که گوتی له م قسه یه بوو، له کابرا توو په بوو فرمووی: (وَيْحَكَ! ! أَتَدْرِي مَا تَقُولُ؟!)، هه ی هاوار بۆ تو، ئه وه تو ده زانی ده لئی چی؟! ئه مجا پیغهمبری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به رده وام ده یفرموو: (سُبْحَانَ اللهِ. سُبْحَانَ اللهِ)، تا ئه وه نده ی (سُبْحَانَ اللهِ) فرموو که له ده موچاوی سه حابه کاندای به دی ده کرا که پیغهمبری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ناپه حهت و دلته نگه. پاشان پیغهمبری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به کابرای ئه عرابی فرموو: (وَيْحَكَ! ! إِنَّهُ لَا يَسْتَشْفِعُ بِاللّٰهِ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ، شَأْنُ اللهِ أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ)، فرمووی: هه ی مال ویران! بزانه به راستی خوای گه وره ناکرئ به تکاکار له سه ر هه چ که س له دروستکراوه کانی، پایه و حالئ خوای گه وره سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى زُور گه وره تره له وه ی که له گه ل مه خلوق و دروستکراویکی خوی په کسان بکرئ!

خۆشه و یستام: زور وشه هه یه، ئیمه له کورده واریی خۆماندا به کاریان دینین، به لام به به لگه ی ئه و فرمودانه ی باسمان کردن" ئه م جۆره قسانه ش به ر حوکمی شیرکی شاراو ده که ون، وه کو: (له سایه ی خوا و سه ری تۆدا، له په نای خوا و تۆدا، له خوا و ئیوه به زیاد بی، خوا و پیغهمبر ناگای لئی بی، به یارمه تیی خوا و پیغهمبر). هه رچه نده له وانه یه یه کیک بلئ: که س مه به ستی ئه وه نیه سه ری فلان که س به ریته پیزی خواوه، یان مه به ستی ئه وه نیه پیغهمبری سه روه رو سالار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له گه ل خوا دا یه کسان بکات، که واته مادام نیهت وای نیه" واش بلئی قه یناکات! له ولامدا ده لئین: پیغهمبری خو شه و یستمان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه م له باره ی خۆیه وه" هه م له باره ی هه رکه سیکی تره وه

نۆز به پوون و ئاشکرایى ئيماندارانى لهو جۆره قسانه قهدهغه کردووه. ههروهها شهربك بۆ خوا قهراردانىش نهوهنده حالهتيكى قيزهون و دزيوه و تهوحيديو يهكتابه رستيش نهوهنده صاف و بيگه رده كه بچوكترين پهلهي رهش و پيسي شيرك قبول ناكات، كه جاري واههيه لهوانهيه ئيمه هستيشي پي نهكهين، وهكو پيغه مبهري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بۆمان پوون دهكاتهوه دهفرموي: (الشُّرْكُ أَخْفَى فِي أُمَّتِي مِنْ دَبِيبِ النَّمْلِ عَلَى الصَّفَا، فِي اللَّيْلَةِ الظُّلْمَاءِ)، واته: شيرك وهاوبهش دانان بۆ خوا لهناو نومه تهكه مدا شاراوهره لهجي پي ميرووله لهسه رشاخي (صهفا) لهشه ويكي نهنگوسته چاوي نۆز تاريكدا. كه مبهست لهشيركي شاراوهره (الشُّرْكُ الْخَفِي)، هه رله بهر نهوهيه كه پيغه مبهري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لهفرموده يهكي صهحيحدا كه نيماي نهحمه د ريوايه تي كردوه “هه موو ئومه تهكه ي فترده كات كه به رده وام بلتين: (اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ أَنْ نُشْرِكَ بِكَ شَيْئًا نَعْلَمُهُ، وَنَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا نَعْلَمُهُ)، واته: نه ي پهروه رديگارمان” ئيمه هه موومان پهنا ده گرين به تو لهوه ي كه شهربك بۆ بريار بدهين، لهوه ي كه دهيزانين و ئاشكرايه، وه داواي ليخوشبوونت لئنده كهين لهوه ي كه شهربكمان بۆ بريارداييت به نه زانيو ئاگامان لي نه بووي، وهكو نهوه ي قسه يه كمان كردي شيركي شاراوهره تي دا بووي و ئيمه ش هه ستمان پي نه كردي، خوايه لي مان مه گره و لي مان خوشبه.

خوشه ويستان: ئيستا دواي نهوه ي جۆره كاني شيركمان ناسي، با بزانين ئايا زيانه كاني شيرك به گشتي؟ چين؟
به لي، هاوبهش (شُرْك) برياردان بۆ خوا” نۆز زيانى گه وهره ي ههيه، گرنگترينيان بريتين له:

يه كه م: هاوبهش برياردان بۆ خوا” نه تكي موقايه تي دهكات. ئاده ميزاد نازيزترين دروستكراوه له دروستكراوه كاني خوا، هه ر بۆيه خواي پهروه رديگار كردويه تي به جينشين لهسه ر زهوي هه موو بوونه وهريشي بۆ خزمه تي نه و دروستكردوه، به لام به هاوبهش برياردان بۆ خوا” نينسان له هه موو شتيك زهليلتر دهبي و واي لئدي بي به بنده ي هه موو شتيك، بۆيه خواي پهروه رديگار دهفرموي: ﴿حَقَّاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾ (الحج 31)،

وته: هه ولبدن هه ميشه شوين پاستى بكهون و ملكه چ بن بۆ حهق له بهر خاترى زاتى خوا, نه كهن هيچ شهريك و هاوه لتيكى بۆ برياريدن, جا ئه وهى هاوه لۆ شهريك بۆ خوا برياريدات, وهكو ئه وه وايه له ئاسمانه وه بهر بيته وه و بالنده پهلامارى بدات و (پارچه پارچهى بكات), يان په شه بايهكى به هيژ بيفرپينيت و بيبات بۆ شوينتيكى دوورو قوول.

به لئى, به دريژايى ميژوو "مروفي دوور له خوا شتيكى بۆ خوى دروستكردوه و ناوتيكى لئى ناوه و كه وتوته په رستنى, به لئى مروفي ويل و سرگردان هيچ نه ما كړنووشى بۆ نه بار, ته نانه كړنووشى بۆ ئاژه لۆ دارو به ردو رووبارو شاخ و كرم و مارو ميرووش برد. نووسه رى په پاوى (الهند القديمة) ئار. سى. دت, ده لئى: له سالى (600) ى زابيدا" نه و خويانهى كه هندی يه كان ده يان په رستن گه يشته (330) مليون!! هه ر له و سه رده مانه شدا, نزىكهى (360) بت هه بوون به ده ورى كه عباد, وه هه ر كه سهى به ردى, شتيكى بۆ خوى داده تاشى و كړنووشى بۆ ده بردو به ته ماى نه وه بوو سوودى اپئى بگه يه نئى, يان له خورما دروستى ده كردو تا ده پيه رست "ده پيه رست ئينجا كه برسيشى ده بوو ده بخوارد!! زۆر كه سيش هه يه هه واو ئاره زوى خوى ده په رستنى, به و مانايهى كه له هه موو شتيكدا دواى هه واو ئاره زوو ده كه ويئت هه روهك قورئان ده فهرمويت: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ﴾ (الجاثية 23). هه نديكى تر مال و سامان ده په رستن, حه زره ت صلى الله عليه وسلم ده فهرموئ: (تَعِسَ عَبْدُ الدِّينَارِ، تَعِسَ عَبْدُ الدَّرْهَمِ), واته: به دبخت بئى به ندهى دينار, به دبخت بئى به ندهى درهم. هه نديكى تر له ئينسانه كان كه له پييازي يه كته په رستنى خوا لايانداوه "ده بنه عهبدو به ندهى گه ده و مه عيده يان, هه موو ئاوات و خوشى يه كيان ديتته سه ر تيژكردنى گه ده يان, هه روهك پۆمانى يه كان كه پاش ئه وهى تيژيان ده خوارد" حه وزى تاييه تيان دروست كردبوو, ده هاتن خويان ده پشانده وه ناوى و, ئينجا پاش ماوه يهك ده ستيان ده كرده وه به خواردن. ئه مهش بۆ ئه وهى زۆرترين له زهت له خواردن و خواردنه وه وه رگرن.

قورئانى پيروز له بارهى ئه و جوژه كه سانه وه ده فهرموئ: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ﴾ (محمد 12), واته: ئه وانهى بئى پخوا بوون له م دنيايه دا, راده بوين و ده خون وهك ئاژه لۆ, له ئاينده شدا دۆزه خ جئ و شوينيانه.

پێغه‌مبەری خۆشه‌ویستمان صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ لەبارە‌ی ئەو جووره‌ که‌سانه‌وه که‌هه‌موو هیواو ئاواتیان هه‌ر خواردن و خواردنه‌وه‌یه‌ “ده‌فه‌رموئ: (ئه‌وانه‌ وه‌ك ئاژه‌لێكن كه‌ ژۆر ده‌خۆن و ئینجا رووده‌كه‌نه‌ خۆرو كاویژ ده‌كه‌ن و میزو پیسایی خۆیان ده‌كه‌ن و ئینجا ده‌ست ده‌كه‌نه‌وه‌ به‌خواردن).

به‌لێ، به‌م شیوه‌یه‌ تێده‌گه‌ین كه‌بانگی به‌كخواناسی “رزگارکردنی مرقّاه‌یه‌ تییبه‌ له‌ملیۆنه‌هاو ملیاره‌ها بتو په‌رستراوی تر بێجگه‌ له‌خوار، كه‌ئه‌وانه‌ش تواناكانی مرقّاه‌یه‌ له‌ناو ده‌به‌ن، بۆ نموونه‌: پیاوانی كه‌نیسه‌ له‌كاتی خۆیدا به‌جۆرتك لایاندابوو وه‌خۆیان كردبوو به‌ده‌مپراستی خه‌لكی كه‌هه‌رچی كه‌نیسه‌ نه‌یوتایه‌ راست نه‌بوو. ئه‌نجامی ئەم زولم‌وزۆرو سته‌مانه‌ش نزیکه‌ی (12) ملیۆن كه‌س له‌ئه‌وروپادا كوژرا له‌سه‌ده‌كانی ناوه‌راستدا، كه‌ئه‌مه‌ش دوو ئه‌وه‌نده‌ی كوژراوه‌كانی شه‌پری یه‌كه‌می جیهانییه‌ كه‌نزیکه‌ی شه‌ش ملیۆن و چوارسه‌د هه‌زار كه‌س بوو. كه‌واته‌ به‌كخواناسی و رزگاربوون له‌په‌رستنی زانا ئاینیه‌كان و كاری به‌ده‌ستان و ملیۆنه‌ها په‌رستراوی تر “خه‌لاتیكی گه‌وره‌و به‌خششیکی خواییه‌ كه‌چاك وایه‌ پێی بزانی و سوپاسی خوای له‌سه‌ر بکه‌ین..

دووهم: هاوبه‌ش بریاردان بۆ خوا “چاووگی ئه‌فسانه‌و خورافاته‌، بۆ نموونه‌: ئەو كه‌سه‌ی وا بزانی نوشته‌و كشته‌ك و په‌ت و په‌رۆ به‌ستن له‌ده‌ست و قۆل و فنجان و قاوه‌گرتنه‌وه‌و بورج و كه‌لوو... هتد” پێگه‌چاره‌ن بۆ رزگارکردنی مرقّاه‌یه‌ له‌لای موصیبه‌ت و ده‌رده‌سه‌ری “ئه‌وه‌ ئه‌و كه‌سه‌ ئاماده‌یه‌ بۆ به‌رواگردنی به‌هه‌موو جووره‌ ئه‌فسانه‌یه‌ك. بۆیه‌ ده‌بینین له‌م سه‌رده‌مه‌دا كه‌سه‌رده‌می زانست و زانیاری و پێشكه‌وتن و چوونه‌ ده‌ره‌وه‌یه‌ له‌زه‌وی بۆ سه‌ر مانگو مه‌ریخ، كه‌چی ئه‌و كه‌سه‌ی له‌یه‌كته‌په‌رستی و پێبازی پاستی ئیسلام حاڵی نه‌بووه‌، یان لایداوه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا شه‌ها ده‌ی به‌رزیان هه‌یه‌، كه‌چی چاوه‌ڕێی بورج خۆینده‌وه‌یه‌ تا بزانی به‌یانی تووشی چ ده‌بێ و چی دێته‌ پێ!

سێیه‌م: له‌به‌لای نه‌گه‌یه‌یه‌كانی هاوبه‌ش بۆ خوا دانان ئه‌وه‌یه‌: هاوبه‌ش بۆ خوا دانان هۆیه‌كه‌ بۆ ترسنۆکی، ئه‌و كه‌سه‌ی ئه‌قلی خۆی گه‌ڕۆده‌ی چه‌ند شتیکی ئه‌فسانه‌ ده‌كات “ئینسانێکی ترسنۆکی لی ده‌رده‌چێ. چونكه‌ پشت ئه‌ستووره‌ به‌چه‌ند خواییه‌کی ده‌ستكرد، هه‌روه‌كو خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿سَتُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا

خَرَجَ بِانْتِهِ (آل عمران 151)، واته: ئه‌ی گزوی ئیمانداران، دلتیان که له‌مه‌ودوا ئیمه
 تر-ویم فری ده‌دهینه دلی نه‌وانه‌ی که بی‌باوه‌پن، به‌هوی نه‌وه‌ی که شه‌ریک و هاوه‌لیان بۆ
 خو-بریارداوه... به‌لێ هه‌رکه‌سێ ته‌نها خوی تاک‌وته‌نهای په‌رست نه‌وه به‌س له‌خوا
 -مترسێ و چاره‌پیتی قازانج و زهره‌ر ته‌نها له‌و ده‌کات. به‌لام نه‌و که‌سانه‌ی له‌گه‌ل خوادا
 چوه‌پوانی قازانج و زیان و شیفا و پێق‌و‌پۆزیان له‌غه‌یری خواش هه‌یه نه‌وه به‌رده‌وام
 نه‌ته‌پێتانه‌و له‌مه‌موو شتێک ده‌ترسن، زۆرجار نه‌وه‌نده‌ی له‌قه‌برێک و داری سه‌ر
 قه‌برستانێک ده‌ترسن که‌چلێ داری لیک‌کرد‌وته‌وه، ده‌ترسێ کویری بکا و تووشی به‌لایه‌کی
 بکا“ نیو نه‌وه‌نده له‌خوا ناترسێ که‌پۆژانه ده‌یان بێ‌فرمانی نه‌و خوا بالاده‌سته ده‌کات!
 چواره‌م: هاویه‌ش دانان بۆ خوا دین پارچه‌ پارچه‌ ده‌کات، ئینسانی موشریک وای لیدی
 بپوای به‌هه‌ندی شت ده‌بێ و بپوای به‌هه‌ندی شتی تر نابێ، بپوای به‌شتی و ده‌بێ که‌دین
 نه‌می لیک‌کرد‌وه، که‌چی نه‌و به‌دینی ده‌زانێ، و ده‌زانێ خواپه‌رستی نه‌جام داوه!
 هه‌روه‌کو خوی گه‌وره ده‌فرموی: ﴿مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ، مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾ (الروم 31 -
 32)، واته: خه‌لکینه پووبکه‌نه په‌روه‌ردگارتان، به‌ملکه‌چی بگه‌رینه‌وه بۆ لای، له‌و
 بترسن و خۆتان له‌سزای بپاریزن، نوێژه‌کانیشتان به‌چاکی بکه‌ن و مه‌بن به‌و که‌سانه‌ی که
 شه‌ریک و هاوه‌لێ بۆ بریارده‌دن، له‌وانه‌ی که‌تاینه‌که‌یان به‌ش به‌ش کرد‌وه و بوونه‌ته
 چه‌نده‌ها گه‌زو ده‌سته (بپوایان به‌هه‌ندیکی هه‌یه و بپوایان به‌هه‌ندیکی نه‌یه و کویرانه‌ شوین
 رابه‌ره‌که‌یان ده‌که‌ون) هه‌ر گه‌زو پارتیکیش دلخۆشن به‌به‌رنامه‌و نه‌خشه‌و پلانی خۆیان (وای
 ده‌زانن چاکترین پێبازیان گرت‌وته‌به‌ر).

پنجه‌م: به‌لای پێنجه‌می شه‌ریک بۆ خوا بریاردان نه‌وه‌یه که‌شه‌ریک گه‌وره‌ترین زۆله‌،
 گه‌وره‌ترین زۆله‌ که‌ئینسان له‌خوی ده‌کات، له‌به‌ر نه‌وه‌ی ئینسانی موشریک ناماده‌یه
 ملکه‌ج بێ و ته‌نازول بکات و خوی بکا به‌به‌نده‌ی که‌سیکی تری وه‌ک خوی، هه‌روه‌کو
 لوقمانی حکیم نامۆزگاری کوپه‌که‌ی خوی کرد و فرموی: ﴿يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ
 الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (لقمان 13)،

واته: كورپه شیرینه كه م، نه كه یت شتیک یان كه سیك به هاوتاو هاوبه شی خوا
 بریارده یت، چونكه به راستی هاوتاو هاوبه ش بۆ خوا بریاردان سته میکی زۆر كه وړه و
 ناپره وایه.

شیخی ئبن كه ثیر له ته فسیری ئەم ئایه ته دا ده فەرموئ: (إِنَّ الشَّرَّكَ لَظْلُمٌ عَظِيمٌ، أَيُّ هُوَ
 أَعْظَمُ الظُّلْمِ)، واته: شیرك گه وړه ترین سته مه.

ئیمانداران: لیرهدا حه زده كه م ئەم به سه رها ته واقعی به تان بۆ بگێرپه وه كه ئیمامی
 زه هه بیو شیخی ئبن كه ثیر باسیان کردو وه ده فەرموون: کابرایه کی شاعیر هه بوو ناوی
 حه سه نی کورپی هانیء بوو، ئەم شاعیره جاریکیان به نوینه رایه تیی قه وم و هۆزه كه ی
 خۆی “چوو بۆ سه ردانی یه کئی له پاشا دهسته لاتداره کانی ئەو سه رده مه و، بۆ ئەوه ی
 سه رنجی پاشا به لای خۆیدا پاکیشی و پاشا هه ندی پاره و خه لاتی پئی به خشی”
 دهستی کرد به مه دح و ئەنای پاشاو له دپره شیعرێکیدا گوئی:

مَا شِئْتُ لَا مَا شَاءَتِ الْأَقْدَارُ فَاحْكُمْ فَأَنْتَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ !!

(په نا به خوا) خۆی کافر کردو گوئی: ئەی پاشام، هه رچی تۆ بته وئی تۆ حه زت لی بئ
 هه ر ئەوه ده بئ، نه ك ئەوه ی قه ده ری خوا مه یلی لی پیه تی و حه زی لی پیه تی.. جا جه نابت
 ئەم به فەرموو، چونكه ته نها هه ر تۆی كه ته نها دهسته لاتدارو زه بروه شیئ!

به ئی، ئاوا مه دحی كه سێکی کرد كه نه ویش به شه ریکه، هیچی له قازانچ و زه ره ر بۆ
 نه فسی خۆیشی به ده ست نیه، چ جای بۆ غه یری خۆی.

به ئی ئیمانداران، ئەم شاعیره دۆراوه له سه فه ره كه ی گه راپه وه و هه ركه گه یشته وه
 ماله وه “تووشی نه خوشی به کی کوشنده ی بئ ده رمان بوو، شه و تا به یانی هاواری لی
 هه لده ستاو خه وئی لی نه ده كه وت، وه هه رچی خواردن و خواردنه وه بوو بۆی نه ده خوراو
 له سکیدا ده بوو به ناگر. بۆ چاره سه ری ئەم نه خوشی به کوشنده ی” هه رچی دکتۆرو
 حه کیمی به ناوبانگ بوو چوو بۆ لایان، به لām هیچ سوودی نه بوو، له به ر ئەوه ی خوای
 گه وړه سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى ووستی هه ر له دنیا دا نیشانی بدا كه (الوَاحِدُ الْقَهَّارُ) کئی به ! به ئی،
 ئەم شاعیره كه گه وړه ترین زوئمی له نه فسی خۆی کرد، كه عه بدیکی بیده سه لاتی برده
 ریزی خوا (نَعُوذُ بِاللَّهِ) به لکو له خوای گه وړه شی به رزتر کرده وه “ئاخری له ژیا نی خۆی

هیوا بپاو بوو، دلنیا بوو که تازه چاره سهری نیه، بویه به تهنیا له سهر جیگا نه مدیواودیوی ده کړو ده گریاو به دهم فرمیسک پر شتنه وه ده یگوت:

أَبْعَيْنِ مُفْتَقِرٍ إِلَيْكَ نَظَرْتُ لِي فَأَمْنَتْنِي وَقَدَفْتَنِي مِنْ خَالِقِي
لَسْتُ الْمَعْلُومَ أَنَا الْمَلُومُ لِأَنَّنِي عَلَّقْتُ أَمَالِي بِغَيْرِ الْخَالِقِ

به لئی، به م شیوه په شیمانی خوی دهر پریو ددانی به وده نا که ده بی لومه ی خوی بکا، چونکه هیواو ناواته کانی خوی له لای غیری خالیقی نینسان که (الله) به ده بینیه وه. جا له هر سرده مو هر کاتیکدا، هر که سی بیه وی که سیکی ده سه لاتدار له خوی پازی بکا، به وهی که خوا له خوی عاجز بکا، نه وه به دلنیا یی به وه خوی گوره زه لیلی ده کا، سهر شوپی ده کا، پوژتک هر له دنیا دا نیشانی ده دا که غیری (الله) جَلَّ جَلَالُهُ هیچ که سیکی تر“ هیچی به ده ست نیه و خوی گوره پازی نابی که سی بکری به شهریک.

باوه پدارانی به پریز: به پاستی که رامه ت و حورمه ت و ریزي نینسان له خوا به رستیدایه، وه سووک بوون و ریسوا بوون و مال و یرانبوونی راسته قینه ی نینسان له وه دایه بیجگه له خوا“ شتیکی ترو هیزکی تر بیه رستی، یان له گه ل خوادا“ خواگه لیکي تر بناسی و بیه رستی، وه مانه وه و نه مری و خلودی بی نه م دینی نیسلامه ی نیتمه به هو ی قورنانه وه به، قورنانش بویه زور مزو و گوره به و بویه تاکه صهیده لیه و شیفایه چونکه دایکیکی هیه که سووپه تی (الفاتحه) به، که به سووپه تی فاتحه ده وو تر ی (أُمُّ الْكِتَابِ)، یانی: سهر چاوه دایکی قورنان، نه م سووپه تش بویه کراوه به نوپز“ بویه گوره و مزنه“ بویه واجبه له نوپزدا هر نه و سووپه ته بخویندری و هیچ سووپه تیکي تری قورنان له جیاتی فاتحه ناکه وی له نوپزدا“ چونکه سووپه تی فاتحه ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ ی تیدایه، له بهر نه وه ی (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ته نکید ده کات، چونکه جهخت له سهر به کتاپه رستی ده کا و نه فرهت و نه فرین له شیرک ده کا. بویه ده بی سووپه تی فاتحه له هه موو پکاتیکي نوپزدا بخویندری و گوره ترین روکنی نوپزه، دریزترین روکنی نوپزیش فاتحه به بویه پتویسته هه موو موسلمانان وه کو سووپه تی فاتحه یان له بهره“ ته فسپرو مانا که یشی بزانی، بزانی که ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ یانی چی؟ یانی: خواجه به لینی ده دهم“ پینج جار له بیست و چوار سه عاتدا“ وه ده یان جار له سونه ته کانیشدا“ که وا: (إِيَّاكَ نَعْبُدُ) ته نها

په رسته ګان پېشکېش به تو ده کم، ته نها پشته وپه نای من تو، بېجګه له تو پشته به کس نابېستم، هېچ هېزو دېسه لاتی نابېستم، له کس نابارېمه وه له هېچ هېزو کېسکې تر ناترسمو باکم لیتی نیه نیلا تو نه بې، نه وه مه عنای ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾.

جا پیغه مېرانه (سه لام و په حمه تیان لیبت)، هه موویان بو نه وه هاتون نه مه بلین، هه موو کتېبه ګان بو نه وه هاتون، څه خت له سر نه م راستییه ګوره به بګه نو خه لګان له مه تې بګه یه نن، پیغه مېرې خوا صلی الله علیه وسلم هېچې نه ویست ته نها (لا إله إلا الله) نه بې، فېرمووی ته نها بلین (لا إله إلا الله)، نیر هه رکه سې پاشایه “مولکی خوی بو خوی، هه رکه سې دېسه لاتداره” دېسه لاتی خوی بو خوی، هه رچې هه یه عه ربه یه و عه جه میه تی خوی بو خوی، ته نها هه موو به یه کوه (لا إله إلا الله) بلین تا رزګارتان بې له و بتو بتخانه یه، نیر هېچې ترم ناوې ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (الانبیاء 25)، نه مه به رنامه ی هه موو پیغه مېرانه (سه لام و په حمه تی خوا له هه موویان بې).

خوښه ویستان: خوی ګوره سبحانه و تعالی له حدیثی قودسیدا مژه ده دا به ټینسانې ګونا هبار، نه مه نه ګر ګونا هې ګوره یان ګچکې کرېږي، به مېرچې دلکې خاوتې بې، به مېرچې ته وحیدی خالصی بې، دلکې عه قیده کې شیرکی تېدا نه بې، بګه نی شیرکی تېکه ل نه بووې. ټینسان چنده ګونا هبار بې “نه ګر به بې توبه ش مردې” خوی ګوره ده فېرمووی: نه ګر هه ز بکم لیتی خوښ ده م، ګوئ بګره بو فېرمووده ی قودسې، فېرمووده ی خوا، مژده ی خوا، به مېرچې په کتا په رسته بې و هاوېشت بو خوا دانه نابې، ده فېرمووی: (مَنْ لَقِيَني بِقُرَابِ الْأَرْضِ خَطِيئَةً لَا يُشْرِكُ بِي شَيْئًا لَقِيَتْهُ بِمِثْلِهَا مَغْفِرَةً) (رواه مسلم)، واته: هه رکه سېک نرېک به پېری زه وی به ګونا هه وه بې بو مهیدانی هقو حیسابی من “به و مېرچې کس نه کا به هاوېشم” هېچ مانعی نیه که به قه د ګونا هه ګانی به لیبور دنه وه بچم به پېریه وه مادام هاوېش بو من دانه تی ده توانم لیتی خوښ بم.

هه روه ها خوی ګوره مژده مان ده داتې ده فېرمووی: (يَا إِبْنِ آدَمَ إِنَّكَ لَوِ اتَّيْتَنِي بِقُرَابِ الْأَرْضِ خَطَايَا، لَمْ لَقِيْتَنِي لَا تُشْرِكُ بِي شَيْئًا لَأَتَيْنَكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً) (رواه الترمذي)،

واته: ئەى بەنى ئادەم، ئەى پۆلەى ئادەم، ئەگەر پۆزى قىامت هاتىتە لای منو
 نزىكەى پر بهم زهوىيه گوناھت له گەل خۆتدا هیتا" به مەرجى شىركت بىرپار نەدابى بۆ
 من. به مەرجى عەقیدەكەت خاوین بى، ئەفسانە و شتى پرپوچى تیدا نەبى، ئەوا من ئەو
 لاپەرەو جىگەى گوناھانەت پردهكەمەوه له مەغپىرەت و لىت خۆش دەبم، قەلەمى عەفو
 دىنم به سەر هەموو گوناھو تاوانەكانتدا، به مەرجى شىركت نەبى. بەلام ئەگەر به قەدەر
 ئەرزو ئاسمان عەمەل صالح بىتىو عەقیدەكەت رىاو شىركى تىدابی، خواى گەرە
 دەفەرموى: (تَرْكُهُ وَشِرْكُهُ وَلَا أُبَالِي)، دەفەرموى: دەلیم بۆ كاروكردهوت بۆ كى
 كردهوه، عەمەل و كردهوهكەت بۆ ئەو، من كردهوىكم ناوى شىركى تىدابی، چونكه خوا
 (أَغْنَى الشُّرَكَاءَ عَنِ الشُّرْكِ)، خواى گەرە دەولەمەندە (غَنِيٌّ حَمِيدٌ) ه. له بەر ئەوه،
 ئىسلامى ئىمه شىفایه، صەیدەلیه، چرایه، پىغەمبەرەكەمان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 چرایه، ئەم دىنەى ئىمه ئىصلاحه بۆ دلەكان، بۆ دەست و ئەندامەكان، بۆ چاوهكان، بۆ
 گوێكان، بۆ ژيان، بۆ ژینگە، بۆ سەرجهم مرقایهتى، بۆ دونیا، بۆ ئاخىرەت، بىجگە له
 شىفا ئاسمانییه، شىفایهكى تر نەماوه، (قَدْ عَجَزَ الدَّوَاءُ وَقَشِلَ الطَّبِيبُ)، ئەم دىنەى ئىمه
 نەبى، ئەویش ميفتاح و کليلةكهى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ) به..

(قُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَغْلَحُوا)، ئىمهش بەردهوام ئەمە دروشم و شىعارمانە: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَخُدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ).
 داوا دەكەم له خواى گەرە له سەر (لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ) بژین و له سەر (لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ) بمىرین و
 بچینهوه لىقاي خوا ..

اللَّهُمَّ آمِينَ.

سەرچاوه‌كان

- 1 - قورئانی پیرۆز .
- 2 - ریاض الصّالحین، الإمام النّوّی، وه‌رگێڕانی: نوری فارس، چاپی یه‌که‌م
- 3 - التّریب والتّرهیب، للحافظ عبّداًلْعظیم المُنذِری، دار ابن الهیثم، ط 1، القاهرة 2001 .
- 4 - صَحیح وصایا الرّسُول، سَعَد یوسف أبو عَزِیز، المکتبة التّوفیقیة، ط 1، القاهرة 2001 .
- 5 - تفسیر القرآن العظیم، للحافظ ابن کثیر، دار الکتب العلمیة، ط 1، بیروت 1998
- 6 - جواهر الخطب المختارة، إعداد: عَدَد من الخطباء والعلماء، دار ابن کثیر، ط 2، دمشق 2003
- 7 - المسک والعنبر فی حُطَب المنبر، د. عائض القرني، مکتبة العبیکان، ط 1، الرّیاض 2002 .
- 8 - بیروباوه‌پی نیسلامی له‌دوو توئی قورئان و سوننه‌تدا، هیمن عبدالعزیز، چاپی دووه‌م، 1998
- 9 - موسلمانن کاملاً (بیروباوه‌پی موسلمان)، عه‌لی بابیر، هه‌ولێر، چاپی یه‌که‌م، 1997
- 10 - بیروباوه‌پیوون به‌خوا، د. عومەر سلیمان نه‌شقەر، وه‌رگێڕانی: ئارامی گه‌لالی، نوسینگه‌ی ته‌فسیر، هه‌ولێر، چاپی یه‌که‌م، 2000 .
- 11 - شیخی گه‌یلانی، ئازاد په‌ئووف قه‌زاز، چاپخانه‌ی الحوادث، بغداد، چاپی یه‌که‌م، 1988
- 12 - به‌رچاوپوونی، نه‌ندازیار عُممان محمد رشید، چاپی سێیه‌م، 2002 .
- 13 - گوڤاری ڕێگای راست، ده‌سته‌یه‌ك له‌مامۆستایانی ئاینی ده‌ریده‌كات، ژماره (2)، پایزی 1423ی كۆچی .
- 14 - گوڤاری په‌یامی زانایان، به‌کیتیی زانایان ئاینی نیسلامی ده‌ریده‌كات، ژماره (2)، 2001 .
- 15 - له‌خزمه‌ت قورئاندا، نه‌ندازیار عُممان محمد رشید، چاپی یه‌که‌م، 2001

وہ صیہ تی دووہم

﴿وَبِأَنۡوَالدِّیۡنِ اِحۡسَآنًا﴾

ووتاری شه شه م مافی دایک و باوک

به شی یه که م

قال الله تعالى:

﴿ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِندَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ، وَخَفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴾

(الاسراء 23 - 24)

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:

(لَا يَجْزِي وَلَدٌ وَالِدَهُ إِلَّا أَنْ يَجِدَهُ مَمْلُوكًا فَيَشْتَرِيَهُ فَيَعْتِقَهُ)

(رواه مسلم)

اِنْحَمِدُ اللهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ
 نى يَوْمِ الدِّينِ..

نیمانداران و خواناسانی به پرتز: سه لام و رهحه تی خوا لهه موومان بیت له ووتاره کانی
 برنودا له خزمهت وه صیه تی یه که می خوی پروه ردگارد بووین که فهرمووی: ﴿قُلْ
 تَعَانُوا اٰتِلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ اَلَا تُشْرِكُوْا بِهٖ شَيْئًا﴾ (الأنعام 15)، واته: نهی محمد
 صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پییان بلئی: خه لکینه وهرن نهو شتانه تان بۆ باس بکه
 که پروه ردگارتان له سه رتانی حهرام کردوون، یه که میان نه وه یه: ﴿اَلَا تُشْرِكُوْا بِهٖ شَيْئًا﴾،
 هاوه لو شهریکی بۆ بریار مه دهن. له پینچ وتاردا باسی جۆرو زیانه کانی شیرکمان کرد،
 له م وتاره شدا“ پشتیوان به خوی گه وره باسی وه صیه تی دووه می رَبُّ الْعَالَمِينَ ده که بین بۆ
 نئیمه ی عهبدو به ندهی خۆی. جا دیاره نهو وه صیه ته ی که دوی باسی شیرک دئ“
 که شهریک بۆ خوا بریارنه دان مافی تاییه تی خوی گه وره یه، ده بی نه وه ی که دوی نه وه
 خوی گه وره فرمانی پیده کات نۆر گه وره بی. به لی وه صیه تی دووه م بریتیه له:
 ﴿وَيَاۤاِلَآءِ الدِّیْنِ اِحْسَانًا﴾، واته: چاک په فتار بن له گه ل دایک و باوکتاندا.

ده فهرموون با بچینه خزمهت نه م باسه گرنگ و شیرینه و بزاین خواو پینغه مبه ری خوا
 صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده رباره ی مافی دایک و باوک له سه ر نه ولاد و پۆله کانیان چپیان
 فهرمووه!

خۆشه وستان: پیش هه موو شتیک پپوسته نهو حه قیقه ته بزاین که دایک و باوک
 هۆکارو سه به بی بوونی نه ولادن، راسته ئینسان خوی تاک و ته نیا دروستی ده کا“
 دروستکردنی ئینسان و هه موو شتیک ته نها هی خوایه و غهیری خوی گه وره ده سه لاتی
 دروستکردنی باله می شووله یه ک و بچوو کتریشی نیه، به لام خوی گه وره سه به بیشی داناوه
 بۆ په یدابوونی نهو منداله. دایک و باوک سه به بین بۆ دروستبوونی مندال، که وابوو: نه گه ر
 دایک و باوکمان نه بوایه خوی گه وره نئیمه شی خه لقی نه ده کرد. به لی، خالقی هه ر خوایه و
 دایک و باوکیش سه به بی دروستبوونی مندال. شتیکی مه علووم و زانراوه لای هه موو که س
 که یه که تره ئاو له پشتی پیاو دپته ده ره وه و ده چپته ئاو ره حمی دایک، نه مجا له ویدا نهو
 منداله پروه رده ده بی و گه وره ده بی، تا دپته سه ر زه وی. که وابی نه ولاد پارچه یه که

له دايكو باوك، بۆيە زۆر پىيوستە ئىمە قەدر پىزى دايكو باوكمان بزانين. منداڭ بەمالى دايكو باوكى گەورە دەبى، چۆن مۇمىك خۆى دەتوئىتتەوۋە بۇ ئەوۋى دەوروبەرەكەى رووناك بكاۋە" دايكو باوكىش ژيانو گەنجىتىو ئىسراحتى خۇيان دەتوئىتتەوۋە بۇ ئەوۋى ئەو منداڭ گەورە دبى. واتە: خۇيان رىگاي مردن دەگرن بۇ خاترى ژيانى ئەولادىان.. نايىنى باوك" حەرام حەلال دەكاو حەلال حەرام دەكا، سەرماو گەرمای سال بەخەسار ناداو ئەم شارو ئەو شار دەكاو زۆرجار خۇاي گەورە لەخۆى عاجز دەكا لەبەر خاترى ئەوۋى پارەى باشتەر پەيدا بكاو ژيانىكى خۇشتەر بۇ منداڭەكانى دابىن بكا! لەولاشەوۋە دايك" خويىنى خۆى، ژيانى خۆى، ئىسراحتى خۆى، ھەموۋى بەمنداڭەكەى دەبەخشى!

بەلئ، دايكو باوكمان، ئىمەيان ئاوا گەورە كىدوۋە، ئىمە ھەروا بەئاسانى پىنەگەشتوۋىن گەورەنەبوۋىن، بەلكو بوۋى ئىمە يەنى تۈانەوۋى دايكو باوكمان. بەلام بەخو ئىنسان ھەتا خۆى منداڭى خۆى نەبىنئى ھەرگىز ھەكو پىيوست نازانى دايكو باوكى چىيان بۇ. كىدوۋە چۆن خويىنەيان بوۋە بەئاو لەپىتاو گەورەكىردى ئەودا. خۆت جەرگى خۆت بىيەنە بزانە سۆزۈ رەجىمى تۇ چۆنە بەرامبەر منداڭەكات، دلىابە كەسۆزۈ خۆشەوۋىستى ئەوان لەمنداڭىدا بۇ تۇ" نۆر لەوۋە زىاتەر بوۋە!

بەرىزان: ئىستا با بچىنە خىزمەت قورئانى پىرۆزۈ بزانين خۇاي گەورە چۆن باسى چاكەكىردن لەگەڭ دايكو باوكدا دەكات، كاتى سەرنجى قورئان دەدەين دەبىنين خۇاي گەورە كەباسى چاكەكىردىمان لەگەڭ دايكو باوكدا بۇ دەكات لەكوئىدا باسى دەكات؟ لەتەنىشت عىبادەتى خۇيدا باسى دەكات، واتە: خۇاي گەورە" چاكەكىردى لەگەڭ دايكو باوكدا بەعىبادەتى خۇيەوۋە بەستۆتەوۋە ھەكو دەفەرەمۆى: ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۚ وَاللَّادِينَ إِحْسَانًا﴾ (النساء 36)، واتە: (ئەى خەلكىنە، تەنھا ھەر خۇا بپەرستو ھىچ جۆرە شەرىكو ھاوۋەلئىكى بۇ بىرپار مەدەن، ۋەچاكەكار بن لەگەڭ دايكو باوكتاندا) تەماشاكەن خۇاي گەورە سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى لَه تەنىشت فەرمانكىردن بەعىبادەتى خۆى فەرمانىشى كىدوۋە بەچاكەكىردن لەگەڭ دايكو باوكدا. واتە: چاكەكىردن لەگەڭ دايكو باوكدا بەعىبادەتى خۇا حىببە!

هروه‌ها خوی گوره له‌نايه‌تیکی تری سووپه‌تی نیسراءدا ده‌فه‌رموی: ﴿ وَقَضَىٰ رَبُّكَ
 أَنَا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا
 أَفْ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا، وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا
 كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴾ (الاسراء 23 - 24).

﴿ وَقَضَىٰ رَبُّكَ ﴾ واته: (وَأَمَرَ رَبُّكَ). خوی گوره برپاری داوه و نه‌مری کردوه! جا
 نیمانداران، ناگادارین برپاری خوی و نه‌مری خوی، گویتان لیبی خوا نه‌مر ده‌کا، نه‌مر
 ده‌کا به‌چی؟! ﴿ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ﴾، واته: په‌روه‌ردگاری تو برپاری‌داوه
 که‌جگه له‌و که‌سی تر نه‌په‌رستن، ﴿ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ﴾ هروه‌ها چاکه‌کاریش بن
 له‌گه‌ل دایک و باوکتاندا. ته‌ماشاکه‌ن، لی‌ره‌شدا خوی گوره له‌دوای عیباده‌تی خوی “باسی
 چاکه‌کردن له‌گه‌ل دایک و باوکدا ده‌کات. که‌وابوو: چاکه‌کردن له‌گه‌ل دایک و باوک،
 به‌ستراوه‌ته‌وه به‌عیباده‌تی خوا! پاشان خوی گوره ده‌فه‌رموی: ﴿ إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ
 الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا ﴾ هه‌رکاتی به‌کیکیان یان هه‌ردوکیان به‌پیری که‌وته‌ن لای تو
 په‌که‌وته‌بوون “وایان لی‌هات که‌موحتاجی تو بن تا به‌ختیوان بکه‌ی ﴿ فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفْ ﴾
 ته‌نانه‌ت ئوفیان له‌ده‌ست مه‌که‌و هه‌رگیز پیتیاندا هه‌لمه‌شاخی، قه‌ت نه‌چی قسه‌یه‌کی زبرو
 په‌قیان به‌رامبه‌ر بکه‌ی، قه‌ت نه‌لیی ئوف له‌ده‌ستت چی بکه‌م، واته: هه‌رگیز هیچ
 وشه‌یه‌کی نا‌په‌زاییان به‌رامبه‌ر به‌کارمه‌هینه. چونکه که‌لیمه‌ی (أَفْ) یان بۆ خوی فیعله،
 یان ئیسمی فیعله، واته: هیچ که‌لیمه‌یه‌کی نا‌په‌زایی به‌رامبه‌ریان به‌کارمه‌هینه، به‌لکو
 ﴿ وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴾، به‌رده‌وامیش قسه‌و گفتوگوت له‌گه‌لیاندا با چاک و جوان و
 به‌جی بیت، به‌زمانی ریزو ئیحتیرام قسه‌یان له‌گه‌لدا بکه‌ی ﴿ وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ
 مِنَ الرَّحْمَةِ ﴾ بالی میهره‌بانیی خوتیان بۆ رابخه‌و ملکه‌چ به‌بۆیان. نیمای قورطوبی
 ده‌فه‌رموی: به‌حوکمی نه‌م ئایه‌ته “پتویسته ئینسان له‌گه‌ل باوک و دایکیدا له‌وپه‌ری
 ملکه‌چی و خۆ به‌که‌م زانیندا بی، له‌قسه‌کردن و له‌هه‌لسان و دانیشتن و ته‌ماشاکردن و نابیی
 له‌کاتی ته‌ماشاکردنی بۆ دایک و باوکی خوی چاوی بز بکاته‌وه، چونکه نه‌وه
 ته‌ماشاکردنی ئینسانی تووپه‌یه ﴿ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴾
 به‌رده‌وام دوعایان بۆ بکه‌و میهره‌بان به‌بۆیان، هروه‌کوچۆن ئه‌وان ره‌حمیان به‌من کردو

منیان په وړه درده کړدوه به بچووکېو به مندالې.

خوشه ویستان: خالې دوهم له فزلي نېسان و چاکه کړدن له گڼل دايک و باوکدا نه وه په

کاتې نېسان سوپاسې دايک و باوکې دهکات نه وه وهکو نه وه وایه سوپاسې خوای خوی کړېږي، خوای گوره ده فهرموئ: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ﴾ (لقمان 14)، واته: نیمه فرمانان داوه به ناده میزاد به چاک په فتاری له گڼل دايک و باوکیدا، بچی؟ چونکه ﴿حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ﴾، چونکه دايک به نیش ونازارو لاوازی و بیتاقه تیبه کی زوره وه به پیستی سکی“ تو مانگ هه لیگرتوه، نارپه حتی له دواي نارپه حتی به و منداله وه بینویه تی، تاوه کو به ژان نه و منداله ی لی جیابوته وه. بیرې لیکه نه وه! هروا ناسان نیه تو مانگ نه و دايکه به چهرمی سک“ نه و منداله هه لده گری! تو نه گره درکېکی بچوک بچپته په نجه نه وه، هر بچپته ژیر پیسته وه نه ک ناو گوشتیش نایا چ نازاریکت ده دا؟ که و ابو هه رشتیکې غریب و نامو بچپته ناو له شی نېسان به رگې ناگریو تهحه مولی ناکات، ده بی فزې بداته دهر و لې جیابپته وه، وهکو له زانستی پزیشکیدا ده لې: له ناو خویندا دوو جوړ خرپکه هیه، خرپکه ی سوورو خرپکه ی سپی، خرپکه سپیه کان نه وانه ن که وهکو وه زارته تی به رگری وان، بونه وهی هر شتیکی نامو غریب بچپته ناو له شی نېسانه وه“ یان دهری بکه نه دهره وه، یان خویان له و پیتاوه دا له ناوده چن! به لام تو تو مانگ له ناو سکی دایکتدا بووی، نه و دايکه هه لیگرتی، نیش ونازار له دواي نیش ونازار، تا به ژان له لاشه ی دپته دهره وه.

﴿وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ﴾ وه پاش نه وهی دوو سال له شیرې مه مکه کانی داوپه تی به و منداله نه مچا له شیرې برپوه نه وه، که شیریش خوینی دايکه که یه و به شیر، دايک لاواز ده بی و ماده سوو دبه خشه کانی ناو له شی ده چن بق مه مکه کانی تاوه کو شیر بق منداله که دروست بی، جا خوا ده فهرموئ: ﴿أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ﴾، فرماناندا به نېسان که نه ی نېسان“ سوپاسگوزاری منیش و دايک و باوکیشته به. که و ابو سوپاسکردنی دايک و باوک و چاکه کړدن له گڼل دايک و باوکدا“ به جیگا و مه نزیله ی سوپاسکردنی خوای گوره یه.

﴿إِلَيَّ الْمَصِيرُ﴾ دنیایان که گه پانه وه تان هر بۆ لای منه، وه کو نه وه ی خوا بفهرموی: نه ی نینسان بزانه ده گه پیتته وه بۆ لای من و نه گه ر وه کو من فهرمانم پی کردوی ناوا چاکه نه گه ل دایک و باوکندا نه که ی نه وه پۆزی قیامت ده گه پیتته وه بۆ لای من و، من تو له ی بی نه مری دایک و باوکت لی ده که مه وه.

نیمانداران: بۆچی خوی گه وره به تاییه ت باسی دایک و باوک ده کات و ده فهرموی: ﴿حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ﴾؟ له وولامدا ده لیتین: هه روه کو گوتمان به پاستی هه لگرتنی مندال له لایه ن دایکی وه به سکی بۆ ماوه ی تو مانگ“ هه روا شتیکی ساده نییه. چونکه بیربکه وه نایا نه و منداله له ناو سکی دایکی دا چی ده خوات؟ نایا شیر ده خوا؟ نه خیر، به لکو خوینی دایکی ده خوا. (عه له قه) وه کو زه روو وایه، خوی به پرهمی دایکی وه هه لواسیوه، قیتامینات و توکسجین له خوینی دایکی وه وهرده گرئ، نه و خواردنه ی که دایک ده یخوات“ به شیکی بۆ نه و منداله ده چی، که وابوو مندال له ناو سکی دایکی ده له سه ر خوین و خواردنی دایکی گه وره ده بی و ده ژی. پاش له دایک بوون نه و جا شیر ی دایکی ده خوات. دایک“ له مندال به ختوکردندا نیسراحتی نیه.

به لئ، له و ساته وه که مندال نوظفیه و ده که ویتته ناو ره حمی دایک“ نه و دایکه به ده ست نه و منداله وه نیسراحتی نییه هه تا ده مرئ. ته ماشاکه ن، دایک مندال به چه رمی سکی هه لده گرئ، پاشان له سه ر دهستی هه لیده گرئ، پاشان له ژیاندا هه لیده گرئ، نه و لاد که گه وره ش ده بی“ که ژنیش دینی“ خه مه که ی هه ر بۆ دایکه، که مائیشی جیا ده بیتته وه نه و دایکه که خواردنیک ده خوا نه و لاده که ی هه ر له بیره و ده لئ: خۆزگه نه ویش لی ره بوایه و له و خواردنه ی بخواردایه. به لئ، دایک هه تا ده مرئ هه موو ده قیقیه که هه ر له خه می نه و لاده کانیه تی. جا بۆیه هه رچی بکه ی به رامبه ر دایکه کانمان ناتوانین چاکه یان بده ی نه وه، هه روه کو جاریکیان که سیک هاته خزمه ت پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عه رزی کرد: نه ی پیغه مبه ری خوا“ من له یه مه نه وه به کۆلی خۆم حه وت جار دایکم هیناوه بۆ حه ج! (نه و کاته ئوتومبیل و فرۆکه نه بووه، به پشتی خوی دایکی هه لگرتوه و به پی حه وت جار دایکی له یه مه نه وه هیناوه بۆ حه ج!)، نه و جا کابرا کوتی: نه ی پیغه مبه ری خوا“ نایا دایکم حه قی له سه رم ماوه؟ پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

وولامی دایه وه و فرمووی: نهك هه ر ههوت جار، بهلكو نهگه ر ههفتا جاریش بهكۆل
 بیهێنێو بیهی هیشتا بایی ئازاری یهك ژان نییه كه دایكت لهكاتی له دایكبوونی
 تو دابینیویه تی!

كهواته: به پاستی ههقی دایك نادریته وه، بۆیه پێغه مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ
 له وولامی ئهوه كه سه دا كه هاته خزمهتیو عهززی كرد: (یا رسول الله، مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحُسْنِ
 صَحَابَتِي؟!) ئایا چ كه سێ لایه قترین و شایسته ترین كه سه كه من زۆر ئاگام لێی بیو زۆر
 خزمهتی بكه؟ (قَالَ: أَمُكٌ) فرمووی: دایكت، (تُمْ مَنْ؟) ئهی له دواى دایكم؟ (قَالَ: أَمُكٌ)
 فرمووی: هه ر دایكت، (قَالَ: تُمْ مَنْ؟)، كهابرا له جارى سێ یه مده عهززی كرده وه: ئهی
 پێغه مبهری خوا“ ئهی دواى دایكم چاكه له گهڵ كێی تردا بكه؟ خۆشه و یست صَلَّی اللّٰهُ
 عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فرمووی: (أَمُكٌ)، هه ر دایكت، كهابرا له جارى چواره مده گوتی: (تُمْ مَنْ؟!)،
 ئهی له دواى دایكم لایه قترین كه س كه بهردهوام له خزمهتیدا بم ئاگام لێی بی كێیه؟
 ئه مجا هه زهت صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فرمووی: (أَبُوكَ) باوكت. (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ)
 هه ر له باره ی گه و ده یی دایكه وه یه كه پێغه مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ
 فرموویه تی: (الْجَنَّةُ تَحْتَ أَقْدَامِ الْأُمَّهَاتِ). به هه شت له ژێر پێی دایكاندایه، واته: هه ر كه سێ
 ههزی له به هه شته“ با له خزمهت دایكیدا بێت!

خۆشه و یستان: ئه بو بهرده“ كه كۆپی سهحابیی به پێژ ئه بو موسای ئه شعهری به
 (پهزای خواى لیبیت) ده یگێژیته وه و ده فرموئ: عه بدوللای كۆپی ئیمامی عومهری كۆپی
 خهتاب (پهزای خوايان لیبیت) له ده وری مالى بهیت چاوی به كهابرایهك كهوت وا دایكى كه
 له بهر پیری زۆر بچوك بۆته وه و ههكو مندالی لێها تۆته وه، به ده وری كه عبهی پیرۆزدا
 ده یگێژێو ته وافی پێ ده كات. كه كهابرا چاوی به عه بدوللای كۆپی ئیمامی عومهر كهوت“ ئه م
 شیعهری خوینده وه كه باسی حالى نێوان خۆیو دایكى ده كات و ده لئ:

إِنِّي لَهَا بَعِيرُهَا الْمَذْلَلُ إِنَّ أَدْغَرْتُ رِكَابُهَا لَمْ أُدْعَرْ
 اللَّهُ رَبِّي دُو الْجَلَالِ الْأَكْبَرِ

حَمَلْتُهَا أَكْثَرَ مِمَّا حَمَلْتُ فَهَلْ تَرَى جَارِيَّتَهَا يَا ابْنَ عُمَرَ؟!

ئه م كهابرایه باسی خۆی ده كات كه چۆن له خزمهتی دایكیا یه تیو ده لئ: مَنْ بُوَ دایكم

وهك حوشتريكي زهليلو لهسهرخو وام، ههركات بيته سهر پشتم نازاري نادهم و بهنارهزوي نهو دهجووليمهوه، وهئهمش كهدهكم بق رهزامنديي خوايه و دهزانم خواي گهوره چهن بالادهست و بهدهسهلاته. پاشان دهلت: نهى ثبن عومهر، نهوهندهى دايكم منى لهكول كردوه بهخوا زور لهوه زياتر لهكولم كردوتهوه و بهكولي خوم گيپاومه، ثايا تو كهصهحابي و خوشهويستي پيغهمبهرى خواي و شاپهزاي قورشان و سوننه تي تو بلتي توانييتم پاداشتي دايكم دايتهوه؟ عهبدوللاي كوري نيمامي عومهر فهرمووي: نه بهخوا، بهوه موو خزمه تهى كه تو كردوته هيشتا بايي ژانكي مندالبون نيه، بهلام تو نهولاديكي باشيتو (والله يثيبك على القليل كثيرا) خواي گهورهش لهسهر كرداريكي جوانو باش كه بهرامبهر دايكت كردوته پاداشتيكي زورت ده داتهوه.

بهريزان: بهراستي پاداشتي دايك نادريتهوه، له بهرتهوهى خو دايك ههرتهوهى بق نهولادهكهى نهكردوه كه بهخيوي بكاو خزمه تي بكاو بهباوه شو. بهكول ههليبگري، كهسيكيش دايكي گهيشته نهو ناستهى كه له بهر پيري هيچ پاك و خاوييني بهكي خوي پي نه دهكراو له دهست و چاوو قاچي خوي بووبو، نه م نهولادهى به پشتي خوي، نه م دايكهى هه لده گرت و چون نه م به مندالي، دايكي پاكي كردوتهوه، ناوا دايكي خوي خاوين دهكردهوه، هيشتا نهيتوانيوه پاداشتي دايكي بداتهوه، وهكو نهوهى كه جاريكيان كابرايه كه به نيمامي عومهرى كوري خهتابي گوت: نهى پيشهواي موسلمانان: (ان لي اما بلغ منها الكبر انما لا تقضي حاجتها الا وظهري مطية لها، فهل ادت حقا؟)، كابرا گوتي: دايكم نهوهنده به سالدا چوهو وا پهكي كهوتوه كه بق ههر پيويستي بهكي دهبي بهكولي خوم بيهم و بيهنم، ثايا حقي دايكم داوتهوه و توانيوه پاداشتي بدهمهوه؟

نيمامي عومهر فهرمووي: لا، نهخير. كابرا گوتي: بوجي؟ نيمامي عومهر فهرمووي: (لانها كانت تصنع بك ذلك، وهي تمنني بقاءك، وانت تصنع وتتمني فراقها)، بويه قهت ناتواني پاداشتي دايكت بدهيتهوه چونكه تو، كاتي خوي كه مندال بووي، نهوهى نيتستا تو باسي دهكهى دايكت هه مووي بق تو كردوه، له گه ل نهوشدا ههر دوعاي كردوه كه خوا توي بق بيلو ته من دريژ بي، بهلام تو ههرچهن كوپيكي بهوه فاو باش بي و بهجوانترين شيوه خزمه تي دايكت دهكهى، كه چي ناوانت نهوه نيه دايكت ته مني دريژتر بي، بهلكو

دوعای بۆ دهکهی ئیمانی سهلامهت بۆو لهوه زهلیتر نهبێ، واته: بهمردنی زۆر دلتا پهحهت نی، بهلام ئهگەر تو بهمندائی بمردیایه“ دایکت جههرگی دهسووتاو ههرگیز لهبیری نهدهچوووه! بۆیه ههرگیز هیچ کسێک ناتوانی پاداشتی دایکی بداتهوه.

خالی سێیه لهگهوهیهی چاکهکردن لهگهڵ دایکو باوکدا نهوهیه که: چاکهکردن لهگهڵاندا یهکێکه لهخۆشهویستترین کردهوهکان لای خوای گهوره. تو موسلمان ئهگەر دهپرسی ئایا چ کردهوهیهک بکهه لای خوای گهوره زۆر خۆشهویست بێ، نهوا چاکه لهگهڵ دایکو باوکدا بکه، وهکو نهوهی که پۆژتکیان عهبدوللای کۆری مهسهوود (پهزای خوای لیبیت) لهپێغهمبهری خوای پرسى: (أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ؟)، ئایا چ کردهوهیهک خۆشهویستترین کردهوهیه لای خوای گهوره؟ پێغهمبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وهلامی دایهوهو فهرمووی: (الصَّلَاةُ عَلَى وَقْتِهَا) نوێژکردن لهکاتی خۆیدا، ههر کهبانگی فهرموو نوێژهکهت بکهیو دواى نهخهیت. عهبدوللا پرسى: (تُمْ أَيُّ؟) لهپاش ئهوه چ کردهوهیهک زۆر خۆشهویسته لای خوا؟ خۆشهویستمان صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: (بِرُّ الْوَالِدَيْنِ)، لهگهڵ دایکو باوکدا باش بێو دلیان نهشکێنی. عهرزی کرد: (تُمْ أَيُّ؟) لهدواى ئهوه چیت لای خوا زۆر خۆشهویسته؟ (قَالَ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) فهرمووی: لهپاشان جیهادکردن لهپێناوی خوادا.

تهماشاکه، چاکهکردنی لهگهڵ دایکو باوکدا پێشخست بهسهر جیهادکردن لهپێناوی خوادا، بهلام ئاگاتان لی بێ مهبهست لهم فهرموودهیهدا جیهادی فهپزى کیفایهیه، چونکه جیهاد دوو جۆره: فهپزى کیفایهو فهپزى عهینه، لهجیهادی فهپزى کیفایهدا خزمهت کردنی دایکو باوک گهورهتره، بهلام لهجیهادی فهپزى عهیندا ئهوه جیهادهکه خیرتروگهورهتره.

جاریکی تریش کابرایهک هاته خزمهت پێغهمبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ داوای لیکرد که ئیزنی بدا بۆئهوهی بهشداریی جیهاد بکات (دیاره لهو کاتهدا ترس لهسهه موسلمانان نهبووهو ژمارههێ موجهیدان زۆر بووهو زهروور نهبووه نهو کهسه بهشداریی جیهاد بکات)، پێغهمبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: (أَخِيَّ وَالِدَاكَ؟) ئایا دایکو باوکت زیندوون؟ (قَالَ: نَعَمْ) گوتی: بهلێ باوکو دایکم ههر دووکیان لهژياندان. (قَالَ: فَبِهِمَا

فَجَاهِدْ) حه زرهت صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمووی: ده بچو خزمه تی دایک و باوکت بکه نه وه وهکو نه وه وایه جیهادت کردبی له پیتناوی خوادا. (رواہُ الْبُخَارِی وَ مُسْلِم)

موسلمانان: به راستی جینگای داخه ئه مړو موسلمانان به شپوه یه کی گشتی له م سئ کرده وه گران به هاو به نرخ و خوشه ویستانه ی لای خوا که مته رخه من! نویژه کانمان له کاتی خویدا ناکه ین، زوره مان وهکو خواو پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم داوایان کردوه ئاوا له خزمه ت دایک و باوکماندا نین، خو غیره تی جیهاد کردنی شمان زور کزیووه! که چی ده شمانه وی به عیزه ت بین، ده شمانه وی خوا به ره که تمان بق بنیرئ، ده شمانه وی دوزمنانی دینه که مان زه لیل بن، که چی ئه م سئ کرده وه زور خوشه ویسته ی که خوا زوری پی خوشن وازمان لی هیټاون و پشت گویمان خستون! خوا به لوطفی خوی هیادیه تمان بداو نه وه سئ کرده وه یه مان له لا خوشه ویست بکاو یارمه تیمان بدا بق جیبه جئ کردنیان.

خالی چواره م له فزالو گه وره یی چاکه کردن له گه ل دایک و باوکدا نه وه یه که چاکه کردن له گه لیاندا“ مایه ی چونه به هشته. به لئ، هرکه سیټ له گه ل دایک و باوکیدا چاکه کار بی نه وه خوی گه وره له گه ل پیغه مبه ران و چاکان و پاکاندا ده یخاته به هشته وه. جاریکیان که سیټ هاته خزمه ت پیغه مبه ری خواو عه رزی کرد: (یا رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم. شَهِدْتُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاَنْتَ رَسُوْلُ اللّٰهِ، وَصَلَّيْتُ الْخُمْسَ، وَاَدَّيْتُ زَكَاةَ مَالِي، وَصُمْتُ رَمَضَانَ) گوئی: نه ی پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم من شاهیدیم داوه که غیری اللہ هیچ خوابه ک نیه شایانی په رستن بی، وه باوهرم ته واوه که تو پیغه مبه ری خوا، پینج فهرزه ی نویژه کانیشم به جئ دینم و زه کاتی مال که م دده م و مانگی ره مه زانیش به پوښو دهم (وهکو نه وه ی بلئ: ئایا به م کرده وان ده چمه به هشت؟)، پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمووی: (مَنْ مَاتَ عَلَىٰ هَذَا كَانَ مَعَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ هَكَذَا - وَتَصَبَّأُ أُصْبُعِيهِ - مَا لَمْ يَغُفِّ وَالِدِيهِ) فرمووی: هرکه سیټ له سر نه وه ی تو ده یلئ بمرئ“ نه وه روژی قیامه ت له گه ل پیغه مبه ران و راستگو یان و شهیداندا ده بی و له گه ل نه واند ده چپته به هشته وه، وهکو نه وه په نجانہ (له م کاته دا پیغه مبه ری خوا“ په نجه پیروزه کانی ده سستی خوی جووت کرد) به لام یه ک مهرجی تر هیه نه ویش نه وه یه: له دنیا دا خراپه ی له گه ل دایک و باوکیدا نه کردبی! (حَدِيثٌ صَحِيحٌ رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالطَّبْرَانِيُّ)

جاریکی تریش کابرایه که له پیغه مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ پرسى: ئایا باوک و دایک مافیان له سه‌ر منداله‌کانیان چیه؟ پیغه مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فرمووی: (مَمَا جَنَّتْکَ وَتَارُکَ)، نه‌وان به‌هه‌شت و دۆزه‌خی تۆن. واته: نه‌گه‌ر لیت رازی‌بن به‌هه‌شت جیگاته‌و خو نه‌گه‌ر خوانه‌کرده لیت توو‌په‌بن نه‌وا دۆزه‌خ شویتته له‌قیامه‌تدا. (رواهُ ابن ماجه)

هه‌روه‌ها یه‌کێ له‌سه‌حابه‌کانی پیغه مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ که‌ناوی (جاهیمه) بوو، هاته‌ خزمه‌ت پیغه مبه‌ری خوا و عه‌رزى کرد: (یا رَسُوْلَ اللّٰهِ، اَرَدْتُ اَنْ اُعْزُوَ، وَقَدْ جِئْتُ اُسْتَشِيْرُکَ) گوتی: نه‌ی ره‌سوولی خوا، من خوَم ناماده‌کردوه‌و نه‌یه‌تم لى هه‌یناوه که‌غه‌زا بکه‌م له‌پیناوی خواداو هاتووم راویژ به‌جه‌نابت بکه‌م، ئایا فره‌مانت به‌چیه؟ پیغه مبه‌ری خوا فرمووی: (هَلْ لَکَ مِنْ اُمٍّ؟) ئایا دایکت ماوه؟ گوتی: به‌لێ. پیغه مبه‌ری خوا فرمووی: (فَالْزِمُهَا، فَإِنَّ الْجَنَّةَ عِنْدَ رِجْلِهَا) فرمووی: ده‌ی بپه‌وه بو خزمه‌ت دایکت و ده‌ستی په‌وه بگه‌ره‌و ئاگات لیتی بێ، چونکه به‌هه‌شت و له‌ژێر پێی دایکتدايه! (حَدِيثُ صَحِيحِ رَوَاهُ النَّسَائِي)

خۆشه‌ویستان: هه‌زه‌تی عایشه‌ی خه‌زانی پیغه مبه‌رو دایکی ئیمانداران (خوای لى رازی بێ) ده‌فرمووی: پیغه مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فرمووی: چوومه به‌هه‌شت گویم له‌ده‌نگی قورئان خویندنی که‌سیک بوو! پرسیم: نه‌وه ده‌نگی کێیه‌ و له‌به‌هه‌شتدا قورئان ده‌خوینتی؟ گوتیان: نه‌وه ده‌نگی حاریشه‌ی کوپی نوعمانه. پیغه مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فرمووی: (كَذَاكَ الْبِرُّ، كَذَاكَ الْبِرُّ، وَكَانَ اَبْرُ النَّاسِ بِاُمِّهِ)، فرمووی: به‌پاستی چاک بوون له‌گه‌ل دایکدا هه‌روا ده‌بێ، به‌پاستی چاک بوون له‌گه‌ل دایکدا هه‌روه‌ک حاریشه‌ ده‌بێ، نه‌م حاریشه‌یه‌ باشترین که‌س بووه له‌چاکه‌کردن له‌گه‌ل دایکیدا. (حَدِيثُ صَحِيح - رَوَاهُ أَحْمَدُ)

له‌م فره‌مووده‌ پیرۆزه‌دا، پیغه مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ سه‌به‌بی چوونه به‌هه‌شتی حاریشه‌ی کوپی نوعمانی به‌وه لیکدايه‌وه که‌زۆر بو دایکی باش بووه‌و دیاره پیغه مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ئاگای لیبووه که‌نه‌م پیاوه چهند له‌خزمه‌تی دایکیدا بووه. جا نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که له‌خزمه‌تی دایکتانان “موژده‌تان لى بێ ئینشائاله‌للا

بەهەشتى بەرىن جىگاتانە.

بەريزان: خالى پىنچەم لەفەزلى چاكەكردن لەگەل دايكو باوكدا ئەوئە
كەدوعاى دايكو باوك بۆ ئەولاد قىوول دەبى. جا ئەى ئەوئە رۆلەكان، ئاگانان
لەدوعاى دايكو باوك بى، ھەولبدەن بەردەوام دوعاى خىرتان بۆ بكەن، چونكە دوعاى
دايكو باوك "خوای گەرە قىوول دەكات ئىنشائەللا.. دەگىرنەوئە پۆزىك لەپۆزان
حەزەرەتى موسا (عليه السلام) قسەى لەخزمەت خوای گەرەدا دەكرد، حەزەرەتى
موسا فەرمووى: ئەى خوای گەرە، حەزەرەكەم كەوا جىرانى خۆم نیشان بەدى
لەبەهەشتدا، حەزەرەكەم ھەر لەدونىادا نیشانم بەدى. خوای گەرە فەرمووى: ئەى
موسا، لەفلان شوپىن و لەفلان كاتدا رابوئەستە، كى بەویدا رابورد ئەو كەسە دراوسى
جىرانى تۆيە لەبەهەشتدا. حەزەرەتى موسا چوئە ئەو شوپىنە لەكاتى ديارىكرەدا
چاوئەپتى ھاتنى ئەو كەسەى كرد. بەئى، كابرايەك بەویدا تىپەپى، حەزەرەتى موسا
بەشوپىن كابرادا رۆيشت، تەماشايەكرد وا كابرا چوئە خانوويەكى زۆر بچووكى
پەپووتەوئە، لەناو ئەو خانووە بچووكەدا ژنىكى پىرى بەسالداچووى تىداوئە كە لەبەر
پىرى "زۆر بچووك بىوئە. كابرا چوئە پىرەژنەكەى بەباوئەش ھەلگرت و جوان پاكىكرەوئەو
جلوبەرگى بۆ گۆپى، چۆن مندال بەساوايى خاوپىن دەكرىتەوئە ئاوا خاوپىنىكرەوئەو
پاشان نان وئاوى دايەو پارووى بەدەمەوئە كرد تا تىرى خوارد، ئەمجا بەباوئەش بردىوئە
جىگای خۆى. حەزەرەتى موسا ھەستەوئە لەدەرگاكوئە سەپىران دەكات.
دواى ئەوئەى كابرا تەواو خزمەتى ژنەكەى كرد ھاتە دەرەوئە دەرگاكوئە پىوئەداو
داىخست. كەھاتە دەرەوئە "حەزەرەتى موسا لىنى پرسى كەئەو مائە ھى كىيەو ئەو
پىرەژنە چى بوو، ئەو چى تۆيە وا خزمەتت كرد؟! كابرا وولامى دايەوئە گوئى: ئەوئە
دايكە، من ھەموو پۆزى ئاوا بەدەستى خۆم خاوپىنى دەكەمەوئە نان وئاوى دەدەمى،
دواى ئەوئەى ھىچى پىويست نابى ئەمجا دەچمەوئە سەر ئىشەكەم. حەزەرەتى موسا
فەرمووى: باشە ئەو دايكەت كەتق ئاوا خزمەتى دەكەى "ھىچ دوعات بۆ ناكات؟ كابرا

گوټی: بهلئ، دوغام بۆ دهکات، بهلام دوغای دایکم هر یهك دوغایه و نه یگورپوه.
 حه زره تی موسا فهرمووی: دوغاکه ی چیه؟ گوټی: هرکاتن خاوتنی ده که مه وه و تیری
 ده که م دهستی به رزده کاته وه و گوټم لئی دهلئ: خوایه من له م کورهم رازیم، خوایه تۆش
 لئی رازی به و بیکه به جیرانی موسای کورپی عیمران له به هه شتدا. نه مجا حه زره تی موسا
 زه رده خه نه ی کردو فهرمووی: ده موژده ت بدهم من موسای کورپی عیمران و تۆش
 له سه ر ئه م خزمه ته ی دایکت به رده وام به و ئینشانه للآ له به هه شتدا دراوستی
 من ده بی!!

مامۆستایه کی ئاینی به ریز گیرایه وه و فهرمووی: جارێک میوانی مالتیک بووم، خاوه ن
 ماله که دایکیکی پیری هه بوو، دایکه که نه خۆش و په ککه و ته بوو. ده فهرمووی: چومه لای
 دایکه که دانیشتم و لیم پرسى: ئه م کورپه ت له گه لت چۆنه؟ گوټی: مامۆستا دوغای بۆ بکه،
 چونکه من هر دوغام ئه وه یه ده لیم: خوایه له م کورهم رازی به، چونکه من زوری لی رازیم.
 مامۆستا که ده فهرمووی: منیش رووم له کورپه که کردو پیم گوټ: تو هر ئه وه نده ت به سه،
 له سه ر خواپه رستی و خزمه تی ئه م دایکه پیره ی خۆت به رده وام به ئینشانه للآ به هه شت
 مسۆگه ر ده که ی. پاشان به دایکه که م گوټ: دوغا بۆ کورپه که ت بکه و بلی خوایه ئه م کورهم
 بکه ی به جیرانی پیغه مبه ری خوا - حه زره تی محمد المصطفی - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 له به هه شتدا، ئینشانه للآ دوغاکه ت قبوول ده بی و پاشان به سه رهاته که ی حه زره تی
 موسام بۆ گیرایه وه. دوغای دایک و باوک ئاوا قبووله، ده کارێک بکه ن دایک و باوکتان
 لیتان رازین و دوغای خیرتان بۆ بکه ن.

خۆشه و یستانم: هه رکه سیک بمه ی و دایک و باوکی لئی رازی بن و دلی نه په نجان دبن، ئه وه
 خوای گه وره له پله هه ره به رزه کانی به هه شتدا دایده نئ. حه زره تی موسا ته ماشای کرد و
 که سیک له ژیر عهرشی خوادایه، حه زره تی موسا خۆزگه ی پێ خواست و پرسیا ری له خوای
 گه وره کرد که ناوی ئه و که سه ی پێ بلی، خوای گه وره فهرمووی: پیت نالیم ناوی چیه،
 چونکه ئه وه یان گرنگ نه بزانن کئ یه و ناوی چی یه، به لام سئ کرده و هت پێ ده لیم
 که ئه و که سه کردو یه تی و به هۆی ئه و سئ کرده و یه وه هاتۆته ژیر عهرشی منته وه:
 یه که م: هه رگیز هه سوودی به هیچ که سیک نه بردووه به وه ی که خوا پیتی به خشیوه.

دووهم: هرگیز بئ دلی دایک و باوکی نه کردوه و قهت دلی نه پنهاندون.

سئیم: زمانی سهلامهت بووه و له هه موو ژياندا قسه ی که سی بۆ که س نه بردوه و

دووزمانی نه کردوه. (حدیث صحیح رواه احمد)

به ئی، هرکه سیک له هر زرووفو زه مانیکدا “خاوه نی ئه م سئ ره وشته به رزه بئ ئینشائه لالا له ژیر سیبهری عهرشی خوادا ئیسراحت ده کات.

به ریزان: خالی شه شه م که پئویسته هه موومان ناگامان لئی بئ ئه وه یه که مال و سامانیک که هه مانه “هه مووی هی باوکمانه، نابئ کاتئ یارمه تیبه کی باوکت دا” پاره یه ک، شتیکت دایه “منه تی به سهردا بکه ی، چونکه تو خوت و ماله که شت هی باوکت. رۆژیک کابرایه ک هاته خزمهت پئغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ عهرزی کرد: ئه ی پئغه مبه ری خوا، من کابرایه کم مال و سامانم هه یه، مال و مندالیشم هه یه، ئیستا باوکم داوای مال و سامانم لی ده کا، به لکو پئی بلئی هیچی تر داوام لینه کا. پئغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ناردی به شوین باوکه که داو فهرمووی: خاله گیان بۆچی ئه وه نده داوا له کوپه کهت ده که ی سه روهت و سامانت بداتئ؟ باوکه که ش پیاویکی پیر، گوچانیک به ده سته وه، پشتی چه مابوو، خه م و خه فته تی دونیاو مال و مندال ئه و پیاوه ی پیر کردبوو، هینزو توانای نه مابوو، باوکه که وولامی دایه وه و گوئی: ئه ی پئغه مبه ری خوا، ئه و کاته ی که ئه م ئه ولاده م بیه یزو توانا بوو، مندال بوو، من هه موو شتیکم هه بوو، جا له و کاته دا من مائی خۆم ده دایه و خزمه تم ده کرد، که چی ئیستا وه کو ده بینی و من په کم که وتوه و بئ مال و حال بووم، ئه ویش و گه وره بووه و ئنو مندالی هه یه و هه موو ئاواتی من ئه وه بوو ئاوا بیبینم، شکور خوا مالتیکی زۆری داوه تی و پیاویکی به هینزو توانایه، که چی که ده چه به رده رگا که ی داوای چه ند دره میکی لیده که م بۆ ئه وه ی ئیحتیاجی و موحتاجی خۆمی پئ ده فع بکه م نه چه ده رگای خه لک” ئه م کوپه م دره م ده کاو و ئیستا شکاتی لای جه نابت لی کردووم! جا ئه ی پئغه مبه ری خوا، جه نابت چی ده فهرمووی من له سه ر سه رمه. پئغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ، پئغه مبه ری ره حمهت، پئغه مبه ری دل پر له سۆزو به زه یی و ره حم” که گوئی له قسه ی ئه م کابرایه بوو “چاوی له وه زع و حالئ بوو، گریاو فرمیتسک به چاویدا هاته خواره وه و فهرمووی: (ما مِنْ حَجَرٍ یَسْمَعُ هَذَا إِلَّا بَكَی) ئایا نه گه ر به رد گوئی له م پیاوه

مه غدوورو داماو به، توخوا گرياني بۆ حالي نايه؟ ئينجا روويكرده كوپه كه و فهرمووي: (أَنْتَ وَمَالُكَ لِأَبِيكَ)، فهرمووي: تو خۆت و مالّوسامانه كشت هي باوكتن. (رواهُ ابن ماجه) جا با ئه و كه سانه ي كه باوك و دايكيان موحتاجه و نه مانيش هه يانه، گوڤيان لى بى و بزنان كه نه گهر خۆتان به موسلمان ده زانن ئه وه فهرمووده ي پيڤه مبهري پيشه وامانه صلى الله عليه وسلم كه نه ولاد خۆيشى و مالّوسامانه كيشى هي باوكيه تى، ئيتىر چ منه تيك به سهر باوكت يان دايكتدا ده كه ي كاتى يارمه تيبه كي ده ده ي؟!

ئيماندارانى به ريز: خالى حه و ته م له به ره كه تى چا كه كردن له گه ل دايك و باوكدا ئه وه به كه چا كه كردن له گه لياندا ده بيته هۆى ئه وه ي خواى گه و ره ده رگاي رزق و پوزى له سهر نه ولاده كه بكاته وه، خواى گه و ره ته مه نى ئه و ئينسانه دريژ ده كات. خۆ نه گهر بلئى ته مه ن چۆن خوا كه ديارىي كردوه زىادوكه م ناكات، ئه و ماناي ئه وه به: هه ركه سيك بۆ دايك و باوكى باش بى، خواى گه و ره ژيانى خۆش و ئاسووده ده كاو له شى ساغ ده كاو له به نواع به لاو موصيبت دوورى ده خاته وه، ژيانى ئارام و ئاسووده ش نه گهر به ك سال بى له ده سال ته مه نى پىر ناخۆشى و نه خۆشى چاكترو دريژت ره.

جا فهرموون با گوڤى له پيڤه مبهري سه روهر و سالارمان صلى الله عليه وسلم بگريو بزنان چى ده فهرموئ! خۆشه ويستمان ده فهرموئ: (مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُمَدَّ لَهُ فِي عُمَرِهِ، وَيَزْدَادَ فِي رِزْقِهِ فَلْيَبْرِّ وَالِدَيْهِ وَلْيَصِلْ رَحْمَهُ) (رواهُ أحمد)، واته: هه ركه سيك پيى خۆشه كه ته مه نى دريژ بيى و رزق و پوزى زۆر بيى، با چاك بى له گه ل دايك و باوكيداو سيله ي رهحم و خزمه يه تى به جى بهيئت. له فهرمووده به كي تر دا فهرموويه تى: (مَنْ بَرَّ وَالِدَيْهِ طُوبَى لَهُ زَادَ اللَّهُ فِي عُمَرِهِ) (رواهُ أبو يعلى)، واته: خۆشه ختى بۆ ئه و كه سه ي كه چاك بيى له گه ل دايك و باوكيداو خواى گه و ره ش ته مه نى زياد ده كات.

به لى ئيمانداران، وه لّاهى دلنباين و به قينتان بى "هه ر مالّيك ريزى باوك و دايكى پيرى تيدا بگيرى خواى گه و ره رزق و پوزيان به شيوه به ك زياد ده كات كه خۆيشيان بيريان ليه كردۆته وه، له ده يان موصيبت و شه پى شهيطان و به لاي زالمان و فيتنه ي مندالى خراب خواى گه و ره نه هلى ئه و ماله ده پاريزى ئينشائه لّا.

خالی مه شتم: چاکه کردن له گهَل دایک و باوکدا ده بیته هوی نه وهی خوا له گوناوه کانت خوش بیی. کابرایه ک هاته خزمهت پیغه مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم گوتی: (إِنِّي أَذْنَبْتُ ذَنْبًا عَظِيمًا، فَهَلْ لِي مِنْ تَوْبَةٍ) گوتی: نهی پیغه مبهری خوا، من گونا میکی گه وره م کردوه، ئایا بۆم هیه ته و به بکه م؟ پیغه مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم فرمووی: (هَلْ لَكَ مِنْ أُمٍّ؟) فرمووی: ئایا دایکت ماوه و له ژياندا یه؟ (قَالَ: لَا) کابرا گوتی: نه خیر، دایکم وه فاتی کردوه. پیغه مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم فرمووی: (هَلْ لَكَ مِنْ خَالَةٍ؟) نهی پوورت - خوشکی دایکت - ماوه؟ (قَالَ نَعَمْ)، کابرا گوتی: به ئی، پوورم ماوه. حه زهت صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم فرمووی: (فَبَرِّهَا)، ده چاکه له گهَل پوورتدا بکه. (رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ)

له م فرمووده یه دا“ پیغه مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم ئاماژه ی بۆ نه وه کرد که چاکه کردن له گهَل دایک یان پوور - که خوشکی دایک و وه کو دایک وایه، خوی گه وره ده یکتا به که فاره تی گونا می گه وره. جا به پاستی ئیمه هه موومان خاوه نی چه ندان گونا مین، نه گه ر له گونا می گه وره ش خوا پاراستینی نه وه نامه ی کرده وه مان له گونا می بچوک پره. جا بۆ نه وهی خوا له گونا مه کانمان خوش بی، با چاکه له گهَل دایک و باوکماندا بکه مین و ریز خورمهت له خوشکی دایکمان بگرین.

خۆشه وستان: هه ر له باره ی نه وهی که چاکه کردن له گهَل دایک و باوکدا به تاییهت دایک“ ده بیته مایه ی سرینه وهی گونا هو تاوانه کانی مژۆ، ئیمامی بوخاری ئه م فرمووده یه مان بۆ ده گێرپێته وه که: پیاویک هاته خزمهت عه بدوللای کورپی عه باس (په زای خوی لیبت) عه رزی کرد: من له تافی لایه تیمدا دلم چوو ه سه ر ئافره تی و پاشان خوازیتم کرد، به لام ئافره ته که شوی پێنه کردم. پاش ماوه یه ک که سیکی تر چوو خوازیتمی و ئافره ته که شوی به و کرد، منیش زۆر پیتی دلگران بووم، بۆیه ئافره ته که م کوشت. ئایا ئیستا نه گه ر تۆ به بکه م“ تۆ به م بۆ هیه و خوا لیم خوش ده بی؟ عه بدوللای کورپی عه باس فرمووی: ئایا دایکت ماوه؟ کابرا گوتی: نه خیر. فرمووی: ده به دل ته و به بکه و به گۆیره ی توانا ت له خوا نزیک ببه وه و کرداری چاکه بکه، ئینشانه للّا خوا لیت ده بووری. جا نه وانه ی له وئ بوون له ئبن عه باسیان پرسى: قوربان نه و کابرایه باسی ته و به ی له تۆ پرسى، که چی تۆ

پرسیاری نه وټ لیکرد که ټایا دایکی ماوه، نه وه هوی چی بوو؟ فرموی: چونکه نه وټنده ی من له دین شاره زایم، هیچ کرده ویه کی چاکه شک ناهم که بیټه که فاره تی گونا می گوره و ټینسان له خوا نژیک بکاته وه“ وه کو چاکه کردن له گټل دایکدا!

کوتایي وتاره که مان (وختامه مسک) به فرموده ویه کی ماموستا سه عیدی نه وپه سی (ره حمه تی خوی لیبت) دینین که فرمویه تی: نه ی نه و که سه ی که باوکیک یان دایکیکی پیر له مال که تدا ده ژي، بزانه: به رزترین حقیقت له دونیادا بریتیه له شه فقه تی دایکان و باوکان به رامبر رول کانیان و به رزترین مافیش بریتیه له پیز لینان له به رامبر نه و شه فقه ت و میهره بانیه وه، چونکه نه وان به هه موو له زه ت و به خته وه ری به که وه ژیانان ده که نه قوریانی ژیان رول کانیان، له بهر نه مه“ هه موو پوله ی که نه گهر مرقایه تی خوی له ده ست نه دای و نه بویتته درنده، ده بی به ټیخلاصه وه پیز له و خوشه ویسته به پیزه قوریانیه ره راستگویانه بگریت و راستگویانه خزمه تیان بکات و هه ولې به ده ست هیټانی ره زامه ندییان بدات و دلیان له خوشی پیر بکات، خوشک و برای باوک له حوکمی باوک و خوشک و برای دایکیش له حوکمی دایکدان.

نه ی نه و مرقه ی له خه م و خفه تی ژیاندا یه، بزانه کول که ی به ره که تی مال که ت و هوی بوونی ره حمه ت ټیداو مایه ی دوورخستنه وه ی به لاو موصیبه ت لیټی“ ته نها نه و دایک و باوک په پیره ی مال که ته، که بوونیت به لاوه گرانه، چونکه نه گهر له ناوچه وانی نه و پیرانه وه به ره که تت به سه ردا نه باریابه نه و بیکومان ژیان و گوزه رانت زیاتر تال ده بوو. به لی، به دیه ټنه ری (ذو الجلال والإکرام) که خوی (الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَاللَّطِيفُ الْكَرِيمُ)، به شاهیدی نه وانه ی که وان له گهر دوندا، هه ر که خوی گهره مندالی ده نیټیټه سه ر رووی دونیا، خیرا له وپه پی لوطفدا رزق و پوزی خویانیان به دودا ده نیټیټه، وه که ده په پینی شیري ناو مه که کان بو ناو ده میان به وینه ی کانیان، هه روه ها رزقی نه و په که که وتانه ی که که پاونه ته وه ریزی مندالان“ به لکو نه وان به سوزو میهره بانیه شیواترو ناتاجترن، رزقی نه وانه“ خوی پاک و بیگردد له شیوه ی به ره که تدا ده نیټیټه بویان و ژیانندی نه وانه ناخاته نه ستوی مرقه بیسه که کان و نای سپیری پټیان، نه و حه قیقه ته ش که نه م نایه ته پیروزانه ده یکه به نن: ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ (الذاریات 58) و ﴿وَكَايْنِ مِنْ دَابَّةٍ لَا

تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ (العنكبوت 60) “حەقیقەتییکی پەر
سەخاوەتەو زمان حاڵی ھەموو گیانلەبەرە بەدیھێنراوە جۆرەجۆرەکان دەری دەپەڕێ. جا
وەنەبێ ھەر رزقی دایک و باوک و پیرەکان لەشیوہی بەرە کەتدا بۆیان بێت، بەلکۆ ھەتا
ھەندێ گیانلەبەر” کەبۆ ھاوہەلیەتی و دۆستایەتی مەروە دروستکراون” بەوینەیی پشیلە
رزقی ئەوانیش لەشیوہی بەرە کەتدا لەگەڵ رزقی مەروەدا بۆیان دەنیریت. ئەو ھەش بەلگە
لەسەر ئەمە: ماوہیەکی زۆر بەشە خۆراکیکی رۆژانەم ھەبوو، کەنیو کولێرە بوو، کولێرە
ئەو شوینەش (کەلێی بەند کرابووم) زۆرجار بەشی نەدەکردم وپێم تێر نەدەخوارد پێی.
پاشان چوار پشیلە ھاتنە ئەو قاوشە یەوہ کەمن تێیدا بەند کرابووم و بوون بەمیوانم!
منیش ئەو نیو کولێرە یەم بەتەنھا نەدەخوارد، بەلکۆ پارچە پارچەم دەکردو لەگەڵ
پشیلەکاندا بەیەک ھەوہ دەمانخوارد. کەچی ئەمجا نەک ھەر پێم تێر نەدەخوارد بەلکۆ ئەو
نیو کولێرە بچووکە” بەشی منیش و ئەوانیشی دەکردو بگرە ھەندێ جاریش لێی
دەما یەوہ! ئەم حاڵەتە چەند جارێک لەگەڵمدا دووبارە بۆوہ، بەرادیەک کەقەناعەتی، تەواوم
کرد کەمن لەبەرە کەتی ئەو پشیلانە سوودم وەر دەگرت و ئیستاش بەشیوہیەکی گومانێر
ناشکرای دەکەم کە ئەو پشیلانە ھیچ کات بەسەر شانی منەوہ بار نەبوون و لەژێر منەتی
مندا نەبوون، بەلکۆ من لەژێر منەتی ئەواندا دەبووم!

جا موسڵمانی خۆشەویست، کە گیانلەبەرێکی دێندە ئاسا دیت و دەبیتە میوانی مائیک،
دەبیتە تەوہرە ی بەرە کەت. ئەو ئەگەر بەرێزترین بەدیھێنراو کە مەروە و کەمترین کەس
کە ئیماندارە و ئەوانە ی کە دەسە وسان و نەخۆشی بەتەمەنن لەنیوان ئەھلی ئیماندا،
وہ ئەوانە ی کە دڵسۆزترین دۆست و، راستگۆزترین خۆشەویستن” کە دایک و باوکن” بێنە ئەو
مائەوہ چۆن بەرە کەت و رەحمەتیک بەسەر ئەو مائەدا دەبارێ؟! خۆت دەتوانی
لێکیبەدیتەوہ کە ئەمە ھۆیەکی چەند گەورە یە بۆ بەرە کەت و راکێشانی سۆزو رەحمەت و
دورخستنەوہ ی بەلآو موصیبەت، ھەر وەک لەمانای فەرموودە ی شەریفدا دەردەکەوێ:
ئەگەر پیرە خواناسەکان نەبوونایە، بەلآو موصیبەت بەسەرتاندا دەباری.

لەکۆتاییدا دەلێم: اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى مَنْ قَالَ: (الْجَنَّةُ تَحْتَ أَقْدَامِ الْأَمْهَاتِ) وَعَلَى آلِهِ
وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا، إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

وتاری حەوتەم

مافی دایک و باوک

بەشی دووهم

قال الله سبحانه وتعالى:

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ
وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ
نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي
إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (الاحقاف 15).

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:

(ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٌ لَا شَكَّ فِيهِنَّ: دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ، وَدَعْوَةُ الْمُسَافِرِ،

وَدَعْوَةُ الْوَالِدِ عَلَى وَلَدِهِ) (رواه أبو داود).

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين
إلى يوم الدين..

نيماندارانی به ریتزو خوښه ویست، سه لام و په حمتی خوا له نیمه و له هه موو نیماندارانی
نومه تی محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم.

خوښه ویستان: وتاری رابردوو باسی مافی دایکو باوکمان کرد له سر نه ولاد، پشتیان
به خوی گه وره له م وتاره شدا درتزه به و باسه گه وره گرنگه ده دین وده لیم ویا الله التوفیق:
چاکه کردن له گه ل دایکو باوکدا دیارترین سیمو سیفته تی پیغه مبه رانی خواجه (سه لامی
خوایان لیبیت). کاتئ ده چینه خزمهت قورنانی پیروز زور به پیونی نه م راستیه مان بؤ
ده رده که وی، کاتئ باسی پیغه مبه ران ده کات باسی نه وه یان ده کات که چنده به سوژو
چاکه کار بوون له گه ل دایکو باوکیاندا. بؤ نمونه، خوی گه وره له سر زمانی حه زره تی
عیسای کورپی مریه م (سه لامی خوایان لیبیت) فهرموویه تی: حه زره تی عیسا له بی شکده دا
بوو که ولای نه و که سانه ی دایه وه که به مریه م ی داوین پاکیان ده گوت: نه گه ر داوین
پیسیت نه کردووه، نه ی مندا له کت له کوئ بوو، له کاتیکدا تو هیشتا شووت نه کردووه؟
مریه م فهرمووی: له و مندا له ی باوه شم پیرسن، واته له عیسا پیرسن. نه و انیش گوتیان:
نه وه تو ده لئی چی؟! چون قسه له گه ل مندا لی سه ری شکده دا ده کړیت؟! له م کاته دا
حه زره تی عیسا به فهرمانی خوا هاته قسه و به دهنکه ناسکه که ی فهرمووی: نه ی خه لکینه،
من به نده ی خوام، خوی گه وره کتیبی ئینجیلی پی به خشیوم و ده مکاته پیغه مبه ری
خوی، پاشان فهرمووی: خوی گه وره منی موباره کو پیروز کردووه له هر کویدا بم،
وه ناموزگاری کردوم که هتا له ژياندا بم نویزه کانم بکه م و له زه کات دانیش دریغی نه که م،
هروه ها خوی گه وره فهرمانی پیدوم که ﴿وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْ لِي جَبَّارًا شَقِيًّا﴾ (مریم
32)، واته: خوی گه وره فهرمانی پیدوم که چاک په فتار بم له گه ل دایکمد او نه یکردوم
به که سیکی زوردارو به دپه فتار.

هروه ها باسی حه زره تی ئیبراهیم مان بده کات (سه لامی خوی لی بی) کاتئ پاراپه وه
فهرمووی: ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ﴾ (ابراهیم 41)،
واته: په روه ردگار له خوم و دایکو باوکم و نیمانداران خوش ببه له و

پروژه‌ها که لیپرسینه‌وه به‌ریا ده‌بیت.

هه‌روه‌ها قورئانی پیروزی باسی هه‌زهرتی نوح ده‌کات (سه‌لامی خوی لیبتیت) که‌کاتی له‌خوا پاراپه‌وه‌وه قهرموئی: ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ (نوح 28)، واته: په‌روه‌دگارا له‌خۆم دایکو باوکم و نه‌وانه‌ش خۆش بیه که به‌نیمان و باوه‌په‌وه دینه مالم، هه‌روه‌ها له‌سه‌رجه‌م نیمانداران خۆش بیه به‌ژن و پیاوه‌وه. وه‌کاتی خوی گه‌وره وه‌سفی پیغه‌مبه‌ریکی گه‌وره و به‌پیزی وه‌کو هه‌زهرتی یه‌حیای کورپی هه‌زهرتی زه‌که‌ریای کردووه (سه‌لامی خویان لیبتیت) له‌وه‌سفیدا باسی یه‌کی له‌روه‌شته به‌زهرکانی ده‌کات و ده‌قهرموئی: ﴿وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا﴾ (مریم 14)، واته: هه‌روه‌ها یه‌حیا چاک په‌فتار و جوان په‌فتار بوو له‌گه‌ل باوک و دایکیدار، که‌ستیکی دل‌په‌ق و یاخی و ناله‌بار نه‌بوو.

به‌لئ به‌پیزان، چاک ره‌فتاری و زمان شیرینی و دوعای لیخۆشبوون بۆ دایکو باوک“ له‌په‌وشته پاک و بیگه‌رده‌کانی پیغه‌مبه‌رانی خواجه (سه‌لامی خویان لیبتیت)، دل‌په‌قی و یاخی‌بوون و ناله‌باری و هه‌ل‌سوکه‌وتی ناشیرین کردن له‌گه‌ل دایکو باوکدا“ هه‌ر ره‌وشت و سیفه‌تی ئه‌و که‌سانه بووه و ده‌بیت که به‌پییازی پیغه‌مبه‌راندان نه‌پۆشتوون و برپایان به‌دینی خواو قیامت نه‌بووه!

نیمانداران: با بچینه خزمه‌ت سه‌رداری پیغه‌مبه‌ران و سالاری چاکان و پاکان هه‌زهرتی محمد المصطفی صلی الله علیه و سلم با بزانیان ئه‌و زاته به‌زهر په‌فتاری له‌گه‌ل دایکو باوکیدا چۆن بووه؟

خۆشه‌یستان: شتیکی زانراو و ئاشکرایه که پیغه‌مبه‌رمان صلی الله علیه و سلم هیشتا له‌سکی دایکیدار بوو که باوکی وه‌فاتی کردو ته‌مه‌نی پیروزی شه‌ش سالان بوو که دایکی به‌پیزی وه‌فاتی کرد. واته: “پیغه‌مبه‌ری خوا له‌ته‌مه‌نیکدا دایکی نه‌بینیوه که بتوانی چاکه‌ی له‌گه‌لدا بکا، به‌لام ره‌فتار جوانی و ره‌وشت به‌ریزی ئه‌و زاته‌ی که خوا ده‌رباره‌ی ده‌قهرموئی: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ (القلم 4) له‌گه‌ل دایکو باوکیدا ئه‌گه‌ر بمانایه و بگه‌یشتنایه ته‌مه‌نیک که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و سلم بتوانی خزمه‌تیان بکا“ له‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وی که پیغه‌مبه‌ری خوا چهند به‌پیزو حورمه‌ته‌وه هه‌ل‌سوکه‌وتی کردووه

له گه‌ل باوك و دايكه شيرى به كه يدا كه به منداللى له مالى نه واندا گزسكر او به خيو كرا. عه مري كوپى سائيب ده فهرموئى: پوژتيكيان پيغه مبهري خوا دانيشتبوو، له و كاته دا دايكو باوكى شيرى هاتن، پيغه مبهري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له بهريان هه ستاو پيشوازي گه رمى كردن و چمكي عه باي پيروزى بو باوكى شيرى راخست و نه ويش له سهرى دانىشت، پاشان پيشوازي له دايكى شيرى كردو لايكه ي ترى عه باكه ي بو راخست و نه ويش له سهرى دانىشت، پاشان برا شيرى به كه ي هات، پيغه مبهري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له بهر نه ويش هه ستاو له بهرده مى خويدا داينيشاند. (رواهُ ابو داود)

هه روه ها جاريكى تريس كه پيغه مبهري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له جه عرانه كه شوينيكه له نزيك مه ككه "گوشتى دابهش ده كرد، له و كاته دا حهليمه ي سه عديه كه دايكى شيرى پيغه مبهري خوايه" هات و پيغه مبهري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له بهري هه ستاو زور به خيرهاتنى كردو زورى حورمهت ليگرت و پاشان عه باكه ي سه شانى خوى داناو بو خاتوو حهليمه ي راخست و نه ويش له سهرى دانىشت، وه چهند جارى تر خاتوو حهليمه سهردانى پيغه مبهري خواي كردوه و نه ويش زور يارمه تى پيشكهش كردوه.

به لى خوشه ويستان، نه گه ر نه مه رهفتارى پيغه مبهري خوا بى له گه‌ل دايكو باوكى شيريدا كه ته نها شيرى خواردوون، نه ي ده بى چون بوايه بو دايكو باوكى كه له وان له دايكبووه، نه گه ر له ته مه نى گه وره يى حه زره تدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له زياندا بوونايه؟ بيگومان به باشترين شيوه و چاكرين هه لسوكوت رهفتارى له گه‌لدا ده كردن.

موسلمانانى به پيز: ئيستا با بچينه خزمهت سهحابه به پيزه كانى پيغه مبهري صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه و به پيزانه ي كه هه موو هه لسوكوت و رهوشتيكى پيغه مبهري خوا تياياندا رهنگى دابوو و غهريبي تازه هاتوو ده يگوت نه مه پيغه مبهريستانه! خو هه ركام له سهحابه كانى پيغه مبهري صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بگري، رهفتارى جوانترين شيوه به له چاكه كردن له گه‌ل دايكو باوكدا، به لام با بچينه خزمهت سهحابه يه كي پيغه مبهري خوا كه هه موو ئيماندارانى نه م ئومه تى ئيسلامه "ناويان بيستوو و هه موو موسلمانيك خوشى ده ويو له دلى هه موو ئيمانداراندا شيرينه كه نه ويش حه زره تى نه بو هوره يره يه (ره زاي خواي ليبيت)، فهرموون با به نه ده به وه بچينه خزمهت نه و زاته گه وره و به پيزه و نه ويش

باسی خۆی و دایکیمان بۆ بگێڕێتهوه.

حه زههتی ئه بو هورهیره دهفرموی: (ما خَلَقَ اللهُ مُؤْمِنًا سَمِعَ بِي وَلَا يَرَانِي إِلَّا أَحَبَّنِي) واته: خۆای گه ره ههچ ئیماندارێکی له م سه ر زهوییه دروس نه کردوه که ناوی منی بیستبێ و خوشی نه ویم با چاویشی پیم نه که وتبێ. عه رزیان کرد: به چیدا ده زانی؟ فره مووی: له بهر ئه وهی من زۆر له خزمه تی پێغه مبه ری خوادا بووم, ته نانه ت خه لکی ده لێن: هۆی چیه ئه بو هورهیره ئه م هه موو فره مووده یه ی له پێغه مبه ره وه گێراوه ته وه؟ منیش ده لێم: برا یاریده دهره مه دینییه کان خه ریکی ئیشوکاری کشتوکال و زه ویوزار بوون و برا کۆچکاره مه که که یی یه کانیش به کپین و فرۆشتن و ئیشی ناو بازاره وه خه ریک بوون, به لام من هه ر ئه وه نده سکم تێر بوایه ئیتر گویم به کارو کاسپی نه ده داو به رده وام له خزمه ت پێغه مبه ری خوادا بووم, بۆیه زۆر فره مووده که حه زه ت صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ده یفه رموو “ئه وان به هۆی خه ریک بوونیان به کارو کاسپی یه وه له بیریان ده چۆوه, به لام من مه جالم هه بوو, فره مووده که م له بهر ده کردو به باشی ره وانم ده کرد, سه ره پای ئه وه ش, هۆیه کی زۆر گرنگ هه یه بۆ ئه وهی من به توانم ئه وه موو فره مووده پیرۆزانه ی پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ له بهر که م, ئه ویش ئه وه یه که پۆژێکیان حه زه ت فره مووی: کامتان ده یه وی که فره مووده ی من وه ربگه یی و له بیرێ نه چیتته وه با جلوه به رگه که ی خۆی رابخات و له م فره موودانه ی که من ده یلێم تێی بکات و له پاشان که من له قسه کردن بوومه وه با جله که ی کۆیکاته وه و بینیت به سنگیه وه, ئیتر له وه به دواوه هه ر قسه یه که له من بییستنی قه ت له بیرێ ناچیتته وه. ئه بو هورهیره ده فره مووی: منیش به رمالێکم به سه ر شانه وه بوو, دامناو له به رده م پێغه مبه ردا صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ رامخست, پێغه مبه ریش ده ستی کرد به قسه کردن و زۆر فره مووده ی فره موو, کاتیکیش له فره مایشته کانی لیقۆوه منیش چمکه کانی به رماله که م کۆکرده وه و گرتم به سینگو و به رۆکمه وه و ئیتر له و رۆژه به دواوه “پێغه مبه ری خوا هه رچی فره مووی پیم, فره مووشم نه کردوه و قسه ی ئه وم له بیر نه چۆته وه.

به لای خوښه ویستان، حه زره تی نه بو هورهیره (پره زای خوای لیبت) هه روا باسی
 خویمان بۆ ده گپړیته وه ده فهرمووی: من باوکم مردبوو، له گه ل دایکم ده ژيام، دایکم
 بته رست بوو، زور مه راقم بوو وه کو من موسلمان بیی، به لام دایکم ناره زووی
 موسلمان بوونی نه ده کردو علی نه ده دار، تا روژیکیان به ته واوی به رگویم داو داوام لیکرد
 که نیمان بینو موسلمان بیی، به لام دایکم نه که هر به قسه ی نه کردم موسلمان نه بوو،
 به لکو قسه ی ناشیرینیشی به پیغه مبهری خوا گوت. منیش زور دلته نگ بووم و زورم پی
 ناخوش بوو، به لام خو دایکه و ناتوانم هیچی پی بلیم، بویه به دلی غه مگین و به چاوی پر
 له فرمیسه که وه ماله وه به جی هتشت و چووم بۆ خزمهت پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ و عه رزم کرد: نه ی خوښه ویستی خوا، ماوه یه که ده مه وی دایکم موسلمان بکه م،
 به لام به قسه م ناکاو حه زی له دینی نیسلام نیه، تاوه کو نه مړو به ته واوی رووم لینا
 که موسلمان بیی، به لام به گوئی نه کردم و سه ره پای نه وه ش قسه ی ناخوشی به جه نابت
 گوت که به راستی دلم پی ته زی و زورم پی ناخوش بوو، جا نه ی پیغه مبهری خوا، به لکو
 داوا له خوای گه وړه بکه ی که دایکم هیدایهت بداو ریگای راستی نیشان بدا. پیغه مبهری
 خواش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهستی به رزکرده وه و فهرمووی: (اللَّهُمَّ اهدْ اُمَّ اَبِي هُرَيْرَةَ)
 فهرمووی: خواجه رینموونی دایکی نه بو هورهیره بکه و هیدایهتی بده. ده فهرمووی: منیش
 به دلایکی خوښه وه گه پامه وه بۆ ماله وه، چونکه یه قینم هه بوو که دعای پیغه مبهری گریاه و
 خوا ره تی ناکاته وه. نه وه بوو کاتئ گه یشتمه به رده رگای مالی خومان دایکم که گوئی
 له خشپه ی پیم بوو بانگی کردم و گوئی: نه بو هورهیره له شوینی خوت بوه سته. منیش
 وه ستام و که گویم گرت وا خوړه و شلپه ی ئاو دی، دایکم خه ریکی خو شتن بوو، دوا ی
 نه وه ی که له خو شتن بۆ وه کراسه که ی له به رکرده وه ده رگا که ی کرده وه له خو شتیاندا
 له بیر ی چوبو سه رپوشه که ی به سه ر سه ریدا بدا، فهرمووی: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ
 أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، سوپاس بۆ خوا دایکم موسلمان بوو.
 اللهُ أَكْبَرُ.. اللهُ أَكْبَرُ له گه وړه یی نه و پیغه مبهری نیسلامه و قبول بوونی دوعا و
 پارانه وه کانی لای خوای گه وړه! ته ماشاکه هیدایهتی خوا بۆ دایکی نه بو هورهیره،
 له نه بو هورهیره زووتر گه یشته دایکی.

به لئی ئه بو هورهیره ده فهرموئ: که دایکم ئیمانی هینا "ئه مجاره یان به دلخۆشییه وه که پامه وه بۆ خزمهت پیغه مبهری خوا، به لام جیاوازه جاری پيشوو! ئه مجاره یان له خۆشیاندا دهستم کرد به گریان، گوتم: ئه ی پیغه مبهری خوا موژدهت لی بئ، خوای گه وه دوعاو نزا که ی توی گیرا کرد، له سایه ی خوا وه دایکم موسلمان بوو، ریی حه قی گرت. پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حه مدو سه نای خوای کرد، ئه مجا عه رزم کرد: وا له خوا به زیاد بئ به به ره که تی دوعای جه نابت دایکم ئیمانی هینا، ده ی ئه مجاره ش له خوای گه وه بپاړتوه بۆمان که من و دایکم له لای هه موو ئیماندارانی ئومه تی ئیسلام خۆشه ویست بکا و هه موو موسلمانانیش له لای من و دایکم خۆشه ویست بکا. پیغه مبه ریش دوعای بۆ کردین و فهرمووی: (اللَّهُمَّ حَبِّبْ عَبْدَكَ وَأُمَّهُ إِلَى عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ، وَحَبِّبْهُمْ إِلَيْهِ) فهرمووی: خواجه ئه م عه بده ی خۆت که ئه بو هورهیره له گه ل دایکیدا "هه ردوکیان خۆشه ویست بکه لای موسلمانان و موسلمانانیش لای ئه مان خۆشه ویست بکه. ئه بو هورهیره ده فهرموئ: به به ره که تی ئه م دوعایه ی پیغه مبه ره وه "هه ر ئیماندارێک ناوی من و دایکم ی بیستبئ" با چاوشی پیمان نه که وتبئ، خۆشی ده وێن.

به پێزان: به م شیوه یه ئه بو هورهیره ئاواتی ها ته دی و دلی ئارام بوو، چاوی روشن بوو به وه ی که دایکی خۆشه ویستی له به لا و نه گبه تی شێرک. پزگاری بوو که مایه ی تیا چوونی ئینسانه و سه ره نجامی دۆزه خه.

با بزانی هه زه ته ی ئه بو هورهیره له دوا ی موسلمان بوونی دایکی "چۆن چاکه ی له گه لدا کردوه؟ جارێکیان ئه بو هورهیره به ته واره تی برسیتی تینی بۆ دینی و له دایکی ده پرسئ که ئایا هه یج شک ده به ی که به یخۆم؟ دایکی ده فهرموئ: به خوا هه یج جۆره خواردنێک له مالمندا نییه! ئه بو هورهیره له برسان ماله وه به جئ دێلئ و به ره و مزگه وت به پێ ده که وئ. که ده چیته مزگه وتی رسولُ الله "ته ماشا ده کا وا چه ند که سیکێتر له یاران ی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وا له مزگه وتن، له ئه بو هورهیره ده پرسن و ده لێن: ئه ری ئه وه به م گه رمایه چ شتێک له ماله وه هیناویه ده ره وه؟ ده فهرموئ: چیتان پئی بلێم.. به خوا غهیری برسیتی هه یج شتێکی تر وای لێنه کردووم له م کاته دا له مال بیمه ده ره وه! ئه وانیش گوئیان: ئیمه ش هه ر له برسان له مال ها تووینه ده ره وه و خۆ هه یج شوینیکیش شک

نابەین تەنھا مالى پىڭمبەرى خۆشەويستمان نەبى، با ھەموومان بېرۆين بۆ خزمەتى.
 دەرھەرموئى: كە لەدەرگامان داو پىڭمبەرى خوا دەرگائى لىكردينەو ھاو چاوى پىمان كەوت
 ھەرموئى: (ما جاء بِكُمْ هَذِهِ السَّاعَةُ) ئەو ھەخىرە گەشتوونە تە ئىرە؟ گوتمان: بە خوا
 برسيتى پالى پىو ھاوئىن لەم كاتەدا بىيىنە خزمەت. پىڭمبەرى خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 زۆر بەدەم وچاويكى گەش و روويەكى بەزەردەخەنەو ھەك بە ھەك بەخىراتنى كردين و
 ھەرموئى: با بزائىن لەمالى ئىمە ھىچمان ھەيە؟ كەچو ھەزۆرەو ھەرموئى: خەمتان
 نەبى، وا پارچە ھەك خورماي لىيە.. سُبْحَانَ اللهِ.. لەھەموو مالى پىڭمبەردا تەنھا
 پارچە ھەك خورماي لىيە كەچەند دەنكە خورمايەكە! بەلام ئەو زاتە بەرزە، كە لەھەموو
 كەس سەختىر دەست و لاتر بوو ھەرخىرا خورماكەي ھىناو ھەكەسەي دوو دەنك
 خورماي خستە دەستيانەو ھەرموئى: (كُلُوا مَاتَيْنِ التَّمْرَتَيْنِ، وَاشْرَبُوا عَلَيْهِمَا مِنَ الْمَاءِ،
 فَإِنَّهُمَا سَتَجْزِيَانِكُمْ يَوْمَكُمْ هَذَا) ھەرموئى: ھەريەكەتان ئەم دوو دەنكە خورمايە بخاواو ھاوئى
 بەسەردا بخۆنەو ھەختان نەبى، ئەمۆ لەبرسيایەتى رزگارتان دەكات و بەستانە!
 ھەزەرتى ئەبو ھورەيرە دەرھەرموئى: مەن دەنكە خورمايەكم خواردو دەنكەكەي ترم
 ھەلگرت و شاردمەو ھە پىڭمبەرى خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ چاوى لىبوو، ھەرموئى: (يا أبا
 هُرَيْرَةَ لِمَ رَفَعْتَ هَذِهِ التَّمْرَةَ؟) ئەي ئەبو ھورەيرە ئەو بۆچى ئەو دەنكە خورمايەت
 ھەلگرت نەتخوارد؟ مەيش گوتم: قوربان بۆ دايكم ھەلگرت، بەخوا ئەويش وەكو مەن
 برسەيتى و ھىچ خواردنكىش لەمالماندا نەي، ھەرچەندە بۆ خۆم زۆرم برسەيە بەلام ئەم
 دەنكە خورمايەيان با بۆ دايكم بىو ئەويش تۆزىك لەبرسيایەتيەكەي لاچىو لەو
 بەرەكەتەي جەنابت بەرى بكەوئى! پىڭمبەرى خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ھەرموئى: (كُلْهَا،
 فَإِنَّا سَنُعْطِيكَ لَهَا تَمْرَتَيْنِ) ھەرموئى: ئەو دەنكەشيان بۆ خۆت بخۆ، دوو دەنكە خورماي
 تەرت دەدەينى بىبەرەو ھە بۆ دايكت. دەرھەرموئى: مەيش ئەمجا دەنكە خورماكەي ترم
 خواردو دوو دەنكىشم بۆ دايكم وەرگرت و بۆم برەدەو بۆ مالەو!

ئەمەيە دلسۆزى، ئەمەيە وەفادارى، ئەمەيە چاكەكارى كەلەوپەرى برسەيتىدا دايكت
 لەبەر نەچىو لەيادى نەكەي، ئەمە ئىسلامە رۆلەي ئاوا پەرەردە دەكا، ئەو بەرھەمى

(رسول الله) یه که نه و دلانه ناماده دهکا! نهک وهک نهو که سانهی که تا خوی تیر نه خوا

دایکی هر له بیر نیه و دایکی به سزمان ده بی چاوه پیتی بهرماوهی کوره که ی بی بیخوا!

خوشه ویستان: هر له خزمه تی حه زده تی نه بو هورهیره داین و بزاین کاتی که له مال دهچوه دهره وه چۆن گفتوگوی له گه ل دایکیدا ده کرد؟ یه کی له نزیکان و دراوسیکانی نه بو هورهیره “ناوی نه بو موریه، ده فهرموئ: هه موو جارئ نه بو هورهیره که له مال دهچوه دهره وه سه لامی له دایکی ده کردو ده فهرموو: (رَحِمَكَ اللهُ کَمَا رَبَّيْتَنِي صَغِيرًا) واته: دایه گیان خوا ره حمت پینکات وه کو چۆن تو به مندالی ره حمت به من کردو پهروه رده ت کردم! دایکیشی وولامی سه لامه که ی ده دایه وه ده فهرموو: (يَا بُنَيَّ، وَأَنْتَ فَجَزَاكَ اللهُ خَيْرًا وَرَضِيَ عَنْكَ کَمَا بَرَرْتَنِي كَبِيرًا)، واته: کوپی خوشه ویستم، یاره بی توش خوا پاداشتی چاکه ت بداته وهو خوی گه وره لیت رازی بی وه کو چۆن به گه وره یی له گه لمد چاک بوویت! (رَوَاهُ الْبُخَارِي)

نای چ گفتوگوه کی جوانه، چهند مانایه کی به پیره، چۆن دل ناوی پی ده خواته وهو ده بوو ویتته وه، نه مه شیوازی گفتوگوی نیوان دایک و کوپیکی بیابان نشینی بیست ویه که سه ده له مه و به ره که له هیچ زانکوو په یمانگه یه کی پیشکه وتودا نه یا نخویندوه، به لام دهرچووی مه دره سه که ی (رسول الله) ن ناوا به و ووشه دلفرینه “هست بزوینانه یه کتری ده دوینن. به لام له سه رده می عه وله مه و ئینته رنیت و تیکتولوجیای پیشکه وتودا” نه وانه ی دوورن له بهرنامه پاک و بیگه رده که ی ئیسلام و گالته به ناوی نه بو هورهیره ده که ن، کاتی بانگی دایکیان ده که ن زورجار پیتان عه یبه بلین دایه، ده لین: حاجی ئن، یان به ناوی خویه وه بانگیده که ن، خو نه گهر له مالیش چوونه دهره وه مه گهر بلئ: نه ری گوره ویه که ت بۆ شتووم؟ که هاتیشه وه ماله وه: نایا چیمان هه یه بیخوین؟! نایا نه م دوو که سه و نه م دوو پهروه رده یه چندیان فهرقه؟! نایا موسلمانان روشن بیرن یان نه وانه ی له ئیسلام دوورن؟ وولامه که ی ناشکرایه..

خوشه ویستان: حه زده تی نه بو هورهیره، نه وه نده له خزمه تی دایکیدا بوو ناماده نه بوو هرگیز” بۆ هیچ مه به سستیک لیتی دووربکه ویتته وه، ته نانه ت تا دایکی وه فاتی نه کرد نه بو هورهیره حه جی مالی خوی نه کرد! له کاتی که له مه که نزیک بووه وه هه موو سالی

ئە - ى ھەبوو ھەج بكا، بەلام بۆ ئەو ەى دايكى بەتەنھا بەجىنەھىللىو دايكى بىتاقەت
 ە - ى ھەجى مالى خواى نەكرد!

نەش دەللىن: (اللَّهُمَّ إِنَّا نَحْبُ أَبَا هُرَيْرَةَ، وَنَتَّقُ فِيهِ، وَنُحِبُّ أُمَّهُ، فَاجْمَعْنَا بِهِمَا يَوْمَ
 ە - ىن) خوايە گيان، ئەبو ھورەيرەمان خۆش دەوئو دايكىمان خۆش دەوئو داوات
 ە - ىدەكەين لەگەل ئەواندا لەقيامەت و لە بەھەشتى بەریندا كۆمان بكەيتەو ە ھەموومان بەر
 ە - ى فاعەتى پىغەمبەرى خۆشەويست بكەوين اللَّهُمَّ آمين..

ئيمانداران: ئىستا با باسى يەكئ لەتابەين بكەين كەئەوان چۆن بوون بەرامبەر دايكو
 باوكيان. تابەى بەو كەسە دەللىن كە پىغەمبەرى خواى نەبينو ە، بەلام ەحابەى
 پىغەمبەرى بينو ە صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. جا با بچينە خزمەت گەورەى ھەموو تابەين
 كەئەويش ەيسى قەرەنيە.

ەيسى قەرەنى لەگەل دايكىدا دەژيا لەوولائى يەمەن، ئەو ەندە لەخزمەتى دايكىدا
 بوو قەت بەجىئ نەدەھىشت، تەنات لەبەر خاترى مانەو ە لەخزمەت دايكىدا“ نەيتوانى
 بەخزمەت پىغەمبەرى خوا بگات كەتەنھا بەچاوپىكەوتنى ەزەت“ يەكسەر لەتابەى يەو ە
 دەبوو بەەحابە. ئەم زاتە زۆر عاشق بەديدارى ەزەتى فەخرى عالەم بوو، بەلام
 ەكو گوتمان چونكە كەس نەبوو لاي دايكى بىتەتەو ە ئەو ئەم ئاواتە گەورەى
 نەھاتەدى. بەلام ئىنسانى موخلىص و چاكەكار لەگەل دايكىدا“ پەنج و ئاواتى بەفەرۆ
 ناپاوا، بۆيە پىغەمبەرى خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ“ پۆزىكيان كە لەشارى مەدينەى
 پىرۆزبوو، بەەحابەكانى فەرموو: رَوَيْتُكَ دَعَبِي كَمَنْ نَامَيْتُمْ، كَابْرَايەك كەناوى (ئو ەيسى
 كوپرى عامرە) و خەلكى ولاتى يەمەن ە لەھۆزى موراو ە لەدواى ئەو لەھۆزى قەرەنە
 لەگەل سوپاي مۇسلمانان كە لەيەمەن ەو دىن بۆ كۆمەكئو يارمەتى مۇسلمانان بۆ
 مەدينە، ئەو كابرابەشيان لەگەلدايەو نىشانەيەكتان پىئ دەللىم بۆ ئەو ەى بىناسنەو ەويش
 ئەو ەيە: ئەم ئو ەيسە كاتى خۆى تووشى نەخۆشىي بەلەكى بوو ە ھەموو لەشى
 گرتۆتەو ە، بەلام پاشان خواى گەورە شىفائى بۆ ناردو ەو تەنھا بەقەدەر دىرەھەمكى لەو
 بەلەككە پىئو ماو ە، ئەم پىاو ە دايكىكى پىرى ەيە، زۆر لەخزمەتى دايكىدايەو زۆر
 گوپرايەلەتى، ئەم ئو ەيسە ئەو ەندە لاي خوا رىزو ەرمەتى ەيە“ ئەگەر سوئند بخوا

که خوا ده بئی ئه و نیشهی بۆ بکا "خوای گه وره سوینده که ی ناخات و نیشه که و داواکاری به که ی بۆ جیه جی ده کات! جا پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم به نیامی عومهری فهرموو: نه گهر هات و چاوت پیکه وت و توانیت پیتی بلتی که داوای لیخۆشبوونت بۆ له خوا بکا، ئه و داوای لی بکه و تکای لی بکه با دعوات بۆ بکات!

اللّٰهُ أَكْبَرُ له گه وره بی ئه م زاته لای خوا! چۆن خوای گه وره ناوه که ی و هۆزه که ی و ولاته که ی به پیغه مبه ری خوا گه یاندو ئه وهشی پی گوت که چه ند بۆ دایکی باشه و خزمه تی ده کات، پیغه مبه ری خواش به پیاری وه کو چه زه تی عومهر" که عومهر ئه وه نده به رزه له ناو نیسلامدا (غَنِيَّ عَنْ التَّعْرِيفِ) و که س نیه له موسلمان و نا موسلمان "ناوی عومهری لا ناشکرا نه بی، که چی پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم ده فهرموو: ئه ی عومهر نه گهر چاوت پیکه وت پیتی بلتی با داوای لیخۆشبوونت بۆ له خوا بکا!!

به لئی پیغه مبه ری خوا وه فاتهی کردو چه زه تی ئه بوبه کریش وه فاتهی کردو له خه لافه تی نیامی عومهردا" ئه وه یسی قهره نی له گه ل سوپای یه مه ن هات بۆ مه دینه و چه زه تی عومهر به و نیشانانه ی که پیغه مبه ری خوا بۆی باسکردبوون" وه یسی ناسیی وه وه فهرمووده که ی پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم بۆ باسکردو داوای لیکرد که داوای لیخۆشبوونی بۆ له خوا بکات. ئه ویش دوعای بۆ کرد، پاشان چه زه تی عومهر فهرموو: چه زده که ی له کوئی نیشته جی بیت؟ فهرموو: چه زم له کو فیه. چه زه تی عومهر فهرموو: با نامه ت بۆ بنووسم بۆ کار به دهستی کو فیه تا ئاگا داریت بکات و یارمه تیست بدات. فهرموو: نه خیر، چه ز ناکه م ناوم بکه ویته ناو ناوانه وه، ده مه وئ له گه ل ئه و خه لکه ره ش و پووته بژیم. پاشان خوا حافیزی کردو سه ره نجام له ئێران له جیه ادا شه هیدکرا. هه زاران ره حمه تی خوا له سه ر گه وره ی تابعین و ئه وه یسی قهره نی.

به لئی خۆشه ویستان، ئه وه ره فتاره ی پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم له گه ل دایکو باوکه شیریه که یداو، ئه وه ش هه لسوکه وتی بیۆینه ی صه حابه و تابعین له گه ل دایکو باوکیاندا. ده فهرموون با چه ند نمونه یه کی تر تان بۆ باس بکه م له و که سانه ی که شوین که وتووئ ئه و پیغه مبه ره به رپژه ن و له مه دره سه ی رسول اللّٰه دا دره سی چاکه کردن له گه ل دایکو باوکیاندا خویندوه.

مەمەدى كۆپى سىرىن (پەخمەتى خۇاى لىيىت) كاتى لە بەردەمى دايكىدا
 - - - - - "دوستا" ۋەكو سەربازىكى ملکہ چ ۋابوو لە بەردەم گەورەكەيدا، ھەرگىز بەدەنگى بەرز
 نەى گەل دايكىدا نەكردوۋە ۋە ۋەندە بەرئىزو حورمەتوۋە لەخزمەت دايكىدا
 - - - - - "يشتوۋە" ۋە ۋانەى كەشاپەزەى نەبوون ۋايان زانىوۋە نەخۆش ۋە بىتاقەتە! بەلام كاتى
 - - - - - دايكىان پەرسىوۋە: مەمەد بۆچى ۋا بىتاقەتو نەخۆشە؟ دايكى فەرموۋىەتى: نەخۆش
 نەى، بەلكو ۋە ۋەندە شەرم لىدەكا كاتى لام دادەنىشى ئاۋا رەنگى زەرد ھەلدەگەپى!
 يەككى تر لەپىاۋچاكان ۋ زانايانى ئىسلام ناۋى طلقى كۆپى حەببە، ئەم زاتە
 زانايەكى زۆر ناۋدارو پىاۋىكى بەحق خاۋاپەرست بوۋە. دايكى پىر بىو لەلاى ئەم كۆپەى
 بوو، دەفەرموون: رۆزى چەند جار ئەم كۆپە عالم ۋ خاناسە لەمال بچوايە دەروۋە
 بەتايەۋە ژورەۋە" ئىلا سەرى دايكى ماچ دەكردو دەستى ماچ دەكرد! ۋە ئەم پىاۋە
 باشە ھەرگىز بەسەربانىكدا نەپۆيشتوۋە كەدايكى لەزىر سەقى ۋە خانوۋەدا بوۋى،
 لەبەر حورمەت ۋ پىزدانان بۆ دايكى!

ھەروەھا موخەمەدى كۆپى مونكەدەر (پەخمەتى خۇاى لىيىت) پوۋمەتى دەخستە
 سەر زەۋىو بەدايكى دەگوت: ۋەرە قاچت بخە سەر پوۋمەتم ۋ تۋزاۋىى بکە، نەۋەكو
 جارىك بىفەرمانىيەكم كەردى!

ھەروەھا فۇضىلى كۆپى عەياض (رەخمەتى خۇاى لىيىت) كەعالم ۋ زانايەكى زۆر
 ناۋدارە دايكى پىر دەبى ۋ گوۋى گران دەبى ۋ باش گوۋى لەقسە نابى، فۇضىلىش
 ۋە ۋەندە حورمەتى دايكى لا بوۋە پىى شەرم بوۋە بەدەنگى بەرز لەخزمەتيدا قسەبكات،
 تەناتە يەك جار كەفۇضىل خەرىكى ئىشوكار بوۋە لەحەۋشەى مالى خۇياندا" دايكى
 بانگىكرد، ۋەيش فەرموۋى: بەلئ دايە گيان چى دەفەرموۋى؟ بەلام چونكە دايكى گوۋى
 گران بو" ھەر بانگى دەكرد فۇضىل كۆپم ئىشم پىتە، گوۋى لەبەلئ يەكەى فۇضىل
 نەدەبوو، ۋە ۋەبوو فۇضىلى كۆپى عەياض" كەدەستى لەناۋ قوپو ئاۋدا بوو، ئەمجارەيان
 بۆ ۋەۋەى ئىشەكە بەجى نەھىلئ ۋ بىزانئ دايكى چى پىۋىستە" بۆ ۋەۋەى دايكى بەباشى
 دەنگى بىيىستى، تۋزى زياتر دەنگى بەزكردەۋە فەرموۋى: بەلئ دايە گيان، چى
 دەفەرموۋى؟ ھەر لەكاتەدا پەشيمان بۆۋە فەرموۋى: ئاى چىم بەخۆم كەرد! ئاى چۆن

به‌ئى، هر له و كه سانهى كه به‌نمونه ده‌يانه‌ئىنه‌وه، كه‌چۆن له‌خزمه‌ت دايك و باوكياندا بوون، پياويكى‌ترى صالحه‌كه‌ناوى (عومهرى كورپى زه‌په‌). له‌م پياوه‌يان پرسى: كورپه‌كه‌ت له‌گه‌لت چۆنه‌؟ فهرمووى: به‌خوا من چۆن بووم بۆ باوكم “ئه‌و‌يش ئاوايه‌ له‌گه‌لمدا، هه‌ركات به‌رۆژ له‌گه‌لت كورپه‌كه‌م به‌يه‌كه‌وه‌ به‌ر‌يگادا برۆين” له‌دوامه‌وه‌ ده‌روات، ئه‌گه‌ر به‌شه‌و به‌يه‌كه‌وه‌ برۆين له‌پيشمه‌وه‌ ده‌روات نه‌وه‌كو چالايك، ئاويك، قورپاويك له‌پيشمانه‌وه‌ هه‌بۆ من چاوم لاي نه‌بۆ! به‌خوا چه‌ند جار ئيشى هه‌بووه‌ “توانيوه‌تى به‌په‌يزه‌دا له‌سه‌ريانه‌وه‌ بچۆ بۆ ئه‌و شوينه‌ به‌لام ئه‌وه‌ى نه‌كردوه‌، به‌لكو چه‌ند كۆلانى برپوه‌و پيچى كردۆته‌وه‌ تا گه‌يشتۆته‌ ئه‌و شوينه‌، بۆيه‌ش به‌سه‌ريانه‌كه‌دا نه‌رۆيشتوه‌و ئه‌و هه‌مووه‌ خۆى ماندوو كردوه‌ چونكه‌ من له‌ژيئر ئه‌و سه‌ريانه‌دا دانىشتووم. واته‌: قه‌ت به‌سه‌ريانه‌كه‌دا نه‌رۆيشتوه‌ كه‌باوكى له‌ژيئيدا بووبۆ!

به‌ئى ئيمانداران، ئه‌مه‌ ئيسلامه‌ كه‌ئىنسان فيرده‌كات ئاوا له‌گه‌لت دايك و باوكيدا ره‌فتارى جوان بۆ، كه‌ئه‌ولاد وا پيڤه‌گه‌يه‌ئى و تپڤه‌گه‌يه‌ئى كه‌نه‌ك هه‌ر خزمه‌تى دايك و باوك بكات و خراپه‌يان له‌گه‌لدا نه‌كات” به‌لكو فيئى ده‌كات كه‌ به‌جوانترين و ناسكترين ره‌فتار هه‌لسوكه‌وتيان له‌گه‌لدا بكات، وه‌كو ئه‌و چه‌ند نمونه‌ى كه‌باسمان كردن. ئه‌ى له‌سايه‌ى دوور له‌دينيدا؟! ئه‌ى له‌په‌روه‌رده‌ى دوور له‌ئيسلامدا رۆله‌ چۆن ده‌بۆ به‌رامبه‌ر به‌دايك و باوكىو چۆن چاكه‌ى ماندوو بوون و ره‌نجى ساله‌هايان ده‌داته‌وه‌؟ گوئ بۆ ئه‌م رووداوه‌ واقيعيه‌ بگرن:

كورپكى خويندكارى ده‌رچووى زانكو، به‌بۆنه‌ى ده‌رچوونى له‌زانكو ته‌واوكردنى خويندنه‌كه‌يه‌وه‌ “هاورپىكانى كه‌ له‌كۆليجه‌كه‌يدا له‌گه‌لى بوون ده‌عه‌تيان ده‌كات بۆ مالى خويان، به‌لام پيشتر به‌باوكى پيرى به‌سالداچووى ده‌ئى: من ئه‌و ميوانانه‌م ديت، ئيشى تايبه‌تى خۆم پتيانه‌، تۆ مه‌يره‌ ژووره‌وه‌! به‌ئى، ميوانه‌كان دين و له‌سه‌ر گيرفانى باوكى هه‌مال و ده‌ست قليشاو سفره‌ ده‌رازينريته‌وه‌. باوك جلى شرو پيناوى له‌به‌ردايه‌ بۆ ئه‌وه‌ى كورپه‌كه‌ى له‌زانكو ناو هاورپىكانيدا چاكه‌ت و پانتۆلى تازه‌و ناخر مۆدى له‌به‌ردايى. به‌ئى باوكه‌ وه‌كو پياويكى دنياديته‌و خاوه‌ن قه‌درو حورمه‌ت بۆ هه‌ركه‌سيك كه‌پرووى كردبيته‌ ماله‌كه‌ى” ده‌ئى با بچم به‌خيهراتنيان بكه‌م و هه‌ر له‌قاپيه‌كه‌وه‌ مه‌رحه‌بايان ده‌كه‌م و ناچه‌م

ژورده وه با نیشه که یان لای تیک نه دهم. به لئی بهم دهروونه پاکه وه ده رگا ده کاته وه و ژور به گهرمی به خیره اتنریان ده کات و ده لئی: هیوادارم پی له کوپه کهم نه بپنو وه کو برایه کی دلسۆز ناگاتان لئی بی. هه ر نه م قسه یه ده کات و هه موو سه رسو و پمانیان پیوه دیار ده بپنو به کوپه ده لئین: نهی تو نه تگوت باوکم نه ماوه و مردووه، نهی نه م پیاهه چیه؟! کوپه ی هه لگری بپوانامه ی به کالۆریۆس به لام بزکهری بپوانامه ی نیسلام و نیمان “کوپه ی ده رچووی زانکو به لام دور له مزگه وت و قورئان” به شپه رزه یییه وه ده لئی: نه وه باوکم نیه، نه وه خزمه تکاری ماله که مانه به لام له بهر خو شه ویستی به من ده لئی کوپم!

یا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَاد! نه وه نه گبه تییه، نه وه به دب ختییه، نه وه ره نهج به فیه پۆ چوونه، نه وه مایه ی هاتنی غه زه بی خوایه بۆ سه ر نه و کومه لگایه ی ناوا ره فتار له گه ل دایکو باوکیاندا ده کهن. هه زاران “به لکو ملیۆنه ها سه لات و سه لامی خوا له سه ر پیغه مبه ری به پیزمان بی که هه زارو چوار سه د سال زیاتره” هه والی به بوونی نه و جوړه کوپانه داوه و هه رموویه تی: (إِذَا فَعَلْتُ أُمِّي خُمُسَ عَشْرَةَ خَصْلَةً حَلَّ بِهَا الْبَلَاءُ.. وَأَطَاعَ الرَّجُلُ زَوْجَتَهُ وَعَقَّ أُمَّهُ، وَبَرَّ صَدِيقَهُ وَجَفَّ أَبَاهُ). (رواه الترمذی)

واته: هه رکاتئ ئومه ته کهم پانزه خه سه ل تیان نه نجام دا، نه و به لاو نه گبه تی روویان تیده کات، یه کئ له و پانزه خه سه ل تانه نه وه یه: پیاهه به قسه ی ژنه که ی ده کات و ئازاری دلی دایکی ده دات، وه کوپ چاکه له گه ل هاوپی و براده ریدا ده کات و دلیان راده گری و یامه تییان ده دات به لام قسه ی ره ق و ناوچه وانی گری و تال و ترش ده بی له گه ل باوکیدا و له جیاتئ نه وه ی یارمه تی بدات، دلی ئازار ده دات!

صَدَقَ رَسُولُ اللَّهِ. به خوا به چاوی خو مان هه مویمان بینیه، وه نه وه موو به لاو مو صیه ت و نه گبه تی و بی ره حمیه ی که بلۆ بو ته وه یه کئ له سه به به کانی نه و خراپ ره فتار کردنه یه له گه ل دایکو باوکدا.

موسلمانانی به پیز، نهی نه و که سانه ی که هیشتا دایکو باوکتان له ده ست نه چووه و هیشتا نه و به ره که ت و ره حمه ته ماوه ده ستان پیی بگات، ژور ناگاتان لیان بی، ناگاتان له دلی ناسکو هه ستی به سو زیان بی، له بهر نه وه ی دل په نجان دنیان ده بیته هوی به هیلک

جیو و پەشیمانی و پەنجەگەزین، با گوێ بۆ پیغەمبەری خوا بگرین بزانی لەم بارەیهوه
حەسەر بۆ باس دەکات:

پیغەمبەری خۆشەوێستمان دەفەرموێ: لەئومەتانی پێش ئێمەدا کوپێک هەبوو ناوی
جورەبیج (بوو، ئەم کوپە دایکی هەبوو، رەزامەندی دایکی وەرگرت و لەخەڵکی
-وێرکەوتەوه و رووی کردە شاخێک و بۆ خۆی ژوورێکی بچکۆلەی تێدا دروست کرد
-دەستی کرد بەخواپەرستی و شەو و رۆژ هەر خەریکی نوێژو عیبادهتی خوا بوو، بەلام
خوێندەواری نەبوو، بەلکو سۆفیلکە (راهیب) بوو، گەلێ جار دایکی سەری لێدەداو
نەئاوە دانێیەکیەکی دەچوو بۆ ئەشکەوتەکی بۆ لای جورەبیجی کوپێ. ئەوهو جارێکیان
دایکی کە پیر بێبوو، ئەژۆتوکانی هێزو توانایان نەما بوو، ژۆر بەناپەرەختی لەدێیەکیەکی بەرەو
شاخەکی بەپێکەوت و ژۆر بەناپەرەختی سەرکەوتە سەر شاخەکی و گەیشته
خەلوەتخانەکی جورەبیج و چوو ژوورەوه و ژۆر بەدایێکی لەکۆلەوه سەلامی لەجورەبیج
کرد، بەلام لەو کاتەدا جورەبیج نوێژی دەکردو لەدای خۆیدا گوئی: خواپەرستان، ولامی
دایکم بدەمەوه یان نوێژەکم تەواو بکەم (نوێژەکی نوێژی سوننەت بوو)، ئاخیری
نوێژەکی نەبێ و ولامی سەلامەکی دایکی ماندووی نەدایەوه. نوێژەکی ئەوەندە درێژ
بوو دایکی بێتاقەت بوو، رویشتهوه بۆ مالهوه. بۆ بەیانی هەمان شت کە باسمان کرد
روویدايهوه و ئەمجارەشیان جورەبیج نوێژەکی نەبێ و دایکی دووبارە بەدای شکاوی
گەپایەوه. بۆ رۆژی سێیەم، دایک ديسان ئاگری جگەر هەلیگرت و بۆ ئەوهی دوو قسە
لەگەڵ کوپە تاقانەکییدا بکات و بزانی حال و دەزعی چۆنە "ئەمجارەشیان ملی هەورازی
گرت و دایک شەکتی و ماندوو بوونیکی ژۆر گەیشتهوه لای جورەبیج. بەلام سُبْحان الله،
ئەمجارەشیان جورەبیج عابید هەر خەریکی نوێژکردن بوو، دایکی سەلامی لێکرد، بەلام
جورەبیج ئەمجارەشیان نوێژەکی نەبێ و جوابی سەلامەکی دایکی نەدایەوه، بۆیه
دایکی بەسالداجو" کە دایک وەکو مندال ناسک بێوه، توورەیی گرتی و گوئی: خواپەر، ئەم
کوپەیی من نەمریتێ هەتا رووی ئافرەتی داوین پیسی نیشان نەدەي!

دایک ئەم دوعایە کردو بەدای پێ چاوی پێ لەفرمێسکەوه بەرەو مال گەپایەوه..
جا ئازیزان، با بزانی سەرەنجای ئەم دوعای دایکە لەم کوپە خواپەرستە چي دەبێ!

بێگومان دەنگوباسی ئەم گەنجە خواپەرستە لەناو ھەموو (بەنی نیسرائیلدا) دەنگی دابۆوە و لە ھەموو مەجلیس و دانیشتنێکدا باسی خواپەرستی و چاکی و پاکیی جورەیی دەکرا. رۆژێکیان کە کۆمەڵێک خەڵک دانیشتبوون و باسی جورەیی عابیدو خواپەرستیان دەکرد، ئافەرەتییکی سۆزانی و داوین پیس کە زۆر جوان بوو، بە جوانییەکی خۆی دەنازی، بە خەڵکەکی گوت: ئەگەر خەز دەکەن دەچم لەخستەیی دەبەم و وازی پێ لەخواپەرستی دێم! خەڵکەکی گوتیان: ناتوانی کاری لێ بکە. گوتی: بزانن دەتوانم یان نا.

بەلێ ئافەرەتەکی خۆی رازاندەو و روویکردە شاخ و گەشستە لای جورەیی و ھەرچۆن بوو خۆی بۆ دەرخست و زۆر ھەوڵی لەگەڵدا، بەلام جورەیی ھیچ ئاوی لێنەدایە و ھەر رووی تێنەکرد، بۆیە ژنەکی بە نانومیدی و بەدلی پەر لەقینە و ھاتە دەرەو و لە ژووریکی خەلوەتخانە کەدا کابرایەکی شوان ھەبوو کە بۆ خۆی شەوانە لەوێ دەحەوایە و، ئافەرەتەکی چوو بۆ لای شوانەکی و خۆی خستە بەردەستی و ئەویش خۆی بۆ نەگیرا و زینای لەگەڵدا کرد، ئەو ھەبوو لەو زینایە ئافەرەتەکی حامیلە بوو، پاشان مندالی بوو. خەڵکی ئاوابی گوتیان: ئەو مندالەت لەکوێ بوو، خۆ تۆ مێردت نییە. گوتی: ئەو مندالی ئەو جورەییە خواپەرستە یە کە ئێوە دەتانگوت ناتوانی کاری لێ بکە، ئەو تا چووم بۆ لای و زینای لەگەڵدا کردم و ئەو مندالە ھی ئەو!

خەڵکەکی کە ئەو ھەیان کوێ لێبوو، سێ دوویان لێنەکرد و بەگەر و ھەوڵێکی ھەڵیانکوتایە سەر جورەیی و ھێتایانە دەرەو و خەلوەتخانەکیان رووخاند و دەستیان کرد بە لێدان و تف لێکردنی.

جورەیی بێتاوانیش ئاگای لە ھیچ نییە، بۆیە بە سەرسووڕمانەو گوتی: باشە ئەو چیتانە، بۆچی وام لێدەکەن؟ گوتیان: جا چیت نەکردوو، زینات لەگەڵ ئەو ئافەرەتەدا کردوو و مندالی لێت بوو، بەناوی گۆشەگیری و خواپەرستی و خەریکی ئیشی بەدەر و شتیت؟ جورەیی ھەمووی: کوا ئافەرەت و مندالە کە؟ چون ھێتایان بۆ لای، ھەر کە جورەیی سەری ھەڵبڕی و تەماشایکرد و ئافەرەتییکی داوین پیس بەرامبەری وەستاو، "یە کسەر زانی ئەمە دوعاکی دایکی بوو لێی گیرا بوو و بەرامبەر ئافەرەتی داوین پیس راگیرا، ئیتر تەواو سزای خۆی وەرگرت و دلتیابوو خوا رزگاری دەکات، بۆیە چوو

پیشەوہو دەستی خستە سەر سکی مندالە مەلۆتکە کەو فەرمووی: رۆلە باوکی تۆ کتێه؟! مندالە کە بەزمانیکی رهوان و دەنگیکی ناسک گوتی: باوکی من ئەو شوانەیهو جورەهێج بێتاوانە! خەلکە کە ئەوەیان بیست روویان کردە جورەهێج و دەست و قاچیان ماچ کردو خسۆیان تێهەلەسوو بۆ تەبەرۆک، ئەمجا پێیان گوت: گەردنمان ئازاد بکەو خەلوەتخانە کەت لەزێر بۆ دروست دەکەینەو، ئەویش فەرمووی: نەخێر، هەرەکو جارێان لەقور بۆم دروست بکەنەو. ئەوانیش لەقور بۆیان دروست کردەو. (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ مُسْلِم) لە (فَتْحُ الْبَارِي) دا، لەشەرحی ئەم رێبایەتەدا پێغەمبەری خوا دەفەرموێ: (لَوْ كَانَ جُرَيْجٌ عَالِمًا، لَعَلِمَ أَنَّ إِجَابَتَهُ أُمُّهُ أَوَّلَى مِنْ عِبَادَةِ رَبِّهِ)، واتە: ئەگەر جورەهێج عالم و زانا بوابێ (چونکە گوتمان راھیب و نەخوێندەوار بوو) ئەوا دەیزانی کە ولەمدا نەوێ دایکی لەپیشترە لەعیبادەتە سوننەتە کە ی بۆ پەرۆردگاری!

واتە: چاکەکردن لەگەڵ دایک و باوکدا لەپیشترەو خێری زیاترە لەنوێژو عیبادهتی سوننەت. جا ئەو گەنجە بەپێژە خواناسەکان، زۆر ئاگاتان لەدلی دایک و باوکتان بێ، کاریکی و نەکەن دلایان گەرد بگرێو دوعای خراپتان لێبکەن، چونکە دوعای دایک و باوک لای خوا قبوڵەو رەت نابێتەو!

با هەموومان بەگوێی دل گوێ بۆ ئەم بەسەرھاتە بگرین و پەند و عیبرەتی لێ وەر بگیرین. گۆفاری (الدَّعْوَةُ) لەژمارە ی رۆژی (12 / ذي القعدة / سالی 1409 ی کۆچی)، ئەم رووداوێ نووسیوەو دەلێ: کابرایە ک خاوەن ژن و چەند کوڕو کچێک دەبێو هەموو ئاوات و هەوڵی ئەم باوکە بۆ ئەو دەبێ کە نانێک بۆ مندالەکانی بەحەلایی و ئارەقە ی ناوچەوانی پەیدابکات. بەلێ دوا چەندان سال، کوڕە گەرەکی خۆیندن تەواو دەکات و دەبێتە مووچەخۆری میری، باوکەش زۆر شوکری خوا دەکات کە لەمەودوا کوڕەکی پیگەیشتووەو تۆزێک باری سەرشارانی ئەم سووک دەبێ. جا بۆ ئەوێ کوڕەکی ببیتە خاوەن خێزان و مندالی خۆیو ئەمیش کوڕەزاکانی لەباوەش بگرێو هیواو ئاواتەکانی بپنەدی، بەقەرز و قۆلەو یارمەتی خەزان و دۆستان “ژن بۆ کوڕەکی دینی و هەموویان بەیەکەو لەخانوو کە یاندا دەژین. بەلام پاش ماوەیە ک باوکە هەست دەکات کوڕەکی

نۆر بەبىن حورمەتى تەماشاي دەكات، لەمەش خراپتر ژنەكەيشى، واتە دايكى كوپەكە
لایەنگرى كوپەكە گەرەكەى دەبىن و دژايەتیی مێردەكەى دەكات!

باوكە “كە تەماشای دەكات وا ھەموو ھىواو ئاواتەكانى دەبنە بلقى سەر ئاو، بۆيە
تووشى داپووخانى دەروونى دەبىن و زۆر خەفەت دەخوا بۆ ئەو ھەموو زەحمەت و رەنجەى
بۆ پێگەياندى ئەم كوپەو، ئەم ژنەيشى كە چەندىن سالتە بەيەكەو دەژىن كەچى لەپىرىدا
خيزانەكەى نەفرەتى لێدەكات، تا ئەو كاتەى پۆژىكى جومعە كوپەكە گەرەكە چەند كىلو
گۆشتى جوان و چەند جۆر ميوەى تازە پێگەيشتوو دەكرێت و دەلێ ئەمى بۆ نيوەپۆ
دەيكەين بە ئاھەنگ و خوشى و كۆمەلێك برادەرى خوشەويستەم دىن بۆ سەردان و ميوانىم.
بەلام كوپەكە گەرەكە بە دايكى دەلێ: كەس بە باوكم نەلێت كە ئەم نيوەپۆيە ئەم خواردنە
خوشەمان ئامادە كردووە و ميوانمان ھەيە، چونكە من رازىي نيم باوكم بە شداريمان لەگەڵ
بكات، وەبە دايكىشى دەلێ ئەگەر باوكم لە نوێژى جومعە ھاتەو بە تەنھا ھەندى برنجى
سادەى بۆ بكەرە قاپێكەو بە لە ژوورەكەى خۆيدا بىخوات.

بەلێ باوكى بە سەزمان و بە سالتداچوو “كاتى لە نوێژى جومعە دەگەرێتەو دە دیتەو بە
مالەو، ھەست دەكا جموجوولى كچ و كوپەكانى ئاسايى نىيە و شتێك ھەيە و ئەم پىي
نەزانىو، بەلام نازانى ئەو شتە چيە. بۆيە لە خيزانەكەى خۆى دەپرسى: ئەرى ئەو
چيە تۆزى مشووش ديارن؟ ئەويش دەلێ: ھىچ نىيە، مەچۆرە ژوورى نان خواردن،
بووكەكەمان ھەندى ئافرەتى دراوسى و ناسياوى خۆى دەعوەت كردووە و وا خەرىكى نان
خواردن، با شەرم نەكەن و نان خواردنەكەيان لى تىك نەچى ئەو نان و چىشتەكەت و برۆ
لە ژوورەكەى خۆت بىخۆ پاشان برۆ مالى دراوسىيەك “دۆستىكى خۆت، چونكە ئەو
ئافرەتە پىويستيان بە ئىسراحت ھەيە. كابراش ھىچى لە دلتا نىو و ئاگای لە ھىچ بەرنامەو
پىلانێك نىو برۆ بە قەسەى ژنەكەى دەكات و بەپەلە خواردنەكەى دەخواو دەپواتە دەرەو
بۆ ئەو ھى بچى لە مالە دراوسىيەكيان تۆزى ئىسراحت بكات و ئىوارە ئەو ميوانە ژنانەيان
دەپۆن نەيەتەو بە مالەو، بەلام ھەر چەند ھەنگاوىك لە مال دووردەكەو دیتەو كە چەند
ئوتومبىلێك لە بەردەرگای مالى ئەمان راىدەگرن و چەند كوپى گەنجى لى دىنە خوارەو
لە دەرگای مالىان دەدەن، يەكسەر كوپەكە گەرەكەى دیتە دەرەو و زۆر بەگەرمى

به خير هاتنيان ده کات و پيشوازي به کي گهرميان ده کات و ده يانباته ژورده وه. باو کي ساساف به کسر دلي خوربه ده کاو ده لي باشه نه وان گوتيان ژنمان ميوانن، نه ي نه م پياوانه بوجي چونه ژورده وه؟ بويه به کسر ده گهر پته وه و دپته ژورده وه و له بووکه کي ده پرسئ: نه ري. ژوله نه وه چيه و نه و پياوانه کي؟ نه و يش راستي به کي پي ده لي و ده لي: نه وانه ميوانمانن و ده وعه تمان کردون، برادره و هاو پتي کوپه که تن. کابرا ده لي: نه ي ميوانه ژنه کان؟ بووکه که ده لي: هيچ ميواني ژنمان نه يه و بويه ش واياي پي گوتووي چونکه حزن ناکه ن تو له ماله وه به و کوپه که ت و ژنه که ت رازي نابن له سفره يه ک نانيان له گله دا بخوي!

کابرا که نه مه ده بيستئ “تف له ده ميذا ووشک ده بي و ماوه يه ک بير ده کاته وه، تو بلئي نه مه راست بي من ده بيستم و خه ون نه بي؟ به لي راسته و تازه نه م له م ماله دا جيگاي نايپته وه، بويه به په له ماله وه به جي دي لي و پرووده کاته مزگه وت، ده ستنويژيکي جوان ده شواو به دلي پر له گريان و چاوي پر له فرمي سک وه دوو رکات سوننه تي ده ستنويژو ته حيه تول مه سجد ده کاو ده ست به رز ده کاته وه ده لي: نه ي خواي په روه دگار، تو حالي منت ناگا لييه، خوايه ليت ده پارپتمه وه (اللهم اجعله حسيراً كسيراً ما دام في حياته وَحَتَّى مَفَاتِهِ)، ده لي: خوايه گيان، نه م کوپه گهره م زه ليل و زه بوون بکه ي، وه کو په پوي دپاوي لي بکه ي له ژيانيدا هتا ده مرئ. نه مجا دوعا له ژنه که ي خويشي ده کاو ده لي: يا ره بي خوايه، نه م ژنه بيوه فايه شم وه کو کوپه که م لي بکه ي و خوايه تووشي عه زايي قه برو قيامه تي بکه ي.

نه مجا له مزگه وت دپته دهره وه و ده چپته مالي برادر يکي و نه و شه وه له وي ده خه وي. ده گوي بگرن بزائن خواي گهره چون دوعاي نه م پياوه قبول ده کات. بو روي شه ممه، کوپه گهره که ميوانه کاني به ري ده کات و شه و له گله خيزانه که يدا زور به نيسراحت و تي ري له سر نه و دوشه ک و راخه ره نه رمانه ده خه وي که به خوئين و عه ره قي ناوچه واني باو کي کردراون “ده خه وي و به ياني هله ده ستي به ي بؤ ده وامو هيچ که س ناپرسئ نه ري نه م پياوه به ته مه نه، نه م باوکه، نه م هاوسه ره، چي لي هات و بو کوي چوو؟ کوپه گهره که ده پوات بؤ ده وام له ريگاي په رينه ودا له شه قاميک ئوتومبيلنيک

لئی دے داو دے یخات و یه کسەر ئوتومبیلکی تریش به سهریدا دهروات و ههر دوو قاجی و ههر دوو رانی وورد دهرکات. دهبیه نه نه خوشخانه و سئ مانگ له نه خوشخانه دهمینیتیه وه ههموو له شی له جووله دهرکه وئو دکتوره کان ناتوانن هیچ چاره سهریکی بۆ بکه ن، بۆیه له نه خوشخانه دهری دهرکه ن و دیتیه وه بۆ ماله وه، به لام چی؟ وه کو پارچه گوشتیک یان مندالکی ناو بیشکه ی لئ دئو توانای هیچ جوولانیکی نابئ. دایکیشی، (خیزانی پیاوه که) حهفته یه ک دوائی ئه م ~~کلیه سبب دهرمری و کورپه~~ گهرهش ماوه ی دوو سال و نیو به م حاله نه ئی و نه مره وه دهمینیتیه وه و پاشان به نازاریکی زوره وه دهرمری و به ناخ و حه سره ته وه دونیا به جئ دئلن و ههر خواش خوی دهرانی چ عه زابیکی توندی له قه برو قیامه تدا بۆ ناماده کردوون!

له کۆتایی ئه م وتاره شدا له خوائی گهره دهرپاریمه وه و ده لئیم:

ئهی خوائی پهروه ردگار: رهحم به دایک و باوکمان بکه وهکو ئه وان له مندالی ئیمه دا رهحمیان به ئیمه کردو ئیمه یان پهروه رده کرد.

ئهی خوائی پهروه ردگار: ههرکه سئ بۆ دایک و باوکی باشه و چاکه یان له گه لدا دهرکات “زیاتر یارمه تیی بده ی و دامه زراوتری بکه ی.. ههرکه سیکیش نازاری دلی دایک و باوکی ده دا” خوائی گهره به رهحمی خۆت هیدایه تی بده ی.. دلی نه رم بکه و.. ریگای چاکه کردنی له گه ل دایک و باوک نیشان بده ..

﴿ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴾

ووتارى هه شته م

مافى دايك وباوك

به شى سئيه م

قال الله سبحانه وتعالى:

﴿ وَقُلْ اَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ ﴾ (التوبة 105)

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:

(مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَصِلَ أَبَاهُ فِي قَبْرِهِ فَلْيَصِلْ إِخْوَانَ أَبِيهِ بَعْدَهُ)

(رَوَاهُ ابْنُ حَبَّانٍ فِي صَحِيحِهِ)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ إِلَى
يَوْمِ الدِّينِ..

ئيمانداران و خواناسان: سهلامی خواتان لیبتت.. له دوو ووتاری رابردودا باسی
هه نډیک له مافه کانی دایکو باوکمان کرد له سهر نه وه و رۆله کانیان، جا نه وهی تا ئیستا
باسمان کردوه چاکه کردن بوو له گه ل دایکو باوک له کاتیکدا که له ژياندا بوون.. به لام ئایا
دوای وه فاتیان “دوای مردنی دایکو باوک، ئایا هیچ مافیان له سهر نه ولاده کانیان ده میتنی؟
وه ئایا پتویسته چی بکړی بۆ دایکو باوک که دونیایان به چی هیشته وه وه فاتیان کردوه؟
به ریتان: هه روه کو دایکو باوک له کاتیکدا له ژياندان واجبه و پتویسته له سهر شانی
نه وه و رۆله کانیان که له خزمه تیاندا بن و مافی دایکو باوکیان بدنه، به هه مان شیوه ش
پتویسته دوای وه فاتو له دنیا ده رجوونیشیان له یاد نه کړین و ئه م مافانه یان بپاریزین،
وه کو پتغه مبه ری خوشه ویستمان صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ مافه کانی دایکو باوکی دوای
وه فاتیان له سهر نه وه و رۆله کانیان له م فرموده ده دا باسکردوه.

جاریکیان کابرایه ک پرسیری له پتغه مبه ری خوا کردو عرزی کرد: (یا رَسُولُ اللّٰهِ، هَلْ
بَقِيَ مِنْ بَرِّ آبَوَيْ شَيْءٍ اَبْرَهُمَا بِهِ بَعْدَ مَوْتِهِمَا؟) ئه ی پتغه مبه ری خوا، ئایا باکو دایکم
له پاش مردنیان هیچ چاکه و حه قیکیان له سهرم ده میتنی که پاش مردنیان بۆیان بکه م؟
(قَالَ: نَعَمْ، الصَّلَاةُ عَلَيْهِمَا، وَالْإِسْتِغْفَارُ لَهُمَا، وَإِنْفَاذُ عَهْدِهِمَا مِنْ بَعْدِهِمَا، وَصِلَةُ الرَّجْمِ الَّتِي لَا
تُوصَلُ إِلَّا بِهِمَا، وَإِكْرَامُ صَدِيقِهِمَا). (رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ)

پتغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فرموی: به ئی، له دوای مردنی دایکو باوک
ئه م مافانه یان له سهر نه ولاد هه ر ده میتنی: ده بیئ دوعای خیریان بۆ بکه ی، نویتزی
مردویان له سهر بکه و بۆیان بپارێزه وه له پاش خویان به لێن و پاسپارده کانیان چی به چی
بکه و هه روه ها قه درو ریزی ئه و خزمانه ت پابگره که به هوی دایکو باوکه وه ده بن
به خزمه ت وه کو (مام، پوو، خال و مندالی ئه مانه)، هه روه ها قه درو ریزی دۆستو
براده رانیان بگره.

جا ئیستا له بهر رووناکیی ئه م فرموده ده ی حه زه تدا مافه کانی دایکو باوک له دوای
مردنیان له سهر نه ولاده کانیان باس ده که یین ئینشانه للّا.

یه که م: پارانه وه له خوا که خوا له گوناهیان خوش بی. به لئی واجبه له سه ره نه ولاد که هه وه ختی. دوعای کردو له خوا پارایه وه که خوا له گوناهی خوش بی “ ده بی یه کسه ره بی: خوابه له گوناهی دایکو باوکیشم خوشبه، خوابه په حمیان پی بکه، چون نه وان به مندالی ره حمیان به من کردو گه وره یان کردم، چونکه دایکو باوک سوودی زقر له م دوعای نه ولاده یان وهرده گرن وخوا له گوناهیان خوش ده بی، وه کو له هه دیسی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاتوه که فهرموویه تی:

یه کئی له و شتانه ی که سوود به ئینسان ده گه یه نن له دوا ی مردنی “ نه وه یه: (.. وَوَلَمْ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ)، واته: نه وه که سه ی مردوه “ له دوا ی خوی مندالیککی صالح و چاکی هه بی که بۆی بیاریته وه دوعای خیری بۆ بکا.

له فهرمووده یه کی تر دا هه زه تی نه بو هوره یه (په زای خوی لَبِيتَ) ده فهرموئی: پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموئی: (إِنَّ اللَّهَ لَيَرْفَعُ الدَّرَجَةَ لِلْعَبْدِ الصَّالِحِ فِي الْجَنَّةِ، فَيَقُولُ: يَا رَبُّ! أَتَى لِي هَذِهِ؟! فَيَقُولُ: يَاسْتَغْفِرُ وَلَدَكَ لَكَ). (رَوَاهُ أَحْمَدُ)، واته: خوی گه وره و بالاده ست “ پله وپایه ی به نده ی چاک له به هه شتدا به زده کاته وه، به نده که ش ده لئی: نه ی خوی په روه ردگار! نه مه م له کوئی بوو؟ خوابه به هوی چ کرده وه یه که مه وه گه یشتمه نه م شوین و پله به زه ی به هه شت؟! خوی گه وره ش ده فهرموئی: به هوی پارانه وه دوعای خیری کوپه که ته وه که له دوا ی مردنی تو “ دوعای بۆ ده کردی و ده یگوت: خوابه له گوناهی دایکو باوکم خوشبه.

چا که واته ئیماندار ی به ریز، هه رگیز دریتی نه که ی له دوعای خیر بۆ دایکو باوکت، که له دنیا دهرچوون و له دوا ی هه موو نوێژتک ده ست به رز بکه وه و بلئی: (خوابه له منیش و له دایکو باوکیشم خوش بی)، چونکه نه م دوعایه نه وه نده گه وره یه لای خوا و ئاوا دایکو باوکتی پی خوشحال ده که ی له دوا ی مردنیان.

دووهم: نه گه ره زاریوون قه رزیان بۆ بده یه وه نه گه ره حه جیان نه کردبوو حه جیان بۆ بکه ی. پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویه تی: (مَنْ حَجَّ عَنْ أَبِيهِ أَوْ قَضَى عَنْهُمَا مَغْرَمًا بُعِثَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ الْأَبْرَارِ) (رَوَاهُ الدَّارِقُطْنِي)، واته: هه رکه سیك دایکو باوکی مردبن و حه جیان نه کردبی، یان قه رزی خه لکیان له سه ره بی، نه ولاده که یان حه جیان بۆ بکا

یان قه‌رزه‌که یان بۆ بداته وه نه‌وا خوائ گه‌وره له‌پۆژی قیامه‌تدا نه‌م کوپه (یان کچه)
له‌گه‌ل چاکه‌کاران و نه‌و که‌سانه‌ی خوا لێیان رازی‌یه زیندوو ده‌کاته‌وه!! سَبْحَانَ اللَّهِ چه‌ند
مورده‌یه‌کی خوشه!

جا نه‌ی نه‌و که‌سه‌ی که‌دایک و باوکت وه‌فاتێ کردوو، نه‌گه‌ر چه‌جیان نه‌کردبوو تۆش
خۆت چه‌جت کردبوو نه‌وا هه‌ولێده چه‌جیش بۆ نه‌وان بکه‌ی، یان که‌سیکی شاره‌زاو
خواناس (که‌خۆی چه‌جی کردبێ) بۆیان به‌کری بگره‌و مه‌سره‌فی چه‌جه‌که‌ی بۆ بده‌و
له‌جیاتێ باوک و دایکت چه‌ج بکات، نه‌گه‌ر قه‌رزایش نه‌وا نه‌وه‌نده‌ی له‌توانا‌تدایه قه‌رزیان
بۆ بده‌وه ئینشا‌ئه‌للا به‌ر نه‌و فرموده‌یه‌ی خوشه‌ویستی خوا ده‌که‌وی که‌فرمووی:
له‌پۆژی قیامه‌تدا له‌پیزی چاکه‌کاراندا زیندوو ده‌کاته‌وه.

به‌پێزان: گه‌لێک جار نه‌و پرسیاره ده‌کری: ئایا چه‌ج کردن بۆ مردوو هیچ سوود
به‌مردوو که ده‌گه‌یه‌نێ؟ بۆ وولامی نه‌و پرسیاره “نه‌م چه‌ند فرموده‌یه‌ی پێغه‌مبه‌رتان
صلی الله علیه وسلم عه‌رز ده‌که‌م

1 - نه‌نه‌سی کوپی مالیک (په‌زای خوائ لێبێت) ده‌فرمووی: پیاویک هات بۆ خزمه‌ت
پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم عه‌رزێ کرد: نه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا“ باوکم مردو مالو
دارایی باشی هه‌بوو، به‌لام چه‌جی نه‌کرد، نه‌و چه‌جی ئیسلامه‌ی کۆله‌که‌یه‌ک و روکنێکی
ئیسلامه‌تییه“ باوکم نه‌یکرد، ئایا نه‌گه‌ر من که‌بۆ خۆم حاجیم و چه‌جم کردوو“ له‌جیاتێ
نه‌و چه‌ج بکه‌م دروسته‌و خیری نه‌و چه‌جه به‌باوکم ده‌گات؟ پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله
علیه وسلم فرمووی: (أَرَأَيْتَ لَوْ كَانَ عَلَى أَبِيكَ دَيْنٌ أَكُنْتَ تَقْضِيهِ عَنْهُ؟) واته: ئایا نه‌گه‌ر
باوکت قه‌رزێکی خه‌لکی له‌سه‌ر بویه“ ئایا تۆ قه‌رزه‌که‌ت بۆ ده‌دایه‌وه؟! کابرا گوتی:
به‌ئێ. پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرمووی: (فَأَنْتَ دَيْنٌ عَلَيْهِ فَاقْضِهِ) فرمووی:
ده‌نه‌وه‌ش که‌توانای بووه‌و چه‌جی نه‌کردوو“ نه‌وه قه‌رزه له‌سه‌ری تۆش که‌توانات
هه‌یه قه‌رزه‌که‌ی بۆ بده‌وه‌و چه‌جه‌که‌ی له‌جیاتێ بکه. (رواهُ البَزَارُ والطَّبْرَانِيُّ)

2 - زه‌یدی کوپی نه‌رقه‌م (په‌زای خوائ لێبێت) ده‌فرمووی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله
علیه وسلم فرمووی: (إِذَا حَجَّ الرَّجُلُ عَنْ وَالِدَيْهِ تَقَبَّلَ اللَّهُ مِنْهُ وَمِنْهُمَا وَأَسْتَبْشَرَتْ أَرْوَاحُهُمَا
فِي السَّمَاءِ وَكُتِبَ عِنْدَ اللَّهِ بَارًا) (رواهُ الدارقطني)،

واته: نه گهر كه سيك له جياتى باوكى، يان دايكى، هه ج بكات، نه وا خواى گه وړه له و
كه سه خوځو له دايكو باوكيشى قبول دكات و روى نه و دايكو باوكه مردووه له ناسماندا
خوشحال دهنو لای خواش نه و كه سهى كه هجى بډ دايكو باوكى كردووه به چاكه كار
ده نووسريت و خوا لى رازى ده بيت.

3 - له فرموده يه كى تر دا هاتووه كه جاببرى كورى عېدوللا (په زای خواى لى بيت)
ده فرموى: پيغه مېرى خوا صلى الله عليه وسلم فرموى: (مَنْ حَجَّ عَنْ أَبِيهِ وَأُمِّهِ قَضَى
عَنْهُ حَجَّهُ، وَكَانَ لَهُ فَضْلُ عَشْرِ حَجَجٍ) (رواه الدارقطني)، واته: هر كه سيك له جياتى
دايكى و باروكى هه ج بكات، نه وا هه جه كهى بډ قهزا كردوونه ته وه و بډ خوځيشى چاكه كى ده
هه جى بډ ده نووسريت !!

نهى نه و كه سانهى كه توانا تان هه يه: هه ج بډ دايكو باوك تان بكن كه خوځيان به هر
هوى كه وه بوځي، له زيانى خوځياندا هه جيان نه كردووه، دريغى مه كنه و نه و خيرو سه وابه
گه وړه له ده ست خوځ تان و نه و انيش مه دن.

سئ يه م: خير كردن بځيان. له بهر نه وهى هر خيريك بډ مردو و بركى خواى گه وړه پيى
ده گه يه نهى، به تايبه ت خيرى نه و لاد بډ دايكو باوك چونكه مال و سامانى نه و لاد هى دايكو
باوكه وه كو پيغه مېرى خوا صلى الله عليه وسلم به كا براهى كى فرموى: (أَنْتَ وَمَالُكَ لِأَبِيكَ)
واته: تډ خوځشت و ماله كه شت هى باوكتن. واته: وه كو دايكو باوكه كه بډ خوځيان
به زيندوويى خير كه يان كر دې وايه.

بوخارى و موسليم له عېدوللاى كورى عېدوللاى (په زای خواى لى بيت) ده گپړنه وه كه:
پياوړيك پرسيارى له پيغه مېرى خوا صلى الله عليه وسلم كردو گوتى: دايكم مردووه، نايا
نه گهر خيرى بډ بكم، سووډى پي ده گات؟ هه زره ت صلى الله عليه وسلم فرموى: به لى،
پياوړه كه گوتى: دهى و تډم كرد به شاهيد نهى پيغه مېرى خوا كه و حوشتريكي پشت
نه كراوم هه يه و بډم كرد به خير.

كه واته: ده توانيى هه يوانيك، جا حوشت بډ يان ره شه ولاخ يان مه پو بزن بډ بركى
به خيرى دايكو باوك و سه ربړ دري و گوځته كهى به سه ر هه ژار اندا دابه ش بركى.
هه وړه ها دايكى ئيمانداران، هه زره تى عايشه (په زای خواى لى بيت) ده فرموى:

پیاویک به پیغه مبهری خوای (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گوت: قوربان، من دایکم کتوپر کۆچی دواپی کرد، به لَام من وا دهزانم نه گهر ناوا مردنه که ی کتوپر نه بوايه و پيش رۆح ده رچوونی "مه جالی قسه کردنی هه بوايه نه وا خیریکی بۆ خۆی بریار ده داو و هسیه تی ده کرد که شتیکی بۆ بکه م به خیر. ئایا نیستا که نه و هیچ و هسیه تی نه کردوه بۆ نه وه ی خیری بۆ بکه م، نه گهر من خیری بۆ بکه م" ئایا هیچ پاداشت به دایکم ده گات و خوای گه و ده خیری بۆ ده نووسی؟

پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرموی: به لئی، هه روه کو به دهستی خۆی خیره که ی بۆ خۆی کردبێ ئاوا خیری بۆ ده نووسری. (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ)
هه روه ها پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمویه تی: (مَا عَلَى أَحَدٍ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَتَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ)، واته: هیچی تی ناچیت و کاریکی باش و ئاسانه "هه رکه سێک که ویستی خیرت بکات" با خیره که به ناوی دایک و باوکیه وه بکات و بلئی: خوايه نه مه خیری دایک و باوکه م. پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فرموی: نه گهر دایک و باوکی نه و خیره که ره موسلمان بوون نه وا پاداشتی نه و خیره بۆ دایک و باوکی ده بیت و بۆ خویشی به قه ده ر خیری دایک و باوکی "خیری بۆ ده نووسری به بێ نه وه ی که هیچ له خیر و پاداشتی دایک و باوکه که که م بیته وه .

جا موسلمان به پێز: به راستی نه مه موژده یه کی گه وریه و هه رکاتیک خیرت کرد "مالیکت به خشی" یه کسه ر به دل نیه تی نه وه ی لێ بینه که نه مه به خیری دایک و باوکه م ده به خشم، نه وا خیره که به دایک و باوکه م ده گات و بۆ خوشت به قه ده ر نه وان خیرت ده گاتی و له خیری که ستان که م نابیته وه .. هه زاران سوپاس بۆ خوای گه و ده که نه و نه ده به روحم به لوتفه له گه ل عه بدو به نده کانی خۆی.

خۆشه ویستان: هه روه کو پوونمان کرده وه، باوک و دایک "نه گهر وه فاتیان کرد، با هیچ وه سیه تیشیان نه کردبێ که کوپه که یان یان که چه که یان خیریان بۆ بکه ن نه وا هه ر خیریان بۆ ده کړی و ده بیته که فاره تی گونا هه کانیان، وه کو حه زده تی نه بو هه ریه ره (په زای خوای لیبت) ده گێریته وه ده فرموی: پیاویک عه ززی پیغه مبهری خوای کرد: باوکم مردوه و مال و سه روه ت و سامانیشی له پاش خۆی به جێ هێشتوه و هیچ وه سیه تیکی نه کردوه

كه خيړنكى بڼ بكهين، نايا من نه گهر خيړنكى بڼ بكه م“ ده بيته هڅى ه لوه رينى
 گونا ه كاني؟ پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فرموي: به لي، نه و صه ده قه و
 حيره ي تو پږى ده كه ي“ خواى گه وړه ده يكاته مايه ي ه لوه رينى گونا ه كاني باوكت.
 (رواه ابن خزيمة في صحيحه)

نيمانداران: باشتين خيړش كه نينسان بډايك و باوكى كچكردوى بيكاته خيړنكى
 نه پراوه“ نه و هيه: كه له شوييتيكا كه بڼ ناوي يه و خه لكى زډر محتاج به ناون، بيريك
 هه لكه نئ، يان كاني يه كه كه كويړ بڼ ته وه و ناوه كه ي سوودى لي نابيينرئ“ پاكي بكه يته وه و
 ناوه كه ي دهر بخه يته وه... نه وه گه وړه ترين خيړه، وه كو نه و فرموده يه ي كه نه بو داود و
 نه ساني له ساعدى كوپى عوباده وه (پره زاي خواى ليبييت) گيړاويانه ته وه كه فرمويه تي:
 رڼيكيان چومه خزمه ت پيغه مبهري خوا و عه رزم كرد: قوربان، وه كو ناگاداري“ دايم
 وه فاتى كردوه و منيش ده موي خيړنكى بڼ بكه م كه نينشاهه لالا سوودى پڼ بگه يه نئ،
 به لام هيشتا خيړه كه م بريار نه داوه، هاتوم بڼ خزمه ت جه نابت بڼ نه و ه ي پيم بلئي چ
 شتيك له هه موو شتي خيړه كه ي زډرترو باشته با نه و ه ي بڼ بكه م به خيړ. پيغه مبهري خوا
 صلى الله عليه وسلم فرموي: ناو له هه موو شتيك خيړى زډرتره، پږو بيره ناويك
 هه ليكه نه و به خيړى داكت با خه لك ناوي لي بخڼه وه و سوودى لي ببينن. به لي، له سهر
 فرموده كه ي حه زره ت صلى الله عليه وسلم“ سعه د بيره ناويكي هه لكه ندو فرموي:
 خوايه هه ركه سيك و هه رشتيك له م ناوه ده خواته وه خيړى دايم بيت.

به ريزان: له باره ي گه وړه يي خيړى ناوه وه، پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم
 فرمويه تي: هه ركه سيك بيره ناويك هه ليكه نيت، جا هه ركه سيكي تينو له جنڅكه، يان
 له نينسان، يان بالنده له و ناوه بخواته وه نه و له پږي قيامه تدا خواى گه وړه له سهر
 نه و ه ي كه نه م تينوه“ له و ناوه ي تير خوار دډته وه، پاداشتي نه و كه سه ده داته وه كه نه و
 بيره ي هه لكه ندوه! (رواه ابن خزيمة في صحيحه)

هه وړه ها له و خيړو صه ده قانه ي كه ده توانرئ بڼ مردو بكرين و خيړى نه پراوه ن نه و هيه:
 مزگه وتيكيان بڼ دروست بكه ي، جا هه تاوه كو نه و مزگه وته عيباده ت و جومعه وجهه ماعه تي
 تيدا بكرئ نه و باوك و دايمه خيړيان بڼ ده چي نه و كه سه خويشى خيړته واوي بڼ دي.

هه‌روه‌ها له‌خێری نه‌برپاوه‌ که‌بۆ دایک و باوک بکری نه‌وه‌یه: قورئانیک یان کتیبیک ته‌فسیری قورئان، یان کتیبیک که‌فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوای صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ تیدا نووسراوه، بکپردی و بکری به‌وه‌قف به‌خیری دایک و باوک. جا هه‌تاوه‌کو نه‌و قورئان “ یان کتیبی ته‌فسیرو هه‌دیه‌ به‌مینته‌وه‌و که‌سیک ته‌ماشای بکاو سوودی لی بیینی نه‌وا به‌رده‌وام خیر بۆ دایک و باوک که‌ ده‌چی و نه‌و که‌سه‌ش که‌کردویه‌تی به‌وه‌قف “ خیری ته‌واوی نه‌برپاوه‌ی بۆ ده‌نووسری، وه‌چاک وایه‌ نه‌و کتیبه‌ ئاینی‌پانه‌ که‌کران به‌وه‌قف “ ته‌سلیم به‌زانایه‌کی ئاینی‌ی شاره‌زاو خواناس و حه‌ق بیژ بکری و نه‌ویش ئامۆژگاریی موسلمانانی پی بکاو دوعاش بۆ مردووه‌کان بکا.

چوارهم: له‌مافه‌کانی دایک و باوک له‌سه‌ر نه‌ولاد دواي وه‌فاتیان نه‌وه‌یه: چاکه‌کارو ئینسانی خواناس و باش بن له‌گه‌ل خه‌لکید، به‌مه‌ش دایک و باوک له‌قه‌بردا دلخۆش ده‌بن، موغه‌سیری به‌ناویانگ (ابن کثیر) له‌ته‌فسیره‌که‌یدا “ له‌ته‌فسیری سووره‌تی (التَّوْبَةِ) دا ئایه‌تی ژماره‌ (105) که‌خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَقُلْ اَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ﴾، شیخی ئبن که‌ثیر ده‌فه‌رموی: باسکراوه‌ و هاتووه‌ که‌کارو کرده‌وه‌ی ئینسانی زیندوو “ نیشانی مردووی خزم و قه‌وم و که‌سه‌ نزیکه‌کانی ده‌دریت له‌ناو ژیانی قه‌بردا که‌پیتی ده‌وتری به‌رزه‌خ.

پاشان ئبن که‌ثیر (ره‌حه‌متی خوای لَبَّيْتُ) نه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی هێناوه‌ته‌وه‌ به‌به‌لگه‌ که‌ (أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ) هێناویه‌تی به‌سه‌نه‌دی خۆی له‌جابه‌روه‌ که‌ده‌فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فه‌رموی: (إِنَّ أَعْمَالَكُمْ تُعْرَضُ عَلَى أَقَارِبِكُمْ وَعَشَائِرِكُمْ، فَإِنْ كَانَ خَيْرًا اسْتَبْشِرُوا بِهِ، وَإِنْ كَانَ غَيْرَ ذَلِكَ قَالُوا: اللَّهُمَّ أَهْمُهُمْ أَنْ يَعْمَلُوا بِطَاعَتِكَ).

واته: کاروباره‌کانتان نیشانی مردوانی خزم و هۆزتان ده‌دریت، خۆ نه‌گه‌ر چاک بوون پیتی دلخۆش ده‌بن، نه‌گه‌ر کرده‌وه‌کانیشتان باش نه‌بون و ناشه‌ری‌بوون، نه‌وا مردووه‌کان له‌دایک و باوک و خزم و نزیکان، که‌چاویان به‌کرده‌وه‌ی که‌سه‌ زیندوه‌که‌یان ده‌که‌ویت که‌بی‌فه‌رمانی خوای کردوه، نه‌وا دلته‌نگ ده‌بن و دوعا ده‌که‌ن بۆ زیندوووه‌که‌و ده‌لین: ئه‌ی خوايه‌ یارمه‌تی‌یان بده‌ی تا کارو کرده‌وه‌یان به‌پیتی ئه‌مرو فه‌رمانی تو بیت، خوايه‌

هیدایه‌تیاں بدهی، خوابه چاکیان بکه‌ی واز له خراپه و تاوان بیتن.

پاشان ئبن که شیر نه و فرموده‌یه‌ی ئیمام نه حمه‌دی به‌سه‌نه‌دی خوی له نه‌سه‌وه (په‌زای خوی لیبت) هیناوه که پیغه‌مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمویه‌تی: (إِنَّ أَعْمَالَكُمْ تُعْرَضُ عَلَى أَقَارِبِكُمْ وَعَشَائِرِكُمْ مِنَ الْأَمْوَاتِ، فَإِنْ كَانَ خَيْرًا اسْتَبَشِرُوا بِهِ، وَإِنْ كَانَ غَيْرَ ذَلِكَ قَالُوا: اللَّهُمَّ لَا تُمْنَهُمْ حَتَّى تَهْدِيَهُمْ كَمَا هَدَيْتَنَا)، واته: کارو کرده‌وه‌کانتان نیشانی خزمانی نزیک و که سوکاری مردوتان دهری، خو نه‌گهر کرده‌وه‌کانتان چاک بوو، نه‌وا دلخوش دهن پتی، خو نه‌گهر وه‌هاش نه‌بوو، کرده‌وه‌کانتان خراپه و تاوان بوو، نه‌وا نه‌و دایک و باوک و خزمه‌ نزیکه مردوه ئیماندارانه‌تان ده‌لین: خوابه نه‌و که سه‌ زیندووانه‌مان نه‌مرینی هه‌تا هیدایه‌تیاں بدهی، هه‌روه‌ک چۆن ئیمه‌ت هیدایه‌تدا.

هه‌روه‌ها ئیمام ئبن مبارک به‌سه‌نه‌دی خوی له (نه‌بو دهرء) وه‌ گپراویه‌تیه‌وه که فرمویه‌تی: کارو کرده‌وه‌ی ئینسانی زیندو نیشانی مردوه‌کان دهریت، نه‌وانیش به‌کرده‌وه‌ی چاکه دلخوش دهن و به‌کرده‌وه‌ی خراپه‌ی زیندووه‌کانیان دلگران دهن. جا سه‌حایی به‌پرز (نه‌بو دهرء) په‌زای خوی لیبت ده‌یفه‌رموو: خوابه من په‌نات پی ده‌گرم له‌وه‌ی که کرده‌وه‌یه‌ک بکه‌م که بیته‌مایه‌ی ناشیرین بوونم لای عه‌بدوللای کوری رواحه‌ی خالم، چونکه له‌پیغه‌مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌گپرنه‌وه که فرمویه‌تی: (تُعْرَضُ الْأَعْمَالُ يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ وَالْخَمِيسِ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى، وَتُعْرَضُ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ وَعَلَى الْأَبَاءِ وَالْأُمَّهَاتِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَيَفْرَحُونَ بِحَسَنَاتِهِمْ وَتَزْدَادُ وُجُوهُهُمْ بَيَاضًا وَإِشْرَاقًا، فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُؤْذُوا مَوْتَاكُمْ)، واته: کارو کرده‌وه‌ی ئینسان رۆژانی دوشه‌مه‌و پینجسه‌مه‌و نیشانی خوی گهره دهریت، رۆژانی هه‌ینیش نیشانی پیغه‌مبهران و باوکان و دایکان دهریت، به‌کارو کرده‌وه‌ی چاکیان دلخوش دهن و رویان زیاتر سپی و گه‌ش ده‌بیته‌وه، ده‌ی ئیوه‌ش له‌خوا بترسن و ته‌قوای خواتان هه‌بیته‌و ئازاری مردوانتان مه‌دن.

نه‌ی موسلمانن به‌پرز: نه‌ی نه‌و که سه‌ی که دایک و باوکت وه‌فاتی کردوه، به‌رده‌وام هه‌ولی نه‌وه بده خوابه‌رستی زیاتر بکه‌ی و له‌گه‌ل خه‌لکدا نزیک و دوست بی، له‌به‌رنه‌وه‌ی چۆن له‌دنیا‌دا، کاتی دایک و باوک زیندوون، دلخوشن به‌وه‌ی پۆله‌و نه‌وه‌کانیان ئینسانی پیکوپیک و باشن، به‌هه‌مان شیوه‌ش له‌دوای مردن دلخوش دهن به‌چاکه و چاکه‌کانیان.

خۆشه‌ويستان: زۆر كەس ھەيە، كاتى باوك و دايكى لە ژياندا بوون، ھەكو پتويست خزمەتى نەكردون، بەلكو جارى وا بوە دليشى نازار داو، ئيستا پاش ھەفاتيان پەشيمانە ھەست دەكا چى لە دەست چووە، جا بۆ ئەو ھى دلى دايكو باوكى خۆشكاو خواى گەرە لەخۆى رازى بكاو ئەو زەرەرە گەرەيە كە دل رەنجاندنى دايكو باوكە پريكاتە ھە، با لەدواى ھەفاتيان ھەولبدا كارو كرده ھى جوان بكاو خواو خەلك لى رازين، پيغەمبەرى خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دەرھەرموى: (مَنْ بَرَّ قَسَمَهُمَا وَقَضَى دَيْنَهُمَا وَلَمْ يَسْتَسِبَّ لَهُمَا كُتُبٌ بَارَأَ وَإِنْ كَانَ عَاقِبُ فِي حَيَاتِهِ، وَمَنْ لَمْ يَبِرَّ قَسَمَهُمَا وَيَقْضِ دَيْنَهُمَا وَاسْتَسَبَّ لَهُمَا كُتُبٌ عَاقِبُ وَإِنْ كَانَ بَارَأَ فِي حَيَاتِهِ) (رواه الطبراني).

واتە: ھەركەسى دايكو باوكى ھەفات بكات و دواى مردنيان سویندو ھەعدو بەلتيك كەداويانە بەجىي بھيتيت و قەرزك كە لەسەريانە بويان بداتە ھەو نەبیتە ھۆى جنيو پيدانيان، ئەوا بەچاكە كار دەنووسريت ئەگەرچى لەژياندا گوپراپەليان نەبووبيت، بەلام كەسيك باوك و دايكى ھەفات بكات و لەپاش مردنيان گوپراپەلى سوینديان نەبیت و توانای دارايى باش بىت و قەرزەكانيان بۆ نەبژيريت و ببیتە ھۆى جنيو پيدانيان بە ھى ئينسانىكى نالە بارو خراپە كارييت و جنيو بە دايكو باوكى خەلكى بلئ و ئەوانيش جنيو بە دايكو باوكى بدەنە ھە، ئەوا ئەو كەسە بەسەركەش و نا گوپراپەل بەرامبەر دايكو باوكسى ناوى. قۆمار دەكریت، بالەكاتى ژيانى دايكو باوكياندا بۆشيان باش بووبن و گوپراپەليان بووبن.

كەواتە: دەبى چۆن تا باوك و دايك لەژياندا ناكامان لييان بى، بەھەمان شيوەش دواى ھەفات و لەدنيا دەرجوونيان "كارىك نەكەين كە پۆحيان نازار بدرى .

بەريزان: ھەمو ئەو كەسانەى كە لەدنيا دا نازارى دلى دايكو باوكيان داوہ بىگومان رۆژك كە دايكو باوكى ھەفاتيان كردو لەدنيا دەرجوون، ئەوجا ھەست دەكات چ تاوانىكى بەرامبەر كردوون و ئەو كاتە پەنجەى پەشيمانى دەگەزن، بەلام ئايا تازە ئينسان ھىچى بۆ دەكرى بۆ ئەو ھى دلى دايكو باوكى ئاشت بكاتە ھە؟ بۆ ھەلامى ئەم پرسيارە گوئى لەم ھەرمودە ھى پيغەمبەرى خوا بگرن. خۆشەويستمان پيغەمبەرى خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دەرھەرموى: (إِنَّ الرَّجُلَ يَمُوتُ وَالِدَاهُ أَوْ أَحَدُهُمَا، وَإِنَّهُ لَعَاقٌ لَهُمَا، فَمَا يَزَالُ يَدْعُو لَهُمَا

وَيَسْتَغْفِرُ لَهُمَا حَتَّى يَكْتُبَهُ اللَّهُ بَرًّا (رواهُ ابن عساکر).

واته: به پراستی پیاوی واهیه دایک و باوکی“ یان یه کیکیان دهریو نه میش له ژانیاندا دلی ره نجان دون، به لام زور خوی به تاوانبار دهرانیو تهویه ده کاو نه وهنده له خوا دهر پاریته وه که له دایک و باوکی خوش بی خوی گهره ناوی نه و که سه له خرابه کار له گهل دایک و باوکه وه ده گورپئ بؤ چاکه کار له گهل دایک و باوک.

پیښه ۴: له مافه کانی دایک و باوک دواي مردنیان نه وهیه: نه گهر رزور قهرزار بوون“ رزوروه کانیان بؤ بگریته وه، به مهرچی نه و که سه ی که له جیاتی دایک و باوکی به رزوروه ده بی“ خوی قهرزاری رزوروه نه بی. نافره تیک له پیښه مبري خوی پرسى: دایکم مردوه و رزوروی دوو مانگی له سره، چی بؤ بکه م؟ پیښه مبر صلی الله علیه وسلم قهرموی: (صومي عنها)، واته: له بری نه و به رزوروه به. (رواهُ الحاکم)

شه شه ۴: له مافه کانی دایک و باوک دواي مردنیان نه وهیه: سهردانی نه و که سانه بکه ی که له کاتی خویدا دوست و براده رو خوشه ویستی باوک و دایک بوون، وه یارمه تییان بده یو چاکه یان له گهلدا بکه ی.

نیمامی موسلیم (په حمه تی خوی لیبت) له عه بدوللای کورپی عومره وه (په زای خویان لیبت) گپراویه تیه وه که عه بدوللای عاده تی وابوو نه گهر برپویشتایه له مه دینه وه به ره و مه که، گویدریرژکی هه بوو، کاتی که له سواری خوشتر بیزار ببوايه، سواری گویدریرژکه ده بوو. هه روه ها میزه ریکیشی هه بوو“ له سر ی ده به ست، پورژیکیان که له پیکادا سواری گویدریرژکه ی بوبوو، تووشی پیاویکی ده شته کی بوو، سه لامی لی کردو پیی گوت: نه ری تو کورپی فلان که س نیت؟ کابرا گوتی: بلای کورپی نه وم. عه بدوللای له گویدریرژکه ی دابه زی و قهرموی: وه ره سواری نه م گویدریرژکه بیه و نه م میزه ره له سر بیه سته! به لی کابرا له بهر نه وه ی له و ده شت و بیابانه زور به پی رپویشتبوو و زور ماندوبوو، به خوشحالی یه وه سواری گویدریرژکه بوو و میزه ره که شی له سر به ست، هه ندی له براده ره کانی عه بدوللای لومه یان کردو پییان گوت: خوا عه فوت کا، نه م کابرا ده شته کی یه چی یه و به و شیوه یه ریزت لیگرت و بؤ خوت به پی ده پوی و گویدریرژکه کت دا به و سواری بی، خوت سهرت رووت کردوه و میزه ره که کت دا به و تا سهری پی بیه ستی؟!

عبداللہ فرموی: من لہ بر خاتری نہ و فرمودہ یہی حہ زہت صَلَّی اللہ عَلَیْہِ وَسَلَّم
 نہ مہم کرد کہ خۆم لہ دہمی پیروزیہ وہ گویم ای پوو، فرموی: (إِنَّ مِنْ أَبْرَأَ الْبِرِّ صِلَةَ
 الرَّجُلِ أَهْلَ وَدَّ أَبِيہِ بَعْدَ أَنْ یُوَلِّیَ).

واتہ: چاکترین چاکہ نہ وہیہ کہ پیاو کہ سوکارو ناشناو دوست و برادرہی باوکی خوی
 بہ سہریکاتہ وہ دوی مردنی باوکی، نینجا فرموی: (إِنَّ أَبَا هَذَا كَانَ وَدًّا لِعَمْرَ بْنِ
 الْخَطَّابِ)، باوکی نہ و کابرایہش دوستی عہ مہری باوکم بوو!

بہ پاستی نہ وہیہ وہ فاداری بہ رامبر بہ باوک، کہ نہ ک دوستہ کی باوکی بہ لکو کوپی
 دوستہ کی باوکیشی بہ سہرکردوتہ وہ و نہ و پری حورمہت و ریزی لیگرتوہ، کہ نہ مہش
 تہناو تہنا بہ پەرورہدہی نیسلامی دہبی، کہ ناوا نینسان نہ ک باوکی لہ بیرناچیتہ وہ،
 بہ لکو وہ فاداریش دہبی بہ رامبر دوستہ کانی باوکیشی.

ہر وہا (نہن حہ بیان)یش لہ صہحیحہ کہ یدا، لہ (نہ بو بہرہ وہ) گپراویتتہ وہ
 کہ فرمویہ تی: چووم بق شاری مہ دینہ، لہ وئی عہ بدوللای کوپی عومہر ہات بق لام
 فرموی: دہ زانی لہ بہرچی ہاتووم بق لات؟ گوتم: نہ خیر، فرموی: لہ بہرئہ وہی گویم
 لہ پیغہ مہری خـــوابو دہیفہ رموو: (مَنْ أَحَبَّ أَنْ یَصِلَ أَبَاهُ فِي قَبْرِہِ فَلْیَصِلْ
 إِخْوَانُ أَبِيہِ بَعْدَہُ)، واتہ: ہر کہ سئی پیی خوشہ لہ ناو قہ بردا سیلہی رہ حمی باوکی
 بہ جئی بیئی و باوکی دلخوش بکا باسہردانی دوست و برادرہ کانی باوکی بکا دوی وہ فاتی
 باوکی، منیش بیرم کردہ وہ کہ لہ نیتوان باوکی من کہ عومہرہ و باوکی تودا براہی تی و
 دوستایہ تی یہ کی پتہ و بہ ہیژ ہہ بوو، منیش حہ زم کرد نہ و فرمودہ یہی حہ زہتہ تی
 پیغہ مہر صَلَّی اللہ عَلَیْہِ وَسَلَّم جئی بہ جئی بکہ م و رچی باوکم لہ قہ برہ کہ یدا شادبکہ م
 بہ وہی کہ سہردانی کوپی برادرہ و دوستیکی خوشہ ویستیم کردہ!

جا خوشہ ویستانم: زور ناگاتان لہ دوست و خوشہ ویستانی باوکتان ہی، دوی
 مردنی باوکتان بہرہ وام ہاتوچویان بکہن، لہ بہرئہ وہی پیغہ مہری خوا صَلَّی اللہ عَلَیْہِ
 وَسَلَّم فرمویہ تی: (إِحْفَظْ وَدَّ أَبِیکَ، لَا تَقْطَعْهُ قِیْطْفِیْ اللہ نُورَکَ) (رواہ الطبرانی).

واتہ: دوستایہ تی باوکت ہاریزہ و مہ بیچریتہ، چونکہ نہ گہر پچراندت خواش رووناکیٹ
 دہ کوژینیتہ وہ.

نیماندارانی به پیرز: له گه ل نه وه دا که خوای گه وره گوپړایه لی دایکو باوکی فهرز کردوه, به لām نه گهر دایکو باوک ویستیان نه م فهرزه بقورزنه وه بقو شتیک که خوای گه وره فهرمانی پښ نه کردبیت, یان قه ده غه ی کردبیت, بقو نمونه: باوکیک به کورپه که ی بللی وهره عهره ق بخوره وه, یان نویژ مه که و به قسم بکه, چونکه خوا نه مری کردوه نه ولاد به گوئی دایکو باوکی بکات, له م کاته دا خوای گه وره مؤله تی داوه به کورپو کچی موسولمان که به گوئی دایکو باوکیان نه کن کاتی شتیکیان لی داواکردن که بڼ فهرمانی خوای گه وره ی تیدابڼ, وه کو پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویه تی: (لا طَاعَةَ لِبَشَرٍ فِي مَعْصِيَةِ اللهِ, إِنَّمَا الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ) (رواه البخاري ومسلم), واته: گوپړایه لېوون و گوپړایه لی بقو هیچ نینسانیک ناکری له شتیکدا که سه ریچی خوای گه وره ی تیدابڼ, به لکو گوپړایه لی بوون له شتی چا کدایه.

سه عدی کوری نه بی وه قاص (ره زای خوای لیبیت), باسی خویمان بقو ده گپړیته وه ده فهرموی: کاتی که موسلمان بووم, دایکم سویندی خوارد که هه تا ماوم قسم له گه لدا ناکات و خواردن و خواردنه وه ش ناخوات تاوه کو له دینی نیسلام په شیمان نه بمه وه..

هه روه ها پتی گوت: نه ی سه عد تقو ده لئی نه م دینی نیسلامه ی من پروام پتی هیناوه, ناموزگاریمان ده کات که بقو دایکو باوکمان باش بین, ده ی رۆله خو من دایکتمو نه مرت پښ ده که م که واز له دینی محمه د بهیڼی, ده وهره به قسم بکه. سه عد ده فهرموی: دایکم ماوه ی سی شه وو رۆژ نه نانی خواردو نه تاو تاوه کو له بیته یزی و برسیه تیدا بوورایه وه, تا نه وه بوو براکه م که ناوی (عه ماره) بوو, ناوی به زۆر پښ خواردو وه و هوشی هاته وه سه ر خوی, نه مجا دهستی کرد به دوعا کردن لیم. منیش نه مده زانی بلیم چی, نه وه دایکمه و ده لی ده بی واز له نیسلام بیڼی, خواش نه مری به نیمانداران کردوه به گوئی دایکو باوکیان بکن, نایا من چی بکه م؟! سه عد ده فهرموی: له م کاتانه دا بوو که خوای گه وره نه م نایه تانه ی قورنانی پیروزی بقو پیغه مبه ری خوا نارد ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (العنکبوت 8), واته: نیمه ناموزگاری ناده میزادمان کردوه به وه ی که چاک رهفتار بن له گه ل دایکو باوکیاندا, به لām نه گهر دایکو باوکت زوریان لی کردیت تا

هاوہل و هاوہشم بۆ بریار بدهیت ئهوا مل که چیان مه به و به گویان مه که، دنیایان که گه پانه وهتان بۆلای منه، ئه و کاته ناگادارتان ده که مه وه له و کرده وانه ی که نه نجامتانداوه.

مهروه ها خوای گه وره فهرمووی: ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفٌ وَأَتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ﴾ (لقمان 15).
واته نه گه ر دایک و باوکت کۆششیان له گه لندا کرد تا به بی هیچ به لگه و زانیاری به ک هاوہل بۆ من بریار بدهیت، ئهوا به قسه یان مه که، به لام ناگادار به ﴿وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفٌ﴾، به لام له دنیا دا بۆ کاروباری دنیایی هاوپی و هاوہل و خزمه تگوزاریکی چاک به بۆیان (له هه موو بارودۆخیکدا).

به ئی ئه مه به رنامه ی نیسلا مه بۆ په روه رده ی ئینسان که ده بی دوو شت تیکه ل نه کرین: لایه نی بیرو باوه پو عه قیده ده بی له پیش هه موشتیکه وه بی و بۆ هیچ که سیك و له بهر خاتری دلی هیچ که سیك وازی ئی ناهینری، به لام لایه نی په یوه ندی نیوان باوک و دایک و نه وه جیاوازی ئاین و بیرو باوه پ نابیتته ریگر له به رده م چاکه کردنی ئینسان له گه ل دایک و باوکیدا، وه کو ئایه ته که فهرمووی: ﴿وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفٌ﴾، وه له مه یدانی کرده وه شدا ئه م حه قیقه ته جی به جیکراوه، هه روه کو له صه حیجی بوخاری و موسلیمدا هاتوه که نه سمائی کچی حه زره تی نه بوبه کری صدیق (په زای خویان لیبتت) ده فهرموئ: له صولحی حوده بیبه دار، کاتی که کافره کانی قوپه یش په یمانی شه پ وه ستاندنیان له گه ل پیغه مبه ری خوادا موړ کرد، دایک که تا نه و کاته بییاوه پ بوو“ هات بۆ سه ردانم بۆ مه دینه، منیش گوتم: دایه گیان تو کافرو بی بروای، منیش موسلمان و ئیماندارم، ناتوانم پیشوازیت بکه م و خزمه تت بکه م تاوه کو پرس به پیغه مبه ری خوا نه که م. نه وه بوو چوومه خزمه ت پیغه مبه ری خواو عه رزم کرد: ئه ی پیغه مبه ری خوا، دایک هاتوه بۆ لام و بی باوه پو موشریکه، به نیازیشه ده ستگیرویی بکه م و یارمه تی بده م، جا ئایا دروسته و خواو پیغه مبه ری خوا ریگا ده دن کۆمه کی بکه م و خزمه تی بکه م، له کاتی که دایک بی باوه په ؟! پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی (نَعَمْ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ) سیله ی ره حمی دایکت به جی به ینه و خزمه تی بکه و یارمه تی بده. له هه مان کاتدا ده بی ئینسان

له گەل دايكو باوكى بى باوه رو كافردا له ههولئى نه وه دا بى كه قه ناعه تيان پى بكاو هانيان بدا
 بۆ نيمان هينان به خواو به پيغه مبهري خوا، به لام له م بانگ كردنه دا ده بى نه وپه پى
 په روشى و سۆزو به زه بى و ريزو زمانى شيرين به كار به ينى، وه كو حه زه رته ئىبراهيم (عليه
 السلام) كه كاتى داواى له باوكى كرد كه نيمان بىنى "فرموى: (يا اَبْتِ)، كه نه م بانگ
 كردنه زۆرى فەرقة له گەل (يا اَبى) چونكه (يا اَبى) واته: نهى باوكى خۆم، به لام (يا اَبْتِ)
 واته: نهى باوكى به پيژم، نهى باوكى نازيژم، نهى باوكى خۆشه ويستم. به م شىوازه
 جوانه بانگى باوكى كرد بۆ لای خواو دينى خوا، كه به پاستى ده بى گه نجه موسلمان به كان
 زۆر ناگايان له م بابته بى و له كاتى قسه كردن و ههلسوكه وت له گەل دايكو باوكياندا
 كه بىروباوه پيكي دژ به ئىسلاميان هه به، نه وپه پى حورمهت و پيژو وشهى جوان به كار به ينى،
 نه ك به ناوى نه وهى كه باوكيان" يان دايكيان دژى ئىسلامه "ئىتر به لاياندا نه چن و
 مه رحه بايان نه كه ن و قسه به بىروباوه په كيان بلين و نه وه ندهى تر به په فتارى ناشيرين و
 قسهى زير ئىسلاميان له بهرچاو بخه ن.

خۆشه ويستان: به سه بۆ گه وره بى مافى دايكو باوك، كه له ئاينى ئىسلامدا چه ند
 ياسايه ك بۆ دايكو باوك تيك ده درئ و شمولى نه وان ناكات. بۆ نمونه: هه ركه سيك "كه سيك
 به ناحه ق بكورئ، نه وا ده بى بكورئ ته وه، به لام نه گه ر باوك نه ولادى خۆى بكورئ" با
 به عه مديش بى نه وا هه رچه نده به قاتيل حيسابه و گوناھى كوشتنى ناحه قى له سه ر
 ده نووسرئ، به لام له دادگاي ئىسلامدا حوكمى كوشتنه وهى به سه ردا نادرئ، به لام نه گه ر
 نه ولاد دايكو باوكى بكورئ، ده بى بكورئ ته وه.

هه روه ها له ئاينى ئىسلامدا چه سپاوه، نه گه ر كه سيك ديارى يان شتيكى به كه سيك
 به خشى بۆ نيه لئى په شيمان ببته وه و لئى وه ربگرته وه. به لام نه م ياسايه له نيوان
 باوك و رۆله دا كارى پى ناكورئ و هه ركاتى باوك شتيكى به كورپيكي به خشى يان ديارى يه كى
 پيشكه ش كرد نه وا هه ر وه ختئ حه زى لى بى دروسته لئى په شيمان ببته وه، هه روه كو
 پيغه مبه رى خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمويه تى: (لَا يَحِلُّ لِرَجُلٍ أَنْ يُعْطِيَ عَطِيَّةً أَوْ يَهَبَ
 هِبَةً، ثُمَّ يَرْجِعُهَا فِيهَا إِلَّا الْوَالِدُ فِيمَا يُعْطِي وَلَدَهُ، وَمَثَلُ الَّذِي يُعْطِي الْعَطِيَّةَ ثُمَّ يَرْجِعُ فِيهَا
 كَمَثَلِ الْكَلْبِ فَإِذَا شَبِعَ قَاءَ ثُمَّ يَعُودُ فِي قَيْئِهِ)، (رواهُ الترمذى).

واته: دروست نښه و حال نښه بڼه سټك كشتيك بېه خشې يان بېكاته ديارى، پاشتر لښې په شيمان بېټه وه تهنه باوك نه بېټ كې بڼې هڼه په شيمان بېټه وه له وهى كه به خشيويتى به منډاله كې خوى، وښه نښه و كه سېش كه شتيك ده به خشيت و لښې پاشگهز ده بېټه وه، وهك سگ وايه كه هر ده خوات ښنجا كه ته واو تير بوو ده پشيتته وه، پاشان دېته وه و رشانه وه كهى خوى ده خوات.

موسلمانانې به پښ: به پاستى دايك و باوك هه روه كو له سه رهاوه مايه رهمه ت و به ركه ت بوون بڼه رڼه كانيان و بوون و گه وره بوون و پنگه ياندنى نه ولاد ده گه پښته وه بڼه دايك و باوكى، به هه مان شيوه و بگره زږ زياترېش له كاتى به سالډاچوونى دايك و باوك و بڼه هيزى و لاوازيده، نه و كاتى چاوه پوانى نه وهن كه ميك پاداشتى نه و هه موو مانډو بوون و ره نه جى له گه ل رڼه كانيان داويانه“ وه رېگرنه وه، له م كاته دا دايك و باوك نهك هه ر بارگرانى و نه رك نښ له سه ر پڼه كانيان، به لكو زياتر مايه بوونى به ركه تن له ماله كاندا. پښه مېرى خوا صلى الله عليه وسلم ده فېرموى: (مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُعَدَّ لَهُ فِي عُمْرِهِ، وَيَزْدَادَ فِي رِزْقِهِ فَلْيَبْرِّ وَالِدَيْهِ وَلْيَصِلْ رَحْمَتَهُ) (رواهُ أَحْمَدُ)، واته: هه ركه سټك پښى خوښه كه ته مېنى درېږ بېټ و رزق و پښى زږ بېټ، با چاك بېټ له گه ل دايك و باوكيداو سيله رهمه و خزمه تى به جې بېټيت. كه واته: چاكه كړدن له گه ل دايك و باوكدا مايه ناسووده بوونى ژيان و به ركه تى ته مېن و زږ بوونى پښ و پښ:

به لى نازيزان“ هه تا ښنسان له چاكه كړدن له گه ل دايك و باوكيدا دلسووتر بڼه و زياتر مه به ستى ره زامه نښى خوا بڼه نه و له دنيا و دواپږډا پاداشتى گه وره ترو زياتره، وه ده بېټه مايه رزگار بوونى ښنسان له ته نگوچه له مېكانى ژيان و له كاته تاريخه قه ترانښه كاندا له و كاته كه ښنسانى تيدا ده كه وښته ته نگانه يه كى واوه هه موو ده رگاكانى له سه ر داده خرښ و ده گاته دوا هه ناسه كانى، له و كاته دا كه غېرى ده رگاي (الله) هه موو ده رگاكانى ترو به روودا داده خرښ، نه و پاداشتى چاكه كړدن له گه ل دايك و باوكدا ده بېټ به مايه رزگار بوونى و خواى گه وره ده رووى لښه كاته وه.

جا خوښه ويستان، بڼه زياتر دلنښابوون له م حه قيقه ته، با گوى له سه ردارى پښه مېران، تاجى سه رو نوورى چاومان حه زره تى محمه د المصطفى بگړينو به لام پښ

ئەو ھى ئەو سالارى دىناو دىنە پووداۋەكە مان بۆ بگىرتتە ۋە، با ھەريەكە مان لە ئاستى خۇيە ۋە بلى: اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ ..

پىغەمبەرى خۇشەيستمەن دەفەرمۇي: جارىكىيان سى كەس لە ئوممەتە تانى پىشوو بۆ كاروكاسپى ۋە پەيدا كەردنى بىژتۇي ژيانىيان لە مال چۈنە دەره ۋە تا تەۋا ۋە لە ئاۋايى دورىكە ۋەتە ۋە. دەمە ۋە ئىۋارە يەكى درەنگ، باران دايكرد ۋە ئەۋانىش بۆ ئەۋەى بارانەكە تەريان نەكاۋ ھەر بۆ ئەۋەى شەۋىش لە دەره ۋە نەبن“ لايان دايە لاپالى شاخىك كە ئەشكە ۋە تىكى تىدابوو. چۈنە ناۋ ئەشكە ۋە تەكە ۋە ھىشتا تەۋا پىشويان نە دابوو، كە تاشە بەردىكى گەرە لە كىۋەكە ۋە كە ۋە خوارە ۋە دەركاى ئەشكە ۋە تەكەى گەرت ۋە ناۋ ئەشكە ۋە تەكەى ئەۋەندەى تەرىك كەرد. ھەرسىكىيان پالايان بە بەردە گەرەكە ۋە نا، بەلام ھىچ جۈۋلەيان بۆ پىنەكرا، جا كە ھىچ ئومىدو ھىۋايەكىيان نەما كە بتوانن بەردەكە لايەن، يان كە سىك بە ۋە شوئىنە دا بى ۋە ھاۋارىيان بەرىتە دەره ۋە، چۈنە زۆر لە پىگاكە دورىكە ۋە تېۋونە ۋە دانىشتن ۋە لە ئىۋان خۇياندا كە ۋەتە گەتوگۇ قەسەيان ھاتە سەر ئەۋە كە ھىچ شىئى لەم ناۋ ئەشكە ۋە تارىكە دا پىزگارىيان ناكات ۋە ئەم بەردەيان بۆ لاناۋات، تەنھا بەۋە نەبى كە بەۋە كەردە ۋە چاكانەى كە لە بەر خاترى خوا پىشتىر كەردويانە“ لە خوا بپارپىنە ۋە بە ئومىدى ئەۋەى كە خوا دەركايەكى رەحمەتيان لى بكانە ۋە. يەكىكىيان گوتى: خوايە خۆت عالمى من دايك ۋە باۋكىكى پىرم ھەبوو، ئىشم شۋانى بوو، ھەمو ئىۋاران كە دەگەرە ۋە بۆ مائە ۋە، بە دەستى خۆم شىرى مەرەكانم بۆ دەۋشەين ۋە ھىچ كەس لە مال ۋە مىندالم پىش دايك ۋە باۋكم لە ۋە شىرەيان نە دەخوارد، ئەمجا كە ئەۋان تىريان دەخوارد، مال ۋە مىندالم دەستيان دەكرد بەخواردن، تا رۆژىكىيان بە ھۆى گەرەن بەدۋاى لەۋە پى باشدا زۆر دورىكە ۋە تەۋە ۋە خەتئ گەرە ۋە بۆ مائە ۋە شەۋ داھاتىبوو، بەپەلە شىرم بۆ دۋشەين ۋە بۆم بىردن، بەلام تا من گەيشتمە لايان، سەير دەكەم خەۋيان لىكە ۋە تەۋە. خەزم نەكرد خەبەريان بىكەمە ۋە چۈنەكە لە خەۋىكى خۇشدا بوون، گوتم: چاۋە پىيان دەكەم تا لە خەۋەلدەستىن. خوايە خۆت ئاگادارى من ئەۋ رۆژە لە ھەموو رۆژىك مەندووتر بووم، بەلام بەپىۋە شىرەكەم بە دەستە ۋە بوو، لەسەر سەريان ۋە سىتام مىندالەكانىشم لە قاچوقولم ئالابوون داۋاى قاپە شىرەكەيان دەكرد ۋە بىرسا دەكپوزانە ۋە،

ههتا بانگی بهیانی من بهسەر سه‌ریانه‌وه وه‌سه‌تام و شیره‌که‌م نه‌دا به‌منداله‌کانم له‌کاتی‌که‌دا
 جه‌رگم بۆیان ده‌کۆلا، تا به‌یانی که‌دا‌یک و باوکم خه‌به‌ریان بۆوه ئه‌مجا شیره‌که‌م دانئو
 تیرم کردن. خواجه ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌م له‌به‌ر په‌زانه‌ندیی تو کردووه ئه‌وا ده‌روویه‌کی
 به‌په‌حه‌تمان لێ‌بکه‌ره‌وه‌و ئه‌م به‌رده‌مان بۆ لاده. به‌ئهمری خوا به‌رده‌که له‌جی‌گای خۆی
 جوولا، به‌لام هه‌شتا نه‌یانه‌توانی لێی بینه‌ ده‌ره‌وه!

دووه‌م که‌سیان گوتی: خواجه خۆت ئاگاداری که‌من که‌چه‌ مامێکم هه‌بوو،
 خۆشه‌ویست‌ترین که‌س بوو له‌لام، ئه‌وپه‌ڕی خۆشه‌ویستی پیاو چه‌نده بۆ ئافه‌رت
 ئه‌وه‌نده‌م خۆشه‌ده‌ویست، رۆژتیکیان داوای ئیشی ناشه‌رعیم لێ‌کرد، به‌لام ئه‌و خۆی
 به‌ده‌سته‌وه نه‌داو وه‌لامی نه‌داده‌وه. رۆژان و سالان هاتن و چوون، هه‌تا سالتیکیان
 که‌خه‌لکی تووشی گرانی و قاتوق‌پی بوون“ ئه‌و که‌چه‌ مامه‌م له‌به‌ر برسێه‌تی و نه‌بوونی هات
 بۆ لام، چونکه‌ له‌و کاته‌دا من ده‌ست پۆشتوو و هه‌بوو بووم. هات بۆ لام و داوای یارمه‌تی
 لێ‌کردم، منیش سه‌د و بیست دینارم پێ‌دا به‌و مه‌رجه‌ی خۆیم بدات به‌ده‌سته‌وه،
 به‌ناچار یو له‌به‌ر نه‌بوونی و نه‌داری قبوولی کرد. جا کاتی ده‌ستم لێی گیربوو له‌نیوان
 قاچه‌کانیدا دانیشتم، هاوارێکی کردو گوتی: له‌خوا به‌ترسه‌و ئه‌و مۆره به‌ناه‌ق مه‌شکینه.
 منیش ترسی خوا هاته‌ دله‌وه‌وه له‌ترسی خوا وازم لێ‌هێنا ئه‌گه‌رچی خۆشه‌ویست‌ترین
 که‌سیش بوو له‌لام، پاره‌که‌شم لێ وهرنه‌گرتوه. جا خواجه گیان، ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌م له‌به‌ر
 ره‌زانه‌ندیی تو کردووه ئه‌وا ده‌روویه‌که‌مان لێ بکه‌ره‌وه‌و له‌م ته‌نگانه‌یه‌ پرگارمان بکه‌.
 ئه‌مجاره‌شیان به‌رده‌که جوولا، به‌لام هه‌شتا نه‌یانه‌توانی بینه‌ ده‌ره‌وه.

سێیه‌م که‌سیش گوتی: خواجه خۆت ده‌زانی که‌من جارێکیان چه‌ند کرێکارێکم به‌کرێ
 گرت، که‌ئیشه‌که‌یان ته‌واو کرد کرێی هه‌موویانم دا، ته‌نها یه‌کیکیان نه‌بێ که‌کرێ‌یه‌که‌ی
 خۆی وهرنه‌گرت و خۆی توپه‌کرد و رۆیشت، منیش کرێی ئه‌و پۆژه‌یم بۆ خسته‌ معامه‌له‌و
 ئیشه‌وه، هه‌تا بوو به‌مال و داراییه‌کی زۆر ماوه‌یه‌کی زۆری پێ‌چوو، رۆژتیکیان کرێکاره‌که
 هاته‌وه‌و گوتی: ئه‌ی عه‌بدی خوا، کرێ‌یه‌که‌ی ئه‌و پۆژه‌م له‌اته‌و بمده‌یه، منیش گوتم:
 کاکه‌ گیان، ئه‌وه‌ی ده‌بیینی له‌حوش‌ترو گه‌گه‌ل و مه‌پ“ هه‌مووی به‌ره‌می کرێی ئه‌و پۆژه
 کرێکاری‌یه‌ی تۆن، فهرموو بۆ خۆت بیانبه! گوتی: تکایه‌ گاته‌م پێ‌مه‌که. منیش گوتم:

به خوا گالته پئ ناکه م و به پاستمه . جا که دلتیا بوو که گالته ی له گه لدا ناکه م، هات ئه و
 هه موو مه رو مالآته ی پئش خۆی داو بردی و هیچی ئی به جئ نه هیشت . جا ئه ی خوابه “
 نه گر ئه وه م له پئناوی ره زامه ندیی تۆدا کردووه ئه واه ده روویه کمان ئی بکه ره وه و له م
 ته نگانه یه رزگارمان بکه . ئه مجاره یان به رده که به ته واوی لاچوو و هه رسیکیان هاتنه
 ده ره وه و پزگاریان بوو .

به ئی موسلمانان، هه رکه سیک به دلسۆزی بو یۆ ره زامه ندیی خوای گه وره چاکه له گه ل
 دایکو باوکیدا بکات ئه واه خوای گه وره له هه موو ته نگانه یه ک رزگاری ده کات .

مامۆستا سه عیدی نه وره سی (ره حمه تی خوای لیبیت) ده فهرموئ: براهه کی قیامه تیم
 هه بوو ناوی (خوللوصی مصطفی) بوو، که سه رنجم ده دا ئه م پیاوه له کاروباری دینو
 دنیایدا له هه ردووکیاندا سه رکه وتوو بوو، منیش نه ئینی ئه مه م نه ده زانی، پاشان هۆی
 سه رکه وتنه که یم زانی که ئه مه یه : ئه م پیاوه صالحه مافی دایکو باوکی پئ ده زانی و نۆد
 به چاکیش ئه و مافانه ی ده پاراست، ئیتر ئه وه بوو به به ره که تی ناوچه وانی ئه وانه وه
 هه سانه وه و ره حمه تی خوایی ده ستگیر بوو . هیوادارم قیامه ته که یشی ئینشائه لالا ئاوا
 ئاوه دان کردیته وه .

له کۆتایی ئه م وتاره شدا، له خوای گه وره و بالاده ست ده پاریتمه وه : یاره بی خوابه
 له گوناھی هه موو ئه و دایکو باوکانه خۆش بی که دونیا یان به جئ هیشتوووه له ناو جیهانی
 به رزه خدا ده ژین، خوابه له عه زابی قه بر بیانپاریزه ، ئه و دایکو باوکانه ش که له ژیاندا ماون
 خوابه له شیان ساغ بکه ی، دلخۆشیان بکه ی، زه لیلی سه ر جیگایان نه که ی، عاقیبه تی
 ئیمه و ئه وانیش خیر بکه ی ..

اللَّهُمَّ آمین

وتاری نویہم مافی دایک و باوک

بہشی چوارہم

قالَ اللہ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى :

﴿ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ أَنْوَاجَكُمْ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُمْ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكَ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ

(الأحزاب 4)

يَهْدِي السَّبِيلَ ﴿

قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

(إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ عُقُوقَ الْأُمّهَاتِ، وَوَادَ الْبَنَاتِ، وَمَنْعاً وَهَاتِ، وَكَرِهَ لَكُمْ قِيلَ

وَقَالَ، وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ، وَإِضَاعَةَ الْمَالِ)

(رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ)

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين إلى يوم الدين..

نيماندارانی خۆشه‌ويستو به‌پېژ، سه‌لام و ره‌حمه‌تی خوا له‌نېمه و له‌هه‌موو نيماندارانی نومه‌تی مُحَمَّد الْمُصْطَفَى بِنِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم، ره‌حمه‌تو لیخو‌شبوونی خوا برېښت به‌سره‌ نېمه و دایکو باوکه‌کاندا نه‌وانه‌ی زیندوون وه‌نه‌وانه‌شيان که به‌ره‌حمه‌تی خوا شاد بوون نینشانه‌للا.

خۆشه‌ويستان: له‌سې وتاری پاږدودا باسی چاکه‌کردنمان بڼو کردن له‌گه‌ل دایکو باوکدا، چ له‌کاتی ژياناندا چ له‌دوای وه‌فاتيان، وه‌به‌ره‌می نه‌و چاکه‌کردنه‌شمان باسکرد که له‌دنیاو پاشه‌پوژدا بڼو نه‌ولادی مه‌ردو چاکو به‌وه‌فاو دل‌سوژ له‌گه‌ل دایکو باوکدا دانه‌راوه.

پشتیوان به‌خوای گه‌وره له‌م وتاره‌شدا باسی خراپه‌کردن و دل‌ نازاردانی دایکو باوک ده‌که‌ین، له‌به‌ره‌وه‌ی نېستا نېمه له‌زه‌مانیکدا ده‌ژین که به‌پراستی ده‌توانین بل‌چین: نه‌وانه‌ی نازاری دلی دایکو باوکيان ده‌ده‌ن زوړ زیاترن له‌و که‌سانه‌ی که‌دل‌یان راده‌گرن. جا نه‌م وتاره نینشانه‌للا “با بېټه به‌بېره‌یتانه‌وه‌و به‌خوداچوونه‌وه‌یک بڼو نېمه و بڼو هه‌موو نه‌و که‌سانه‌ش که‌تا نه‌م کاته‌ش باش نه‌بوون له‌گه‌ل دایکو باوکياندا، نینشانه‌للا نه‌م بابته‌ بېټه مایه‌ی ته‌ویه‌کردن‌یان و ناشت کردنه‌وه‌ی دلی عاجزبووی دایکو باوکيان.

نازیزان: مافی دایکو باوک به‌سره‌ نه‌وه‌و پو‌له‌ی خو‌یه‌وه نه‌وه‌نده گه‌وره‌یه که به‌پراستی زمان له‌ناستی باسکردنی ده‌وه‌ستې و قه‌له‌م ناتوانې حقه‌ی خو‌ی بداتې، به‌سه بڼو گه‌وره‌یی مافی دایکو باوک که به‌هیچ شپوه‌یه‌ک له‌ناینی نېسلامدا ریگه‌نه‌دراوه که‌مندالیک ناوو نه‌ژادی خو‌ی له‌باوکو دایکی خو‌ی دابېړې، یان خه‌لکانیک دایبېړن و بیکه‌ن به‌مندالو نه‌ژادی که‌سیکی تر، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر نه‌و که‌سه گه‌وره‌ترین خه‌ل‌قی خواش بڼو که‌ه‌زه‌ره‌تی محمه‌ده صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم، هه‌روه‌کو نه‌وه‌ی که‌ناینی نېسلام یاسای (التَّبَّيُّ) واته (به‌کو‌پکردن)ی هه‌لوه‌شاندوه، چونکه پېش ناینی پیروزی نېسلام، که‌سانیک مندالی که‌سیکیان وه‌رده‌گرت، یان مندالی وا بو له‌شه‌پدا ده‌گی‌راو ده‌کرا به‌به‌نده و کویله، پاشان نه‌و که‌سه‌ی که‌منداله‌که‌ی ده‌کړې و نازادی ده‌کرد منداله‌که‌ی

دەکرد بە ئەولادی خۆی و خەلکی بە ناوی ئەو کەسە وە بانگیان دەکرد، کە فلان کەس کوپری فلان کەسە و لە راستیشدا کوپری ئەوان نەبوو. با بچینە خزمەت قورئانی پیرۆز و ژياننامە ی پر بەرە کەتی حەزەرەتی رَسُوْلُ اللهِ و بزاتین ئیسلام چۆن باسی ئەم مەسەلە یە دەکات.

پیش ئەو ی پێغەمبەری خوا ببیتە پێغەمبەر و وەحی بۆ بێ "کوپرێک لە مائی حەزەرەتدا دەژیا کە ناوی زەیدی کوپری حاریشە بوو، ئەم کوپرە لە شەڕێکدا بە دیل گیرابوو، پاشان بە پیتی یاسای ئەو سەردەمە کرابوو بە کۆیلە و بەندە و لە بازاردا دەفرۆشرا. پێغەمبەری خوا صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ لە بازاری بەندە فرۆشتنی مەککەدا ئەم کوپرە ی کڕی و بردیە وە بۆ ماله وە. ئەم (زەید) ه ئەو بەندە ی ریزو حورمەت لە لایەن پێغەمبەری خوا و خاتو و خەدیجە ی خیزانیە وە لێدەگیرا کە هەرگیز بە چاوی کۆیلە و خزمەتکار تەماشای نەدەکرا. بۆیە خەلکی دەیانگوت خۆ زەید کۆیلە نیە لە مائی محەمەددا، بە لکو وەکو کوپری مالتیان وایە. بۆیە لە ناو هەموو قورەیشدا بە زەیدی کوپری حاریشە دەگوترا: زەیدی کوپری محەمەد. سالان هاتن و سالان چوون و پێغەمبەری خوا صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ وەحی بۆ هات و یە کەم بەندە لە ئیسلامدا کە ئیمانی بە پێغەمبەری خوا هینا زەیدی کوپری حاریشە بوو. دوا ی ماوە یە ک باوک و برا و کە سوکاری زەید هاتنە مەککە و هەوالی زەیدیان پرسی و دۆزییانە وە کە لە مائی پێغەمبەری خوادایە، چوونە خزمەتی پێغەمبەر و داویان لێکرد کە زەیدیان بداتە وە و لە جیاتی ئەو چەندی دەوی پارەیان لێوە رێگرێ، پێغەمبەری خوا صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ بانگی زەیدی کرد و فرموی: ئەو باوک و برا و کە سوکارت هاتوون بە شوێنتدا، جا تۆ ئازادی لە گەڵیان دەپۆیتە وە یان لای من دەمێنیتە وە، خۆت سەرپشکبە، زەید بە بێ دۆدلی و بیرکردنە وە، فرموی: ئە ی پێغەمبەری خوا من ژيانی خزمەتی تۆ بە هیچ ژيانیکی تر ناگۆرمە وە و هەرگیز ناتوانم لێت دور بکە و مە وە! بەم شیوە یە باوک و برا و کە سوکارە کە ی زەید بە دەستی بە تالی رۆیشتنە وە و ئیتر بە تەواوی ناوی زەید گۆرا بە زەیدی کوپری محەمەد.

چەند بەختە وەری یە ئینسان لە باوەشی پێغەمبەری خوادا گەورە ببێ و لە مالتیکدا بژی کە پەیتا پەیتا وەحی تیا دێتە خوار و قورئانی تیدا نازل دەبێ. خۆ پێغەمبەری خوا بە نەصی قورئان لە هەموو ئیماندارێک لە پێشترە لە خۆی بۆ خۆی، وە خیزانە پاک و

به پیره کانیسی دایکانی ئیمانداران: ﴿النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ﴾ (الأحزاب 6).

که چی له گه ل نه م حه قیقه ته گه وره یه دا قورثانی پیروز هاته خواره وه و فهرمووی: ﴿وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ﴾ (الأحزاب 4)، واته: نه و که سانه ی که به قسه ی خوتان ده یکن به کورپی خوتان، خوا نه یکردوون به کورپتان، نه وانه قسه یه کن که به زارتان ده یلین، خواش حه ق ویره و هر نه و ریبازی راست و دروست نیشانی به نده کانی ده دات: ﴿ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ (الأحزاب 5)، واته: نه و کورپانه به ناوی باوکی خویانه وه ناویان به رن و بانگیان بکن، نه وه په سنده لای خوا..

به لئ، له وکاته وه پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ رایگه یاند که ده بی به زه ید بگوتری: زه یدی کورپی حاریشه نه ک زه یدی کورپی محمه د، له بهر نه وه ی باوکی زه ید حاریشه و له پشستی نه وه هه لگری سیقاته بؤماوه بییه کان (وراثی) و ره وشت و خووی باوکی خویه تی و نابئ بکری به کورپی که سیکی تر با نه و که سه له باوکی شی زۆر زۆر بۆی دلسۆزتر بی که پیغه مبه ری خوایه صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ. ئیتر له وکاته وه یاسای (التَّبَنِّي) به کورکردنی مندالی خه لکی - له ئیسلامدا هه لوه شایه وه و پیغه مبه ری خۆشه ویستمان صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ له چه ند فهرمووده یه کدا ته نکید له سه ر نه م حه قیقه ته نه گۆره ده کاته وه و له فهرمووده یه کدا که بوخاری و موسلیم ریوایه تیان کردوه ده فهرموئ: (لَيْسَ مِنْ رَجُلٍ ادَّعَى بِغَيْرِ أَبِيهِ وَهُوَ يَعْلَمُ إِلَّا كَفَرًا)، واته: هه ر پیاویک نه ژادو نه سه بی خوی به که سیکی تری جگه له باوکی خوی بیه ستن و بشزانی نه و که سه که نه م خوی کردوه به کورپی له پاستیدا باوکی خوی نیه، نه وه نه گه ر به حه لالی بزانی نه و کافر بووه !!

له فهرمووده یه کی تر دا پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ده فهرموئ: (مَنْ ادَّعَى إِلَىٰ غَيْرِ أَبِيهِ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ غَيْرُ أَبِيهِ فَالْجَنَّةُ عَلَيْهِ حَرَامٌ). واته: هه رکه سیک خوی به نه ژادی که سیکی تری جگه له باوکی خویه وه بیه ستن و بشزانی نه و که سه باوکی خوی نیه نه وه به هه شتی لی حه رامه. له فهرمووده یه کی تریشدا: (فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ) (رواهما البخاري ومسلم).

واته: نه و كه سه ی خوی بكات به كوپى كه سيك و بشزانی كه له پاستیدا نه و كه سه باوكی نیه“ نه و له عنه تی خواو مه لانیكه و خه لكی له سه ربی.

هه روه ها ده رباره ی درۆكردن له بوونی نه ژاددا“ پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم ده فه رموی: (أَيُّمَا رَجُلٍ جَدَّ وَلَدَهُ وَهُوَ يَنْظُرُ إِلَيْهِ، إِحْتَجَبَ اللّٰهُ عَنْهُ وَقَضَحَهُ عَلَى رُؤُوسِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ) (رواهُ أبو داود)، واته: هه ر پیاویك به مندالی خوی بلی مندالی من نی یه و و بشزانی مندالی خویه تی“ نه و خوی گه وره له پۆزی قیامه تدا خوی نیشان ناداو پووږه شی ده كا له به رچاوی هه موو خه لك.

له كتیبی (رووناکی رَبِّ الْعَالَمِينَ، روونکردنه وه ی منهاج الطالبین، ب 3، ل 229) ده فه رموی: له عنه ت و هه ره شه ی نه و حه دیسانه“ نه و كه سانه ش ده گریته وه كه له سه رده می ئیستادا مندالێك له كه سیك و هه رده گرن یان مندالێك ده دۆزنه وه ئینجا له به پۆه به رایه تی ره گه زمانه و ناسنامه دا نه ژادی منداله كه به خویانه وه ده به ستن و ده یكه نه كوپى خویان، یان كچی خویان. جا به هوی نه و تاوانه گه وره یه، پاشه پۆژیکی پر ترس و ناشه رعیی چاوه پوانی خیزانه كه و منداله كه ده كا، چونكه منداله كه به حه رامی تیكه لی نه و خیزانه ده بی و به ناشه رعی میرات له و خیزانه ده گری و گشتیان ده بنه مآلۆیرانی رۆزی قیامه ت.

كه وابوو، هه ر ئیستا له سه ر نه دنامه نی خیزانه كه واجبه و هه م هه ركاتیك منداله كه ش بلووغی بوو“ له سه ری واجبه به په له خویان له و گونا هه گه وره یه رزگار بکه ن و نه و نه ژاده درۆزنه هه لپوه شیته وه نه وه ك به رده وام له به ر له عنه تی خوا دا بمیته وه.

خۆشه ویستان: بۆمان ده ركه وت كه به هیه شپۆه یه ك دروست نییه بۆ نه و كه سانه ی كه خویان مندالیان نیه و مندالی كه سیكیتر و هه رده گرن بۆ به خپۆكردن، یان مندالێك ده دۆزنه وه له گه ل منداله كانی خویاندا به خپۆی ده كهن، دروست نییه هه ویه و جنسیه یان به ناوی خویانه وه بۆ ده ربیتن و بیانكه ن به نه ولادی خویان، له به ر نه وه ی نه و لایه نه یاساییه كه هه ویه ی به ناوی فلان كه سه وه یه و كوپ یاخود كچی فلان كه سه، به لام له پوانگه ی شه رعه وه بایه خی نیه و پتویسته به زمانێکی خۆش و زۆر به هیمنانه نه و منداله حالیی بكری كه نه و“ نه ولادی راسته قینه ی نه وان نیه هه رچه نده وه كو مندالی خویان ریزو

حزمتی لای ئەم ماله ههیه.. له بهر ئه وهی نه گهر ئەم راستییە ناشکرا نه کری ئه وای
 هه پاشه پۆژدا ئەم منداڵه که بلووغی بوو، دهستی به دهستی به ناو دایکه که ی ده که وئو
 به دایکی خۆی ده زانی، به لām له پووی شه رعییه وه ده ستونوژی لیتی ده شکو و حه رامه
 دهستی به دهستی بکه وئو به ته نها له گه لیدا دانیشی، وه نه گهر ئەم منداڵه کچ بێ، کوپی
 نه و ماله به برای خۆی ده زانی، به لām وه کو گوتمان نامه حه رهم به یه کتری و حه رامه
 ته ماشای یه کتر بکه نو، ده ستونوژیان له یه کتری ده شکو با دلشیان به رامه ر به کتر وه کو
 خوشک و برای حه قیقی وایی. هه روه ها نه گهر منداڵیک ته سکه ره ی به ناوی که سیکه وه بۆ
 ده ربیته ئه وای له پووی یاساوه ده بیته مندالی ئه و که سه و هه روه ختی ئه و که سه مرد“ ئەم
 منداڵه به پیتی یاسا میرات له و ماله وه رده گری و ته مه ش له پوانگی شه رعیته ی ئیسلامه وه
 حه رامه و زولمه له میراتگه ر راسته قینه کان.

به لئی موسلمانانی به پیز: به پاستی به خششو خه لاته کانی خوای گه وره که به خشییونی
 به مروڤ زۆرن و له ژماردن نایه، وه زۆرن ئه و خه لات و به خششانه ی که زۆر جار به ساده یی
 به سه ریاندا تی ده په رین و بیری لیتا که یه وه، به لām له پاستیدا زۆر گه وره و به نرخن. یه کئی
 له و خه لات و ریز لیتانه خواییانه بۆ ئینسان ئه وه یه که ئینسان ته صل و نه سه بی خۆی
 ده زانی و ده زانی کوپی کئی یه و باوک و باپیری کئی و خزمی کئی، به پاستی هه ر ئه و که سانه
 هه ست به م خه لاته گه وره یه ده که ن که نازانن باوک و دایکیان کئی یه. ئه و که سانه به رده وام
 ده روونیان نا ئارامه، ئه و که سانه هه رچه نده پاک و به پیز بن، که چی له به رچاوی خه لکیدا
 به سووکی سه یر ده کرین و خه لکی لیتان نزیک نابیته وه.

که واته: ئیمه ی ئیماندار پتو یسته به رده وام سوپاسی خوای گه وره بکه ین بۆ ئه و
 خه لاته گه وره یه ی که هه ریه کیک له ئیمه نه ژانو نه سه بو پشتی خۆی ده ناسی و
 ده زانی کئی باوک و دایک و خوشک و برایه تی، خوای گه وره ش شه رعیه تیکی نارده وه
 که پاریزگاری له شیواندن و تیکچوونی ئه و نه ژاده ده کات.

به لئی نازیزان: هه موو به ره که تی ئەم دینه په رژه ی ئیسلامه که ئیمه ده زانین کوپی
 کئین و باوک و دایکمان کئی یه و نه سه بو پشتمان کامه یه. ده ی که واته: چۆن ئینسان دیفاع
 له باوک و دایکی و به ماله و هۆزو عه شره تی خۆی ده کات، ده بی زۆر له وه زیاتر ئیسلامی

به لاره موقه دهسترو نازيزتر بئو ديفاعى لى بکات، چونکه بهرهمى ئهم دینه پاکيه که به حاللى ژنو پياويک پيک دهگه نو هموو خه لکى به چاوى ريژو دور له تومەتى به دره وشتى به وه ته ماشاى نهو خيزانه دهگه نو، که منداليشيان بوو ئهم منداله دايکو باوکى خوى ده ناسئو لانهو باوه شيكى به سوزو نارام چاوه پتى دهکات.

جا با وهکو پيمان ناخوشه و قبولى ناکهين ته عنهو تانه له نه ژادو دايکو باوکمان بدرئ ده بئ زور له وه زياتر غيره تمان بجوولئ و قبولئ نه کهين کهس به دههمى پيسى تانه وته شه ر له ئيسلام و شه ريعه تى ئيسلام بدات، وه ليره وه نهو راستيه مان بئ ناشکرا ده بيت که هه ر که سيک دژايه تى ئيسلام بکات و به دينى ئيسلام رازى نه بئ نه وه دياره نه هه ولئ نه وه دايه که نه سه بو نه ژادى ئينسانه کان بشيوتئ و ئيتير خوشک و براهه تى و دايکو باوک و نه ولادايه تى و ريژو جورمه ت و که رame تى ئينسان نه ميئن!! وه نه وهى دژى ئيسلام بئ و رازى نه بئ به وهى که شه ريعه تى ئيسلامى قانون و ياساى ولات بئ و کارى پئ بکرى، نه وه بيگومان بن دژى نه وه شه که کاتى خوى دايکو باوکى به نيکاحى ئيسلامى به حاللى به يه ک گيشتبن، نه وه ش که دژى ماره کردنى موسولمانانه بئ ده بئ کاتى له دايک ده بئ ره زيلترين و بئ نرخترين ناوى لى بندرى که شياوى نه وه نيه ليره دا بيلين!

ئهمه برىتى بوو له خالى يه کهم، به لام خالى دووه نه وه يه: کاتى که سه يرى شيواى قورئان ده کهين کاتى ناموزگاريمان دهکات له باره ي دايکو باوکمان وه، هموو قورئان بخوينه ره وه ئايه تيک نيه به رموى: (لا تَعْتَدُوا عَلَى الْوَالِدَيْنِ) يان به رموى: (لا تُؤْذِرَا الْوَالِدَيْنِ)، نازارى دايکو باوکتان مه دن، به لکو قورئان مه سه له ي خراپه کردن له گه ل دايکو باوکدا هه ر باس ناکات، چونکه نه وه شتيكى وايه که هه ر که سئ ئينسانيه تى خوى له ده ست نه داي بئ بير له نازاردانى دايکو باوک، ناکاته وه، به لکو قورئان يه کسه ر فه رمان ده دات به چاکه کردن له گه لياندا. واته "نه که هه ر نابئ خراپه يان به رامبه ر بکرى به لکو" ده بئ زور چاکيش بن له گه لياندا، که نه مه ش به راستى جيئى سه رنجه. کاتى ده چينه خزمه ت قورئان، ده بينين له پيئنج جيگاي قورئاندا به ژماره ي پيئنج فه رزه ي نويز خواى گوره نه مرو فه رمانى کردوه به وهى که ئينسان له خزمه تى دايکو باوکيدا بئ و هه ولئ رازيکردنى دلان بدات. نه مه ش نهو خاله گرنگه يه که جياوازي ده خاته نيوان په روه رده ي

ئىسلامى و بەرنامە دەستكرده كانەوہ .

وہكو گوتمان " ئىسلام نەك ھەر فیزی ئوہمان دەكات كە خراپە لەگەڵ باوك و دایكماندا نەكەین بەلكو " بەوہ فرمانمان پێدەكات كە دەبێ چاكەكار بێن و لە خزمەتێدا بێن . بەلام پەرورەدەى غەیری ئىسلام " نەگەر 100% سەرکەوتووبن ئەمجا دەتوانن ئىنسانىك قەناعەت پێبکەن كە خراپە لەگەڵ دایك و باوكیدا نەكات , ئیتر مادام خراپەیان لەگەڵدا ناکەن ئەوا چاكەشیان لەگەڵدا نەكەن گرنگ نیە ! بۆ زیاتر روونكردهوہ با سەرنج بدەین :

لەدەوڵەتە مادىيە پێشكەوتووہكانى ئەمڕۆى دونیادا , كاتێك كە دایك و باوك پیر دەبن , پشیتیان دەچەمیتەوہ و دلیان وەك مندال ناسك دەبیتەوہ , ئەولادەكانیان , كۆپو كچەكانیان كە گەورەن و خاوەن خێزان و مندالان و لەھیچ شتێك كە میان نیە , خانووى گەورە و باش , پارەى زۆر , خواردنى ھەمەجۆر لەبەردەستیاندايە , كەچی كاتێ دایك و باوكیان پیر دەبن ئامادە نین یەك رۆژ بەختیویان بكەن , بەلكو دەیانبەن تەسلىمى ئەو بێكانەیان دەكەن كە بۆ بەختوكردنى پیرو پەككەوتەكان دانراوہ كە پیتی دەلێن (خانەى بەسالداجوان) . بەلام ئایا ئەو شوینە چۆنە ؟ لەم خەلوەتگای پیریيەدا ھەموو جۆرە خواردن و خواردنەوہ و جیگایەكى ئیسراحت ھەيە , بەلام لەلایەنى نەفسى و دەروونىيەوہ گۆرستانی زیندانە ! ئینسانى بەسالداجوو ھەست دەكا پێش قەبرى حەقیقى كەدواى مردنى دەچیتە ناوى ھەر لەدونیادا لەو قەبرەدايە , لەبەر ئەوہى ئەو دایك و باوكە پیرە لەو خەلوەتگای پیریيەدا دابراوہ لەكۆپو كچ و دۆست و رەفیق و دراوسێ . ئەو كەسەى كە پۆزانی خزمەتێدەكات زۆر پەفتارى وشكە و بێسۆزە , تەنھا وەكو كارمەندێك كە مووچە بەرامبەر خزمەتكردى ئەو بەسالداجوانە وەردەگرێت پەفتار دەكات .

خۆشەويستان : وا مەزانن كە ئەو باوك و دایكانەى كە دەخزێنە ئەو شویتانەوہ كۆپو كچەكانیان دەستكورت و ھەژانن , یان ئینسانى نەخویندەوارو ناھالین .. نەخیر , بەلكو زۆریەیان سەرمايەدارى گەورەن و دەرچووى كۆلیجەكانن و شەھادەى بەرزیان ھەيە , بەلام چونكە لەسەر ئىسلام پەرورەدە نەبوون , چونكە بڕوایان بەپاداشتى خوا نیە لەقیامەتدا , ئەوا وا تێگەیشتون كە مافى دایك و باوك لەسەر ئەولاد ھەر ئەوہندەيە كە خراپەى لەگەڵدا نەكات , كەلێنى نەدات و قسەى ناشیرینی پێنەئێ و نان و ئاوێكى بدات ! خۆ ئەگەر جار

ناچار ټك پيرى دايكو باوكى كړده وه نه وا دهچې ټو سهردانيان ټو نهو خه لوه تگای پيريه و
 چهند ده قيقه يه ك له و قه بره ي دونيادا ته ماشايان ده كات و له ژير سهرنجى ووردى ژنو
 منداله كيدا كه له ترسى نه وان ناوړې ژور قسه يان له گه لدا بكات، چهند ده قيقه يه ك لايان
 ده مينتته وه و پاشان به تنه ها به جيان دتلې. بهم شيوه يه، نه م باوكه، يان نه م دايكه،
 چهندان شه و، به و پيريه نه خوش بې، كه س نيه به لايه وه بې و دلخوشيه كي بداته وه، تا
 سهره نجام به دلته نكي و كه ساسيه وه دوور له نه ولادو خوشه ويستاني“ سهرده نيته وه و
 شاره واني به خاكي ده سپړې! نه مه نه گهر نه ولاده كې باش بې، به لام خو نه گهر
 نه ولادېكي خراب بې، نه وا هر ناشيبات ټو نهو شويڼي به سالد اچوانه به لكو فريي ده داته
 دره وه ي مالو به كه ساسيه وه ده مريت!

خوشه ويستان: فهرمون با به چنده خالېك سهره نجامي نهو كه سانه بخينه روو كه
 له گه ل دايكو باوكياندا خرابن.

په گه ۴: عاجز كړدنى دلى دايكو باوك ده بيته هوى تووړه كړدنى خواى گه وړه!
 پيغه مبرى خوا صلى الله عليه وسلم ده فهرموي: (رضا الله في رضا الوالد، وسخط الله في
 سخط الوالد) (رواه الترمذي)، واته: رازيبيوونى خوا له رازيبيوونى دايكو باوكه وه يه،
 غه زه ب و تووړه يي خواش له تووړه يي دايكو باوكه وه يه. كه واته: ههركه سى حه زده كات
 خواى گه وړه ي لى رازى بې“ با دلى دايكو باوكى رازى بكات، ههركه سيكيش دلى دايكو
 باوكى نازار بدات و تووړه يان بكات نه وا با دلنيابې كه خواى گه وړه لى تووړه يه!

له فهرموده يه كي تر دا، خوشه ويستان صلى الله عليه وسلم ده فهرموي: (رغم أنفه، ثم
 رغم أنفه، ثم رغم أنفه)، واته: قوپى به سه رو لووتى بشكي (سى جار واى فهرمو)، (قيل
 من يا رسول الله؟! عه رزيان كرد نه وه كي به نهو مال ويرانه؟ قال: (من أدرك والدته عند
 الكبر أو أحدهما، ثم لم يدخل الجنة)، (رواه مسلم)، فهرموي: به پاستى نهو كه سه
 قوپه سه رو مال ويرانه كه وا دايكو باوك يان په كيكياني هه بې، به هوى نهو دايكو باوكه وه
 نه چپته به هه شت. واته: نه گهر به هه شت به ده ست نه هيني به هوى خزمه تكدنى دايكو
 باوكته وه، نه وه تو خه ساره تمه ندې!

دوووم: سزای دووهمی نهو که سهی که بهرامبر دایکو باوکی خراپه کاره نهو به له کاتی سرهمه رگدا شایه تمنای بۆ نایهت، که به راستی ترسناکترین کات له ژيانی نینساندا بریتی به له کاتی رۆج ده رچوون، له بهر نهو هی هه رکه سیك له کاتی سرهمه رگدا به شایه تمنانه وه نه مرئ “بۆ هه تا مه تابه به دببخت و چاره رهش ده بی. پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ده فرمووی: (مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ)، واته: هه رکه سیك ئاخیر قسه و گوفتاری له کاتی له دنیا ده رچونیدا بریتی بی له (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) نهو ده چیت به هه شته وه. به لام نهو که سهی له ژيانیدا بۆ دایکو باوکی باش نه بووی” نهو شه ره فه گه وهی له ده ست ده چۆ و نهو که لیمه پیروژهی شایه تمنان نایه ته سه ر زمانی، هه ره کو نیمامی نه حمه دو ته به رانی له صه حابی به پیز عه بدوللای کوپی نه بی نه وفا وه (په زای خوای لیبت) گپراویانه ته وه که فه رموویه تی: رۆژنکیان له خزمهت پیغه مبه ری خوادا بووین، له و کاته دا که سیك به په له وه له داوان هاته خزمه تی و گو تی: نهی پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ، کوپکی گه نج وا له سه ره مه رگدایه و خه ریکه رۆحی ده رده چۆ، هه رچه نده له لای ده لێن: لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ” به لام نهو نایئ و شایه تمنای بۆ نایهت! پیغه مبه ری خوا فه رمووی: ئایا نه م کوپه گه نج له ژيانیدا نوێژی ده کرد؟ گو تی: به لئ قوربان، زۆر نوێژی باشی ده کرد. پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فه رمووی: ده هه ستن با به کۆمه ل برۆین بۆ لای نهو گه نج. به لئ کاتئ پیغه مبه رو صه حابه کان گه یشتنه لای گه نج که ببیان حالی په ریشانه و له ده قه و سه عاتدایه که دنیا به جئ بیئ، جا هه زده ت صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ چوه نزیک سه ری گه نج که وه و فه رمووی: نهی کوپی گه نج بیئ لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. گه نج که گو تی: نهی پیغه مبه ری خوا” زمانم نهو قسه ی بۆ نایهت! پیغه مبه ری خوا رووی له خه لکه که کردو فه رمووی: کئ له نئوه زۆر له م کوپه نزیک بووه و ناگای له په وشت و کرداری بووه، ئایا نه م کوپه گه نج کرده وه کانی چۆن بوه له ژيانیدا؟ عه رزیان کرد: نه م کوپه گه نج هه یج ره وشت و کرده وه یه کی خراپی نه بووه، ته نها نهو نه بی زۆر بۆ دایکی خراپ بوه! پیغه مبه ری خوا فه رمووی: دایکی زیندووه؟ گو تیان: به لئ، فه رمووی: برۆن بۆم بانگ بکن. جا کاتئ دایکی کوپه که هات، پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ به دایکی کوپه که ی فه رمووی: تو دایکی نه م کوپه ی؟ گو تی به لئ،

فرمووی: (أَرَأَيْتَ لَوْ أَجْجَتْ نَارٌ ضَخْمَةً، فَقِيلَ لَكَ: إِنَّ شَفَعْتَ لَهُ خَلِينًا عَنْهُ، وَإِلَّا أَخْرَقْنَاهُ
 بِهِذِهِ النَّارِ، أَكُنْتَ تَشْفَعِينَ لَهُ؟) واته: نهی دایکی نه م کوپه گه نه، نه گه ر نیستا ناگریکی
 گه وده بگریته وه و بیانه ویت کوپه که تی تی بخن، خه لکیش پیت بلین: نه گه ر تو تکای بو
 بکه ی نه وازی لیده هینین نه گینا به و ناگره ده یسووتینین، نایا تو تکای بو ده که ی که
 نه یخینه ناو ناگره که وه؟ نافرته که گوتی: به لئی نه ی پیغه مبه ری خوا، تکای بو ده که م
 هه رگیز دلم قبول ناکات له به رچاوی خوم به ناگر بیسووتینین! نه مجا پیغه مبه ری خوا
 صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمووی: (فَأَشْهَدِي اللهُ وَأَشْهَدِينِي قَدْ رَضِيتَ عَنْهُ)، فرمووی: ده ی
 که واته خوای گه وده بکه به شاهیدو منیش بکه به شاهید که تو له و کوپه ت پازی بوویت،
 چونکه نه گه ر تو لئی پازی نه بی“ خواه لئی رازی نابی و به ناگری دوزه خ ده یسووتینین!
 دایکی کوپه گه نه که گوتی: خواجه وا تو ده که م به شاهید، وه پیغه مبه ره که شت ده که م
 به شاهید که من له م کوپه م رازی بووم و وا گه ردنیم نازاد کرد له و هه موو خراپه یه ی
 که به رامبه ر به من کردوویت، سُبْحَانَ اللهِ له گه وده یی نه و پیغه مبه ره صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 که چهند به حیکمه ت و چون ده رووناسه، سوزو هستی نه و دایکه ی جوولاندو وای لی کرد
 که به زه یی به کوپه که یدا بیته وه و گه ردنی نازاد بکات. به راستی نه و پیغه مبه ره
 خوشه ویسته بو هه موو که سیکی نومته که ی دلسوزتره له دایک و باوک بو رولای خویان،
 هه روه کو له م رووداوه دا که نه گه ر پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه بوايه“ نه و دایکه
 هه رگیز گه ردنی نه و کوپه گه نه یی خوی نازاد نه ده کردو، کوپه که ی بو یه کجاری مالویران
 ده بوو! هه روه ها ده بی بلین اللهُ أَكْبَرُ له سوزی دایک به رامبه ر به نه ولاد. نه م پیره ژنه
 له گه ل نه و هه موو نازاره ی که له لایه ن کوپه که یه وه پیتی گه یشقوه، که چی هه رکه بیستی
 له به رچاویدا کوپه که ی ده خرته ناو ناگره وه، جه رگی ناگری تیبه ربوو، یه کسه ر هه موو
 نه و رابردوه تالای له بیر چوه و رویشته وه نه و دتخی که تازه منداله که ی لی جیاببووه و
 له دایک بووبوو، یه کسه ر گوتی: قه ت قبول ناکه م منداله که م له به ر چاومدا بسووتینین و
 من هیچ داوایه کم له سه ری نه و تکا ده که م وازی لی بینن!

به لئی خوشه ویستان، نه مجا پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ چوه لای سه ری
 کوپه گه نه که و فرمووی: (يَا غُلَامُ، قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا

عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، واته: رۆله گیان، بَلَى جگه له الله هیچ خوايه کی دیکه نیه و هیچ هاویه شیکی نیه و شاهیدیش ده ده م که محمه د بنده و پیغمبهری خوايه. کوپه که ش به کسه به دواي پیغمبهری خوادا شاه تمانی هیتا و پاشان وه فاتی کرد. جا پیغمبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرموی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْقَذَهُ بِي مِنَ النَّارِ)، فرموی: سوپاس و ستایش بۆ ئه و خوايه ی که به هۆی منه وه له ناگر پزگاری کرد!

جا با ئه مه دهرسو عیبرهت بۆ هه موو ئه و که سانه ی که ئازاری دایک و باوکیان داوه، هه تا نه گیشتون ته حاله تی سه ره مه رگو رۆج ده رچوون و وه کو ئه و کوپه که نه زمانتان نه به ستراره له شاه تمان هه ر ئیستا بچه خزمه تیان و پێیان بَلَى: داوی گهردن ئازادیتان لێ ده که ی، خو ئه گر گهردنیشمان ئازاد نه که ن ئه و خوی گهره به ناگری دۆزه خ ده مانسووتینی، به م شتیوه هه ره کو پیغمبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زۆر به حه کیمانه “هه ست و سۆزیان بجوولینی و ده ست و قاچیان ماچ بکه ن و گهردی خۆتانیان پێ ئازاد بکه ن.

سزای سێ یه م بۆ ئه و که سه ی که خراپه له گه ل دایک و باوکیدا ده کات ئه وه یه که خوی گهره له پۆزی قیامه تدا به چاوی ره حه مت ته ماشای ناکات و ناخاته به هه شتی به رینی خۆیه وه، وه کو پیغمبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمویه تی: (ثَلَاثَةٌ لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) واته: له پۆزی قیامه تدا سێ که س هه ن که خوی گهره به چاوی ره حه مت ته ماشایان ناکات و غه زه بیان لێ ده گری! سُبْحَانَ اللَّهِ. ده بی ئه و سێ که سه کێ بن؟! باش گوێ بگره نه وه کو تۆش به کێ بی له و سێ که سه! به که میان: (الْعَاقِبَةُ لِلدِّينِ) “ئو که سه ی که دلی باوک و دایکی خۆی ئازار داوه و دلایان ده شکینی.. دووه م: (وَمُذَمِّنُ الْخَمْرِ) “ئو عه ره ق خۆره ی که ته وبه ناکا و به رده وامه له سه ر عه ره ق خۆری، سێ یه م: (وَالْمَنَّانُ عَطَاءُهُ)، ئو که سه ی کاتێ خێر ده کات منه ت ده کات به سه ر ئه و که سه ی خێره که ی پێکروه و به رده وام به چاویدا ده داته وه.

به لێ “ئو سێ که سه له پۆزی قیامه تدا خوی گهره به چاوی په حه مت ته ماشایان ناکات! وه فرموی: (وَلَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ)، سێ که سیش هه ن ناچه به هه شتی به رینی خواوه “ئیلا مه گر خوا به په حمی خۆی دواي سووتانیکی زۆر له جه هه نه مدا

عه فویان بکات نه وانش، یه کهم: (الْعَاقُ لَوْلَا الدِّيَّةُ)، نه و کهسه ی خراپه ی بهرامبه ر دایک و باوکی کردوه و له ژيانیدا نه یه یشتووه دلّیان گه شی و خوشییه کی پيدا بیت! دوه م: (الدُّيُوثُ) “پیاوی ده یوټ، یان ژنی ده یوټ ناچیتته به هه شته وه، ده یوټ کی یه؟ نه و کهسه یه که غیره تی ناجوولّی له سه ر شه ره فو نامووسی خوی، نه گه ر ژنه که ی به روټ و قووتی له مالّ بجیتته ده ر غیره تی نه بلّی خوت داپوشه، نه گه ر کچه که ی قاچ و قولّی خوی پووت کردو له هه موو حه فله و شاییه که دا به شداری کردو له ده سستی هه موو نامه حره میکدا هه لپه پی و دایکه که ش نه یده گوت کچم نه وه بی شه رعییه به لکو نه گه ر باوکیشی قسه یه کی بگردایه نه وه دایکه که دیفاعی له کچه که ده کرد، به کورتی: هه رکه سیک “جا دایکه، یان باوکه “پازی یوو به بی پره وشتی مالّ و منداله که ی نه و کهسه ده یوټه و ناچیتته به هه شته وه!

سئیه م: (الرَّجُلَةُ)، نه و نافرته تی که له هه لسوکه وت و قسه کردن و جلویه رگ له به رکردندا لاسایی پیاوان ده کاته وه. بۆ نمونه ژنه و چاکه ت و پانتقولّی پیاوان له به ر ده کات!! نه م سئ که سه ش نه گه ر له دنیا دا ته ویه نه که ن و له و کرده وانه یان په شیمان نه بنه وه و واز نه هینن، نه و مه گه ر خوا به پره حمی خوی عه فویان بکات، نه گینا ناچنه به هه شته وه (تاوه کو له دژره خدا سزای کرده وه خراپه کانی خویان وهر نه گرن).

چوارهم: هه ر که سئ له گه لّ دایک و باوکیدا خراپ بی، نه وه خوای گه وره کرده وه کانی تریشی لی وهر ناگرئی. پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرموئ: (ثَلَاثَةٌ لَا يَقْبَلُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْهُمْ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا)، واته: سئ که س “خوای گه وره نه فهرزو نه سونه تیان لی قبول ناکات، یه کهم: (عَاقٌ) نه و کهسه ی خراپه له گه لّ دایک و باوکیدا ده کات، دوه م: (وَلَا مَثَانٌ)، نه و کهسه ی نه گه ر چاکه ی له گه لّ که سیکدا کرد زور منه تی به سه ردا ده کات. سئیه م: (وَلَا مُكَذِّبٌ بِقَدَرٍ)، نه و کهسه ی که قه زاو قه ده ری خوایی به درق ده زانی و بپوای پی نیه . (رَوَاهُ الطَّبْرَانِي).

به لّی به پیزان، با ناگامان له خومان بی، کاریک نه که یین که دلی دایک و باوکمان پیی بره نجی، له به ر نه وه ی هه رچه نده کرده وه ی چاکمان هه بی له نویر، له پوژوو، له حه ج و زه کات و نوژوو و ژوووی سونه ت، خوای گه وره لیمان وهر ناگرئی هه تاوه کو بۆ دایک و باوکمان

باش نه بڼ. هـروهـكو له فرموده يه كي تـري پـيغه مـبهـري خـوشه ويـستماندا هـاتـوه كه فرموده يـتـي: سـئ كـرده وه هـيه “هـر كـه سـئ هـر سـيكيان يان يه كيـك له و سـئ كـرده وانه بـكات نه و خـواي گـه وـره هـيچ كـرده وه يه كي چا كـه يـتـري لـي قـبوول نـاكـات، نه و سـئ كـرده وه يه ش، يه كـه م: شـهـريـك بـق خـوا بـرياردان، دوهـم: شـازارداني دلـي باوك و دايـك، سـئ يه م: راکردن له مـيداني غـزاو جـيها دداو پـشت كـردنه دوژمن و چـولـكـردني سـهـنـگـري شـهـر له و كـاته دا كه مـوسـلمانان و كـافران له شـهـردان دژ به يه كـتر.

هـروهـها عـهـد و لـلـاي كـورې ئـيـمامـي عـهـباس (ره زاي خـوايان لـيـبـيت)، كه شـاره زاتـرين صـهـحـابهـي پـيغه مـبهـره صـلـي الله عـلـيـه و سـلـم به تـهـفـسـري قـورثـان، فـهـرمـودـه يـتـي: سـئ نـايـهـت هـن له قـورثـاندا له هـر نـايـه تـيـكـدا خـواي گـه وـره فـهـرمانـي به دوه شـت كـرده، هـيچ كـام له و دو كـرده وه يه به بـي نه و يـتـريان قـبوول نـاكـات.

يه كـه م: فـهـرمـودـه ي خـوا كه فـهـرمـودـه يـتـي ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾ (محمـد 33)، واته: (گوـيـرـايـه لـي فـهـرمانـي خـواو پـيغه مـبهـر بـن)، جا هـر كـه سـيـك گوـيـرـايـه لـي نه مـرو فـهـرمانـي خـواي گـه وـره بـي، به لـام به گوـيـي فـهـرمـودـه و فـهـرمايشـته كـاني حـهـزـه تـي رـسـول الله نه كـات نه و خـواي گـه وـره لـيـي قـبوول نـاكـات و وهـكو نه وه وايه به گوـيـي خـواشـي نه كـرد بـي.

دوهـم: خـواي گـه وـره فـهـرمـودـه يـتـي: ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ (البـقـرة 43)، واته: نوـيـزه كـانـتان به چاكي بـكـن و زه كـاتـيش بـدهـن. جا هـر كـه سـئ هـر چـه نـده به پـيـكو پـيـكي نوـيـزه كـاني بـكات به لـام زه كـات نه دات و حـقـي فـهـقـيرو هـه ژاران له سـهـروهـت و سـامـاني خـوي دـهـرنـه كـات، خـواي گـه وـره نوـيـزه كـانـيشـي لـي قـبوول نـاكـات.

سـئ يه م: خـواي گـه وـره دـه فـهـرمـويـي: ﴿أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ﴾ (لقـمان 14)، واته: نهـي ئـيـنـسان سوپاسـگوزاري مـنـيش و دايـك و باوكـيشـت به.

جا هـر كـه سـيـك هـر چـه نـده سوپاسـي خـواي گـه وـره بـكات و گوـيـرـايـه لـي خـوا بـي، به لـام سوپاسـي دايـك و باوكـي نه كـات نه وه وهـكو نه وه وايه سوپاسـي خـوايشـي نه كـرد بـي و خـوا لـيـي قـبوول نـاكـات!

پېنجه م: ههركه سيك بڼه مری دايك و باوكی بكات“ نه وه په كيك له گوناوه گه وړه كانی نه نجام داوه, وه كو له هه ردووه صه حیخی بوخاری و موسلیمدا هاتووه“ كه پوژيكيان پيغه مبهري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رووی له صه حابه كان كردو فهرمووی: (أَلَا أُنبِّئُكُمْ بِأكْبَرِ الْكِبَائِرِ؟ - ثَلَاثًا -) سئ جار له سهر يهك فهرمووی: ئایا ناگادارتان نه كه م به وهی كه گوناوه هره گه وړه كان كامانه؟ صه حابه كان فهرموویان: به ئی نهی پيغه مبهري خوا ناگادارمان بكه, با خومانیان ئی بیاریزیښ. فهرمووی: گوناوه هره گه وړه كان نه مانه, يه كه م: (الإِشْرَاقُ بِاللَّهِ) شهريك بڼو خوا قهراردان, دووه م: (وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ) نازاردانی دئی دايكو باوك, سئ يه م: (أَلَا وَشَهَادَةُ الزُّورِ، أَوْ قَوْلُ الزُّورِ - وَكَانَ مُتَكِنًا فَجَلَسَ، فَمَا زَالَ يُكْرِرُهَا حَتَّى قُلْنَا لَيْتَهُ سَكَتَ), فهرمووی: سئ يه م گوناوه له تاوانه هره گه وړه كان بریتييه له شاهیدي درو, یان فهرمووی: له قسهی درو, پيغه مبهري خوا (كه شانی دادابوو) دانیشتو به رده وام هره دهی فهرموو ناگاتان له شاهیدی درو بڼو خوتانی ئی بیاریزیښ. تا نه وړه وهی دووباره كړده وه كه صه حابه كان له دئی خویاندا گوتیان: خوژگایه پيغه مبهري خوا هیچی تر دووبارهی نه كړدایه وه نه وړه نده خوی عه زیهت نه دایه!

به ئی خوځه ویستان زوړيك له موسلمانان وا ده زانن گوناوهی كه بیرته نهها هره قه تلو زیناو ریباو خواردنی مالی هه تیوه, به لام زوړ جار نازاردانی دئی دايكو باوك به گوناوه گه وړه نازانن و بڼو ناگان له وهی كه پيغه مبهري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له ریزی گوناوه هره گه وړه كاندا باسی بڼه مری دايكو باوكی كړدووه, خو شتیكي ناشكراشه كه هره كه سيك گوناوه گه وړه كان نه نجام بداو ته ویه په کی راسته قینه نه كات نه وه ده بڼ له ئیمانی خوی بترسئ و بزانی به دبه ختیو شهرمه زاری روژی قیامت به شی ده بڼ!

هر له صه حیخی بوخاری و موسلیمدا هاتووه كه پيغه مبهري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی ته: (مِنَ الْكِبَائِرِ شَتْمُ الرَّجُلِ وَالِدَيْهِ), واته: له گوناوه گه وړه كانه كه مړوؤ جنیو به دايكو باوكی بدات! صه حابه كان فهرموویان: نهی پيغه مبهري خوا“ ئایا كه سی وا هه یه كه جنیو به دايكو باوكی بدات؟! پيغه مبهري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: (نَعَمْ، يَسِبُ أَبَا الرَّجُلِ، فَيَسِبُ أَبَاهُ، وَيَسِبُ أُمَّهُ، فَيَسِبُ أُمَّهُ) فهرمووی: به ئی, جنیودان به باوكو دايك“ به وه ده بڼ كه جنیو به باوكی كه سيك ده دات و ئویش جنیو به باوكی نه م ده داته وه,

ههروه‌ها جنيئو به‌دايكي كه سيك ده‌دات و ئه‌ويش جنيئو به‌دايكي ئه‌م ده‌داته‌وه!

كه‌واته: ئه‌و كه‌سانه‌ي كه به‌ناوي گالته‌وگه‌پ و شه‌په‌جنيئو له‌گه‌ل ره‌فيق و هاوه‌لانياندا“ جنيئو به‌دايك و باوكي ئه‌و كه‌سه ده‌ده‌ن و ئه‌وانيش جنيئو به‌دايك و باوكي ده‌ده‌نه‌وه“ با بزنان كه‌به‌ر ئه‌م هه‌په‌شه‌يه‌ي پيغه‌مبه‌ري خوا ده‌كه‌ون و يه‌كه‌ئ له‌گوناوه هه‌ره گه‌وره‌كانيان كردووه و پيويسته هه‌رچي زووه وازي لئ‌بئين و ته‌وبه بكه‌ن.

هه‌روه‌ها ده‌توانين بلتين: ئه‌و كه‌سانه‌ش كه‌په‌فتارو كرده‌وه‌يان ئه‌وه‌نده ناشيرينه كه‌خه‌لكي ناچارده‌كه‌ن به‌نه‌زاني“ جنيئو به‌دايك و باوكيان ده‌ن و ئه‌وه‌نده ليتيان په‌ست بن“ بلتين: رووي باوكي ره‌ش بي، يان رووي دايكي ره‌ش بي، ئه‌و جو‌ره كه‌سانه‌ش (واللهُ اعلم)“ به‌ر ئه‌و هه‌په‌شه‌يه ده‌كه‌ون و وه‌كو ئه‌وه وايه بۆ خۆي جنيئوي به‌دايك و باوكي خۆي دابي، چونكه ئه‌گه‌ر به‌هۆي خراپه‌ي ئه‌مه‌وه نه‌بي“ خه‌لكي ناوي باوك و دايكي به‌خراپه ناهيئن و جنيئوي پي‌ناده‌ن

به‌پيزان: كاتئ پيغه‌مبه‌ري خوا فهرمووي: ئينسان جنيئو به‌دايك و باوكي بدا ئه‌وه گوناهيكي هه‌ره گه‌وره‌ي ئه‌نجام داوه، سه‌حابه‌كان زۆر به‌سه‌رسوپمانه‌وه فهرمويان: بۆچي ئه‌ولادي وا دروست ده‌بي كه‌جنيئو به‌دايك و باوكي بلتي؟! ئه‌م پرسياره‌يان ئه‌وه ده‌گه‌يه‌نئ كه له‌كۆمه‌لگاي موسولماندا، ئه‌مه شتيكي خه‌يال و نابئي وجودي بيئي! به‌لام به‌داخه‌وه، ئه‌م‌پۆ هه‌ر رۆله‌ي موسلمانان كه به‌پراسته‌وخۆ جنيئو به‌دايك و باوكي ده‌لئ و به‌لاشيه‌وه شتيكي ئاسايي به!

ئيمانداران: خالي كۆتايي له‌سزاي ئه‌و كه‌سه‌ي كه‌جنيئو به‌دايك و باوكي ده‌دات ئه‌وه‌يه: كه‌پيغه‌مبه‌ري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه‌تي: (كُلُّ الذُّنُوبِ يُؤَخِّرُ اللهُ مِنْهَا مَا شَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِلَّا عُقُوقَ الْوَالِدَيْنِ، فَإِنَّ اللَّهَ يُعَجِّلُهُ لِمَا يَنْصِبُ فِي الْحَيَاةِ قَبْلَ الْمَمَاتِ)، (رواهُ الْحَاكِمُ وَصَحَّحَهُ) واته: هه‌موو گوناهيك“ خوي گه‌وره به‌ويستي خۆي سزاكه‌ي دواده‌خات بۆ رۆزي قيامه‌ت، ته‌نها دل‌په‌نجانده‌ني دلي دايك و باوك ته‌بيت، كه‌خوي گه‌وره له‌دونيا داو به‌ر له‌مردن سزاكه‌ي به‌خاوه‌نه‌كه‌ي ده‌چيژئي!

وتاريبيژي به‌ناويانگو چاونه‌ترسو و هه‌قبيرژ“ شيخ عه‌بدولحه‌ميد كمشك، خوي گه‌وره پله‌ي له‌به‌هشتدا به‌رز بكا، له‌يه‌كيك له‌وتاره‌كانياندا كه‌باسي مافي دايك و باوك ده‌كات،

ئەم بەسەرھاتە مان بۆ دەگىرپىتەو دەفەرموئ: كوپىكى دەولەمەند، دوا مردنى باوكى
 دايكى دەباتە لاي خۆى بۆ ئەوھى لەلای ئەو ژيان بباتە سەرو ئاگای لە دايكى بۆ
 پىتويستىيەكانى بۆ جىبەجى بكات. بەلام كاتى ئەم كوپە ژن دىنى، ژنىك دىنى كەتەنھا
 ھەر خۆى خۆش دەوئو غەيرى خۆى كەسى تر بەشايەنى ئەو نازانى ژيانىكى خۆشى
 ھەبى! واتە: تا بلىتى ژنىكى خۆپەرستو لووت بەرزو خۆ بەزلزان بوو. ھەر كە ئەم ژنە
 ھاتە ئەم مالاو، ژيانى لە دايكى كوپەكە تال كىردو بەردەوام ھەپەشەوگۆرەشەى لىدەكردو
 ئەو مالا گەورەيەى لىكردبوو بەقەبر، ھەموو ئىواران كەكوپەكە لەئىش دەگەرايەو پىش
 ھەموو شتىك ئەم ژنە شكاتى لە دايكى مىردەكەى دەكردو دەيان بوختانى بۆ
 ھەلدەبەست. چەند مانگىكى پىچوو، دايكى داماو ھەموو ئەو سووكايەتییەى لەلايەن
 بووكەكەيەو پىدەكرا، دەيخستەو ناو دلى خۆى لاي كەس باسى نەدەكرد بۆ ئەوھى
 خەلكى نەئىن لەگەل بووكەكەيدا ئىدارە ناكات. تا ئەوھەبوو ئەوھەندەى خەفەت خوارد
 تووشى نەخۆشى (فى) لىھاتن بوو كەجۆرىكە لەشیتى و ھەركاتى ئەو فىيەى لىدەھات
 ھىچ ئاگای لەخۆى نەدەماو وەكو شىتى لىدەھات تا دەبوورايەو، ئەمجا ژنەكە بەتەواوى
 پايگەيانە كەئابى خەسووى لەو مالا دا بى! ئەوھەبوو بەمىردەكەى گوت: يەكئ لەم دوانە
 ھەلپىزە: (يان من، يان دايكت، ئەگەر دەتەوئ من لەگەلتدا بژىم لەم مالا دا بى ئەوا
 دەبى دايكت لىزە لابەى و لەبەرچاوم نەمىنى، ئەگەر دايكىشت دەوئ ئەوا من ھەر ئىستا
 مالاكە بەجى دىلم دەبى لەيەكترى جىابىبىنەو. جا خۆت بپىارى خۆت بدە!).

بەلئ، يەكەم جار كوپەكە ھەندىك دوودل بوو بەلام دوايى بپىارى كۆتايى دار،
 كەئەوھەبوو لەدەست دايكى رزگارى بپىو ژنەكەى لەدەست نەچى! بەلام ئايا چى لە دايكى
 بكا؟ خۆ ئەم تاقانەى دايكىەتىو، دايكى جگە لەم كوپى تىرى نى، كچىشى نىو مالا براو
 خوشكىكىشى نىيە تاوھكو دايكى بباتە لاي ئەوانو لەمالەكەى ئەمدا نەمىنى! بەلام كام
 مال؟ ئەو مالەى كە ئەم دايكە لەگەل ئەو ھەموو سەرۋەتو سامانەى كوپەكەيدا كەباوكى
 بۆى بەجى ھىشتىبوو تىر سكى خۆى نانى ئى نەخوارد نەوھكو كوپەكەى موحتاج و ھەزار
 بپى! ئەو مالەى كە دايكى داماو چەندان سال بەھىواى ئەوھەو چاوى دەچووە خەو
 كەپۆژىك كوپە تاقانەكەى بپىتە خاوەنى ژن و مندالى خۆى و لەسايەى بووكەكەيدا ھەندىك

پشوو بدات! به لّام وا ئیستا ئه م ماله جیگای ئه وی تیدا نابیته وه ده بی
بیواته دهره وه.

به ئی، کوپه که هه ره بهیری ئه وه دابوو که چۆن دایکی له کۆل خۆی بکاته وه دلی
ژنه که ی رازی بکا، له م کاته دا شیطان ئه م پیلانه ی به میشکدا هینا.. ئایا چی له دایکی
ده کات؟! شه ویکی ساردو سه رمای زستان، له نیوه شه ودا که هه موو خه لکی له جیگای
گه رمی خه وتندا بوون، له و تاریکه شه ودا، که ژنه که دوا ناگاداری دا به میرده که ی
که ده بی هه ره ئه مشه و دایکت له م ماله به ریته دهره وه ئه م شپته م له کۆل بکه یته وه!
کوپه که دایکی له کۆل کردو بردی به سه ربانی ماله وه یان و له و پوه له سه ره سه ر” دایکی
فری دایه خواره وه” هه ره که دایکه که و ته خواره وه چه ند هه ناسه یه کچی داو بۆ دوا جار
چاوه کانی لیکنه و ئه و ماله ی به جی میشت و مرد. بۆ به یانی که پۆژ بۆوه” کوپه که و ژنه که ی”
ده رو دراوسی و خه لکیان ناگادار کرده وه که ئه مشه و کاتئ ئه وان خه وتوون، دایکی
فییه که ی لیها تووه و چۆ ته سه ربان و خۆی خستۆ ته خواره وه و مردوه! به م شیوه یه
هه موو که س برپای پیکردن و پرسه ی بۆ دانراو کوتایی پیهات و ژنه که ئافه رینیکی باشی
میرده دلپه وه و درنده که ی کرد! به لّام چه ند سالتیک دوا ی ئه وه، کتوپر” ده سستی
په ره و رنکار که و ته کارو دادگای ئاسمان مه حکه مه ی ئه م کوپه ناکه سه به چه ی کرد،
دادگاییه ک پر به پیستی خۆی. رۆژتیکیان که ئه م پیاوه له ئیش گه راپه وه” رۆر ساغ و سه لیم و
بی عیب بوو، به لّام له ناکا و فیی لیها ت و وه کو شیتی لیها ت! سُبْحَانَ اللَّهِ. هه مان
نه خۆشیی دایکی” تووشی ئه میش بوو! تا دوا ی ماوه یه ک که ژنه خۆپه رسته لووت
به رزه که ی” چۆن کاتی خۆی له دایکی بیزاربوو ئاواش له میرده شپته که ی بیزاربوو. شه وانه
ده رگای ژووره وه ی له سه ره خۆی داده خست و میرده که ی له حه وشه ده خه واند، تا وه کو
وه رزی زستان ها ت و شه ویکیان ئه م پیاوه که ژنه که ی کرد بوویه دهره وه له نیوه ی شه ودا،
له هه مان ئه و کاته دا که دایکی فری دایه خواره وه له سه ربان و هه ره له شوینه شه وه که کاتی
خۆی دایکی لی فری دابوو خواره وه، له و شوینه وه خۆی خسته خواره وه که و ته ئه و
شوینه ی که کاتی خۆی دایکی لیی که و ته سه ره زه وی و ئه میش چه ند هه ناسه یه کچی داو
رۆحی پیسو بی په حمی به ره و به رزه به پی کسوت تا له وی به ته واوی سزای ئه و

خراپه کارى به ی که به رامبه ر دایکى کردى“ وهریگریته وه (والجزاء من جنس العمل)،
 قورئانیس ده فره رموی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَى﴾ (النازعات 26). به راستى نا له و
 به سه رهاته دا په ندو ناموزگارى هه به بۆ ههرکه سیک که ترسى خواى له دلدا هه بیت!

به لئى موسلمانانى به پیز، زانایان فره رمویانه: (إِنَّ الْعُقُوقَ دَيْنٌ لَّأَبَدٍ مِّن قَضَائِهِ فِي الدُّنْيَا
 قَبْلَ الْآخِرَةِ) واته: به راستى خراپه کردن به رامبه ر دایک و باوک فره رزیکه، پیویسته نه و فره رزه
 بدریته وه له دنیا دا پیش ناخیره ت.. به لئى، ههرکه سیک خراپه له گه ل دایک و باوکیدا بکات
 نه و خواى گه وره ههر له دنیا دا نه ولادیكى وای ده داتى که نه ویش ناوا له گه ل دایک و باوکیدا
 خراپ بیت و ههر له دنیا دا تۆله یان لیبکاته وه. له فره رمووده به کی صه حیددا که ئیمامى
 نه حمه د ریوايه تی کردوه“ پیغه مبه رى خوا صلی الله علیه و سلم فره رموویه تی:
 (إِثْنَانِ يُعْجَلُهُمَا اللَّهُ فِي الدُّنْيَا، الْبَغْيِ وَالْعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ) واته: دوو تاوانى گه وره هه ن که خواى
 گه وره ههر له دنیا دا پیش قیامه ت تۆله له نه نجام ده رانى ده ستینى، زولم و ستم کردن،
 وه خراپه کردن له گه ل دایک و باوکدا.

به لئى خۆشه ویستان، هه موومان به چاوى خۆمان نه م حه قیقه ته مان بینیه وه، ههرکه سیک
 زالم بووبی و زولمى له خه لک کردبی نه و خواى گه وره ههر له دنیا دا“ پیش هاتنى قیامه ت
 تۆله ی ای کردوته وه و سووک و پرسیواى کردوه و حه قى مه زلومه که ی لی وه رگریوته وه،
 هه مووشمان نه و که سانه مان بینیه که بۆ دایک و باوکیان خراپ بوون“ چۆن خواى گه وره
 نه ولادی خراپى داوئى وه ههر له دنیا دا خواى گه وره به هۆى نه ولادی خراپى خویانه وه تۆله ی
 لی کردونه ته وه و نه وه سزای قیامه تیش ههر خوا خۆى ده زانئى چى بۆ ناماده کردوون!

نه ی باوک و برا به پیزه کان: به دل گوئ بۆ نه م رووداوه راسته قینانه بگرن و په ندو
 عیبه رتیان لی وه ریگرن: کوپیکى خراپ له گه ل دایک و باوکیدا“ دواى مردنى دایکى“ باوکى
 به ناچارى رووده کاته مالى کوپه که یی له گه ل نه واندا ده ژى، دواى نه وه ی باوک به سالدا
 ده چئ و پشتی ده چه میته وه و لیکی به ده مدا دیته خواره وه و هۆش و بیرى تیک ده چئ و
 پاک و خاوینبی خۆى پئى ناپاریزئى“ ژنى کوپه که داوا له میرده که ی ده کات که باوکى
 فری بداته ده ره وه له ماله که یان لایبات بۆ نه وه ی منداله کانی تووشى نه خووشى نه بن
 له باپیریانه وه! کوپه که ش وه کو هه موو نه و کوپانه ی که نه بوونیان باشتره“ بۆ ره زامه ندی

دلى خانمەكەى دەستى باوكى دەگرئو بەپال دەيكاتە دەرەو دەلى جارىكى تر نەيەتەو بەم مالدە، لەو كاتەدا مندالتيكى چوار - پينچ سالانەى ئەم كوپە نەگبەتە“ بۆ باپىرى دەگرئو دەلى: باوكە بۆچى بابەگە ورتە ئازاردەو دەرەو؟ ئەويش دەلى: پۆلە بۆ ئەوئەى ئىو نەخوشىيى ئەو نەگرنەو لەوئەو تووشى نەخوشى نەبن! ئەو مندالە“ بەو كەم تەمەنيەى خويەو (وئەكو ئەوئەى خوا بىخاتە سەر دەمى) روو لەباوكى دەكاتەو دەلى: زۆر چاكە بابە گيان، بەخوا پاش چەند سالتىكى تر ئىمەش گەرە دەبينەو تو چىت لەباپىرمان كرد ئاوات لى دەكەينەو !

كوپتىكى تر باوكە پىرە بەسالداچووئەكەى لەسەر دەم وچاوارادەكىشاو لەمال دەيكردە دەرەو، باوكە پىرەكەش ھاوارى دەكردە بەدەنگى بەرز دەگريە، خەلكى كەگوئيان لەھاواروئالەو گريانى ئەم پىاوە پىرە بوو بەدەست كوپەكەيەو، زۆر بەزەبيان پىدا ھاتەوئەو كۆمەلتىكيان چوون بەلامارى كوپەكەياندا كەلتى بدەن و باوكە پىرەكەى لەزۆر دەست و قاچ دەريئىن. كاتى لەكوپەكە نزيك بوونەو، باوكەكە ھاوارى كرد: واز لەكوپەكەم بىنن! گوئيان: بۆ؟ باوكەكە زۆر گرياو پاشان گوتى: سوئند بەخوا“ بىست سال لەمەوئەر، منيش وئەكو ئەم كوپەم كەچۆن بەزەيبى بەمندا نايەتەو، منيش ئاوا بەزەيم بەباوكەدا نەدەھاتەوئەو لەم شوئىندە لەسەر دەم وچاوارامكىشاو لەمال كەردمە دەرەو، ئەمە پاداشتى خۆمە وئەيدەگرم و شايانى ئەوئەم كەوام لىبكرى، (الْعُقُوقُ دَيْنٌ لَا بُدَّ مِنْ قَضَائِهِ) ئەو قەرزەو دەبى زۆڭك بدريئەو.

خۆشەويستان: ئەم بەسەرھاتانە (شيخ محمد حَسَّان) كەووتارىيىزتىكى بەناويانگى مىصرىيە“ لەووتارەكانىدا بۆمان دەگىرئەتەو، لەبەسەرھاتىكى تردە فەرموئى: بەھەمان شىوئەى ئەوانى پىشوو، كوپىك قاچى باوكى گرتبوو بەدواى خۇيدا رايدەكىشا بۆ ئەوئەى لەمال بىكاتە دەرەو، ھەتا گەيشتنە دەرگای ھەشە، لەو كاتەدا باوكەكە بەدەم گريانەو گوتى: (كفى يا بُنَي، كفى يا بُنَي، إِلَى الْبَابِ فَقَطْ) پۆلە گيان بەسە، پۆلە گيان وا گەيشتىنە دەرگای ھەشەكە، ئىتر وازم لىبئىنە! بەلام كوپەكە گوتى: (لا، بَلْ إِلَى الشَّارِعِ)، نەخىر بەس نىيە، بەلكو دەتەبەسەر جادەكە فريئ دەدەم. باوكەكە گوتى: (وَاللَّهِ مَا جَرَرْتُ أَبِي مِنْ رِجْلَيْهِ إِلَّا إِلَى الْبَابِ فَقَطْ)، سوئند بەخوا پۆلە گيان، من كاتى خوى

هەر تادهرگای حه‌وشه به‌قاچ باوکم راکیشاو که‌گه‌یشتینه ئیره وازم لی هینا. نیستا من تا ئیره حه‌قی خۆمه وه‌ریده‌گره‌وه، به‌لام لی‌ره زیاتر رامکیشی نه‌وه زولمت لیکردوم و ناحه‌قیم له‌گه‌لدا ده‌کی!

موسلمانان به‌پێ: هەر نیستا که‌ئهم رووداوه راسته‌قینانه‌ت بیست، نه‌گه‌ر رۆژێک له‌پۆزان ئازاری دلی دایک و باوکت داوه “ئه‌وا هەر نیستا بپۆ ده‌ست و قاچیان ماچ بکه‌و داوی لی‌بورديان لی‌یکه‌و له‌مه‌ودا تا له‌ده‌ست نه‌چوون” چاکه‌یان له‌گه‌لدا بکه‌، پێش نه‌وه‌ی بمرن و دلیان لیت ره‌نجایی و به‌هۆی نه‌وه‌وه تووشی نه‌ولادی خراب ببی که‌هەر له‌دنیا دا تو‌لت لی بکه‌نه‌وه‌ و ژیا‌نی دنیا و قیامه‌ت تا‌ل و ره‌نجه‌پۆیی بێ!

به‌پاستی نه‌مپۆ ئیمه‌ له‌پۆزگاری‌کدا ده‌ژین که‌پۆزانه‌ ده‌یان دیمه‌نی دل‌ته‌زین و وێژدان هه‌ژین به‌چاوی خۆمان ده‌بینین که‌چۆن باوک و دایکه‌ به‌ته‌مه‌نه‌کان “بێ حورمه‌تیان پێده‌کری، چه‌ند دایکی سه‌رسپی به‌سالد‌اچو هه‌یه‌ که‌خاوه‌نی چه‌ند کوپو که‌چی خه‌لک خیری پێده‌که‌ن و له‌که‌لاوه‌یه‌کدا ده‌ژی و شه‌وان به‌ته‌نها رۆژ ده‌کاته‌وه، هه‌چ‌کام له‌کوپو بووک و که‌چه‌کانی ناماده‌ نین بیه‌نه‌ لای خۆیان و له‌گه‌لیاندا بژی!

خۆ کاتێ گۆزارو رۆژنامه‌کان ده‌خوینیه‌وه “که‌م ژماره‌یان هه‌یه‌ که‌هه‌والی کوشتنی باوکی، یان دایکی‌کی تیدا نه‌بی که‌ له‌لایه‌ن کوپه‌که‌یه‌وه کوژراوه! که‌نه‌مه‌ش به‌پاستی نه‌و فره‌مووده‌یه‌ی صادق‌ الامین” هه‌زه‌تی رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌رده‌خات که‌ فره‌موویه‌تی: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَقْتُلَ الرَّجُلُ جَارَهُ، وَآخَاهُ، وَأَبَاهُ) واته‌: قیامه‌ت دانا‌یه‌ت هه‌تاوه‌کو وای لی‌دێ پیاو “دراوسێ و براو باوکی خۆی نه‌کوژیت! واته‌: هه‌رکاتێ دراوسێ” دراوسێی خۆی کوشت، برا “برای خۆی کوشت، رۆله‌ ده‌ستی چووه‌ خوینی باوکی و کوشتی، نه‌وه‌یه‌کی‌که‌ له‌نیشانه‌ بچوکه‌کانی هاتنی قیامه‌ت و گۆتایی پێ هاتنی دنیا!

به‌لێ، صَدَقَ رَسُوْلُ اللهِ، به‌خوا هه‌موویمان بیستوه‌و بیه‌یه‌!
مامۆستا سه‌عیدی نه‌په‌سه‌ی (په‌جمه‌تی خوای لی‌بی‌ت) له‌باره‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که‌ باوک و دایکی خۆیان ده‌کوژن و هه‌ز به‌ له‌ناوچوون و نه‌مانیان ده‌که‌ن فره‌موویه‌تی: (ئای چ زولمێکی نا هه‌موارو چ بێ‌وێژدانییه‌که‌، که‌که‌سیک ئاوات بۆ له‌ناوچوونی نه‌و که‌سه‌

بخوازی که هه موو ژیانی کردبیتته قوربانی له پیتناوی ژیانی ئەودا! جا به پاستی بارگران بوون به بوونی ئەو پیره موباره کانه و هه زکردن به مردنیا چەند بئوژدانیه، بگره چەند نزمی و که م نرخییه!) پاشان مامۆستا سه عیدی نه پوره سی ده فەرموئ: ئەو موسولمانی به ریز: سه رنج بده و پەند وەر بگره بزانه، ئەگەر نه مریت ئەوا چار نیه و ده بیتته پیریکی به ته مەن، جا ئەگەر ریز له دایک و باوکت نه گریت ئەوا رۆژیکت به سهردا دئ که مندالە کانیشت ریز له خۆت نه گرن، ئەمەش به پیتی ئەو نه نینیهی که خوا له پرستی (الْجَزَاءُ مِنْ جَنْسِ الْعَمَلِ) دا دایناوه، له بهر ئەمه، ئەگەر قیامهتی خۆت خۆشدهوئ ئەوا که نجینه به کی گه وره و له بهرده متدا که ئەمهیه: خزمهتی دایک و باوکت بکه و ره زامه ندییا به ده ست بهینه، خۆ ئەگەر دنیا شت خۆش دهوئ، ئەوا ئەوان رازی بکه و سوپاسیشیان بکه هه تا ژیا نت به ئیسرائهت به سه ره ریت و به بۆنه ی ئەوانیشه وه رزقی پر به ره که تت بۆ بیت. ئەگینا به قورس زانیی بوونیا و ئاوات خواستنی مه رگیا و زامدارکردنی دلی ناسک و هه ستیا ریا و ات لیده که ن که حه قیقه تی ئایه تی پیرۆزی ﴿خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾ (الحج 11) به سهردا بچه سپئ.. خۆ ئەگەر سۆزو ره حمه تی ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ یشت دهوئ" ئەوا رحم بکه به سپارده کانی ئەو ﴿الرَّحْمَنِ﴾ به و سپاردانه ش که له ماله که تدا پیتی سپاردوویت!

جا خۆشه و یستانم: له کوتایی ئەم وتاره دا" بۆ زیاتر ئاشنا بوون به مافه کانی دایک و باوک ده چینه خزمهت ئەو فەرمووده یه که (إِبْنُ السَّيِّ) له ئەبو هورهیره وه گێڕاویه تیه وه که جاریکیان پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ" چاوی به پیاویک که وت کوپکی له که لدا بوو، به کوپه که ی فەرموو: ئەم پیاوه چیته؟ کوپه که گوتی: ئەوه باوکمه، پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فەرمووی: (فَلَا تَمْشِ أَمَامَهُ، وَلَا تَسْتَسْبِ لَهُ، وَلَا تَجْلِسَ قَبْلَهُ، وَلَا تَدْعُهُ بِاسْمِهِ) فەرمووی: مادام باوکت، مافی باوکیه تی له که لدا به جئ بیتنه و به م شیوه یه به له که لدا: له رێگادا له پیشه وه مه پۆ، مه به به هوی جنیو پیدانی، له پیش ئەودا دامه نیشه و به ناوی خۆیه وه بانگی مه که ..

جا موسولمانان: با ئیمه ش چاکه له که ل دایک و باوکماندا بکه ی، ریزیان لی بگرین، به ئەده ب بین له که لیاندا، ئەگەر ئەوان موحتاجی ئیمه بوون" به خۆمان و مالمانه وه

له خزمه تياندا بين به بى منعت، له كاتى قسه كردندا دهنگمان به سهر دهنگياندا بهرز نه كهينه وه، له ناو خه لكيدا زياتر له هه مووكات حورمه تيان بگيرين، دهستيان ماچ بكهين، داواى دوعاى خيريان لى بكهين، دلتيان رابگيرين، گوئى له نه صيحه ت و ناموزگارى به كانيان بگيرين و به قسه تيان بكهين. چونكه بزنان "ههركه سيك دايك و باوكى هه به، نه گهر بميتى و خواى گهره مه يلى له سهر بى رۆژيك ده بيته دايك و باوك، ههركه و له پاشه پوزدا ده بيته دايك، ههركه و له موسته قبه لدا ده بيته باوك، جا چى بجيتى نه وه ده دوريتنه وه (كما تدِينُ تُدَانُ)، نه گهر له گه ل دايك و باوكت باش بى" منداله كانيشت له گه لتدا باش ده بيت، نه گهر له گه لتياندا خراب ره فتار بى نه وه منداله كانيشت له گه لتدا خراب ده بن، ههروهكو پيغه مبهري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموويه تى: (يَبْرُوا أَبَاءَكُمْ تَبْرُكُمُ أَبْنَاؤُكُمْ) (رواهُ الطَّبْرَانِي).

داوا ده كه م له خواى گهره رهحم به نيمه شو دايك و باوكيشمان بكات، نه و باوك و دايكانه ي له زياندان خواى گهره له شيان ساغ بكاو نه وانه شيان كه مردوون خواى گهره له گوناهيان خوش بى، خواى گهره يارمه تى هه موو نه و كوپو كچانه بدات كه له خزمه تى دايك و باوكياندان، نه وانه ش كه دلى دايك و باوكيان نازار داوه خواى گهره به پرهمى خوى هيدايه تيان بداو ببنه نينسانى چا كه كار له گه ل دايك و باوكياندا ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ (نوح 28).

سەرچاوه‌كان

- 1 - قورئانی پیرۆز.
- 2 - ته‌فسیری ئاسان، بورهان محمد أمين، چاپخانه‌ی بزرگ قرآن کریم، قم، چاپی چوارهم، 2002.
- 3 - به‌نامه‌ی پیغه‌مبەر بۆ په‌روه‌رده‌ی منالان، وه‌رگێڕانی: سهام به‌رزنجی، رێدار نه‌حمه‌د، نووسینگه‌ی ته‌فسیر، هه‌ولێر، چاپی یه‌که‌م.
- 4 - رووناکی (رَبُّ الْعَالَمِينَ)، عبدالله عبدالعزيز هه‌رته‌لی، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر، 2002.
- 5 - صَحِيح وصايا الرُّسُول، سَعْدُ يَوْسُفُ أَبُو عَزِيزٍ، المكتبة التوفيقية، القاهرة، ط 1، 2001.
- 6 - التَّوْبَةُ وَالتَّوْبَةُ، لِلْحَافِظِ الْمُنْذِرِ، دار ابن الهيثم، القاهرة، ط 1، 2001.
- 7 - صَوْتُ الْمُنْبِرِ، د. صالح محمد الونيان، دار الصميعي، الرياض، ط 1، 2000.
- 8 - صَحِيح قصص الرُّسُول، سَعْدُ يَوْسُفُ أَبُو عَزِيزٍ، المكتبة التوفيقية، القاهرة، ط 1، 2001.
- 9 - خُطْبُ الشَّيْخِ مُحَمَّدٍ حَسَّانٍ، مُحَمَّدٌ حَسَّانٍ، دار إِبْنُ رَجَبٍ، القاهرة، ط 1، 1998.
- 10 - الْمُسْكُ وَالْعَنْبَرُ فِي خُطْبِ الْمُنْبِرِ، د. عائض القُرْنِي، مكتبة العبيكان، الرياض، ط 1، 2002.

وهصيه تى سييه م

﴿ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ ﴾

ووتاری دهیه م

مافی مندال

به شی یه که م

قال الله سُبحانَهُ وَتَعَالَى

﴿ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً

عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴾ (الأنعام 140)

قال رَسُولُ الله صَلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :

(تَزَوَّجُوا الْوَدُودَ الْوَلُودَ، فَإِنِّي مُكَاثِّرٌ بِكُمْ الْأُمَّمَ)

(رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ)

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين
إلى يوم الدين..

ئيمانداران و خواناسان، سه لام و په حمه تی خواتان له سهر بئ..

خوشه ویستان: پشتیوان به خوی گوره، له م وتاره دا ده چینه وه خزمهت قورثانی
پیرۆزو، هر له سوپه تی (الانعام) نایه تی ژماره (151)، که بریتی بوو له (10) وه صیه تی
رب العالمین بۆ عه ده کانی خوی. له زنجیره وتاره کانی رابردودا دوو وه صیه تمان له و ده
وه صیه ته شیکرده وه، ئینشائه لالا له م وتاره شدا وه صیه تی سئ هم شیده که یه وه
که بریتی یه له فهرموده ی خوا که ده فهرموئ: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ
نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾ (الانعام 151)، واته: مندا لانی خوتان له بهر برسیه تی و نه داری مه کوژن،
چونکه ئیمه په کتان ناخه ی، پزق و پززی ئیوه شو نه وانیش ده ده ی.

نه وه ی له م وه صیه ته ی په روه ردگاردا بۆمان دهرده که وئ، بریتی یه له دیاری کردنی
په یوه ندی نیوان دایک و باوک و پۆله ی تازه له دایک بوو.

خوشه ویستان: نیعمه ته کانی خوی گوره له سهر عه ده کانی له ژماره نایه ن: ﴿وَإِنْ
تَعْدُوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْهَا﴾ (ابراهم 34). یه کئ له به خشش و خه لات هره گوره کان
که خوا به ئینسانی به خشیه بوونی مندا له. له وانه یه نه وانه ی خاوه نی چه ند مندا لیکن، زۆر
چاک هه ست به م به خششه گوره یه نه که ن، به لام نه وانه ی که مندا لیان نیو هه تا دهمرن
به ناواتی نه وه وه ن دهنگی گروگا ل و گریانی مندا ل له مالی خویاندا بییستن، نه وانه ده زانن
که مندا ل خه لات و به خششیکی چه ند گوره یه که خوا ده بیه خشش به ئینسان. جا نه م
به خششه گوره یه، وه کو چۆن خوی گوره به قودره ت و ده سه لاتی خوی به دایک و
باوک کانی ده به خشش، له هه مان کاتدا نه و ریگایانه شی دیاری کردوه که نه م مندا له ی
پئ خوشبه خت بکړئ و سهره نجامیش خیر بۆ دایک و باوکی بداته وه.

که واته ئینسان بۆی نیه به ناره زووی خوی چۆنی حه ز لیبئ ناوا په فتار
له گه ل به خششی مندا لدا بکات، به لکو چۆن دایک و باوک مافیان هه بوو له سهر مندا ل
وه کو له وتاره کانی رابردودا باسمانکرد، به هه مان شیوه مندا لیش مافی
هه یه به سه ردایک و باوکی وه، وه کو پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمویه تی:

(يَلْزَمُ الْوَالِدُ مِنَ الْحُقُوقِ لَوْلَدِهِ مَا يَلْزَمُ الْوَلَدُ مِنَ الْحُقُوقِ لِوَالِدِهِ) (رواهُ ابْنُ النَّجَّارِ عَنْ أَبِي رَافِعٍ)، واته باوك مافی مندالەكەى لەسەریەتى، هەرەكو چۆن مندال مافی باوكی لەسەریەتى..

موسلمانان: یەكەم مافی مندال بەسەر دایكو باوكەو بەریتییە لەمافی ژیان (حَقُّ الْحَيَاة)، لە بەر ئەوەی هەر تەنھا خوای خالیق ژیان بەئینسان دەبەخشی و غەیری خواش هیچ كەسێك بۆی نیە ئەو مافە پێشێل بكات و ژیان لەكەسیكی تر بسێنێتەو و بیکوژێ و بێبەخشی بكات لەژیان. نایەتە قورئانییەكە فەرمووی: مندالەكانتان مەكوژن لەبەر هەژاری و نەداری چونكە ئێمە پزقی ئێوەشو ئەوانیش دەدەین، هۆی هاتنە خوارەو هۆی ئەم نایەتە ئەوەبوو كە: لەزەمانی جاهیلی پێش ئیسلامدا عەرەبەكان عەدەتیان وابوو، بەتایبەت ئەوانەیان كە دەستكورت و نەداریبون، دەهاتن بۆ رێگرتن لەزۆربوونی خێزانەكەیان “بەرگری مندالییونیان دەكرد، یان كاتێ خێزانەكەیان حامیلە دەبوو، بەلێدان یان بەدەرمان مندالەكەیان پێ لەبار دەبرد. خۆ ئەگەر مندالەكە لەبار دایكی نەچوایە و بەزیندوویی لەدایك ببوایە، ئەوا لەدوای لەدایك بوونی دەیانكوشت بەبیانویی ئەوەی كە ئەمان خۆیان هەژارن و نەدارن و بەهەزار حال خۆیان پێ تێردەكڕێ ئێتر چۆن بتوانن نانی مندالیان پەیداكەن. لە بەر ئەوە، مافی ژیانیان بەو كۆرپە بێتاوانە پەوا نەدەبینو و دەیانكوشت. جا خوای گەرە بەم نایەتە قورئان، ئەو جۆرە كەسانەى ئاگاداركردهوه كە هیچی تر تاوانی وانەكەن، چونكە خوا چۆن ئیستا پزق و پۆزی ئەوانی داوه، ئەوا پزقی مندالەكانیشیان دەدات، لەبەر ئەوەی پزق و پۆزی دایكو باوكیش و مندالیش “هەر خوای گەرە دابینی دەكات.

كۆمەڵێكى تر هەبوون كە دەوله مەندو دەست پۆشتوو بوون، بەلام ئەمانیش حەزیان بەمندال نەدەكردو مندالیان لەبار خێزانەكانیان دەبرد، یاخود دوای لەدایك بوونیان بەزیندوویی زیندەبـچـالیان دەكـردن! بیانویی ئەمانەش ئەوەبوو دەیانگوت: ئێمە ئیستا وەزەمان باشە و نان هەیە بێخۆین، بەلام ئەو دەترسین ئەگەر مندالمان ببێ و مندالەكان زۆر ببن و ژمارەى خێزانمان زیاد ببێ ئەم بەرەمەى ئیستا بەشمان ناکاو تووشى هەژاری و لەبرسان مردویی ببین! خوای

گه وړه وه لامي نهو خه ياله به تالو نهو وه سوه سه شه يطانئيه ي نه وائيشي دايه وه و
 فهرموي: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا
 كَبِيرًا﴾ (الاسراء 31)، واته: نه كه نه منداله كانتان له ترسي گراني و برسي تي بكوژن، چونكه
 په وړه ردگار تان پوړي به خش و مېهره بانه، نيمه پزق و پوړي ده به خشين به نه وائيش و
 به نيوه ش، چونكه به پراستي كوشتني نه وان گونا ه و تاوانئكي زور گه وړه يه! لير ه دا خوي
 گه وړه فهرموي:

﴿نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ﴾، پزق و پوړي نه وائيش (منداله كانتان) و نيوه ش ده ددين، واته نهو
 منداله ي كه هيشتا شيري دايكي ده خواو نان و ناوي سهر سيني و سفره ي نيوه نه چو ته ناو
 گه ده يه وه، هر نيسا پزقي خوي بو دياريكراوه و پيش نيوه ي باوك و دايك كه گه وړه نه و
 تواناي كارو كاسپيتان ه يه پزقي نهو منداله لاي خوا دياريكراوه و پزق و پوړي نيوه ش
 هر خوا ده دياو هي په نچ و تيگوشان و ماندو بووني خوتان نيه!

جا خوي گه وړه له باره ي هه ردو جوړه كوشتنه كه وه چ نه وانه ي كه نه دارن و
 منداله كانيان له ترسي برسي تي ده كوژن چ نه وانه شيان كه هه بوون و له داهاتو ده ترسن كه
 به هوي منداله كانيان وه تووشې نه داري و برسي تي بين، له باره ي هه ردو بوچوونه به تال و
 بي بناغه كه وه فهرموي: ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ
 اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ (الانعام 140)، واته: به پراستي نه وانه
 خه ساره تمه ندو زهره رهنه ندن كه منداله كاني خويان كوشت به ناحق و نارپه واو دور له هه مو
 زانستي يه ك، وه نه وه ي خوا پي ي به خشيوون له خويان حرام كړو له ناويان برد،
 هه موويشي به هوي درو هه لېسته وه به دهم خواوه، به پراستي نه وانه گومپان و پييازي
 هيدا يه تيان نه گرتو ته به رو هيدا يه ت دراو نين.

نيمانداران: له وانه يه هه ندې كه س وا بيربكه نه وه كه نه م تاوانه گه وړه يه كه پيشيل كړدني
 يه كه م مافي كوپه يه، كه نه ويش مافي ژيانه، نه مه ته نها له زه ماني پيش
 نيسلامداو سهره تاي هاتني نووري نيسلامه وه بووه و نيسلام به په حمه تي خوي نه و
 زولم و تاوانه ي قه لاجو كړد، به لام ده بي هه موومان نه و پاستيه بزانيه كه نه فامي و
 جه هاله ت، مارج نيه هر له يه ك به رگ وكالو له ژير يه ك دروشم و ناو نيشاندا بيت و به هه مان

کردار به پړوه بچیت، به لکول هه مو سهرده میځدا کردار جاهیله کان دووباره ده بڼه وه و هه رچه نده ناو بهرگیان جیاوازه به لام له ناخو ناوه پوکدا وهک یه کن، وهکو نه وهی له پوژگاری نه مړېدا نه م کوشتن و زینده به چالکردنی منډاله له شپوه و شپوازیکې تر داهیه، نه ویش نه وهیه که ژن و میرد ریکده که ون له سر نه وهی که مهنی منډال بوون بکن، یان که منډاله که چوه په حمی دایکې وه و ته واو دروست بوو له ناوی بهرن و واک بکن نافره ته که منډاله که ی له بار بچي.

جا به پټو یستی ده زانم، بچینه خزمهت شریعتی ئیسلامی و بزاین حوکی شهر جیه له م باره یه وه، که زوږیه ی موسلمانان بۆ نه وهی تووشی نه و گوناوه گوره یه نه بن پټو یستیان به شیکردنه وهی نه م باسه هیه!

به پرتان: هه ژن و میردیک که تازه له سهره تای هاوسه رایه تیدان و هیچ کیشه و گرفتیکې لاشه یی و ته ندروستیان نییه“ به تاییهت له لایه دایکې وه، ته نها له بهر خاتری نه وهی که نه مان تازه سهره تای ژیا نی نو یانه و با جارئ به هوی منډاله وه ژیا نیان لی تیک نه چي و بۆ خویان به ئیسراحت رابوین و نه ملاونه ولا بکن، دین مهنی منډال بوون ده که ن، یان که زانیان منډاله که خه ریکه دروست ده بی و نافره ته که حامیله یه، به هوی ده رزی و ده رمانه وه یان به هوی خو عزیهت دانی دایکې که وه (به مبهستی له باربردنی منډاله که) نه م منډاله له بارده به ن، یان هیشتا ته نها یه ک منډال یان هیه و ته واو گوره بووه و هیچ گیر گرفتیکې ته ندروستی نیه بۆ دایکې که، دووباره مهنی منډال بوون ده که ن یان له باری خوی ده بات، نه وهش ته نها و ته نها بۆ نه وهی به هوی نه رکی به خپوکردنی منډاله وه ژیا نیان قورس و گران نه بی.

نه وه با نه و جوړه که سانه بزاتن که حوکمیان“ هه روه کو نه و جوړه که سانه وایه که کاتی خوی له سهرده می نه زانیدا چه زیان به منډال نه ده کردو به پړوبیا نووی ناړه و منډاله کان یان ده کوشت. وه به پټو یستی ده زانم به دایکان و خوشکانی موسلمان رابگه یه نم که هه رگیز ئیشی و نه که ن و نه چن له سهره تای ژیا نی هاوسه ریته وه مهنی منډال بوون بکن یان منډال له بار خویان بهرن، له بهر نه وهی نه مبه له پړوانگه ی پزیشکیه وه کاریکی زور مه ترسیداره بۆ سهر دوا پوژی نه و دایکې و باری منډال بوونی، له بهر

ئەوئى ئافرەت ئەگەر لەحەملى يەكەمدا مندالى لەبارچوو ئەوا زۆر مەترسى ئەوئى
لێدەكرى كە جارىكى ترمنداللىكى بىيىو لەبى مندالى رزگارى بىيى!

مامۇستايەكى ئيماندارو بەتەقوا ئەم بەسەرھاتە واقىيەيەمان بۆ دەگىرپتەوئە
دەفەرموى: كوپو كچىك دواى بەيەك گەيشتنيان دواى سالتىك خواى گەرە كوپىكيان
پىدەبەخشىت، بەلام هەرچەندە زۆر خوشحال دەبن بەبوونى ئەم كوپە جوانە تۆبەرەيان،
لەگەل ئەوئەشدا گرفتى ئەوئەشيان بۆ دروست دەبى كەچۆن ئەم مندالە بەختوبەكەن،
بەهۆئى ئەوئى كەدايكى مندالەكە فەرمانبەر دەبىو پۆژانە لەبەيانىيەوئە تا نيوەپۆ
دەوامى دەبىو ناتوانى لای مندالەكەى بى، باوكەكەش كاسبكارى بازارپەو بەيانى تا
ئىوارە ناتوانى بىتەوئە مالهوئە، لەبەر ئەوئە دەبى پۆژانە ئەم مندالە ساوايە بەرن بۆ مالى
دايكى ژنەكە، يان دايكى كوپەكە، يان لای دەرودراسى بەجىيى بىلن! بەم شىوئە
دەروونيان نا ئارام دەبىو بەردەوام دلان لای كوپەكەيان دەبى. بۆيە ئەم دايكو باوكە
بپياردەدەن كەمەئى مندالوبوون بەكەنو نەئىلن مندالى تريان بىيى چونكە بۆيان
بەختوناكرى. بەلئى مندالەكەيان دەبىت بەپىنج سالان و پۆژىكيان دايكەكە هەست دەكات
كەحەملى هەيەو بەپەلە دەچىت بۆ لای پزىشكى ئافرەتانو دواى ئەنجامدانى فەحصى
پزىشكى، دكتورەكە دەلئى: تۆ سكت هەيەو حامىلەيت، ئافرەتەكە بەم هەوالە زۆر دلتەنگ
دەبىتو پاشان كەهەوالەكە بەمىردەكەى دەدات ئەوئىش بەهەمان شىوئە حەز بەبوونى ئەم
سكە ناكاتو بپياردەدەن بچنەوئە. بۆ لای دكتورەكەو داواى لىبەكەن بەهەر شىوئەيكە بى،
لەم سكە پزگاريان بكات، فىعلەن دەچنە لای دكتورەكەو داواكارىيەكەيانى
پىپادەگەيەنن بەلام ئەو رازى نابى ئەو ئىشە بكاتو دەرمانىك بەدات بەژنەكە تا بەهۆيەوئە
سكەكەى لەبارچىت، بەلام ئەوئەندەيان پى دەلئىت كەژنەكە دەتوانىت بەهۆئى خوئستە
خوارەوئە لەشويئى بەرزەوئە سكەكەى لەبارخۆئى بەرىت. بەلئى دىنەوئە

مالهوئەو كوپە تاقانەكەيان لەمالى دراوسىيەكيان دادەننن و دەچن بۆ بنارى شاخىك بۆ
ئەوئى ژنەكە بەسەر شاخەكەدا سەرکەوئىو لەهەندى شوئىيى بەرزەوئە بازىدات بۆ ئەوئى
كەمندالەكەى ناوسكى لەبارچى! بەلئى پاش چەند سەعاتىك كەژنەكە بەتەواوى
خۆئى ئازار دەدات، تووشى ژانەسك دەبىو سواری ئوتومبىلەكەيان دەبنو دىنەوئە بۆ

ماله وه، به لām کاتئ کهنـزیک ده بنه وه قهره بالئی به کی زۆر له ده وره بیری مالی خویان ده بینن! کاتئ که ده گه نه ماله وه بۆیان ده رده که وئ که نه مه کورپه که ی خویانه که لای ماله دراوسئ به جئیان هئشتبوو چۆته سهربان و که وتۆته خواره وه ده ست به جئ مردوو! هر که ژن و پیاوه که ئه م هه واله ده بیستن، هئشتا ناچنه سر لاشه ی کورپه که یان که ده چن بۆ لای دکتۆره که و داوای لیده که ن که به هر شیوه یه ک بئ نه هئلئ ژنه که منداله که ی سکی له باربجئ، چونکه وا کورپه تاقانه که یان مردوو وه نه گهر ئه م منداله ی ناو سکی له باربجئ ئیتر به بئ مندال ده مئنه وه! ئه مجا هه زار دوعاو پارانه وه ده که ن بۆ نه وه ی خوا په حمیان پئ بکاو وه کو ئه و تاقه کورپه ی ئی وه رگرتونه ته وه، له جباتی ئه وه ئه م کورپه ی ناو سکی دایکه که یان بۆ بئلئ!

موسلمانان: هه رگیز ناره حه ت نه بن کاتئ خیزانه که تان حاميله ده بئ و خه می ئه وه تان بئ که ناتوانن به ختوی بکه ن چونکه مندالی تریشان هیه، به لکو همدو سه نای خوای له سه ر بکه، له به ر نه وه ی نه گهر پئی ناشکور بی، نه وه دوور نیه وه کو ئه و به سه رهاته ی باسما ن کرد، خوای گه وره منداله که ی تریش ت ئی وه رگرتیه وه و پاشان به خۆت بزانی که چ هه له یه کی گه وره ت کردوو!

نیمانداران: له گه ل ئه وه دا که ئاینی ئیسلام هانی موسلمانانی داوه که پۆله یان زۆربئ و ژماره ی مندال روو له زیاده بوون بکات وه کو پئغه مبه ری خوشه ویستمان صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی (تَزَوَّجُوا، فَإِنِّي مُكَاثِّرٌ بِكُمْ الْأُمَمِ) (رواهُ أبو داود)، واته: هه ولبدنه ژن بینن، چونکه من له ناو ئومه ته کاندای خۆمتان پئوه ده نوئیم.. وه له بواری دنیا ییشدا، هه رگه لئ ژماره ی زۆر بئ، به ره مه می زیاتره، وولاتی ئاوه دانتره، توانای به رگری له خۆکردنی زۆرتره، وه کو گوتراوه: (إِنَّمَا الْعِزَّةُ لِلْكَاثِرِ). به لām له گه ل ئه وه شدا پئویسته نه وه ش بلتین که دروسته ژماره ی مندال به په زامه ندی ژن و پیاو دیاری بکری، که له نه وه نده منداله زیاتریان نه بئ. جا ئه م به رگریکردنه له بوونی مندال به وه بئ که پیاوه که تۆماوی خۆی نه کاته ناو په حمی ژنه که یه وه، به لکو مه نه که ی له ده ره وه بیرپژئی بۆ نه وه ی مندال دروست نه بئ، که له م حاله ته دا پئویسته ژنه که ش په زامه ندی له سه ر ئه م کاره ببئ، یاخود مه نعی مندال بوونه که به هۆی خواردنی هه ب، یان دانانی

لهوله ب، يان هه لگيرانه وهی په حم بئ له ژير چاوديری دکتوريکی پسپوردا نه وه نه وه منع
کړېنه له حالیکدا دروسته که په کئ له م حالانه بېته جئ:

1 - کاتئ نه و ژنو پياوه کومه لئ کړو کچي وا زوريان بېي که له وه زياتر نه توان
په وروړده يان بکن به په وروړده په کی دروست و ئيسلامی، منداله کانينان وا زور بن که دايکو
باوک نه توان و هکو پټويست به بواری په وروړده يان راپگن و ناموزگاری چاکه يان بکن.

2 - کاتئک نافرته که له لايه پزیشکيکی پسپور له بواری ژنان و مندال بووندا پټي
بگوتري که نه گهر نه م ژنه هيچي تر مندالی بېي له وانه په تووشی نه خوشی ترسناک بېي
له کونه ندای زاوريتدا، يان نه و ژنه به هوی نه خوشی تري لاشه په وه وا لاوړو بئ ميز بووي
که ئيتر به رگي مندال بوون نه گري و حاميله بوونی مه ترسی ه بئ بؤ سر ژيانی خوی و
کورپه که ی ناو سکی و، که نه مهش و هکو گوتمان ده بئ له لايه پسپوريکی بواری ژنانه وه
پټي راکه په ندرابئ نه ک خوی له خوی وه برپار بدات.

3 - کاتئ پياوه که باری نابووي زور کز بئ و دهرامه تی زور که م بئ و مندالی زوری
ه بئ و هيچيان کاسپيان پئ نه کري، باوک کهش له وه نه ترسئ که منداله کانئ له برسان
ده مرن، به لکو په قيني بېي که خوی گوره بزقي ه موويان ده دات، به لام دياره ه موو
سهرده مه کان و هکو په کتری نين، مندالی نه م سهرده مه پټويستی به چوونه قوتابخانه
ه په و بېگومان نه مهش دهرامه تی باشي پټويست، جا به مه بهستی نه وهی منداله کانينان وا
زور نه بن که به م موچه و دهرامه ته که مه نه توان خزمه تيان بکن و به لکو نه گهر ژماره ی
منداله کان که م بن نه و باشتر ده توان خزمه تيان بکن و و هکو مندالانی خه لکی ژيانينان
مام ناو هندی بئ، نه وه له م حاله شدا له بهر خاتري به رژه و هندی منداله کانينان دروسته منع
بکري، له بهر نه وهی زورکات مندالی زور نه ک هر خزمه ت به دايکو باوک و کومه لگا ناکات
به لکو زهره رو زيانتيکی زوريان ليده دات!

به داخه وه زور دايکو باوک ته نها هر نه وه په ده زانن مندالينان ه په و نان و ناويکيان
ده دهنئ و ئيتر به ره و قوتابخانه ده يانننن و که هاتيشنه وه لييان ناپرسنه وه چيان
خويتدوه و چيان له سهره بؤ به يانی، به لکو دوی ده وامي قوتابخانه په وانه ی کولانينان
ده که ن و ئيتر له ویش لييان ناپرسنه وه، به م شتیه په نه م منداله ه م دواپوژی خوی

دەفەوتی، ھەم دواپۆژی ھاوپێکانیشی دەفەوتیت. کەواتە: ئەگەر ژن و پیاویک خواوەنی دوو مندال بن و بتوانن پەرەدەبەکی دروستیان بکەن و پێیان بخوینن و پاشەپۆژ بیانکەن بە ھەلگری بڕوانامە بە کە خزمەتی کۆمەلگای موسڵمانیان پێ بکەن ئەوە ئەو دوو مندالە زۆر باشترین لە دە مندال کە بە دواي یە کدا لە دایک ببن و خوشیان نەزانن مانای بوونیان لە ژیا نداچی یە.

4 – ئیمامی غەزالی (پەرحمەتی خوای لیئیت) فەرموویەتی: ھەر لەو حالە تانە یە کە دروستە مەنەئە مندال بوون بکری، کاتێ کە ژنە کە لە خۆی بترسی کە بە ھۆی مندال بوونی زۆرەو “جوانیە کە ی بڕواو سەرەنجام مێردە کە ی لە بەرچاوی بکەوێ و دلی بچیتە سەر ئافەرەتیکێ تر ئەوە لەم کاتە دا مەنەئە مندال بوون بە پەرە زامەندی ژن و مێردە کە دروستە، ئەو ھەش دواي ئەو ھە ی کە دوو سێ مندالیان بوو، بە مە بەستی پاراستنی خوشە ویستی نێوان ژن و مێرد و دوورکە و تنەو ھە ی ئاژاو و پشیوی لە خێزاندا!

خوشە ویستان: مەسە لە یەکی تر کە پێویستە موسڵمانان لی ئاگادار بن بریتی یە لە: لە باربردنی مندالی ناو سە. بە ئێ ھە رکاتێ ئافەرەت حامیلە بوو، ئەگەر تە مەنی سە کە ی نە گە یشتبوو ھە چوار مانگ واتە سە دو بیست پۆژ، کە تا ئەو کاتە وینە ی نە یینی مندالە کە ھیشتا نە کێشراو ھە، بە لکو ھەر پارچە گۆشتیک، ئەو ھە رامە ئافەرەت دەرمان بخوا بە مە بەستی لە ناو بردنی ئەو کۆرپە یی ناو سە ی. بە لام ئەگەر لە بار برا ئەو ھە تۆلە ناکە ویتە سەر ئەو کە سە ی کارە کە ی کردو ھە! بە لام ئەگەر تە مەنی کۆرپە ی ناو سە گە یشتە سە دو بیست پۆژ، واتە چوار مانگی تەواو کرد، ئەو ھە رامە مندال لە بار بیری و ھەر کە سێ ئەم کارە بکا ئەو تۆلە ی دە کە ویتە سەر.

ئیمامی زەرکەشی فەرموویەتی: ئەگەر دایکە کە دواي حامیلە بوونی، بە ھۆی سە کە یەو ھە تووشی مە ترسی بوو، دکتۆرە یەکی پە سپۆری لە خواترسی زۆر شارەزا “دواي پشکنینی تەواو بە ھۆی سۆنەر ھە یە قینی بۆ پە یدا بوو کە ئەم دایکە بە ھۆی ئەم کۆرپە یی ناو سە کی ھە ژیا نی دە کە ویتە مە ترسی یەو ھە (90%) لەوانە یە بمری و ئەو مندالە ی لی جیا نە بیتەو ھە، یان بە ھۆی ھە تووشی نە خوشییەکی درێژخایەنی مە ترسیدار ببی، ئەو ھە دروستە دەرزی یان حە ب بە کاربیتێ بۆ ئەو ھە ی مندالە کە ی لە بار بچی و ژیا نی خۆی

پاريزراوبن. به پريزان: بابزانين ثايا توله ي كورپه ي ناسك (دِيَّةُ الْجَنِين) چي به ؟! ثايا كه سيك ببيته هوكار (سَبَب) بۆ له بارچووني منداليك چي دهكه ويته سر؟ خويني كورپه ي ناسك كه به هوي دهستدرزي كردنه سر دايكه كه وه، منداله كه به مردويي له دايك بيت، جا هرقى نيه كورپه يان كچ بيت، كورپه يه كي ته واو بيت يان هر پارچه گوستيكي وينه كراو بيت، هر كه سيك ببيته هوي له بارچووني نه منداله، نه وا پيوسته كويله يه كي نير يان مي بدا له خويندا. جا نه گهر وه كو نه زه مانه كويله نه بوو، دهبي پينج وشر يان نرخی پينج وشره كه بدرئ به ميراتگراني نه و كورپه له بارچووه.

نيمانداران: نه م ئيسلامه پيروزه، نه وهنده گرنگيداوه به پاراستني مافي ژيان بۆ هه موو ئينسانيك، با نه ئينسانه كورپه يه كي ناو سكيش بيت، كه نه م هرجانه ي داناوه بۆ نه وه ي مافي كه س نه فەوتی و كه س نه توانی دهستدرزي بكاته سر دايكيك كه كورپه ي له سكدايه، جا هركاتيك كه سيك نه م هرجانه ي ل هاته جي دهبي خويني كورپه كه بدات: **يه كه م:** نه و كه سه ي له ئافره ته كه ي داوه، دهبي به ليدانيكي وا توند بوو بيت كه بگوتري نه م ليدانه بوو به هوي له بارچووني نه منداله، وه كو شقيكي به هيز، يان زلله يه كي توند كه ئافره ته كه بخاته سر زه وي، يان به ردك به سكي ئافره ته كه دا بدا، يان داريك گچانيكي ل بدا، يان به زور دهرمانكي واي دهرخواردی ئافره ته كه دا كه ده بووه هوي له بارچووني كورپه كه ي، نه وه له هه موو نه م حاله تانه دا خوين دهكه ويته سر نه و كه سه ي كه بوو به هوي له بارچووني كورپه كه. به لام نه گهر كه سيك به حال دهستي له ئافره ته كه داو منداله كه ي له بارچوو، نه وه هيچي ناكه ويته سر.

دووهم: مەرج بۆ نه وه ي خويني كورپه ي ناسك واجب بيت نه وه يه كه منداله كه به مردويي له دايكي جيا ببيته وه، به لام نه گهر كه سيك له دايكه كه ي داو دايكه كه به و ليدانه مردو، منداله كه ش له سكيذا مردو ليتي جيا نه بقوه، نه وا هر خويني دايكه كه واجب دهبي و خويني منداله كه واجب نابي.

سييه م: وه كو گوتمان دهبي مناله كه به مردويي له دايكي جيا بوو ببيته وه، به لام نه گهر له نه جامي نه و ليدان و ئازاردانه تونده دا، منداله كه به زيندويي له دايكي هاته دهره وه و له بارچوو، نه وا ته ماشا ده كه ين" نه گهر منداله كه ماوه يه ك ژياو هيچ ئازاري نه بوو، دواي

ئەوە مرد، ئەوا ھېچ خۆيىنىك ناكەوئىتە سەر ئەو كەسەي كە لە ئافرەتە كەي داو، چونكە لەوانەيە ئەو مندالە دواي جيابوونەو لەدايكي “بەھۆكارىكي تر مردبى، بەلام ئەگەر لەكاتى جيابوونەو لەدايكي مندالەكە زىندوو بوو، بەلام ھەر كە لەدايكي جيابوونەو يەكسەر مرد، يان ماوھەيك بە ئازارەو ژیائو پاشان مرد، ئەوا خۆيىنىكي تەواو واجب دەبى، واتە ئەگەر مندالە لە بارچوو كە كۆر بى، دەبى لەم حالەتەدا، سەد حوشتەر بدرى بە وارثى ئەو كۆرپە لە بارچوو!

وھە نيشانەكانى ژيانىش دواي جيابوونەوھى كۆرپە لە لەدايكي يەكئىكە لەمانە:
دەنگى لى بى، ھەناسە بدار، دەم بجولئىتى و مەك بمژى، يان بەتوندى قاچ و دەستى بجولئىتى، ئەو لەبەر ئەوھى بەزىندوويى لەدايكي جيابوونەو بە ئازارەو ژیائو، دواي لەبارچوون و مردنى، خۆيىنى ئىنسانى گەورەي بۆ ديارىدەكړى. بەلام ئەگەر كەسێك لە ئافرەتەيكي دا ئافرەتەكە حاميلە بوو و ئەم ئافرەتە بەم ليدانە مرد، دواي مردنى دايكەكە مندالەكەش بە مردوويى لەدايكي جيابوونەو، ئەوا دەبى خۆيىنى دايكەكە بدا كە خۆيىنى تەواو، خۆيىنى كۆرپە لە لەبارچوو مردووەكەش بدات كە پيئىنج حوشتەر، يان قىمەتى پيئىنج حوشتەر كە بدات..

ئىمامى بوخارى (پەحمەتى خواي لىبىت) لەصەحىحەكەيدا لەحەزەتى ئەبو ھورەيرەو (پەزەي خواي لىبىت) دەگيرتتەو كە فەرمويەتى: جاريكيان دوو ژنى ھۆزەيلى بوو بە شەريان، يەككيان بەردىكي گرتە ئەوى تريان كە ئەوھى بەردەكەي بەركەوت “حاميلە بوو، ئيتەر بەم بەردە خۆي و مندالەكەي ناو سكي مردن. جا بۆ چارەسەري ئەم كيشەيە ھەردوو بنەمالە ھاتنە خزمەتى پيغەمبەر ﷺ، پيغەمبەري خواش برياريدا كە خۆيىنى كۆرپە دەكاتە بەندەيەك {جا ئيتەر بى يان مئ، ئەگەر بەندە دەستەندەكەوت پيئىنج حوشتەر دەدرى}، وھە فەرموي: خۆيىنى ژنە كۆژراو كەو خۆيىنى كۆرپەكەي ناوسكي لەسەر كە سوكارى ژنە قاتيلەكەيە نەك لەسەر ژنە تاوانبارەكە خۆي، وھەميراتى ژنە كۆژراو كەيشى دا بە مندالەكانى و خزمە ميرات بەرەكانى ژنەكە. جا كاتى پيغەمبەري خوا ئەم بريارەي دا، كابرايەك بە ناوي (حەمەل) كە كۆرپەزاي نابيغەي ھۆزەيلىيە، لەمە جليسەكەدا بوو، بەم شەرە ناوازي بوو،

گوتی: ئەی پێغه مبه‌ری خوا من چی بڵێم، ئاخر منداڵێک نه‌ ئاوی خواردۆته‌وه‌، نه‌ نانی خواردوه‌، نه‌ ورته‌ی له‌ده‌م هاتۆته‌ ده‌ره‌وه‌، نه‌ نقه‌ی لیوه‌ هاتوه‌، شتی وا چۆن خوینی هه‌یه‌؟! پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم فرمووی: خه‌لکینه‌ ئه‌وه‌ی من گوتم شه‌رعی خوا وایه‌ و فرمانی خوا وایه‌، به‌لام ئه‌م کابرایه‌ به‌م قسه‌ قوتانه‌ی“ وا ده‌رده‌که‌وی که له‌ده‌سته‌ی کۆله‌نانی و فالچی و کاهینانه‌.

به‌پێزان: هه‌روه‌کو چۆن ئه‌گه‌ر که‌سێ له‌ئافره‌تێکی حامیله‌ بدات و منداڵه‌که‌ی له‌باریه‌ریت خوینی ده‌که‌وێته‌ سه‌ر، به‌هه‌مان شتیه‌ ئه‌گه‌ر که‌سێک ئافره‌تێکی حامیله‌ بترسێنێ و ببتوقینێ و به‌وه‌یه‌وه‌ منداڵه‌که‌ی له‌باربچێ ده‌بێ خوینی ئه‌و کۆرپه‌یه‌ بدات. هه‌روه‌کو میژووی ئیسلام بۆمان ده‌گێرێته‌وه‌ که‌ جارێکیان له‌سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی حه‌زه‌ره‌تی عومه‌ری کوپری خه‌تابدا (په‌ژای خوای لیبیت) کابرایه‌ک ده‌چێته‌ خزمه‌ت ئه‌میری ئیمانداران و شکاتی ئه‌وه‌ ده‌کات که‌ ژنه‌که‌ی زۆر له‌گه‌ڵیدا خراپه‌، به‌لکو ئیمامی عومه‌ر تۆزێ بۆی نه‌صیحه‌ت و ئامۆژگاری بکات و دووبه‌ره‌کی و ناکوکی له‌خه‌یزانه‌که‌یان بجێته‌ ده‌ره‌وه‌. کاتێ ئیمامی عومه‌ر به‌دوای ژنه‌که‌دا ده‌نێرێ، ژنه‌که‌ له‌و کاته‌دا حامیله‌ ده‌بێ، که‌ ده‌لێن و ئیمامی عومه‌ر بانگت ده‌کا و می‌رده‌که‌ت شکاتی لای ئه‌و لیکردووی، ده‌زانێ خه‌لیفه‌ی موسلمانان له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌موو سۆزو شه‌فه‌قه‌ته‌ی که‌ له‌گه‌ڵ په‌عه‌یه‌ت و ژێرده‌سته‌کانیدا هه‌یه‌تی، به‌لام مافی که‌سێش به‌سه‌ر که‌سه‌وه‌ ناهێلێ و تۆله‌ی لێ ده‌ستینێ و هه‌ر ته‌مببێ ده‌کات. ئه‌میش خۆی ده‌زانێ چه‌ند خراپه‌ی له‌گه‌ڵ هاوسه‌ره‌ باشه‌که‌یدا کردوه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ ترسێک دێته‌ دڵیه‌وه‌ و منداڵه‌که‌ی له‌بارده‌چێ. کاتێک ئه‌م هه‌واله‌ به‌ئیمامی عومه‌ر ده‌گاته‌وه‌ هه‌موو گه‌وره‌پیاوانی سه‌حابه‌ کۆده‌کاته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی پاوێژیان پێبکات ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی که‌ ئایا خوینی ئه‌و منداڵه‌ له‌بارچووه‌ی ده‌که‌وێته‌ سه‌ر که‌ به‌هۆی ترسان له‌وه‌وه‌ له‌بارچووه‌؟! زۆربه‌ی سه‌حابه‌کان په‌شیمان له‌سه‌ر ئه‌وه‌بوو که‌: نه‌خه‌یر هه‌یج ناکه‌وێته‌ سه‌ر، چونکه‌ خۆ تۆ رقت له‌و ئافره‌ته‌ نه‌بووه‌ و له‌سه‌ر خۆت بانگت نه‌کردوه‌، به‌لکو تۆ وه‌کو نه‌صیحه‌تکار و باوکێک بانگت کردوه‌ و بۆ مه‌صله‌حه‌تی خۆی و ماڵ و می‌رده‌ی خۆی بووه‌، به‌لام ئیمامی عه‌لی فرمووی: نه‌خه‌یر من له‌گه‌ڵ ئه‌م په‌نیه‌دا نیم، به‌لکو من ده‌لێم مادام ئه‌و کۆرپه‌یه‌ به‌هۆی ترسی دایکیه‌وه‌ له‌تۆ

له بارچووه، نهوا خوینت ده که ویتته سهرو ده بی پینچ حوشت بدهی
به دایکو باوکی نه و منداله!

نیمای عومر په ټه که ی نیمای علی په سهند کردو پینچ حوشتی له مالی خوی دا
به دایکو باوکی منداله که!

خوشه ویستان: په کیکی تر له و شتانه ی که ناینی پیروزی نیسلام زور گرنگی پیداوه و
په کیکه له مافه کانی ژبانی مندال و پیویسته دایکو باوک پیش به یه که گیشتیان نه نجامی
بدن بریتیه له پشکنینی پزشکی پیش هاوسه رگرتن (الفحص الطبی قبل الزواج) که زور
له حکومته کانی نیستا چند یاسایه کیان ده رکردوه سه بارهت به پیویستی بوونی نه م
فه حصه پزشکیان به پیش به هاوسه ربوونی کوپو که که. دیاره نیسلام پیشینه ی هیه
سه بارهت به م مه سه له یه، به لام جیی داخه نه و تاقیکردنه وه پزشکیه زور له پزشکیه کان
ته ساهولی تیدا ده که ن و به هندی ناگرن و کوپو کچیش له بهری هلدین، که به راستی
نه مهش ناکامه که ی خراب ده که ویتته سه ر منداله کانیان. یان زورجار له ولاتی نیمه کوپو کچ
دوای به یه که گیشتیان نه مجا به مه به سستی عه قدی زه واجی لای حاکم نه م
فه حصانه ده که ن!

دکتور (وجیه زین العابدین) له پيساله که ی (الإسلام والتربية الجنسية) دا گوتویه تی:
پیویسته له نیزامی نیسلامیدا کچ و کوپ پیش نه وه ی به یه که بگن فه حص بکرتن،
به تاییه تی بۆ زانینی باری زاویتی نافرته که که نایا مندالی ده بی یان نا، هه روه ها ده بی
فه حصی پیاوه که بکرت، نه وه کو نه خوشیه کی درمی نه زوکی یان شیتی هه بیت، بۆ
نه وه ی پیش به یه که گیشتیان چاره سهریان بۆ بدوزیتته وه و چاره سه ریکرتن و دوای
ماوه ی ژن و میردایه تی دلته نگه و ناپه حه تی پویان تی نه کات. جا یه کئ له و شتانه ی
که پیویسته بکرت، پشکنینی گروپه کانی خوینی ژن و میرده، له بهر نه وه ی چوار
نیحتمال هه یه په نگه پرویدات:

نیحتمالی به که م: گروپی هه ر به که له ژن و میرد، خوینه که یان گروپی (+) بیت.

نیحتمالی دووه م: گروپی خوینی ژن و میرده که (-) بیت.

ئىحتىمال سىيەم: گروپى خوينى ژنەكە (+) بىت و گروپى خوينى پياوۋەكە (-) بىت. جا ئەگەر گروپى خوينەكان بەم شىۋەيەبوو، ئەوا ھېچ گىروگرفتىكى خوينى لەنتوان ئەو ژنو مىردەدا نايىت و دەتوانن بەيەك بگەن. بەلام ئىحتىمالى چوارەم ئەوۋەيە: گروپى خوينى ژنەكە (-) بىت و ھى مىردەكەى (+) بىت، ئەو كاتە گروپەكانى خوينى ژنو مىرد رىك نايىت و جياواز دەبىت كەخۆشەختانە ئەم ئىحتىمالى چوارەمە زۆر كەم پرودەداتو، لەم حالەتەدا پەنگە مندالەكە گروپى ئىجابىي باوكى ھەلگىرىت و لەلای دايك دژە مژادى خوينەكەى كە (-) گروپە دروست دەبىت، ئەمەش لەناكامى سىك پىرى بەمنداللىكى ئىجابى (+) گروپ خوين. جا لەوانەيە منداللى يەكەم ئاسايى بىت، بەلام لەمنداللى دووھم و سىيەمدا، مندال تووشى حالەتلىكى ئاناسايى دەبىت و زۆر جار ئەو مندالانە گروپى و لەپوللازو ئىفلىچ دەردەچن. جا لەبەر ئەو، بۆ ئەوۋەى ئەو مندالە بىگوناھە لەخۆشىي ژيان مەحرۇم نەبى، واجبە و زۆر زەرورە كەكوپو كچ پىش ئەوۋەى بچنە كەژاۋەى ھاوسەرايەتتەيە ئەو شىكارى گروپى خوينەيان ئەنجام بدەن، بۆ ئەوۋەى ئەگەر گروپى خوينەكەيان لەئىحتىمالى چوارەم بوو، لەلايەن دكتورى پىسپۇرەو چارەسەريان بىرىت و ژيانى كۆرپەكە نەكەۋىتە مەترىسيەو!

ھەرۋەھا يەككىلى تر لەو شتانەى كەئايىنى ئىسلام نەك ھەرنەھى لى نەكردوۋەو بەتاۋانى نەزانىۋە، بەلكو زۆر بەزەرور و پىۋىستىشى دانائوۋە ئەوۋەيە كەئافرەتى حامىلە ناو بەناو سەردانى پزىشكى (سۆنەر) بىكات بۆ دلتىابوون لەبارودۇخى ئاسايى كۆرپەكەى ناو سكى!

ھەرۋەھا دەبى بەواجبىكى دىنى بزاندرى كاتى ئافرەت حامىلەبوو، لەو كاتەدا لەلايەن ھاوسەرەكەىو كەسانى دەۋرۋەريەو، ئەۋپەرى ئىسراحت و دلخۆشى و ژىنگەيەكى ئارامى بۆ دابىن بىرى، لەبەر ئەوۋەى زانايانى پزىشكى دەفەرموون: كاتىك مندال لەسكى دايكىدا دەگاتە تەمەنى ھەوت مانگى، لەو كاتەدا ئەگەر دايكەكەى دلخۆش و ئارام بى، ئەو مندالە دەست دەكات بەسەماكردن و زۆر خۆشحال دەبى، بەلام ئەگەر دايكەكە دلئەنگو ئارام بى، ئەوا مندالەكەش لەناو سىكىدا ئارام دەبى و ھەست بەناپەھەتى دەكات و ئەمەش كاردەكاتە سەر بارى تەندروستىي مندالەكەو تەنانت

لهسكى دايكىدا لهپو لاوازی دهكاتو كه له دايكيش بوو، تا گه وره بيش مندالتيكى خه موكو خه فته تبار دهرده چيت. به لام نه گه ر دايكه كه دلخوش بوو، نه وا منداله كه ش نارام ده بيتو ته ندروستی له بارو باش ده بيتو له دواى له دايك بوونيشى مندالتيكى پووخوشو دهم وچاو كراوه ده بيت.

خوشه ويستان: نه م ناينى نيسلامه كه سهرتاپا په حمه ته، هه مووى هه مافى نينسانه، مافى نينسانيش له نيسلامدا نه وه نده به رزو به رتزه، نه وه تا له م بابته تى پاراستنى ژيانى كورپه دا جياوازی ناكات ثابا نه و منداله تى كه له سكى دايكيدايه تى دايك و باوكه كه تى موسلمانن يان كافرن، با دايك و باوكه كه تى دوزمنى خواو يغه مبه ريش بن، له بهر خاترى كورپه كه تى ناوسكى، نابى دايكه كه تى بترسيتري و توشى دلپاوكى بكرى و نازارى دهر وونى بدرى، نه وه كو ببيت هوى له بارچوونى كورپه كه و مردنى، يان نارپه حهت بوونى كورپه له كه له ناو سكى دايكىدا به هوى نارپه حهت بوونى دايكيه وه وه كو باسما ن كرد، كه كورپه له به نارپه حهت بوونى دايكى نا نارام ده بيتو خه فته ده خوا.

جا نازيزان: نه وه تى كه ده يلتين نه وه نه بى هه ر قسه بى، به لكو به كردارو به پر هفتار نه م حه قيقه ته سه لميتراوه. با نمونيه كه باس بكه ين: سه ركرده تى پاله وانى كوردنوبانى نيسلام سه لاهه دينى نه يووبى (په حمه تى خواى لي بيت) بى ده سترگرتنه وه به سه ر شارى نه ينه وادا، هير شيكى دليرانه تى كرده سه ر شاره كه، جا له و كاته دا خيزانى پاشاى موصل سكى پر بوو، وه كاتى له دايكبوونى كورپه كه ش نزيك ببووه، هه موو ده سته و دائيره تى پاشا له ناو كوشكدا خه مى نه وه يان ليها ت كه له وانه يه شاژن له م جهنگه سامناكه دا بترسيت و به و هوى وه سه كه كه تى له بار بچيت، بويه دواى گفتوگو و گه پان به دواى چاره سه رى نه م مه سه له يه دا، دايكى شاژن گوتى: من ده چم بى لاي سه ركرده تى موسلمانان كه سه لاهه دينى نه يووبيه و تكاى ليده كه م كه دوو مانگى تر نه م جهنگه دواخت تا كه كه م به هيمنى و بى دلپاوكى شازاده تى بيت. پاشا به خه سووى گوت: و ايزانم رويشتنه كه ت بى سوود ده بيت، چونكه سوزو به زه بى له ناو جهنگدا كونا بيت وه و له كاتى شه ردا خاترو خوشى له نيوان دوزمنه كاندا نيه. به لام دايكى شاژن له تاوى كه كه تى هه ر سووربوو له سه ر بپيارى خوى و نه وه بوو كاتى گه يشته خزمه ت سه لاهه دينو

داواکارییه که ی خسته پوو سەرکرده ی ئیسلام، پەرورده ی مه کته بی قورئان به بی و هستان و دودلی فەرمووی: ئیمه ی موسلمان نابینه هۆی دل دا که وتن و تواندنی ژنانی سک پوو له بارچوونی کۆرپه بی گونا هه کانیان، نه وا بریارمدا تا دوو مانگی تر جهنگ بههستی و هه مووتان دلنیا بین که ههیرشتان ناکهینه سەر تا نه و کاته ی دوا ی دوو مانگه که شائن منداله که ی به ئاسوده یی ده بی!

به راستی شانازی به بۆ ئیمه ی کورد، که سەرکرده موسلمان هه کانیان ئاوا به چاکی له رهحم و رهحمه تی ئیسلام که یشتوون و، ههچ شتی له حهقیقه ته گه وره یه لای نه داوین. سه لاهه دین نه یفه رموو: جا نه وه که ی موشکیله ی منه، خو ژنی خهلیفه ی موسلمانان حامیله نیه! نه یفه رموو: باوک و دایکی نه و منداله دژمنی سه ره ختی ئیسلام و کۆرپه که شیان هه روا ده بی، که واته هه ر ئیستا به مرئ باشتره! نه یفه رموو: ئاخه نه مه جهنگه و ئیوه تا دوو مانگی تر ته واو خو تان کۆده که نه وه و کۆمه ک و یارمه تیان له ملال و لاهه بۆ دیت و نه م مؤله ت دانه تان به زه ره ری ئیسلام و له شکری ئازادی به خشی ئیسلامی ته وا و ده بی!

ئازیزان: هه ره چنده نه مانه هه مووی حهقیقه تن و سەرکرده ی سه ربازی نه مانه باش ده زانی، به لام هه شتا نه م راستیانه نابنه هۆکار بۆ نه وه ی ژبانی کۆرپه یه کی ناوسکی دایکی کی کافر بخه یته وه مه ترسی به وه!

ئیماندارانی به پێژ: با بزانیان ئایا دوا ی ته واو بوونی دوو مانگه که و له دایک بوونی کۆرپه که به سه لاهه تی، دوا ی نه وه چی پووده دات؟ به ئی پاش کۆتایی هاتنی دوو مانگه که، پاشای موصل و خهزانه که ی به مه لۆتکه وه و دایکی شازن و وه زیرو ده ست و پێوه ندیان، چوونه خزمه ت سەرکرده ی کوردی موسلمان و به بی شه پوگه پ کلیلی شاری نهینه وایان خسته به رده ستی و فەرمووی هاتنه ژووره و بیان لیکرد! چونکه تیگه یشتن نه مانه نه هاتوون خاک و وولاتی ههچ نه ته وه یه ک داگیرکه ن، به لکو فیهلن پزگارکه رن و هه موو ئاواتیان به ئازادی و ئارامی ژبانی مرقه کانی سه ره زه وی به به جیا وازی ئاین و بیرو به رواشه وه! به ئی، نه مه یه پۆلی گرنگیدان به نینسان له کاتی جهنگدا! ده ی ده بی له ئاشتیدا چون بیته؟! ده بی ههینه خه یالی خو ت، که سەرکرده یه کی پالهانی

سەرکەوتووی پشتی خاچ په‌رستان شکین، ئا به‌و جوړه گرنګی ته‌نانه‌ت
به‌ساوایه‌کی هیشتا له‌دایک نه‌بوو بدات، ئیتړ ده‌بئ مافی مروّفه‌گه‌وره‌کانو
که‌نجو پیره‌کانی چوڼ پاراستبئ؟!

داوا ده‌که‌م له‌خوای گه‌وره‌رحم به‌خۆمان و دایک و باوکمان و خیزان و مندالمان
بکات..له‌گه‌ل هه‌موو نیماندارانی ئومه‌تی محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم دا،
له‌دینه‌که‌مان زیاتر شاره‌زامان کا..

هه‌موو لایه‌کمان سه‌رفرازو سه‌رکه‌وتووی دونیاو دواپوژکا..
اللَّهُمَّ آمین..

وتاری ژماره یانزه مافی منداډ

بدهشی دووهم

قال الله سُبحانَهُ وَتَعَالَى:

﴿ وَذَكِّرْياً إِذْ نَادَى رَبُّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْداً وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ، فَاسْتَجَبْنَا لَهُ
وَوَعَدْنَا لَهُ الْيَحْيَى وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَباً
وَرَهْباً وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ﴾

(الانبياء 89 - 90)

قال رَسُولُ الله صَلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

(لَوْ أَنَّ أَحَدَهُمْ، إِذْ أَتَى أَهْلَهُ، قَالَ: بِسْمِ اللهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ
الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا، قِيلَ لَدُ بَيْنَهُمَا وَلَدٌ، فَلَا يُصِيبُهُ الشَّيْطَانُ أَبَداً)

(رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ
إِلَى يَوْمِ الدِّينِ..

نیماندارانی به پرتزو خۆشه‌ویست، سه‌لام و په‌حمه‌تی خوا له‌هه‌مو لایه‌کمان بێت، له‌وتاری رابردودا باسی ئه‌وه‌مان کرد که‌خوای گه‌وره ئامۆژگاریمان ده‌کات سه‌باره‌ت به‌نه‌وه و پۆله‌کانمان و فهرمووی: ئه‌ولادو منداڵه‌کانتان مه‌کوژن له‌ترسی ئه‌وه‌ی نه‌توانن پوزیبان بۆ دابین بکه‌ن، چونکه‌ من پزق‌وپوزی ئیوه‌شو ئه‌وانیش ده‌ده‌م.

جا خۆشه‌ویستان: له‌پاستیدا وه‌کو کوشتنی حه‌قیقی و راسته‌قیقه‌ هه‌یه وه‌کو ئه‌وه‌ی منداڵه‌که‌ت بخه‌یته چالێکه‌وه‌هه‌ گه‌لی بخه‌یته سه‌ر تاوه‌کو ته‌واو پۆچی ده‌رده‌چێ و ده‌مری، به‌هه‌مان شیوه‌ش منداڵ له‌لایه‌ن دایک و باوک‌وه‌ ده‌کوژێ و ژیا‌نی ده‌فه‌وتیترێ، ئه‌وه‌ش کاتێ که‌په‌روه‌رده‌یه‌کی دروستی نه‌که‌ن و ئه‌و مافانه‌ی که‌خوای گه‌وره‌و پیغه‌مبه‌ری ئیسلام صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ بۆ منداڵیان داناوه به‌رامبه‌ر منداڵه‌که‌یان جێ به‌جێ نه‌که‌ن. که‌واته له‌م پۆژگارو سه‌رده‌مه‌دا ئه‌گه‌رچی منداڵ له‌لایه‌ن باوک یا‌ن دایکه‌وه‌ له‌ترسی برسپه‌تی زینده‌به‌چال ناکرێ و ناکوژێ، به‌لام به‌جۆریکی تر ژیا‌نی منداڵ له‌ناو ده‌برێ و ژینی ئی ده‌کری به‌ژان، ئه‌ویش به‌وه‌ی که‌باوک و دایکانه‌کی زۆر هه‌ن زۆر که‌م ته‌رخه‌من به‌رامبه‌ر پۆله‌کانیان و هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ هه‌چ مافیکی منداڵه‌کانیان نه‌داوه، به‌لام دواتر که‌منداله‌کانیان گه‌وره‌بوون ئه‌مجا چاوه‌پێی ئه‌وه‌ن که‌پۆله‌کانیان که‌کچ و کوپه‌کانیان خزمه‌تیان بکه‌ن و مافی دایک و باوکیان بزانن، به‌لام بێ‌ئاگا له‌وه‌ی که‌چۆن دایک و باوک مافیان له‌سه‌ر منداڵ هه‌یه، منداڵیش له‌ته‌مه‌نی منداڵیدا مافی له‌سه‌ر دایک و باوکی هه‌یه، وه‌کو پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فهرموویته‌تی: (كَمَا أَنَّ لِوَالِدِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، كَذَلِكَ لِوَالِدِكَ عَلَيْكَ حَقًّا) (رواهُ البخاري).

واته: هه‌روه‌کو چۆن تۆ مافت به‌سه‌ر منداڵه‌که‌ته‌وه‌ هه‌یه، به‌هه‌مان شیوه‌ش منداڵه‌که‌ت مافی له‌سه‌ر تۆ هه‌یه، له‌فه‌رمووده‌یه‌کی تردا خۆشه‌ویستمان صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمووی: (إِنَّ اللَّهَ سَائِلُ كُلِّ رَاعٍ عَمَّا اسْتَغْرَاهُ، أَحْفَظَ أَمْ ضَيَّعَ، حَتَّى يُسْأَلَ الرَّجُلُ عَنْ أَهْلٍ بَيْنَهُ) (حدیث صحیح رواه ابن حبان)،

واته: خوای گوره پرسپاله سهرکاره کان دهکات دهرباره ی نه وهی که له ژیر دهستیاندا بووه، که ئایا مافی پاراستوون یان فهوتاندوویهتی، ته نانهت پیاویش دهرباره ی خاووخیزانه که ی پرسپاری لیده کریت.

به پرتزان: منداڵ به کیکه له نیعمه ته ههره گوره کان که خوا به عهبدی خوی ده به خشی، وه کو پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویهتی: (لَا يَدْعَ أَحَدُكُمْ طَلَبَ الْوَلَدِ، فَإِنَّ الرَّجُلَ إِذَا مَاتَ وَلَيْسَ لَهُ وَلَدٌ انْقَطَعَ إِسْمُهُ) (رواه الطبراني وإسناده حسن)، واته با هیچ کس له ئیوه واز نه هیئت له داواکردنی خستنه وهی منداڵ، له بهر نه وهی نه گهر ئینسان مردو منداڵی نه بوو، نه وا ناوی ده بریته وه!

له فهرمووده یه کی تر دا خو شه ویستمان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویهتی: (مَا وَلَدَ فِي أَهْلِ بَيْتِي غُلَامٌ، إِلَّا أَصْبَحَ فِيهِمْ عِزٌّ لَمْ يَكُنْ) (رواه الطبراني في الأوسط)، واته: ههر مالتیک منداڵیکیان ببی، نه وا سهر به رزی به کیان بۆ ده بیئت که پیشت نه بووه.

موسلمانانی به پرتزان: فهرموون با ئیستا باسی مافهکانی منداڵ بکهین ههر له پیشت له دایکبوونیه وه تا کاتی له دایکبوون و گوره بوونی ئینشائه لالا.

به ئی به پرتزان، مافی منداڵ نه وهنده گوره یه نه ک ههر کاتی که منداڵه که له دایک ده بی یان پیشت که له سکی دایکی دایه تی مافی به سهر دایک و باوکیه وه هیه که ئاگایان له ژبانی بی و مافی ژبانی بیارتین، به لکو له کاتی که ده هیشتا منداڵ نه چۆته په حمی دایکه وه هیشتا ههر ئاوه له پشتی باوک و سنگی دایکا. بزانی له م باره یه وه پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ چی پیویست کردوه له سهر باوک و دایکان که به رامبه ر پۆله کانیان نه نجامی بدهن.

مافی یه که م:

هه لباردنی هاوسهری باش و خواناس له کاتی ژن هیناندا، له بهر نه وهی نه مه رۆلێکی گوره ی هیه له سهر منداڵه که له داها تودا، بۆیه پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرمویت: (تَخَيَّرُوا لِنُطْفِكُمْ، فَإِنَّ الْعَرْقَ دَسَّاسٌ) (رواه ابن ماجه).

به ئی، له هه موو په یره وێکی په روه رده بییدا هه ول ده دریت مروقه وا په روه رده بکریت که له دوا پۆژدا بتوانی نانی خوی په یدا بکات و زه ره رو زیانی نه بی بۆ که لو که مه لو

نیشتمانه‌کې، نه‌مه مه‌به‌سټیکې زور به‌رزو پیروزه، به‌لام ټایني نیسلام هه‌ول د‌ه‌دات که‌نیسان له‌و مه‌به‌سته‌ش زیاتر په‌روه‌ده بکات که‌بریتییه له‌جی‌به‌جی‌کردنی په‌یامه‌کې خوای‌گه‌وره، چونکه ده‌زانی که‌مروؤ له‌وه زیاتری پی‌یه که‌زه‌ره‌ر نه‌دات له‌کومه‌ل به‌لکو سود به‌کومه‌لگې خوی ببه‌خشې، مه‌سه‌له‌ی په‌روه‌رده‌ش له‌منداله‌وه ده‌ست پی‌ده‌کات. نیسلام زور به‌قوولی نه‌خشه بؤ په‌روه‌ده‌ی مندال ده‌کیشې، نیسلام نه‌خشه‌ی داناوه که‌پیاو له‌سه‌ر چ بناغه‌یه‌ک هاوسه‌ری خوی بدوژیته‌وه، هه‌روه‌ها ټافره‌تیش له‌سه‌ر چ پټشینه‌یه‌ک هاوسه‌ری خوی بدوژیته‌وه، پټوانه‌ی داناوه، پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمویت: ټافره‌ت له‌به‌ر چوار هؤ له‌لاین پیاوه‌وه ده‌خوازیت یه‌که‌م: جوانی، دوهم: عه‌شهرت و که‌سوکاره‌کې، سی‌یه‌م: سامانه‌کې، چواره‌م: دینه‌کې. ټینجا فه‌رمووی: توی موسلمان خاوه‌ن دینه‌که هه‌لېژیره، چونکه ټوه بناغه‌یه، له‌به‌ر ټوه‌ی جوانی یان پاره و پول و سامان له‌وانه‌یه به‌شه‌وو پوژیک نه‌میټیت، به‌چه‌ند چرکه‌یه‌ک له‌ناوېچیت، به‌لام دین و بیروباوه‌پ که‌سه‌رچاوه‌ی په‌وشت جوانییه ټوا هر ده‌میټیت. که‌واته: پټیوسته کوپ کچیک بخوازی که‌خاوه‌نی دوو شت بیت، یه‌که‌م: دین، دوهم: په‌وشت و ټه‌خلاق. به‌ه‌مان شیوه‌ش کچ شوو به‌کوړیک بکات که‌خاوه‌نی ټو دوو صیغه‌ته به‌رزه بیت (دینُه و خَلَقُه). هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری پټشه‌وامان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ “کچ و کوپ ټارپسته ده‌کات و ده‌فه‌رموئ: (تَزَوُّجُوا فِي الْحَجْرِ الصَّالِحِ)، (رَوَاهُ الدِّیْلَمِي)، واته: ببه‌هاوسه‌ری یه‌کټ که‌له‌خیزانیکه‌وه هاتبیت که‌دایک و باوک که‌صالح بن، چونکه وه‌کو چوڼ شیر به‌و منداله‌ دراوه، ټاواش په‌وشتی دراوه‌تی، جا دایک و باوک صالح و چاکه‌کار، صالحیه‌ته‌کې خویان داوه به‌و منداله‌ش. نیسلام ټم هه‌موو نه‌خشه‌یه بؤ ټوه ده‌کیشې که‌ټو منداله‌ له‌ده‌وروبه‌ریکی ټاسووده‌دا چاوبکاته‌وه، له‌شوینیکدا که‌ټاماده بیت په‌وشت و به‌ها جوانه‌کانی ټیدا وه‌برگریټ.

که‌واته: یه‌که‌م مافی په‌روه‌ده‌یی مندال له‌سه‌ر دایک و باوک ټوه‌یه که‌پیاو ټافره‌تیکې دینداو په‌وشت به‌رز بخوازی، وه ټافره‌تیش شوو به‌پیاوټیکې خواناس و ټه‌خلاق جوان بکات، بؤ ټوه‌ی ټم منداله‌ له‌باوه‌شی به‌سوژی دایک و باوکټیکې میهره‌بان و له‌خواترس و ټه‌خلاق جواندا په‌روه‌ده‌ه بیټ و په‌وشتی به‌رزی ټه‌وان له‌و ماله

پاکه دا پړنگ بداته وه، پټغه مېرې خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دغه رموی: (تَخَيَّرُوا لِنُطْفِكُمْ فَإِنَّ النِّسَاءَ يَلِدْنَ أَشْبَاهَ إِخْوَانِهِنَّ وَأَخَوَاتِهِنَّ) (رواهُ ابْنُ عَسَاكِرٍ)، واته: ئافره تی چاک بڼو نوظفه کانتان هه لېږتړن، چونکه ئافره تان هاوشتو هی براو خوشکه کانی خویان ده بیت.

(ماوردي) هه لېږاردنی ژن به مافی منډال دده نیت له سر باوکی، نه مەشی له قسه ی نیمامی عومەری کورې خه تاب (پره زای خوی لیبت) دهره یناوه که ده لئ: به که مین مافی منډال له سر باوکی هه لېږاردنی دایکيه تی، ده بڼ باوک ئافره تیکي جوانو خانه دانو به دین و پاک و ژیر هه لېږتړئ.

به لئ خوښه ویستان، له وانه یه که سیك بلئ: باوک و دایک ته ئسیرو کاریگری نیه بڼو سر چاکی و خراپی منډال، به لام نه خیر و نیه، ئایا نه و منډال ی که له ناو خیزانیکي خواناس و نویژکه رو دم پاکدا په روه رده ده بڼ و هکو نه و منډال وایه که له ناو خیزانیکي عه ره ق خورو قومارچی و دم پیسا دروست ده بڼ؟! بیگومان هه رگیز و هکو یه کتری نین! ته نانه ت نه گهر باوک پیاوی چاک بڼ خوی گوره له بهر خاتری نه و پیاوه چاکه، په حم به منډال ساواکانی دوی خویشی ده کات و دلی که سیکی چاکیان بڼو نه رم ده کات که یارمه تیایان بدات و ئیشوکاریان بڼو راپه پښت، نه مەش له قورئاندا سه لمینراوه، نه وه تا گه وره مان (خضر) به خوړایی و به بڼ و هه رگرتی کرئ دیواریک که خه ریکه ده پووخئ هه لیده وه شینئ و دوی چاکیده کاته وه، جا کاتئ سهر دارمان (موسا) (عَلَيْهِ السَّلَام) پرسپاری لیده کات که بڼچی کرئ و هه رناگرئ له کاتیکدا خه لکی نه و دی یه ئاماده نه بون میواندارییان بکه و نانیکیان بده نئ؟ خدر وه لام ده داته وه و دغه رموی: ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾ واته: نه و دیواره که خه ریک بوو بپووخئ، نه وه له ژیریدا کوپه یه ک ئالتون هه یه، هی دوو منډال که هیشتا هه تیوو بڼ ده سه لاتن، خه لکی نه م دتیه ش به م خوانه ناسی یه نه م ئالتون هیان به رده ست که وئ نه و ده یخون و نایده نه وه به م منډال هه تیوانه، بویه خوی گه وره نه مری پیکردم دیواره که یان بڼو چاک بکه مه وه تا نه م جاره ش وختی پووخانی دیته وه منډال کان گه وره ده بڼو نه و هه تیوانه باوکیان پیاویکی چاک و بڼو خوا صولحو بوو. ئبن که ئیر له ته فسیره که یدا دهر باره ی نایه تی ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾ فهرموویه تی: (فیه دلیل علی أن الرجل الصالح يحفظ في ذریته وتشمل بركة عبادته لهم في

دُنْيَا وَالْآخِرَةَ بِشَفَاعَتِهِ فِيهِمْ، واته: ئه مه به لگه به بۆ ئه وهى كه پياوى چاك و خواناس
خوای گه وه نه وه و پۆله كانى ده پاریزى و به ره كه تى عیاده تى ئه و باوكه مندا له كانى
له دونیا و قیامه تا ده گریته وه، ئه وه ش به هۆى تكار ددنى باوكه كه بۆ پۆله كانى.

هر شىخى ئبن كه ئیر ده فره موئ: پشتى حوته م (با پیره ی حوته مى) ئه و دوو مندا له
مه تیه و پیاویكى چاك بووه و خوای گه وه له بهر خاترى ئه و نه وه كه ی لى سوو دمه ند
کردو وه و پیاویكى وه كو حه زه تى خدرى ناردو وه كه پاریزگارى سامانه كه یان بكات.
نیمامى فره ی رازییش له ته فسیره كه یدا هر له سه ر ئایه تى ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾
فره موویه تى: ئه م ئایه ته به لگه به له سه ر ئه وهى كه چاكه كارى باوك سوو دى بایه خدان
به كاروبارى مندا له كانى تیدا به.

خۆشه وستان: هر له بهر كاریگه رى چاكی باوك و دایك له سه ر نه وه كانیان زانای
پایه به رز سه عیدى كوپى موسه یب (په حمه تى خوای لیبیت) فره موویه تى: من هه ركاتیک
نوێژ ده كه م كوپه كه م یاد ده كه ویته وه، بۆیه نوێژه كه م زیاتر ده كه م! واته: باوك هه تا
نوێژو خوا به رستى زۆتر بى ئه و مندا له كانى زیاتر صالح ده بن و خوای گه وه به هۆى
خواناسیى باوكه كه وه به ره كه تیش به سه ر منالكانى دا ده پێژى!

ههروه ها سه هلى توسته رى (په حمه تى خوای لیبیت)، په یمان به مندا له كه ی ده دات
كه هیشتا هر له پشتیدا به، جا ده لئ: به لئین بى هر كاری چاك بكه م به ئومیدى ئه وهى
كه خوا ئه ولادى چاكم پى به خشی! ههروه ها ده فره موئ: من به رده وام هه ولى ئه وه
ده ده م كه ئه وهى خوای گه وه له سه رى واجب كړدووم ئه نجامى بده م، وه ئه وهى حه رامى
كړدو وه لى قه ده غه كړدووم لى به دوور بم، وه من به رده وام چاودیرى مندا له كانم ده كه م
له و كاته وهى له پشتمدان هه تا خوای گه وه ده یانه یینته جیهانى بینران و ده ركه وتن، واته:
من ئیستا كاری چاكه ده كه م كه هیشتا خیزانم نیه، بۆ ئه وهى خوای گه وه له دواییدا
مندا لى چاك و صالحم پى به خشی.

ما فى دووهم:

ما فى دووهمى مندا ل له سه ر دایك و باوك پێش ئه وهى بچپته په حمى دایكیه وه
بریتى به له ناوه تى ناى خوای گه وه و داوا كرن له خوا كه له كاتى جیما ع كړندا خویان و ئه و

مندالهي كه پييان ده به خشى له شيطان بيانپاريزي، وه كو پيغه مبري خوا صلى الله عليه وسلم ده فرموي: (لَوْ أَنَّ أَحَدَهُمْ إِذَا أَتَى أَهْلَهُ قَالَ: بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا، قِيلَ بَيْنَهُمَا وَلَدٌ فَلَا يُصِيبُهُ الشَّيْطَانُ أَبَدًا) (رواه البخاري ومسلم)، واته: نه گهر يه کيک که ده چيته لای خيزانه کي و گوتي: به ناوی خوا، خوابه شهيتمان لای دوربخره وه و شهيتمان له وهش دوربخره وه که پيمان ده به خشى، جا نه گهر هر مندالکيان بوو، نه و شهيتمان هرگيز ناتواني زيانى پي بگه يه ني!

هر وه ها عبدولپر ه زاق له حه سه نه وه ده گيرپيته وه که فرمويته: نه گهر پياو چوه لای ژنه کي با بلای: (بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيما رَزَقْتَنَا، وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ نَصيباً فِيما رَزَقْتَنَا)، واته: به ناوی خوا، خوابه به ره که ت بخره نه وهی که پيمان ده به خشى، وه هيچ به شيکی شهيتمان مه خره نه وهی پييت به خشيوين. ده فرموي: نه و ا نوميد هيه، نه گهر ژنه که سکی پر بوو مندالکي چاکي بييت. که واته: نه و مندال نه و مافه لاسر دايکو باوکیه تي که ذیکري خوا بکنو په نا بگرن به خواي گوره که شهيتمان نه تواني زهره ر بدات له و مندالهي که له و جيماعه دا دروست ده بي!

نه و نه و مندالهي که باوکی به سه رخوشي ده چيته لای دايکی و بونی ده می فرشته کان دورده خاته وه له جياتي ذیکري خوا شهيتمان له ناو دل و ده روونيدايه، ده بي چ زولميک له و مندال بکن که له و جيماعه دروست ده بي! يه کيکيش له و که سانه ي که هاو به شو شهریکي نه و زولمه يه که له و نطفه يه ده کري که ناوی خواي له گه لدا نابري، نه و باوکه يه که کچه کي خوی داو ته نه و عه ره ق خوره! به لي، نه و باوکه ي که کچی خوی ده داته نويزنه که رو خوانه ناس و مولحيد که دوژمني (بِسْمِ اللَّهِ) يه و دوستي شهيخانه، ته نها له بهر نه وهی زاواکي ده وله مهنده، يان پله وپايه يه کي دونيايي هيه، نيتر حيساب بو نه وه ناکات که به هوی نه م کوپه خوانه ناس و دور له دينه وه “دينی که که ي و دينی نه و مندال هس ده وه وتيني! ده بي چ زالمیکی گه ورده بي!

به لي موسلمان ي به ريز:

نومه تي محمد المصطفى صلى الله عليه وسلم ده بي به ناوی الله، لــــه په نای الله دا، له قه لای الله دا گوش بکري و په روه رده بکري و له شه پي

نیبلیس و نیبلیس ره‌وشته‌کان بیاریزی! نه‌وه مافی دوهمی منداله که‌هیشتا نه‌چوته‌سکی دایکیه‌وه!

مافی سنی‌یه‌م:

مافی سنی‌یه‌می مندال له‌سه‌ر دایکو باوک پی‌ش نه‌وه‌ی له‌دایک بی‌نه‌وه‌یه: زۆر جار ژنو می‌رد، دوا‌ی ماوه‌یه‌کی زۆر له‌به‌یه‌که‌وه ژیا‌نی هاوسه‌ریه‌تی‌یان مندالیان ناب‌ی، له‌م کاته‌دا دایکو باوک پ‌تویسته داوا‌بکه‌ن له‌خوا‌ی گه‌وره که له‌مندالی خواناس و چاکه‌خواز بی‌به‌شیان نه‌کات و هه‌ول بده‌ن هۆکاری مندال نه‌بوونه‌که‌یان بدۆزنه‌وه. ئیمام نه‌بو‌ه‌نیفه (په‌حمه‌تی خوا‌ی لی‌بی‌ت) له‌موسنه‌ده‌که‌یدا له‌جابه‌ری کو‌پی عه‌بدوللا‌وه (په‌زای خوا‌یان لی‌بی‌ت) ده‌گ‌یر‌یه‌وه که: پیاو‌یک له‌نه‌نصاری‌یه‌کان هاته‌ خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ری خوا ص‌ل‌ی الله‌ علیه و‌س‌ل‌م و‌ه‌ری‌کرد: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا، چه‌ند سالی‌که ژنم هه‌یه و تا ئیستا خوا مندالی پی‌ نه‌به‌خشیو‌ین و هیچ مندالمان نه‌یه، نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا، به‌هۆی نه‌وه‌وه د‌ل‌ی خۆم و خ‌یرانم زۆر ته‌نگه، باشه چی بکه‌ین؟ پی‌غه‌مبه‌ر ص‌ل‌ی الله‌ علیه و‌س‌ل‌م فه‌رمو‌ی: (قَائِنُ أَنْتَ مِنْ كَثْرَةِ الْإِسْتِغْفَارِ وَكَثْرَةِ الصَّدَقَةِ، تُرْزَقُ بِهَا)، واته: باشه تو فلان که‌س له‌گه‌ل زۆر داوا‌ی لی‌بو‌ردن کردن له‌خوا (أَسْتَغْفِرُ الله‌) و گوتنی ئه‌م زی‌ک‌ره، هه‌روه‌ها خ‌یر و خ‌یرات کردن و به‌خشی‌نی مال‌دا چۆنی تا به‌هۆی نه‌وه‌وه خوا مندالت پی‌ به‌خشی؟ واته: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ص‌ل‌ی الله‌ علیه و‌س‌ل‌م کابرای ر‌ینمو‌ونی کرد بق دوو شت، یه‌که‌م: زۆر زی‌ک‌ری (أَسْتَغْفِرُ الله‌) بکات، دوهم: به‌پی‌تی تواناو ده‌سه‌لاتی مادیی خۆی له‌خ‌یر و خ‌یرات کردن در‌یغی نه‌کات!

به‌ل‌ئ، کابرا دوا‌ی نه‌وه زۆر خ‌یری ده‌کرد و یارمه‌تی هه‌زارو نه‌دارانی ده‌دا و به‌رده‌وام زی‌ک‌ری (أَسْتَغْفِرُ الله‌)ی ده‌کرد. جابر (په‌زای خوا‌ی لی‌بی‌ت) ده‌فه‌رمو‌ی: دوا‌ی نه‌وه نه‌وه کابرایه‌م بی‌نی‌یه‌وه، خوا‌ی گه‌وره تو کو‌پی پی‌ به‌خشی... الح‌مد لله‌.

(مه‌لا عه‌لی نه‌لقاری) له‌پا‌قه‌ی ئه‌م فه‌رمو‌وده‌یه‌دا ده‌فه‌رمو‌ی: په‌نگه نه‌وه له‌و نایه‌ته‌ی قورئان وه‌رگ‌یرایی که له‌سه‌رگوروشته‌ی حه‌زه‌تی نووح‌دا (ع‌ل‌یه‌ الس‌لام) ده‌فه‌رمو‌یت ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا، وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيَبْنِيَنَّ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلَ لَكُمْ أَنْهَارًا﴾ (نوح 10 - 12).

بهائی، ئەمە مۆژدەى قورئانە، ھەرکەسى داواى چاوپۆشى گوناھ و تاوانەکانى
خۆى لەخوای گەرەو میهرەبان بکات خۆى گەرە زۆر خەلات و بەخشى پى
دەبەخشى، یەکى لەوانە (بەین) نەو و مندال. ھەرەھا لەفەرمودەى پىغەمبەردا صَلَّی اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ھاتوو ھەرموویەتى: ھەرکەسىک زۆر اَسْتَغْفِرُ اللّٰه بکات، ئەوا خۆى گەرە
لەھەموو پەژارەو ناسۆرێکدا دەرووی لێدەکاتەو و لەھەموو تەنگانە یەکدا رزگارى دەکاو
پنق و پۆزی یەکی زۆرى پى دەدات، بەجۆرێکی وا کە ھەر بەخەیاڵیشیدا نەھاتوو (ئەحمەدو
ئەلحاکم لەئین عەباسیان گێراو ھەو).

بەداخو ھە زۆر جار ئەوانەى کە مندالیان نیە پەنا دەبەن بۆ نوشتەى ناشرەى و بۆ لای
پارێنەو لەقەبرو ماچ کردنى بەردو پەپۆ، بەلام با ئەو کەسانە لەجیاتى ئەو کارە پڕ
شێرک و خوراپیاتانە با بەفەرمودەى قورئان و پىغەمبەرى ئىسلام صَلَّی اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، با
بەین زۆر داواى لێخۆشبون لەخوا بکەن، بەزمان بڵێن اَسْتَغْفِرُ اللّٰه، بەدلیش پوو
لەپەرەردگار بکەن و بڵێن: یا اللّٰه: من عەبدى گوناھبارم، خەجالتى بەر قابى تۆم،
خوایە من ددان دەنیم بەگوناھ و تاوانەکانمدا، تۆش خوایەکی کە (اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ) تۆ
خوایەکی ئەو نەدە میهرەبانى کەس لەدەرگات مەئىووس نابێ، خوایە کە من بەھۆى
گوناھباریمو لەمندال بێ بەش بووم، خوایە داواى لێخۆشبونت لێدەکەم و تۆش پەحم
پى بکەى و لەو خەلاتە گەرە بێ بەشم نەکەى.. بەم شێو ھە بەدل لەخوا بپارێتەو
ئەگەر تواناو دەسەلاتى مادیشى ھەبوو، بەپێى دەست پۆیشتنى خۆى ھەدەقەو
خێر و خێرات بکات بەداماوو لێقەوماوان، سىقەشى ھەبێت کە خوا بێ بەشى ناکات،
ئىنشائەللا خوای گەرە دەرووی پەحمەتیاں لێدەکاتەو و چەند مندالیکیان
پى دەبەخشى.

ئىمانداران: خوای گەرە لەقورئانى پیرۆزدا باسى دوو پىغەمبەرمان بۆ دەکات
(سەلامى خاویان لەسەر بێت) کە تەمەنىکی زۆریان ھەبوو و ریشیان سپى بوو، بەلام
ئەولادیان نەبوو، ئەو دوو زاتە بەرپێزەش، یەکەمیان: ھەزەرەتى ئىبراھیمی خلیل اللّٰه یە،
ئەم پىغەمبەرە بەرپێزە (سەلامى خۆى لێبێت) "خێزانى یەکەمى ناوی سارا خاتون بوو،
پیربوو، ھێچ مندالی نەبوو، بۆیە داواى لەھەزەرەتى ئىبراھیم کرد کە (ھاجەرە) مارە

بكات به لكو خوا مندا لتيكيان پي بيه خشي، چونكه خوي پير بووه و نه مه لي مندا ل بووني نه ماوه. نه وه بوو حه زه تي ئيبراهيم، هاجه ره خاتوني ماره كړو زور به كول له خوا پارايه وه و فرموي ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (الصافات 100)، نه وه بوو خوي گوره و ه لامي دوعايه كه ي دايه وه و ئيسماعيلي پي به خشي. له مهش خوشر نيمانداراني به ريز نه وه بوو كه سارا خاتون كه گوتمان پير بويو، له وه مه ئيوس بويو كه تازه مندا لي بي، له ناخرو ئوخري ته مه نيدا كه مووي رهش له سريدا نه ما بوو، پوژتيكيان كومه ليك ميواني زور نه جيب و جوان پويان كرده مالي حه زه تي ئيبراهيم، حه زه تي ئيبراهيميش كه له مه مو كه س زياتر ميوان دوست بووه، ماوه يه كي زور بوو ميواني نه هات بوو، له خوشي نه وه ي ميواني هاتووه خيرا چو گويره كه يه كي قه لوي سه رپري و سووري كرده وه و برژاندي و هتي نه به رده م ميوانه كانيدا دايان و فرموي: ياخوا به خيرين، فرمون بخون. به لام نه وان ئينسان نه بوون، به لكو فرشته بوون و له سر شيوه ي موق خويان نيشاني حه زه تي ئيبراهيم و خيزانه كه ي دا، بيگومان فرشتهش خواردن ناخوات، بويه كه زانيان حه زه تي ئيبراهيم زور ناپه حه ته به وه ي كه نه وان خوارنه كه ي ناخون، خويان ناشكرا كړو گوتيان: ئيمه فرشته ين، خوي گوره نه مري پي كړدوين كه بچين خه لكی سه دووم و عامووره له ناو به رين كه قهومي حه زه تي لوطن (سه لامي خوي ليبيت) له به نه وه ي خوي گوره به هزي به دره وشتيانه وه غه زه بي لي گرتون، نه مجا فرشته كان به حه زه تي ئيبراهيميان گوت: ئيمه بويه لي ره لاماندايه لاي تو تاوه كو موژده ت بده ين كه خوي گوره له م ژنه ت كه سارا خاتونه كه پير بووه و تا ئيستا مندا لي نه بووه، كوپكت پي ده به خشي ناوي بني ئيسحاق، وه موژده بي ئيسحاقيش گوره ده بي و نه ويش كوپكي ده بي ناوي يه عقوب ده بي. له وكاته دا سارا خاتون له پشت ده رگا كه وه گوي له م موژده يه بوو، زه رده خه نه گرتي و له خوشيان به سه رسوپمانه وه فرموي ﴿يَا وَيْلَتَى أَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ﴾ (هود 72)، واته: سارا خاتون فرموي: هي شه رمه زار خوم، باشه چن من مندا لم ده بيت له كاتيكا من پير بووم و بوومه پيرين، نه وه ش ئيبراهيمي ميرمه، پيرو به سالداچووه و پيره ميرديكه، به پاستي ئيمه له م ته مه نه دا مندا لمان بي نه وه شتيكي سه رسوپه تنه ره ﴿قَالُوا اتَّعَجِبِينَ

مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿٧٣﴾ (هود 73)، فریشته‌کان
 فهموویان: ئه‌ی سارا خاتون! ئایا سهرت سوپده‌میتنی له‌فرمان و کاری خوا؟! هه‌موو
 شتی به‌لای خواوه زۆر ئاسانه..

پاش ماوه‌یه‌ك خوای گه‌وره‌هه‌زهرتی ئیسحاقی پێ به‌خشین!

خۆشه‌ویستان: پێغه‌مبه‌ری دووهم كه‌ له‌ته‌مه‌نی كه‌نجیه‌تیدا خوای گه‌وره‌ مندالی پێ
 نه‌به‌خشیبوو تا ئه‌و كاته‌ی كه‌خۆی و خێزانه‌كه‌ی به‌ته‌واوی كه‌وتنه‌ ته‌مه‌نه‌وه‌و سه‌ریان
 سه‌پی بوو، پاشان له‌خوای گه‌وره‌ پاراپه‌وه‌و مندالی پێ به‌خشی، ئه‌و زاته‌ش هه‌زهرتی
 زه‌كه‌ریا پێغه‌مبه‌ره‌ - سه‌لامی خوا له‌ویش و له‌هه‌موو پێغه‌مبه‌ران، به‌تایبه‌ت سه‌رداری
 پێغه‌مبه‌ران، هه‌زهرتی محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم بێ.

قورئانی پیرۆز باسی هه‌زهرتی زه‌كه‌ریامان بۆ ده‌گێڕێته‌وه‌ كه‌چۆن له‌خوا پاراپه‌وه‌
 كه‌خوا ئه‌ولادیکی صالحی پێ به‌خشی، ده‌فه‌رموی: پۆڤێکیان هه‌زهرتی زه‌كه‌ریا
 كه‌ته‌ماشای خۆی كرد و به‌ته‌واوی پیری ئێده‌ركه‌وتوو و مندالی نیه‌، چوو بۆ شوینی
 نوێژكردن و خواپه‌رستی خۆی و زۆر به‌كۆل و دل به‌م شیوه‌یه‌ له‌خوا پاراپه‌وه‌، فه‌رموی:
 يا ئیله‌هی، يا رَبَّ الْعَالَمین، خۆت له‌حالم به‌ئاگای، و پیری به‌ته‌واوی یه‌خه‌ی گرتووم،
 ئه‌وه‌ ئێسكه‌كانم نه‌رم بوون، پشتم چه‌ماوه‌ته‌وه‌، سه‌رم له‌سه‌پیه‌تیدا بریسه‌كه‌ی دێ، خوایه
 گیان من زۆر به‌ئومێده‌وه‌ دوعا ده‌كه‌م و لێت ده‌پاریمه‌وه‌ كه‌دوعاكه‌م لێ وه‌ربگری و
 مندالێکی صالحم پێ به‌خشی، یا په‌بی خوایه‌ من كه‌داوای مندالت لێده‌كه‌م، خۆت عالمی
 مه‌به‌ستم ئه‌وه‌ نیه‌ له‌كاروباری دنیا دا یارمه‌تیده‌رو كاسبكارم بێ، یان هه‌ر كه‌ز به‌بوونی
 ئه‌ولاد بكه‌م، به‌لام ئه‌وه‌ی من به‌لامه‌وه‌ گرنگه‌ ئه‌وه‌یه‌: و ئه‌م قه‌ومه‌م كه‌زۆربه‌یان
 خواره‌ناسن، كه‌سیك شك نابهم له‌دوای خۆم ئامۆزگاریی چاكه‌یان بكات و بۆ رێگای
 خواناسی بانگیان بكات، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌ی خوای گه‌وره‌ ده‌زانم خێزانه‌كه‌م نه‌زۆكه‌و ئه‌وه
 چه‌ندین ساله‌ خێزانمه‌ مندالی نه‌بووه‌، به‌لام یه‌قینم هه‌یه‌و من و تو ده‌ناسم كه‌تو
 ئه‌وه‌نده‌ خوایه‌کی به‌تواناو ده‌سه‌لاتی كه‌زۆر لای تو ئاسانه‌ كه‌دوعاكه‌م قبول
 بكه‌ی و مندالێكم پێ به‌خشی كه‌دوای خۆم خزمه‌تی دینی تو بكات و پێبازی
 پێغه‌مبه‌ران بگری.

قورئان پارانه وه که ی حه زده تی زه که ریای به م چند ئایه ته تۆمار کردوه، ده فهرموئ:

﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا، وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا، يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ﴾ (مریم 4 - 6).

به ئی موسلمانانی به پیرز، کاتیک حه زده تی زه که ریا ئاوا به کوئ له خوا پاراپیه وه، به کسه ر خوای گهره دوعاکه ی قبول کردو فریشته ی نارد بۆ لای و فهرموئ: ﴿ يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ﴾ (مریم 7)، واته: ئه ی زه که ریا "نیمه موژده ت ده ده یئ به وه ی که کویتکت پی ده به خشین و ناویشی به حیا به، پیش نه و که سمان هاوناوی نه و نه کردوه.

لیره دا خوای گهره له گه ل موژده داندای به وه ی که پارانه وه که ی قبول کردوه و مندالی پی ده به خشی، موژده ی نه وه شی پیدا که منداله که ی کوپ ده بی و ناویشی (به حیا) ده بی! الله اکبر، خوا بۆ خو ی بۆی ناو ناوین (به حیا)! جا حه زده تی زه که ریا که نه و موژده خو شه ی بیست له خوشییان فهرموئ: ﴿ قَالَ رَبِّ اُنْزِلْ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ﴾ (مریم 8)، فهرموئ: په ره ردگارا، چون کوپم پی ده به خشی له کاتیکدا هاوسه ره که م مندالی نابیت و نه زۆکه و منیش که یشتوومه ته نه و په پی پیری و په ککه وته یی، به لام هه مووشت لای تو ئاسانه! خوای گهره فهرموئ: ئه ی زه که ریا، په ره ردگاری تو هه ر به و شیوه به بریاری داوه و فهرموویشیه تی که نه و کاره لای من زۆر ئاسانه، به راستی پیشتریش تو م دروست کردوه، وه نه بیت شتیک بووبیت، نه ناوت هه بووه نه بوون! حه زده تی زه که ریا نه مجاره شیان له خوشییی نه و موژده گهره به فهرموئ: ﴿ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً ﴾، فهرموئ: ئه ی په ره ردگارا نیشانه به کم پی بیه خشه تا دلتیا بیم که نه و موژده به هاتوته دی ﴿ قَالَ آيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمَزًا وَاذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴾ (آل عمران 41)، خوای گهره فهرموئ: نیشانه و به لگه ت له سه ر بوونی نه و کوپه نه وه به که نابیت سی شه وو سی پۆزی ته واو قسه له گه ل خه لکیدا بکه یت. به ئی، کاتی خیزانه که ی حه زده تی زه که ریا حامیله بوو، فیعله ن حه زده تی زه که ریا ماوه ی سی شه وو سی پۆز زمانی به ستر او به نیشاره ت و

له مانگی ته مووړی سالی 2003 دار، مندالیکې کوی ته من حوت سالان که به رده وام سک نیشی هه بوو و پوژ به پوژ سکی گوره ده بوو و هه لده ناوسا، له لایه که سوکاریه وه نیشانی پزشکی تاییه به هه ناو دار، دوی نه وهی چنه پزشکی مندال که یان بینی، هه موویان برویان و ابو که نه هه لئاوسانه سکی نه مندال به هوی هه وکردن (التهابات) یان زیاده گوشت له ناو سکیدا دروست بوو، به لام دوی نه وهی نه شته رگیان بو کرد، بویان ده رکهوت که مندالیکې گه شه نه کردو له ناو سکی نه منال دایه و له براکه یه وه خوراکي و هرگرتووه و نه نانت قژه سهریشی پواوه، به لام مردبوو. پاشان مندال که یان له سکی ده رهیتاو له نازار رزگاری بوو، نه مندال خه لکی کارا خستان بوو. وه نه وهی که ماوه و پیویسته بیلین نه وهی که زور جار مندال نه بوون، هوکاره کی نه وه نییه که پیاوه که یان ژنه که نه زک بن، به لکو به هوی نه خویشی له کوته نداسی زاوژیدا بوته هوی نه وهی مندال دروست نه بی، نه مهش له پښای چوونه لای پزشکی پسپوړو شاره زاو به کارهیتانی ده رمان یان هه ندی جار نه شته رگییه وه“ چاره سهری نه و مندال نه بوونه ده کری، که واته“ نه هر حرام نییه و هکو هه ندی کهس و حالی بوون“ به لکو زوریش پیویسته که نه و ژن و میردانه ی مندالیان نابی، له گه ل نه وده که له خوا ده پارینه وه و هکو باسمان کرد، له گه ل نه وده شدا پیویسته سهردانی دکتور بکه و چاره سهری نه خویشیه کانی کوته نداسی زاوژیتان بکه. به م شپوهیه، نه گه ر خوی گه وده مهیلی له سر بی نه و (نوطفه) یی به هوی نه خویشیه وه فو تاوه و نه بوته کورپه“ مافی ژیانی بق ده گه رپته وه و له په حمدا قه رارده گری و ژن و میردیش له و خه لاته بی په ش نابن.

به لی به پریزان: نه وانه ی باسمان کرد مافه کانی مندال بوون پیش له دایک بوونی، نیستا با بزاین مافه کانی مندال له سهر دایک و باوکی“ له دوی له دایک بوونه وه چین؟!

مافی یه که م:

ناگاداری کردنی مندال و پشتگوئ نه خستنی، به تاییه دایک که ده بی زور ناگای له کورپه ساواکه ی بی و ناگاداری زیاده له سنووری خوی مندال که کی نه گری و نه هیلنی برسی بی. نه م چاودیریکردنی مندالیش نه وده گرنه“ نه وده تا پیغه مبری خوا صلی الله علیه وسلم له نوژی به یانیندا“ له پکاتی یه که مده شست نایه تی قورنانی له دوی فاتحه وه

دهخویند، به لّام نه گهر گوئی له گریانې مندالیک ببویه نه و له پکاتې دوه مده ته نه سئ
 نایه تی دهخویندو به زوویی سهلامی ده دایه وه په له ی له نویژه که دا ده کرد، نه مهش بق
 نه وه نه وه کو دایکی نه و منداله“ له پریزی جه ماعه تدا بیت و منداله که ی زور بگری، به لکو
 با خیرا نویژه که ی به جه ماعت بکات و زو له مزگوت بچیته دهره وه و بچیت به لای
 منداله که یه وه! (نه مهش به لکه ی نه وه یه که له سرده می پیغه مبه ردا صلی الله علیه وسلم“
 ثافره تان بق نویژی به یانیش ده هاتن بق مزگوت و ماله کانیشیان له مزگوت وه نزیک بووه،
 به پاده یه ک که له مزگوت وه دهنگی گریانې منداله کانیان له ماله وه بیستراوه!).

هه روه ها شیرې دایک و باوه شی دایک زور گرنگه، بویه ناینی نیسلام له کاتې
 جیابوونه وه ی ژن و میردیشدا، هه قی داوه به ثافره ت که منداله که ی لای خوی بیت و شیرې
 بداتې، به رامبه ر به مهش“ پیاوه که ناچار ده کریت که نه فقه ی منداله که شو ژنه که ش دابین
 بکات و هه موو پتویستی به کی ژیانیان بق ناماده بکات! وه نه م ماوه ی شیردانه ش به مندال
 له لایه ن دایکیه وه، قورئان دوو سالی بق دیاریکردوه.

نیمانداران: له کومه لگای کورده واریی نیمه دار، له کاتې جیابوونه وه ی ژن و میرد
 له یه کتری به هوی ته لاقدانه وه، زولمیکې زور گه وره له ژن و له مندال ده کرې، نه ویش به وه ی
 کاتې ژنه که“ واته: دایکی منداله که ته لاقدر“ یه کسهر منداله که له لایه ن باوکی منداله که و
 که سوکاری پیاوه که وه، له باوه شی دایکی دهرده هیتړې و نه و کورپه بی تاوانه له سوژو
 باوه شو شیرې مه کی دایکی بی به ش ده کریت، ته نانه ت بیستوومانه و بینوومانه که جاری
 و ابووه ثافره ت حامیله بووه، که کاتې ته لاقدر اووه و چوته وه مالی باوکی، له مالی باوکی هه ر
 که منداله که ی بووه یه کسهر که سوکاری ژنه که منداله که یان خستوته پارچه په پویه که وه و
 بق مالی باوکیان نارده و ته وه! ته نانه ت نه یانه یشته ووه بق تاقه جارتیکیش مه کی دایکی
 بمژې و له ژه کی مه کی دایک بی به شیان کردوه! نای له و زولمه گه وره که له منداله ساواکه
 ده کرې، هه روه ها له و زولمه که له و ثافره ته ته لاقدر اووه ش ده کرې که سهره پای مالویرانی و
 قورپه سهری“ تووشی جه رگبران ده کرې به هوی لیسه ندنه وه ی کورپه که ی!

به لّام با بزاین نایا ناینی نیسلام له و باره یه وه چی ده فهرموئ؟! نایا نه و سته م و
 نارپه واییه ی که خه لکی موسلمان له ژن و مندالی ده کات له کاتې جیابوونه وه ی ژن و میرد دار،

خه لکی دژ به دین له سهر دینی پاک و بی‌خه وشی نیسلا می حساب ده‌که‌ن، نایا نه‌م دینه و نیسلا م به مه رازی‌یه؟!

به‌پرزان: صه‌حابی به‌پرزو زانا عه‌بدوللای کورپی عومه‌ر (په‌زای خوای لی‌بیت)، نه‌م به‌سه‌ره‌اته‌مان بۆ ده‌گیریتته‌وه‌و ده‌فه‌رموی: (أَنْ إِمْرَأَةً قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ ابْنِي هَذَا كَانَ بَطْنِي لَهُ وَعَاءٌ، وَتَذْيِي لَهُ سِقَاءٌ، وَحَجْرِي لَهُ حِوَاءٌ، وَإِنَّ أَبَاهُ طَلَّقَنِي، وَأَرَادَ أَنْ يَنْتَزِعَهُ مِنِّي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنْتِ أَحَقُّ بِهِ مَا لَمْ تُتَكِّحِي) (رواهُ أبو داود وأحمد وصححهُ الحاكم)، واته: ژنیکی ته‌لا‌قدرا واته‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌رو عه‌رزی‌کرد: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، نه‌م کورپه‌ بچکوله‌ی که له‌باوه‌شم‌دایه، پیش نه‌وه‌ی که له‌دایک ببی "سکم بۆی کیسه‌ بووه، تو مانگ به‌چه‌رمی سکم هه‌لم‌گرتوه، دوا‌ی له‌دایک‌بوونیشی مه‌مکم کونده‌ناوی نه‌و بووه، وه‌ باوه‌شم یا‌تاغ و پاخه‌ری نه‌و بووه و تیا خه‌وتوه و نیس‌راحه‌تی کرده، ئیستا باوکی منی ته‌لاق داوه‌و ده‌یه‌وئ له‌منی وه‌ری‌گیریتته‌وه (به‌خوا نازانم له‌تاوی نه‌م جگه‌رگوشه‌یه‌م چی بکه‌م، نایا ده‌توانئ لیم بستینیتته‌وه‌و بی‌باه‌ته‌وه‌ بۆلای خۆی؟!) پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رموی: تو مافت زیاتره‌ که‌منداله‌که‌ت لا‌بی و بۆ خۆت به‌خۆی بکه‌ی تا نه‌و کاته‌ی شوو به‌پیاوئکی تر ده‌که‌ی!

که‌واته: مندال له‌کاتی جیا‌بوونه‌وه‌ی دایک و باوکی به‌هۆی ته‌لاق‌وه‌" ده‌دریتته‌وه به‌دایکی، به‌مه‌رجئ دایکه‌که‌ شوو نه‌کاته‌وه، کاتئ که‌شووی کرده‌وه به‌پیاوئکی تر، نه‌وه له‌م کاته‌دا منداله‌که‌ له‌دایکی وه‌رده‌گیریتته‌وه‌و ده‌دریتته‌وه به‌باوکی، نه‌مه‌ش هه‌ر له‌به‌رژه‌وه‌ندیی مندال و دایکه‌که‌یه! له‌به‌ر نه‌وه‌ی ژن " نه‌گه‌ر بیه‌وئ شوو ی‌کاته‌وه‌و مندالی ساوای هه‌بی، هه‌موو که‌س ئاماده‌ نیه‌ نه‌و ژنه‌ بخوا‌زئ و مندالی خه‌لک به‌خۆ‌بکات، له‌م کاته‌دا نه‌گه‌ر منداله‌که‌ی لا‌بی له‌وانه‌یه له‌شو‌کردنه‌وه‌ دوا بکه‌وئ! به‌نسبه‌ت منداله‌که‌شه‌وه، شتیکی به‌لگه‌نه‌ویسته‌ که‌هه‌موو کاتئ باوکی خۆی زۆر بۆی به‌په‌رۆش‌تره له‌باوه‌پیاره‌ی!

به‌ئێ خۆشه‌ویستان: وه‌کو با‌سمان کرد، ئافره‌ت حه‌قی نه‌وه‌ی هه‌یه‌ شوونه‌کاته‌وه‌و منداله‌که‌ی لای خۆی بی‌لێته‌وه‌و شیر‌ی بداتئ و به‌خۆی بکات، ئینجا واجبه‌ له‌سهر پیاوه‌که‌ که‌مه‌سره‌فی منداله‌که‌شو دایکه‌ شیر‌ده‌ره‌که‌ش دا‌بین بکات! وه‌نه‌گه‌ر هاتو ژن و

می‌زد له‌یه‌کتری جیابوونه‌وه و له‌و کاته‌دا مندالی وایان هه‌بوو که له‌شیرخواردن برابووه و گه‌وره‌و فامیده‌بوو، ئایا ئه‌م منداله‌ ده‌دری به‌باوک یان به‌دایک؟ حه‌زده‌تی نه‌بوو هوره‌یره (په‌زای‌خوای لیبیت) ده‌فرموئ: جارێکیان پیاوو ژنیک به‌هوی ته‌لاقه‌وه له‌یه‌کتری جیابوونه‌وه، ئه‌م ژنو پیاوه‌ کوپیکی فامیده‌یان هه‌بوو که ته‌واو گه‌وره‌ ببوو، له‌هه‌موو شتیک ده‌گه‌یشته، ژنه‌که ده‌یگوت کوپی خۆمه‌و ده‌بی لای من بی، پیاوه‌که‌ش ده‌یگوت: نه‌خیر، تازه‌ من تو‌م ته‌لاقاوه‌و کوپ کوپی خۆمه‌و لای خۆم ده‌بیته! جا بۆ چاره‌سه‌ری ئه‌م کیشه‌یه‌ هاتنه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ تا بزانه‌ ئه‌م کوپه‌ ده‌دری به‌کامیان! پیغه‌مبه‌ری خواش صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ بانگی کوپه‌که‌ی کردو فرمووی: (یا غُلَامُ هَذَا أَبُوكَ، وَهَذِهِ أُمُّكَ، فَخُذْ بِیَدِیْهِمَا شِئْتَ) پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فرمووی: ئه‌ی مندالی جوان: ئه‌م پیاوه‌ باوکه‌ته‌و ئه‌م ژنه‌ش دایکته، هه‌ردووکیان داوای تو ده‌که‌ن، جا تو حه‌ز ده‌که‌ی لای کامیان به‌یئینه‌وه‌و له‌گه‌لیدا بیژی ده‌ستی ئه‌وه‌یان بگره‌! (فَاخْذْ بِیَدِیْ أُمِّهِ فَانْطَلَقْتُ بِهِ) (رَوَاهُ أَصْحَابُ السُّنَنِ بِسَنَنِ صَحِیح) ده‌فرموئ: منداله‌که ده‌ستی دایکی گرتو دایکه‌که‌ش له‌گه‌ل خۆیدا بردی.

موسلمانانی به‌پێژ: ئه‌مه‌یه‌ مافی منداڵ له‌ئیسلامداو به‌پاستی هه‌ر ئایینی ئیسلامیش ئه‌وه‌ی که به‌قسه‌ فرموویه‌تی به‌کرده‌وه‌ جی‌به‌جی کردووه، به‌لام زۆر ئه‌وانه‌ی که به‌قسه‌و به‌رنامه‌و دروشم داوای مافی منداڵ ده‌که‌ن، به‌لام زۆر جار له‌به‌رژه‌وه‌ندیی خۆیان و مه‌رامی سیاسییان به‌هه‌زاران منداڵ برسی ده‌کری و ئاگرو ئاسنی به‌سه‌ردا ده‌باری و به‌هاری ژینی ده‌کری به‌خه‌زانی پایز! به‌لام له‌ئیسلامدا پاراستنی ژانی منداڵ که‌هیشتا هه‌ر له‌سکی دایکدایه‌، به‌پێویست دانراوه‌، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر دایکی ئه‌و منداله‌ تاوانیکی وای کردبی که‌موسه‌حه‌قی کوشتن بی، ده‌بی ئه‌و کوشتنی دایکه‌ دواخیری و حه‌ددی شه‌ریعی له‌سه‌ر جی‌به‌جی نه‌کری تا ئه‌و منداله‌ی لێی جیا‌ده‌بیته‌وه، وه‌پاشان له‌شیره‌به‌رپێته‌وه‌و فیری خواردن ده‌بی، بۆ سه‌له‌ماندنی ئه‌م راستی‌یه‌، سه‌رنجی ئه‌م پووداوه‌ بدن که‌له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوادا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ پوویدا:

ئافه‌رتیک له‌قه‌بیلای غامیده‌، له‌دیی غامیده‌، که به‌نافه‌رته‌که ده‌گوتری (المرأة الغامدية)، ئه‌و نافه‌رته‌ دیته‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ که له‌و

کاته دا حه زرهت" له گه ل کومه لیک له یارانیدا دانیشتبوو، ئه م ئافره ته هات و گوتی: ئه ی
 پیغه مبه ری خوا، من تووشی گونا ه ی زینا بووم، وا هاتووم خواو پیغه مبه ره که ی چی
 ده فرموون ده رباره ی ئافره تیک که شووی کردبئ و پاشان زینای کردبئ، ئه و حوکه م
 به سه ردا جئ به جئ بکه ن، پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فرمووی: ده برۆ واز بینه،
 برۆ له نیوان خۆت و خوادا تۆ به بکه و باسی مه که، مادام که س پئی نه زانیوی، ئیتر تۆش
 په رده پۆشی بکه و با که س پئی نه زانی! به لئ ئه و پۆژه ئافره ته که پۆیشت و بۆ پۆژی
 دوا یی دیسان هاته وه و گوتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا، واللّٰه ی ده بی له م گونا هه خاویتم
 بکه یته وه، به پاستی من به رگی عه زابی جه ه تنه م ناگرم، به خوا قه سه م ئه ی
 خۆشه ویستی خوا، من نه ک هه ر زینام کردوه به لکو سکیشم پرپوه له زیناکه و حه لم
 هه یه، کۆرپه که وا له ناو سکدا ده جو لئته وه، ئیتر چۆن پیم ده لئیی برۆ باسی مه که!
 پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فرمووی: ده ی مادام سکت هه یه هیشتا هه ر نابئ
 بتکوژین، چونکه ئه و کۆرپه یه ی ناو سکت مافی ژیا نی هه یه، له به ر خاتری ژیا نی
 کۆرپه که ی ناو سکت، برۆوه بۆ مائی خۆتان، خۆت په ناده هه تا منداله که ت ده بی ته مجا
 وه ره وه بۆ لام. به لئ له سه ر فره مان ی پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ئافره ته که
 پۆیشت، نزیکه ی چوار پینچ مانگی تری پئ چو و تا منداله که ی بوو، مندالی زینا! به لام
 له م هه موو شه وو پۆژانه دا، له م هه موو حه فته و مانگانه دا، به و ئازاری ژانی مندال بوونه،
 ئه م ئافره ته له بی ری نه چو و که حه قیک ی خوا بی له سه ره. به لئ، مندال ده گری
 به با وه شه وه دئته وه خزه ته ی پیغه مبه ری خواو ده فرموئ: یا رَسُوْلُ اللّٰه، ئه وه
 منداله که م بووه و هاتووم حوکه ی خوا م به سه ردا جئ به جئ بکه ن! ته مجاره شیا ن
 پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فرمووی: ئاخ ر ئیستا تۆ دایکی! حه قی ئه م منداله
 مافی پاراستنی ژیا نی ئه م منداله و به خێو کردنی به شیر ی دایکی و گه و ره بوونی له با وه شی
 گه رمی دایکید! له پیش حه قی خوا وه یه! له به ر خاتری ئه م منداله برۆ ره وه بۆ ماله وه دوو
 سالی تر سزا که ت دوا ده خرئ! برۆ ره وه بۆ ماله وه که س ناتوانئ هیچت پئ بلئ، برۆ
 دوو سالی ته وا و شیر به م مناله بده تا وای لئ دئ پئویستی به شیر خواردن و به دایک
 نامینئ، جا هه رکاتئ وای لئها ت نانی خوارد و پئویستی به مه مک و شیر ی تۆ نه بوو ئه و کاته

وہرہوہ بۆلام! بہلن، ئافرہتہکە دەپواتەوہ دوو سالی تریش بەختیوی دەکا، ئەمجا دواي دوو سالەکە دیتەوہ بۆ خزمەت پێغەمبەری خواو دەلتی: یا رَسُولُ اللہ، تەماشاکە! ھاھا مندالەکەم نانەرەقەیی بە دەستەوہیو بەدانی نانەرەقە دەخوا! ئیستا پێویستی بە شیریی من نەماوہ، دەیی ئەمجارە مەمنێرەوہو لەو گوناھە گەرە پاکم بکەرەوہ. ئەمجا پێغەمبەری خوا، فەرمان دەدات بەرەجم کردنی و بەپاکی بەرەو لای رَبُّ الْعَالَمین بەرپێدەکوئی.

جا موسلمانانی بەرپێز تەماشاکەن، ئەم ئافرەتە یەکن لەگوناھە گەرەکانی ئەنجام داوہ کەزیناکردنە، سنووری خوای گەرەیی شکاندوہ، لەکەو کەموکوپیی بەناوچاوی بنەمالەکە یەوہ بەجێھێشتوہ، کەچی لەبەر پاراستنی ژیاانی مندالەکەو شیر پێدان و بەختیوکردنی "نزیکی دوو سال و چەند مانگ ئەم حەدە شەرعییە داوہخرئی و کەسیش بۆی نابێ بۆی بە ئافرەتەکە تۆ وات کردوہو دەبێ لەناو ببری، ئەمە ھەمووی لەبەر خاتری ئەو مندالە! سُبْحانُ اللہ، ئەمە یە پاراستنی مافی ژیاانی مندال لەدینی پاکی خوای پەرورەدگاردا.

داوہکەم لەخوای پەرورەدگار، باشتر لەدینەکەیی خۆی شارەزامان بکات و بتوانین مافی مندالەکانمان جێبەجێ بکەین ..

﴿ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴾
 اَللّٰهُمَّ آمين

ووتاری ژماره دوانزه

مافی منداډ

به شی سئیه م

قال الله سبحانه وتعالى :

﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ، تَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾

(النحل 58 - 59)

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:

(مَنْ عَالَ جَارِيَتَيْنِ حَتَّىٰ تَبْلُغَا) جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنَا وَهُوَ كَهَاتَيْنِ - وَضَمَّ أَصَابِعَهُ).

(رَوَاهُ مُسْلِم)

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين
إلى يوم الدين..

ثیماندارانی به پرتزو خوشه ویست، له دوو وتاری رابردودا باسی مافه کانی مندالمان کرد،
وتاری نه مړوشمان“ پشتیوان به خوی گوره ته واوکه ری وتاره کانی پېشووه و له م به شه دا
ثمازه بۆ مافه کانی مندال ده که ین له کاتی له دایکبونیوه تا حوته مین پوژی ته مهنی
کوپه، که پتویسته دایک و باوک و ده ورویه ر بوی فراهه م بکن.

مافی یه که م: مافی میراتگری

پتغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرموئ: (إِذَا اسْتَهْلَ الْفُلُودُ وَرِثَ) (رواه أبو
داود)، واته: مندال کاتی له دایک بوو“ نیشانه ی ژبانی پتوه بوو، نه وه بۆته میراتگر.
پتغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم له فهرموده یه کی تردا بۆمان روون ده کاته وه
که نیشانه کانی ژبان چین، ده فهرموئ: (وَاسْتَهْلَ أَنْ يَصِيحَ أَوْ يَقَطِسَ) (رواه أحمد)،
واته: له نیشانه کانی ژبانی مندال که مافی میراتگری ته ده داتی“ نه وه یه که ده ست بکات
به قیژه قیژو هاوارکردن، یان پېژمئ، یان بگری.

خوشه ویستان: له شه ریعتی ئیسلامیدا ده فهرموئ: نه گهر که سیک مردو خیزانه که ی
حامیله بوو، واته نه و کوپه ی ناو سکه“ که یه کی که له میراتگره کان هیشتا له دایک نه بوو بوو“
نه و میراتی بۆ ده وه ستینریت. واته میراته که دابهش ناکریت تا کوپه که له دایک ده بیت.
جا نه گهر به زیندوویی له دایک بوو نه و میراتی ده دریتئ و وه کو که سیک ی گهره
به شه میراتی باوکی و ده ده گری. به لام نه گهر به مردوویی له دایکی جیابووه نه و میراتی
نادریتئ، به لکو میراتی مردووه که ده دریت به که سانی تری میراتگری پیاوه که. به لام
نه گهر منداله که به زیندوویی له دایکی جیابووه“ ماوه یه ک ژباو دوی نه وه مرد“ نه و میراتی
بۆ داده نرئ و میراتی نه و مندالهش ده دریتته وه به میراتگره کانی. نیشانه کانی زیندوویتئ و
ژبانی مندالیش نه مانه ن: پژمین، یاخود هه ناسه دان، یان باویشکدان، یان جوولانی
نه ندامیک ی لاشه ی.

به لئ ئیمانداران، ئاینی پیرقزی ئیسلام ئه م مافی بۆ
مندال گتپاوه

چونکه له پېتش ئيسلامدا منډالّ تا بلووغى نه بوايه ميراتى بۆ دانه دهنرا، به لّام خواى گه وړه نه و مافه ي بۆ گېرپايه وه و هر له گه لّ له دايك بوونى به زيندوويى، ته واوى به شه ميراتى خوى بۆ ديارى ده كړئ.

مافى دووهم: مزگينى و پېرؤزبايى

دووه مين مافى منډالّ له كاتى له دايك بوونيدا برىتييه له مزگينى و پېرؤزبايى كردن به بۆنه ي له دايك بوونى كۆرپه ي نوپوه. واته "سونه تىكى ئيسلاميه كاتى منډالّ له دايك ده بى" كه سىك يان كه سانىك به په له هه والّ بۆ باوكى يان دايكى يان هر كه سىكى نه و بنه ماله يه بېن و موژده ي له دايك بوونى كۆرپه ي نوپى يان پى رابگه يه نن، نه مه ش ده بيته هوى جؤشدانى خؤشه ويستى له ناو كۆمه لگاي موسلمانداو به شداري كردن له خؤشيبى يه كتريداو وه كو به خيهرهاتنى كيشه له كۆرپه ي نوپى كه تازه دپته نه و كۆمه لگايه وه. به لّام نه وه ي پتويسته زؤر ناگادارى بېن له م مه سه له يه دا نه وه يه: فهرقى مزگينيدان و پېرؤزبايى كردن بۆ منډالّى كوړو كچ نه كړئ، چونكه كۆرپه ي تازه له دايك بوو، كوړ بيت يان كچ، نه وه به خشش و خه لاتى خوايه بۆ به نده كانى. پېغه مېهرى خوا صلى الله عليه وسلم ده فهرموى: كاتىك كچ له دايك ده بيت "خواى گه وړه فريشته يه كى بۆ لا په وانه ده كات و خيرو به ره كه ت به خيترابى دپنئ و ده لئ: زه عيفه يه ك" زه عيفه يه كى بووه. نه و كه سه ي سه ربه رشتى گه وړه كردن و به خيوكردنى نه و كچه ده كات" تا پؤزى قيامه ت يارمه تى ده دريت. نه گهر كوړپش له دايك بوو، خواى گه وړه فريشته يه ك له ناسمانه وه ده نپړئ و نپوچاوانى ماچ ده كات و ده لئيت: خواى گه وړه سلاوت لئ ده كات. (طبراني له ئبن عباسه وه گېرپاويه تيه وه)

به لّام به داخه وه، به هوى تپنه گه يشتن له ئيسلام، هه ندى كه س كاتى موژده ده بېن بۆ باوك و كه سه كارى منډالّى كچى له دايك بوو، به تاييه ت نه گهر پيشتر نه و ماله چەند كچىكيان بووبئ و كوړيان نه بووبئ، نه و هه والّ كه يان به شهرم و ده تنگيه وه ده داتى، يان پووى نايه ت بلّيت كچتان بووه! يان زؤر له خوشكان" كاتى ده چن بۆ لاي ئافره تىك كه كچى بووه و چاوه پئى كوړ بووه، له جياتى نه وه ي بلّى: خوا لئتان نه سپنئ و

له خوابه زیاده بڼه که نه م کچه جوانه ی پی به خشیون " دهم ولچی به یه کدا دده او وه که مه کر نواندن ده گریو به دایکی منداله کچه که ده لئ: به خوا پیم ناخوش بوو کچتان بووه !

جیگای داخه هیشتا له کومه لگای نیمه دا " کاتئ کور له دایک ده بی ده یان که س مونافه سه له سر نه وه ده که ن که کامیان زوتر موژده به باوکی بده نو به خشش وه ریگرن. به لام کاتئ کچ له دایک ده بی " مه گهر ده گمن، نه گینا که س موژده نابات بڼ باوک و که سوکاری منداله کچه که بلین: پیوژتان بی، موژده تان لیبی خوی گه وره کچی پی به خشیون ! که له راستیدا کور کچ هر دوکیان بی هیچ جیاوازییه که خلات و دیاری په روه ردگارن، پیشکه ش به و دایک و باوک و بنه ماله یه کراون، به لکو زورجار کچ زیاتر مایه ی خیرویه ره که ته بڼ دایک و باوک. نینسانی خواناس به بوونی کچ خوشحالت ره، نه وه تا نیمای نه حمه دی کورې حنه بل (په حمه تی خوی لیبیت) " کاتئ هه والیان بدایه که کچتان بووه زور خوشحال ده بوو، ده یه فرموو: پیغه مبه ران باوکی کچان بوون !

یه کیکی تر له پیاوه صالحه کان که ناوی یه عقوبی کورې به ختانه " ده فرموئ: حوت کچم هه بوو، هه موو جارئ که کچمان ده بوو " ده چوومه خزمه ت نیمای نه حمه د، نه ویش پی ده گوتم: نه ی یه عقوب، نه مجاره شیان که کچتان بووه " دیاره خوا توئ خوشده وئ، چونکه پیغه مبه رانیش باوکی کچ بوون، وه هر من ده زانم لـه باره ی گه وره یی کچانه وه چی گوتراوه !

به لئ، پیغه مبه ران زوره یان هر کورپان نه بوو، یان که بویانه مردوون و هر کچیان بڼ ماوه، بڼ نمونه حه زره تی شوعه یب (سه لامی خوی لیبیت) هه موو منداله کانی کچ بوون و هیچ کورې نه بوون، ته نانه ت کچه کانی شوانی مه پوما لاته که یان ده کرد. وه حه زره تی محمد المصطفی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ " هه موو کورپه کانی به مندالی وه فاتیان کردو ته نها باوکی کچان بوو !

به لام هیشتا زوین نه و دایک و باوکانه ی که خوا هر کچیان ده داتئ، له جیاتی حه مدوسه نای خوا " له جیاتی گوژره بانه به خشینه وه و هه دیه پیشکه ش کردن به و که سه ی که هه والی نه وه ی داوه تی که کچیان بووه، له جیاتی نه وه " هر ده لئی خول و دوی به سهر دا پزاوه و دهم وچاو به یه کدا دده او که س ناتوانئ قسه ی له گه لدا بکات و

له توره پیه پو په سستی خویدا روو له ماله وه ناکاته وه و ناچیته سهر منداله که ماچی بکات و
 حه مدوسه نای خوا بکات و دوعای خیر بۆ خیزانه که ی بکات! یان دایکه که که هر کچی
 ده بی، له جیاتی سوپاسی خوا“ ده ست ده کات به گریان و به زهیی به خویدا دیته وه. به لام
 نه و دایک و باو کانه ی که به و شیوه یه پیشوازیی له بوونی کچ ده کن، ناوا مافی مندال
 (که دلخو شبوونه به له دایک بوونی) جی به جی ده کن، ده بی ناگادارین و بزانه، له دین و
 نیما نی خو یان بترسن، چونکه په وشتی نه فامیی پیش نیسلامیان زیندو و کردوته وه.
 قورنانی پیروز باسی نه و سهرده مه تاریکه مان بۆ ده گپړتیه وه که هیشتا نووری قورنان
 نه م سهر زه وی یه ی پوونک نه کرد بووه، نه و سهرده مه ی که پیش مافی هه موو نیسانه کان
 مافی کزپه ی تازه له دایک بووی بیتاوانی کچ، پیشیل ده کراو مافی ژیا نی پی په و
 نه ده بینرا، نه و کاته ی که که سیك خه به ری ده درایه که کچی بووه“ چۆن په ست ده بوو،
 ناوچاوانی به یه کدا ده داو رهش داده گیراو خوشی له ناو دل ی خو ی و ژن و خیزانه که ی
 هه لده گرت. له م باره یه وه قورنان ده فهرمو ی: ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا
 وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ (النحل 58 - 59)، واته: خو نه گهر موژده ی بوونی کچ بدریت
 به یه کیك له و نه فامانه، رووی گریژو تال ده بیت و رهش داده گیرسیت و سینه ی پر ده بیت
 له غم و په ژاره، له داخ و خه فته ی نه و موژده ناخو شه“ خو ی له خه لکی ده دزیته وه و به ته نها
 بیرده کاته وه، نایا بی هیلتیه وه و به زه لیلی و سووکی و بی نرخی، یاخود زینده به چالی بکات و
 بیخاته تو یی خا که وه، نای که چهن د بریارکی نابه جی و سته مکارانه یه!

به لئ موسلمانانی به پریز: نیسلام نافرته ی پرگار کرد، چونکه وه کو نایه ته که بۆمان
 ده گپړتیه وه، پیش نیسلام“ که سیك کچی ببوا یه هر به مندالی زینده به چالی ده کردو
 ده یخسته چالیکه وه و به زیندووی گلی ده کرده سهر، تاوه کو ده مرد! له ترسی نه وه ی
 نه وه کو نه م که گوره بی و خه لکی بیتنه خوازی نی و پاشان بلین: که که ی“ ژنی
 فلان که سه!

گو ی بۆ نه م به سهراته بگرن: سهرده می به خته وه ریبه و پوژی زیړینی نیسلام
 به سهر هه موو زه ویدا بلاویوته وه، صه حابه کان له مزگه وتی پیغه مبه ردا

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ“ له خزمەت رسولُ الله دانیشتون و هه موو لاشه یان بۆتە گوێچکە بۆ ئەوێ فەرماشتێک لەو دەمە پێرۆزە بێتە دەرەوێ و ئەوانیش وەرێ بگرن و دنیای قیامەتی خۆیان پێ ئاوەدان بکەنەوێ. جاروبارەش قەسێ خۆش و پرسیارو و لامێک دەکەوێتە نێوان رسولُ الله و صەحابە دڵسۆزو وەفادارەکانیەوێ و خۆشەوێستی خوا“ زەرەدەخەنە دەیگرێ و ددانی پێرۆزی وەک گەوهر و مرواری“ بەلکو زۆر جوانتر دەرەوشیتەوێ. صەحابەکانیش زەرەدەخەنە و پێکەنین دێتە سەر لێویان و نێوچەوانیان دەرەوشیتەوێ.. الله اکبر لەو دیمەنە، الله اکبر لەو مەجلیسە پێ بەختەوێرییە! داوا دەکەم لەخوا منیش و ئێوێش و هه موو ئیمانداران لەبەهەشتی بەریندا“ بەخزمەت مەجلیسی پێغەمبەر و هارەلانی بگەیهنێ اللهم آمین.. بەلێ، پێغەمبەری خوا“ یەک بەیەک سەرنجی صەحابەکانی دەدات و لێیان وورد دەبێتەوێ، لەناو هه موویاندا واکابرایەک دانیشتون، بەلام غەمبارە.. دلی خۆش نیە، بەلکو زۆری کات چاوەکانی پێن لەفرمیشکی قەتیس ماو! باشە دەبێ چی لێ قەوما بێ؟!!

خۆشەوێستمان، خەمخۆری هه موو ئومەتی ئیسلام، خەزەرەتی محمد المصطفی صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، پوو لەو کەسە دەکات و دەفەرموێ: ئەرێ دەکرێ پێم بڵێی هۆی چیە و غەمباریت؟ هۆی چیە زەرەدەخەنە لەسەر لێوت تۆراوێ؟ ئەویش ولام دەداتەوێ و باسی خۆی دەگێرێتەوێ.. دەی پەحمەتی خواتان لێبێ باش گوێ بگرن، بەتایبەت ئێو کەسانێ کە بەردەوام هەر لەخەمی مافی ئافرەتدان و درووشمی ئازادیی ئافرەتیان بەرزکردۆتەوێ، با ئەوان باشتر گوێ لەم پووداوە بگرن و چاکتر تێبگەن کە ئیسلام“ ئافرەتی لە چ مالدێرانێ و مەزلوومیەتێک پێگاکرد.

بەلێ، کابرا دەست بەگێرێنەوێ هۆی غەمگینیە کە دەکا و دەلێ: ئەی پێغەمبەری خوا، من لەزەمانی جاهلیمدا“ پێش موسڵمان بووم“ گوناھێکم کردووە، زۆر دەترسم هەرچەندە موسڵمانیش بووم، بەلام خوا لەو گوناھە گەورەم خۆش نەبێت. پێغەمبەری خوا صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووی: بۆم باس بکە ئێو گوناھە گەورەیه چیە کە تۆ کردووتە! کابرا گوێ: قوربان، من یەکیێک بووم لەو کەسانێ کە زۆر رقم لەبوونی کچ بوو، بەلام ئەوێ بوو کاتی کە ژنم هێنا و مندالمان بوو“ کچمان بوو، وێستم هەر

بەمەنۆتكەيى بىخەمە ژىر گلەۋە بىكۆزم، بەلەم ژەكەم زۆر لىم پاراپەۋە كەۋازى لى بىنم و
 نەيكۆزم، چۈنكە تۆبەرەيەتى و دلى پىتى دەكرىتەۋە و ئاۋدەنگىيەكە لەمالەۋە لەگەلدا.
 منىش لەبەر خاترى خىزانەكەم دلم نەرم بوو و وازم لىتەينا. بەللى سال بەسال ئەم كچە
 گەۋرەبوو، تا بالغ بوو، ئەۋەندە جوان بوو لەجوانترىن كچى ئەو دەۋرەۋەرە دەژمىردا.
 ئەۋەبوو خەلكى دەھاتن بۇ خوازىپىنى، منىش بەمە زۆر ناپەھەت بووم! دەمارگىرى
 جاھلىم جوۋلاۋ بىرم كىردەۋە، ئەگەر بىدەم بەشوو" ھەر عەيپەۋ كەموكۇرپىيە بۆم و چۆن
 خەلكى بىن بەزاۋام! خۇ ئەگەر بەشووېشى نەدەم و لەمالەۋە بىھىلەۋە ھەر خەلكى باشم
 باس ناكەن و پىتى عەبىدار دەبم! بۆيە لەدلى خۇمدا بىپارمدا كەبىكۆزم! بۇ ئەم
 مەبەستەش، خىزانەكەم بانگ كىردو گوتم: كچەكەمان حازر بكة، دەمەۋى سەردانى
 خىزانمان بكةم و ئەۋىش لەگەل خۇمدا دەبەم. خىزانەكەم گوتى: نەكا نىيازت بەرامبەرى
 خراپ بىو لەناۋى بەرى! گوتم: نەخىر، چۆن شتى وا دەكەم. ژەكەم گوتى: دە سۆيىندم
 بۇ بخۇۋ پەيمانم بدەرى كە بەسەلامەتى دەيەپىننەۋە بۆم! منىش ۋەعدو بەللىنم پىداۋ
 لەگەل كچەكەم بەرى كەۋتىن تا گەيشتىنە چۆلەۋانى يەك، دەستى كچەكەم گرتو بىردم بۇ
 لاي بىرىكى قوۋل، سەيرى ناۋ بىرەكەم كىرد زۆر قوۋل بوو، لەدلى خۇمدا گوتم: زۆر باشە،
 لەم بىرەدا دەيخىكىنم و ھەرگىز ناتوانى لەم بىرە قوۋلە بىتتە دەرەۋە! جا كاتى سەيرى
 ناۋ بىرەكەم دەكرىد سەيرى كچەكەم دەكرىد" كچەكەم حاللى بوو كەنىيازى لەناۋىردىم
 ھەيە، چۈنكە ئەۋىش دەيزانى كەبوۋنى كچ مایەي عەيبوعارە لەو كۆمەلگايەدا. بۆيە زۆر
 بەتوندى باۋەشى پىداكرىدو ماچى كىردم دەستى كىرد بەگىيان و زۆر پاراپەۋە
 كەنەيكۆزم، منىش سۆزم جوۋلاۋ بىپارمدا كە لەناۋى نەبەم. بەلەم دىسان دەمارگىرى
 نەزانى و نەفامىم جوۋلايەۋە پىتى گوتم: چۆن قىۋول دەكەي كچت ھەبىو خەلكى بىنە
 خوازىپىنى و كچەكەت بىتتە ژنى خەلك! بۆيە ئەمجارەيان زۆر بەتوندى پەلامارى كچەكەم
 داۋ لەسەر سەر فرىم دايە ناۋ بىرەكەۋە ئەۋىش قىزاندى و ھاۋارى كىرد: بابە گىيان لەسەر
 چى منت كوشت؟ ئىتر ھەر ھاۋارى دەكرىد دەپاراپەۋە تا ئەۋەبوۋ دەنگى نەماۋ
 بەتەۋاۋى خىنكا. ئىستاش ئەي پىغەمبەرى خوا، ئەو دەنگى گوتى. (بايە گىيان
 لەسەر چى منت كوشت)" ھەر لەمىشكەمدايەۋە لەبىرم ناچىتەۋە، جا لەۋە دەترسم

هرچه نده موسلمان بووم و زور له و کرده وهیه م په شیمانم، به لام تاوانه کم نه ونده
 گه ورهیه ده ترسم خوا لیم خوښ نه بئ!

کاتئ کابرا قسه کانی ته واوکرد "پټغه مبهري خوا فرميسک به چاوه پيروزه کانيدا هاته
 خواره وه و زور گريا، هه موو صهابه کانش ده ستیان کرد به گريان. نه مجا پټغه مبهري
 خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ" به و کابرايه ي فرموو: (لَوْ أُمِرْتُ أَنْ أُعَاقِبَ أَحَدًا بِمَا فَعَلَ فِي
 الْجَاهِلِيَّةِ لَعَاقَبْتُكَ)، واته: نه گهر فرمانم پټ بدرايه سزای که سيک بدهم له سر نه و
 کرده وانه ي که له سرده می نه فاميدا (پيش موسلمان بوونی) کردوونی نه و من سزای قوم
 دده له سر کوشتنی نه و که به سته زمانه بیتاوانه ت!

به لئ، نه مه نمونه يه ک بوو له ناو کومه لگای نه و سرده مه ي پيش ئيسلام "که ناو دزی
 کچ بوون و بئ حورمه تبيان به کچ ده کردو به بیتاوان" هر به زيندوویي زينده به چاليان
 ده کرد. جا قورناني پيروز نه و ديمه نه مان بؤ باس ده کات و ده فرموئ: ﴿وَإِذَا الْمَوْؤُودَةُ
 سُئِلَتْ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾ (التکویر 8 - 9)، واته: (کاتیک که کچی زينده به چالکروا پرسياي
 ليکرا له سر چ گونا هيک" به چ تومه تیک کوژا) که مه به ست له پوژی قيامه ته.

به لئ موسلمانانی به پريز: وا مه زانن که زينده به چالکردنی کچ و کوشتنی به ناحق، ته نها
 به تاوانی نه وه ي کچ و کوړ نييه" هر له زه مانی پيش ئيسلامدا بووه و نيمه وه کو
 حياکيه ت له قورنانداندا بيخوينينه وه، به لکو له م سرده مه شدا" هيشتا خه لکانیک هه ن
 که له وانه يه نه هلی مزگوت و جومعه و جماعه تيش بن، له وانه شه هه بئ حجي مالی
 خوايشی کردبئ، که چی کچه که ي زينده به چال ده کات و ده يکوژی، نه ميش هر
 له به رنه وه ي که نه و منداله ي کچ و کوړ نيه! له وانه يه بلين چوڼ شتی وا ده بئ و کوا شتی
 وا روويداوه! له وولامدا ده ليم: نه ي نه و که سه ي که له ماله وه چوار تا پينچ کچی هه يه
 به لام يه ک تاقه کوپيشی هه ي، کوپه که ي ناوده نئ شوان" نه وه ش به و مه به سته ي شوانی
 خوشکه کانی بئ، وه کو نه وه ي کچه کانی خویان ئينسان نه بن و نه زانن ژيان و چاکه و خراپه
 چيه، پاشان هرچی خواردنی خوښ و خزمه ته" له لايه ن دايک و باوکه که وه پيشکه ش
 به م کوپه تاقانه ده کړئ و ته نانه ت زورجار گوشتی برژاو بؤ کوپه که دانراوه و
 له به رچاوی خوشکه کانيدا خواردوويه تی و نه و بیتاوانانه ش ده میان له گوشت نه داوه!

وهمه ر جاره ی جزره جلوبه رگو پیتلاوټک بۆ کوپه که ده که ن و کچه کانیشیان جه ژنارو جه ژن” نه گهر پۆشاک و پیتلاوټکیان بۆ بکری، نه ویش به دلی خویان نا. جا نایا هه موو ژهمیک” هه موو پۆژیک” نه م کچه که ته ماشاده کات چۆن جیاوازی ده کړیت له نیتوان نه وو براکهیدا” ته نها له بهر نه وه ی نه م کچه و نه و کوپه، نایا هه موو پۆژی مردنیک نابینئ؟ به لئ، ده مرئ، هه رچه نده لاشه ی نه مرئ، به لام هه سستی ده مرئ، ده روونی ده کوژری، هه سست ده کا که ژۆر بئ نرخی، نه و هه سته ی لا دروست ده بئ که نه م” چونکه کچه” نه و زیاده یه له و ماله داو نه رکه به سهر دایک و باوکیه وه!

به لئ به پیزان: نه و کچانه ی که تاوا په فتاریان له گه لدا ده کړئ” سه د خۆزگیان به زینه ده به چالکراوه کانی زه مانی جاهیلی بکا، که نه وان یه ک جار ده کوژران، به لام نه مان پۆژی ده یان جار!

به لئ خۆشه ویستان: ده بئ نیمانداران ناگادارین، خۆ بپاریزن له په وشتی جاهیله کانی پیتش نیسلام، که به بوونی کچه دلته نگ ده بوون، له بهر نه وه ی نیمه، پیغه مبه ره که مان صلّی الله علیه و سلم فه رمانمان پیده کات که به چاوی سووک ته ماشای کچان نه که ین، ده فه رموئ: (لا تُکْرِهُوا النِّبَاتَ، فَإِنَّهُنَّ الْيُمُونِسَاتُ الْغَالِيَاتُ) (رواهُ أحمد والطبرانی)، واته: پقتان له کچان نه بیئت، چونکه نه وان هاو ده م و دلته وای به نرخی خاوه ن به مان.

خۆشه ویستی خوا صلّی الله علیه و سلم له فه رمووده به کی تر دا ده فه رموئ: (مَنْ عَالَ جَارِيَتَيْنِ حَتَّى تَبْلُغَا) جاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنَا وَهُوَ كَهَاتَيْنِ - وَضَمَّ أَصَابِعَهُ (رواهُ مُسْلِم)، واته: هه رکه سی دوو کچۆله به ختو بکا هه تا له خه م ده په خستین” من و نه و وه ک نه م دوو په نجه یه تاوا جووت پیکه وه ده چینه ناو به هه شت

به پیزان، نه ی نه و که سانه ی که خوی گه وره کردوونی به باوکی کچه، به تاییه ت نه وان هه تان که له سی کچه زیاتریان هه یه” گوئ بگرن بۆ نه و موژده خۆشه ی که پیغه مبه ری خوا صلّی الله علیه و سلم پیتان راده گه یه نئ و ده فه رموئ: (مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ، أَوْ ثَلَاثُ أَخَوَاتٍ أَوْ ابْنَتَانِ أَوْ أُخْتَانِ، وَأَحْسَنَ صُحْبَتَهُنَّ، وَأَتَقَى اللَّهَ فِيهِنَّ فَلَهُ الْجَنَّةُ) (رواهُ الترمذی)، واته: هه رکه سی سی کچه” یان سی خوشک” یان دوو کچه” یان دوو خوشکی

هه بئو به جوانی په فتارو گوزهرانیان له گه لدا بکاو له ترسی خوا“ نامه قیيان لى نه کا“ نه وا
نه و که سه به هشتی به !

به لئ موسلمانى به پړيز: نه ی نه و که سه ی که کچ یان خوشکت هه به و تو سه به رشتی
ده که ی، نه گهر په فتارت باش بئ له گه لیاندا نه وا جیگات به هه شته .

هه روه ها ده رباره ی نه و که سه نه ی که ته نها به ک کچیان هه به“ نه م موزده گه وره به هه به
له لایه ن پیغه مبه ری خواوه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که ده فرموی: (مَنْ كَانَتْ لَهُ أَنْثَى، فَلَمْ
يَنْدِهَا وَلَمْ يُهِنْهَا، وَلَمْ يُؤْثِرْ وَلَدَهُ عَلَيْهَا أُدْخِلْهُ اللهُ الْجَنَّةَ) (رواهُ أبو داود) واته: هه رکه سه ی
میینه ی هه بئو زینده به چالی نه کات و سووک ورسوای نه کات و به چاوی بئ پړزه وه ته ماشای
نه کات و نازی کوری به سه ردا نه دات“ نه وه خوا ی گه وره ده یخاته به هه شته وه !

موسلمانانى به پړيز: به پراستی کچ بؤ دایک و باوک“ هم له دنیا دا به ره که ته و نه وه نده ی
که کچ دلسوزه بؤ مالى باوکى و له خزمه تی دایک و باوکیدایه“ نیو نه وه نده کوپ سوودی بؤ
دایک و باوکى نیو ناتوانى خزمه تیان بکات، بؤ قیامه تیش هه روه کو له فرموده کانی
پیغه مبه ردا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاتوه“ حورمه ت گرتنی کچو باش بوون بؤی“ ده بیته
هؤی چوونه به هه شت و دوور که و تنه وه له دوزه خ! فرمویون گوی بؤ نه م به سه رها ته بگرن:

پیاوړیک“ خوا ی گه وره شهش کچی دابوویه، خیزانه که ی حامیله بوو به مندالی حوته م.
نه م پیاوه له وه ده ترسا که ژنه که ی“ نه مجاره شیان هر کچی ببئ، له دلله وه خوژگه ی
ده خواست که نه مجاره کوپیان ببئ، بؤیه له دللی خویدا بریاری کوتایى داو گوتی: شهرت
بئ نه مجاره ژنه که م کچی ببئ ته لاقى ده ده م و له م ماله ده ری ده که م. باشه، من حوت
کچ چى لیبکه م! به لئ، به م مه راقه وه شه و خه وى لیکه و ت، له خه ونیدا وای بینى که وا
پړؤی قیامه ته، وا جه هه ننه م تاوی سه ندووه و ناگره که ی وه کو کئو به رزده بیته وه و هه مو
که س له ترسان چاوی نه بله ق بووه. به لئ کابرا ده لئ: له خه وه که مدا مه لایکه ت منیان
گرت و بر دیانم بؤ نه وه ی بمخه نه جه هه ننه مه وه، به لام له هر ده رگایه کی جه هه ننه م
نزیکیان ده کردمه وه“ به کیك له کچه کانم ده هات و ده پاراپه وه و نه یده هیشت بمخه نه
جه هه ننه مه وه. له شهش ده رگای دوزه خه وه، له هر ده رگایه ی به کئ له شهش کچه که م
وه ستا بوون و تکیان بؤ ده کردم، ده یانگوت: توخوا واز له باوکمان ببئن، باوکمان بؤ نیمه

نقد باش بووه و زۆری خزمەت کردوین. بە ئێ لەو شەش دەرگایە پزگاکم بوو، ئەمجارەیان بەرەو دەرگای حەوتەمیان بردم، بەلام لەبەردەم دەرگای حەوتەمی دۆزەخدا هیچ کەسێک نەبوو دیفاعم لێبکات، منیش لەترسان بەخەبەرھاتم. ئەمجار زانیم چ خەیاڵێکی خراپ و گوناھێ گەورەم کردووە، بۆیە پەشیمان بوومەووە و تۆبەم کردو ئەمجارەیان بەدڵ لەخوا پارامەووە گوتم: (اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا السَّابِقَةَ)، ئێی پەروەردگاکم: ئەمجارەشیان منداڵی حەوتەممان کەچ پێیبەخشە، بۆ ئەوێ هەر حەوت دەرگاکی جەھەننەم بۆ بگرن و خوای گەورە بەھۆی کەچکانمەووە لەتاوانەکانم بمبەخشیت و بەبەھەشت شادم بکا!

ئیمانداران: خوای گەورە لەقورئانی پیرۆزدا دەربارەیی بەخشینی کوپو کەچ دەفەرموێ: ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنْثَاءً وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ، أَوْ يُنَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنثَاءً وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾ (الشوری 49 - 50)، واتە: خوا خاوەنی ھەموو ئاسمانەکان و زەویشە، ھەرچی بویت دروستی دەکات، بەھەرکەس کەخۆی بپەویت تەنھا کەچ دەبەخشیت، بەھەرکەس کەبپەویت تەنھا کوپ دەبەخشیت، یاخود لەھەردوو جۆر - لەکوپو لەکەچ - بەھەندێ خێزان دەبەخشیت. ھەیشە" کەویستی خوا وایە کەھیچی نەداتێ و نەزۆک بیت، بەپراستی ئەو زاتە زاناوبەدەسەلاتە.

دەچینە خزمەت زانای بەناویانگ ئبن قەیم (پەحمەتی خوای لیبیت) بۆ ئەوێ تەفسیر و روونکردنەوێ ئەو فەرماشتەیی خوای گەورەمان بۆ بختە پوو. ئبن قەیم لە (أحكام المولود، ص 20) دا دەفەرموێ: خوای گەورە لەسوورەتی (الشوری) دا "حالتو باری ئنو مێردی لەپەروی بوونی منداڵەووە بۆ چوار ھالەت دا بەش کردووە، ھەوالبیشتی داوہ کەئەو منداڵی لەنتوان ئنو مێرددا دروست بوو، خوای گەورە پێی بەخشیون و ئازایتی ئەوانی تێدا نییە، چوار ھالەتەکەش ئەمانەن:

1 - ھەبە ھەرکچی ھەبە.

2 - ھەبە ھەرکوپێ ھەبە.

3 - ھەبەکچ و کوپێ ھەبە.

4 - ئنو و پیاوی واشە نەزۆکە و منداڵی نابێ.

جا ههركه سيك ناپازى بى بهو بهشى كه خوا له م چوار حالته به كتيكيانى بو
هه لياردوه شه به پاستى بهر توو په يى وخه شمى خواى گوره ده كه ويى. پاشان ئين
قەيم ده فرمويى: خواى گوره به باسكردنى بوونى كچ دهستى پيكر دوهو فرمويەتى:
﴿يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنِثَاءً﴾. ليره دا زانايان دوو بوچوونيان ههيه، هه نديكيان ده فرمويى:
بويه خواى گوره له سه ره تاوه باسى به خشيني كچى كردو فرمويى: به ههركه س
كه بيه ويته تهنه كچ ده به خشيت" نه مه بو شهويه تا دايكو باوك (كه زۆره بيهان كچيان
به لاوه به پيز نيه) بزانه كه كچ لاي خواى گوره چهند به پيزه وه له بهر ريزدارى كچه كه
له به خششى به كه مدا باسيكردوه.. واته، شه دايكو باوكه كان: ئيوهش قه درو
حورمه تى كچه كانتان بگرن" كه به خشش و خه لاتى خوان بو ئيوه.

هه ندى له زانا يانيش فرمويانه (كه بوچوونى نه م زانا يانه به هيزتره): خواى گوره
له بهر شه به باس كردنى كچانى له نايه ته كه دا پيش خستو فرمويى: ﴿يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ
إِنِثَاءً﴾، نه مه بو شهويه تا ئينسان تيبكات كه خواى گوره مهيلو حه زى له چى بى هه
شه وه ده بى. چونكه دايكو باوك" به زۆرى تهنه كورپان ده ويته، خواى گورهش هه والى
شه وهى داوه: شه وه ده به خشيت كه خوى مه به ستيه تى نه ك شه وهى كه دايكو باوك حه زى
ليده كه ن كه بوونى كوره.

پاشان ده فرمويى: له بهر شه وهى كچ لاي نه فامه كان نه ك هه ر پيزى نه بوو به لكو
زينده به چاليشيان ده كردن و مافى ژيانيان پى په وا نه ده بينين" وه كو ئين عه باس (په زاي
خواى ليتيت) ده فرمويى: شه وانەى كه له زه مانى نه فاميدا زۆر دژ به بوونى كچ بوون، كاتى
خيزانه كانيان حاميله ده بوون" له و كاته دا كه وه ختى له دايكو بوونى مندا ل بوونه كه نزك
ده بووه" ژنه كه يان ده برده سه ر چالتيكى پيشتر هه لكه ندر اوو ئاماده كراو، جا كاتى
مندا له كهى ده بوو" نه گه ر كچ بوايه شه وا هه ر خيرا فرتيان ده دايه ناو چاله كه وه و گله كه يان
به سه ردا ده كرده وه و زينده به چاليان ده كرد، خو نه گه ر مندا له له دايك بووه كه كور بوايه"
خوشحال ده بوون و ده يانه يتايه وه بو ماله وه! جا خواى گوره بو
راستكردنه وهى نه م بيركردنه وه گه نده لو بوگه نه" له نايه ته كه دا باسى كچى پيش
خستوه كو شه وهى به فرمويى: شه وهى به لاي ئيوه وه شه ونده بيترخه كه زينده به چالى

ده‌که‌ن، لای من نه‌وه‌نده پَژداره که له‌پیش کوپدا (که‌لای ئیوه زۆر رَژداره) باسیده‌که‌م! خۆشه‌ویستان: له‌و ئایه‌ته‌ی سووپه‌تی شوورادا، خوای گه‌وره باسی کچی پیش خستوه به‌سه‌ر باسی کوپدا، جا بۆ ئه‌وه‌ی مافی ئه‌و پیش خستن و دواخستنه بدات “کچانی به (نه‌که‌ره) باسکردوه‌و فهرموویه‌تی (إنّا)، به‌لام بۆ کوپ فهرموویه‌تی (الذکور) و به (مه‌عریفه) باسیکردوه. جا به‌پیش خستن “که‌موکورتیی مَینه‌ی قه‌ره‌بوو کردۆته‌وه، که‌ئه‌مه‌ش ئیعجازێکێ زانستی زمانه‌وانیی قورنانه‌و جینگای سه‌رنج و بیر لیک‌کردنه‌وه‌یه!

موسلمانان: ئایا ئه‌و که‌سه‌ی که‌موژده‌ی ئه‌وه‌ی ده‌دریئتێ که‌مندالی بووه “ده‌بیی چی بلی؟ پیتغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فهرموویه‌تی: (ما أَنتُمْ عَلَى عَیْرِ نِعْمَةٍ مِنْ أَهْلِ، أَوْ قَالَ: أَوْ وَلَدٍ، فَيَقُولُ: مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ، فَيَرَى فِيهِ آفَةً دُونَ الْمَوْتِ) (رواهُ أَبُو یَعْلَى)، واته: هه‌رکاتێک خوای گه‌وره نیعمه‌تی که‌سوکاری به‌به‌نده‌ی خۆی به‌خشی، یان فهرمووی: خوای گه‌وره مندالی پێ به‌خشی، ئه‌و که‌سه بلیت: ما شاء الله لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ، واته: هه‌رچی خوا بیه‌وێ هه‌ر ئه‌وه ده‌بیی و به‌پاستی بوونی مندال و که‌سوکار “هه‌مووی فه‌زلی خوایه‌و هیچ هێزو تواناو ئازایه‌تییه‌کی منی تیدا نیه، به‌لکو خوا په‌حمی به‌من کردوه که ئه‌و منال و ژن و که‌سو و کاره‌ی پێ به‌خشیوم، پیتغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: هه‌رکه‌سێک ئه‌مه بلیت و به‌دلیش برپای پێ هه‌بی، ئه‌وا هیچ به‌لاو موصیبه‌تێک له‌و مندال و که‌سوکاره‌ی نابینێ جگه له‌مردن، واته: خوای گه‌وره ئه‌و مندالێ بۆ له‌هه‌موو موصیبه‌تێک ده‌پاریزێ و له‌هه‌موو به‌لایه‌ک به‌دوری ده‌کات، ته‌نها مردن نه‌بی، که‌مردن هیچ شتێک نیه په‌تی بکاته‌وه‌و هه‌ر که‌سه له‌ئه‌جه‌ل و کاتی دیاریکراوی خۆیدا ده‌مریت.

که‌واته: مافی دووه‌می مندال له‌دوای له‌دایکبوونی “بریتی یه له‌دلخۆشبوون و هه‌مدوسه‌نای خواکردن و گوتنی ما شاء الله و جیاوازی نه‌کردن له‌نتوان کوپوکه‌چدا.

مافی سێیه‌م: بانگدان به‌گوێی مندالدا

به‌لێ ئیمانداران، مافی سێیه‌می مندال دوای له‌دایکبوونی به‌سه‌ر دایک و باوکه‌وه، ئه‌وه‌یه که‌بانگ به‌ده‌ن به‌گوێی پاستی منداله تازه له‌دایک بووه‌که‌داو، قامه‌ت

خویندن به گوتی چه پیدا... له وانه یه که سیک بیرسی: باشه نه و منداله چ سوودیک له و بانگه ده بینئ له کاتیکدا که هیشتا گوتی له هیچ نیه؟

نیمام نبن نه لقمیم“ له کتیبی (أَحْكَامُ الْمَوْلُودِ) دا، نهینی یه کانی بانگ خویندن به گوتی مندالدا ناشکرا ده کات و ده فهرمویت:

1 - بۆ ئه وهی که یه که مین شت که ئینسان له سه ره تای هاتنه ناو ژیا نه وه به گوتی دا ده دریت، ووشه کانی گه وره یی و مه زنیی خوای په روه ردگاری له خوگر تبیت، له گه ل نه و شایه تمانه ی که یه که مین شته که به هۆیه وه ئینسان پتی ده چیته ناو ئیسلامه وه، نه وه ش هه روه کو ته لقین وایه بۆی که دروشمیک ئیسلامی یه له کاتی هاتنه ناو دنیا وه، هه روه که له کاتی مالتا وایی له دنیا دا ته لقینی به یه که خوا په رستیدا ده دریت.

2 - هیچ جیی نکوولی نیه که کاریگه ریی بانگدان ده گاته دلی مندال و کاری لیده کات، با هیچ هه ستیش به وه نه کات.

3 - به هۆی ووشه په رژه کانی بانگه وه شه ی تان هه لدیت و واز له و منداله سا وایه دینیت که هه ر له یه که م ساتی له دایک بوونیه وه شه ی تان ئازاری ده دات، هه روه کو له فهرمووده ی پیغه مبه ری خوادا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ هاتوه که یه که م زیپاندنی مندال“ له بهر نه وه یه که شه ی تان ئازاری ده دات.

نیمامی بوخاری و موسلیم زی وایه تیان کردوه که پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فهرموویه تی (ما مِنْ بَنِي آدَمَ مَوْلُودٍ إِلَّا نَحْسُهُ الشَّيْطَانُ حِينَ يُوَلَّدُ، فَيَسْتَهْلُ صَارِحًا مِنْ نَحْسِهِ إِيَّاهُ، إِلَّا مَرْيَمَ وَإِبْنَهَا)، واته: هه موو ئاده می زادی که له دایک ده بیت“ شه ی تان له کاتی له دایک بوونیدا چرنوقی لیده دات و ئازاری ده دات و چرنوقی لیده گریت، ئیلا نه ی توانیوه له مبه ری مه و عیسای کوپی بدات. هه زره تی نه بو هه ر په یپه “ که نه م فهرمووده ی ده گنریتته وه، فهرمووی: نه گه ر هه زده که ن بزائن که چۆن عیساو مبه ری مه ی دایکی له چرنوقی شه ی تان پزگاریان بووه، نه م ئایه ته ی قورئان بخویننه وه که ده فهرمووی: ﴿وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (آل عمران 36)، واته: دایکی مبه ری مه “ کاتی مبه ری مه ی بوو فهرمووی: خوا یه من تق ده که مه په ناگای نه م که م که مبه ری مه یه و هه روه ها نه وه که شی“ که بیانپار تیزیت له شه ی تانی په جم کراو.. به لئ، خوای گه وره ش

وه لامي داواكاريه كه ي دايه وه و مەريه مه و نەره كه ي له شه يتان پاراست و نه يتواني نازاريان بدات. جا هر له فهرموده ي پيغه مبهردا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاتوه كه شه يتان "كاتي گوئي له دهنگي بانگ ده بيت، مه لديت و له و ناوه دوورده كه ويته وه، جا كه واته: نه ي موسلمانان به پيژ، هر كاتي مندالت بوو نه و بيخه ره ناو باوهشت و بانگ بده به گوئي راستيدا و قامهت بكه به گوئي چه پيدا، مەرجيش نيه زور دهنگ به رز بكه يته وه، ههروه ها سووره تي الفاتيحه و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ و قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ به كي سئ جار به سەر منداله كه دا بخوينه ئينشانه للآ خواي گه و ره له شه يتان و چاوي پيس و هه موو به لايه ك به دووري ده كات و له پاشه پوژدا مندالتكي ليده رده چي بۆ دونيا و قيامهت سوودي لى ده بيني ئينشانه للآ.

به لئ خو شه ويستان، پيويسته مندالي موسلمان، ناوا پيشوازي ليكي نك وه كو نه و دابوده ستوره ي كه له گه ليك شوي ني كورده واري دا" به تاييهت له گونده كاندا نه نجام ده درا" كه كاتي منال له دايك ده بوو، چەند كەس لە گەنج و هەرزەكار" لە مالى نه و كه سه ي كه مندالي بووه " كۆده بوونه وه و له و ژوورده كه ئافره ته كه و منداله كه ي لييه" تا به ياني شه واره يان ده گرت و خه ريكي قوما ركردن و چەند ياريي بي مانا ده بوون و تا به ياني نه ده خه وتن و ئيسراحه تيشيان له ژنه ي به سته زمان هه لده گرت، سه ره پاي نه و هه موو سويندو درو قسه ي نا په واو ناشرينه ي كه له پشت سه ري منداله كه وه ده يانكر د (له جياتي بانگو قامهت خويندن به گويدا)، سه ره پاي نه وه ش قورئاني پيروزيان ده يتنا و له چەند به رگه وه ده پيچرا و له پشت سه ري منداله كه وه داده نرا! نه مه ش بۆچي؟! نه م قورئان دانان و نه م شه واره گرتنه بۆچي؟! بۆ نه وه ي (شه وه!) منداله كه نه با ته وه و منداله كه نه مرئ!!

جا به پيژان: بزائن نه م شتانه، شه وه و مندال بردن و شه واره گرتن بۆ، هيج بناغه يه كي پاستي نيه له ئاييني ئيسلامدا و به لكو شتيكي خورافي و بي مانايه و ده بي موسلمان و مالي موسلمان" له م شتانه به دوور بي. وه هه رگيز په و نيه كه قورئاني پيروز له پشت سه ري ئافره تي زه يستانه وه دابنري، به لكو له جياتي نه وه قورئاني پيروز (به ته سجيل بي يان به سیدی) با له و ژوورده كه ژن و منداله كه ي لييه" يان هر له ماله كه دا ليديري و چاوديري ئيسراحه تي دايكي منداله كه ش بكرئ، وه نه وه ي باسما نكر د له خويندني بانگو

قامت و سووره ته کانی قورئان به سر منداله که دا بخویندری، نه وه کافیه و ده بی پروات به خوای گه وره قایم بیت که هیچ شتی ناتوانی کار له و منداله بکات.

به لئی ئیماندارانی به پیز، با ههول بدهین زیاتر له دینه که مان شاره زا ببین، به فهرموده کانی خواو پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم“ منداله کانمان پی بگه یه نین و مافی جگه رگوشه کانمان بدهین، به ئومیدی نه وه ی که ئینشانه لالا له دواړوژدا که سانیکیان لیده رچی که ژبانی خوین به خته وهر بی و ئیمهش له سایه یاندا بجه سینه وه و کومه لگاش لیمان به هر مه ند بی.

أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ لِي وَلَكُمْ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ، فَاسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ..

ووتاری ژماره سیانزه

مافی منډال

به شی چواره م

قال الله سبحانه وتعالى:

﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتََرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾

(البقرة 233)

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:

(تَسَمَّوْا بِأَسْمَاءِ الْأَنْبِيَاءِ، وَأَحَبُّ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ،

وَأَصْدَقُهَا حَارِثٌ وَهَمَامٌ، وَأَقْبَحُهَا حَرْبٌ وَمُرَّةٌ)

(رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالنَّسَائِيُّ)

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين
إلى يوم الدين...

ئيماندارانی به پێزو خۆشه و یست، سهلام و پهحمهتی خوا له هه موومان بێ... له ووتاری
رابردودا باسی هه نديك له مافه كانی مندالمان كرد له سه ر دايكو باوكو ده وروبه ر، بۆ
ته واو كردنی ئه و باسه شیرينه “ ده لیم و بالله التوفیق: به كێكێ تر له و شتانه ی كه ئاینی
ئیسلاام به شتیكی به سوودی داناوه بۆ مندال ئه وه یه: كه شیرینییه ك له ده می مندال
وه ریدری له كاتی له دایكبوونیدا، یان چه ند پۆژێك دوا ی له دایكبوونی. له صه حیحی
بوخاری و موسلیما (پهحمهتی خوا یان لیبیّت) هاتوه كه نه بو موسا (په زای خوا ی
لیبیّت) فه رموویه تی: خوا ی گه وه مندالێكی كوپی پێ به خشین، منیش مه لگرت و بر دم بۆ
خزمه تی پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ، پێغه مبه ر ناوی نا ئیبرا هیم، ئینجا ده نكه
خورما یه كی له ناو ده می خۆیدا بۆ نه رم و شل كرده وه ده می مندالێ كه ی پێ شیرین كرد
ئینجا دوعا ی خیری بۆ كرد كه خوا ی گه وه به ره كه ت بخاته ژیا ن و ته مه نیه وه، پاش ئه وه
مندالێ كه ی دامه وه.

هه روه ها ئیما می موسلیم (پهحمهتی خوا ی لیبیّت) له صه حیحه كه یدا له دایكی
ئیمانداران “عانیشه وه (په زای خوا ی لیبیّت) ده گێرێته وه كه خاتوو عانیشه فه رموویه تی:
موسلمانان له مه دینه “ هه ر كاتی خوا ی گه وه مندالی پێ ده به خشین ده یان هێنا بۆ خزمه ت
پێغه مبه ری خوا، ئه ویش دوعا ی فه ربه ره كه تی بۆ مندالێ ساوا كه ده كردو له باوه شی
خۆیدا دا یه ناو به ده می پیرۆزی خۆی “ خورما ی بۆ شل ده كرده وه و پاشان ده یخسته
ده می مندالێ كه وه ده می مندالێ كه ی پێ شیرین ده كرد. جا رێكیا ن مندالێكیا ن هێنا بۆ
خزمه تی، پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ مندالێ كه ی خسته باوه شی وه، له و كاته دا
كه دوعا ی به سه ردا ده خوێند “ مندالێ كه میزی كرد به باوه شی پێغه مبه ری خوا داو به رگی
پیرۆزی میزاوی بوو، پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ داوا ی ئاوی كرد و شوینی
میزه كه ی ئاوپرژین كرد (دیاره مندالێ كه كو پ بووه، چونكه میزی كچ “ ده بی شوینه كه ی
بشۆردرێته وه).

ئیما می نه وه وی (پهحمهتی خوا ی لیبیّت) له شه رحی صه حیحی موسلیما فه رموویه تی:

ئەوھى لەم فەرموودانەو وەردەگیرى ئەوھى:

1- زۆر پەسەندەو بەسوودە كەمندالى تازە لەدايك بوو دەمى شیرین بگرى.

2- چاك وايە ئەو كەسەى دەمى مندالەكە شیرین دەكا "ئىنسانىكى چاكەخوازو خاوەن فەزلى و داناو زانابى.

3- سونەتە كەمندالى لەدايك بوو "لەكاتى لەدايك بونىدار، يان چەند پۆژ دواتر، ھەلبەگىرى و بگرى بۆ لاى ئىنسانىكى خواناس و بەتەقواو زانا، ئەویش لەباوەشى بگرى و دوعاى خىرى بۆ بكات، چونكە ئەمە سوودى بۆ مندالەكە ھەيەو بەبەرەكەتى ئەو پياوھ باشەو، مندالەكە بەرەكەت وەردەگرى.

4- ھەروھە ئەوھى لەم فەرموودەيەو وەردەگیرى ئەوھى كە ئىنسانى موسلمان "بەتاييەت پياوچاك و زانا" دەبىت زۆر بەرھەم و بەزەيى و نەرم و نايان بى بەرامبەر مندالى خەلكانى تر، وەكوچۆن خۆ بەكەم زانين و ھاوسۆزى ھەيە بۆ مندالى خۆى، بەھەمان شىوھەش بۆ پۆلەى ھەمو ئيمانداران و ابى و لەباوەشيان بگرى و دوعاى خىريان بۆ بكات. خۆشەويستان: ھەرچى ئەم پىغەمبەرى ئىسلامە صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرموويەتى، يان بەكردەو نىشانى داوين، كە ئىمەى ئومەتى جى بەجىى بكەين، بىگومان بن ھىچى بى حىكمەت نىەو ھەمووى بۆ سوودى خۆمانە، ئەوھەتا لەبارەى دەم شیرین كردنى مندالەوھە بزەين زانستى نوئى چى دەلى؟!

دكتور فاروق مساهل "لەگۆفارى (الأمة) قەتەرى ژمارە (50)" لەوتارىكىدا بەناونىشانى (إهتمام الإسلام بِتَغْذِيَةِ الطفل - گرنگيدانى ئىسلام بەخۆراكى مندال لەسەر فەرموودەى دەم شیرین كردنى مندال - التَّحْنِيك) دەفەرموى: ئەو شیرىنى مژىنە - جا خورمايىت يان ھەر شیرىنىيەكى تر - بەھەموو پتوانەيەك موعجىزەيەكى پزىشكى پىغەمبەرى خوايە صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كە مرقاىەتى "چواردە سەدەى بەسەردا تىپەپرى ئەمجا ئاشنابوون بەئامانج و حىكمەتى شیرینكردنى دەمى مندال. ئىستا بۆ پزىشكەكان پوون بۆتەوھە كەھەموو مندالىكى بچوك (بەتاييەت تازە لەدايك بوو و شىرەخۆرە)، پووبەپووى مردن دەبنەوھە ئەگەر ئەم دوو شتەيان لى پووبدات:

1 - به هوی برسیتی به بری شه کر له خویندا کهم بییت.

2 - نه گهر پله ی گهرمیی له شی منداله که "به هوی بهرکه وتنی هه وای زۆر سارده وه" هاته خواره وه، نه و له وانه به منداله که بمرئ.

به لئ نازیزان: کاتئ نه و شیرینی به ده خریته ده می نه و منداله وه ده یمزئ، نه و له مه ترسی. دابه زینی ریزه ی شه کر له خویندا، پرگاری ده بی، به لام نه وه ش پتویسته که بلێن: مه رج نیه هه ر خورما بدریت به مندال" به تاییه ت که زۆر جۆری خورما له بهر رهقی و کونی "هه ر به که لکی نه وه نایه ت که به مندال بدرئ، نه گهر خورما یشی پی درا، ده بی که مێک بی و زۆر نه رم و خاوین بی، نه وه کو منداله که بۆ قووت نه چی و تووشی مه ترسی بکا، هه روه ها ده توانرئ به ههنگوینی پالقه، یان به شه کراویکی کهم" ده می منداله که شیرین بکرئ.

نیمانداران: نه مه نه و شتانه بوون که له پۆزی یه که می له دایکبوونی منداله وه تا پۆزی حه وته م بۆ منال جی به جی ده کرئ، نیستا با بزانی له پۆزی حه وته می مندالدا" پتویسته چی بۆ بکرئ.

یه کهم: ناوانانی مندال، به وه ی ناویکی چاک و جوان و ناسک و پیرۆزی ئی بنریت، چونکه ناو له مندالی و گه وره بيشدا" کاریگه ری له سه ر ده رونی مندال ده بییت، ته نانه ت له پۆزی قیامه تیشدا کاریگه ری ناو" هه ر له سه ر ئینسان هیه، پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ده فره مویت: (إِنَّكُمْ تُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَسْمَائِكُمْ وَأَسْمَاءِ آبَائِكُمْ، فَأَحْسِنُوا أَسْمَاءَكُمْ)، واته: ئیوه له پۆزی قیامه تدا به ناوی خۆتان و باوکتانه وه بانگ ده کرین، جا له بهر نه وه ناوی چاک له خۆتان بنین.

هه روه ها پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ" ناوه خۆشه کانی بۆ دیاریکردوین که فره موویه تی: (تَسْمَوْنَ بِأَسْمَاءِ الْأَنْبِيَاءِ، وَأَحَبُّ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ، وَأَصْدَقُهَا حَارِثُ وَهَمَامٌ، وَأَقْبَحُهَا حَرْبُ وَمَرَّةٌ) (رواهُ أَبُو داود والنسائي)،

واته: منداله کانتان به ناوی پیغه مبه رانه وه ناو بنین، خۆشترین ناویش لای خوای گه وره (عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ) هه، راستگوترین ناویش (حَارِثُ وَهَمَامٌ) هه، ناشترین ناویش (حَرْبُ وَمَرَّةٌ) هه.

موسلمانانی به پێژ: زۆر له موسلمانان" له ناوانی منادا و دهزانن كه واجب ناوی مندا له كه ناوی پێغه مبه ران بێ (سه لامی خوايان لیبیت), يان ئه گه ر ناوه كه عه ره بى نه بێت شاش نه, به لام كاتى له و فرموده يه ی پێغه مبه رى خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وورد ده بینه وه ئه وه مان بۆ ده رده كه ویت كه چاكترین و خوشترین ناو (عَبْدُالله وَعَبْدُالرَّحْمَنِ) هه روه ها ناوانی مندا له به ناوی پێغه مبه رانی خوا وه, به لام له هه مان كاتدا پێغه مبه رى خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئه وه ی نه كرد به واجب, به لكو فرموى: (وَأَسَدُهَا حَارِثُ وَمَمَامُ), واته: پاستگوترین ناو (حَارِثُ وَمَمَامُ) هه, حَارِثُ به كوردی واته ی جوتیارو كاسبكار ده گرتنه وه, كه واته: ئه گه ر كه سێك ناوه كه ی كوردی بوو" ئه م ناوه ش مانای كارو كاسبی ده گرتنه وه, ئه و له ئیسلامدا ئه م ناوه ناویكى په سه ندو جوانه, وه كو ناوی: جوتیار, كرتكار, كارزان, كاردروست. وه فرموى به كێكى تر له ناوه جوانه كان (مَمَامُ) هه, واته ئینسانی به هیممه ت و چاونه ترسو نه به زیو, جا هه ر ناویكى كوردی مانای به هیممه تی و ئازایی و كراوه یی تێدابی ئه وه ناویكى په سه نده. بۆ نمونه: هیوا, ئاوات, ئه ژى (ئه ژى واتای ناوی به حیا یه" كه ناوی پێغه مبه رێكى به پێژه), يان بۆ كچ گه شبین. ئه ی چ ناویك خرابه؟ فرموى: (وَأَقْبَحُهَا حَرْبٌ وَمَرْءَةٌ), حه رب واته: شه رو جه نگ, بۆ نمونه كه سێك ناوی: جه نگی, جه نگیز, هێرش, هه لئو, وه هه موو ئه و ناوانه ی كه مانای شه رو خرابه يان تێدایه وه كو: رێگر, ئه مانه ناوی ناشه رعین و په سه ند نین. وه مَرْءَةٌ واته: تال, وه كو له كورده واریی خۆماندا مندا لى و بووه ناوی (محمد) بووه كه چى پێیان گوتوه (حه مه تال)! حه مه ديان كردوه به حه مه, ئه مه بۆ خۆی ناپه سه نده, (تال) یشیان بۆ زیاد كردوه كه ناویكى ناشیرین و نا په وایه!

به كورتی: چاكترین ناو دواى عَبْدُالله وَعَبْدُالرَّحْمَنِ ناوی پیرۆزو به پێژی پێغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ)" ئه و ناوه يه كه مانای ئاسوده یی و گه شبینی و خوشی و خۆشه ویستی له ناوه كه دا هه بێت, هه روه ها چاك وایه ناو" پێته كانی كه م بێت, له سه ر زمان سانا بێت, هه روه ها چاك وایه له ده ربڕیندا ئاسان بێت, خێرا ببیستریت و ناویكى قورسو غه رب نه بێت.

خۆشه‌ویستان: ئەگەر کەسێک لە منداڵیدا ناویکی ناخۆشی لێنرابێت ئەوا نێستا کە خۆی گەورە ببووە "یان دایک و باوکی لەو ناوێ ناخۆشە" پەشیمانن، ئەوێ دروستە و بەلکو سوننەتیشە کە ئەو ناوێ ناخۆشە بگۆڕدرێت بە ناویکی خۆش، لەبەر ئەوەی پێغەمبەری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ "زۆر ناوی ناخۆشی گۆڕپووە، بۆ نموونە: کچێک منداڵ بوو، ناوی عاصیە بوو، بە کوردی واتە یاخی و تاوانبار، پێغەمبەری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ناوی نا جەمیلە، واتە جوان!

تەرمزی لە خاتوو عایشە وە (پەزای خۆی لێبێت) هێناویەتی کە پێغەمبەری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ناوی ناشیرینی دەگۆڕی. جاریکیان کوپیکیان هێنا بە خەزەتی ناوی (إِصْرَم) بوو، بە کوردی واتە پێگەر، وەکو زۆر منداڵ لە کوردەواری خۆماندا ناوێ ناوێ پێگەر! پێغەمبەری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ناوێ کە ی گۆڕی بە (زُرْعَة) کە بە مانای گەشەکردن و یارمەتیدان دیت، بە کوردی یانی (هاوکار)، واتە خەزەت صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ناوی پێگەری گۆڕی بۆ هاوکار. کەسێکی تر ناوی (حَرْب) بوو، واتە شەپانی، پێغەمبەری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ناوێ کە ی گۆڕی بۆ (سَلِیم) واتە ناشتی.

بەلێ ئازیزان: لەمەوێ تێدەگەین کە ئەگەر ئەمڕۆ بوايە "پێغەمبەر ناوی جەنگیزو جەنگی و هەلۆو هێرش و ئەو ناوانە ی کە مانای شەپان تێدایە" دە یگۆڕین بە هیمن و ناشتی و ئاسوودە و ئەو ناوانە ی کە مانای سەلامەتی و ناشتی دەگەین. کەواتە: هەرنایێک بە دینی و دلتەنگی و بێ ئومیدی لێ بخویندرێتەو "لە ناینی ئیسلامدا ناویکی ناپەسەندە وەکو: پەشیو، بێخەو، بێچارە، هەژار، مەغدور، بێ بەش...

ئیماندارانی بەرێز: شەیتان کە دۆزمنی هەرە گەورە و ئاشکرای ئەم مەرقەبە، تەنەت لە کاتی ناوانی منداڵیشدا واز لە ئینسان ناھێنێت، بەلکو دە یەوێت ناویکی ناشەرعی لە منداڵە کەت بنییت، وەکو ئیمامی تەرمزی (پەحمەتی خۆی لێبێت) لە (سَمْرَة بِن جُنْدُب) ئەو (پەزای خۆی لێبێت) دە گێڕێتەو کە پێغەمبەری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فەرموویەتی: (لَمَّا حَمَلْتُ حَوَاءَ - عَلَیْهَا السَّلَام - طَافَ بِهَا إِبْلِيسُ، وَكَانَ لَا يَعْشُ لَهَا وَلَدًا، فَقَالَ: سَمِیْهِ عَبْدُ الْحَارِثِ فَإِنَّهُ يَعْشُ، فَسَمَّيْتُهُ فَعَاشُ، وَكَانَ ذَلِكَ مِنْ وَحْيِ الشَّيْطَانِ وَأَمْرِهِ)، واتە: کاتی کە حەوا سکی هەبوو، شەیتان بە دەویدا سوپایەو، دایە حەوا کوپێ بۆ

نه دده ما، هه موو ده مردن، شه يتان پتي گوت: نه مجاره نه م سكه كه له دايكبوو“ نه گهر كوپ بوو ناوي بتي (عَبْدُ الْحَارِثُ) نه وا نه گهر واي ناو بنيتي منداله كه ده ژي و نامري، دايه حه واش كه منداله كه ي بوو كوپ بوو، ناوي نا (عَبْدُ الْحَارِثُ)، منداله كه ژياو نه مرد، پيغه مبهري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمووي: نه وهش له نيگاو سروشتي شه يتان و فرمانه كانيه تي، (چونكه دروست بيه وشه ي عَبْدُ جگه له ناوه كانى خوا“ پال بدريغه لاي هيچ ناويكي تر). (عَبْدُ الْحَارِثُ) واته به نده ي جوتيار، نه وهش ناويكي ناشه رعييه و شه يتانيش هه موو هه ول و ته قه لاي بۆ نه وهيه نينسان تووشي كارتيك بكات كه ناشه رعي بي، ته نانه ت نه گهر ناوانى منداله كه ت ناشه رعي بيت، نه و هه پتي خوشه .

وه له م فرمووده يه وه نه وهش وه رده گيرى كه له كورده واريده“ ژور مال هه يه ده ليتن: نيغه فلان ناومان پتوه نايه ت، يان فلان ناومان بۆ پانا گيرى، له بهر نه وه ي تاقيمان كرد ته وه، هه ر مندالتيكمان به و ناوه ناو نابى مردوه و بۆمان ناژى نه مهش هه روه كو نه وه ي دايكه حه و امان، هه ر له نيگاو سروشتي شه يتان و فرمانه كانيه تي و ناوي مندال په يوه ندى به ژيان و مردنه وه نيه .

موسلمانان: دلنباين نه و ناوانه به سه ر ناچن و بتي نرخ نابن كه نايني نيسلام پتيان پازي يه، به لام نه و كه سانه ي كه ناوي منداله كانيان به ناوي سه ر كرده زالمه كانه وه ده كه نو ناوي بتي دين و مولحيد ه كان له منداله كانيان ده نيئن، نه وا پوژتيك دي نه و مندالانه به و ناوانه وه گرفتار ده بن و ناچار ده بن ناوه كانى خويان بگوپن، بۆ سه له ماندى راستى نه م قسه يه شمان نه وه تا (500) ها ولا تي ميصري له سالي (2004) دا كه ناويان (صدّام) بووه، داواكار بيان پيشكه شي دادگا كانى ميصر كردوه بۆ گوپيني ناوه كانيان نه م داواكار بيانه هاوزه مانه له گه ل نه و پيتمايي به نه پتيبانه ي كه ئاراسته ي نووسينگه كانى تو مار كردنى له دايكبوون كراوه بۆ پيگرتن له به كار هيتاني ناوي صدّام بۆ مندالانى تازه له دايك بوو.

هه روه ها هه ر له ولا تي ميصر“ له وه له مته تي ناو گوپينه دا (12) هه زار كه سي تر ناوي خويان گوپي كه (5) هه زار كه سيان ناوي ناپتيكي وهك (به عرور، حه نهش، حيمار) يان هه لگرتبوو. هه روه ها ژماره يه كي ژوريش له و ناوه گوپاوانه ناويان (هيتلر) بووه، به لام نه و ناوانه ي كه نيسلام پتيان پازي يه، چۆن له سه رتاوه كه دايك و باوك نه و

ناوه یان له منډاله که یان ناوه، جینگای شانازیان بووه و ناویکی هه لږ زارده بووه “هه تا پوڅی قیامه تیش ئو ناوانه هه رگیز کون نابن، هه ر بۆ نمونه: ناوی به رزو به پرتزی (مُحَمَّد)” هه رگیز کون بوون به خویه وه نابینیت و سال دوی سال” ئو ناوه پیرۆزه ژماره ی پوو له زیاده بونه، ئه وه تا له سالی (2003) دا” له هه موو جیهاندا (65) ملیۆن کهس ناوی محمده، هه موویشی شانازی به ناوه که یه وه ده کات!

ئه وه ی که له باسی ناوانی منډالدا ماوه بیلین ئه وه یه که: به راستی جینگای داخه، خیزانی موسلمان ناوی منډاله کانی به ناوی خوانه ناسانه وه ناو بنی، له کاتی کدا خوانه ناسیک منډالی خۆی به ناوی موسلمانانه ناو نانیت!

ئیمانداران: یه کیکی تر له و شتانه ی که له پوڅی حه و ته می له دایکبوونی منډالدا پیویسته بۆی بکری (العقیقة) یه، به کوردی واته حه و تم، یان: هۆزه بانه ی منډال، که حه و تم له وه وه هاتووه که ئه و ناژه له یه که له پوڅی حه و ته مینی له دایکبوونی منډاله که دا سه رده بپردی تا بپیتته ناشکراکردنی دلخۆش بوون به و به خششهی که خوای گه و ره پیتشکه شی کردون که ئه و منډاله چا و گه شه یه.

پیتخه مبه ری خوا صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی: (كُلُّ غُلَامٍ مَرْتَهَنٌ بِعَقِيقَتِهِ تُذْبِحُ عَنْهُ يَوْمَ سَابِعِهِ وَيُحْلَقُ وَيُسَمَّى)، واته: گشت منډالیک به بارمه ی حه و ته که ی دانراوه که له پوڅی حه و ته می له دایکبوونیدا بۆی سه رده بپردی. واته ئه گه ر حه و ته می بۆ نه کری (ئه مجا ئه و منډاله به منډالی بمری) ئه و له پوڅی قیامه تدا شه فاعه ت بۆ دایک و باوکی ناکات! (ئه گه ر توانایان هه بی و به نه نقه ست حه و ته که ی بۆ نه کن!). هه روه ها فه رمووی: له پوڅی حه و ته مدا” منډال سه ری ده تاشری و ناوی لیده نری.

به پرتزان: له به ر گرنگی و گه و ره یی حه و ته که سه له فی صالح فه رموویانه: ئه گه ر که سیک پاره ی نه بوو که حه یوانیکی پی بکری و بۆ حه و ته می منډال سه ری بپری، ئه و با له پوڅی حه و ته می له دایکبوونی منډاله کهیدا” ئه گه ر هیچی ده ست نه که و ت، با چۆله که یه ک سه ربپری! له و باره یه وه “ئیمامی مالیک (ره حمه تی خوای لیبت) له کتیبی (الموطأ) دا، به سه نه دی خۆی له محمه دی کوپی ئیبراهیمی حارثی ته میمی ده گپرتته وه که فه رموویه تی: گویم له باوکم بووه ده یگوت: حه و تم چاکه بکریت

ئەگەر بەچۆلەكە يەكش بېت ..

لېرەدا مەرج نىيە كەنەتبوو حەيوان بىكپى “بىچى چۆلەكە يەك سەر بىپى، بەلكو بىچى كىلۆيەك گۆشت بىكپەو بايى ئەوئەندە نان حازىر بىكەو يەك دوو دراوسى بانگ بىكەو مىندالەكە ناو بىتو ناوى حەوتى لىيىنە، با ئەو مىناسەبەتە بەبەلاش نەپوات..

نىمانداران: ئەگەر بەخىوكەرى مىندالەكە لەو حەوت پۆژەدا نەداربوو، تا ماوئى تۆرتىنى ماوئى زەيستانىيىش پۆيشت ئەو ھەر دەستكورت و ھەژار بوو، ئەو كاتە حەوتەكەى لەسەر لادەچىو دەتوانى نىكا، بەلام ئەگەر لەحەوت پۆژى لەدايك بوونى مىندالەكەو “يان پىش تەواو بوونى تۆرتىنى ماوئى زەيستانى تۈنانى حەوتى پەيدا بوو، ئەو كاتە سونەتەكەى لەسەر جىگىر دەبىو سونەتەكە حەوتىم بىكا، چونكە تا مىندالەكە بلوغى دەبى” كاتى حەوتەكەى بۆ بەخىوكەرەكەى ھەر دەمىنى، واتە: ھەركاتىك مىندالەكە بلوغى بوو، ئەو سونەتەكە لەسەر بەخىوكەرەكەى لا دەچىو دەكەوتتە سەر مىندالەكە خۆى، كەواتە: ئەگەر مىندالەكە بلوغى بوو، حەوتىمىشى بۆ نەكرابوو، ئەو كاتە سونەتەكە بۆخۆى حەوتىم بۆ خۆى بىكا. ھەرۋەھا ئەگەر دەگونجا حەوتەكەى بۆ بىكرى، بەلام مىندالەكە پىش پۆژى حەوتەم مرد، يان لەدۈاى پۆژى حەوتەم “پىش بلوغ بوون مرد، ئەو كاتەش ھەر سونەتە حەوتىمى بۆ بىكرى.

وھېزانن: ئەو حەيوانەى كەدروستە بىكرىتە حەوتىم، لەتەمەن و سىفاتەكانىدا وھكو حەيوانى قورىيانىيى واى، وھسونەتە پانى پاستەى حەيوانى حەوتەكە بەتەواوى بدرىتە مامانەكە، چونكە پىغەمبەرى خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ناوا فەرمانى بەفاطمە كرد. وھ مەرجە لەكاتى سەرپىنى حەيوانەكەدا، نىتەى حەوتەكە بىنى. كەوابوو، ئەو كەسەى حەيوانى حەوتەكە سەردەبىرى “بابلئ (بِسْمِ اللهِ، وَاللهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ لَكَ وَإِلَيْكَ، اللَّهُمَّ هَذِهِ عَقِيقَةُ فَلَانٍ) (رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ بِإِسْنَادٍ حَسَنٍ)، واتە: بلى، بِسْمِ اللهِ، وَاللهُ أَكْبَرُ، خويە ئەمە حەوتىمى فلان مىندالەكە، ناوى مىندالەكە بىنى.

موسلمانانى خۆشەويست: ھەر لەو سونەتانەى لەپۆژى حەوتىمى لەدايكبوونى مىندالدا پىويستە بۆى بىكرى ئەوئەيە: لەپۆژى حەوتىمى لەدايكبوونىدا، دۈاى سەرپىنى حەيوانى حەوتەكە، ھەموو سەرى مىندالەكە بىتاشرى، جا لەم سونەتەشدا جىاوازى كوپو

کچ نیه، نینجا سونه ته به قه د گرانایی مووه تاشراوه که زېږ یاخود زیو بکړته خیر، نه وه ی دوه له مهنده زیږو، نه وش که ه ژاره زیو، چونکه (فاطمه) "کاتې (حُسن) ی بوو پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم پټی فهرموو (یا فاطمه، اُحْلَقِی رَأْسَهُ وَتَصَدَّقِی بِرِزَّةِ شَعْرِهِ فِضَّةً)، واته: نه ی فاطمه، سهری بتاشو هینده ی کټشی قزی" زیوو بکه به خیر. نه م سهرتاشینه ش له لایه نی تهنروس تی به وه سوودی بۆ مووی سهری منداله که زوره و یارمه تی به کی باشیشه بۆ هه ژاران" که باوک و دایکی کورپه ی تازه له دایکبوو" وه کو شوکرانه بژیری ده ی دن به هه ژارو داماوان.

خوشه ویستان: مافیکی تری مندال له سهره تای له دایک بوونیه وه نه وه یه: نه و منداله له شیر ی دایکی بی به ش نه کړیت، خوی گوره ده فهرمویت: ﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ﴾ (البقرة 233)، واته: دایکان با شیر بدنه به منداله کانیا ن بۆ هه رکه س که ده یه ویت شیر ی ته واو بدات .

نیستا هه موو دنیا، ته نانه ت ریکخراوی تهنروس تی جیهانییش "بانگه شه بۆ نه وه ده کات که ده بیت شیر ی دایک به مندالان بدریت. ده رکه وتوه که شیر ی دایک" پوزانه به گویره ی ته مه نی نه و منداله ده گوږی، وه ماده یه که هه رسی ئاسانه، وه زور پاکړه، هه روه ها پله ی گهرمی به که ی به و شیوره یه که بۆ مناله که پټویسته له هاوین و له زستاندا (له زستاناندا شیر ی دایک گهرم ده بیت بۆ نه وه ی ناوسکی منداله که گهرم بکاته وه، له هاوینانیشدا ساردو فینک ده بیت بۆ نه وه ی منداله که له تینوایه تی پاریزراو بی و ناوسکی فینک بی!). هه روه ها له شیر ی دایکدا (نه نتي بایه تیک) و کومه لیک درئی تیدایه که زور زور پټوسته بۆ نه و منداله و بۆ دواپوژی شی که به رگری له نه خوشی بگریت، له سالی (1991 - 1992) دار، ماموستایه کی زانکو له میصر، نامه ی دکتورای هینایه وه له سهر نه وه ی ده زگای به رگری (المناعة) له نینساندا له دوو سالیدا ته واو ده بیت، مندال ده زگای به رگری به که ی که شه ده کات تا ته مه نی دوو سالی، پاشان کوتایی دیت، قورئانیش ده فهرمویت: ﴿حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ﴾ "دایک ده بیت دوو سال شیر به کورپه که ی بدات، ﴿لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ﴾ بۆ نه وه ی شیردانه که ته واو بیت له گهل ته واوی ده زگای به رگری له شدا. سهاره ت به دایکه که ش که شیر ی خوی ده دات به منداله که ی، نه ویش نه م

سودانەى پېدەگات: ھۆمۇناتى تايىت دروست دەبىت بۆ ئوھى مندالدىنى بگېرتەو ھارى ئاسايى خۆى، چونكە ئو مندالدىنى "تق مانگ كشاوھو نۆ مانگە ئو ماسولكانەى ھىلاكن، جا بەھۆى شىردانەو يارمەتى دەدات كەپەھمى (مندالدىنى) بگېرتەو ھارى ئاسايى خۆى، جگە لەوھى كەئافرەت ئەگەر بەپىكوپىكى شىرى دا بەكۆرپەكەى ئو (خىض) خويىنى بىنويىزى دەوھستىت و پىكخستى و ھەچەو نەوھكانىش فەراھەم دىت (واتە: ئو ئافرەتەى كەشىرى مەمكى خۆى دەدات بەمندالەكەى" سووپى خويىنى مانگانەى پىكوپىك دەبىت و ئافرەت، تا شىر بدات جارىكى تر ھامىلە نايىتەو، بەمەش ماوھى باش لەنىوان بوونى دوو منالدا دەبىت) ھەروھە بەھۆى شىردانەو "جۆرە ھۆگرى و خۆشەوېستى و سۆزىكى تايىت دروست دەبىت لەنىوان دايك و مندالەكەدار، ھەروھە بۆ پىزىشكەكان دەرکەوتوھ، كەوانى دەم و كاكىلەى ئو مندالەى شىرى دايكى دەخوات، ددانەكانى زۆر زۆر پىكوپىك و ئاسايى، بەلام ئو مندالەى فېرى مەكەمژە بوو، كەوانى دەمى و ددانەكانى ناشرىن و بارىك دەرەچىت.

ھەر لەسوودەكانى شىردانى دايك بەمندال سەبارەت بەدايكەكە، كەئالى (CNN) سەرژمىرىيەكى نىشاندا كە بەشىوھەكى گىشتى "پۆژانە لەجىھاندا (500) ئافرەت بەھۆى شىرپەنجەى مەكەوھ دەمرىت، ھەرچەندە ھەندى لەپىزىشكەكان ھۆكارەكەى دەگەپىننەو بۆ (بۆماوھى - وېراتى) بەلام ھۆكارى سەرەكى ئوھىيە كەئافرەت شىرى خۆى بۆ ماوى سال و نىو كەمتر بەمندال نەدات، ئوھ ئەگەرى شىرپەنجەى مەك زۆر زۆر كەمە، چونكە زۆرەى ئافرەتەنى يابانى لە (18) مانگەو بۆ (24) مانگ "شىرى مەمكى خۆيان بەمندالەكانىان دەدەن..

فوقەھاو شەرىع زانەكانى ئىسلام، ماوھى نىوان سال و نىو تا دوو سال دادەننن بەباشترىن ماوھى شىردان بەمندال، بەلئى ئەمق زانست گەيشتوتە ئو قەناعەتەى كەمندال "نايىت پىش تەمەنى سال و نىو لەشىر بېردىتەو، بەلام ئەمەش ماناى ئوھ نىپە ھەر تەنھا شىرى بداتى و بەس، بەلكو كەتەمەنى مندال چوھ پىنج مانگەو نىتر دايك دەتوانى شتى ترى بداتى، بەلام لەشىرى خۆى نەبېرتەو.

دکتوره یه کی فهره نسی “دوای نه وهی دیراسه یه کی قوولی قورئانی کرد” به تاییه ت نه و
 نایه تانه ی که باسی خوینی حه یزو ماوه ی شیردانی دایک به مندال ده که ن و، به زمانی خوی
 تییان گه یشت” گوتی: (ئینساننیک طب نساننی نه خویندوه و زانستی ته شریخی
 نه خویندوه و، هه زارو چوارسه د سالیش له مه و به ر” قسه ی له مجوره بکات نه مه قسه ی نه و
 ئینسانه نیه، نه مه ووته ی خالیقی ئینسانه. که واته، نه و ئینسانه که محمده “نوینهری نه و
 خالیقه یه، بویه به قه ناعه ته وه ده لئیم: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) و
 ئیمانی هیتا و موسلمان بوو!

به پیزان: به داخه وه ده ردی چاولیکه ریو شوینکه و تنی کویرانه ی نه ملالولا” زهره ریکی
 کوشنده ی له هه موو بواریکدا له موسلمانان داوه. نه وه تا له بواری شیردان به مندال” زۆربه ی
 دایکان” زۆر کات بئ هیچ هویه ک شیر ی خوی له منداله که ی قه ده غه ده کات و وه کو
 چاولیکه ری یان بو نه وه ی پیتی بلنن پشکه و ته وه و لادی یی نیه (!!) شیر ی قوتوو
 به منداله که ی ده دات!

به لام بابزانین ئایا له پروانگه ی زانسته وه “جیاوازی نیوان شیر ی قوتوو و شیر ی مه مک ی
 دایک چی به بو ژیان و ته ندروستی کۆرپه ؟!

سه رچاوه یه کی بزیشکی مندالان (طبّ الأطفال) هه یه که دانراوی دکتۆری به ناویانگ
 پروفیسۆر بۆج نیلسنه، نه م پروفیسۆره له و کتیبه یدا باسی په یوه ندیی نیوان شیر ی
 قوتوو له لایه ک و تووشبوون به نه خوشیی شه که ره ده کات له لایه کی تره وه و ده لئ: شیر ی
 قوتوو په یوه ندییه کی راسته و خوی هه یه له دواپۆژدا به نه خوشیی شه که ره وه!
 له دیراسه یه کی تردا که له سه ر مندالانی سویدو دانیمارک و نه رویج کراوه “ده لئین: شیر ی
 دایک” خانه کانی بیتا ده پاریزئ، نه و خانانه نه وانه ن که نه نسۆلین له ناو په نکریاسدا
 دروست ده که ن! به لام له دیراسه یه کی تردا ده رکه و ته وه که نه و پروتینه ی له شیر ی
 قوتوو دایه “زیان به خانه کانی بیتا ده که یه نی و نه نسۆلین زۆر که م دروست ده بی و پیزه ی
 شه که له ناو خوینی نه و منداله دا زۆر کـۆـده بیته وه و له گـهـ وه ییدا تـووشی
 نه خوشیی شه که ره ده بیت!

له دیراسه یه کی تردا "دکتور مجاهد محمد أبو المجد که پسپوړی نه خوښییه کانی شه کره یو، سه رڼکی تیمکی زانستی بوو له زانکوئی المنصوره له میصر، سالی (1995) بوی دهرکوت که نه و مندالانه ی که شیري دایکیان ناخون به لکو شیري قوتو د هخون، له سیره می خویناندا (نه نتي بډی) هیه به رامبر نه و پروتینه حه یوانی به. به لام نه و مندالانه ی که شیري دایکیان د هخون نه و (نه نتي بډی) به یان نیه. له هه مان کاتیشدا، که دوو سال ته واو ده که ن به رده وام دهن له سر نه و شیري قوتووه، نه و (نه نتي بډی) به نامینئ... نیستا با پرسیارئ بکه ی: بډی نه و (نه نتي بډی) به نامینئ؟ بډی شیري قوتو زهره له مندال ددات پيش نه و هی دوو سال ته واو بکات" به لام دوی دوو ساله که سوودی لیوهرده گریئ؟! نه مه پرسیارئ زور گرنگه، چه ندین لیکولینه وه هیه که له سه رچاوه باوه پریکراوه کانه وه له سر نه م بابته بلاوکراوه ته وه، بډ نمونه: گوفاری (توتو ئینپومیتی) که دیراسه تیکی ئیرلندی به، له ژماره (3) ی سالی (1994) دا نه و هی سه لماندووه که دیواری ناوه وه ی پخوله "ناتوانیت نه و پروتینه حه یوانی به بشکینیت، واته نه و پروتینه حه یوانی به" له ناو پخوله کاندای بی نه و هی بشکینریت" بی نه و هی (نه مینوئ سید) له ناو پخوله که دا هله دهمژرئ و ده پواته ناو خوینه وه. به لام که ته مهنی مندال دوو سالی ته واو کرد" نه و هه رجوره شیري قوتو و بخواو له پخوله کانیدا ده شکینریت و له ش سوودی لیده بینئ.

که واته مندال هه تا شیري قوتو نه خواو شیري دایکی بخواو دورتره له نه خوښی شه کره، وه له م لیکولینه وه زانستیانه دا ئیعجازی عیلمی ئایه تی (حولین کاملین) دهرده که وئ! که واته نه و دایکه ی به بی هو شیري خوی ناداته منداله که ی، نه و بابزانئ مافیکی گه وره ی جگه رگوشه که ی خوی پیشیلکردووه و زهره ریکی گه وره ی له دواپوړی منداله که ی داوه، بډیه خوی دادگر توله له و دایکانه ده کاته وه به ناگری دوزه خ ده یان سووتینئ. پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: له میعراجدا بینیم "کومه له ئافره تیک مارمه مکی ده مژین وماره که به مکه یه وه ده دان، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرموئ: پرسیم نه وه بډی وا سزا دهرین؟! گوتیان: نه وه نه و ئافره تانه که له دنیا دا شیري مه مکی خویان به منداله کانیان نه ده دا!

پېژان: ئاينى ئىسلام بەپيويستى دانايە كەدايك لەماوئى دوو سالى شير
 پېژان: ئاتريشدا بەردەوام بەلاى منداكەيەوئى، وەھەموو پېيويستى يەكانى خويى
 منداكەي لەلايەن ھاوسەرەكەيەوئى بەپيى توانا بۆ دابىن بىكرى، بۆ ئەوئى سۆز
 خۆشەويستى نىوان دايكو ئەولاد "كەبەھىزترين سۆز خۆشەويستىيە" ھە
 زيادو بەردەوام بۆ.

بەپېژان: لەگەل ئەو ھەموو سۆز خۆشەويستىيە نىوان دايكو منداكەي، بەلام
 ئەگەر ترسى خوا لەدلدا نەما، ئەوا پەحموبەزەيى و ويژدانى بەرامبەر
 جگەرگۆشەكتى خۆشى نامىنى.

ئىمامى ئەحمەد بوخارى و موسليم رىوايەتيان كىدوئى پېغەمبەرى خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ فەرموئەتى: جارتيان دوو ئافرەت، كەھەر يەكەيان كورپكى كورپەي تازە
 لەدايكبووى لەباوئەشدا بوو "منداكەكانيان داناي بۆ دارو چيلكە كۆكردنەوئى نوورەكتەوئەوئى،
 گورگەھات و منداكەكانى بىرد، كاتى ئافرەتەكان ھاتنەوئى تەماشايان كرد منداكەكان
 نەماوئى، ھەردووكيان پەلامارى منداكە ماوئەكەيان داو بوو بەمشت و مريان و ھەريەكەيان
 دەويست بىكا بەمنداكەي خويى. بۆ چارەسەرى كۆشەكەيان چوون بۆ لاى ھەزەتى داود
 پېغەمبەر (سەلامى خوي لىبىت) و باسەكەيان بۆ گىپايەوئى ئەويش فەرموئى: كامتان
 تەمەنتان گەرەترە؟ يەككەيان كە لەتەمەندا گەرەتر بوو گوتى: قوربان من تەمەنم لەو
 زياترە. ھەزەتى داود فەرموئى: كورپەكە ھى تۆيەوئى بىبە لەگەل خۆت. دواى ئەوئى
 چوونە دەرەوئى، ھەزەتى سولەيمان (سەلامى خوي لىبىت) كەكورپى ھەزەتى داودە،
 تووشى ئافرەتەكان بوو، ئەوانيش باسى خويان و ھوكمەكەي ھەزەتى داوديان بۆ
 گىپايەوئى، ھەزەتى سولەيمان فەرموئى: بەلام من پەئىكە ترم ھەيە، وەرن منداكە
 دابىنن چەقۆيەكى گەرەوئى تىزم بۆ بىنن لەنيوانتانا لەتى دەكەم باھىچ كامتان مەغدور
 نەبن، لەو كاتەدا ژنە تەمەن بچووكەكە ھاواري كردو گوتى: ئەي سولەيمان، پەھمەتى
 خوات لىبىت، خوا پەھمت پى بكا، ئەو منداكە كورپى ئەو ژنە تەمەن گەرەيەوئى ھى
 نە، تەكادەكەم لەتى مەكە با بۆ ئەوئى!! ئەمجا ھەزەتى سولەيمان بەژنە
 گەرەكەي گوت: ئەي تۆ دەلئى چى؟ گوتى: قوربان لەتى بكو ھەريەكەمان لەتى خوي

— مه ! حـزرتى سوله يمان فرمووى: ده ئىستا بۆم دەرکوت که ئه م مندا له “ مندا لى
 ېـسته قينه ى ژنه ته مهن بچو که که يه که له تاوى مندا له که ى که نه کوژى ئاماده بوو ده ستنى
 ن ه لگړى ! بۆيه مندا له که ى دايه وه به ژنه ته مهن بچو که که !

جا له م چيرۆکه دا که پيغه مبه رى خوا صلى الله عليه وسلم بۆى باسکردين نه وه مان بۆ
 د مرده که وى که ئافره ته ته مهن گه وره که يان چه ند دلره ق بوو، که گورگ مندا له که ى بردبوو،
 به لام هيچ غه مبارى پتوه ديار نه بوو، به لکو دلره قى يه کى وای نواند که ئينسان سه رسام
 ده کات، نه وه بوو په نای برده بهر دزىنى کوړى ئافره ته که ى هاوه لى، چونکه پتوى
 تى ناچي ت که هر دوو کيان به ته واوه تى هاوشيوه ى به کدى بووين، هـروهـا ماقوول نيه
 که دايک کوړى خوى له نتيوان دوو مندا لدا بۆ جيا نه کرپته وه. نه وه فرموده يه به لگه يه له سهـر
 دلره قى دايکه گه وره که وه به زه يى دلى ئافره ته ته مهن بچو که که يان.

ئيمانداران: نه وه ى پيغه مبه رى خوا صلى الله عليه وسلم دهرباره ى دلره قى دايکى
 خوانه ناس بۆى گيراپنه وه، له زه مانى حـزرتى داودو سوله يماندا (سه لامى خوايان ليبي ت)
 پووى داوه، به لام ميژوو ده يان پروداوى ترى له و شيوه يه ى بۆ تو مارکردووين، بۆ نمونه:
 پوژنامه ى فارسى (زن پوز) له ژماره: (1848)يدا ده لى: ژنيكى ته مهن (21) سـاله
 له لهنده ن به هو ى کوشتنى مندا له که يه وه سزادرا، نه وه بوو ئه م ژنه ته نها يه ک مندا لى کچى
 ته مهن (14) مانگى هـهـبوو، نه م مندا له زۆر گريا، تا دايکه که لى بى بى زاريو، بۆيه
 مندا له که ى هـلگرتو بردى خستيه ناو قه فـهـزى (مشكو جرجه گه وره کانه وه) که وه ک
 نازهل ى مالى راده گيران ! جرجو مشکه کانيش که کاتيکى زۆربوو هيچيان نه خواردبوو، له م
 خورا که زيندوه هيچ چاوپوشى يه کيان نه کرد، ده ستيان کرد به گاز ليگرتنى مندا له که وه
 سهـره نجام مندا له که مرد، پاشان ژنه که (دايکى مندا له که) بۆ خو پزگارکردن “ له مه حکمه
 که لتيان پرسى چون دلت هات نه وه مندا له بى تاوانه ئاوا به زه ليلى بکوژى، گو تى: چى
 بکه م، مندا له که م خو ش نه ده ويست !

به لى خوشه ويستان: ده توانين بلتين هـروه کو له مه وپيش ئاماژه مان بۆ
 کردوه، يه کى له مافه زۆر گه وره کانى مندا ل له سهـر باوکو دايک نه وه يه که باوک
 ژنيكى ديندارو خواناس بيتى، چونکه نه گه ترسى خوا ى له دلا نه بوو، سهـره نجام نه گهـر

بشپښت دايك نهوا دايكيكي بي پرهحمو بي نارام دهبي و صهبر له سر ناپرهحه تي په كاني
مندال به خيو كردن ناگري و سهره نجام منداله كه شو خيزانه كه ش به دبه خت دهكات!
هروه ها پيوسته كچيش كوپكي خواناس و هيمنو له سرخو ه لبريزي بونه وهی ژيانی
هاوسه ری له گه ل دروست بکات، بونه وهی له دواړوژدا باوکی منداله کانی پیاوړکی دلته رم و
هيمنو سالار بي.

پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم كه وه صفی نافرته می دینه ی کرد بؤ باشیيان
فهرمووی: یه کي له پرهو شته چا که کانی ژناني مه دینه یی نه وه یه که کاتي مندالی
به رمه مکانه یان هیه زوریان خوشده ویت و زور ناگیان له خویانه!

که واته با دایکاني موسلمان بزائن، نه گهر ده یانه وئ چاکترین نافرته بن لای خواو
پيغه مبهري خوا، با بؤ مندالی ساوای خویان به خزمهت بن و چندی له توانایاندايه خزمهتی
مندال و میړدی خویان بکن، نه ک وه کو هندی دايك که نه گهر منداله که ی توزيک زياد بگری
تهحه مولي نا کاو دوعای شهر ی لیده کاو ناشکوری پئ ده کاو وازی لیدینی و ناچی به لایدا!

به ریزان: لایه نیکی ته ندروستی هیه که ده بی باوکان و دایکان فه رامو شى نه که ن
به تایبته بؤ نه و مندالان هی که له دوو سال گه وره ترن، نه ویش گرنگیدانه
به (ناو خواردنه وهی مثال)، که وه کو پزیشکه کان ده لئن له وه رزی گهرمادا پيوسته پوژی
(8) په رداخ ناو بدریت به مندال. وه نیستا له زور وولاتی دنیادا (بؤ نمونه به ریطانیا)،
پروسه ی تایبته هیه له خویندگاگاندا که هانی خویندکارانی سهره تایى و باخچه کانی
ساوایان ده دات که زور ناو بخونه وه، له بهر نه وهی زور خواردنه وهی ناو نه م
سودانه ی هیه:

1 - خواردنه وهی ناوی پاک، بیرکړنه وهی مندال به میز دهكات. دکتوره کان ده لئن:
کرده وه کانی می شک وه کو بیرکړنه وه و سهرنجدان و ناگادارکړنه وه، چه ند پیشه یه کی
ده ماری و کیمیایي یه که به بی ناو ناتوانن کاریکن، هر بویه نه و مندالان هی که بریکی
پیویست ناو ناخونه وه تووشی نه خو شى (وشکبونه وه) ده بن و می شکیان له پووی
دگرتنی زانیاری لاواز ده بیت و توانای فیرونیان باش نابیت.

2 - ئەو منداڵانەى كە لە تەمەنى دواى شىر بېرپانە وەو "بېرى پىوىستى لەش ئاوا ناخۆنە وە، ئەوا ئەو كەم خواردنە وەى ئاوە دەبىتە ھۆى لاوازىوونى ياساى ئەنزىمە گىرنگە كان و لە دواى پۆژدا ئەو منداڵە كە گەرەبوو" تووشى نەخۆشى گورچىلە و فشارى خوين دەبىت.

كۆتايى ئەم ووتارەش بە باسكردنى مافىكى تىرى منداڵ دىنم كە ئەو ىش ئەو ەيە: كە ھەر لە پۆژى لە دايكبوونى وە حوكمەت مووچەى بۆ دابىن بكات، وە ھەموو سەرى مانگى لە كاتى خۆيدا، ئەو مووچەيە بىرئى بە دايك و باوكى منداڵە كە، ئەم قانونە بە نىرخەش خەلىفەى موسلمانان عومەرى كوپى خەتاب (پەزاي خواى لىبىت) بىرارى لە سەردا، ئەو ەبو: شەو يىكان كۆمەلەك بازىرگان دەگەنە مەدینە و شەو لە (مُصَلَّى) شوپى نوپۆژى جەژنە كان بار دەخەن و دەمىنە وە، كە خەلىفەى موسلمانان (خەزەتى عومەر) ئەمەى زانى، بە عەبدولپەحمانى كوپى عەوفى فەرموو: ئايا ئامادەيت ئەمشەو مەن و تۆ پىكە وە پاسەوانى ئەو بازىرگانە بكەين؟ چونكە ئەوان ماندوون و كەلوپەلى نۆريان پىيە و ئىمەش لىپرسراوى موسلمانان، دەبى مال و سەريان بىپارىزين، جا خەز دەكەم مەن و تۆ ئەمشەو خەرسىياتيان لى بگىرين. عەبدولپەحمانىش (پەزاي خواى لىبىت) پەزنامەندى نواندو بە يەكە وە بوونە پاسەوان و چەندى خوا وىستى لە سەربوو "شەو نوپۆژيان كرد. لەو نىو شەو ەدا، خەلىفە گىراني منداڵىكى ساواى بەرگوى كەوت، بەرەو گىرمانە كە كەوتە پى، لە دوورە وە بانگى لە دايكى منداڵە كە كردو پىي گوت: لە خوا بترسەو لە گەل منداڵە كە تەدا چاكە. ئەمەى گوت و گەراپە وە شوپى خۆى، لە كۆتايى شەو دا دىسان گىراني منداڵە كەى بىستە وە بە دايكە كەى گوت: داوەشپى چ دايكى خراپى، بۆچى ئەمشەو منداڵە كە تە ئۆقرەى نەگرت؟ دە خەمىكى لى بخۆ، بزەنە ئازارى ھەيە "جىگا كەى ناخۆشە" چى يەتى وا ناخەوئ ! سُبْحَانَ اللَّهِ ! لە گەرەبى ئەم ئىسلامە كە سەركردەى ئاوا دروست دەكات، كە لە باوكى راستەقىنە دلسۆزترە بۆ منداڵانى پەعەت و مىللەتكەى، چونكە زۆر باوك بە دەنگى منداڵى خۆيشى قەلسەو بە خىزانە كەى دەلئ: خۆت و منداڵە كە بپۆنە دەرە وە با گويم لە دەنگى نەبئ و خەو كەم لى تىك نەچئ. بەلام خەلىفەى موسلمانان خەمى منداڵە كە يەتى كە دەبئ بە ھۆى چى يەوە بگىرى و خەوى لى نەكەوئ!

بهائی خوشه ويستان: دايكى منډاله كه (نه يده زانى نه وه نيمامى عومره قسه ي له گه لدا ده كات)، گوتى: نه ي بهنده ي خوا، نه مشه و نيمه ت هه راسان كرد، نه م منډاله بويه ژير نابى و هه ده گري چونكه من له شيرم بريوته وه و نه ویش داواى شير ده كات و شير نه بى بوى ناخوړى! نيمامى عومره فهرمووى جا بوى له شيرى ده بريته وه؟ نافره ته كه گوتى: چونكه هه تا له شير نه بريته وه "عومره كه خه ليفه ي موسلمانانه" موچه و معاشى نادانئ. نيمامى عومره فهرمووى: ته م نه ي چنده؟ ژنه كه گوتى: نه وه نده مانگه يه. نيمامى عومره يه كسره هستى به نات و او بيهك له برياره كانى خويدا كرد. گه پايه وه بوى مزكه وت و ده سستى به نويزى به يانى كرد، به لام به شيوه ن و گريانيكه وه كه كس له قورئانه كى تينه ده گه يشت، كه سه لامى دايه وه، به خوى گوت: ناي عومره په نجه پو خوت، ده بى له پوله ي مسلمانان كه پيش وهخت به هوى برياره هه لكه ي توه له شير براونه ته وه، له تاوى شير چنده منډالت كوشتبى. نه مجا هه ركه پوز بوه خيرا ياساى موچه پى داني گوپرى و فهرمانى دا جارچى له ناو شاردا جارېدات كه وا منډاله كانتان به په له له شير مه بريته وه و ده ولت له يه كه م پوزى له دايك بوونى منډاله وه موچه بوى منډال ده بريته وه! نه وه شى به شيوه ي فهرمانيك بوى هه موو وولات و ناوچه كانى نيسلام نووسى.

نه م نه خشه ي منډال پاريزى پياوړى بيا بان نشينى پيش هه زارو چوارسه د سال له موه بهره، كه له هيج زانكويه كدا خويندنى ته واو نه كرده، به گريان و هه نسك دانه وه نويزى به يانى به جى ده هينئ، بوى نه و حاله ي عومره ي تيكه وتوه و قوپه سهر بووه وا ده سستى ناوه ته قوپكى پوله ي موسلمانانه وه.. ليره دا جى خويه تى بيرسين: كوان به ناو پاريزه ره كانى مافى مرقو ژيانى منډالان؟ سوپاس بوى تو خواى په روه رډگار وا قورئانى پيروزت به مرقايه تى خه لات كرد تا عومره ي خواناس په روه رده بكات.

به پريزان: له م سهرده مه دا، به م موچه ي منډالانه ده لين: (عه لاهه)، واته زياد كردنى موچه ي فهرمان بهرى ميرى كاتيك منډالتيكى له دايك ده بيت، به لام نيمامى عومره موچه ي بوى باوكى منډاله كه و منډاله كانى ده بريته وه نه گه ر چى فهرمان بهرى ميرى بوايه يان نا، نه وه ش ده سپيشخه رى يه كى شارستانى نيمامى عومره.

که واته خوشه ویستان: با به ناگابین، هه موو ئه وهی ئه مپۆ به مافی مندال ناو ده بری و
 نيمه وه کو موسلمان به شتیکی پیروزی ده زانین "له لایه ن هه رکه سو وولات و پێخراویکه وه
 خزمهت به مندالان بکری" ده ستخۆشیی لیده کهین، ده بی ئه وه بزانی هه موو ئه و مافانه ی
 مندال "له دینه پاک و بیگه رده که ی خۆماندایه و هه زارو چوارسه د سال زیاتره که ئیسلام
 به ماکانی مافی مندالی داپشتوه و به کرده وهش ئه وه ی گوتویه تی جی به جی کردوه،
 به خته وه ری هه موو مرۆفایه تی و له پیش هه مووانیشه وه مندالان "به په پره ویکردنی ئه و
 ئیسلامه نازیزه یه له ناو کۆمه لی به شه ریدا.

داواده که م خوای گهره یارمه تی هه موو لایه کمان بدات بۆ ئه وه ی منداله کانمان له سه ر
 په روه رده یه کی موسلمانانه په روه رده بکهین و پی بگه یه نین و تی بگه یه نین..

اللَّهُمَّ آمین

ووتاری ژماره چوارده

مافی منداډ

به شی پینجدهم

قال الله سبحانه وتعالى

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا

مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴾

(التحریم 6)

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم

(إذا كان جنح الليل فكفوا صبيانكم، فإن الشياطين تنشر حينئذ، فإذا ذهب

ساعة من الليل فخلوهم)

(رواه البخاري ومسلم)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ..

نیمانداری به پێژو خۆشه‌ویست، سه‌لام و په‌حمه‌تی خوا له‌هه‌موومان بێ..

به‌پێزان: زانای پایه‌به‌رزى ئیسلام ئىبن قه‌یم ئەلجوزیه له‌کتیبه‌ی (أحكام المولود) دا ده‌فه‌رموێ: هه‌ندێ له‌زانایان فه‌رموویه‌ “خوای گه‌وره له‌پۆژی دوا‌بیدا، په‌رسیار له‌باوک ده‌کات ده‌ریاره‌ی منداڵه‌که‌ی به‌رله‌وه‌ی که‌ په‌رسیار له‌ منداڵ بکات ده‌ریاره‌ی باوکی. چونکه هه‌روه‌کوچۆن باوک” مافی له‌سه‌ر منداڵه‌که‌یه‌تی، به‌هه‌مان شێوه “منداڵیش مافی له‌سه‌ر باوکی هه‌یه، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێ: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا﴾ (العنکبوت 8)، واته: مرقۇمان پاسپاردوه که‌چاک بن له‌گه‌ل دایک و باوکیاندا له‌شونیکێ‌تردا ده‌فه‌رموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْجِبَارَةُ﴾ (التحریم 6)، واته: خۆتان و خاوه‌خیزانتان پیا‌ریزن له‌ئاگرتک که‌سووته‌مه‌نیه‌که‌ی مرقۇ و به‌رده..

به‌پێزان: له‌وتاری پا‌بردودا باسی مافه‌کانی منداڵمان کرد که له‌پۆژی له‌دایک بوونی‌وه تا پۆژی هه‌ته‌می” پێویسته‌ بۆ جێ‌به‌جی بکری. ئەم وتاره‌ش بۆ ته‌واوکردنی وتاره‌کانی پێشوو” باسی مافه‌کانی منداڵ ده‌که‌ین له‌پۆژی هه‌ته‌می ته‌مه‌نی‌وه به‌دواوه إِنْشَاءَ اللَّهِ، به‌تایبه‌ت له‌ته‌مه‌نیکه‌وه که‌ منداڵ هه‌ست به‌وه ده‌کات که‌ دایک و باوک سۆزو خۆشه‌ویستی به‌رامبه‌ر ده‌نوێتن یا ن. فه‌رموون ئیوه‌و ئەو باسه‌ پێویست و شیرینه: **یه‌که‌م:** مافی ماچ کردنی منداڵ، که‌ماچ کردنی منداڵ بنچینه‌ی یه‌که‌می سۆزداری و سۆزو به‌زه‌یی یه‌ به‌رامبه‌ر منداڵ.

به‌ئێ خۆشه‌ویستان، ماچ کردن پۆلیکی کارای هه‌یه له‌جوولاندنی هه‌ست و سۆزی منداڵدا، هه‌روه‌ها پۆلیکی گه‌وره‌ی هه‌یه له‌دامرکانده‌وه‌ی هه‌لچوون و توو‌په‌بیدا، سه‌ره‌پای هه‌ستکردن به‌په‌یوه‌ندی پته‌و له‌قایمکردنی په‌یوه‌ندی خۆشه‌ویستی نێوان گه‌وره و بچووک و هه‌ر ئه‌ویش به‌لگه‌ی به‌زه‌یی دڵ‌وده‌روونه به‌رامبه‌ر ئەو منداڵه‌ تازه پێگه‌یشتوه‌و به‌لگه‌شه له‌سه‌ر خۆ به‌که‌م زانینی گه‌وره‌و ئاویته‌بوونی له‌گه‌ل ده‌رووبه‌ریدا زیاتر ده‌کات. پاشان هه‌ر ماچ کردنی منداڵ که له‌سه‌ره‌تاو کۆتاییه‌وه

له سوننه تی پیغه مبه ره صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم وچہ سپاوه که منالانی ماچ کردووه . بوخاری و موسلیم له عائیشہ وه هیناویانه که ده فرمویت: چہند که سَیِّک له خه لکی ده شته کی هاتنه خزمه ت پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم وتیان: ئایا ئیوه مندالہ کانتان ماچ ده که ن؟! پیغه مبه ر صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمووی: به لئی، ئیمه مندالمان زور خوشده وئی و ماچیان ده که یو له باوه شیان ده گرین، باشه بۆچی ده پرسن؟! خه لکه ده شته کی به کان وتیان: ده ی ئیمه قه ت مندالی خومان ماچ ناکه یں! پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمووی: (أَوْ أَمْلَكَ إِنْ كَانَ اللَّهُ نَزَعَ مِنْ قُلُوبِكُمُ الرَّحْمَةَ!)، فرمووی: جا من ده سه لام چی یه که خوی گه وره سۆزو خوشه ویستی له دلتاندا هه لکیشاوه!

هه روه ها بوخاری و موسلیم له ئه بو هوپه پره وه (په زای خوی لَیْبِت) هیناویانه که فرموویته ی: جاریکیان پیغه مبه ری خوا“ حه سه نی کوپی ئیمامی عه لی له باوه ش ده گرت و ماچی ده کرد و هه لیده په پاند و مندالہ که ش ده چووه سه ر شان و ملی پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم، له و کاته دا کابرایه ک له خزمه ت پیغه مبه ردا دانیشتبوو ناوی ئه قره عی کوپی حابس بوو، ئه مه ی به لاوه سه یر بوو که پیغه مبه ری خوا ئه وه نده پرووده داته ئه و مندالہ ی که ته نانته مندالی خۆیشی نیه، به لکو که چه زایه تی. بۆیه گوته ی: ئه ی پیغه مبه ری خوا، ئه وه بۆ واز له و مندالہ ناهینی و وا عه زیه تت ده داته، به خوا من ده مندالم هه یه تا ئیستا ده مم به پروومه تی هه یچیان نه که وتروه و هه رگیز هه یچ مندالیکی خۆمم ماچ نه کردووه!! پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمووی: (مَنْ لَا يَرْحَمُ لَا يُرْحَمُ)، واته: ئه وه ی په حمو به زه یی نه بیته، په حمو به زه یشی پی ناکریت!

که واته هه موو ئه و که سانه ی که خۆیان به ئوممه تی محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم ده زانن“ به لام وه کو ئه و کابرایه ده لئین: تا ئیستا مندالی خۆمم ماچ نه کردووه، با تا زوه ته و به بکه ن و بزائن هه رکه سی به زه یی نه بی، به تاییه ت به رامبه ر مندالو جگه رگوشه ی خۆی، ئه وه خوی گه وره ش به زه یی به و که سه دا نایه ته وه.

به لئی ئیمانداران: به زه یی هاتنه وه به مندالاندا و دلنه وایی کردنیان، پێگای چوونه به هه شت و به ده ست هینانی په زامه ندیی خوی گه وره یه. ئیمامی بوخاری له ئه نه سه وه ده گپێته وه که فرموویته ی: ئافره تیک هاته مالی دایکی ئیمانداران هه زه ته ی

عائیشه (پره‌زای خوای لیبیت)، ئافره‌ته‌که دوو مندالی بچوکی له‌گه‌لدا بوو، ده‌ستی گرتبوون، داوای یارمه‌تی له‌حه‌زیه‌تی عائیشه کرد، ئه‌ویش ته‌نھا سی ده‌نکه خورمای شک ده‌برد!! هه‌رسی ده‌نکه خورمایه‌کی دا به‌ژنه‌که، ئه‌ویش هه‌ریه‌که له‌دوو منداله‌کی“ یه‌کی ده‌نکه خورمایه‌کی دانی، دانه‌یه‌کیشی بۆ خۆی هه‌لگرت. دوو منداله‌که له‌برسان هه‌ر خیرا ده‌نکه خورمایه‌کی خۆیان قوتدا، دایکیشیان ده‌نکه خورمایه‌کی خۆی برد بۆ ده‌می به‌لام هه‌ردوو منداله‌که“ زۆر به‌تامه‌زۆیییه‌وه سه‌یری ده‌نکه خورمایه‌کی ناو ده‌ستی دایکیان ده‌کرد. بۆیه ژنه‌که“ ده‌نکه خورمایه‌کی له‌ده‌می خۆی گێپایه‌وه و کردی به‌دوو که‌رتیه‌وه هه‌ر له‌ته‌ی دا به‌یه‌کی له‌منداله‌کانی، له‌کاتی‌که‌دا بۆ خۆی زۆری هه‌ز له‌ده‌نکه خورمایه‌که بوو، زۆریش برسی بوو. ئیواره که‌پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ هاته‌وه بۆ ماله‌وه، هه‌زه‌تی عائیشه“ ئه‌وه‌ی له‌و ژن و دوو منداله‌ی بینیبوو به‌سه‌رسوڕمانه‌وه بۆ پێغه‌مبه‌ری خوای صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ گێپایه‌وه، هه‌زه‌تیش صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: (وَمَا يُغْجِبُكَ مِنْ ذَلِكَ، لَقَدْ رَحِمَهَا اللّٰهُ بِرَحْمَتِهَا صَبَّيْنَهَا)، واته‌: بۆچی سه‌رت له‌وه سوڕ ده‌مین، ئه‌وه به‌هۆی به‌زه‌یی هاته‌وه‌ی به‌دوو منداله‌که‌یدا“ خوای گه‌وره‌ش په‌حمی پێ‌کردوه. پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ موژده‌ی دا که‌ئه‌و ئافره‌ته“ خوای گه‌وره په‌حمی پێ‌کردوه و هه‌ر که‌سی‌که‌ش خوا په‌حمی پێ‌بکات جێگای به‌هه‌شته!

دووهم: به‌ئێ موسلمانان، مافی دووه‌می مندال ئه‌وه‌یه که‌دایک و باوک یاری و گالته‌وگه‌پ له‌گه‌ل منداله‌کانیان بکه‌ن و خۆشه‌یستی خۆیان بۆیان ده‌ربهن. فهرموون با به‌یه‌که‌وه بچینه خزمه‌ت کۆمه‌لێک له‌گولزاری فهرمووده‌کانی پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ که‌په‌ند و وانیه‌ی کرداری له‌و فهرمودانه‌وه له‌پێغه‌مبه‌ری خواوه وه‌رده‌گیرین له‌یاری‌کردن له‌گه‌ل مندالدا: جارێک به‌پاکردن، جارێکی تر به‌هه‌لگرتن، جاری تریش بچووک کردنه‌وه‌ی ناوی منداله‌که‌و جارانی تریش به‌پێکه‌نین و شتی تریه‌وه. جا با دایکان و باوکان زۆر ئاگایان له‌م مافه‌ی منداله‌کانیان بێ، چونکه ئه‌مه سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ره‌که‌مانه صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ، طه‌به‌رانی له‌جابه‌ریه‌وه ده‌گێڕێته‌وه که‌فهرموویه‌تی: له‌گه‌ل پێغه‌مبه‌ری خوادا بووین، بانگ کرابووین بۆ نان خواردن. له‌پێگادا“ حوسه‌ین که‌مندال بوو“ له‌گه‌ل مندالاندا

یاری ده کرد، پیغه مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ به بهرچاوی خه لکوه خیرا به ره و لای پویش و باوه شی بۆ کرده وه و نه ویش به ملاو به ولادا رایده کردو پیغه مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ له گه لیدا پیده که نی و نه ملاو نه ولای له گه لدا ده کرد، هتا گرتی، ده سستیکی خسته لاملی و نه وی تریشی خسته نیتوان سه رو گوئی و ده سستی کرده ملی و ماچی کرد، پاشان فرمووی: (حُسَيْنٌ مِنِّي، وَأَنَا مِنْهُ، أَحَبُّ اللَّهِ مَنْ أَحَبَّهُ، الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ سِبْطَانِ مِنَ الْأَسْبَاطِ)، (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ)، واته: حوسهین له منه و منیش له وم، خوا نه و که سه ی خوشبوئی که حوسهینی خوُشده وی، حه سه ن و حوسهین دوو که چازان له که چازاکان.

هه ره ها بوخاری له ئه بو هه پوه پوه (په زای خوای لَبِیَّت) گپراویه تبه وه که هه رموویه تی: به م دوو گوئی به بیستم، به م دوو چاره شم بینیم که پیغه مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ “به هه ردوو ده سستی” هه ردوو له پی ده سستی حه سه ن یان حوسهینی گرتبوو، نه ویش هه ردوو پی له سه ر پی پیغه مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ دانابوو، ده یفه رموو (أرقه)، واته: سه رکه وه، نه ویش به قاچه کانی پیغه مبهردا سه رکه وت هتا هه ردوو پی خسته سه ر سنجی پیغه مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ، پاشان پی هه رموو: ده مت بکه ره وه، ئینجا ماچی کردو فرمووی: (اللّٰهُمَّ أَحِبُّهُ فَإِنِّي أَحِبُّهُ)، واته: خوابه خوُشت بوئی چونکه من خوُشم ده وی.

هه ره ها له (الإصابة) و (زاد المعاد) دا هاتوو که پیغه مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ به حوسهینی ده هه رموو: هه ی کورته بالای ورگ زله ی چاو بچوکه “وه ره سه رکه وه سه ر باوه شم. بیگومان پیغه مبهری خوا وه کو یاریو گالته وگه پ نه وه ی به و که زایه ی گوتوو. عه بدوللای کوپی شه داد ده هه رموو: له کاتیکدا که پیغه مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ئیمامه تی بۆ سه حابه کان ده کرد، حوسهین هات بۆ لای و له سوچه دا چوو سه ر ملی، نه ویش سوچه که ی درێژ کرده وه هتا نه وانه ی له پشتیه وه به جه ماعت نوێزیان ده کرد” وایا گومان ده برد که شتیک قه و ماوه بۆیه پیغه مبهری خوا نه وه نده له سوچه دا مایه وه! نه وه بوو کاتی حه زهت سه لامی نوێژه که ی دایه وه، وتیان: ئه ی پیغه مبهری خوا، نه وه نده سه سوچه که ت درێژ کرده وه هتا واما گومان برد که شتیک پوویداوه، پیغه مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فرمووی: (إِنَّ ابْنِي قَدْ ارْتَحَلَنِي، فَكْرِهْتُ أَنْ أُعْجِلَهُ

حَتَّى يَقْضِيَ حَاجَتَهُ)، فرمودی: نه وه بویه نه وهنده زۆر له سوخته دا مامه وه چونکه کوپه کهم (مه بهستی له حوسهینه) هاته سه ر مله، منیش حهزم نه کرد په له ی لی بکه مو سه ر به رز بکه مه وه و لای به م هه تا بۆ خۆی وه پز ده بۆ و لاده چی له سه ر مله و ئاره زووه که ی ده شکێ (حدیث صحیح رواه الحاكم).

هه روه ها سه حابی به پز عه بدوللای کوپی مه سه عود (ره زای خوای لیبت) ده فرموی: پیغه مبه ری خوا نویژی ده کرد، هه ر کاتی بگه یشتایه سه ر سوخته “حه سه ن و حوسه ین که هه ردوکیان مندال بوون، فیر بوو بوون پایان ده کرده سه ر ملی و پشتی، جا نه گه ر سه حابه کان بیانویستایه پتگایان لیگرن و نه هیلن به ره و پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ برۆن، له و کاته دا حه زه ت” به دهستی پیرۆزی، له نویژه که دا ئیشاره تی ده کرد که وازیان لیبه یزن و با بێن بۆ لام، نه وانیش وازیان لی دینان، جا حه سه ن و حوسه ین ده چوونه سه ر پشتی و ماوه یه کی زۆر پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له سوخته دا ده مایه وه تا نه وان له سه ر پشتی لاده چوون، پاشان که سه لامی نویژه که ی ده دایه وه ده یخسته باوه شیوه وه دهستی به سه ردا دینان و ماچی ده کردن و ده یفرموو: (مَنْ أَحَبَّنِي فَلْيُحِبْ هَذَيْنِ)، واته: نه و که سه ی راست ده کا که منی خو شده وی، با نه م دوانه ش (حه سه ن و حوسه ین) ی خۆش بویت!

نه بو قه تاده ده فرموی: پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نویژی به ئیمامه ت بۆ سه حابه کان ده کرد، له و کاته دا ئومامه ی کچی زه ینه ب” که که زای پیغه مبه ری خوایه و کچیکی بچکۆ له بوو، له باوه شی پیغه مبه ردا بوو، کاتی ده چووه سه ر سوخته دایده ناو کاتی هه لده ستایه وه هه لیده گرتوه!

(رواه ابن خزيمة).

له م فرموده یه دا نه و ده رده که وی که زه ینه به ی کچی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ “کچیکی ساوای هه بووه ناوی ئومامه بووه، دیاره ئیشوکاری زۆری هه بووه و که سه نه بووه چاودیری که که ی بۆ بکات، بویه بر دویه تی بۆ لای باوکی به سۆزی که پیغه مبه ری دلسۆزو به سۆزه (هه زاران په حمه ت و سه لامی خوای لیبت) تا چاوی له که که ی بێ کاتی پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کاتی نه وه ی بووه که بچی بۆ مزگه وت ئیمامه تی نویژ بۆ سه حابه کان بکا، له به ر نه وه ی که سه ی له ماله وه نه بووه ناگای

لهو مندالە ساوايه بى، پىڭمبەرى خوا لەگەل خۆيدا بردوويه تى بۆ مزگەوت و نوڭىزى
 كردووه و مندالەكەيشى لەكاتى نوڭىزدا ھەر بەباوھشەو ھووه (ديارە مندالەكە لەشو
 جلو بەرگى پاك و خاوين ھووه و ميزو پيسايى پىوھ نەھووه)، جا كاتى ھەزەت دەچووه
 سەر سوچدە “مندالەكەى لەبەردەمى خۆى دادەناو كەھەلدەستايەو ھە بۆ پركاتى دووھەم”
 ھەلەى دەگرتەو ھە دەيخستەو ھە باوھشى!!

بەپراستى جىگەى داخە، كەسانىك ھەن خۆيان بەئومەتى ئو سەرورەو سالارە دەزانن
 كە چى نەك ھەر مندالەى كچەزايان بەلكو مندالەى خۆيشيان لەباوھش ناگرن و ئەگەر جارێك
 خىزانى ئىشىكى زۆرى ھەبى، ئامادە نەيە چەند دەقىقەىك چاودىرىى مندالە ساواكەى
 بۆ بكات، چونكە وا دەزانن مندالە ھەر ھى دايكە و ئىشى باوك نە لەباوھشى بگرىو
 چاودىرىى بكاو سۆزو خۆشەويستى بەرامبەر بنوڭىن. خۆ لەوانەى بەباوكانىك ھەبن
 كە مندالەى ساوا چۆتە سەر بەرمالەى نوڭەكەى (نەك سەر پشت و مىلى) تووپە بووبىو
 مندالەكەى خستبىتە ئەولاوو لەژنو مندالەكەشى تووپە بووبى كەچۆن پىگايان داو ھە
 مندالە بىتە بەردەمى نوڭەكەى!! كە ئەمەش ھەموو بەرھەمى نەشارەزايە لەدين و
 بىئاگايە لەسوننەتى پەر بەرھەمەتى ھەزەتەى پىڭمبەر صلى الله عليه وسلم.

خۆشەويستان: وا نەزانن كە پىڭمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم ھەر لەگەل مندالانى
 كچەزاي خۆيدا وابووه، بەلكو گالتەوگەپى لەگەل مندالەى بچكۆلەى ھەموو كەسدا كردووه،
 بۆ نمونە: ئەنەس (پەزەى خاوى لىبىت) دەفەرمو: مندالەى بووم، ھەموو جارێ
 كە پىڭمبەرى خوا دەيبينىم بانگى دەكردم (يا ذا الأذنين) ئەى دوو گوڭى، واتە گالتەى
 لەگەلدا دەكرد، بىگومان ھەموو كەس دوو گوڭى ھەيە، بەلام مندالەكە (ئەنەس) پىى
 سەيربوو كە پىڭمبەر پىى دەلەى دوو گوڭى!

ھەر ھە پىڭمبەرى صلى الله عليه وسلم گالتەى لەگەل زەينەبەى كچى ئوم سەلەمە
 دەكردو چەندىن جار بانگى دەكردو دەيفەرموو: (يا زَيْنَبُ.. يا زَيْنَبُ)، زەينەبۆكە
 زەينەبۆكە (حَدِيثٌ صَحِيحٌ — صحيح الجامع، رَقْم / 5025)، واتە: ناوى ئەم كچە
 بچكۆلەى بچووك دەكردو ھە تا سەرنجى مندالەكە پاكىشنىو دلخۆشى بكات.

به لئی ئیمانداران، ئەم هه موو فەرمودانه ی پێغه مبه ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ که باسی یاریکردنی پێغه مبه ری خوا ده که ن له گه ل مندالاندا "ئه وه مان نیشان ده ده ن که پێغه مبه ری نێردراو سه رکرده ی ئومه ت" یاری له گه ل مندالاندا کردووه و دلخۆشی کردوون، ئەمه ش ته نها بۆ ئه وه یه تا باوکان و دایکان شوینی سوننه تی پێغه مبه ره که یان بکه ون و یاری له گه ل منداله کانیاندا بکه ن و دلخۆشیان بکه ن.

طه به رانی له جابیری کوپی عه بدوللاوه (په زای خوای لیبیت) گێراویه تیه وه که فەرموویه تی: پۆژیکیان چوومه خزمه ت پێغه مبه ری خوا، سه یرم کرد وا به گاگۆلکه ده پواو هه سه ن و حوسه ینیش چوونه ته سه ر پشتی، پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ به ده میانه وه پێده که نی و ده یفه رموو: (نِعْمَ الْجَمَلُ جَمَلُکُمَا، وَنِعْمَ الْعَدْلَانِ أَنْتُمَا)، واته: به پاستی ئه ی هه سه ن و حوسه ین "باشترین ووشتر ووشتره که ی ئیوه یه و، ئیوه ش باشترین دوو تای بارن!! اللّٰهُ أَكْبَرُ له گه وری ئه و پێغه مبه ره، له گه ل ئه و هه موو ئه رکه قورسه ی که له سه ر شانی بوو بۆ گه یاندنی ئیسلام به خه لکی خوا" که چی مافی ئه و دوو منداله جوانکیله ی ناو ماله که ی خۆیانی له بیر ناچی که منداله کانی فاطمه ی کچنی و زۆریه ی کات له مائی پێغه مبه ری خوا ده مانه وه، سه ره پای شه ونخوونی و ماندوویوونی پۆژانه ی "که چی که هه ست ده کا وا ئه و دوو منداله که زایه ی هه زیان له سواری ووشتره" هه زه رت صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ "پشتی خۆی وه کو ووشتر لیده کات و له سه ر له پی ده سستی ده پوات و ده فهرموئ: ووشتره که یان ووشتری چاکه و باره کانیشی باری چاکن!!

به پێزان: ئایا به درێزایی میژووی مرقایه تی "سه رکرده یه کی ئاوا بووه و جارێکی تر دروست ده بیته وه که به کرده وه" به خودی خۆی ئاوا گرنگی به مافی مندال بدات؟! بێگومان نه خێر.

سه حابی به پێز هه زه تی ئه بو هوپه یه (په زای خوای لیبیت) ده فهرموئ: ببنیم پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ زمانی ده رده هینا بۆ هه سه نی کوپی ئیمامی عه لی، کاتیک هه سه ن سواری زمانی هه زه تی ده بینن په لاماری زمانی پێغه مبه ری خوای ده داو پێده که نی و ده یویست زمانی بگرت (رَوَاهُ ابْنُ حَبَّانٍ فِي صَحِيحِهِ).

ههروه ها ئيمامى نه حمه د (په حمه تى خواى لَيِّبَت) له نه نه سه وه (په زاي خواى لَيِّبَت) گټپراويه تيه وه كه پټغه مبهري خوا ده چټته مالى نوم سوله يم، نه ویش کورپټكى له نه بو طله له هه بو، تازه له شیر برابږوه به نه بو عومه ير ناسرابوو، پټغه مبه ر گالته ى له گه لدا ده کرد، پږټکيان فهرمووى: (ما لي اری ابا عُمَيْرَ حَزِينًا؟)، نه وه چى به نه بو عومه ير به غه مبارى ده بينم؟! کټ عاجزى کردوه؟ عه رزيان کرد: قوربان نه وه بږيه عاجزه چونکه نه و چوله که يه ى يارى پټده کرد مردار بږته وه، نه ویش زږر بږى بټ تاقه ته. نټر له وه ودوا“ پټغه مبهري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه موو جارټ به زه رده خه نه وه ده يفهرموو: (يا ابا عُمَيْرَ مَا فَعَلَ نَعِيرٌ؟!)، نه ى نه بو عومه ير، چوله که که چى کرد؟! بږ نه وه ى منداله که باسى چوله که که بکاو پټغه مبهري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه ندى گالته وگه پى له گه لدا بکات!

به لئى موسلمانان، خو بچوک کردنه وه وارى کردن له گه ل مندال“ دهروونى نه و منداله گه شه ى پټده کات و يارمه تى ده دات له سر ده رخستنى نه وه ى له ناخيدا شاراوته وه. هه ر له به ر زږر گرنگى پټدانى پټغه مبهري خوايه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به مندالان که داوا له دايکان و باوکان ده کات که خو ږيان بچوک بکه نه وه و خو ږيان وه ک مندال لټبکه ن بږ منداله کانډيان و، بانگه وازټکى گشتى له و باره يه وه ناراسته ى هه موو باوکان و دايکان ده کات، ده فهرمويت: (مَنْ كَانَ لَهُ صَبِيٌّ فَلْيَتَصَّابْ لَهُ)، واته: هه رکه سيک مندالى بچووکى له مالدا بو، مندالى بچووکى هه بو، بږ نه وه ى منداله که ى دلخوش بکات با خو ى وه ک منداله که لټيکات و يارى له گه لدا بکات.

ده گټپرنه وه جارټکيان له سرده مى حه زه تى عومه رى کوپى خه تابدا (په زاي خواى لَيِّبَت) کاربه ده سستټک دټ بږ مالى ئيمامى عومه ر، سه يرده کات نه ميرى موسلمانان خه ريکى يارى کردنه له گه ل منداله کانډيا. کابرا زږرى به لاوه سه ير ده بيت و ده پرسيت: نه ى نه ميرى ئيمانداران، نه وه تو چون ږوو ده ده يه مندال و يارى له گه لدا ده که ى؟! حه زه تى عومه ر فهرمووى: نه ى بږچى تو يارى له گه ل منداله که تدا ناکه ى؟! کابرا گوټى: نه خير، هه ر ناهيتم بين به لامدا. حه زه تى عومه ر ده ست به جټ کابري له سر کار لاږدو فهرمووى: نه گه ر سوزو به زه بيت بږ مندالى خو ت نه بيت“ نټر چون سوزو په حمت به رامبه ر خه لکانى ترده بيت؟!

سپییه: یه کێکی تر له مافه کانی منداڵ ئه وهیه “ به ناویکی جوان بانگی بکهی. پیغه مبهری خۆشه و یست و پیشه و امان صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم ” کاتێ بانگی منداڵی خه لکی ده کرد، ئه گهر باوک و دایکی منداڵه که موسلمان بوایه ده یفه رموو: (یا اَبْنُ اُخِي)، ئه ی برازای خۆم. خۆ ئه گهر باوک و دایکی منداڵه که ش موسلمان نه بوایه ده یفه رموو: (یا بُنِّي)، واته: کۆپه که م.

ئیمامی نه وه وی له شه رحی صه حیجی موسلیمدا ده فره موو: له م فره موو ده یه وه ئه وه ده رده که وێ که: دروسته ئینسان جگه له کۆپی خۆی “ به منداڵی بچکۆله ی خه لکی بلێ: کۆپی خۆم، یان پێی بلێ: پۆله گیان، که ئه مه ش واتای سۆزو نه رمی نواندنی به رامبه ر ئه منداڵه تێدایه و، ئه وه ش ده گه یه نیت که منداڵه که تێ بگات که تو له جینگای کۆپو جگه رگۆشه ی خۆم دایت له به زه ییدا.

خوای گه وره که باسی پیغه مبه رانمان بۆ ده گێڕێته وه (سه لامی خویان لیبت)، ده بینین کاتێ بانگی کۆپه کانی خۆیان کردوه هه موویان به (یا بُنِّي) واته ئه ی پۆله ی شیرین و زۆر خۆشه و یستم بانگیان کردوون، وه کو اِبْرَاهِیم و یَعْقُوب و لوقمانی هه کیم.. هتد. به لām به داخه وه، زۆر له باوک و دایکان، کاتێ بانگی منداڵه کانیا ن ده که ن “ زۆر به ناوی ناشیرین و ناو نا تۆره وه بانگیان ده که ن، هه یه به منداڵی خۆی ده لێ شه یتان! زۆر جار ئه و ناوه ناشیرینه ی که منداڵ له ماله وه پێی بانگ ده کری، له ده ره وه ی ماله وه شیان “ منداڵان خه لکی تریش هه ر به و ناوه ناشیرینه بانگی ده که ن و تا ده مرئ له کۆلی نابێته وه و زۆر جار لێی ده بێت به له قه بیکی ناشیرین و به درێژایی ژیا نی پێی گرفتار ده بێ. که واته جوان بانگ کردنی منداڵ و به سۆزو خۆشه و یستییه وه ناوه ی تانی “ یه کێکه له په وشته جوانه کانی موسلمانان، با له ده ستی نه ده یین و به ناوی ناشیرین بانگی منداڵه کانمان نه که یین.

چوارهم: ئیماندارانی به پێز، مافیکی تری منداڵ ئه وه یه به ده م ئاره زووه کانییه وه بچی و دلی پازی بکهی، چونکه پازی کردنی دلی منداڵ له شیوازه چاکه کانه. جا منداڵه که هه رچه ند بچوو کتر بێ “ ده بێ دلی پازی بکری و به پێی توانا دواکارییه کانی بۆ جێ به جێ بکری، چونکه منداڵ که داوای شتیکی کردو بۆی جێ به جێ کرا ئه و ده روونی

ده کړيټه وه او دلخوش ده بڼتو به خوښی و چوست و چالاکی یه وه ده ژي، به لام نه گه ر هه ستيکرد هه رچی داوای ده کات هه ر لټی مه نه ده کړئو به ليدان و قسه ی ناشيرين و لامی ده دريټه وه، نهوا دلخوش نابڼتو به خوښی و چوست و چالاکی یه وه ژيان به سر نابات، به لکو مندالټکی قين له دل درده چيټ و بوغو کينه و لاساری زیاتر ده بڼتو به جوړيک هه لسوکه وت ده کات که حه زت لټی نه بڼت و پټی پازی نه بی.

جار ټيکيان پټغه مبهري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ چو يو لای عوښانی کورې مه طعوون، له و کاته دا عوښان مندالټکی بچکوله ی خو ی لايو، له باوه شی گرتبو، ماچی ده کړدو به دهميه وه پټده کني و یاری و گالته ی له گه لدا ده کړد. پټغه مبهري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: نه ی عوښان نه مه کورته؟! فهرمووی: به لټی. فهرمووی: نه ی عوښان“ نه م کورپه ی خوتت زور خوشده وئ؟! عوښان فهرمووی: نه ی وه للامی نه ی پټغه مبهري خوا“ به قه دهر هه ردو چاوم خوشم ده وئ. پټغه مبهري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: ده گوئ بگره با منیش شتيکت پټ بلټم که خوشه ويستی نه و مندالت له لا زیاتر بکات. عوښان فهرمووی: به خوم دايکم و باوکه وه به قوربانیت بين نه ی پټغه مبهري خوا، بفهرمو ووا گوټم لټته. حه زده ت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: (إِنَّهُ مَنْ تَرْضَى صَبِيًّا مِنْ نَسْلِهِ حَتَّى يَرْضَى) تَرْضَاهُ اللهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يَرْضَى، واته: هه رکه سيک مندالټکی بچکولانه ی وه چه ی خو ی پازی بکات، تا دل ی پازی ده بڼت، خوا ی گه ورده ش له پوژي قیامه تدا دل ی نه و که سه پازی ده کات، هه تا دل ی پازی ده بڼت!!

به لټی نازيزان، پازيکړدنې مندالټی بچوک که حه زی له شته و خویشی هيچ تواناو ده سه لاتيکی نيه بټ په يداکړدنې، به لکو چاوی له ده ستي تويه که پټويستی یه کانی بټ دابین بکي، توش به پټی توانا دريغی نه که ی نهوا نينشانه للا خوا ی گه ورده“ له پوژي قیامه تدا دلټ پازی ده کات. به لام پټويسته ناگامان له وه بی که پازيکړدنې دلټ مندال“ مه رج نيه له هه موو کات و ساتيکدا جيټه جيټ بکريټ، چونکه نه وه فيری نازونووزی ده کات و سه ره نجام باوک و دايکی لټی بيزار ده بن.

به لټی موسلمانان، پټويسته خوشه ويستی دروست بکريټ له نيوان نه دنامانی خيزاندو،

ئەو ھەندە ئەرک و واجب نە خەرىتە سەر شانى مندال، ئارەزو ھەكەنى ئەو ھەندە كەپ نە كەرن
 كەبىتە ماھى ئەو ھى وا بزائى باوك دايكى دوزمناھى تىي دەكەن.

يەزىدى كوپى معاويە دەلى: باوكم ناردى بە شويىن ئەھنەفى كوپى قەيسدا، كاتى
 گەيشە لاي پىي گوت: ئەى ئەبولەھەر، چى دەلىتت دەربارەى مندال؟ گوتى: ئەى
 ئەمىرى نىمانداران، بەرھەمى دلەكانمانن و كۆلەكەى پىشتمانن، ئىمە زەوھىيەكى ملكەچىن و
 ئاسمانىكى پىر سىبەرىن بۆيان و بەھۆى ئەوانەو دەگەينە ھەموو پاھىيەكى بەرزو، ئەگەر
 داوايان كرد بىاندەرئى، ئەگەر تووپە بوون پازىيان بىك، ئەوانىش خۆشەوىستى خۆيانت
 دەدەنئى و بەپىي تواناى خۆيان خۆشيان دەوئىت و مەبە بەبارىكى گران و قورس
 بەسەريانەو كەبىزار بن لەزىانت و ئاواتى مردنت بخوانن و حەز بەنزىك بوونەو ھەت نەكەن.

پىنجەم: بەرپىزان، يەككىكىتر لە مافەكانى مندال لەسەر دايك و باوكى ئەو ھەيە:
 لەمندالەكانتەن پىرسنەو، بەتايىت دواى خۆرئاو بوون، يان لەپۆژدا كە لەمالەو چوۋە
 دەرەو ھەو ماو ھەيەك ديار نەما. طەبەرائى لەسەلمانەو ھە (پەزەى خواى لىبىت) گىراپاويەتەو ھە
 كە دەفەرموى: لەدەورى پىغەمبەرى خوادا بووين، ئوم ئەيمەن (پەزەى خواى لىبىت) ھات و
 فەرموى: ئەى پىغەمبەرى خوا صَلَّيْ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ "حەسەن و حوسەين بىز بوون، لەمال
 چوونە دەرەو ھەو نەھاتوونەتەو ھە. دەفەرموى: كاتەكەى كاتى نىو ھەپۆ بوو، پىغەمبەرى خوا
 صَلَّيْ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرموى: (قَوْمُوا فَاطِلْبُوا اِبْنِيَّ)، واتە: ھەستەن بەدواى كوپەكانمدا
 بگەرپىن. سەحابەكان "ھەركەسەى بەلەيەكدا پۆيشتەن دەستيان كرد بەگەرپان. سەلمان
 دەفەرموى: منىش بەدواى پىغەمبەرى خوادا پۆيشتەن، ئەو ھەندەى پىنەچوۋ گەيشتىنە
 بنارى شاخەكە، سەبىدەكەين وا حەسەن و حوسەين لەترسان خۆيان لەيەك ئالاندو ھەو
 باو ھەشيان بەيەكدا كردو ھە. لەبەرامبەرياندا مارتىك لەسەر كلك ھەستاو ھە زمانى دەرديتئى و
 بلىسەى ئاگرو ژەر لەدەمى ھەو دەرەچى. پىغەمبەرى خوا بەپەلە بەرەو مارەكە
 پۆيشت، مارەكەش سەرنجى پىغەمبەرى خواى دەداو پاشان پۆيشت و خۆى كرد
 بەكونىكدا. ئىنجا پىغەمبەرى صَلَّيْ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ چوۋ بەلەى حەسەن و حوسەين و
 لىكى كردنەو ھە دەستى بەپووياندا ھىناو فەرموى: (بِأَبِي وَأُمِّي اَنْتُمَا، مَا
 اُكْرِمَكُمَا عَلَى اللّٰهِ)، واتە: دايك و باوكم بەقوربانان بىت چەند بەپىزن لاي خوا. پاشان

یه کیکانی خسته سەر شانی راستی و ئه‌وی تریشیانی خسته سەر شانی چه‌پی و هیتانی‌وه بۆ ماله‌وه !!

ئیمامی حاکم له جابیره‌وه “ به‌مه‌پفوعی گێڕاویه‌تی‌وه که پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رموئ: (أَحْبِسُوا صُبَّيَانَكُمْ حَتَّى تَذْهَبَ فَوْعَةُ الْعِشَاءِ، فَإِنَّهَا سَاعَةٌ تَخْتَرِقُ فِيهَا الشَّيَاطِينُ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ)، واته: پێ له‌منداله‌کانتان بگرن و مه‌هێلن بێته‌ ده‌ره‌وه، هه‌تا سه‌ره‌تای هه‌اتنی شه‌و تیده‌په‌رێت، چونکه شه‌یتانه‌کان به‌پانایی پێگا ده‌ن.

له‌پروایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموئ: (إِذَا كَانَا جَنَحَ اللَّيْلِ فَكُفُوا صُبَّيَانَكُمْ، فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ، فَإِذَا ذَهَبَتْ سَاعَةُ مِنَ اللَّيْلِ فَخَلُّوهُمْ)، واته: که شه‌و داهاات مه‌هێلن منداله‌کانتان بچه‌ ده‌ره‌وه، چونکه شه‌یتانه‌کان له‌و کاته‌دا بلاوده‌بنه‌وه، به‌لام کاتێ که ماوه‌یه‌ک له‌شه‌و تێپه‌ری، ئیتر وازیان لێ بێنن. له‌پروایه‌تی ئیمامی بوخاریشدا ده‌فه‌رموئ: (فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنَ الْعِشَاءِ فَخَلُّوهُمْ)، واته: ئه‌گه‌ر ماوه‌یه‌ک له‌شه‌و به‌سه‌ر چوو وازیان لێ بێنن.

که‌واته له‌کاتی خۆرئاوا بونه‌وه تا دواى نوێژی عیشا ده‌بێ چاودێری مندال بکری و نه‌هێلری به‌ته‌نها بچێته‌ ده‌ره‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی له‌مه‌ترسیی جنۆکه شه‌یاطینه‌کان پارێزرابن. خۆشه‌یستان زۆر جار مندال به‌تاییه‌ت تا ده‌گاته‌ ته‌مه‌نی ده‌ سالی و دواتر، به‌تاییه‌ت ئه‌گه‌ر چه‌ند مندالێک له‌ماله‌وه به‌یه‌که‌وه بن، ئه‌وا هه‌روه‌ها جی ده‌که‌ن و باوک و دایک “ یان زۆرتر دایک ئازارد ده‌ن. جا زۆر له‌دایکان “ کاتێ پ‌قیان له‌منداله‌کانیان هه‌ڵده‌ستی، دوعای شه‌پی لێده‌که‌ن، هه‌رچه‌نده له‌وانه‌یه دوو سێ ده‌قیقه دواتر “ په‌شیمان ببێته‌وه. به‌لام با بزانیان ئایا ئه‌م دوعا خراپانه لای خوا قبوول ده‌بێ یان نا؟ له‌ولامدا ده‌لێین: به‌پاستی دوعای شه‌پکردن له‌مندال کارێکی زۆر مه‌ترسیداره، که‌هه‌رچه‌نده له‌باره‌ی ترسناکیه‌وه بلێین هیشتا هه‌ر که‌مه، چونکه دوعای خراپ کردن له‌مندال ده‌بێته‌ هۆی به‌دبه‌ختی و مالدۆزانی بۆ ئیستا و داهااتووی منداله‌که. هه‌ر بۆیه پیغه‌مبه‌ری خوا قه‌ده‌غه‌ی کردووه که‌دایک و باوکمان دوعا له‌منداله‌کانی خۆیان بکه‌ن.

ئەبو داود گېنپاويە تېوھە كە پېغەمبەرى خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمويەتى: (لَا تَدْعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَى أَوْلَادِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَى خَدَمِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَى أَمْوَالِكُمْ، لَا تُوَافِقُوا مِنَ اللَّهِ سَاعَةً فَيَنْزِلَ فِيهَا إِعْطَاءٌ، فَيَسْتَجَابَ لَكُمْ)، واتە: دوعا لەخۆتان مەكەن و مەلێن خوايە بىكوژى، ھەروەھا دوعا لەمندالەكانىشتان مەكەن كە خوا لێتان بىستىنى و تەمەن دريژ نەبن، ھەروەھا دوعاى شەپ لەخزمەتكارى مائەكانتان مەكەن و، دوعا لەمال و سامانتان مەكەن و ناشكورى پێ مەكەن نەوھكو ئەم دوعاكردنەتان ھاوكاتى ئەو ساتە بێ كە خواى گەرە دوعاى تێدا گىرا دەكات و دوعاكەتان گىرا بىيەت.

ئىمامى غەزالى لە (إحياء علوم الدين) دا باسى كردووە كە: پياويك ھات بۆ لاى عەبدوللای كۆپى موبارەك و شكاتى لەمندالەكەى خۆى كرد، كە مندالێكى نەگبەتە و زۆر دلى باوك و دايكى دەپەنجیشت، بەلكو دوعايەكى خێرم بۆ بكەى خوا ئەو ئەولادەم بۆ صالح بكا. عەبدوللأ فەرمووی: باشە من پرسیارىكت لێدەكەم پاست ولام بەدەرەو، ئایا دوعاى شەپو خراپەت لەمندالەكەت نەكردووە بلى: خوا لەناوت بەرىت.. خوا لەمنت بىستىنى، ئایا ئەم دوعا خراپانەت لێنەكردووە؟! كایرا گوتى: بەلى پاست دەفەرمووی، بەخوا ھەر ئەو ئازارى دلى داوم و منیش دوعاى شەپم لێكردووە! عەبدوللأ فەرمووی: دەى تۆ بۆ خۆت بەو دوعا شەپانەت ئەو كۆپەنت ئاوا خراپ كردووە!!

جا باوك و دايكى بەپێز: با لەجياتى ئەوھى بەدوعاكردن لەمندالەكەت" بىيەتە ھۆى خراپبوونی مندالەكەت، لەجياتى ئەوھى ببە بەھۆى چاكبوونی مندالەكەت و دوعاى چاكى بۆ بكە، ھەروەك پېغەمبەرى خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دەپاراپەوھە بۆ مندالان و خواى گەرەش" بەكارو سامانى زۆر مندال فەرەكەتى دەخستە ئاینەدى ژيانیانەوھ. بوخارى لەئبن عەباسوھ ھیناويەتى، كە فەرمويەتى: پېغەمبەرى خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نووساندی بەسنگیوھەو فەرمووی: (اللَّهُمَّ عَلِّمَهُ الْحِكْمَةَ)، واتە: خوايە دانایی فێر بكە. لەپروايەتى بوخارى و موسلىمدا فەرمويەتى: (اللَّهُمَّ فَقِّهْهُ فِي الدِّينِ) واتە: خوايە لەدین شارەزای بكە. لەپروايەتى ئىمام ئەحمەدیشدا" پېغەمبەرى خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووی: (وَعَلِّمَهُ التَّوْبِيلَ)، واتە: خوايە فێرى تەفسیری قورئانى بكە.

بهائی به هوی دعای پیغمبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ، ثَبَن عَهْدَاس کاتئی گه‌وره
 بوو“ بوو به‌زاناى ثومه‌تو ته‌رجومانی قورئان و له‌هه‌موو صه‌حابه‌کان زیاتر“ به‌ته‌فسیری
 قورئان شاره‌زا بوو.

هه‌روه‌ها کاتئی نوم سوله‌یم“ نه‌نه‌سی کوپى برده خزمه‌ت پیغمبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ
 عَلَیْهِ وَسَلَّمَ“ کاتئی که‌تازه پیتی گرتیوو، پیغمبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ دعای بۆ
 کردو فهرمووی: (اللّٰهُمَّ أَكْثِرْ مَالَهُ وَوَلَدَهُ)، واته: خواجه نه‌م منداله پئی‌بگه‌یه‌نه‌و مالی زوری
 پئی ببه‌خشه‌و مندالو نه‌وی زور بکه.

نه‌نه‌س ده‌فه‌رموی: به‌خوا به‌هوی به‌ره‌که‌تی نه‌و دوعا خیره‌ی که‌پیغمبه‌ری خوا
 صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ بۆی کردم، ژماره‌ی مندالو مندالی منداله‌کانم له‌سه‌د که‌س تیپه‌ر
 ده‌که‌ن که‌ له‌ژیانی خۆمدا بینیومنو، خوا سامان و دارایه‌کی زوری پئی‌به‌خشیوم و بیستان و
 باخیکم هه‌یه‌ سالی دوو جار به‌ر ده‌گرئ له‌کاتی‌کدا باخ و بیستانی خه‌لکی“ سالی هه‌ریه‌ک
 جار به‌ر ده‌گرنو، له‌ناو نه‌م باخ و بیستانه‌مدا جوړه په‌یحانه‌یه‌کی تیدایه‌که‌بۆنی
 میسکی لى دیت!

ئیمانداران: بیگومان هیه‌کات دایک و باوک دوعای شه‌ر له‌منداله‌کانی خویان ناکه‌ن
 مه‌گه‌ر نه‌و کاته‌ی به‌هوی لاساری و ناله‌باری منداله‌کانیانه‌وه ئیش بگاته جهرگیان. به‌لام
 خۆ لاساری‌کردن و دل‌په‌نجاندن زور که‌مترو بچوو‌کتره له‌کافریوون، له‌گه‌ل نه‌وه‌دا
 چاره‌سازیی پیغمبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ بۆ کافریوونیش دوعای خیره‌و
 هیدایه‌ت‌کردن بووه بۆی، نه‌ک دوعا لیک‌کردن لیتی. نه‌وه‌تا کاتئی موشریکه‌کانی طائف
 نه‌وپه‌ری نازاری ده‌روونی و جه‌سته‌یی پیغمبه‌ری خویان ده‌دا، قاچی پیروزیان خویناوی
 کرد به‌هوی به‌ردباران کردنی له‌لایه‌ن هه‌رزو و نه‌فامه‌کانی طائفه‌وه، که‌چی خۆشه‌ویست
 دوعای شه‌ری لینه‌کردن، به‌لکو فهرمووی: (أَرْجُو مِنَ اللّٰهِ تَعَالٰی أَنْ يَخْرُجَ مِنْ أَصْلَابِهِمْ مَنْ
 يَّعْبُدُ اللّٰهَ)، واته: ئومیده‌وارم که‌خوای گه‌وره“ له‌نه‌وه‌کانی نه‌مانه که‌سانیک بی‌نیته‌کایه‌وه
 که‌خوا به‌پرستن. نه‌وه‌بوو که‌خوای گه‌وره ئاوات و ئومیده‌که‌ی هینایه‌دی و له‌و
 کافره دل‌په‌قانه‌ی طائف باشترین ئیماندارو خواناس هه‌لکه‌وتن و به‌سۆزو
 عه‌شقیکی زۆره‌وه به‌پیتی خویان هاتنه خزمه‌ت پیغمبه‌ری خواو ئیمانیاان هیتا.

ئەي دايكو باوكى بەرپىز، ئەي ئەو كەسەي كە منداڵە كانت خراپىن و لە دەستيان بېزاري،
 ھەرچەندە ئەولادە كانت خراپ بن" لەوانە يە بەقەدەر ئەولادە كاني ھەرزەتى يە عقوق
 پېغەمبەر (سەلامى خواى لىبىت) كە دلى باوكيان ئازاردا" دليان ئازار نە دابى، كە چى
 ھەرزەتى يە عقوق" لە جىياتى ئەوەي دوعاى ئەوەيان لىبكات كە خوا لە كۆليانى بكاتەو
 لە ناويان بەرى، كاتى ھەموو پىلان و ناپاكيە كانيان ئاشكرابوو كە بەرامبەر يوسفى
 بىتاوان كرديان و بەو ھۆيەو جەرگى باوكيان سوتاندو چاوە كاني لە تاوى يوسف كۆر
 بوون، كە چى ھەرزەتى يە عقوق لەولامى ئەو ھەموو لاسارىو نەگەتىو دلرە نجاندى
 كورپە كانيدا" ھەمووى: ﴿سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ (يوسف 98)
 واتە: لاى پەرورە دگارىم بۆتان دەپارپمەو كە لىتقان خۆش بىت!

كەواتە، تۆش ھەر كاتى منداڵە كانت دليان ئازاردایو بىگويان كردى" دوعاى خىريان
 بۆ بكو بلى خوايە ھىدايەتيان بدەي ئەم منداڵە نەگەتانەم بۆ صالح بكو، ئىنشائەللا
 خواى گەورە پەفتارى خراپيان دەگۆرپت بەچاكە.

شەشەم: بەرپىزان، خالىكى تر كە پىويستە ھەموو دايكو باوكىك پەچاوى بكن ئەوەيە:
 دەبى پەچاوى ئەو جىاوازيە بكرى كە لە نىوان ئەو كات و سەردەمەي ئىمەي تىدا گەورە
 بووين، ئەم كات و سەردەمەش كە ئىستا منداڵە كانمانى تىدا دەژىن. ئەم پاستىيەش زۆر
 كەس لىي بىتاگان، ھەرچەندە ھەرزەتى عومەر (پەزاي خواى لىبىت) پىش چوارە
 سەدە ئامازەي بۆ ئەم ھەقىقەتە گەورە كردووە ھەموويەتى: (أَحْسِنُوا تَرْبِيَةَ أَوْلَادِكُمْ،
 فَقَدْ خُلِقُوا لِجَلِيلٍ غَيْرِ جَلِيلِكُمْ)، واتە: منداڵە كانتان بەچاكى پەرورەدە بكن و پەچاوى ئەو
 بكن و بزائن كە: زەمانى منداڵە كانتان جىاوازە لەو زەمانەي كە ئىوہى تىدا گەورە بوون.
 بۆ نمونە: ئىستا گۆرپانىكى زۆر گەورە پەيدا بوو لە ھۆيە كاني پاگەياندن و بەرنامەي
 منداڵان و يارى منداڵان و بىو ھۆشيان، كە لە زەمانى ئىمەدا وا نەبوو، نابى بلىين ژيانى
 مندالى ئىمە چۆن بوو" ژيانى منداڵە كانىشمان ھەر وابى، ئىمە چىمان خواردوو و چىمان
 پۆشيوو خويندەمان چۆن بوو و كارو پىشەمان چى بوو، دەبى منداڵە كانىشمان وەكو ئىمە
 وا بن و با بژىن! دەبى ئاگادارى ئەو گۆرپانىيانە بىن لە پەرورەدەدا، كە ئەمەش پىي
 دەوترىت (الصَّراعَ بَيْنَ الْأَجْيَالِ)، واتە: مەلانىيەك ھەيە لە نىوان ئەوہى كۆن و نویدا.

جا نيتَر نَقْد بِي يان كه م.

موسلمانان خۆشه ويست: ده بِي مندال و هكو مندال پرفتاري له گه لدا بكرت، ده بِي وهكو نه ماميك چاوديري بكرت و به پِي پلِي فام و ژيريو تيگه يشتني " قسه ي له گه لدا بكرت. چونكه جاري وا هه يه فوو له موميك ده كه ي دهكوژيته وه هه مان فوو له ناگريك ده كه يت كلپه ده سينت، بويه نايت له هه ردو جاره كه دا هه فوو بكرت نه گه ر مه به ست كوژاندن وه يان بيت، به هه مان شيوه ش پهنگه يه ك جوړ قسه و پرفتار به كه لك ي دوو كه س نه يه ت.

دكتور نيقبال ده فهرموي: ئه م پله و پايه ي ئه مپوم " كه الحمد لله توانيم پلِي دكتورا له خويندندا بيتنم و به ره م و نووسينم هه بيت، هه مووي ده گه رپته وه بُو خوالخوشبووي باوكم كه به چاكيي په روهرده ي كردم، به مندالي هه موو به ياني يه ك دواي نويز قورئانم ده خويندو باوكم ده يگوت: كوپم ئه وه چي ده كه يت؟! منيش ده مگوت: بابو گيان قورئان ده خوينم. به مجوره، ئه م پرسيارو ولامه ي نيوان من و باوكم " هه موو به ياني يه ك دووباره ده بويه تا به ياني يه كيان گوتم: باشه باوكه گيان " ئه وه بويچي ماوه ي سِي ساله هه موو به يانيه كه له سه ر قورئان خويندن پرسياريكم لئ ده كه يت كه خوت ولامه كه ي ده زاني و هه موو به ياني يه ك دووباره ي ده كه يت وه؟! باوكم فهرموي: كوپم ده مه ويت ئه وه ت پي بلِيَم: واي بخوينه هه روه ك ئه و قورئانه له لايه ن خواوه راسته وخو بُو خوت هاتبيتته خواره وه! وا بزانه خوي گوره به هوي قورئانه وه ته نها قسه له گه ل تُو ده كات و ئه م قورئانه بُو كه سي تر نه .. واته هه رگيز سه يري ئه وه مه كه كه خه لك ي پفتار به قورئان ده كه ن يان نا، به لكو تُو به ته نها خوت به به پرسيار بزانه به رامبه ري و وا بزانه به ته نها قورئان بُو تُو هاتوته خواره وه!!

دكتور نيقبال ده فهرموي: به به ره كه تي ئه م ئاموژگاريه ي باوكم " زياتر له قورئان شاره زا بووم و پِي به خته وه ر بووم.

به پاستي باوكيكي ژير بووه، هه روا قسه كه ي به ساده يي نه كردوه كه له ميشكي كوپه كهيدا جيگا نه گريت، به لكو سِي سال، كه زياتر له هه زار جار ده كات " قسه كه ي دووباره كردوته وه، تا ئاماده يي وه رگرتني ئاموژگاريه كه ي له كوپه كهيدا بينيوه، ئينجا

قسه و نامۆزگارییه که ی خۆی به منداله که ی گوتوو، سه ره نجامیش قسه و نه صیحه ته که ی
ئاوا به چاکی جیی خۆی گرت!

داوا ده که م له خوای گه ورده و میهره بان که له دینه که ی خۆی زیاتر شاره زامان بکات و
بتوانین به پیتی فهرمووده کانی خواو پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ "منداله کانمان
په روه رده بکه ی نو، خوای گه ورده ش منداله کانمان صالح بکات و له دونیا و قیامه تدا لییان
سوودمه ند بین..

اَللّٰهُمَّ اٰمِیْن

ووتاری ژماره پانزه

مافی منداډ

بدهشی شه شه م

قال الله سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى :

﴿ إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا أُمِينًا مِنَّا وَتَحَنُّنُ عُصْبَةٍ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ، اقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضاً يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِن بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴾

(يوسف 8 - 9)

قال رَسُولُ الله صَلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

(إِنَّ الْمُقْسِطِينَ عِنْدَ اللهِ عَلَى مَنَابِرَ مِنَ النُّورِ، الَّذِينَ يَعْدِلُونَ فِي حُكْمِهِمْ وَأَهْلِيهِمْ

وَمَا وَلُّوا)

(رَوَاهُ مُسْلِمٌ)

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين
إلى يوم الدين..

نیمانداری خۆشه‌وێست، دایکو باوکانی به‌پێژ، به‌رده‌وامین له‌سه‌ر زنجیره‌ی باسه‌که‌مان
ده‌باریه‌ی مافی منداڵ.. بۆ درێژه‌ی ئه‌و باسه‌ گرنگو شیرینه‌ ده‌لێم و بآله‌ التوفیق:

یه‌کێکی تر له‌مافه‌کانی منداڵ له‌سه‌ر دایکو باوک “ئهو‌یه‌ که‌ به‌دادگری و یه‌کسانی
ته‌ماشای منداڵه‌کانیان بکه‌ن، هه‌رکه‌سێک له‌یه‌ک منداڵ زیاتری هه‌بوو، پێویسته‌ له‌سه‌ر
دایکو باوکه‌که‌ که‌ به‌یه‌ک چاو ته‌ماشایان بکه‌ن، چونکه‌ ئه‌مه‌ شوێنه‌واری گه‌وره‌ی هه‌یه‌
له‌سه‌ر هاندانی منداڵان به‌ره‌و گوێزایه‌لی دایکو باوکیان، وه‌ده‌بێ ئه‌وه‌ش بزانین
که‌ هه‌ستکردنی منداڵ به‌وه‌ی که‌ دایکو باوکیان “یا یه‌کێکیان بڕاکه‌ی له‌م زیاتر
خۆشده‌وێت و پێزی لێده‌گرێت و نازی زیاتری پێده‌درێت، ته‌نها به‌م هه‌ستکردنه‌”
خوانه‌خواسته‌ ئه‌و منداڵه‌ و چه‌قاوه‌سوو ده‌بێت که‌ دایکو باوکی “خۆیان بۆ راناگیریت
له‌به‌رده‌میداو، ئه‌و منداڵه‌ هه‌سوودی و ئێره‌یی بردنێکی بۆ دروست ده‌بێ که‌ دایکو باوک
نه‌توانن سه‌رکێشیه‌که‌ی بوه‌ستێن، بۆ نموونه‌: ئه‌گه‌ر ته‌ماشای قورئان بکه‌ین و بچینه
خزمت سووپه‌تی (یوسف) ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌مان بۆ ئاشکرا ده‌بێ که‌ بڕاکی حه‌زده‌تی
یوسف “کاتی هه‌ستیان کرد که‌ یه‌عقوبی باوکیان زیاتر مه‌یلی دلی به‌لای یوسفه‌وه‌یه‌،
باوکیان به‌خه‌له‌تاوو به‌هه‌له‌دا چوو دانا: ﴿إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا
وَتَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (یوسف 8)، واته‌: بڕاکی یوسف گوتیان:
به‌پاستی یوسف و بڕاکه‌ی له‌لای باوکمان له‌ئێمه‌ نازدارترن و زیاتر له‌ئێمه‌ گرنگیان
پێده‌دات، له‌حاله‌که‌دا ئێمه‌ کۆمه‌لێکی به‌هێزین، به‌پاستی باوکمان له‌سه‌ر لێشێواوییه‌کی
ئاشکرا دایه‌. ده‌ره‌نجامی ئه‌و بۆچوونه‌شیان ئه‌وه‌بوو که‌ هه‌ستن به‌کارێکی به‌د ده‌ره‌ق
بڕاکیان و مافی باوکیه‌تی. ئه‌وه‌بوو ئه‌م هه‌سووبیه‌ وای لێکردن که‌ پیلان بۆ یوسف
دابێنن و گوتیان: ﴿اقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ
قَوْمًا صَالِحِينَ، قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غِيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ
السَّيَّارَةِ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ﴾ (یوسف 9 - 10)، واته‌: گوتیان یوسف بکوژن، یان
فپێی بدنه‌ شوێن و زه‌وییه‌کی دوور، ئه‌و کاته‌ پڕوی باوکتان یه‌کلای ده‌بێته‌وه‌ بۆ

ئۆيۈدە ھەممۇ خۆشەيستىيەكەي بۇ ئۆيۈدە دەپت، ئىنجا دۈي نەمانى يۇسۇف دەپنە كۆپۈكە سانسىكى پىكۇپىك. بەلام يەككە لەبراكان گوتى: ئەگەر بىرپار بى ھەشتىكى ئى بىكەن، ئەوا يۇسۇف مەكۇن بەلكو بىخەنە ناو بىرىكى قوۋلەو، دۈيى كاروانچى دىن دەيدۆزەو دەپنە.

بەمجۇرە ئەو پىلانەيان بەرامبەر يۇسۇفى برا بچووكيان دانا كەھىشتا مندال بوو و بالغ نەبوو، وەھىچ گوناھىكىشى نەبو ئەو نەبىت كەباوكى ئەوى زىاتر لەبراكانى خۆشتر دەويست. بەلى، ھەر ئەو ھەسودى و ئۆرەيى بردنە بوو دانانى ئەو پىلان و فېلە بۇ يۇسۇف و سەرەنجام ئەنجاميانداو خستيانە بىرەو دلى باوكيان برىندار كردو لەتاوى يۇسۇف چاوەكانى لەدەستداو چەندان سال ئاسەوارى ئەم جىاوازي خستەنى ئىوان ئەو كوپانەو لەناو ئەو خىزانە بەپىزەدا شوپنەوارى خراپى بەجىھىشت.

جا لەبەر ئەو دەپى دايكو باوكە بەپىزەكان ئەو پاستىيە باش بزانن ئەگەر ھەرچى ئامۇزگارىو پىنمونيى چاك و بەكەك پىشكەش بەمندالەكانيان بىكەن و ھانىيان بدەن و بىانتىسېنن، ھىچ ئاكامىكى نابىت، ئەگەر پابەند نەپن بەدادگەرىو يەكسانىي مادى و مەعنەوى لەئىوان مندالەكانياندا، پىغەمبەرى خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پىساپەكى مەزنى بۇ داناوين لەچۆنەتتى چاكبوون بۇ مندالان و ملکہ چ بوونيان بۇ دايكو باوكيان، كەئەويش دادگەرىو يەكسانىيە، فەرموون لەگەل پوونكردنەوئە ئەمەدا:

ئىمامى بوخارى و موسلىم لەنەعمانى كوپى بەشېرەو (پەزەي خۈي لىبىت) گىراپايانەتەو كەنەعمان دەفەرموئ: مەن مندال بووم باوكم دەستى گرتەم بردمى بۇ خزمەت پىغەمبەرى خواو ەرزى كرد: ئەي پىغەمبەرى خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وا بەئاگادارى تۇ مەندەيەكم ھەبو، وا پىشكەشم كرد بەم كوپە بچكولەم. پىغەمبەرى خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرموئ: (أَكُلْ وَلَدَكَ نَحْلَةً مِثْلَ هَذَا ؟!)، واتە: ئايا ھەموو مندالەكانت وەكو ئەمەت پىبەخشيون؟! باوكم فەرموئ: نەخىر. ھەزەت صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرموئ: (لا تشهدني على جور)، فەرموئ: دە كەواتە مەكە بەشاھىد لەسەر جەورو ستم. پاشان پىغەمبەرى خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرموئ: (أَيَسْرُكَ أَنْ يَكُونُوا إِلَيْكَ فِي الْبَرِّ سَوَاءً)، واتە: ئايا ھەز ناكەيت كەھەمويان وەك يەك بۆت

باش بن؟ فرمووی: به لئی چه زده که م هه موو نه ولاده کانم وه کو به ک بۆم باش بن، جا چی له وه خۆشتر هه به! چه زده ت صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فرمووی: (فَلَا إِذْنَ) که واته نابئی واکه بیت! نه گهر منداله کانت بزائن تو شت به به کیان ده به خشیت و به وی تریان ناب به خشیت، نه واته وانبش ناماده نابن چاکه ت له گه لدا بکن.

له گێڕانه وه ی ئیمامی موسلیمدا، ده فرمووی: پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فرمووی: ئایا نه وه ت بۆ هه موو منداله کانت کردوه؟ گوتی: نه خێر. فرمووی: (إِتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْدِلُوا فِي أَوْلَادِكُمْ)، واته: ده ی له خوا بترسنو دادگهر بنو به به ک چاو سه ی ری منداله کانتان بکن. نه عمان ده فرمووی: ئیتر باوکم له و به خشینه ی پاشگه ز بۆوه.

له گێڕانه وه ی ئه لدار قوطنیدا، پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فرمووی: (أَلَيْسَ مِثْلِي يَشْهَدُ عَلَى هَذَا. إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُحِبُّ أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ، كَمَا يُحِبُّ أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ أَنْفُسِكُمْ)، واته: که سه یکی وه ک من نابیتته شاهیدی شتی واکه چونکه خوی گه وره چه ز ده کات که دادگهر بن له نیوان منداله کانتاندا، هه روه ک چۆن چه ز ده کات له نیوان خۆتاندا دادگهر بن.

پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ده فرمووی: (أَعْدِلُوا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ فِي الْخُلِّ، كَمَا يُحِبُّونَ أَنْ يَعْدِلُوا بَيْنَكُمْ فِي الْبِرِّ وَاللُّطْفِ) (رواهُ ابْنُ أَبِي الدُّنْيَا)، واته: له شت به خشین به منداله کانتان دادگهر بن له نیوانیاندا، هه روه ک چۆن چه ز ده کات له چاکه و لوتفدا نه وان له نیوانتاندا دادگهر بن. به واته به کی تر: چۆن چه ز ده کات هه موو نه ولاده کانتان بۆتان باش بن، ئیوه ش به به کسانێ چاکه یان له گه ل بکن و فرقیان مه کات له به خشیندا.

خۆشه و یستان: پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ هۆشیاری ده دات له باره ی دادگه ری له ماچکردنی مندالی کوپو کچدا.

ئیمامی به به قی گێڕاوه تیه وه له نه سه وه، که پیاویک له خزمه ت پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ دانیشتبوو، کوپکی هات ماچی کردو له سه ر باوه شی خۆی داینا، پاشان کچیکی هات و ویستی له سه ر باوه شی باوکی دابنیشی به لام باوکی ده ستی گرتو له سه ر باوه شی لای بردو له ته نیشته خۆیه وه دابنیشاند. پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ به م دیمه نه زۆر نا په حه ت بوو، فرمووی: (فَمَا عَدَلَتْ بَيْنَهُمَا) ئایا بۆچی دادگهر

نه بوویت له نیتوانیاندا؟! نایا نه و منډاله تاوانی چیه که نه ته‌یشت له باوه‌شندا دابنیشی؟! ته‌نھا تاوانی نه‌وه‌یه که‌کچه؟! نایا نازانی نه‌و منډاله که‌چه‌ند دلی شکا؟ چوڼ به‌زه‌یی به‌خویدا هاته‌وه؟! چوڼ هه‌سستیکرد براکه‌ی لای باوکی خوشه‌ویستره؟! که‌نه‌مه‌ش واده‌کات نه‌و که‌چه له‌کاتی که‌وره‌ییشدا نه‌و هه‌لو‌یسته‌ی باوکی له‌یاد نه‌چی و پقی له‌باوک و براکه‌یشی بی!!

به‌داخ‌وه هیشتا نه‌و باوکانه له‌کومه‌لگای کورده‌واریی موسلمانان خوماندا که‌م نین که‌پټیان شهرمه منډالی کچیان له‌باوه‌شیاندا دابنیشی، به‌لام پټیان فه‌خره که‌منډالی کور له‌باوه‌ش بگرن و ماچی بکه‌ن، ده‌بن بزائن که‌پټغه‌مبه‌ری خوا له‌قیامه‌تدا به‌توش ده‌لی: (فَمَا عَدَلْتُ بَيْنَهُمَا) نه‌وه بۆچی دادگه‌ر نه‌بوویت له‌نیتوان و کورپو که‌چه‌که‌تداو به‌یه‌کسانی هه‌لسوک‌وتت له‌گه‌لدا نه‌کردن و سۆزو په‌حمی خۆت پټ‌نه‌به‌خشین؟!

که‌واته: هه‌رکه‌سټ جیاوازی له‌نیتوان منډاله‌کانیدا بکات، ته‌نانه‌ت له‌ماچکردن و له‌باوه‌ش‌گرتن و دانیشتنی مه‌جلیسدا با بزانی نه‌وه پټغه‌مبه‌ری خوا لټی عاجزه‌و پټ‌ویسته زوو ته‌وبه بکاو دادگه‌ر بی له‌نیتوان منډاله‌کانیدا..

طاوس ده‌فه‌رموئ: جیاوازی‌کردن له‌نیتوان منډالاندا دروست نیه، ته‌نانه‌ت له‌کولټیره‌یه‌کی سووتاویشدا!!

دایک و باوکی ئیماندار: گوئ بگه‌ر بۆ نه‌م موژده خو‌شه‌ی که‌پټغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ناراسته‌ی دایک و باوک‌انیک‌ی ده‌کات که به‌دادگه‌ری و یه‌کسانی ته‌ماشای منډاله‌کانیان ده‌که‌ن.

ئیمامی موسلیم له‌عه‌بدوللای کورپی عه‌مری کورپی عاص (په‌زای خوای لی بی) گټپراویه‌تیه‌وه که‌پټغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رموویه‌تی: (إِنَّ الْمُقْسِطِينَ عِنْدَ اللهِ عَلَى مَنَابِرٍ مِنَ النَّوْرِ الَّذِينَ يَعْدِلُونَ فِي حُكْمِهِمْ وَأَهْلِيهِمْ وَمَا وَلَوْا).

واته: دادپه‌روه‌ران له‌پوژنی قیامه‌تدا لای خوای گه‌وره‌ن له‌سه‌ر مینبه‌رانیک له‌پووناکی، نه‌و دادگه‌رانه‌ش نه‌و که‌سانه‌ن که‌دادگه‌رن له‌فه‌رمانپه‌وایی و پیریاری پاسه‌ت ده‌ده‌ن و دادگه‌رن له‌ناو خیزان و که‌سوکاری خویان و ژێرده‌سته‌کانیاندا..

که‌واته: هه‌ر دایک و باوکیک له‌گه‌ل منډاله‌کانیاندا عادل و دادپه‌روه‌ر بن و به‌یه‌کسانی

ته ماشايان بکه ن و شتيان پئی بيه خشن، نه و دو ده سکه وتی گه وره يان ده ست ده که وئ:

یه که م: له دنيا دا مندا له کانيان يه کتريان خوشده وئو بوغزو حه سوودی له نئوانياندا دروست نابئو مالئیکی هيمن و ئاسووده دروست ده بئو، هه موويان وه کو يه ک به پړزو به حورمه ته وه ته ماشای باوک و دايکیان ده که ن، چونکه ده زانن نه وان جيا وازيان نه کردوه له نئوانياندا.

دوو هه م: له پړۆی قيامه تيشدا، له و مه ئسات و مه وقيفه ناره حه تيبانه ی پړۆی قيامه تدا، نه و دايک و باوکانه ی که به يه کساني په فتار له گه ل مندا له کانيان ده که ن، خوا ی گه وره له مه ترسييه کانی پړۆی قيامه ت پزگاريان ده کات و له سه ر مينبه ری نووو روناکی داده نيشن!

به لئ ئيماندارانی خوشه ويست، مافيکی زور گرنگی تری مندا ل نه وه يه: که باوک و دايک پيشه نگيکی چاک بن بۆ نه ولاده کانيان، له بهر نه وه ی مندا ل وه ک کاغه زئکی سپی وایه، هه ر شتی له دايک و باوکيه وه ببيني و ببیستی له سه ر نه و کاغه زه سپيه تۆمار ده بئ، بۆيه ئايینی ئيسلام زور گرنگيداوه به وه ی که باوک و دايک زور خويان بپاريزن له هه ر په فتار و گوفتار و کردار ئیکی ناشيرين له بهر چاوی مندا له کانياندا. به تايبه ت درۆکردن، له بهر گه وره يی و گرنگی نه م بابه ته يه که پيغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموويه تی: (مَنْ قَالَ لَصِبِّيَ تَعَالَ هَاكَ، ثُمَّ لَمْ يُعْطِهِ، فَهِيَ كَذْبَةٌ).

واته: هه ر که سی به مندا لئک بلئ وه ره شتيکت بده مئ و پاشان هيچی نه داتئ، نه وه به درۆ له سه ری ده نووسرئ! بۆچی؟ چونکه نه و مندا له که زانیی هيچيان نه دايه، نه ويش فيری نه وه ده بئ که جاريکی تر سيقه به که س نه کاو نه ويش بيه وئ که سانی تر بخه له تينئو له مه وه مندا ل فيری درۆکردن ده بئ، هه ر بۆيه نه و که سه به درۆزن داده نرئ که بانگی مندا ل ده کات که شتی بداتئ، به لام هه ر بۆ خه له تاندنه و هيچی ناداتئ!

نه بو داود له عه بدوللای کورپی عامره وه هيناويه تی، که فهرموويه تی: پۆزئکیان پيغه مبه ری خوا له مالمان دانيشتبوو، دايکم بانگی کردم و فهرمووی: پۆله گيان وه ره با شتيکت بده مئ، پيغه مبه ری خوا به دايکمی فهرموو: ده ته وئ چی بده يتی؟ دايکم

گوتی: ئەى پېغەمبەرى خوا دەمەوى خورماي بدهمى بۆ خۆى بيخوا. پېغەمبەرى خوا
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرموى: (أَمَّا إِنَّكَ لَوْ لَمْ تُعْطَهُ شَيْئًا كَتَبْتُ عَلَيْكَ كَذْبَةً), واتە: خۆ
 ئەگەر كاتى منداڵەكەت بانگ كردو ئەويش هات بۆ لات بۆ وەرگرتنى ئەو شتەى كەگوتت
 دهندهمى, بەلام هېچت نەدايە, ئەوا ئەو بانگ كردنە بەدرۆ لەسەرت دهنوسرا !

بەلئى ئازيزان: ئەو شتىكى زۆر بەلگەنەويستە, كە هەر دايكو باوكيكت راستگۆين, ئەوا
 منداڵەكانيانيشيان راستگۆ دەرەچن, چونكە لەماوہى منداڵياندا درۆيان لەدايكو
 باوكيان نەبيستوو

بەلئى خۆشەويستان: ماوہى منداڵى ماوہىەكى زۆر هەستيارە بەنيسبەت منداڵەوہ,
 بۆيە دەبى هەولبدرى زۆر بەپاكى بهيترتەوہ و چاكە و جوانى نەبى نيشانى منداڵ نەدرى,
 وەكو پېغەمبەرى خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمويەتى: (افْتَحُوا عَلَى صِبْيَانِكُمْ أَوَّلَ كَلِمَةٍ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ, وَلَقِّنُوهُمْ عِنْدَ الْمَوْتِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) .
 واتە: يەكەم شت كەزمانى منداڵەكانتانی پى دەكەنەوہ با (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بىتو,
 لەكاتى مردنیشدا (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بەگوڤياندا بدەن .

عەبدولرەزاقيش فرمويەتى: سەلەفى صالح حەزيان لەوہ بوو, يەكەم شت كەزمانى
 منداڵەكانيانى پى بكرتەوہ, فيرى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)يان بكن, كە منداڵ فير بكرى حەوت جار
 لەسەر يەك بلئى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بۆ ئەوہى زوبانى بەو وشە پىرۆزە راہيترى. بەلام زۆر
 جىگای داخ و خەفەت خواردنە كە دەبينين زۆريك لەموسلمانان لەجياتى ئەوہى كەزمانى
 منداڵەكەى بە (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بكاتەوہ, هەر لەسەرەتاوہ فيرى جوڤين و قسەى ناشيرين
 بەموبەوى دەكەن و فيرى دەكەن تف لەخەلكى بكات !! خۆ بيگومان پيشينانيشمان
 فرمويانە: (خوى شيرى هەتا پىرى)!

ئيمانداران: بەراستى هەرکەسيك بەدەم منداڵەكانىەوہ بىتو يارمەتريان بدات بۆ
 چاكەكارى و دورخستنه وەيان لەحەرام و خراپەكارى, ئەوہ خواى گەرەش يارمەتیی ئەو
 دايكو باوكە دەدات, هەرەكو پېغەمبەرى خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دوعاى بۆ باوكان
 دەكرد, كە خواى گەرە سۆزو بەزەيى و پەزنامەندى خۆى بەسەرياندا بپژينىت بەهۆى
 ئەوہى كە يارمەتیی منداڵەكانى خۆيان دەدەن.

ئىبن حەبان گىتپاويەتەو ەكە پىتغەمبەرى خوا فەرموويەتى: (رَحِمَ اللَّهُ وَالِدَا أَعَانَ وَلَدِهِ عَلَى بَرِّهِ)، واتە: خىواي گەورە پەحم و بەزەيى بەباو كىك بىكات كە يارمەتى مندالەكەى دەدات لەسەر چاكەكارى.

طەبەرانىش گىتپاويەتەو ەكە پىتغەمبەرى خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرموويەتى: (أَعِينُوا أَوْلَادَكُمْ عَلَى الْبِرِّ، مَنْ شَاءَ اسْتَخْرَجَ الْعُقُوقَ مِنْ وَلَدِهِ)، واتە: يارمەتى مندالەكانتان بدەن بۆ چاكەكردن، كە سىك بىهوى سىلەيىو لاسارى لە مندالەكەيدا لادەبات!

كەواتە: ئەمە مۆژدەيەكى خۆشە بۆ ئەو دايكو باوكانەى كە ئەولادى خراب و لاسارىيان ەيە، باقەت وانەزانن كە ئەم مندالە خرابانەيان ەركىز چاك نابن، بەلكو پىتغەمبەرى خوا مۆژدەى داو فەرمووى: (مَنْ شَاءَ اسْتَخْرَجَ الْعُقُوقَ مِنْ وَلَدِهِ) ەركەسى حەزى لى بىو ەهول بدات ئىنشائەللا خىواي گەورە يارمەتى دەدات بۆ ئەو ەى لاسارىو بىگويى لە مندالەكەى لاپەرى، ئەمەش بەدانايىو ئامۆزگارىي نەرم و چاك و چاكەكردن لەگەل مندالو كاتى درىژ فەراھەم دىت .

و ەلەم خالەو ە مافىكى تى مندال دىتە پىشەو ە ئەويش ئەو ەيە: دووركەوتنەو ە لەزۆر سەرزەشتكردن و پەخنەگرتن لە مندال، ەروەكو لەسەرەت و ژياننامەى پىتغەمبەرى خوادا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دەخوئىنەو ە كە حەزەت (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ەركىز پەناى نەدەبردە بەر سەرزەشت كردن و لۆمەكردنى مندال، ئەو ەتا (ئەنەس) ماو ەى دە سالى بەردەوام لەسەرىك خزمەتى پىتغەمبەرى خوا دەكات، ئەنەس دەفەرموئى: لەماو ەى ئەو دە سالىدا، ەركارىكم كردبى نەيفەرموو ە بۆ كردت؟ و ە ەركارىكىش نەمكردبى نەيفەرموو ە بۆ نەتكرد! خۆ ئەگەر يەككىش لەخاوخىزانەكەى سەرزەشتيان بىكردمايە، دەيفەرموو: (دَعُوهُ فَلَوْ قُدِرَ - أَوْ قَالَ - لَوْ قُضِيَ أَنْ يَكُونَ كَانٍ)، واتە: وازى لىبىنن، ئەگەر قەدەرى خوا و ابوايە كەبى دەبوو.

ەروەها جارىكيان كابرايەك لەخزمەت پىتغەمبەرى خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زۆر لەكۆرەكەى تووپە دەبوو، زۆر لۆمەى دەكردو سەركۆنەى دەكرد، حەزەت صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بەباو كى مندالەكەى فەرموو: (ئەو ەندە سەركۆنەى مەكە، كۆرەكەت تىرىكى كەوانەكەى خۆتە). كەواتە: كاتىك باوك يان دايك زۆر لۆمەو سەركۆنەى مندالەكەى

دهكات و بۆ هه موو شتی كه بېكات هه ر پیتی نارازی به، ئه وه له پاستیدا په خنه و عهیب و عار له خۆی ده گری، چونكه ئه و مندا له و بووه و په روه رده كراوی دهستی خۆیه تی، له جیاتى ئه و لۆمه و سه رزه نشت كردنه، باشتروایه كه په له بكات بۆ پاستكردنه وهى هه له كانى و په روه رده یه كى پاست و دروستى بكات.

زانای به ناوبانگ شه مسود دینى ئه نبابى له كتیبه كهیدا (ریاضة الصبیان و تأدیبهیم) دا فه رموویه تی: نابى له هه موو كاتى كدا، وه له سه ر هه موو قسه و هه لسو كه وتی، له مندا ل توو په بپى و سه ركۆنه ی بكه ی، چونكه ئه مه ده بیته هۆى ئه وه ی كه بپى گوى یی و لاسارى ئه نجامدانى كارى ناشیرین لای ئه و مندا له بپى به شتیكى ئاسایى.

یه عنى مندا ل هه ر یه ك دوو جار یان تا ماوه یه ك به لى توو په بوون و لیدان و سه رزه نشت كردن عاجز ده بپى و بیده نگ ده بپى و ده ست له كارى دزی و هه لده گری، ئیتر له وه و دوو چاوى ده كریته وه و شه رمى نامپنئى و هه رچى پپى بگوتی و پپى بكرى به خه یالیدا نایه ت و له خراپه نایگپیتته وه.

به لئى به پیزان، به كارهیئانى توندوتیژى بۆ پاستكردنه وهى په وشتى مندا ل، كارى كى زۆر خراپه، چونكه دوو حا له ت هه یه، یان ئه و مندا له كه سیه تی به هیزه یان كه سیه تی لاوازه، ئه گه ر كه سیه تى مندا له كه لاواز بوو، ئه و ئه گه ر لیدان و زه برو هیژى له گه لدا به كارهیئرا، ئه و ئه هنده یتر كه سیه تی لاواز ده بیته، ئینسانى كى تر سنۆكى لى دهرده چیت، بۆ جپى به جپى كردنى ئیشوكارو پنداویستیه كانى خۆى درۆ دهكات، فیل دهكات، هه موو دونیا به دوژمنى خۆى ده زانئ، هه موو كارى كى خۆى به هه له ده زانئ، حه ز ناكات كه س پپى بزائئ، چونكه له مندا لیدا له سه ر هه موو شتیك لۆمه ی كراوه.

حا له تی دووهم: ئه گه ر كه سیه تی مندا له كه به هیز بوو، وه توندی و لیدان و توو په بوون و لۆمه كردنى له گه لدا به كارهیئرا، ئه و ئه و مندا له یاخى و چاواقیم و دلپه ق دهرده چیت، دژى خۆیشى نه ك هه ر دژى دایك و باوكى، به رده وام له شه رو فیتنه دا ده ژى و ده بپى باوك و دایك باجه كه ی بده ن.

ئیمانداران: خواى گه و ره له قورئانى یروژدا فه رموویه تی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ (الأحزاب 21)،

جا با بزاین پیغمبهری خوا وه کو به ختیوکه ریک چۆن بووه؟ تاوه کو ئیمهش چاری لَ بکهین و شوین سوننه تی ئه و بکهوین.

جاریکیان ئافره تیک هاته خزمهت پیغمبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ مندالیک ته من ده سه لانهی له گه لدا بوو، فرمووی: یا رَسُوْلَ اللّٰهِ حه زده کهم ئه م منداله له مالی تۆدا په روه رده ببیت و له په وشتی پاک و به رزی تۆوه په وشت وهرگریت و خزمهت بکات و ئیشوکاری ماله وه و بازارتان بۆ جی به جی بکات! ئه و منداله به خته وهره ناوی ئه نه سی کوپی مالیک بوو. پیغمبهری خوا قبولی کرد و لای خۆی هیشتیه وه، به ته مه نی ده سالی ئه نه س چوه مالی پیغمبهری خوا، ماوه ی ده سال له وی مایه وه تا ته مه نی بو به (20) سال پیغمبهری خوا له خوشه ویستیدا به (ئونه یس) بانگی ده کرد، که ئه وه له پووی ده روونییه وه زۆر گرنگه بۆ به رامبه ر، بزانی حه ز به چ ناویک ده کات، تۆ به و ناوه یان به و نازناوه وه بانگی بکه ی، ئه وه په حمهت و خوشه ویستی و سۆز له نیوان مه ردوولادا دروست ده کات.

پۆزیکیان پیغمبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ هه ندی پاره ی دا به ئه نه س و فرمووی: برۆ په نیرم بۆ بکه ره، ئه نه س پۆیشت و هه ر نه هاته وه، له به ر ئه وه ی ئه م منداله ئه مانه تیکیشه لای پیغمبهری خوا چوو بۆ سؤراغی، کاتی ده بین و له سه ری کۆلانه که دا له گه ل مندالان یاری ده کات پیغمبهری خوا فرمووی: (أُنَیْسُ، أُنَیْسُ، أَيْنَ الْإِقْطِ؟!) فرمووی: نه سه که، نه سه که، پۆله کوانی په نیره که، بۆت نه کریم؟! منداله که له شه رمان ولامی نه دایه وه رَسُوْلَ اللّٰهِ ته ماشای ده م وچاوی کرد و لَی تیکه یشت، بۆیه فرمووی: (أَضَيَّعْتَ الدَّرَاهِمَ؟!) فرمووی: پۆله ئه وه پاره کانت بز کرد؟! مندالکه گوتی: (نَعَمْ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ) به لئ ئه ی پیغمبهری خوا بزرم کردن.

موسلمانی به پزیز: ده وهره ئیستا ئه م نمونه یه به سه ر خۆماندا جی به جی بکه ین! پاره بده به کوپه کهت و بزری بکات و وه ختی بجی به دویدا ته ماشا بکه ی یاری ده کا، ئایا هه ر به شق و زلل و قسه پی گوتن نایه ینیه وه ماله وه؟! به لام با بزاین پیغمبهری سه روه رو سالارمان چی فرموو: مامۆستای مرقایه تی فرمووی: پۆله گیان نه سه که، خه فته مه خۆ به وه ی که پاره کانت بز کرد وه (يَأْتِي اللّٰهُ بِخَيْرٍ مِنْهَا) خه مت نه بی

ئىنشائەللا خۇاى گەرە لەوہ باشترمان دەداتەوہو پارەى ترمان بۆ دەنیرى (أَكْمِلْ لَعَبَكَ
وَالْحَقْنِي بِالْبَيْتِ) يارىيەكەت تەواو بکە پاشان وەرەوہ بۆ مائەوہ !!
توخو ئەمە بەکى دەکرى بەو سەرکردە بىڭوینەيە نەبى؟! بەو خاتەر الانبياء
وَالْمُرْسَلِينَ نەبى؟!

دەى براى موسلمانم، ئەى دايكى بەرپىز: خۆ تۆش ئومەتى ئەو محمدەى صلى الله عليه
وسلم، دەى تۆش ئاوا پەرورەدەى مندالەكەت بکەو بەلۆمەکردنى پادەبەدەر
سەرزنەشت و شکاندەوہى مندالەكەت بەتاييەت لەبەرچاوى مندالانى ھاوپى شەخسىەتى
مندالەكەت لەناو مەبەو تووشى گرتى دەروونى مەكە

خۆشەويستان: يەككى تر لەمافەكانى مندال ئەوہيە بەدەم مافەكانىوہ بچىن. كاتىك
مندال قسەيەكى حەقى کردو پىشنيارىكى جوانى دەرپى، دايكو باوكو ئەوانەى لەخۆى
گەرەترن گوڭيان بۆ گرتو بەقسەيان کرد ئەو كاتە لەدەروونى ئەو مندالەدا ھەستىكى
جوان و ئىجابى بەرامبەر ژيان دروست دەبىتو، فێردەبىت كە ژيان وەرگرتن و بەخشىنە،
ھەرەھا مەشق پىكردن و پاهىتاني مندالیشە لەسەر ملکہچ بوون بۆ حەق، چونكە دەبينى
دايكو باوكو كەسانى گەرەى دەوروپەرى حەق قبول دەكەن و گوڭى بۆ دەگرن، ئەو
كاتە ئەو مندالە تواناي ئەوہى بۆ دروست دەبى كە لەناخو دلدايەو بەحەق و پاستى
بەمافى خۆى دەزانى بىلئو ھىچ دوودلى و ترستىكى پىوہ ديار نەبى، چونكە دەزانى گوڭى
لێدەگىرئو بەقسەيشى دەكرى. بەلام بەپىچەوانەوہ مندال كە ھەستىكرد ھەرچىيەك بلى،
با پاست و حەقىش بى، دايكو باوكو گەرەكان گوڭى بۆ ناگرن و پىز بۆ قسەكەى دانانىن،
ئەوا ئەو مندالە خەفە دەبى و ھەست بەلاوازيى خۆى دەكاتو لەگەرەبىشدا ناتوانى بىرو
بۆچوونەكانى خۆى بەسەرەستى دەرپى.

بابزانين پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم چۆن مافى پادەربىنى مندالى
پاراستوہ!

ئىمامى بوخارىو موسليم (پەحمەتى خويان لىبىت) لەسەھلى كوپى سەعدەوہ
(پەزاي خىواى لىبىت) گىراويا نەتەوہ كە جارىكيان خواردنەوہ يەكيان بۆ
پىغەمبەرى خوا ھىتا، ئەويش لىي خواردەوہ، لەو كاتەدا مندالەك لەلای پاستىوہ

دانیشتبوو، له لای چه پیشیه وه کومه لای پیاوی به سالداجوو دانیشتبوون، پیغه مبهری خوا دواي نه وهی که له خواردنه وه که ی خوارده وه بهرماوه ی پیروزی خوی بهر و لای مندا له که برد که له لای راستیه وه بوو. فرمووی: (أَتَأْذَنُ لِي أَنْ أُعْطِيَ هَؤُلَاءِ؟)، نه ی مندا لی جوان نایا مؤله تم و نیجازم ده دهیت جاری خوارده وه که بدهم به و پیاوانه ی لای چه پم؟! مندا له که گوتی: نه به خوا نه ی پیغه مبهری خوا به شی خوم له بهرماوه ی تو به که سی تر نادم. نه مجا پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جامه که ی دایه ده ست مندا له که و بهرماوه ی پیغه مبهری خوارده وه !!

به لای به م شیوه یه پیغه مبهری خوا، نه م مافه ی نه م مندا له ی نه ف و تاند و هر له بهر نه وه ی مندا له و پیاوی به ته من له مه جلیسه که دا ناماده ن به لکو مؤله تی له مندا له که خواست، به لام مندا له که دهستی له و مافه ی خوی هه لته گرت، به لکو که سی تری به سر خویدا هه لته بژارد بڅ خوارنه وه ی بهرماوه که ی پیغه مبهری نازیزو خوشه ویستی، پیغه مبهری خواش جاما که ی دایه تا بیخواته وه و شاد بییت به به هره مه نډبوون به مافی په وای خو ی!

به لای خوشه ویستان، پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فیری کردو وین و پینمایي کردو وین که حق له مندا لی بچوک قبول بکه ین به بی هیچ خو به گه وره گرتن و لووت به رزییه که به سر مندا له.

نبن عساکرو ده یلمی له نبن مه سهووده وه (په زای خوی لیبت) گپړاویانه ته وه که فرموویته، عه زوی پیغه مبهری خوام کرد، که چه ند وشه یه کم فیریکه سوودی زوری تیدا کویبته وه، واته وشه کان که م بن به لام له مانادا زور سوودمه ند بن. خوشه ویست صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمووی: (أَعْبُدُ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكْ بِهِ شَيْئًا) خوا به حق بهرسته و هیچ شتیک مه که به شهریک و هاو به شی، (وَزِلْ مَعَ الْقُرْآنِ أَنْتِمَا زَال) له گه ل قورئاندا به له هر کوییه کدا بوو، هر چی قورئان فرمووی هر نه و چی به چی بکه، (وَأَقْبِلِ الْحَقَّ مِمَّنْ جَاءَ بِهِ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا) وه هق قبول بکه، جا نه و حه قه هر که س هینا بییتی و گوت بییتی، گه وره بیت یان بچوک (وَإِنْ كَانَ بَغِيضًا بَعِيدًا) با نه و که سه ی قسه ی حه قه که ت پی نه ده لای که سیکی بیگانه ش بی و که سیک بی رقیشت لی بی (وَرُدُّدِ الْبَاطِلِ مِمَّنْ جَاءَ بِهِ صَغِيرًا أَوْ

كَبِيرًا وَإِنْ كَانَ حَبِيبًا قَرِيبًا) فرموی: شتی نارپه‌واو نابجئو باطلیش وهرمه‌گروه وازی لی بیننه بیده‌ره دواوه، جا هه‌رکس گوتبئتیو هئینابئتی، بچوک بیت یان گه‌وره، با ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌و قسه‌و کرده‌وه نابجئو به‌تاله ده‌کاو ده‌لئ که‌سئک بی خزمت بیو نزیکو خوشه‌ویستیشت بی!!

جا له‌به‌ر پۆشنایی ئه‌م فرمودانه‌دا بووه که‌سه‌له‌فی صالح، قسه‌ی جوان و پاستو حه‌قیان له‌مندالئ بچووکیش قبول کردووه گوئیان بۆ گرتووه با هه‌رچه‌نده ته‌مه‌نی منداله‌که‌ش بچوک بی.

بۆ نمونه ئیمام ئه‌بو حه‌نیفه (په‌حمه‌تی خوای لئبئت) جارئکیان به‌پێگایه‌کدا ده‌پۆشت، چاوی به‌مندالئک که‌وت یاری به‌قور ده‌کرد، ئیمام ئه‌بو حه‌نیفه به‌منداله‌که‌ی فرموو: پۆله‌ گیان، وریابه نه‌که‌وێته ناو قورپه‌که‌وه دواپی هه‌موو له‌شو جلوه‌به‌رگه‌که‌ت پیس ده‌بئت و دایکت لئت ده‌دات. منداله‌ بچکۆله‌که‌ سه‌ری هه‌لپریو ئیمام ئه‌بو حه‌نیفه‌ی ناسیو به‌ئیمامی گه‌وره‌ی گوت: ئه‌ی ئیمام من بشکه‌ومه قورپه‌که‌وه گرنگ نیه چونکه دایکم جلوه‌به‌رگه‌که‌م بۆ ده‌گورئو ئه‌وپه‌ری لئم تووپه ده‌بئت، دواپی دلئ چاک ده‌بئته‌وه و منیش خاوین ده‌بمه‌وه، به‌لام ئه‌ی پێشه‌واي موسلمانان، تۆ وریای خۆت به نه‌که‌وی! چونکه تۆ پێشه‌واو چاوساگی خه‌لکی، ئه‌گه‌ر تۆ له‌پێگای پاست لابده‌ی، هه‌موو خه‌لکی شوئنت ده‌که‌ون و که‌وتنی زانابه‌ک، که‌وتنی جیهانه، عالمئک عاله‌مئکه!! ئاگاداربه له‌پێگای دین لانه‌ده‌ی نه‌چیته قورپای بئیدینه‌وه، چونکه ئه‌و کاته خه‌لکیش به‌هۆی تۆوه گومرا ده‌بن و سه‌ره‌نجام خوا لئت عاجز ده‌بی!

ئیمام ئه‌بو حه‌نیفه که‌ئه‌و قسه به‌جئو پپه‌حیکمه‌ته‌ی له‌و منداله بیست، دلئ هه‌ژا، له‌شی له‌رزی، پاش بیستنی گوته‌ی ئه‌و منداله بچوکه، هیچ فه‌توایه‌کی ده‌رنه‌کرد تا یه‌ک مانگی ته‌واو له‌گه‌ل قوتابییه‌کانیدا لئنی نه‌کۆلایه‌وه تاوو توئی نه‌کردایه!

جارئکی تریان، هه‌ر ئیمام ئه‌بو حه‌نیفه (په‌حمه‌تی خوای لئبئت) به‌شوئینئکدا ده‌پۆشت، ئاگای لئنه‌بوو پئی نا به‌قاچی مندالئکی بچووکدا. منداله‌که‌ گوتی: یاشئخ ئه‌وه له‌تۆله سه‌نده‌وه‌ی پۆژی قیامه‌ت ناترسیت واپئت نا به‌قاچمداد ئازارتدام، نازانی خوای گه‌وره له‌پۆژی قیامه‌تدا حه‌قی که‌س به‌سه‌ر که‌سه‌وه ناهئلئ. ئیمام ئه‌بو حه‌نیفه به‌م قسه

به هیزو حه قه ی له و منداله ی بیست هه موو له شی له رزی و بوورایه وه !

هه روه ها زاناو دانای به ناویانگی ئیسلام (شیخ سری سقطی) مندال بوو له خزمهت ماموستاکه یدا قورئانی پیروزی ده خویند، کاتێ گه یشتنه ئه م ئایه ته که ده فهرموو: ﴿وَتَسُوْقُ الْمُجْرِمِيْنَ اِلٰی جَهَنَّمَ وِرْدًا﴾ (مریم 86)، گوئی: ماموستا گیان (وِردًا) مانای چیه؟ ماموستاکه ی گوئی: نازانم. پاشان گه یشتنه ئایه تی ﴿لَا يَمْلُکُوْنَ الشَّفَاعَةُ اِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا﴾ (مریم 87) گوئی: ماموستا ئه ی (عَهْدًا) چیه؟ ماموستاکه گوئی: نازانم. سری سقطی فهرموو: ماموستا گیان هه رچه نده قسه که شم بێ ئه ده بییه به لام ترخوا تو که بق خۆت هیچ له قورئان نازانیت بق به مندالی خه لکی ده ئی؟ ماموستاکه به م قسه یه تووړه بوو زله یه کی لیدا. سری فهرموو: ماموستا گیان نه زانینه که ت به س نه بوو، سته م و زولمیشته خسته پال؟! ماموستا بیرى له م قسه یه کرده وه و داچله کاو داوای لیبوردنی له منداله که کردو لای خوا ی گه وړه توبه ی کردو شهرتی کرد تاوه کو بق خۆی باش فیر نه بێ خه لکی تر فیر نه کاو خۆی له مندالی خه لکی نه کات به ماموستا، ئه مجا وازی له ماموستایه تی هیئاو دهستی کرده وه به خویندن و هه میشه ده یفه رموو: ئه و منداله ژیره حه ق گویه که (شیخ سری سقطی) به، منی له نه فامی و نه زانی پزگار کرد!

زانای ناوداری ئیسلام حوسه ینی کوپی فه زل (په حمه تی خوا ی لیبیت) کاتێ مندال بوو، چوو بق خزمهت هه ندێ له خه لیفه کان، له و کاته دا خه لیفه ژماره یه کی زۆر زاناو داناو پیاو ما قوولی له لایبوو، ئه میش مندالێکی زیته له و ژیرو بویر بوو، حه زی کرد هه ندێ قسه له گه ل خه لیفه دا بکات و هه ندێ که موکوپی و داواکاری مندالان هه بوو بیخاته پوو، تاوه کو خه لیفه چاره سهریان بکات، به لام خه لیفه لیی تووړه بوو، گوئی: تو مندالی، چۆن شهرم ناکه ی له بهرده م ئه م هه موو زانایه دا قسه ده که ی؟!

حوسه ینی ته مه ن مندال گوئی: ئه ی خه لیفه خۆ نه گه ر مندالیش بم، ئه و خۆ له په پوسلیمان (هُدُودٌ) که ی حه زره تی سوله یمان بچوو کتر نیمو، تۆش له حه زره تی سوله یمان گه وړه تر نیت، کاتێ په پوسلیمان پێی گوت: ﴿اَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ﴾ (النمل 22)، واته: ئه ی سلیمان ئه وه ی من پیم زانیوه تو پیت نه زانیوه .. حه زره تی

سوله یمانیش گوتی بۆ قسه کانی ئه و بالنده بچوکه گرتو به قسه شی کرد. جا که واته ئه ی
تو بۆ ناهیلێ من قسه ته له که لدا بکه م و ئه وه ی تو نایزانی و من ده یزانم پیت بلیم؟!
ته بعه ن ده ليله که ی زۆر به هیز بوو، بۆیه خه لیفه بیده نگ بوو، پاشان گوتی: ئه ی مندال
فرموو قسه بکه و گویمان لێ گرتووی!

به لێ ئیمانداران، ئه م دینه ی ئیمه ئاوا بپوای به ئازادیی پاده ربیرین هه یه و ئاوا هانی
خه لکی ده دا که نه ترسو بویر بن بۆ گوتنی حه ق و راستیه کان، وه فره رموویه تی ده بی
مندال له ته مه نی مندالییه وه فیڕی ئه وه بکری که له ئاستی حه ق و راستی و راستکردنه وه ی
هه له ی ناو کۆمه لگا، جا هه رکه سی ئه وه له ی کردبی بیده نگ نه بی، وه ژیری و بیرتیژی
مندال کپ نه کری، وه ئیسلام ئاوا ده سه لاتداران و گه وره و زانایان فیرده کات که خۆیان
به گه وره نه گرن و گوێ بۆ قسه ی هه موو تاکیکی گه له که یان، ته نانه ت ئه گه ر مندالیکی
بچووکیش بی، بگرن بۆ ئه وه ی خه لکی هه ر له مندالییه وه فیڕی ئازادیی پاده ربیرین و حه ق
گوتن و په خنه ی بنیاتنه رانه گرتن ببن و دیکتاتۆری و به لێ قوربانی بی جی له ناو کۆمه لگای
موسلماندا دروست نه بی!

به لام به داخه وه ئیمه وه کو موسلمان که خاوه نی ئه م مه نه هه جه جوانه یین، به قسه ی
ناکه یین و غه یره موسلمانه کان له ئیسلامه که ی ئیمه وه وه ریان گرتو پیتی به خته وه ر بوون و
دیکتاتۆریه تیان له ناودا که م بۆوه وه هه موو که س فیڕی پاده ربیرینی سه ره بستانه بوو،
به تایبه ت مندال، ئیستاش و هه ر دینه که و به رنامه که ی خۆمانه ، ناویکی تریان بۆ لیناویین و
ده یانه وئێ به مه ته وه بمانده نه وه و خۆیانمان لێکه ن به مامۆستا، به لام هه تا ئه م دینه
جی به جی ده کراو ئه و پیاوه تیگه یشتوانه ی ئیسلام و ئه و منداله چاوگوشه گوێ
ئاو دراوانه ی به قورئان تیگه یه ندرابوون له ناو کۆمه لای موسلماندا بوون، ئیمه مامۆستا
بووین و خه لکی له ئه وه روپاوه ده هاتن فیڕی ده رسی ئه وه ب و په وه شتی به رزو مافی مندال
لای مامۆستایانی موسلمان و کتییبه ئیسلامیه کان ده بوون.

به لێ خۆشه ویستان: زانایانی ده رووناسی (عِلْمُ النَّفْس) ده لێن: زورجار دیمه نکی
ناشیرین، یان ده نگیکی به رز کار ده کاته سه ر ئه و منداله، چه ندین ساڵ ئه و
توو په بوون و ده نگ به رزکردنه وه به سه ر ئه و منداله کاریه ریی خۆی ده بیته مندال

مەخلووقىكى زۆر ناسكە، زۆر ھەساس، ئەمە بۆچۈنى ئىسلامە بەرامبەر بەمنىدال، دەبىي ئاۋا پىزى لى بگىرى، بەلام كەلەم سەردەمەي ئەمپۇ كە بەھىساب پىتى دەلئىن: سەردەمە مافى منىدال، دەكۆلىتەۋە لىتى ورد دەبىتەۋە بۆت دەردەكەۋى كاتى قانونى خوا حاكىم نەبو، منىدال پىش ھەموو كەس زولمى لىدەكرى. لەراپورتىكى (UNICEF) دا دەلئىت: كەئىستا دووسەد ھەزار منىدال چەكەن ھەلگرتوۋە زۆربەيان لەئەمىركاى لاتىنن (ئەمىركاى خوارو)، لەشەردا بەكارىان دەھىنن كەتەمەنىان (12 و 13 و 14) سالە، لەسرىلانكا (دوورگەي سىلانى ئەوسا) دەفرۆشەرىن، لەزۆر وولات لەتەمەنى (12) سالىيەۋە ئىشيان پىدەكەن، ۋەك چۆن داۋا لەكەسىكى تەمەن ھەژدە سال دەكەن ھەشت سەعات ئىش بىكات، ئاۋا ئەۋە منىدالەش ھەشت سەعات كاردەكەن. لەبەپازىل منىدال بەپارە بەكرى دەگىرن و منىدالىترىان پىدەكۆن!! لەۋولاتى چىن قانونىك ھەيە دەلئى: دانىشتوۋى شارەكان ناپىت لەيەك منىدال زىاترىان ھەبىت، مالى ۋا ھەيە ھەزدەكات منىدالى زۆر بىت، لەبەر ئەۋە ئەم منىدالە كە لەدايك دەبىت كە بەپىتى قانون دەبۋايە لەدايك نەبۋايە، ناتوانرى بېرى بىكوترى، ناتوانرى ناۋى تۆمار بىكرى، ناتوانرى بىخرىتە باخچەي ساۋايان و پاشان قوتابخانە، باۋكەكەي بەھۆي ئەم منىدالەۋە ناتوانرى كۆپوۋنى خواردىنى زىاد ۋەرگى! لەبەر ئەۋە ئەم منىدالە بىيەش دەبىي لەھەندىك ماف، مافى تەداۋى، مافى خويىندىن، ئىستا لەجىھاندا (9) مىيۇن منىدالى ۋا ھەيە!!

خۆشەۋىستان: لەكۆتايى ئەم ۋوتارەشدا، ئەم فەرمۇدە بەرزو بەپىزەي پىتغەمبەرى خواتان ﷺ بىر دەھىنمەۋە كەپتۋانەيەك بۆ ناسىنى ئىنسانى چاك و چاكەخواز، بۆ ناسىنى ئىنسانى مەردوگەرە، جا با ھەريەكەمان بەۋ پىتۋانەيە خۇمان بىپۆين بزەنن لە چ ئاستىكداين!

خۆشەۋىستان، تاجى سەرو نوۋرى چاۋمان، چاۋساغى دۇنياۋ قىيامەتمان دەفەرمۇي: (خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ، وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِي)، واتە: چاكتىن ۋە بەپىزەتتىن كەستان، مەردتىن ۋە پىاۋتتىن كەستان ئەۋەكەسەيە كەبۆ مال ۋە منىدالى خۆي ياش بى. ۋەفەرمۇي: من كەپىتغەمبەرى خوام، چاكتىن كەسەم بۆ مال ۋە منىدالى خۇم! بەلام ئىماندارانى بەپىزە، لەگەل ئەم پىتۋانە جوان ۋە بەرزەي كەخۆشەۋىستان بۆ جىاكرىدەۋەي ئىنسانى چاك

له خرابو، ئینسانى به پړز له بڼ پړزو، ئینسانى مهرد له نامهرد، دایناوه، که چى هیشتا پیاوانیک هه، باوانیک هه، که خاوه نى ژن و مندال، له وانه یه زوره یان نه هلى مزگه وتو جومعه و جماعه تیش بن، هه یانبى حاجى و شیخ و مه لا بڼ، که وا بیرده که نه وه و وا تیگه یشتون که پیاوی پیاوانه و به جه زره به و سامدار نه و که سیه که هر کاتى هاته وه ماله وه، ژن له ترسان نه زانئ چوڼ بجوولیته وه، مندال میز به خویدا بکات کاتى باوکی ته ماشای کرد، هه رگیز مندالی خوئ له باوهش نه گریو ماچى نه کات! قهت به دمه یانه وه پینه که نه و دوو قسه ی خوشیان بۆ نه کات! هه روه کو نه م کابرایه ی که له زه مانى ئیمامى عومهرى کوپى خه طابدار، به م شیوه یه بیرى ده کرده وه:

میژووی ئیسلام بۆمان ده گپیږته وه که: جارنکیان یه کیک له والی شاره گوره کانی نه و کاته ی جیهانی ئیسلامی، دیت بۆ شارى مه دینه ی مونه وهره بۆ خزمه تی خلیفه ی موسلمانان هه زره تی عومهرى کوپى خه طاب (په زای خواى لیبت)، بۆ نه وه ی بارودوخى نه و شارو پتویستی و داواکاری خه لکی شاره که و کیشو که موکوپیه کانی بخړینه به رچاوی خلیفه ی موسلمانان و چاره سهرى پتویستیان بۆ دابنرئ. له و کاته دا که خلیفه عومهر له گه ل کابرای والیدا قسه ی ده کرد، منداله کانی که ته مه نیان بجووک بوو، ده چوونه سهر شان و ملی هه زره تی عومهر و میزه ره که یان له سهرى ده کرده وه و ریشیان پاده کیشاو به به رده میدا پایان ده کرد! کابرای کاربه ده ست نه مه ی به لاوه سهر بوو، به سه رسووپمانه وه به هه زره تی عومهرى گوت: نه وه چیه نه ی خلیفه ی موسلمانان، نه وه بۆچی زله یه کیان لیناده ی، پیم سهره مندال ده توانئ پر به چاوی سهرت بکات!! هه زره تی عومهر فهرمووی: نه ی برای به پړز، نه ی کاربه ده ستى موسلمانان! نه ی جه نابت له ماله وه چوڼ هه لسوکه وت له گه ل منداله کانی خوئدا ده که یت؟! کاربه ده سته که گوتی: قوربان، خلیفه سه لامه ت بڼ، به خوا سامو هه ییه تیکم هه یه، هر که دیمه ماله وه، هه رکه له دووره وه ته قه ی پتلاوه کانم دئ، چ ژن، چ مندالم، نه وه ی به پتوه بڼ له ترسان داده نیشئ، نه وه ی پتیشتر قسه ی کردبڼ، که چاوی به من که وت له قسه کردن ده وه ستنو، تا له ماله وه م گویم له ده نگی مندالیکم نه یه، وه هر قسه یان له گه لدا ناکم، با سامو هه ییه تم له لایان نه روات!! وه کاتى له ماله وه م تا من نه خوم که س ناتوانئ قاچ

پاکیشی و نه و هشی پیشتەر خهوتبی که من له ماله وه نیم، که زانی من هاتومه وه له جیگا دیته دهره وه و ناتوانی بهوئی! وه من ده مندالم ههیه تا ئیستا دهمم به پرومهی هیچیان نه که وتوه!!

خه زه ته عومر که نه م قسانه ی له و کاربه دهسته بیست، هه موو له شی گهرم داهات، دلی کولا، دهستی بهرز کرده وه بۆ ناسمان و فهرمووی: نه ی خوای پهروهردگار هه زاران شکورو سوپاس بۆ تۆ که نه م کاربه دهسته ت هیتایه بهردهستم که بهدهمی خۆی ئاوا خۆیم پی بناسیتی و شیاوی و ناشیاوی خۆیم بۆ دهریخات که بکری به کاربه دهستی موسلمانان. پاشان پووی له کابرای کاربه دهست کردو فهرمووی: له م ساته وه تۆ له کاربه دهستی لادرای، هه ر که له م دهرگایه چووته دهره وه دهچیته وه بۆ مالی خۆت لیتی داده نیشی، چونکه تۆ نه وهنده دلپه قانه و نه فامانه له گه ل مال و مندالی خۆتدا پهفتاریکه ی که جهرگو خۆینی خۆتن، نه ی قور به سهر پۆله ی نه و میلله ته ی که تۆ حاکمو فرمانپه وایان بیت، چۆن بتوانن بیتنه لاتو دوو قسه ت له گه لدا بکه ن و سکالایه کی حالی خۆیان بکه ن، نه م ئیسلامه نازیزه که خوای گهره پی خه لات کردین و به سهردارو گهره ی هه موو پیغه مبه راندا بۆی ناردین، هه ر بۆ نه وه بوو که باوک وه کو باوک و دلسۆز له گه ل مال و مندالیدا هه لسوکه وت بکات، نه ک وه کو دوزمن و خۆینخۆریان، تۆ ئیستا پیویستیت به وه هه یه برۆیته وه بۆ ماله وه و له نه لف بای ئیسلامه وه دهست پیبکه یته وه و خۆت تیبگه یه نی و پیبگه یه نی، وه کو ئینسان پهفتار له گه ل مال و مندالی خۆتدا بکه یته، پاشان بتوانی ئیشوکاری موسلمانان بگریته دهست.

داوا ده که م له خوای بهرزو بی هاوتا، له ئیسلام زیاتر شاره زامان بکات، ژیانیکی خوش و پر به خته وه ری له سایه ی ئیمان و ئیسلامدا له گه ل مال و مندالی خۆمان به سهر بهرین، خوای گهره خوشی و بهرکه ت بخاته ناو هه موو خیزان و مالیکی موسلمانه وه

اللَّهُمَّ آمین

ووتاری ژماره شانزه

مافی منداډ

به شی جه وته م

قال الله سُبحانَهُ وَتَعَالَى

﴿ وَلَا تَمُدَّنْ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَآبَقَىٰ، وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ﴾

(طه 131 - 132)

قال رَسُولُ الله صَلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

(ما مِنْ نَاشِيءٍ يُنْشَأُ فِي الْعِبَادَةِ حَتَّى يُدْرِكَهُ الْمَوْتُ، إِلَّا أَعْطَاهُ اللهُ أَجْرَ تِسْعَةِ وَتِسْعِينَ صَدِيقًا)

(رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ)

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين
إلى يوم الدين..

نیمانداری به پرتو خوشه ویست: سه لام و په حمه تی خواتان لی بی.. ثم وتاره شمان بۆ
ته واکردنی وتاره کانی راپردوومانه ده رباره ی پاراستنی مافی مندال، دریزه به و باسه
ده دهین و ده لئین:

مندال بوونه وهریکی جوان و ناسکه، بویه هریه که له نیمه که باسی مندال ده کهین،
جیهانی پر به رانه تیمان دیته به رچاو، که واته: ئو دنیا پر به رانه ته ی مندال ده بیت
به شتویه کی ئو تو که شه و پهری پی بدهین که هر به پاکی بمینیتته وه. مندال نه وه ی
دواپوژده بویه ده بی زور به گرنگیه وه ته ماشای بکهین، په روه رده یه کی چاکی بکهین،
چونکه له ناینده یه کی نزدیکدا ئرکی سه ربه رشتیکردنی گهل و نیشتمانی ده که ویتته نه ستور،
بۆ له په روه رده کردنیدا ده بیت ورد بین وریا بین!

به گویره ی ده روونزانی سوپسری (جان پیاچه) قوناغه کانی که شه کردنی مندال، تا کو
ته به نی (14) سالییه. ئه که رچی ناو بردنی قوناغه کانی که شه ی مندال له لایه ن زاناو
پسپوړانی ده روونزانییه وه له یه کتری جیاوازه، به لام له لای زانایانی شه رعه وه تا کو کاتی
خوناسین. له ش گران بوون. هر به مندال له قه لثم ده دریت.

پښکخواوی نه ته وه یه کگرتو وه کان، پوژ ی 1 / 6 ی هه موو سالتیک به پوژ ی مندالانی
جیهان ناو زده کردووه، هر به م بۆ نه یه شه وه کومه لیک به ندی داناوه بۆ پاراستن و
داکوکی کردن له مافه کانی مندال. نیمه لاریمان له م کومه له به ندانه نی یه، به لام نه وه ی
نیمه مه به ستمانه چهند له م به ندانه جی به جی ده کرین؟! ئاینی پیروزی نیسلام وه کو
په پره وو پښگرامیک که بۆ مرقایه تی هاتووه، بۆ ساکارترین شت پښوین و یاساو
ده ستووری بۆ داناوه. مندالیش له پوانگه ی نیسلام وه گرنگی و تاییه ته ندی خوی هیه،
بویه سه یرده که ین پیش نه وه ی خیزانیک نیک به ینریت، نیسلام فرمانمان پی ده کات
که نافرته تیکی ئو تو هه لبرترین که نه خوشی بوماوه یی (وراثی) نه بیت، چونکه له ریگه ی
ئو دایکه وه ده گوازیتته وه بۆ نه وه کان. خوشه ویستمان صلی الله علیه وسلم
فرموویه تی: (تَزَوُّجُوا فِي الْحَبْرِ الصَّالِحِ فَإِنَّ الْعِرْقَ دَسَّاسٌ). گواستنه وه ی نه م

نه خوشبیه بؤماوه بیه له پێگه ی شیرپێدانه وه یاخود له پێگه ی کرۆمۆسۆمه کانه وه به ،
 پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ده فهرموئ: (لَا تَسْتَرْضِعُوا الْحُمَقَاءَ، فَإِنَّ اللَّبِیْنَ
 یُورَثُ)، واته: مه هێلێن ئافهره تی نه زان و گێل و نه قام شیر بداته منداله کانتان، چونکه شیر
 نه خوشبیه لاشه یی و ده رووبیه کان له ئافهره ته وه ده گوازیته وه بۆ مندال!!

ههروه ها بۆ ناوانانی ئه و منداله ده بیته ناویکی ئه وتوی لی بندریته که شایسته ی
 که و ره یی مندال بیته، چونکه ناو به شیکه له که سایه تی مرقۆ ، جا کاتیک دایک و باوک
 ناویکی ناشایسته له منداله کانیا ن ده نین که له گه ل که سایه تیدا ناگونجی، له و کاته دا مندال
 له ناو هاوته مه نه کانی دا هه ست به خۆ به که م زانی ن ده کات و، ناتوانی له گه ل ژینگه و
 ده و روبه ری دا خۆی بسازینیت و ئه م خۆنه گونجانه ش ده بیته پێگر له به رده م کار و چالاکی و
 به ره م هێنانیدا. بۆیه پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ جه خت له سه ر ناوی پێک و
 گونجا و ده کاته وه که ده فهرموئ: (خَيْرُ أَسْمَاءَ، مَا حَمَدَا وَحَمَدَا). ههروه ها پێغه مبه ری خوا
 به مه نده ش نه وه ستاوه، ئه و ناوه نا پێکانه ی که له سه رده می نه زانی نیدا (جاهلییه ت)
 هه بووه گۆرپویه تی به ناوی باش، ته نها بۆ ئه وه نده خاوه ن ناوه که هه ست به ئارامی و
 دلته وایی خۆی بکات، وه کو ئه وه ی که سێک ناوی (ذو الْخَيْل) بوو، پێغه مبه ری خوا صَلَّی
 اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ناوه که ی گۆرپی به (ذو الْخَيْر).

خۆشه و یستان: ئیمامی غه زالی له (إحياء علوم الدّین) دا ده فهرموئ: مندال ئه مانه تیکی
 خوا بیه، له به رده سته باوک و دایکیدا یه. زانای ناودار ئبن سینا، له کتێبه کهیدا (السیاسة)
 ده ریاره ی سه ره تای په روه رده ی مندال گوتویه تی: کاتیک مندال له شیر برایه وه ئینجا
 ده ست به ئه ده ب دادانی و وه رزش پێکردنی ئاکار و په وشته ی ده کریته، پێش ئه وه ی
 که خووپه وشته ی نابجی و به د هێرشه ی بکه نه سه ر.

به پێزان: به شه کانی په روه رده ی مندال ئه مانه ن :

یه که م: په روه رده ی ئیمانی (بیروباوه ر) التّربیة الإيمانية (العقائدية)

به ئی، یه که م شت که پێویسته مندالی له سه ر په روه رده بکری، بریتییه
 له وه ی که بیروباوه رپێکی راست و خاوێن، دوور له هه ر شیرک و پۆخله واتی ئه فسانه و
 خورافیات، بخریته میشکی منداله وه، هه روه کو لوقمانی حه کیم به کو په که ی فهرموو:

﴿ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴾ (لقمان 13)، واته: لوقمان به کورده که ی خوی گوت له کاتیکدا نامۆزگاریی ده کرد: کورده شیرینه که م، نه که یت شتیک یان که سیک به هاوتاو هاویه شی خوا بریار بده یت، چونکه به پاستی هاوتاو هاویه شی بریاردان بۆ خوا سته میکی زۆر گه و ره و نا په وایه.

به ئی موسلمانان: پتویسته به زمانی مندال و به پیتی تیگه یشتنی مندال له باره ی بیروباوه پری نیسلامه تییه وه قسه بۆ مندال بکری و بۆی روون بکریته وه که خوی گه و ره چه ندین خه لات و به خششی پی به خشوین ئیمه شی ده پی سوپاسی خوا بکه ی بۆ نه و هه موو خه لات و به خششانه ی که پیتی داوین. به م شیوه یه خوشه ویستی خوا له دلی منداله که ماندا بچه سپینن، له بهر نه وه ی سروشتی مندال وایه، نه و که سه ی زیاتر خوش ده ویت و زیاتر ئالوده ی ده پی که زیاتر شتی پیشکه شی ده کات و خزمه تی ده کات. جا نه گه به زمانی مندالمان زانی و توانیمان به پیتی تیگه یشتنی نه و باسی نه و هه موو شته به نرخانه بکه ی که خوا پیشکه شی کردوین، نه و مندال خوشه ویستی خوی گه و ره له دلی ده روونیدا ده چه سپی و په گ داده کوتی.

هه ره ها پتویسته مندال فی ربکری که پیغه مبه رمان صلی الله علیه وسلم ناوی چی پیه و کورته یه که له ژبانی شاره زابیت و، داوای لی بکری که خوشه ویستی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم له هه موو که س زیاتر بی له دلی نه و منداله دا با بزاین مندالانی سه له فی صالحی ئومه تی نیسلام، چون پیغه مبه ری خویان خوشویستوه؟!

(شهاب الدین الألبیهي) له کتیبه که یدا (المُسْتَظَرَفُ فِي كُلِّ فَنٍّ مُسْتَظَرَفٌ) چیرۆکیکی خوش ده گپرتیه وه ده فهرموئ: جارێکیان چه ند مندالیکی خه لکی به حه ره ین یارییان به توپیک ده کرد، (أُسْقَف) که له پله ی قه شه گه و ره تره و نه گه یشتوته پله ی مه طران، که پیاوی ئاینی مه سیحی به حرین بوو له وئ دانیشتبوو، توپیک بهر سنگی که وت، نه ویش توپه که ی هه لگرتیه وه منداله کان زۆر لی پارانیه وه که توپه که یان بداته وه نه یدایه وه، یه کیک له منداله کان گوتی: داوات لیده که م له بهر خاتری حه زره تی محمد صلی الله علیه وسلم توپه که مان بده وه، به لام نه و هه نه یدانه وه و (نه فرینی خوی لیبت) جنیویشی به پیغه مبه ری خوا دا. منداله کان. له تاوی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم

به دانه‌کانی دوستیان که وتنه سهری و نه وندنه یان لیدا هه تا مرد. نه م هه واله گه یشته نیمامی عومهری کوری خه طاب (پره زای خوی لیبیت)، نیمامی عومهر فهرمووی: سویتد به خوار، پزگارکردنی هیچ وولاتیک و دهستکه وتیکی گه وده، به قه دهر کوشتنی نه و (أسقف) به له لایه ن نه و مندالانه وه عومهری دلخوش نه کردوه و، فهرمووی: نیسلام نیستا سهر به رزو سهر فرازه که مندالانیک بچوک، قسه به پیغه مبه ره که یان گوترا له سهری تو وده بوون و سهر که وتنیان به دهست هینا و دوژمنی پیغه مبه ری خویان له ناو برد!

به لئ، پیویسته مندال خۆشه ویستی خا و پیغه مبه ری خوی له دلدا شیرین بکری، پاشان په روه رده ی دووهم دهست پیده کات که بریتیه له:

دووهم: په روه رده ی په رستش (التربیه الثعبدیة)

گه وده ترین عیبادت و خوا په رستش بق مندال که زور گرنگه و زوریش ئاسانه بریتیه له (نویژکردن)، پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویته: (إِذَا عَرَفَ الْغُلَامُ يَمِينَهُ مِنْ شِمَالِهِ فَمُرُوهُ بِالصَّلَاةِ) (رواه الطبرانی)، واته: نه گهر مندال پاست و چه پی خوی زانی و لیک جیا کردنه وه، نه و. له و کاته وه فهرمانی پیبکه ن که نویژیکات. له فهرمووده یه کی تریشدا که زه رت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویته: (مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ وَاضْرِبُوهُمْ وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرِ سِنِينَ) (رواه أبو داود)، واته: منداله کانتان فیری نویژ بکه ن کاتی ته مه نیان که وت سالانه، وه له سهر نویژ نه کردن لیان بده ن له ده سالیدا.

خۆشه ویستان: نه وه ی جیگه ی سهرنجه ده بینین پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بق نویژکردن که پایه یه کی نه م ئاینه یه و کۆله که که یه تی، پله به ندی (القدرجی) به کار هینا وه، واته: نه ک پاسته و خق نه مری پیبکه ی به نویژکردن و نه گهر نه یکرد لئی بده ی، به لکو هه موو دایک و باوکیک بق نه وه ی منداله کانیان فیری نویژکردن بکه ن، پیویسته نه م سق قوناغه به کار بیتن:

قوناغی یه که م: سه یرکردن

نه م قوناغه له ساتی رویشتن و هوشیاری منداله وه دهست پیده کات، تا ته مه نی که وت سالی، که نه ویش (سه یرکردن). له م قوناغه دا مندال ده بینیت که دایک و باوکی نویژ ده که ن، بۆیه نه ویش چا و له وان ده کات و لاسیایان ده کاته وه و نویژده کات.

جا نه گەر باوک و دایک یارمه تییان داو دلخویشیان کرد به و نویژکردنه و هانیاندا نه وه زۆر
 زۆر چاکتره و کاریگری زۆری ده بێ که منداڵ له گه وره بیهشدا واز له نویژکردن نه هێنێ و
 به لایه وه خۆشه و یست بێ.

قوناغی دووهم: فرمان پیکردن

ئه م قوناغەش له ته مەنی حەوت سالییه وه تا ته مەنی ده سالی درێژ ده بیته وه. له م
 قوناغه دا دایک و باوک داوا له منداڵه که یان ده کەن که نویژ بکات و سوود و قازانجی نویژکردن
 به زمانیکی ساده و ساکار بۆ منداڵه که یان پوون ده که نه وه به لām له سه ر نه کردنی نویژ
 له منداڵه که یان ناده ن.

به پێزان: نه گەر سه رنج بده یان بۆمان پوون ده بیته وه که ئه م قوناغی دووهمه
 که قوناغی فرمان پیکردنه ماوه که ی (سێ ساله)، چونکه له حەوت سالی ده ست
 پێده کات و له ده سالی کوتایی دێت. ماوه ی سێ سال، هه موو پۆژیک پێنج جار باوک و دایک
 داوا له منداڵیان ده کەن که نویژ بکات، جا حیسابی بکه $(5 \times 365) \times 3$ ده کاته 5475
 جار، ئه م ژماره زۆره ش به لگه یه له سه ر گرنگی و بایه خی دووباره کردنه وه، ده روونی
 منداڵیش وایه که یه که م جارو دووهم جارو سێیه م جار به ده م وولامدانه وه ی فرمانه که وه
 نه یه ت و گۆیی پێ نه دات، بۆیه ده بێ به رده وام لێی دووباره بکریته وه و به بیرى به یتریته وه
 که پێویسته نویژ بکات. به لām به بێ بێزاربوون و نا ئومیدی کاتی که منداڵه که هه ر نویژی
 نه کرد، به لکو ده بێ وه پس نه بی و به رده وام فرمانی پێیکه ی، به لām به شیوه یه کی
 نه رم و نیان و زمانیکی شیرین، وه کو قورئان ده فه رموی: ﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ
 عَلَيْهَا﴾ (طه 132)، وه ئه م دووباره کردنه وه یه زۆر سوود به خشه، به تایبه تی له نیوان
 ته مەنی حەوت و هه شت سالیدا.

که یه که م جار منداڵ له سه ر نویژ پاده هێنێ، منداڵ سه ره تا وا ده زانی ته نها
 له ئیواران و به یانیاندا واجبه نویژ بکری، پاشان که ده گاته با لځ بوون تیده گات که پێویسته
 له شه وو پۆژیکدا پێنج جار نویژ بۆ خوای تا کو ته نها ئه نجام بدریت و به م شیوه یه ئه و
 مندا له له و ماوه زۆره دا له سه ر نویژ کردن پادیت.

سەجە جابىيى پايه بەرز عەبدوللای كۆپى مەسعود (پەزەزى خۇاى لىبىت) چاك لەبنەماى دوو پاره كەردنەو لەگەل مندا لاندە تىگە يشتىو، بۆيە بەباوكان و دايكان دەلئ: (مندا لەكانتان راپەيتن لەسەر چاكە، چونكە چاكە بەراھاتنە). بەم شىوہە لەتەمەنى دە سالىى مندا لدا قۇناغى دووہم بۆ فير كەردنى نويز كۆتايى پى دىت و قۇناغى سىيەم دەست پى دەكەت.

قۇناغى سىيەم: لىدان لەسەر نويز نە كەردن

ئەمەش لەتەمەنى دە سالىى مندا لەو دەست پىدەكەت.. كاتى مندا ل تەمەنى گە يشتە دەسالى و نويزى نە كەرد، دواى ئەوہى سى سالى لەلايەن باوك و دايكەوہ فەرمانى نويز كەردنى پىدە كەرى، لەو كاتەدا پىگە دراوہ دايك و باوك كە بۆ تەمبى كەردن لەمندا لەكانيان بەدەن، لەسەر ئەو كە مەترخەمىيە بەرامبەر خۆى كەردوويەتى و لەسەر ئەو سەمەى كە لەخۆى كەردوہ، بەھۆى شوپىنگە و تنى پىگەكانى شەيطان. چونكە پىويستە مندا ل لەم تەمەنە بەدواوہ گۆپراپەلى فەرمانى خوا بىت لەكانىكدا كەھىشتا لەقۇناغى فەطرەتدايەو شەيطانىش لەو كاتەدا كاريگەرى لەسەرى لاوازە، نويز كەردنىش بەلگەيە لەسەر ئەوہى كەخەرىكە شەيطان ھىدى ھىدى دەست بەسەر ئەو مندا لدا بگىرى، لەبەر ئەوہ پىويستى بەچارەسەر ھەيە، ئەويش لىدانە (بەلام لىدانىكى وا نا كەئىشى زۆر بەمندا ل بگەيەنىو شوپىنەوار لەسەر لاشەى بەجى بىلئ)، وەئەم لىدانە بۆ ئەوہى تا مندا ل ھەست بكات كەدايك و باوكى لەگەل ئەوہدا ئەوہندەيان خۆشدەوئت، كەچى وا ئىستا لى دەدەن، ديارە نويز نە كەردن تاوانەو زەرەرى تىدايە بۆيە لى دەدەن، چاك وايە دايك و باوك بۆ مندا لەكەيانى پوون بكنەوہ كەبۆچى لەسەر نويز نە كەردن لى دەدەن، بەلام بەھەكىمانەو زمانى سادەو ئاسان كەبگونجى لەگەل عەقل و تەمەنى ئەو كاتەى مندا لەكە، نەك بەوہى بىترسىنى بەوہى كەدۆزەخ مارو دووشكى واو واى تىدايەو وات دەسووتىنن و خوا رقى لىتانەو ئەمجۆرە قسانە، بەلكو ئەوہى بۆ باس بكة كەپىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم مۆژدەى زۆر گەورەى دەدايە ئەو مندا لانەى كە لەسەر خواپەرستى پەرورەدەبوون، لـەم بارەيەشەوہ (طەبەرانى) لەئەبو ئوماوہ (پەزەزى خۇاى لىبىت) گىپراويەتيەوہ كەفەر موويەتى: پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرماوى:

(ما مِنْ نَاشِئٍ يُنْشَأُ فِي الْعِبَادَةِ حَتَّى يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ، إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ أَجْرَ تِسْعَةٍ وَتِسْعِينَ صَدِيقًا) واته: هر مندالیک تا مردن له خواپهرستیدا په روه رده بیت، خوی گوره پاداشتی نه وه دو تو چاکه کاری راستگوری ده داته وه!!

جا توش به منداله کت بلن: پوله گیان نایا حریف نیه ئم هموو پاداشت و پله به رزه له ده ست بچې به هوی نه وه وه که نیستا نویژ ناکه ی؟! حه زره تی عومهری کوری خه طاب فهرموویه تی: مندال چاکه کانی بۆ ده نووسریت و خراپه کانی له سره نانوسریت.

به لن نیمانداران: ئم نه نجامدانی نویژو خواپهرستییه وا ده کات که بیروباوه پو عه قیده له دلی مندالدا جیکیر بی، هره کو زانای به ناوبانگی کورد (د. محمد سعید رَمَضان البوطي) له کتیبه که یدا (تَجْرِیةُ التَّریبَةِ الْإِسْلَامِیَّةِ) ده فهرموی: (بۆ نه وه ی چاندنی بیروباوه پ له ده رووندا به هیژ بیت ده بیت په رستش {عیبادهت} به هموو جۆر شپوه کانی ناو درابیت، به و جۆره بیروباوه پ له دلدا که شه ده کات و په ل و پو لیده دات و خوپاگر ده بیت به رامبه ر گیزه لووکه ی ژبان و شله ژانی). هره ها شتیکی زه رووره که مندال ببرئ بۆ نویژی جومه، هره چنده نویژی جومه شی له سره واجب نه بی، پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم فهرموویه تی: (مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَعَلَيْهِ الْجُمُعَةُ إِلَّا مُسَافِرًا، أَوْ مَمْلُوكًا، أَوْ صَبِيًّا، أَوْ امْرَأَةً، أَوْ مَرِيضًا، فَمَنْ اسْتَغْنَى عَنْهَا بِلَهْوٍ أَوْ تِجَارَةٍ اسْتَغْنَى اللَّهُ عَنْهُ، وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ) (رواه أبو داود)، واته: نه و که سه ی باوه پی به خوا و پوژی دواپی هیه، نه و نویژی جومه ی له سره پیویسته جگه له که سیك که له سه فهدا بیت، یاخود کویله (عه بد) بیت، یان نافرته یان مندال بیت، یان نه خوش بیت، نه وه ی به هوی شتیکی پرپوپوچ یاخود له بهر معامله له و بازرگانی وازی له نویژی جومه هیئاو نه چوو بۆ نویژی جومه، خوی گوره ش - سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى - واز له و ده هیتنی و خوی گوره بی پیویست و سوپاسگوزاره.

نیمامی کاسانی له (الْبِدَائِعِ) دا ده ریه ری ئم فهرمووده یه، ده لن: نویژی مندال وه ک سوننه ت و ه رده گیرئ، وه پاهینانی مندالیش له سره نویژی جومه کومه له سوودیکی زوری لی به ده ست ده هیترئ له وانه:

1 - کاتى مندال گه وره ده بيت راهاتووه له سهر نه نجامدانى نويزى جومعه و به لايه وه شتيكى ناسايى ده بيت، به لام نه گهر له منداليدا به شدارى نويزى جومعه نه کات و هاتوچوى مزگوت نه کات و نه و قهره بالغيه نه بينى، نه و له وانه به له گه وره بييدا به لايه وه قورس و گران بى له ناکاو بچيته مزگوت و نه و هه موو خه لکه به کومه ل ببينى!

2 - مندال سروشتي پاکه و زور هه ستياره، بويه کاتى گوئى له وتارى جومعه ده بيت، زور باش له ميشکيدا تو مار ده بيت و به گه وره بيش له بيرى ناچيته وه

3 - ده بيته تويشوويه کى ئيمانى و هاندانتيک بوى له سهر کردنى هه ر پينج نويزه که

4 - له ريگى هاتن بى نويزى جومعه وه ناشنايه تى پهيدا ده کات له گه ل مندالى وه ک خوى که ره فيقى باشن، وه چاوى ده کـريته وه ناشنايه تى له گه ل ناسياوانى باوکيدا پهيدا ده کات.

هه ره ها زور جيگاي خويه تى دايکانش نه و مندالنه يان که پاک و خاوين و تواناي گوگرتنپان له وتارى نويزى جومعه هه به له گه ل خوياندا بيانهين بى نويزى جومعه بى مزگوت.

سنيهم: پهروه رده ي زانستى (التربية العقلية - العلمية)

به لى موسلمانى به ريز: لايه نى سنيهمى پهروه رده برىتيه له پهروه رده ي زانستى، گه وره ترينى هه موو زانسته کانيش قورناني پيروزه، که پيوسته مندال فيرى خويندنه وه له برکردنى قورنان بکرى.

ئبن که ثير له (فضائل القرآن) دا ده فهرموئى: ئبن عه باس فهرموويه تى: کاتى پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم وه فاتى کرد، من ته مه نم ده سالان بوو وه هه موو قورنانه به ته واوى له به ربوو.

به لى، قورنان خويندنى مندالانيش هويه کى زور گه وره و کارى گهره بى لابرندى به لاو سزا له سهر خيزان و کومه لگا. له حوزه ي فهى کورپى يه مان (خواى لى پازى بى) ده گيرنه وه که فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تى: (إِنَّ الْقَوْمَ لَيَبْعَثَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ حُكْمًا مَقْضِيًّا، فَيَقْرَأُ الصَّبِيُّ مِنْ صَبِيَانِهِمْ فِي الْمَكْتَبِ - الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ - فَيَسْمَعُهُ اللَّهُ تَعَالَى فَيَرْفَعُ عَنْهُمْ بِسَبَبِهِ الْعَذَابَ أَرْبَعِينَ سَنَةً) (تفسير الكبير للفر

الرّازي، ج 1، ص 178)، واته: خواى گوره به بپيارىكى جيبه جئ كراو سزا بؤ گه ليك ده نيرتت به لام منداليك له منداله كانيان له فيرگه دا - الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ - ده خوینتته وهو خواى گوره نه وه ده بیستیتو، بهو هویه وه بؤ ماوهی چل سال سزایان له سره لاده بات!!

خوشه ویستان: نیستا با بزاین گوره یی نه و باوک و دایکه ی که مندالی قورئان خوینیان هه یه چهنده: پیغه مبه ری خوشه ویستان صلی الله علیه وسلم فره موویه تی: (مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ وَعَمِلَ بِهِ اَلْبَسَ اللّٰهُ وَالِدَيْهِ تَاجًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، ضَوْؤُهُ اَحْسَنَ مِنْ ضَوْءِ الشَّمْسِ) (رواه أبو داود)، واته: هه رکه سی قورئان بخوینتی و کاری پیبکات، خواى گوره له پوژی قیامه تدا تاجیک ده کاته سه ر دایک و باوک ی، که تیشکی دره وشاونه و یان له تیشکی خور پرشنگدار تره .

به لئ، خواناسان و زانایان باش له وه گه یشتیوون که مندالی قورئان خوین بؤ دایک و باوک چهنده به ره که ته، نه وه تا کاتیک هه مادی کوپی نه بو هه نیفه سووپه تی نه لفاتیحه ی به چاکی په وان کرد، نیمام نه بو هه نیفه پینج سه د دیره می به مامؤستا که ی هه مادی کوپی به خشی، که له و سه رده مه دا به رانیک به یه ک دیره م ده کپدرا. مامؤستا که نه م به خششی به لاوه زؤد زؤد بوو، چونکه ته نها سووپه تی فاتیحه ی فیر کردبوو، نه بو هه نیفه پیی فره موو: مامؤستای به ریژ نه وه ی فیری کوپه که مت کردووه به که می مه زانه، نه گه ر پاره ی له وه زیاترمان له ده ستدا بوایه ده ماندایتی له به ر نه وه ی من ده زانم گه وره یی و به ره که تی فیریوونی قورئان چهنده و چهنده به خته وهرن نه و دایک و باوکانه ی که مندالی قورئان خوینیان هه یه .

هه روه ها پیویسته حکومه ت خولی فیریوونی قورئانی پیروژ بؤ مندالان بکاته وه و خه لات و ده ستخوشانه به مندالی زیره ک بدات که زیاتر قورئانی له به ره و په وانتریه تی. میژووی زئپینی اسلام بؤمان ده گیتته وه که سه رکرده ی پاله وانی کورد - سه لآحه دینی نه یووبی (په حمه تی خواى لیبتت) جارنکیان له گه رمه ی شه ردا به ناو سه ربازگی موسلماناندا هاتوچؤی ده کردو له شکره که ی به سه رده کرده وه، له و کاته دا به لای خیمه یه کدا په ت بوو گوئی له ده نگی قورئان خویندن بوو، له وولاخه که ی هاته خواره وه و

ته ماشای کرد وا مندالیکى جوانکیله ی تازه زمان پڑاو، له سەر ئه ژنق له خزمهت باوکی دانیشتوووه و قورئان ده خوینئ، دهرسه که ی دوینئى بۆ باوکی ده لئته وه و زۆر به جوانیو به ده نگیکی زۆر خوش قورئانه که ده خوینئ. سه لاهه دینی ئه یووبی زۆر به مه خوشحال بوو، زانی خوی گه وره به بهرکه تی ئه م منداله پاک و ئه م باوکه پیره دلسۆزانه ی قورئانه له شکری موسلمانان سه رده خات به سەر کوفردا، که له پووی ژماره و جوړی چه که وه زۆر لیک جیاواز بوون. بۆیه سه لامی لیکردن و له لایان دانیشته و فهرمووی: له پاداشتی ئه م قورئان خویندنه پیکوپیک و جوانه دا، وا بپارمدا ده بی هه موو نیوه پوانیک ئه م منداله له گه ل خۆمدا نان بخاو فلان باخ و بیستانم که زۆر به قیমে ته وه قف بی له سەر ئه م باوک و کوپه قورئان خوینه !!

جا خۆزگایه سه رکرده کانی ئه مپۆش چاویان له و که له پیاوه ی ئیسلام بکرده یه و ئاوا قورئان و قورئان خوینیان لا گه وره بویه، به لام به داخوه ئه مپۆ خولی فیریوونی هه موو شتیک هه یه و خولی تایبه تی بۆ ده کریتته وه و بودجه و به خشش و خه لاتى بۆ ئاماده ده کرئ، به لام زۆر به ده گه مهن ئه گه ر خولیکى فیریوون و له بهرکردنی قورئانی پیرۆز بکریتته وه !!

به پێزان: هه روه ها پێویسته مندال هان بدرئ له سەر ئه وه ی که چه ند فهرمووده یه کی پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ له بهر بکات، له هه ر بواریکى ژياندا یه ک دوو فهرمووده ی کورت له بهر بکات، پاشان پاداشت بدرئ به منداله که له سەر ئه وه ی که فهرمووده ی رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ له بهرکردوه .

ئیهراهمی ئه ده م (په حمه تی خوی لیبیت) ده فهرموئ: باوکم پێی گوتم پۆله گیان فهرمووده ی پێغه مبه ری خوا له بهر بکه، منیش له پاداشتی له بهرکردنی هه ر فهرمووده یه کدا دیره مه یکت ده ده مئ. ده فهرموئ: منیش مندال بووم، له خوشیی پاره که خیرا خیرا فهرمووده ی هه زه رتم له بهر ده کرد.

ئیهمانداران: هه روه ها پێویسته مندالی موسلمان هان بدرئ که فیری زمانی بیگانه ببی، به تایبه ت زمانیک که له هه موو جیهاندا بلآوه و قسه پیکه ری زۆره و زمانی

زانسته، بۆ نموونه ئه مېړ وه کو زمانی ئنگلیزی، بۆ ئه وهی زانسته مادیه پروته کان له ناموسلمانانه وه بگه یه نرئ به موسلمانان.

ئهو یه علی و ئبن عه ساکر له زهید بن ثابت (په زای خوای لیثیت) ده گپړنه وه که فهرموویه تی: کاتیک پیغه مبهری خوا هاته مه دینه، منیان برده خزمه تی و عه رزیان کرد: ئه ی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ئه م منداله ناوی زهیده و له قوژی به نی نه چاره، زۆر زیره که و توانای له بهر کردنی زۆر باشه و هغه سوپه تی له و قورثانه ی بۆ تو به خه لات هاتو و له بهر کردوه. پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: ئاده ی هه ندیکم بۆ بخوینه وه، منیش دهستم کرد به خویندنه وه ی قورثانی پیروژ له بهر، هه زره ت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زۆری پی خوژ بوو، ئا فهریمی کردم و پاشان فهرمووی: (یا زید، تَعْلَمُ لِي كِتَابَ الْيَهُودِ، فَإِنِّي وَاللَّهِ مَا أَمَنَ يَهُودٌ عَلَى كِتَابِي)، فهرمووی: ئه ی زهید مادام ئه وه نده زیره کیت، بپۆ خۆم بۆ فیزی زمانی جووله که بکه، چونکه به خوا بۆ ئه و نامانه ی له لایه ن جووله که وه بۆم دین، دلنیا نیم، چونکه که سیکی و امان نیه زمانی جووله که و خویندنه وه یان به باشی بزانی! زهید ده فهرمووی: له سه ر فهرمانی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پویشتم و دهستم کرد به فیزبوونی خویندنه وه و نووسینی زمانی جووله که، له ماوه ی پانزه پۆژدا به ته وای شاره زه بووم و ده متوانی به زمانی جووله که بنووسم و بخوینمه وه، جا له دوا ی ئه وه وه هه رکات پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نامه ی بۆ جووله که کان بنووسیایه من بۆم ده نووسی، وه نه گه ر جووله که کان نامه یان بۆ بناردایه من بۆم ده خویندنه وه!

هه ر زهید بن ثابت (په زای خوای لیثیت) ده فهرمووی: پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پپی فهرمووم: اَتُحْسِنُ السُّرْيَانِيَّةَ؟ ئایا نووسین و خویندنه وه ی سوره یانی باش ده زانی، چونکه که لئ جار نامه م به و زمانه بۆ دیت؟! منیش گوتم: نه خیر نایزانم. فهرمووی: فَتَعْلَمُهَا، ده ی بپۆ هه ول بده فیزی به، بۆ ئه وه ی ئه گه ر پپوستان به نووسین و خویندنه وه ی سوره یانی بوو ئه و تو بۆمان جی به جی بکه! زهید ده فهرمووی: منیش له ماوه ی هغه پۆژدا فیزی بووم.

به لئى خوښه ويستان: پټويسته نه و مندا لانه ي كه ميشكيان باشه و تواناي فيربوونى زمانى بيگانه يان هه يه، خولى تاييه تيان بۆ بكرتته وه و هان بدرين و خه لات بكرين .

ئيمانداران: يه كيكي تر له مافه پهره ورده ييه كانى مندا لئ وه يه كه له ته مه نى مندا ليدا فيرى زانست و خوينده وارى بكرتت و نه هيلري له خويندن دابري، چونكه له نه شه ريكد هاتووه (مَثَلُ الَّذِي يَتَعَلَّمُ الْعِلْمَ فِي صَغَرِهِ، كَالنَّقْشِ عَلَى الْحَجَرِ، وَمَثَلُ الَّذِي يَتَعَلَّمُ الْعِلْمَ فِي كِبَرِهِ كَالَّذِي يَكْتُبُ عَلَى الْمَاءِ)، واته: نموونه ي نه و كه سه ي كه به مندالي فيرى زانست و زانيارى ده بيت، وه كه نه قشى سهر به رد وايه و قهت نافه وتي، نه و كه سه شى كه به گه ورده يي فيرى زانست ده بيت وه كه كه سيك وايه كه له پووى ئاودا بنووسيت.

نبن عابدين (بهرهمهت بى) ده فهرموي :

أراني نسيْتُ ما تَعَلَّمْتُ في الكِبَرِ وَلَسْتُ بِناسٍ ما تَعَلَّمْتُ في الصُّغَرِ

واته: من كه ئيستا له ته مه نى پيري دام، بۆم دهركه وتووه و چاك نيگه يشتوم كه هه رچى زانست و زانياريه كه به گه ورده يي فيرى بووم، هه ر هه مويم بيرچۆته وه . به لام نه وه ي له ته مه نى مندا ليدا فيرى بوويم و له به رم كردبي هه ر له به رمه و به رم نه چۆته وه .

چواره م: پهره ورده ي كۆمه لايه تي (التربية الاجتماعية)

پهره ورده ي چواره م پهره ورده ي كۆمه لايه تيه كه ئه م مافه ي منداليش برتييه له وه ي فير بكرى چۆن پيژى كه سى له خۆى گه وره تر بگري، وه كو كه سوكارو مامۆستا و دراوسى، وه فير بكرى چۆن به ريگادا ده پروا و چۆن له ريگا ده به ريته وه و چۆن قسه ده كا و چۆن گوئ ده گريو به چ شيوه يه كه نان ده خوا و ئاو ده خواته وه و چۆن له ده رگا ده دا پيش چوونه ژووره وه، به لام به شيوه ي ليتووپه بوون نا، به لكو به ئامۆزگاريى جوان و قسه ي نه رم و، به دووباره كردنه وه ي ده يان جاره، تا وه كو فيرى په وشته جوانه كان ده بيت.

جاريكيان پيغه مبهري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له گه ل منداليك كه ناوى عه مري كوپى سه له مه بوو ناني ده خوارد، ئه م مندا له بچووكه ده ستي ده خسته ناو خواردنه كه وه و ده ستي تيوه رده داو له هه موو لايه كه وه ده بخوارد، پيغه مبهري خواش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زۆر به نه رمى و به هيواشى فيرى ده ستوورى نان خواردنى كرد و فهرموي: (يا غلام، سَمَّ الله وَكُلَّ بِمِمينِكَ، وَكُلَّ مِمَّا يَلِيكَ) (رواه البخاري ومسلم)، فهرموي: (پۆله گيان،

هرکاتى نانت خوارد، ناوى خوا بينه و بلئى بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، وه پۆله گيان له بهرده مى خۆته وه بخۆ دهست مهخه ره نه ملاولای خوارنه که وه! بهم شپوهيه، بهم زمانه شيرينه، ئادابى نان خواردنى فترى نه و مندا له کرد.

موسلمانان: هر له بهر وه ردهى کومه لايه تيبه که ده بئى مندا له رابهيتري له سهر دهر وون پاکی، له سهر زمان پاکی، که جوین نه دات و قسه نه گيتريته وه دوو زمانى نه کات و، هان بدرئى له سهر په وشته جوانه کانى تر. به لام به قسهى خوش و به ريگايه ک که قه ناعهت به مندا له که بکري، که نه مه په وشتى جوان و چاکه و پيچه وانه کيشى خراپه و تاوانه. جا نه گهر دواى ئاموزگار يکردنى کى زور مندا له هر له سهر په وشتى ناشيرين و گوفتارى ناپه واه به رده وام بوو نه و کاته پتويسته ته مبي بکري و ئاگادار بکريته وه. ئيمامى غه زالى (په حمه تى خواى لييت) ده فهرموي: مندا له نه گهر له سهر تاي گه شه کردنيه وه، نه و کاتهى زمانى به ته ووى فترى قسه ده بئى و چاک و خراپ ليک ده کاته وه، نه گهر له و کاته دا پشتگوئى خرا نه و له نه نجامدا مندا لئى په وشته خراپ و دروزن و هه سوود و قسه هيترو قسه به رو خوه لقورتيترو پيکه نينى نابه جي و فيلبازو بي شهرم دهر ده چيت! جا به هوى ته مبي کردنه وه (دواى نه وهى ئاموزگارى سوودى نه بوو) له هه موو نه و په وشته ناشيرينه ده پياريت.

به لام خوشه ويستان، دايکان و باوکانى به ريز: ئيمه که ده لئين پتويسته مندا له ته مبي بکري، ده بئى نه وش بلئين که مه به ست نه وه نيه مندا له فلاقه بکري و داخ بکري و وى لييدري که ئازاريکى زورى پيگات يان نه نداميکى لاشهى زهره ر بينئى، به لکو ده بئى ته مبي کردنى مندا له به ريگه يه کى زانستيانه بيت و پله به ندی له ته مبي کردنى مندا لدا په چاو بکري، بهم شپوهيه:

قوناغى يه که م: هرکاتى مندا له هه له يه کى کرد و تاوانى کى کرد، قسه يه کى ناشيرينى کرد، تر يه کسهر په لامارى مه ده و ده ست مه که به ليدانى، به لکو به عه ملى پاسته کى نيشان به ده و بوى پوون بکه وه، که نه و کرده وه يه هه له يه و نه و قسه يه خراپه و پاسته کى ئاوايه. پتي بلئى جاري کى تر ئاوا قسه مه که و ئاوا قسه بکه، ئاوا مه پۆو ئاوا بپۆ، نه گهر چه ند جاري نه مه ت له گه لدا به کاره يئاو سوودى نه بوو، مندا له که هه ر سوور بوو له سهر

هه لویستی ناله باری خۆی، ئهوا پێگای دووهم بگره بهر.

قوناغی دووهم: نیشاندانی قه مچی و دارو ترساندنی مندال، چونکه زۆر مندال ههیه هه رکه چاوی کهوت به نامتری لیدان، هه له کانی خۆی راست ده کاته وه پێویستی به لیدان نیه. پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فه رمویه تی: (عَلُّوْا السُّوْطَ حَیْثُ یَرَاهُ اَهْلُ الْبَیْتِ، فَاِنَّهُ اَدَبٌ لَهُمْ) (حدیث حسن صحیح الجامع)، واته: قامچی و داری لیدان له ماله کانتاندا هه لئاسن به جۆرتک ئه ندامانی ماله وه ببینن، چونکه به راستی نه وه ته مبی یه بۆیان.

که واته هه رکاتی منداله که ت لاساری یه کی کردو قه مچیت نیشاندان وازی له لاساری یه که هینا، ئیتر تۆش وازی لای بینه و لێی مه ده، نه گهر نه م پێگایه ش سوودی نه بوو، ئهوا بجۆ بۆ قوناغی سییه م.

قوناغی سییه م: گوئی پراکیشان، به لام به شیوه یه کی وانا که زهره ر له گوێچکه ی بده ی، به لکو ته نها وه کو ئاگادار کردنه وه به ئاگامینه وه ی که هه له ی کردوه. عه بدوللای کوپی بیشیری مازنی (په زای خوای لیبتیت) که صه حابی پێغه مبه ره صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ده فه رموی: من مندال بووم، دایکم بانگی کردم و هیشوو هه تر یه کی دامی که ببیه م بۆ پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ، منیش به رله وه ی بیگه یه نم، له پێگا لیم خوارد. کاتی گه یشتمه خزمه ت. هه زره ت و تر یه که م دایه ده سته، پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ سه یری هیشوو هه تر یه که ی کرد، بینی بۆل کیشم کردوه و لیم خواردوه، بۆیه گوئی پراکیشام و فه رموی: ئه ی فیل باز! ئه وه بۆچی نه و تر یه ت وای لیکر دوه؟! واته: پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ به م گوئی پراکیشانه ئه و منداله ی ئاگادار کردوه که کاریکی نابه جیی کردوه. بێگومان ئه و ئاگادار کردنه وه یه به گوئی پراکیشان ته ئسپرو کاریگه ری خۆی هه بووه و منداله که ده رسی لیه رگرتوه و ئه وه تا گه وره بووه و بۆته پیاو ئه م باسه ی هه ر له بیر و بۆمان ده گێر یته وه.

دایک و باوکی به پێژ: ئه گه ر گوئی پراکیشانی ش سوودی نه بوو، ئه و بجۆ بۆ قوناغی چواره م.

قوناغی چوارهم: له لاشه ی بدهی، به لام له سهرو له ده موچارو سكو سڼگی نه دهی، به لكو له ده ست و قاچی بدهی، به لام ده بی به شتیکی وا لیتی نه دهی كه زور به ئیش بی، یان شویتنیکی بشكیتنی، ههروه ها نابی له سی دار زیاتری لیږدهی. عومهری كوپری عه بدولعه زیز (په زای خوای لیږت) بۆ شاره كانی ده نووسی: ماموستا نابی له سی دار زیاتر له قوتابی بدات، چونكه نه وه ته مبی كردن نیه، به لكو ترساندنه!

ده بی ناگاداری نه وه ش بین كه نابی لیدان هه موو پوژی بیو به رده وام بی، چونكه زور به كارهیتهانی لیدان، هه بیتهی دایكو و باوك كه م ده كاته وه و كاریه گریه كه ی له ده ست ده دات، و پرای نه و شوینه واره خراپانه ی كه له گه شه ی ده روونی و فیکریی منداڵا دروست ده كات.

ئینجا ده بی نه و راستیه ش فه رامۆش نه كړی كه لیدانی منداڵ بۆ ته مبیكردنه وه ك خوئ بۆ چیشته، ههروه ك چۆن خوئ به شیوه یه کی كه م ده كړتته خواردنه وه و تامی خواردنه كه ده كوپیت و خوشی ده كات، لیدانی به سوودی به ره همداریش ئاویه، له بهر نه وه ده بی لیدان وه كو پتو یستیه کی په روه رده یی به كاری، نه ك وه كو تۆله كړدنه وه له منداڵ، یان دایكو باوك تووپه یی خو یان له منداڵه كانیاندا خالی بكه نه وه، به لكو ده بی دایكو و باوك زور خو بپارێزن له وهی كه له كاتی تووپه ییدا له منداڵ بدهن، به تایبته له و كاتانه دا كه دایكو و باوك له پاده به دهر له منداڵه كانیان تووپه ن نه وه هه ر نابی له و كاتانه له منداڵه كه یان بدهن، نه وه ك نازاری زوری پی بگه یه نن، چونكه مرقۆ له كاتی پقو تووپه بوونی زوردا سۆزو په حمی ته نانه ت به رامبه ر جگه رگۆشه ی خویشی نامیتنی، جا له وانه یه له و تووپه ییه دا وا له منداڵه كه ی بدات كه له پاشان زور په شیمان بی. وه بشزانن نه و منداڵانه ی كه زوریان لیږده درئ له كاتی گه وربه بوونی شدا منداڵی ترسنوك و لاواز دهرده چن و متمانه یان به خو یان نابیت و هه موو كات كزۆله و ترسنوك دهرده چن.

وه ناگادارین كه منداڵ و زه و جووله یه کی تیدایه كه پتو یستی به وه هه یه بجوولیت و یاری بكات، تا نه و زه یه صه رف بكات. كه واته: منداڵ نابی سه ركوت بكری به ته واوی، وه نه م جووله و زه یه ی ناو لاشه ی منداڵ كه به هارو هاجی پتو یسته له ناو به ری له منداڵیكه وه بۆ منداڵیكه تر جیاوازی هه یه، منداڵی وا هه یه نه و زه و جووله یه له لاشه یدا

که مه، هه موو کاتئ بیدهنگو له سه رخویه و به نه ده به وه داده نیشئ به بی نه وه ی لئی تووړه بی یان لئی بده ی، له هه مان کاتدا مندائی واش هه یه نه و وزه و جوو له یه له لاشه پدا زوره و پتویستی به وه هه یه هارو هاجی بکات و زور قسه بکات بۆ نه وه ی نه و وزه زوره صرف بکات. جا نه و منداله هه رچه ند لئی بده ی و نازاری بده ی له هارو هاجی خوی ناکه وی و بویه ده بی زیاتر نارامی له سه ر بگری و لیدان ته نها وه کو ناگادار کردنه وه بوی به کار بهینری.

دایک و باوکی به پیز: هه رکاتئ وه کو دوا رتگه چاره ناچار بویت که له منداله که ت بده ی، نه ویش له نه نجامی نه و لیدانه دا نازاری پتگه یشت، جا نه گه ر ناوی خوی هینا و لیت پاراپیه وه که له بهر خاتری خوا لئی نه ده ی، نه و پتغه مبه ری خوشه ویست صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ داوات لیده کات که واز له لیدانی بهینیت و ده ست له لیدانی هه لگریت. له مه شدا لا لیکردنه وه یه کی جوان هه یه، چونکه نه و منداله گه یشتوته قه ناعت که هه له ی کردوه و دواتر راستی ده کاته وه، یان گه یشتوته قوناغی نیش و نازاریک که توانای بهر گه گرتنی نه بیټ، یان گه یشتوته قوناغی دارمانی دهروونی یان ترسیکی زور.

ترمذی له نه بو سه عیدی خودرییه وه گپړاویه تیه وه که پتغه مبه ری خوا صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فه رموویه تی: (إِذَا ضَرَبَ أَحَدُكُمْ خَدَمَهُ، فَذَكَرَ اللَّهَ، فَارْفَعُوا أَيْدِيَكُمْ)، واته: نه گه ر یه کیکتان له خزمه تکاره که ی خوی داو نه ویش ناوی خوی هینا و گوتی له بهر خاتری خوا لیم مه ده، نه و ده ست له لیدان هه لگرن.

له وانه یه یه کیک بلئ: ناخر نه گه ر مندال به وه ی زانی، نه و نه و ناوی خوا هینانه وه کو هوکاریک به کار دینئ بۆ هه له اتن له سزادان و راهاتن له سه ر هه له و تاوان، هه موو جارئ هه ر هه له ده کات و که زانی لئی ده دریت ناوی خوا دینئ تاوازی لی بهینریټ و به م شیوه یه نه مه ده کاته فیلیک بۆ ده ریا زیون له لیدان.

له ولامدا ده لئین: تو وه کو نیماندار هه ر نه وه ت له سه ره که به گوئی پتغه مبه ری خوا بکه ی صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ، هه روه ها نه مه مانای نه وه شه که نه و منداله ناوی خوی له دل و دهرووندا گه وره یه، بویه هانا بۆ ناوی خوا ده بات کاتیک ده زانی باوکی یان دایکی

هه‌په‌ری توو‌په‌بووندا لێی ده‌ده‌ن. جا كه‌واته‌ با ناوی خوا هه‌ر به‌گه‌وره‌یی له‌دڵ و
 - م‌روونیدا به‌مێنێته‌وه‌و كه‌ناوی خ‌وای ه‌یتا وازی لێ بێته‌.
 داوا ده‌كه‌م له‌خ‌وای گه‌وره‌, كه‌ به‌ل‌وطف‌ و په‌حمی خ‌ۆی له‌په‌روه‌رده‌و پێگه‌یان‌دنی
 بۆ‌له‌كانماندا به‌و شێوه‌یه‌ سه‌ركه‌وت‌رومان ب‌كا كه‌خ‌ۆی پێی پازیبه‌..
 خ‌وای گه‌وره‌ ه‌یدایه‌تی گه‌نج‌ و لاوه‌كانمان بدات..
 پیره‌كان و دایك‌ و باوكه‌كان عاقیبه‌ت خێر كا..
 اللَّهُمَّ آمین ..

وتاری ژماره چه‌قده

مافی مندال

به‌شی هه‌شته‌م

قال الله سُبحانَهُ وَتَعَالَى:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَمْلِكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا

مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾

(التحريم 6)

قال رَسُولُ الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :

(حَقُّ الْوَلَدِ عَلَى الْوَالِدِ أَنْ يُعَلِّمَهُ الْكِتَابَةَ وَالسُّبْحَةَ وَالرَّمَايَةَ وَالْأَنْ يَرْزُقَهُ إِلَّا طَبِيبًا)

(رواهُ البيهقي)

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين إلى يوم الدين..

ئيمانداران و خواناسانی به پرتز: سه لام و په حمه تی خوا له هه موو لایه کمان بی.. خوای گه وړه به چاوی لوظفو به زهیی ته ماشامان بکاو له گونا می ئیمه و دایک و باوکمان خوش بی و پوله و نه وه کانمان صالح و سالار بکا.. آمین.

خوشه ویستان: له وتاری پابردوودا باسی هه ندیک له بواره کانی په وړه رده ی مندالمان کرد، که له پراستیدا ئیمه نه مه هه شت وتاره باسی په وړه رده کردن و پیگه یاندن و تیگه یاندنی مندال ده که ی، مانای وایه به پراستی مندال هه نه وه نیه فته ره و ماوه ی ته مه نی مندالی له مائی باوک و دایکیدا به سه به ریته و پاشان که چووه قوناغی هه رزه کاری و که نجیه تیه وه ئیتر په یوه ندیی به دایک و باوک وه نامینی و پیره وی ژيانی خوی ده گریته به ر، به لکو هه مندالیک هه به و چاوه وه ته ماشای بکری که ده بی چه ند سالتیک که ماوه ی ته مه نی مندالییه، دایک و باوک نه رکی به خپوکردن و نان و جلو به رگی مندال که یان بگرته نه ستو تا گه وړه ده بی، ئیتر پوژنیک له پوژان ئیشیان به په وړه رده و پیگه یاندنی پراست و دروست و موسلمانان هی مندال که یان نه بی، نه وه به پراستی نه و مندال له لایه ن نه و دایک و باوک وه زینده به چال کراوه و به ده ستی خویان کوشتوویانه، هه وړه کو ئیمه له م وه صیه تی سیه مه دا له خزمه ت ناموژگاری و پاسپارده ی خوای په وړه رده گاردا بووین که فهرمووی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾ (الانعام 151)، فهرمووی: نه ی دایک و باوک که کان: نه که ن مندال به چوکه کانی خوتان بکوژن له ترسی نه وه ی هه ژار بین و نان نی بی بیانده نی، چونکه خوا پرزی ئیوه شو نه و مندالانه ش ده دات .

جا نازیزانم: کاتی خوی پیش هاتنی نووری ئیسلام بو پوونا ککردنه وه ی تاریکیه کانی سه ر زه وی و ژيانی مرقایه تی، باوک و دایک که کان له ترسی نه وه ی نان و پتیخو و جلو به رگی مندال که انیان بو دابین نه کری ده یانکوشتن و به زیندوویی زینده به چالیان ده کردن. خوای گه وړه ش به م پاسپارده و وه صیه ته ناگاداری کردنه وه که نه که ن کاری و اه له بکه نه به لام نه مړو له خوا به زیاد بی له زقر به ی ولاتان و ولاتی ئیمه و شارو لادی ئیمه دا مه سه له ی بزوی ژيان و نان و خوراک، ناسان بووه و که سیک نی به مندالی خوی بکوژی

له ترسی نه وهی که له برسان بمرئو نانی منداله که ی پینه درئو به هوی نه وه وه برسی بی.

که واته: ده توانین نه مړو ته فسیری نه م وه صیه ته وا بکهین که خوی په روه ردگار وه کو له نایه ټیکي ترده فرموو یه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾, واته: نه ی ئیمانداران خوتان و مال و مندالتان له ناگری بلتسه داری دوزخ بپاریزن, خوی گوره لیره شدا بفرموئ: نه ی ئیماندارانی نومته ی محمد صلی الله علیه وسلم ناگاتان له منداله کانتان بی, به هوی پشت گوی خستن و لینه پرسینه وه په روه رده نه کردنیان و کول پتوه هله گرتنیانه وه منداله کانتان له ناو مه بن. به لکو وهرن بزانی خواو پیغه مبری خوا صلی الله علیه وسلم چیان فرمووه ناوا په روه رده یان بکه و له سر نه و پتیازه منداله کانتان گوره بکه, له بر نه وهی هر مندالتک له سره تای مندالیه وه په روه رده یه کی شرعیانه نه کریو گوی پینه درئو به ره لای کولان بکری, نه وه به راستی له گوره بوونیدا ده بینه مایه نه گبه تی و نه هامه تی بو زیانی خوی ه موو زیانی به دبه ختی و مالویرانی له تاریکی زیاندا کوتایی دیت و ه روه ها ده بینه ناگرو. زیانی دایک و باوک و خوشک و براو کومه لگای ده ورو به ریشی, وه خاک و میله ته که یشی ده سوتینئ! ده ی ئیماندارانی خۆشه ویست, نه ی دایک و باوک به پتیه کان, فرموون با له م وتاره شدا باسیکی تر له په روه رده ی مندال بکهین و درتزه به وتاری پابردو و بدهین که گوتان به شه کانی په روه رده بریتین له په روه رده ی ئیمانی و لایه نی بیروباوه, وه دووه م “په روه رده ی پرستن و عبادته کان, سییه میش په روه رده ی زانستی و فیکردن, چواره میش” په روه رده ی کومه لایه تی مندال.

له م وتاره شدا به شه کانی په روه رده ته واو ده کهین و ده لیم و بالله التوفیق:

پینجه م: په روه رده ی د پرونی (التَّوْبَةُ النَّفْسِيَّة)

په روه رده ی پینجه م که پتو یسته زور ناگامان لئی بی و مندالی لی بییه ش نه کهین بریتی یه له په روه رده ی پرونی, نه مهش به وهی که د پرونی مندال نازار نه درئ به شتیک که توانای ټیگه یشتنی نیه لئی, واته: ده بی: به زمانی مندالو به گویره ی ټیگه یشتن و حالیبوونی میشکی مندال قسه ی له گه لدا بکریو پرسپاری لیکری. با بزانی

خۆشەوېستمان تاجى سەرمان محمد المصطفى صلى الله عليه وسلم له و بارهيه وه چۆن
په فتارى له گه ل مندا لدا كردوه؟!

له غه زاي به دردا، له كاتيكدا صه حابه كان بۆ زياتر ئاگاداربون له سوپاي قورپه يش و
جۆرى چهكو كه لوپه ل سهربازيان چوون بۆ كه مين و مندا له شوانيكى قورپه يشيان به ديل
گرت، هيتاiane سهربازگه ي موسلمانان و دهرباره ي ژماره ي سوپاي قورپه يشى موشريك و دژ
به خوا، پرسياريان له مندا له كه كرد كه ژماره يان چهند كه سه، مندا له كه نه يده زانى
ژماره كيان بلى و به چاكي وولامى بۆ نه درايه وه. صه حابه كان و ايان زانى راستيه كه يان پى
ناليت بۆيه هه ندئ ترسانديان و ئازاريان دا، له و كاته دا پيغه مبهري خوا صلى الله عليه
وسلم هات بۆ لايان كه به راستى هه ر ئه و تاجى سه رو خۆشه ويسته زاناي راسته قينه ي
ده روون ناسيه، ليتيان نزيك بۆوه و فهرمووى: ئه وه چى له و مندا له ده پرسنو بۆچى لى
تووپه ده بن؟ عه رزيان كرد: قوربان لى ده پرسين ژماره ي سهربازه كانى قورپه يش كه بۆ
دزايه تى. موسلمانان له مه كه كه هاتوونه ده ره وه چهندن؟ چهند كه سن؟ چهند هه زارن،
پيمان بلى.. به لام ئه م مندا له راستيه كه مان پى ناليت.

پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرمووى: ئيوه وازى لى بينن. پاشان بانگى
مندا له كه ي كرده لاي خۆى و ده ستى به سه ردا هيتا و دلنه وايى كردو فهرمووى: ئه ي مندا لى
عاقل من پرسيارىكت ليده كه م، باشه ئه و سوپايه ي قورپه يش پۆژانه چهند حوشت
سه رده بن؟! چهند حوشت ده كه ن به خۆراكى ئه و پۆژه يان؟ مندا له كه به كسه ر
وولامى دايه وه و گوته: پۆژى وا هه يه ده حوشت سه رده بن، پۆژى واشه تو حوشت
سه رده بن. پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرمووى: ته واو تيگه يشتم! كه واته
سوپا كه ي قورپه يش له نى وان نۆسه د تا هه زار كه سه!

نيمانداران: ته ماشا كه ن، پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم زانى ئه و مندا له شوانه
له و ته مه نه كه مه دا، له ژماره ي هه زاران نازانيت، به لام توانا و تيگه يشتنى عه قلى ده رك
به ژماره ي ده يان ده كات، ده يانى چ شتيگيش؟! ده حوشت كه ژماردن لاي هه مو
مندا ليك ناسانه، ئه وه ش به هۆى گه رده يى لاشه ي حوشت ره وه.

نمونه‌یه‌کی ترتان بۆ باس بکه‌م له‌سه‌ر چاودێریکردنی ده‌روون و نه‌فسی منداڵو سه‌رکوتنه‌ نه‌کردنی له‌لایه‌ن پێغه‌مبه‌ری ئیسلامه‌وه صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم. صه‌حابه‌یه‌کی زۆر خۆشه‌ویست و به‌پێژ، که‌مه‌موو ته‌مه‌نی منداڵی له‌خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری خوادا به‌سه‌ر بردوه‌، ناوی نه‌سه‌ کوپی مالیکه (خوا لێی پازی بێ) بۆمان ده‌گێڕێته‌وه‌و ده‌فه‌رموئ: من منداڵ بووم، له‌مالی پێغه‌مبه‌ری خوادا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم ده‌ژایام و ئیشم بۆ ده‌کردن و پێویستی ده‌ره‌وه‌ی مالو شت کرپنی بازارو ئه‌ملاوام بۆ جێبه‌جی ده‌کردن. جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ته‌مه‌ن منداڵ بوو، گه‌لێک جار مالی پێغه‌مبه‌ری خوا ده‌یانناردم بۆ شتێک و ده‌یانگوت ب‌پۆ فلان ئیش بکه‌، یان فلان شتمان بۆ بکه‌، منیش که‌ له‌مال ده‌چومه‌ ده‌ره‌وه‌و چاوم به‌منداڵان ده‌که‌وت، له‌گه‌ڵیاندا داده‌نیشتم و ده‌ستم ده‌کرد به‌یاریکردن و ئیشه‌که‌م له‌بیره‌ده‌چۆوه‌، یان له‌بیرم ده‌چۆوه‌ که‌بۆ چییان ناردووم ده‌چووم شتێکم بۆ ده‌کپین که‌ئه‌وان داوایان نه‌کردبوو. جا کاتێ دره‌نگانێک ده‌چومه‌وه‌ ماله‌وه‌، خاووخیزانی پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم لێم تووڤه‌ ده‌بوون و ده‌یانگوت: باشه‌ بۆ ئه‌وه‌ت کپیوه‌ له‌جیاتێ ئه‌وه‌ی ئێمه‌ پێمان گوتی بیکه‌؟! یان بۆ نه‌چووی بۆ ئه‌و شوێنه‌ی ئێمه‌ ناردمانی بۆی؟! به‌م شیوه‌یه‌ لێم تووڤه‌ ده‌بوون و لۆمه‌یان ده‌کردم. به‌لام یه‌کسه‌ر پێغه‌مبه‌ری خوا (به‌دایک و باوکمه‌وه‌ به‌قوربانی یم) فریام ده‌که‌وت (چونکه‌ رَسُوْلُ اللّٰهِ له‌سنووری توانای تیگه‌یشتنی منداڵ چاک تیگه‌یشتبوو)، بۆیه‌ ده‌یفه‌رموو: وازی لێبنن، لێی تووڤه‌ مه‌بن، ئه‌گه‌ر له‌توانایدا بوایه‌ ده‌یکرد. واته‌: منداڵه‌ بۆیه‌ له‌بیری چۆته‌وه‌، یان لێی تێک چووه‌، ئه‌وه‌ش په‌یوه‌ندی به‌که‌می ته‌مه‌نه‌وه‌ هه‌یه‌و جێگای ئه‌وه‌ نیه‌ سه‌رزه‌نش بکری.

به‌لێ خۆشه‌ویستان: له‌مه‌وه‌ تێده‌گه‌ین که‌منداڵ خاوه‌نی توانایه‌کی فیکری و جه‌سته‌یی دیاریکراوه‌، داواکردنی بۆ ئه‌نجامدانی کاروباری وه‌ها که‌ له‌سه‌رووی توانای فکرو میشتک و لاشه‌و جه‌سته‌یه‌وه‌ بێت، وه‌ک چاندنی تۆوه‌ له‌هه‌وادا! هه‌روه‌ها ده‌بێ ئه‌وه‌ش بزانی که‌منداڵ بیری تێوه‌ ده‌بێ سه‌رکوت نه‌کری و پێگای ده‌ربڕینی بیروباوه‌ری خۆی هه‌بێ، تاوه‌کو خۆی لا بپه‌یژ نه‌بێ و متمانه‌ی به‌خۆی هه‌بێ.

صهحابی گه‌نج و شاره‌زار، عه‌بدوللای کوی ئیمامی عومەر (خوایان لی پازی بی) ده‌فهرموئ: جاریکیان که‌من ته‌مه‌نم مندال بوو، له‌خزمت باوکمدا چووینه خزمت پیغه‌مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ، که‌چووینه خزمتی ته‌ماشامان کرد وا‌چهند صهحابی له‌پیرو له‌گه‌نج له‌خزمتی پیغه‌مبهری خوادا دانیشتون و ده‌وری حه‌زرتیان ناوه و به‌پاستی نووو به‌ره‌کات له‌مه‌جلیسه‌که به‌رز ده‌بۆوه، ده‌فهرموئ: من و باوکیشم سه‌لاممان کردو چووین له‌شوینیکدا که‌چۆل بوو لیتی دانیشین و گویمان بۆ فهرمایشته‌کانی حه‌زرتی رسولُ الله گرت.

جا یه‌کیک له‌ئوسلوبه پڕ حیکمه‌ته‌کانی پیغه‌مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ بۆ پازاندنه‌وه‌ی مه‌جلیسو کردنه‌وه‌ی می‌شکو دڵ‌وده‌روونی گوینگر بۆ فهرمووده‌کانی نه‌وه‌بوو، گه‌لی جار پرساری له‌و که‌سانه ده‌کرد که‌گویتیان بۆ گرتوه، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وانیش قسه‌ی خویان هه‌بی و ئازادی پاده‌ربڕینی بۆ‌چونه‌کانیان لی زه‌وت نه‌کریت. عه‌بدوللا ده‌فهرموئ: جا هه‌ر له‌و مه‌جلیسه‌دا پیغه‌مبهری خوا به‌چاوه جوان و پڕ میهره‌بانیه‌کانی، سه‌یریکی یه‌که به‌یه‌که‌ی ناو مه‌جلیسه‌که‌ی کردو فهرمووی: خۆشه‌ویستانم، ئه‌ی هاوه‌له به‌پێژه‌کانم، پرسیاریکتان لێده‌که‌م کیتان زانیی وولام بداته‌وه، پرسیاره‌که‌شم ئه‌مه‌یه: (إِنَّ مِنَ الشَّجَرَةِ شَجَرَةً لَا يَسْقُطُ وَرَقُهَا وَإِنَّهَا مَثَلُ الْمُؤْمِنِ، فَحَدِّثُونِي مَا هِيَ؟!) فهرمووی: به‌پاستی دره‌ختیک هه‌یه له‌ناو دره‌خته‌کاندا هه‌چ کاتێ گه‌لا‌کانی هه‌لئاوه‌ریو، زۆر خۆپاگرو په‌گ داکوتراوه و هیزی ره‌ش‌با نایجوولینیت، ئه‌م دره‌خته وه‌کو ئینسانی ئیماندار وایه، ئیمانداریش ئاوا خۆپاگرو به‌عه‌زیمه‌ت و وره‌به‌رزو چاونه‌ترسو هه‌میشه گه‌شو دڵ‌کراوه‌یه. فهرمووی: ده‌ی پێم بلێن ئه‌و دره‌خته چیه؟! عه‌بدوللا ده‌فهرموئ: دانیشتوانی مه‌جلیسه‌که ده‌ستیان کرد به‌ناو‌بردنی دره‌خته‌کانی بیابان و شیوو دۆله‌کان به‌لام هه‌چیان وولامه‌که‌یان پاست نه‌بوو، منیش که‌مندال‌بووم له‌مه‌جلیسه‌که‌دا دانیشتبوم، یه‌کسه‌ر به‌می‌شکدا هات که‌ئو دره‌خته - داری خورمایه، ویستم قسه‌ بکه‌م و بلێم: ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا، من ده‌زانم ئه‌و دره‌خته چیه، ئه‌وه داری خورمایه، به‌لام که‌سه‌رم هه‌ل‌بێ ته‌ماشام کرد ئیمامی ئه‌بویه‌کرو عومهری باوکم دانیشتون، بۆیه شه‌رم کرد قسه له‌مه‌جلیسێکدا بکه‌م که‌ئیمامی ئه‌بویه‌کرو باوکمی تیا

دانیشتبن، نه‌وه‌بوو قسم نه‌کرد، پاشان پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمووی: ده‌ی مادام که‌ستان نه‌تانزانی نه‌و دره‌خته کامه‌یه، وا من پیتان ده‌لیم: نه‌وه دره‌ختی دار خورمایه. عه‌بدوللا ده‌فرموئ: جا کاتئ چوینه‌وه بق مال‌وه به‌باوکم گوت: باب‌ه گیان به‌خوا ده‌مزانی که‌نه‌و داره‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌رباره‌ی پرسپاری کرد چیه، ده‌مزانی داری خورمایه، به‌لام به‌خوا شهرم کرد تَوو نیما می نه‌بو به‌کر دانیشتبن و من قسه بکه‌م. حه‌زده‌تی عوم‌ر فرمووی: به‌لام پۆله گیان بزانه: (لَوْ قُلْتَهَا كَانَتْ أَفْضَلُ عِنْدِي مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ) (رواه البخاری)، فرمووی: به‌خوا نه‌گر بتگوتایه و قسه‌ت بکردایه له‌لای من خوشت‌ر بوو له‌وه‌ی که‌پانه خوشتری سوور که به‌نرخترین سامانه لای عه‌ره‌ب، هی من بویه. له‌م فرمووده‌یه‌وه تیده‌گه‌ین که‌ده‌بی منداڵ هان بدرئ بو نه‌وه‌ی له‌شوینی خو‌ی و له‌کاتی پیویستا با که‌سی له‌خویشی گه‌وره‌تر ناماده‌بی، شهرم نه‌کاو برپای به‌خو‌ی بی و قسه‌ی خو‌ی بکات.

خوشه‌ویستان: پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به‌رده‌وام هانی منداڵانی داوه‌که‌برپایان به‌خو‌یان بی و پشت سارد نه‌بنه‌وه و خو‌یان به‌که‌م نه‌زانن، نه‌وه‌تا جاریکیان خوشه‌ویست صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به‌بازاری شاری مه‌دینه‌دا ده‌پو‌یشت، ته‌ماشای کرد و منداڵیکی بچکۆلانه شت ده‌فروشی‌ت و هه‌ندی که‌لوپ‌ل و شتومه‌کی منداڵانه‌ی له‌به‌رده‌مدایه و به‌دیاریانه‌وه دانیشتووه، پیغه‌مبه‌ری خوا، که‌ته‌واو لی و رد بۆوه ناسیه‌وه عه‌بدوللای کوپی جه‌عفه‌ره که‌باوکی شه‌هید بووه و هه‌تیوه. پیغه‌مبه‌ری خوا زۆری پیخوشبوو که‌نه‌م منداڵه هه‌رچه‌ند ته‌مه‌نی که‌مه‌و هه‌تیوه و ده‌ست کورته، به‌لام سوال ناکات و ده‌ست پان ناکاته‌وه و له‌جیاتی نه‌وه دانیشتووه شت ده‌فروشی‌ت و کاروکاسپی ده‌کات، بۆیه سه‌لامی لی‌کردو له‌لایه‌وه دانیشت و ده‌ستی به‌سه‌ردا هیتاو فرمووی: یاره‌بی پۆله ته‌مه‌ن درێژبیت و خوی گه‌وره به‌ره‌که‌ت بخاته کاروکاسپیه‌که‌ته‌وه. به‌م شیوه‌یه هانی نه‌و منداڵه‌ی‌دا له‌سه‌ر کاسپی‌هه‌ل‌و‌متمانه‌ی به‌خو‌ی زیاد کرد.

ده‌با ئیمه‌ش چاو له‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌مان بکه‌ین و هانی نه‌و منداڵانه‌ بده‌ین که‌کاسپی هه‌ل‌و‌شه‌ره‌فمه‌ندانه ده‌که‌ن و دوعای خیریان بو بکه‌ین و متمانیان به‌خو‌یان زیاد بکه‌ین و به‌چاوی پێزه‌وه ته‌ماشایان بکه‌ین.

به پڙان: هر له پوره رده‌ی د هروونی منډال له نه‌گه‌ر قسه‌یه کی جوان و پټکوپټکی
 کرد ده‌بی لټی وهرگری: زانای به‌ناوبانگ مه‌جاشیع کورې یوسف گټراو په‌تیه‌وه
 که‌گوتویه‌تی: له‌شاری مه‌دینه بووم لای نیمام مالیک له‌کاتیکدا فتوای بڅ خه‌لک ده‌دا، له
 کاته‌دا محمدی کورې حه‌سن، که‌مندالیک تازہ پټگه‌یشتو بوو، له‌نیمامی مالیک
 پرسې: چی ده‌لټی دهریاره‌ی که‌سیک له‌شی پیسه‌و ناوی ده‌ست ناکه‌وئ خوی پی
 بشوات، ناو ته‌نہا له‌ناو حهره‌می مزگه‌وتدا هه‌یه؟ نیمامی مالیک فهرمووی: نینسانی له‌ش
 پیس بڅی نی‌په‌ بچټه‌ مزگه‌وته‌وه. منډال له‌گوتی: نه‌ی باشه چی بکات، وا کاتی نویژ
 هاتووه وچاویشی له‌ناوه له‌ناو مزگه‌وتدا هه‌یه؟! نیمامی مالیک فهرمووی: من ده‌لټم نابی
 له‌ش پیس بچټه‌ مزگه‌وته‌وه. به‌لام منډال له‌چند جاریک پرسیاره‌که‌ی دووباره‌کرده‌وه،
 ناچار نیمامی مالیک فهرمووی: نه‌ی منډال نه‌ی به‌ره‌ئی تو چی بکات باشه؟! منډال له‌گوتی:
 قوربان نه‌و که‌سه پټویسته له‌دهره‌وه‌ی مزگه‌وته‌که ته‌یه‌موم بکات و پاشان بچټه
 ناو مزگه‌وته‌که‌وه و ناو له‌ه‌وزی ناو حهره‌می مزگه‌وته‌که بیټټه‌ دهره‌وه و پاشان
 له‌دهره‌وه‌ی مزگه‌وته‌که خوی بشوات و له‌ش پیسی له‌سر خوی لابیات و نه‌مجا نویژه‌که‌ی
 بکات! نیمامی مالیک به‌سهرسورمانه‌وه فهرمووی: نه‌ی منډال چاوه‌گی جوان و زیره‌ک
 نه‌وه تو خه‌لکی کوئی؟ منډال له‌گوتی: قوربان خه‌لکی ئیره‌م (به‌په‌نجه‌ی ده‌ستیشی
 ناماژه‌ی بڅ زه‌ویه‌که کرد)، نیمامی مالیک فهرمووی: باشه تو که‌نه‌وه‌نده زیره‌کیت چوڼ
 درق ده‌که‌یت ده‌لټی خه‌لکی مه‌دینه‌م، به‌لام من باش ده‌زانم که‌تو خه‌لکی نه‌م شاره‌ نیت و
 تا ئیستا نه‌مبینویت؟ منډال له‌گوتی: قوربان من گوتم خه‌لکی ئیره‌م و ده‌ستم بڅ
 زه‌ویه‌که دریژ کرد، واته له‌م خاکه‌ دروست بووم، ئیت درقم نه‌کرده‌وه! نیمامی مالیک
 فهرمووی: نه‌م قسه‌یانت له‌وه‌ی پیشتر عاقلانه‌تر بوو، وه‌زیاتر سهرنجی پاکیشام،
 به‌پاستی تو نه‌گه‌ر له‌سر خویندن به‌رده‌وام بیت نه‌وه ده‌بی به‌زانایه‌کی به‌ناوبانگی
 نیسلام. پاشان نه‌م منډال لای نیمامی مالیک مایه‌وه و کتیبی (الموطأ)ی له‌خزمت نیمام
 مالیکدا خویندو له‌کوتاییدا بوو به‌یه‌کټک له‌و دوو که‌سه به‌ناوبانگی که‌مه‌زه‌بی
 نه‌بوچه‌نیفسه‌یان زیندو کردوته‌وه که (محمد و أبو یوسف)ن، محمد

نه‌م منډال له‌یه!

خۆشەويستان: خالتيكى تىرى زۆر گىرنگ كەپەيۈەندىي بەپەرۋەردەكردنى لايەنى دەروونىيۈ نەفسىي مندالەۋە ھەيە دەبىي ئاگامان لىيى بىي ئەۋەيە: نابىي مندال بىرسىندىي بەشتى سامناك، ۋەكو لەكۆندا مندال دەترسىندىرا بەشەلەبان و دىۋو خىۋو جنۆكە ۋەچەند شىتىتر، تا ئەۋەبوو مندالەكە لەترسان دەخەوت، كە بەپاستى ئەمە زۆر كاريگەريۋ شويىنەۋارى خراپ لەسەر دەروونى مندال بەجىي دىلي، تا ۋاي لىدىي لەتەمەنى كەۋرەيىشدا لەۋ شتانه دەترسىت و تارمايى و سامناكيەكەيانى ھەر لەبەرچاۋە. بەداخەۋە لەسەردەمى ئەمپۇشماندا دەزگاكانى پاگەيانىدن زۆر شىتى سامناك لەكەئالەكانيانەۋە بلاۋدەكەنەۋە، كەتەئسىرو كاريگەريى زۆر خراپى لەسەر دەروونى مندالان دەبىت، ۋەكو ئەۋ سىدىيانەي كەشەپو كوشتنو لەيەكتردانى تىدايە ۋەبەرچاۋى مندالەۋە لەمالەۋە لىدەدرىت، كە لەدوۋ پوۋەۋە زەرەر لەمندال دەدات:

يەكەم: ترس لەناخى مندالەكەدا دروست دەكات و لەۋانەيە شەۋانە لەخەۋدا بىتتەۋە بەرچاۋىۋ توۋشى ترسان بىت، ۋەكو ئەۋەي كەمندالتيك لەشارى سلىمانى، دۋاي ئەۋەي تەماشاي فلىمىكى شەپو كوشتنى كىردبوۋ، شىت بوۋ.

دوۋەم: ئەۋرۇپاۋ ئەمريكا، كەزۆربەي فلىمە سامناكەكان لەۋي دەردەچىن، لاي خۇيان قەدەغەيە مندال تەماشاي بىكات و ناھىيەن لەسەنەما گشتىيەكاندا كەژن و مندال تەماشاي دەكەن، نامايىش بىكرىت.

ھونەرمەندى شاتۇكارى ناسراۋ (حاجى مەكى عەبدوللا) دەلىي: كاتىي فىلمى كوردى (نۆزگىز بوۋكى كوردستان) م بىرد بۆ دەردەۋەي ۋولات، لەھىچ ۋولاتىكى ئەۋرۇپىي مۆلەتيان پىنەدام كە لەسەنەماي گشتى كەژن و مندال سەيرى دەكەن لىبىدىي. گوتىم: ھۆي چىە رىنگام نادەن؟! گوتىان: چونكە دىمەنىكى ترسناكى تىدايە، كەئەۋەيە مەپىك سەردەبىردىت و خويىنى لەبەر دەپۋات و پەلەقاژەي مەركىيەتى، ئەۋە دىمەنىكى ترسناكە بۆ مندال و توۋشى نەخۇشىي دەروونىي دەكات!!

بەلام بەداخەۋە لاي ئىمە نەك فىلمەكان ھەر مەپىان تىدا سەردەبىردىت، بەلكو نەك ھەر ئىنسانىك دەيان ئىنسانى تىدا دەكوژىي سەردەبىردىي ۋ تۆپ و فپۇكە لىي دەداۋ خويىن دەپژىۋ خانوۋ كاول دەبىي ۋ دۆزەخ بەرپا دەبىي! مندالى بەستەزمانىش

به بیاریه وه داده نیشی و چاوی به رامبه ری زه ق ده بی و میشکی تهحه مولی ناکات و له وانه یه شه وانه له خه ودا له زریکه بدات و تووشی ترسان بیی، نه مهش کاریگه ری خراپی یه که می ته ماشاگردنی فیلمی شه پرو کوشتن له لایه ن منداله وه.

کاریگه ری سلبی دوهم ئه وه یه: مندال کاتیک ئه و فیلمی شه پرو کوشتنه ده بینیت، مه ولی لاسایی کردنه وه یان ده دات، ئه ویش هه ولده دات لاسایی بکاته وه چون له مندالیک تر بدات، چون ئه ویش له به رزییه که وه خوی فری بداته خواره وه، ئه مانهش هه مووی به واقعی پوویندا وه، بق نمونه: (د. صالح آلونیان) که وتاریتژیکی سعودیه، له کتیی (صوت المنبر، ج 3، ص 159) دا چهند نمونه یه ک باس ده کات که له ولاتی سعودیه له ئه نجامی ته ماشاگردنی فیلمی شه پرو عه صابه پووین دا وه و پاشان چهند مندالیک تووشی ئه م کاره ساتانه بوون.

1 - مندالیک ته مه ن شهش سالان له سهربانی ماله که یانه وه خوی فری ده داته خواره وه و ده ست به جی ده مرئ، ئه م منداله پیشتریش چهند جاریک له شوینی به رزی وه کو سه رقالدومه و کورسی و ئه وانه وه خوی فری دا وه ته خواره وه، لییان پرسویه بچی و ده که ی؟ گوتویه تی: ده مه وی وه که ئه و پیاوه ی ناو فیلمه فیدیوییه که که له سهربانه که وه خوی فری ده داته خواره وه و ده فری، منیش ده مه وی واکم. سه ره نجام وای کرد و گیانی له ده ست دا!

2 - مندالیک ته مه ن هه شت سال، په تیک به بنمیچی خانوه که یانه وه هه لده واسی و له قورگی خوی توندی ده کات و کورسیه که ی ژیر قاچی خوی لاده بات و په ته که له قورگی توند ده بینت و چهند هه ناسه یه ک پیش مردنی، دایکی فریای ده که ویت و ده یهینیتته خواره وه، ئه م مندالهش چاوی له فیلمیک بووه که پیاویک چون ئیعدام ده کری و له سیداره ده درئ، نه میش لاسایی نه وی کرد و ته وه!

3 - مندالیک که له سه ره تای یه که می ته مه نیدایه، واته (3 - 5) سالانه له یه کیک له نه خۆش_____خانه کاند ده خه ویتیت، له بهر ئه وه ی تووشی نه خۆشیی عه موودی فه قهری بووه و مه ترسیی شه له لی لیده کریت به هوی ئه وه ی بریه کی له سه ر

کورسیه کی به رزه وه خۆی فپۆ ده دات و به له قه له پشتی براکه ی ده دات، گوايه لاسای فیلمیکی کاراتی و لیدان ده که نه وه!! که واته با ناگادار بین نه مجوره فیلمانه له مالد له بهرچاوی منداڵ لینه دهین بۆ نه وه ی تووشی مه ترسیی له و جۆره نه بین.

به لێ نه مه پهروه رده ی دهروونی منداڵ بوو که باسمان کردو ده بی زۆر گرنگی پی بدری و منداڵ وه کو نه مامیک چاودیری بکری و به پیتی پله ی فام و زیری و تیگه یشتنی قسه و په فتاری له گه لدا بکری.

شه شه م: پهروه رده ی لاشه یی منداڵ (التربیه الجسديه)

به لێ پیویسته له سه ر دایکان و باوکان و پهروه رده کارانی منداڵان، که زۆر گرنگی بدهن به پاراستنی ته ندروستی و لاشه دروستی مندا له کانیان و بیانپارێژن له هه مو نه خۆشییه ک وه و لێ به هیزبونی لاشه یان بدهن، نه مه ش له پێگای وه رزشی په و او به سووده وه.

پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم ده فه رموی: (حَقُّ الْوَلَدِ عَلَى الْوَالِدِ أَنْ يُعَلِّمَهُ الْكِتَابَ وَالسَّبَاحَةَ وَالرَّمَايَةَ وَالْأَرْزُقَهُ إِلَّا طَبِيبًا) (رواه البیهقی)، واته له مافی مندا له به سه ر دایک و باوکیه وه که فیری نووسین و خۆبندنه وه مه له وانی و تیره ندازیی بکه ن و هه روه ها نان و ناوی حه لال نه بی ده رخوا ردی مندا له که یانی نه دهن.

که واته پیویسته باوکی موسلمان هه ول بده مندا له که ی فیری نه م شتانه بکات و حکومه تیش کارناسانی بۆ بکات و خولی (خۆشنووسی، مه له وانی، نه سب سواری، شۆفیری، جۆره کانی تری وه رزش) بۆ مندا لان بکاته وه، وه کردنه وه ی نه م خولانه و دابین کردنی شوینی پیویست بۆی له دوو لاوه سوودی ده بیته:

یه که م: مندا ل فیری نه م وه رزشه به سوودانه ده بیته و له دوا پۆژدا سوودی لێ وه رده گریت.

دووه م: مندا ل به م شتانه وه مه شغوول ده بیته و دوور ده که ویتته وه له گه پانی کۆلان و فیری بونی قسه ی ناشیرین و به خـۆپایی به فیری دانی ته مه نی سپیه تی و سروشتی پاکی مندا لی!

هه روه ها بۆ نه وه ی مندا ل پابه ئتیرت له سه ر وه رزشی به سوود پیویسته پێشپه کێیان بۆ ساز بکری و خه لات به سه رکه و ته وه کان بدری، نه وه تا پیغه مبه ری خوا

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پېشېپرکښې پاکردنې له نيوان منډالاندا نه نجام دېدا، هه تا ماسوولکه کانين گه شه بکات و جهسته و لاشه يان به هيز بيت. بۆ نمونه: پيغه مېرې خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عه بدوللاو عوبه يدوللاو که ټيرې کوراني عه باسي ريز دېکړدو پاشان بۆ خۆي دوورده که وته وه بۆ ماوه ي چنډ مه تريک و پتي ده فېرموون: (مَنْ سَبَقَ إِلَيَّ فَلَهُ كَذَا وَكَذَا)، واته: هه رکه سيک زووتر بگاته لام نه وه و نه وه ي ده دمه ي! جا منډاله کانينش به په له رايان دېکړد بۆ لاي پيغه مېرې خواو هه ريه که يان هه ولې دېدا زووتر بگاته لاي، جا که ده گه يشته لاي پيغه مېرې خوا ——— صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، باوه شي بۆ ده کړدنه وه و ماچي ده کړدن و له ناميزي ده گرتن!

به ټي خوشه ويستان: نه مه شيان واجبي حکومه ته که نه و جوړه. ياريگايانه دروست بکات و شوين و کات و جوړي پاکردن د ياري بکات و خلات بۆ منډالي سهرکه و تنو ناماده بکات، که نه مجوره پېشېپرکښې و خلات و هرگرتنه چنډ سووډيکي تېدايه: يه که م: منډال هه ست به چيژو شادي و به خته وه ي ده کات، هه موو منډالک خۆي ناماده ده کات و هه موو تواناي به کار ديتنيت تا بگاته سهرکه و تن.

دووه م: به سهرکه و تن يان نه بړدنه وه ي پېشېپرکښې و، و هرگرتني خلات يان وهرنه گرتني، منډال له وه تېده گات و ده بې تېبگه يه نريت که ژيان له پاستيدا ناوايه، ژيان و هکړ نه و پاکردنه ململانې و پېشېپرکښې، هه ندي جار ئينسان ده ياته وه، هه ندي جار ديدو پيني. به لام له هه ر باريکدا ئينسان ده بې دوور بکه و يته وه له نه نانيه و خوپه رستي و تا کړه وي و بيو برواي به کومه ل ژيان گه شه پيدات. ليره دا دوو سهرنجم هه يه

يه که ميان: گه ليک جار ده بيستين که ده گوتري: منډالني نه م ولاته ژيانيان به فيرو پويشتووه و منډالني نه وروپاو نه مريکا و جيهاني يه که م، ژيانيان به هه شتي سهر زه وي يه (به تاييه ت هه ندي له وانه ي له دهره وه ي ولاته وه دينه وه نه م قسه يه ده که ن و زور جار ده يکه ن به په رخنه له سهر ئيسلام و ژياني موسلمانان)، له وولامي نه و جوړه قسه و باسانه دا ده ليم: هه رچه نده به و شيوه يه ش نيه يه که باس ده کړي و وا له خه لکي نيره ده که يه ندرې که منډالني نه وروپي و پوژناوايي له به هه شتدان، نه خير، به لکو زور به يان زور مه حروومن له باوه شو سوزي گه رمي دايک و باو کيان، به تاييه تي دايک، چونکه

لهوئ (به تاييهت بۆ دانىشتوانه كانى هاوولآتى خويان) چۆن پيويسته پياو نيش بكات،
 ئاواش پيويسته ئافره تيش كار بكات، ئەگينا نازين. جا منداڵ چونكه پوژانه دايكى
 له ئيشكردنه، له سۆزى دايكى بى به شه و دايهنگا به خيتوى دهكات، شهويش كه هاته وه دايكى
 ماندووه و حه و سه لهى له باوهش گرتنى نيه. كهواته منداڵ لهوئ هه رچه نده له لايه نى
 جهسته يى و ماديه وه خوشگوزه رانه، به لام له لايه نى سۆزو عاطيفه ى نتيوان دايكو منداڵ
 ويرانه. به لام له دينى ئيمه دار، له شه ريعه تى پيروزى ئيسلامدا، ئافرهت له هه موو قوناغه كانى
 ژيانيدا، جا كچ بى، يان ژن بى، خاوهن منداڵ بى، يان بى منداڵ، ده بى بژيوى ژيانى
 له لايه ن پياوانه وه (جا باوك بى يان برا بى، يان نه گه ر شوى كردبوو، له لايه ن
 هاوسه ره كه يه وه) بۆ دابين بكريو ژيانى مسۆگه ر بكري، خو به تاييهت نه گه ر دايكى منداڵ
 بوو نه وه زيڤه مافو حقوقي ده بى و پيويسته هه موو وه سائيلىكى خوشگوزه رانيى بۆ
 دهسته به ر بكري، بۆ نه وهى هه موو هۆشو هه ستو سۆزى ته نها لاي مندا له كهى بى و لتي
 دانه بري.

جا خۆتان به ويژدانه وه به راورد بكن، ئايا ئيسلام مافى ژنو مافى مندا لى داوه يان
 نه وروپاو جيهانى پوژناوا؟! وولامه كهى بۆ خۆتان.

سه رنجى دووه م نه وه يه: به راستى ئەم دينه ئيمه واته ژين، چونكه سه رتاسه رى
 ژينى ئينسان هه ر له دايك بوونه وه تا مردن له م دينى ئيسلامه دا له لايه ن خواى نه و
 دينه وه نه و پيغه مبه ره سه ره ره و سالاره ئيم ئيسلامه وه باسكراوه و، ژينى ئيمه
 موسلمان هه مووى به دين حيسابه. دين و ژين لاي ئيمه ئه هلى ئيسلام و نيمان دوو شتى
 له يه كتر جياواز نين، بۆ نموونه: هه ر له م فه رمووده ي پيغه مبه ره وه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 ته ماشاكه: چۆن پيغه مبه رى خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رمانى به باوك دا كه مندا له كهى
 فيرى نويز كردن بكات (كه نه مه په رستشو عيبادهت و دينه) به هه مان شيوه فه رمانى
 به باوك كردوه كه مندا له كهى فيرى خويندن و نووسين و مه له وانى و خوشنوسى و نه سپ
 سوارى و شوقيري تيره ندازى بكات و ناننى حه لال نه بى ده رخوا رديان نه دات. واته: نه مه ش
 هه ر دينه و به جى به جى نه كردن و ئيه مال كردنى، باوك تاوانبار ده بيت، وه كو
 نه وه كه تاوانباره كاتى مندا له كهى فيرى نويز ناكات. جا كه مندا له كانمان له م شتانه و له م

وهرزخانه بی‌به‌شن نه‌وه خه‌تای ئیسلام نیه، به‌لکو خه‌تای دوو چینه:

یه‌که‌م: باوک‌ان و دایکان، که ئیستاش زۆر باوک و دایک نازانن که نه‌مانه (مه‌له‌کردن و شو‌فیری.. هتد) به‌شیکن له‌دین و، پی‌غه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ نه‌مری پی‌کردون.

دوهم: حکومت" که شو‌پیتی یاری‌کردن و ئاسوده‌یی مندالان ته‌نها بۆ کوپو کچی لی‌پرسراوان و ده‌وله‌مندان دابین ده‌کات و پۆله‌ی هه‌زاریش که سووته‌مه‌نی شو‌پشه لی‌ی بی‌به‌شه!

حه‌وته‌م: په‌روه‌رده‌ی ره‌وشتی (التربیة الخلقیة)

په‌روه‌رده‌ی ره‌وشتی، به‌شی حه‌وته‌می په‌روه‌رده‌ی مندال، نه‌مه‌ش به‌وه‌ی که دایک و باوک و سه‌ره‌رشتیارانی مندال، هه‌ولیده‌ن بۆ چاندنی هه‌موو کارو کرده‌وه‌یه‌کی جوان و په‌سه‌ند له‌ناو دل‌وده‌روونی مندالدا، نه‌مه‌ش له‌و پێگایه‌وه که وه‌صفی کرداری چاکه‌ی بۆ بکه‌ن و به‌کرده‌وه له‌به‌رچاویدا نه‌نجامی بده‌ن و، دوورین له‌هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی نه‌شیاو لای منداله‌کانیان باسی نه‌که‌ن، وه‌کو هه‌ندی که‌س کاتی خۆی دزی کردووه که چی به‌فه‌خره‌وه له‌یه‌رچاوی منداله‌کانیدا ده‌یگێرتته‌وه.

جا به‌پاستی ده‌بی مندال، له‌ته‌مه‌نی مندالیدا دووربخ‌رتته‌وه له‌هه‌موو کارو کرده‌وه‌یه‌کی ناپه‌سه‌ند، وه‌کو جارێکیان پی‌غه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ چاوی لی‌بوو ژنیک بانگی کوپه‌ بچکوله‌که‌ی ده‌کات و ده‌لی: وه‌ره شتیکت ده‌ده‌می، پی‌غه‌مبه‌ری خوا به‌ژنه‌که‌ی فهرموو: ئایا نیازت وایه‌ هیچی بده‌یتی؟ گوتی: به‌لی، خورهای ده‌ده‌می. پی‌غه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فهرموو: (لَوْ لَمْ تُعْطِهِ لَكَتَبْتُ عَلَيْكَ كَذِبًا) (رواهُ أَبُو داود)، فهرموو: نه‌گه‌ر هیچت نه‌دایه نه‌وه درۆیه‌کت له‌سه‌ر ده‌نوسرا! بۆچی؟ له‌به‌ر نه‌وه‌ی ئه‌م منداله‌ش فیری درۆکردن ده‌بی له‌گه‌ل خه‌لکید.

جا له‌و خووپه‌وشته به‌رزو پێ به‌هایانه‌ی که ده‌بی له‌مندالییه‌وه مندالی له‌سه‌ر پابه‌پنرئ نه‌وه‌یه: مندال فیری حه‌لال‌خۆری و دوورکه‌وتنه‌وه له‌حه‌رام بکری، وا تیبگه‌یه‌نرئ هه‌رچی مالی خه‌لکه ده‌ستی بۆ نه‌بات و نه‌یخوات و هه‌لی نه‌کری، چونکه هه‌رکه‌سیک له‌مندالیدا له‌سه‌ر ده‌ست پاک‌ی و حه‌لال‌خۆری پاها‌ت به‌گه‌وره‌یی فیری حه‌رام خواردن نابیت.

برايەك بۆي گىرپامەۋە گوتى: كەندال بووم، جارىكيان ھىلكە مراۋىيەكم لەناو بېشەلانى دىيەكەماندا ھەلگرتەۋە بىرمەۋە بۆ مالەۋە نىشانى دايكم دار، دايكم يەكسەر بەخۇيدا كىشاۋ گوتى: ئاي كۆيىر بىم، تازە كۆپەكەم كۆيىر دەيىت! بەترسەۋە گوتى: دايە بۆچى كۆيىر دەيىم؟! گوتى: بۆلە ھەركەستىك ھىلكەى مراۋىۋ قازو قەلى خەلك دەست لىيدا، خۋاي گەۋرە كۆيىرەكە، تاۋەكو كۆيىر نەبوۋى خىراكە بېۆ نە ھىلكەيە لەشۋىنى خۇى دابنىۋە! دەلئى: منىش بەپەلە چووم لەشۋىنى خۇيدا دامنايەۋە ئىتر جارىكى تر دەستم بۆ ھىچ شتىكى خەلك نەبرىدو فيعلەن وام دەزانى كۆيىر دەيىم!

ھەى ئافەرىن دايكى دلسۆزو لىزان چۆن كۆپەكەى فىرى دەست پاكى كرد. ئەى خۆ زۆرەشتان ئەۋ بەسەرھاتە مەشھورەتان بىستۋە كە جارىكيان دىك دۋاي چەندىن جار لەگىرانى لەسەر دىزى، لەلايەن حكومەتەۋە فەرمانى ئىعدامو لەسىدارەدانى دەردەچى، پىش ئەۋەى بېچىتە ژىر پەتى سىدارە پىي دەلئىن: دۋا ۋەصىيەتۋ دۋاكارىت چىيە؟ دەلئى: دەمەۋى دايكم بۆ بىنن چاوم پىي بىكەۋى. بەلئى دايكى پىرو بەتەمەنى بۆ بانگ دەكەنو دەلئى: دايە گيان ۋا چاوت لىمە پاش چەند دەقىقەيەكى تر لەسىدارە دەدرىم ۋ بۆ دۋاجار چاوت پىم ئاگەۋىتەۋە، تو خوا با بۆ ئاخىر جار زىمانت ماچ بىكم، زىمانت بىتە دەۋەۋە. دايكىشى كەفرمىسك لەچاۋى دەبارى زىمان دەردىنئى كە بەحىساب كۆپەكەى ماچى بىكات، بەلام كۆپە زۆر بەتۈندى گاز لەزمانى دايكى دەگرىپو پىيا دەنووسى، ھەرچى دايكى ھاۋار دەكاۋ پۆلىس ھەۋلەدەن ۋاز لەدايكى بىنئى، ھەر بەرى ئادات ھەتا سەرى زمانى دايك دەقرتىنئى!! حاكىم دەلئى: ئەى دىزى نامەرد، ئەۋە تو ئەۋ دايكە بەستەزىمانەت بۆ ۋا لىكرد؟ سەرەپاي جەرگ سۈوتانى بۆ پۆلەى بىۋەفائى ۋەك تو، كەچى زىمانىش قىرتاند؟! دىزەكە گوتى: جەنابى حاكىم لۆمەم مەكەو گۆيىم لىيگرە! من مندال بووم، پۆزىكيان ھىلكەيەكم لەكولانە مرىشكەكەى مالى دراۋسىكەمان دىزى ھىنامەۋە بۆ لاي دايكم، دايكم زۆرى پىخۇشبوۋ، لىي ۋەرگرتىم بۆى كردىم بەھىلكەۋىقۇن، بەم شىۋەيە ھەموو پۆزى يەك دوو ھىلكەم دەدىزى لەگەل دايكم دەمانخواردو دايكم دەستخۇشى لىدەكردىم، سەرەنجام چالاكىم لەھىلكەدىزىنەۋە گۈاستەۋە بۆ مرىشك دىزىن ۋ پاشانىش گىسك ۋ مەپو بىزى مانگاۋ زىن ۋ ئاخىرى ۋ ئىستا لەسەر دىزى لەسىدەرە دەدرىم، جا زمانى

دنيكم منى گەيانده ئەم پۆژە پەشە كە بە دىبەختى دونيا و قىيامەتى كردم، ئەگەر يەكەمجار كە هەيكەكەم لە مالى دراوسىكەمان دزى، دايكم بىترساندمايه و قسەى پى بگوتمايه و بەو زمانەى هانى ئەدامايه، ئەوا منىش تووشى دزى كردن ئە دەبووم، بۆيه پتويستە ئەو زمانەى ئەویش ئاوا بە سزا بگات!!

بە ئى خۆشەويستان: ئەمە نموونەى پەرورەدەى نادروست، پەرورەدەىك كە لەسەر ئەساسى دىنى پاكي ئىسلام نەكړى. بەلام با بزانهى ئەو كە سانهى كە لە منداڵىيەو لەسەر دەست پاكي و حەلالخۆرى پاهىنراون، چۆن موفتيك بوون، لەبەر ئەوەى زۆر باش بزانه، هەركەسيك لە منداڵيدا چۆن پەرورەدە بكړى، لەگەورەييشدا ئاوا دەرەدەچى و زۆر زەحمەت گوراني بەسەردا دى، شاعير زۆر جوانى فرمووه كە دەلى:

قَدْ يَنْفَعُ الْأَدَبُ الْأَطْفَالَ فِي صِغَرٍ وَلَيْسَ يَنْفَعُ عِنْدَ الشَّيْخَةِ الْأَدَبُ
إِنَّ الْغُصُونَ إِذَا قَوْمَتْهَا اغْتَدَلَتْ وَلَكِنْ تَلِينَ إِذَا قَوْمَتْهَا الْخَشَبُ

شاعير دەفرموى: بەپاستى پەرورەدەو پىگەياندى منداڵ، لەكاتىكدا هيشتا لەسەرەتاي تەمەنى منداڵىدایە زۆر بەسوودەو جىگای خۆى بۆ دواپۆزى ئەو منداڵە دەگړى، بەلام لەكاتى پيريدا هەرچى ئامۆزگارى و پەرورەدەو ئەدەب بەئىنسانى بەتەمەنى بلێى سوودى پىناگەيەنى و خوويەك گرتوويەتى بەشیری تەركى ناكات بەپیری. هەرورەكو چۆن شۆپەبى ناسك چۆنت بوى ئاواى لێدەكەى، بەلام كەبوو بەتەختەو كۆلكەدارو ووشك بوو ئیتر چۆن بارى گرتوو دەستكارى ناكړى و تەوئى ئالوكۆپ بەسەر شىوەكەيدا بىنى دەبى بيشكىنى!!

فیعەلەن منداڵیش لە منداڵيدا فریای نەكەوى و پەرورەدەى جوانى نەكەى تازە لەگەورەبيدا ناتوانى راستى بكەیتەو.

با بزانهى منداڵانى سەلەفى صالح چەند دەست پاك و حەلالخۆر بوون (حارثى محاسبى) منداڵ دەبى، بەلای هەندى منداڵدا تىپەرى كە لەبەردەم مالى خورمافرۆشيكدا ياريان دەكرد، ئەویش راوہستاو سەيرى منداڵەكانى دەكرد، خاوەن ماله كە ھاتە دەرەوہو هەندى خورماى پىبوو، بەحارثى گوت: پۆلە بۆ خۆت ئەم خورمايه بخۆ، حارث گوتى: بۆچى ئەو خورمايانە چىن؟ كابرأ گوتى: من خورما لەپياويك

کړې هه نډیک له خورماکه ی که وته خواره وه و منیش هلمگرته وه، تر بڼ خوت بیخو. حارث گوتی: ئایا نه و کابرایه دهناسیته وه؟ گوتی: بهلئ، حارث که گوتی له وه بوو سهیری منداله کانی کرد که یارییان ده کردو گوتی: ئه ری مندالینه به پرهنی نیوه، نه م پیاو پیره موسلماننه؟! منداله کان گوتیان: بهلئ. حارث پوښتو نه و ناوه ی به جی هیشت. کابرای خورما فروش که وته شوینی هه تا گرتی و پیی گوت: به خوا له ده ستم دهرناچیت هه تا نه وه ی که له ناخندایه به رامبه رم پیم نه لیتیت. حارث گوتی: مامه پیره، نه گهر تو موسلمانیت داوا له خاوه نی نه و خورمایانه بکه بیانباته وه بڼ خوی، تا پرگارت بیی له زیانو خراپه کاری، هه روه ک چوڼ کاتئ زور تینووته داوی ناو ده که ی به شوین ئاودا ده گه پتی، ئاواش داوا له و کابرایه بکه که بیت خورماکانی به ریته وه! نه ی مامه پیره، خوت به موسلمان ده زانیت و حه رامیش دهرخواردی مندالانی موسلمانان ده دهیت؟! پیاوه پیره که دهرسیکی گه وره ی له قسه ی نه م منداله حه لال خوره ده ست پا که وه رگرت.

نیمانداران: به کیکی تر له پره وشته گرنگو پر بایه خه کان که پیویسته له مندالییه وه مندالی له سره راپه ټنری بریتییه له سینه پاکي و زمان پاکي و قسه نه گپړانه وه، ده بی دایک و باوک و دهر و بهر مندال وا راپه ټنن حه ز به قسه گپړانه وه و جاسووسی کردن له سره خوشک و براو هاوړیکانی نه کات.

مامی نیمام نه حمده نامه ی دهنارد بڼ هه نډیک له والییه کان دهر باره ی بارودخی به غدار، تا خه لیفه لیی ئاگادار بیت، جاریکیان به نیمام نه حمده که نه و کاته مندال بوو، وه برزای خوی بوو، نامه که ده نیری، نیمام نه حمده به و مندالییه بیی له وه کرده وه که نه م نامه یه بڼ کار به دهستان نووسراوه نه وه کا قسه ی پاشمله ی تیدابی و جاسووسی بی به سره خه لکییه وه و زیانی موسلمانانی تیدابی، بویه له پښگادا فری دایه ناو ئاوی دیچله وه و نامه که ی له ناو برد! نه م هه لویسته به رزه ی نه م منداله جیگای سهرنجی زور له زانایان و که سانی خاوه ن فیراسه ت بوو، ته نانه ت هه یثه م کوپی حه نبل فهرمووی: نه گهر نه م کوپه بمینیت ده بیت به لکه به سره خه لکی سرده مه که یه وه. فیلعن واش دهرچو، بوو به یه کیک له موجه هیدینی نه م دینه.

کوتایی وتاره که مان به پارانه وه یه کی هه پره می کوپی حه بیان دینین که فهرموویه تی:
 (خوایه په نات پی ده گرم له خراپه کاری پی پوژگارێک که مندالیان تیدا یاخی ده بیته و،
 گوره کانیا ن تیدا پلان و ته له که یی داده نیتن و نه جه لیان تیدا نزیک ده بیته وه)..
 یار په بی خوایه په حهمان پی بکهیت و هیدایه تمان بدهیت و گه نچ و لاوه کانمان صالح
 بکهیت و سه رفرازی دونیا و دوا پوژیا ن بکهیت..
 اللَّهُمَّ آمین

سەرچاوه‌كان

- 1 - قورئانی پیرۆز .
- 2 - ته‌فسیری ئاسان، بورهان محمد آمین، چاپی چواره‌م، 2002.
- 3 - ژنو می‌ردی ئیسلامی به‌خته‌وهر، محمود مهدی اسلامبولی، وه‌رگێڕانی: نه‌وا محمد سعید، چاپی دووه‌م، 1997
- 4 - تاج الأصول، وه‌رگێڕانی: نوری فارس، چاپی یه‌که‌م، 1989
- 5 - به‌رنامه‌ی پێغه‌مبه‌ر بۆ په‌روه‌رده‌ی منداڵان، محمد نور سۆید، وه‌رگێڕانی: سه‌هام به‌رزنجی - پێدار نه‌حمه‌د، چاپی یه‌که‌م، 2001
- 6 - چۆنیه‌تی هه‌لس‌وکه‌وت کردن له‌گه‌ڵ خه‌لکی، دیل کارنجی، وه‌رگێڕانی: عُمَر توفیق الخطاط، چاپی یه‌که‌م .
- 7 - رووناکی رَبِّ الْعَالَمِينَ - روونکردنه‌وی منه‌اج الطالبین، عبدالله عبدالعزیز هه‌رت‌ه‌لی، چاپی یه‌که‌م، 2002 .
- 8 - عومه‌ری کوپی خه‌طاب، حبیب محمد سعید، چاپی یه‌که‌م، 1996
- 9 - پۆزنامه‌ی یه‌کگرتوو - یه‌کگرتووی ئیسلامی کوردستان ده‌ری‌ده‌کات، ژماره‌کانی: 439 - 442 .
- 10 - کۆیاسه‌کانی میحراب، شه‌مال موختی، به‌رگه‌کانی: 1 - 6، 2002 .
- 11 - به‌ره‌و په‌روه‌رده‌ی ئیسلامی، نه‌دازیار عُثمان محمد رَشید، چاپی سێ‌یه‌م، 2002
- 12 - فقه السنّة، سَيِّد سابق، ط 1، 1971
- 13 - الفقه المَنهْجی عَلَی مَذَهَب الإمام الشَّافعی، الدکتور مصطفى الخنّ - الدکتور مصطفى البُغا - عَلَی الشَّرْیجی، دار الإحسان، ط 1، 1998
- 14 - مع الأنبياء في القرآن الكريم، عَفِيف عَبْد‌الْفَتْاح طَبَّارَة، ط 6، 1978
- 15 - مِثَّة قِصَّة وَقِصَّة، محمد آمین الجندي، مَكْتَبَة النّجّاح .
- 16 - إحياء عُلُوم الدِّين، أبي حامد محمد الغزالي، دار التقوى للتراث، ط 1، 2000.
- 17 - رَوْضَة الخُطَبَاء، الدکتور مصطفى مراد، دار الفجر، القاهرة، ط 1، 2002.
- 18 - صَوْت المَنبِير، الدکتور صالح محمد الونيان، دار الصمعيي، الرياض، ط 2، 1997.

وہ صیہ تی چوارہم

داوین پاکی

﴿وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ﴾

ووتاری ژماره ههژده

داوین پاکی

بهشی یهکهه

قال الله سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى :

﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾

(الاسراء 32)

قال رَسُولُ الله صَلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :

(لَا يَخْلُونَ أَحَدُكُمْ بِأَمْرَأَةٍ إِلَّا مَعَ ذِي مَحْرَمٍ)

(بُخَارِي وَمُسْلِم)

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين
إلى يوم الدين..

نیمانداران و خواناسانی به پرتیز، پشتیوان به خوی گه وره له م وتاره دا ده چینه خرمهت
وه صیهت و پاسپاردهی چواره م له و (ده) وه صیهت و پاسپاردانهی خوی په روه ردگار بۆ
نومه تی محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، که نه م وه صیهتی چواره مه ش، گه وه هری نایه تی
﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ (الاسراء 32)، واته نزیکی گوناوه
تاوان مه که ون چ نه وهی ناشکراو دیاره “ چ نه وهی که شاراووه په نهانه. فاحیشه
به تاوانیک ده گوتری، گوناوه که ی گه وره بی، جا کردار بی، یان گوftar بی، وه کو زیناو
بوختانکردن به نافرته تی داوین پاک ی بی ناگا، جا زینا کردنه که به ناشکرا بی یان به نهی تی.

عه ره به کان له سهرده می نه زانیاندا، زینا کردنی نهی تی یان به لاوه ناسایی بوو، به لام
زینا کردنی به ناشکرایان به لاوه کاریکی خراب بوو، نیت خوی په روه ردگار هه ردوو
جوړه که ی یاساغ کردن، وه کو له سووړه تی نه عـراف (نایه تی 33) دا ده فـرموئ:
﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْأُنْثَىٰ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ
تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا﴾.

خوښه ویستان: له م وه صیهت دا خوی گه وره فـرموئ: نه ی عه بدو به بنده کانم، نزیکی
فاحیشه و داوین پیسی مه بنه وه، واته: نه ک هر داوین پیسی نه که ن و زینا مه که ن، به لکو
هر نزیکی شی مه بنه وه، چونکه که نزیکی بوو یته وه سهره نجام ده که ویته ناویه وه. که واته:
جوانترین ناو نیشان که بۆ نه م وه صیهت ی خوی گه وره ی هه لېږترین بریتیه له (داوین
پاک ی)، له بهر نه وهی نایه ته که نافرـموئ: زینا مه که ن و زینا تاوانی وایه و سزای وایه،
به لکو ده فـرموئ: نزیکی به دپـره و شتی و داوین پیسی مه که ونه وه. که واته: نینسان چۆن بی
بۆ نه وهی تووشی موقه دیما ت و پتـشه کییه کانی داوین پیسی نه بیت؟! نه وه یه داوین
پاک بی.

به پرتیزان: شتی کی حاشاه لنه گرو به لگه نه ویسته که نینسان به سهرهات و پوودای
که سانی پتـش خوی و زه مانی خوی، چاکترین وه سیله و هوکاره بۆ نه وهی نینسان
به خویندنه وه و گوی لیکرتنیا ن به ره و چاکه و مر دایه تی و جوامیری هه نگاو هه لگری و

لهه له و خراپه ی خراپه کارانیش دهرسو عیبرهت وهریگری، بویه له م وتاره دا زورتر پښت بهروداوه راستو دروسته کان ده به ستین که له باره ی داوین پاکیه وه بومان ده دویڼ، ده فرمون به دل له گه لماندا بن.

نیمانداران: ووتاره که مان له م به شانه پیکدیت إنشاء الله:

1 - کاریگری نیمان و ترسی خوا له سهر داوین پاکیه نیمسان.

2 - به رویومی داوین پاکیه.

3 - سهره نجامی به دره وشتان.

خالۍ یه که م: نیمان چوڼ ده بیته هوۍ نه وه ی نیمسان له به دره وشتی به دور بیت و نیمسانیکۍ داوین پاک بی! وه چوڼ به هیزیو پولاۍ نیمان وا ده کات که نیمسانی به دره وشتیش فیزی داوین پاکۍ بی له که سانی داوین پاکه وه.

نیمانداران: با همومان به دل گوۍ بو نه م به سهراته بگرین که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بومان ده گپړته وه، که له سهرده می نومه ته کانی پیشوودا پرویداوه.

خوښه ویستمان صلی الله علیه وسلم ده فرموی: عابیدیکۍ گوشه گپړو پاریزگارو خواناس هه بوو له نه شکوتی شاخیکدا ده ژیا که نزیک گوندیک بوو. نه م عابیده له گه ل خواپه رستییه که یدا نیمسانیکۍ دیندارو عالمو شاره زابوو، به ته وای مانای که لیمه خواپه رست بوو، بویه له و که سانه بوو که پازی نه ده بوو له پوڅی قیامه تدا لغاوی ناگرین بکړته ده می وه حزی ده کرد خرم و هاوولاتیانی نه بنه سوته مهنی جهه نه م.

بو نه م مه به سته هه فته ی یه ک دوو پوڅ ده هاته ناوایی و خه لکه که ی کوده کرده وه و ناموژگاریی ده کردن و باسی هه میشه یی قیامه ت و که موکوپی و کورنۍ ژیاۍ دونیای بو ده کردن، باسی نه خلایۍ جوان و خو پاراستن له داوین پیسی بو ده کردن.

به لۍ، نه م کاره ی عابید بیووه مایه ی خوښحالۍ خواپه رستان و نیمانداران، به لام بیوه میړده زمه یه کیش بو گیانی شیطان سیفه ته کانی ناوایی. زوریان پی ناخوښ بوو که خه لکی له داوین پیسی دوور ده خسته وه و بو نه خلایۍ جوان و داوین پاکۍ بانگی ده کردن، له ناو خوۍ اندا ده یانگوت: باشه بو واز له و خه لکه ناهینۍ، خو هه رکه سه و ده چپته قه بری خوۍ. تا سهره نجام هه موو عه رقه خوږو هه وه سبازو هه موو نه وانه ی که ناواتیان راپواردنی

ناره‌واو داوین پیسی بوو، کزبونووه و کونگره‌یه‌کیان سازکرد، بۆ ئوه‌ی بتوانن ده‌می عابید بیه‌ستن و له‌ولات شاربه‌ده‌ری بکه‌ن، هه‌رکه‌سه‌و پای خۆی ده‌رپری، یه‌کێ ده‌یگوت: پەت بخه‌ینه‌ ملیو سه‌مه‌ی بشکێنن، گوتیان: ئه‌م پایه‌ په‌سه‌ند نه‌، چونکه‌ ئه‌وانه‌ی خوشیان ده‌وێ له‌سه‌ری هه‌لده‌ده‌نی و زیاتر لایان خوشه‌ویست ده‌بێ و ئیمه‌شی له‌ئاواییدا پێ ناشیرین ده‌بین، ئه‌م پایه‌ په‌سه‌ند نه‌.

یه‌کێکی تر گوتی: بابنه‌ینه‌وه‌ شه‌و بچین بیکوژین و تیرۆری بکه‌ین، گوتیان: ئه‌م ره‌ئیشه‌ په‌سه‌ند نه‌، چونکه‌ ئیمه‌ ده‌مانه‌وێ پرسیوای بکه‌ین و شوین که‌وتوانیشی پوویان نه‌یه‌ت له‌دوای ئه‌مه‌وه‌ باسی حه‌یاو پاکێو چاکی بکه‌نه‌وه‌، به‌م جۆره‌ کوشتنه‌ پله‌ی به‌رز ده‌بێ و خه‌لکی گۆره‌که‌ی ده‌که‌ن به‌نه‌زرکه‌.

یه‌کێکی تر گوتی: من شتی که‌ هاتووه‌ به‌خه‌یاڵمدا، من وا ده‌زانم ده‌بێ ئه‌م کاره‌ به‌ژن بکه‌ین، ئه‌وه‌ی ئیمه‌ ده‌مانه‌وێ ته‌نیا ژن ده‌توانێ ئه‌نجامی بدات. گوتیان: چۆن؟! گوتی: ده‌بێ ئافره‌تێکی بێ‌په‌وشتی داوین پیسو به‌په‌واله‌ت جوان و کارامه‌ په‌یدا بکه‌ین، پاره‌یه‌کی زۆری بده‌ین و بینیرین بۆ ئه‌شکه‌وتی عابید، تاوه‌کو بیه‌خه‌له‌تین و تووشی زینای بکات، ئه‌وسا له‌کاتی زیناکردنه‌که‌دا ده‌چین به‌سه‌ریانداو پەت ده‌خه‌ینه‌ ملیو کیشی ده‌که‌ین بۆ ناو ئاوی و به‌خه‌لکی ده‌لێن: ئه‌مه‌ ئه‌و پیاوه‌یه‌ که‌ به‌خه‌لکی ده‌گوت له‌خوا بترسن، ئه‌مه‌ش له‌خواترسانه‌که‌ی خۆیه‌تی که‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و ئافره‌ته‌ داوین پیسه‌دا ده‌ستی تێکه‌ڵ کردووه‌. هه‌موو به‌جاریک گوتیان: به‌راستی به‌چه‌که‌ جووله‌که‌ی راسته‌قینه‌ تۆی. فیه‌لن نه‌خشه‌که‌یان کرد به‌کرده‌وه‌، ئافره‌تێکی زۆر بێ‌په‌وشتی هه‌تا بلێی جوانی مه‌کریازیان دۆزییه‌وه‌ و پاره‌یان دایه‌ و کاره‌که‌یان پێ پراگه‌یاندا، ئه‌ویش ئاماده‌ی خۆی ده‌رپری بۆ ئه‌نجامدانی ئه‌و کاره‌ و له‌خشته‌بردنی عابید. هه‌موو زۆر دلخۆش بوون گوتیان: ئه‌م ژنه‌ به‌م جوانی و فیه‌لبازییه‌یه‌وه‌، ئه‌گه‌ر هه‌ر په‌لێکی عابید به‌ده‌ست فریشته‌یه‌که‌وه‌ بێ له‌خشته‌ی ده‌بات! هه‌موو به‌کۆمه‌ڵ له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌دا به‌ره‌و ئه‌شکه‌وتی عابید به‌پێکه‌وتن، خۆیان له‌نزیک مزگه‌وتی عابیده‌که‌ له‌پاڵ شاخه‌که‌دا شارده‌وه‌ و به‌ژنه‌که‌شیان گوت: تۆش له‌ده‌رگای ژوره‌که‌ بده‌و بلێ غه‌ریبم و ڕێگه‌م لێ تێکچوو، له‌پێی خوادا جێگه‌م بکه‌ره‌وه‌ با په‌ق نه‌به‌وه‌، ئه‌ویش له‌خواترسه‌و به‌زه‌یی پێتدا دێته‌وه‌ و ده‌رگات لێده‌کاته‌وه‌ و که‌چووشیه‌

ژورده وه خۆت ده زانی چی ده که یت.

به لئی، دنیا شه وه، سارده، به فر به باوه ده باری، ئافرهت له ده رگا ده دات، عابید به سه رسوپمانه وه ده لئی: کچی به بهم شه سارده له ده رگا ده دات؟! ژنهش ته قه ته قی ددانی دیت و ده لئی: غه ریه م و پیم لی تیکچوو، خه ریکه له ناوده چم بۆ خاتری خوا ده رگا که م بۆ بکه ره وه. عابیده که له ده نگه که ده سه له میته وه له دلی خۆیدا ده لئی: نه م ده نگه ده نگه ئافره ته و من که سم لا نه، چون پینگا بده م ئافره تیکه نامه حه رم بیته ژورده وه بۆ لام. ژنه کهش هه ر هاواری ده کرد: به قوریانه په حمی خوات له دلدا بی ئاخروا خه ریکه من ده مرم. عابید له دلی خۆیدا گوته: نه گه ر ده رگای لینه که مه وه سه رما ده یکوژی و منیش ده به مه هاو به شی نه و قه تل، خوا به فریام بکه وه له به لاو فیتنه به پارێزه. عابید ده رگای کرده وه ژنه به ره و ئاگره که پایکردو خۆی گه رم کرده وه، پاشان وه کو مار که سه په تیه که ی نامینئ به رگی زیاده ی له به ر خۆی دامالی، به له نه چه ولار به ره و پووی عابید پویش و گوته: به قوریانت بم چه ند عیباده تی جوان ده که ی، نه و هه موو عیباده ته ت چون بۆ ده کری؟! عابید سه ری به رز کرده وه و چاوی به چاوی ئافره ته که که وت. عاشقی بوو! دلی پیکرا، گیرۆده ی نه وین بوو! عابید عیباده تیکه زۆری هه به، به پراستی چه ند سه له به دل له خوا ترسا وه، خوا ی گه ورهش زولم له کهس ناکات، چونکه له یه که م پۆژی سه عیباده ت کردنی وه خوا ی مه به ست بووه، خوا ی گه ورهش له و کاتی ته نگانه به دا فریای ده که ویت و ده رووی لیده کاته وه.. بۆیه عابیدی خواناس به کسه ر ئاگری بلنسه داری دۆزه خی به رکه وته وه، نه و ئاگره ی سووته مه نیه که ی ئینسان و به رده، تاوانبار تیدا سزا ده چیژی و نامری، هه رچه ند هاواری مالیکی پاسه وانی دۆزه خ بکات و بلئی: پیاوی چاکه تکام بۆ بکه به لکو نه مرم و پزگارم بی، به لام بی سووده و وولامی به وه ده دریته وه که نه وه جیگه ی هه میشه بیته. مردن نه! نه و چه هه نه مه ی که دۆزه خیه کان هاوارده که ن ده لئین: نه ی ده رگا وانه کانی دۆزه خ هاوارمان بۆ بکه ن، ده نگمان به خوا بگه یه نن، تا ته نیا پۆژی سزیمان له سه ر سووک بکات! به لام بی سووده و پیاوی ده گوتری: بیده نگ بن، جیگه تان دۆزه خه و نه ویش خراپترین جیگه به. به لئی، عابید به مجۆره دیمه نی چه هه تنه م و بلنسه و سزاو ئازاره کانی ده هینا به وه پێش چاوی خۆی، ئینجا به خۆی ده گوت: هه ی

ناره زووی دهر وون تۆ حەزت لێیە لەم ئافرەتە نزیک بیتەو، منیش حەزم لێیە، بەلام من
 خۆم بۆ لەبەر ناگری جەهەنتەمدا ناگیرئ، ئەگەر تۆ دەلێی خۆم بۆ دەگیرئ، من تاقیت
 دەکەمەو، تەنها ئو پەنجەیم دەخەمە سەر گپی چراکە و ئەگەر لەبەر ئەم ناگرەدا
 خۆت بۆ گیرا، مانای وایە لەبەر ناگری جەهەنتەمیشدا خۆت بۆ دەگیرئ. ئا لەم کاتەدا
 پەنجەیکە خستە سەر گپی ناگرەکە و قرچە قرچ دوو کەل بەرزبۆو، گوشت و پەنجە
 پیستی سوتا لای نەبرد، تا بپهۆش بوو، بە پشتدا کەوت، ئافرەتیش ھەر چاوی بریووتە
 عابیدو بە هیوای ئەو یە ئەو ی پیتی سپێردراو ئەنجامی بدات. عابید دیتەو ھۆش و
 دەبینیت ناره زووی دهر وونی ھەر داوای ئو بێ شەریعە دەکات. ئینجا پەنجەیکە تری
 دەبات بۆ سەر ناگرەکە و لای نابات تا جوان دەسووتێ و لە تاو ئازار دەبووریتەو، دوبارە
 دەکەوتەو بە پشتدا، بەلام ھەر لەگەڵ دیتەو ھۆش خۆی، ناره زووی دهر وون داوای
 لێبوردنی لێدەکات! بۆ ئەو ی دەستی لە بنی ھەمانەو دەرئەچێ و پوزەردی لای خوا
 نەبێ، پەنجەیکە تری دەباتەو بۆ سەر ناگرەکە و لای نابات تا دەبووریتەو. بەمبۆرە
 ھەتا ھەر دە پەنجە ی ھەردوو دەستی دەسووتیتێ و دەبووریتەو! ئافرەتیش کە چاوی
 بە عابید دەکەوێت ئاوا پەنجەکانی خۆی دەسووتیتێ و سەرنجێکی ئافرەت نادات و تەنها
 جارێکی ش دەوای یە کەمجار ئیتر بۆی نەپوانیو و بۆ نابوانئ، لەملاشەو بۆنی گوشت و
 پیستی سووتاو چرە دوو کەلی ئەمانە ژوورە کە ی پرکردووە، ئافرەت زەندەقی دەچێ و
 خەریکە زیڕە دەکات و لە پەنایە کەو دەکەوئ! لەملاشەو ناره زوو پەرسەکان ھەر
 بەتەمای ئەو بوون گپی چراکە کز ببێ، یان بکوژیتەو و بەزمیکێ پۆمانسیانە دروست
 ببێ.. بەلام خۆ گپی چراکە ھەر بە شەوقتر دەبێ. چاوە پوانی زۆری بۆ ھێنان و پەتی
 سەبریان پچری و خۆیان بە دەرگای ژووری عابیددا داو شکاندیان و چوونە ژووری، بەو
 هیوایە عابیدی خواناس ئافرەتی داوین پیسی لە ئامیز گرتبێ و ئەمانیش پەت بخەنە ملی
 عابیدو راپیکیشن بۆ ناو ئاوی و نابووی بەرن! بەلام کە چوونە ژوورەو چیان بینی؟!
 شتێکیان بینی کە ھەرگیز چاوە پیتی نەبوون، تەماشایان کرد و ژوورە کە پر بوو
 لە دوو کەل و بۆنی گوشتی سووتاو، ئافرەتی بە دێخەتی چارەپەشی لە خوا دووریش لە ولاو
 کەوتوو و بە حال نووزە ی دێ و پەنگی بزپکاوە، لێوی باری گرتوو، عابیدی بە حەق

خواناسیش له ولاره كه وتوو له تاو په نجه كانی ده نالیتن. چونه لای نافرته گوتیان: ها چیت به چی كرد؟! نافرته كهش دهستكرد به جنتو پیدان و قسه پت گوتیان گوتی: ئیمه ی به دبه خت له بهرام بهر ئیمانی به میزی ئم خواناسه وه سر له بهر دان نه بی هیچمان بۆ نه ماوه ته وه، ویستان به می منوه ئاپوی ئم پیاوه ببه، به لام ئیمانی عابید به میتر بو، منیستان بهم ده رده برد، هزار گوناو یه ك توبه، هیوادارم خوی گه وده به پرهمی خوی له گوناوی رابردوم خوش بیو بۆ له مه ودا هیدایه تم بدات و راگیراوم بكات له سر خوا به رستی!

به ئی ئیمانداران: له بهر كه تی داوین پاكی عابیده وه، ئو نافرته داوین پیسهش توبه ی كردو پیگای داوین پاكانی گرت بهر، والله الحمد.

خوشه ویستان: ئهمه ی عه رزم كردن دووه زار سال زیاتر له مه بهر پووی داوه، به لام ئایا تو بلتی له م سهرده مه دا، له م پوژگار ه دا كه سهرده می تیکه ل بوونی بی سنووری کوپو كچه گه نچ و لاوه كانه، له م سهرده مه دا له لای خوانه ناسان باسكردنی داوین پاكی و خوپاراستن له زیناو بی پره وشتی به دواكه وتوویی و كونه به رستی له قه له م ده دریت، ئایا میشتا خه لكانیک ه ن كه وه كو عابیده كه نه ك هه ر بهر وه به پره وشتی و زینا ناپۆن و هه ولی بۆ نادهن، به لكو نه گه ر هاته ژیر نوینی خه وتنه كه شیانه وه له بهری راده كه ن و نه فره تی لیده كه ن؟! بۆ ولامی ئم پرسیاره فرموون با به یه كه وه گوئ له به سه رهاتی دووم بگرین كه پیشكه شتانی ده كه م، هه رچه نده ئم پوداوه یان له گه ل پوداوه كه ی پیشووی عابیده كه دوو هزار سالیان بهینه، به لام ئهمه یان له ساله كانی (1980) به دواوه پووی داوه كه بۆ ئم سهرده مه له پوداوی عابیده كه گرنگتر و سه رسوپهینه رته.

ماموستای به ریز، حه سه ن پینجوتینی، به م شیوه یه پوداوه كه مان بۆ ده گپرتنه وه، فرموون با ئیمهش گوئی بۆ بگرین:

له زانكۆی به غدا، له كۆلیجی كشتوكال، كورپکی موسلمانانی زۆر له خواترس و زاناو زیره ك، له گه ل كچیکێ مه سیحیی زۆر شوخ و جوان و پیشكه وتوو ده بنه هاو پۆل. له سالی یه كه مه وه به رده وام كچه مه سیحیی كه هه ولی ئوه ده دات كه له كوپه موسلمانانه كه نزیک بیته وه و سه ره نجام ببیته هاو سه ری، به لام به هیچ شیوه یه ك ئم كوپه موسلمانانه بۆی

ناپوانئو زؤر دووره پهریزی لیده کات. بهم شیوهیه ده پون تا ده چنه سالی سئیه می
 خویندنی زانکوه، کچه که ده زانی کوپه که هیچ بوی ناپوانئو ناماده نیه پوی تیکات،
 زوی پی عاجز ده بی، نه مجا هه ولده دات بزانی شهوانه نه کوپه موسلمانان له کوئ
 ده میتته وه (تبعن کوپو کچه که هه ردوکیان مالی باوکیان له ده ره وهی شاری به غدا
 بووه)، دوی ماوهیه ک چاودیریکردن بوی پون ده بیتته وه که له گه په کی فزلی شاری
 به غدا له گه ل براده ریکی تریدا ژوریکری بچوکی به کری گرتووه و تیایدا ده زی. پوزیک
 که ده زانی براده ری کوپه که پویشته وه و نه کوپه موسلمانان به ته نه یه، خوی بۆ
 ناگیرئو له دوانیوه پویه کدا خوی ده کات به ژوری کوپه موسلمانان که دار، ده ست بۆ ده رگا
 ده بار، ده رگا دانه خراوه، چونکه پاره و پولیکیان نه بووه و خویندکاران له کس نه ترسان
 تا ده رگا داخن. ده رگا ناواله ده بی، کچه ته ماشا ده کا وا کوپه له سر قهره ویله کی
 خه وتووه و سوپاکه شی له ته نیشته وه داگیرساوه! کچه شهرمی لا نامیتئو به نه سپایی
 خوی ده کات به ژیر به تانی کوپه که دار، کاتی کوپی نیماندار گرمایی به له شی ده کات
 خه بری ده بیتته وه، ده بینئ کچه که له ته نیشته وه پاکشاوه، چای ده گلوفئو
 له قهره ویله کی دیتته خواره وه اعود بالله من الشیطان الرجیم ده کات، له سره تاوه وا
 ده زانی خوه، دوی که ده زانی خه و نیه و راسته قینه یه، پوی تیده کات و ده لی: بۆچی
 هاتوویت؟! ههسته بۆ ده ره وه با عزیه تت نه دم! کچه ش زؤر لی ده پاریته وه که دلی
 نه شکینئو دهستی له گه ل تیکه لاو بکات، به لام کوپه به گوئی ناکات و لی توپه ده بی و
 ده یه وی به زؤر بیکاته ده ره وه! کچه که ده زانی به قسهی خوش و پارانه وه ناواتی
 نایه ته دی، ده ست ده داته چه کی هه په شه و گوپه شه و ده لی: من ده میک بوو له هه لیکی ناوا
 گونجاو ده گه رام، نیستا دوی سئ سال که هاتوته به ردهستم هه روا به ناسانی له دهستی
 نادم، نه گه به گویم نه که ی نه وا هاوار ده که م و ده قیزینم و ده لیم: نه م گورگی که
 له پیستی مه پدا خوی نیشان ده دات منی به فیل بانگ کردووه بۆ ئیره، کچی ده یه وی
 دهستی تاوانم بۆ دریز بکات و هه وا و هه وه سی خوی به من تیر بکات، نه و کاته نابرووت
 ده چی و کس برپا به راستیی تو ناکات، جا ئیر که یفی خوته، تا کار له کار نه ترازووه
 به گویم بکه. کوپه که ش دهستی که ده که ویتته نه ملو دهستی که تری ده که ویتته نه ولا،

نازانى چى بىكات، ئەم كارە كارىكە ئىنسان ئىمانەكەى دەدۆپىتىنى ئەگەر ئەنجامى بىدات، گوناھىكى ئاسان نىيە، بۆيە كۆپە گەنجە خواناسەكە تىادەمىتىنى، لەپرا خوا دەىخاتە دلىيەو كەقسە لەگەل دلدودەروونى كچەكەدا بىكات بەلكو لەو سەرگەردانىيە پىزگارى بىيىت و پىنگاى راست بدۆزىتەو. بۆيە دەست دەبات و پەنجەى شاىيەتمانى دەخاتە سەر سۆپاكەو قرچەقرچ پىست و گۆشتى پەنجەى كۆپە دەسووتى. كاتى كچە چاوى بەو حالە دەكەوئى دەزىكىنى و ھەلدىت و بەگريانەو دەردەچى بۆ مالىەو لەناو جىگادا دەكەوئى. كۆپى خواناسىش دەكەوئىت و دەبوورىتەو، پاش ئەوەى كە بەھۆش خۆى دىتەرە تەماشاش دەكات كچە لەو ناوەدا نەماو، سوپاسى خوا دەكات كە لەو فىتنەيە پىزگارى بوو، ھەرچەندە نازارى سووتاندنى پەنجەكەى ناسۆرى كرد بەلدودەروونىدا، بەلام ئەوەى زۆر پىخۆشتەر بوو لەوەى كە ھەموو گيانى بەناگرى دۆزەخ بسووتى.

بەپىزان: ئىستادەچىنە لاي براى كچەكە و بزانىن چۆن باسى موسلمان بوونى خۆى و خىزانەكەى دەگىرتىتەو بەھۆى پووداوى ئەم خوشكەيانەو. ئەم براى كچە ناوى (شەمىزە)، دەلى: ئىمە سى براو خوشكىكىن، باوكو دايكىشمان ماونو لەژاندان. ئەم خوشكە تاقانەيەمان لەزانكۆى بەغدا لەكۆلىجى كشتوكال، قۇناغى سىيەم دەىخوئىتەر، پۆزىكىيان كەچومەو مالىەو، دايكم گوتى: خوشكەكەت لەبەغداو ھاتتەوھو نەخۆشە، گوتم: چىيەتى؟ گوتى: نازانم، بەلام زۆر تىكچوو! منىش چووم بۆ لاي و گوتم: خوشكە گيان ئەو چۆنە وا لەم كاتى دەوامەدا لەبەغداو ھاتوويتەو، ديارە زۆر نەخۆشەيت، ھەستە با بىتەم بۆ لاي دىكتۆر. گوتى: كاكە گيان سوپاست دەكەم، مەن نەخۆش نىم! گوتم: چۆن تۆ نەخۆش نىت، خۆ پەنگ بەپووتەو نەماو! گوتى: بىرەا بكە نەخۆش نىم، تىكايە وازم لى بىتە.

بەلى، سى پۆز لەناو جىگادا كەوت، نان و ئاوى بۆ نەدەخوار، پازىش نەبوو بىيەين بۆ لاي دىكتۆر، ھەر دەيگوت: نەخۆش نىم. دەمانگوت: ئەى باشە كەنەخۆش نىت بۆچى وات لى ھاتووە؟! وولامى نەبوو" جگە لەنازانم! ھەموومان داوامان لەدايكمان كرد بەلكو ئەو بزانى چىيەتى و خوشكەكەمان لەدەست نەچى، دايكىشم بەتەنيا لەگەلدا دادەنىشى و زۆرى بۆ دىنى و سەر دەنىتە سەرى، ناخرى خوشكەكەم دەلى: چى بى لەنىو ھاراو

بئى، من سى سالىھ عاشقى كورپىكى موسلمان بوم لەپۆلەكە ماندائو تەواوى بەسەرھاتەكە بۆ دايكى دەگىرپىتەوہ.. ئەم براگەرەيە دەلى: كاتى دايكم ئەمەى بۆ گىرپايەنەوہ، زۆرمان پى سەير بوو، چۆن لەم سەردەمەدا، لەناو زانكۆدا، موسلمانى وا ھەيە، كچىكى پۆشنىبرى تازەپىگەيشتووى گاۋر ھەزى لى بىكاتو گويى پى نەدا! ئەمە دەبى چ موسلمانىك بى؟! ئەو موسلمانانەى من بىنيومن ئەگەر لەئىمەى گاۋر خراپتر نەبن، ھىچ لەئىمە چاكتىر نىن! براى كچە دەلى: ئەندامانى خىزانەكەمان ھەمويان دانىشتىبون، منىش پىشنيارم كرو گوتم: خۆشەويستى ئەو كورپە داۋىن پاكە چوۋە بەدلىدا ھەرچەندە بەرەوپوۋ نەمدىوہ و نازانم ناۋىشى چىيە، چونكە تا ئىستا ئىنسانى وا پاك داۋىنم نەبىنيوہ، ئەمەى ئەو لەبەرى پاىكردوۋە بۆ پزگارىبون لى پەنجەى خۇى سووتاندوۋە، خەلكى بۆ دەست كەۋتى خۇيان دەسوۋىتىن، پارەى بۆ خەرج دەكەن، ئەم ولاتو ئەو ولاتى بۆ دەكەن! لەبەر ئەو ئەگەر ئىۋە پازىين، من دەمەۋى ئەم خوشكەى خۇمانى لى مارە بكەين. ھەمويان پىيان باش بوو، گوتيان: ھەرچەندە دىنەكەشمان جىاۋازە، بەلام بۆ ئەۋەى كچەكەمان لەدەست نەچى پىمان خۆشە. ئىنجا ناۋىشانى كورپەكەم لەخوشكەكەم وەرگرتو پۆشتم بۆ كۆلچەكەيان، لەناو قوتابىيەكاندا چاۋم دەگىپار، بەو ناۋىشانەى خوشكم دابوۋمى دۆزىمەۋە، ھەتا بلىى كورپىكى جوانى پىكوپىك بوو، دەستى پاستى بەلەفاف پىچرابوو، چوۋم بۆ لايو گوتم: زەھمەت نەبى ھەندى ئىشم پىتە. خۆم پى ناساندو باسى خوشكەم بۆ گىرپايەۋە گوتم: لەبەر ئەۋەى تۆ ئەۋەندە جوامىرو داۋىن پاكى، ھىچ پىم كەمى نىە كە بەدەمى خۆم خوشكەم پىشكەش بكەم. ئەۋىش گوتى: زۆر مەمنوۋى ئەو ھەستە پاكەم، بەلام دەبى لىم بىۋورى چونكە ناتوانم مارەى بكەم. گوتم: بۆچى؟! گوتى: ئاخىر ئەو خوشكەى ئىۋە مەسىحيەو من موسلمانم، گوتم: دەى خۆ من وام بىستوۋە كەدىنى ئىسلام پىنگاى ئەۋە دەدات كەكورپىكى موسلمان بىتە ھاۋسەرى كچىكى مەسىحى. گوتى: بەلى ئەۋە پاستە، بەلام من دەمەۋى مندالەكانى داھاتوومان بەو جۆرە پەرۋەردە بكرىن كەخۆم دەمەۋى، بەلام خوشكى تۆ مادەم ھاۋىرو باۋەرم نەبى، بەو جۆرەى كەدەمەۋى مندالەكانم بۆ پىتاگەيەنىت، لەبەر ئەۋە ناتوانم لەگەلىدا بىمە ھاۋسەر، مالتان ئاۋابىو زۆر مەمنوۋم! گوتم: تۆ دەتوانى قەناەت بەو خوشكەمان

بکهیت و موسلمانى بکهیت؟! گوتى: له وانهیه. گوتم: دهى بپیاربى نیمهش پښگای موسلمان بوونى لینه گرین. گوتى: منیش دوو جار مه منوونم. بهم شیوهیه له گه ل کورده دا هاتینه وه بۆ مالى خویمان. باوکم و دایکم و خوشکم و هرسى براکه دانیشتن. کورده دهستیکرد به قسه و قسه کانی له دل و دهر و روونیه وه ده هاتنه دهر، له بهر نه وه به دلمان وه دهنیشت و ده بووه نه خش.. سهره تا باسى گهره یی و ده سه لاتی خوای بۆ کردین، به ده لیل و به لگه وه، ئینجا باسى تاكو ته نهایی خواو پاش نه وه باسى جوانی نیسلام و گهره یی پیغه مبهری نیسلامی بۆ کردین و نه به خته وهریه ی که موسلمانى راسته قینه له دنیا دا تووشی ده بیت پیش قیامهت و زیند و بوونه وه و وهستان له باره گای خواداو خووشی به ههشت و ناخووشی دۆزه خی بۆ کردین، وامان لیها ت لهم جیهانه وه په روازمان کردو وامان ده زانی که له پوژی قیامهت داین و نامه ی کرده وه مان دراوه ته ده ستمان و چاوه پوانین به ره و دادگای خوا بپریین، پیش هه مومان دایکم و باوکم موسلمان بوون، ئینجا خوشکم شایه تمنای هینا، پاشان نیمهش هرسى براکه موسلمان بوون، خوای گهره به هوی نه و گه نجه داوین پاکه وه هیدایه تی داین و خستینه سهر شارپگه ی به خته وهری، هه ره له وه مجلسه پیروژه دا ماموستایه کی ناینی نیسلامان بانگ کردو خوشکه که مان لى ماره کرد. نیستا هاوسه ری به کترین و مندالیکیشیان بووه ناویان ناوه (محمد)، به ناوی نه و پیغه مبه ره سه ره وه سالاره ی که ئالای یه کتاپه رستی گرت به دهسته وه و مرقایه تی له چالی قوولی نه گبه تی و داوین پیسی هینایه دهره وه و به ره و لووتکه ی کامه رانی و به خته وهری برد.

نیماندارانی به پښ: ئایا ئینسان له به رامبه راوا هه لویتیکه وه چی بلئ، ئایا دروسته بلئین: جگه له پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَام)، که سی تر له به رامبه ر فیتنه ی ژنه وه خوی بۆ ناگیرئ؟! ئایا دروسته بلئین نه وه ی لاو و گه نج بوو خوی بۆ ناگیرئ؟! مه گه ره وانه ی که وتوونه ته ساله وه و پیر بوون؟ ئایا دروسته بلئین به س خه لکی زه مانى زو و نه وه یان له ده ست هاتووه، چونکه کۆمه لگا خراپ نه بووه و ئافره ت به ئاشکرا پروت و قووت نه بووه، به لام نه مرق هه رگیز شتی وا نابئ و که س نه یه خوی بۆ بگیری؟! چونکه نه مرق کۆمه لگا خراپ بووه و ئافره تان له هه موو شوینیک له به رچاوی پیاواندان؟! .. نه مانه هه مووی قسه ی

پيسايي، و ميزاو دهر دیني و له هه موو له شی خوی هه لده سوئو بۆ خوی چەند جار له بۆگەن دەر شیتەوه، ئەمەش بۆیه دەکات بۆ ئەو هی که ژنه که بهم حاله وه ببینی و له بهر چاوی بکهوئو وازی لی بینی و لهو گونا هه گوره پزگاری بیی. به ئی، که دیتە دهر وه ئافره ته که بهو حاله وه دهیبینی، لووتی خوی دهگری و ده ئی: هه ریتستا بپۆره دهر وه مال و حال ت پيس کردم. هه ر که له مال هه که دیتە دهر وه مندالانی ئەو کۆلانه که بهو شتیه وه دهیبین دواي دهکه ون و گالته ی پتده که ن وا ده زانن شیت بووه، تا ده گاته مال هه وه له وئ خوی ده شوات و جله کانی ده گۆریت و زۆر سوپاسی خوا ده کات که لهو گونا هه گوره یه پزگاری کرد. نیت لهو پۆزه وه، هه میشه وه که راماتیک له خوا وه بۆنی میسکی لی هات وه، هه ر عه ره قه یه که له لاشه ی ده هاته دهر وه بۆنی میسکی لی ده هات، به هه ر لایه کدا بپۆش تايه بۆنی میسک لهو نا وه دا بلاوده بۆوه. کاتیکیش که ده مرئ گۆره که ی بۆنی میسکی لی دئو تا ئیتستاش گۆره که ی به ناوبانگه به گۆپی میسکی.

به ئی، ئەو له ترسی خوا، بۆ پاراستنی داوین پاکیی خوی پيسايي و بۆگه ناوی له له شو جلوه برگی خوی داو خوی کرد به گالته جاپی مندالان، خوی گه وره ش ئەو بۆنه ناخوشه ی بۆ گۆپی به میسک و گۆره که ی پرکرد له میسک و سه ره نجام إنشاء الله له به هه شتی به ریندا بۆنی میسکی به هه شت ده کات.

ئەمە به ره مه ی دنیایی، ئەمە پزگرتنی خوا بۆ داوین پاکان له دنیا دار، ئە ی به ره مه ی قیامه تی چیه؟

پتیه مبه ری خوشه و یستمان صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ده فره موئ: حه وت تا قم هه ن خوی گه وه له پۆژی قیامه تدار، له ژیر سیبه ری عه رشی خوا دا دایان ده نی، لهو پۆزه دا که هیچ سایه و سیبه ریکی تر نیه بیجگه له سایه و سیبه ری خوی:

یه که م: پتیه وای دادپه ره ره.

دووه م: لاوێک که له سه ر خوا په رستی گه وه بووئ.

سییه م: پیاوێک که دلی ئالوده ی مزگه وت بی.

چواره م: دوو کهس که له بهر خاتری خوا یه کتریان خوش بوئ.

پینجه م: پیاوێک که ئافره تیکی جوانی خان و مان، داوای خراپه ی لیتکات و ئەم له بهر خوا

توخنى نه كه وئو بلى من له خوا ده ترسم.

شه شه م: كه سيك خيريك بكات به ده ستي راستى، ده ستي چه پى پى نه زانئ.

حه وته م: كه سيك كه به ته نها يادى خوا بكاتو، له خوشه ويستى خواو له ترسى خوا

فرميسك هون هون به چاوه كانيدا بيته خواره وه.

خوشه ويستان: ثايا ئه م هوت تا قمه كه له پوژى قيامه تدا له ژير سي به رى عرشى

خوادا ده بن، چى له دنيا دا واى ليكردن بينه خاوه نى ئه م صيفه تانه، كار به ده ست بئو زولم

نه كار، به رتيل نه خوا، خيانت به گه له كهى نه ك.. گنج بئو قوناغى گنج به تى

نه يخه له تينى.. ئينسانيك زور بهى ژيانى له مزگه وتدا به سه ر به رىو دلى هه ر لاي مالى خوا

بئو.. كه سيكى خوش بوئو هيچ ته ماحى ماد ديش له نتيواناندا نه بئو.. كه سيك هه موو

هو كارىكى داوئىن پيسى بو بره خسىو نزيكى نه بيته وه.. ئينسانيك كه خير ده كات

حه زنه كات كه س چاوى لى بئو پى بزانئ.. موسلمانيك له چوله وانيدا هيچ مه صيبه تىكى

ليته قه وما وه هيچ خه م و مه راقىكى نيه، كه چى فرميسك به چاوه كانيدا ديته خواره وه..

ئه مانه هه مووى به ره مى ترسان له خوان، هه مووى ئيمان به وهى كه خوايه ك ناگاي

ليته له هه ر شوين و جيگايه كدا بى.. په حمه ت له و شاعيره كه فرمى ويه تى:

وَإِذَا خَلُوتَ بِرَبِّكَ فِي ظُلُمَةٍ	وَالنَّفْسُ دَاعِيَةٌ إِلَى الطُّغْيَانِ
فَاسْتَحْيِ مِنْ نَظَرِ الْإِلَهِ وَقُلْ لَهَا	إِنَّ الَّذِي خَلَقَ الظَّلَامَ يَرَانِي

واته: هه ركاتى له تاريكايى شه ودا، له چوله وانيدا، هه لت بو هه لكه وتو توانيت كارى

ناشه رعى بكه يت، نه فسيس داواكارى ئه وه بوو كه له سنوور ده رچئو ئه و بئو شه رعي به

ئه نجام بدات، ئا له و كاته دا تو شه رم له وه بكه كه خوا چاوى ليته و، به نه فسى خوت بلى:

ئهى نه فسى پيس تو وا مه زانه شه وه و تاريكه و چوله وانى به و كه س چاوى ليم نيه و ناگاي

ليم نى به، چونكه ئه و خوايهى كه تاريكىى دروست كردووه، ئه و خوايه چاوى ليمه و

ته ماشام ده كات و ده مبيئن.

شاعيرىكى تر ده فرمى وئو:

إِذَا مَا خَلُوتَ الدَّهْرَ يَوْمًا فَلَا تَقُلْ	خَلُوتُ وَلَكِنْ قُلْ عَلَيَّ رَقِيبٌ
وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ يَغْفُلُ سَاعَةً	وَلَا أَنْ مَا تُخْفِي عَلَيْهِ يَغِيبُ

به پښان: نیمه نه — پښتو پښتومان به و — قیده و بیروباوه په هیه، پښتو
 که نه کانون هه لگری نه بیروباوه په بن، بڼ نه وهی له ناشکراو نه پښتو خویان له هه مو
 خراپه و بیروباوه شتییه ک پښتو.

وه لاهی، وه لاهی هیج بیروباوه پښت، هیج فلهسه وه ئایدیو لوجیا په ک، هیج قانون و
 دهسه لاتی ک ناتوانی نینسان، به تاییه ت گنج له خراپه و تاوان پښتو نیصلاهی کومه لگا
 بکات، نیلا نیمان نه بی، نیلا نیسلام نه بی، نیلا په روه رده هی مزگوت نه بی، نیلا
 مه دره سه ی پښتو نه بی.

که واته: نیصلاهی کومه لگا، چه سپاندنی داوین پاکي به وه ده بی که نه کانون
 نه هلی مزگوت بن، ترسی خوا له دل وده رو نیاندا په گ دابکوتی. له بهر نه وه، هر که سیک
 دزی نه وه بی خه لکی پو له مزگوت بکن، حزی له وه بی خه لکی نه هلی نادی و
 قومارخانه بن، به لام هاتوچوی مزگوتی به لاوه ناپه و بی، که نه کت گوی له قورنن یان
 فهرموده ی پیغمبره ی خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده گری، که ماموستایه کی به پښتو
 شاره زه له سر کاسیتیک یان (CD) ټک شیده کاته وه، که سیک به مه دلگران بی و حز
 نه کات نه که نه گوی له م به ره مه به پښتو به پښتو بگری، خزی به گولوی ناو نه و کاسیتیه
 بڼخوش بکا، به لام په وچ بدات و حزی کات که فیلمی ناشه رعی و نه گونجاو له گه ل دین و
 نه خلاقی که نه کانون به تاییه تی و میله تی موسلمان به گشتی، له ناو خه لکیدا
 بلاو بیته وه! نه وه نه و هه لویسته “ نه و پاستیه ناشکرا ده کات که نه و جوره که سانه، دزی
 نیسلامن، دزی قورننن، دزی داوین پاکین، حزیان له بڼگه نی و په شی و چلکاو
 چاولیکه ری کویرانه ی نه فامانه یه ..

جا توی خوشک و برای وسلمان، نه گه ر حزه ده کیت کوپه کت و کچه کت، خیزانه کت،
 خاوه نی نه خلاقی به رزین، داوین پاک بن، دورین له هه موو به دره وشتیه که وه که مایه ی
 سرشوری مرقن له دنیا و قیامه تدا، نه و هاتوچوی مزگوتیان پی بکه. با چون
 کوپه کت دیت بڼ گوی گرتن له ووتاری جومعه، با کچه کت به شداری جومعه بکات،
 چونکه مزگوت و جومعه و جهامعت له م پښتو گاره داو له هه موو سات و سرده میکدا، تاقه
 ضه مانه تی پښتو ریوونه له فیتنه و به لا، له دردی سهری و گومپایی، له به دناوین و

به دبه ختی, وه مزگه وت که شتی پزگار بوونه و هه رکه سی بجیته ناویه وه داینا به زینتی هه تا
نیکات به به هه شتی به ریندا إنشاء الله..

داوا ده که م له خوای گه و ره و میهره بان به په حمی خوی په حم به هه موومان بکات..
هیدایه تی گه نچ و لاوه کانمان بدات.. هه موومان له سه ر داوین پاکی و نه خلاقی به رزو
په سه ند بژین و بمزین و له قیامه تدا له ژیر سیته ری عه رشی خوادا پشو و بدهین..

اللَّهُمَّ آمین

ووتاری ژماره نۆزده

داوین پاکی

به شی دووهم

قال الله سبحانه وتعالى :

﴿ وَلِيَسْتَغْفِرَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ
الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي
آتَاكُمْ وَلَا تَكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ
يُكْرِهْنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾

(النور33)

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم :

(يا معشر الشباب من استنضطاع منكم الباءة فليتزوج، فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصَرِ
وَأَحْسَنُ لِلْفَرْجِ، فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ، فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ)

(رواه البخاري)

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين إلى يوم الدين..

نيمانداران و خواناسان، سه لام و په حمه تی خوا له نټیمه و هموو نیماندارانی نوممه تی محمد المصطفی بنی صلی الله علیه وسلم، له م ووتاره شدا بۆ ته واوکردنی باسی داوینپاکی، که وه صیه ت و پاسپارده ی چواره می خوی په روه ردگار ه بۆ عه بدو به نده کانی که فه رموی: ﴿وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطْنَ﴾ (الأنعام 151)، درټزه به و باسه گرنگه ده ده بن و ده لټیم وبالله التوفیق: له راستیدا داوین پاکی بابه ټیکی زور گرنگه بۆ که نچ و هه رزه کاره کان، هه روه ها بۆ نه وانه ش که هاوسه ریان هه یه، بویه پیویسته زور به وردی و به گرنگی پیدانه وه گوئی بۆ بگرین.

خوشه ویستان: باسی داوین پاکی هه ر له ناوه که یه وه پیروزی و پاکیی لیده رده که وئ، نینسان له کاتی باسکردنیدا له زور شوینیدا شهرم ده کا، به لام نه م باسه زه روورده تی نه م پوژگار هیه، له بهر نه وه ی هه ندئ که س ژنی هه یه، یان ئافره ته و شوی کردوه، که چی 100٪ داوین پاک نیه. که نچ هه یه ده لئ: تا ته نیا بوم داوین پاک بوم، که چی دوی ژن هینانم تووشی خراپه بوم! نه مه هویه که ی چی؟! هویه که ی نه وه یه که کومه لگا گوږاوه، داوین پاکی خوی له ده ستداوه.

ده توانین بلټین: له م سه رده مه دا داوین پاکی زور سه ربټچی و گونا ه ټییدا پوویداوه، به جوړیک له سه رده م و نه وه کانی پشتردا پوی نه داوه، که به راستی بۆ موسلمانان زور ناشروستییه، چونکه داوین پاکی له سه ره تایی ترین په وشتی نینسانه .. نینسانی مه رد نه و که سه یه بتوانئ داوین پاکیی خوی بپاریژئ، چه ند سه ربه رزن نه وانه ی له که نچ و پیری نوممه تی محمد صلی الله علیه وسلم، که سه رتاسه ری ژیانیان به داوین پاکی بردو ته سه ر.

نیمانداران: فه رموون با بچینه خزمه ت قورئانی پیروژ که باسی جوانترین نمونه ی داوین پاکیمان بۆ ده گټر ټته وه، باسی گه وره مان یوسف پیغه مبه ر (سه لامی خوی لیبت)، هه زره تی یوسف پیغه وه ی که نجانی داوین پاک.. وه رن باسی نه و نیغرائاتانه بکه ین که خرا نه به رده می یوسفی داوین پاک، تا هیچ که نجیک بیانوی نه مینئ، به راستی نه و نیغرائاتانه ی که خرایه به رده م گه وره مان یوسف بیانوی بۆ که س نه هیشته وه، له پوژی

قیامەتدا کەس ناتوانی دەمی بکاتەووە و بیانوو بدۆزیتەووە و بڵێ: خواپە گیان بەخوا تاوانە کە هاتە بەردەممو خواپە گیان ئارەزووە کە زۆر بوو، ناچارێکردم ئەو داوین پیسییە بکەم! بەوردی گوئی بگرن بزانیان حەزەرتی یوسف چی خرایە بەردەمی بۆ ئەوێ تووشی داوین پیسی بکەن.

یەكەم: حەزەرتی یوسف گەنجیکە تازە پێگەیشتوووە، ئارەزووی جنسی لەو پەڕیدایە، قۆناغی ھێزو گۆر، ژنیشی نیە ئارەزووی خۆی پێ دامرکێت! ناشرانی کە ئێن دینی، چونکە ئەو کۆیلە، لەوانە یە ھەندێ گەنج خۆی بگرن چونکە بەتەمایە سالتیک دوو سالتیتر ئێن بێنن، بەلام حەزەرتی یوسف ئەو ئۆمێدەشی نەبوو، لەوانە یە سەلتییە کە ی درێژە بکێشێ.

دوووەم: حەزەرتی یوسف غەریبە، ئینسانیش لە غەریبیدا باشتەر سەرپێچی و تاوانی بۆ دەکرێ وەک لە وولات و شارە کە ی خۆیدا، چونکە لە شارە کە ی خۆیدا کە سوکارو خزمو ناسیاوی خۆی دەبینن و شەرم دەکا. خەلکانیک ھەن لە وولاتی خۆیانەو دەچن بۆ وولاتیکی تر بۆ ئەوێ لەوێ بەدەر و شتی بکەن، چونکە کەسی ناسیاوی ئێن یە شەرمی لێبکەن. بەلام گەرەمان یوسف ئەم حالەتە ی بۆ پەخسابوو، غەریب بوو لە وولاتی میصردا، کەس نەیدەناسی و کەس نەیدەزانی کۆچی کێ یە تا شەرم بکات.

سێیەم: حەزەرتی یوسف لە و کاتەدا عەبدو کۆیلە بوو، عەبدو کۆیلەش وەکو ئینسانی ئازاد نیە.. کەواتە مەجالی زینای بۆ ئاسانتر بوو!

چوارەم: حەزەرتی یوسف داوای ئیشی بێ شەرعیی لە ئافەرەتە کە نەکرد، بەلکو ئافەرەتە کە داوای لە یوسف کرد! گەنجانی ک ھەن لەوانە یە بیانەوێ و حەزیکەن ھەلیان بۆ پرەخسێ و داوین پیسی ئەنجام بدەن، بەلام ناتوانن و ناوێرن قسە لە گەل ئافەرەتیکدا بکات و بڵێ من دەمەوێ ئەوەت لە گەلدا بکەم، لەبەر ئەوێ دەترسێ ئافەرەتە کە قسە ی پێ بڵێت، رەدی بداتەووە. بەلام گەرەما یوسف ئافەرەتە کە داوای سەرپێچی لێدەکات، لەبەری دەپارێتەووە، ھەموو ھۆکاریکی ئاسانکاریی بۆ ئەو بێ شەرعییە دا بین دەکات، بەلام یوسف جوابی ناداتەو!

پینځه‌م: نافرته‌که (زوله‌یخا)یه، زور جوان بوو، له‌ئوپه‌ړې جوانیدابوو، خاوه‌نی پله‌وپایه‌یکې زور گه‌ورده‌بوو، ژنی حاکمی میصر‌بوو. له‌وانه‌یه گه‌نجیک“ نافرته‌تیک بیه‌وئ سهرنجی به‌لای خویدا پاکتیشی به‌لام نافرته‌که جوان نه‌بئ، بویه گه‌نجه‌که پووی تیناکات، چونکه به‌دلئ نیه، به‌لام زوله‌یخا جوانترین نافرته‌تی سهرده‌می خوی بوو.

شه‌شهم: خه‌لوه‌ت په‌خسابوو، میترده‌کې زوله‌یخا له‌مال نه‌بوو، که‌سی‌تریش له‌ماله‌که‌دا نه‌بوو ﴿وَعَلَقَتِ الْأَبْوَابَ﴾ (یوسف 23)، زوله‌یخا هه‌موو دهرگا‌کانی داخست‌بوو، هیچ مه‌ترسی نه‌وه‌یان نه‌بوو که‌س به‌سهری‌اندا بئ ﴿وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ﴾ (یوسف 23)، نافرته‌که به‌رده‌وام داوا له‌یوسف ده‌کات بۆ نه‌وه‌ی نه‌و کاره ناشه‌رعییه‌ی له‌گه‌لدا بکات، ته‌واو نه‌مین بوو له‌حای خوی که‌که‌شف نابیت، واته‌هه‌زه‌تی یوسف هیچ مه‌ترسی نابروو‌چونی نه‌بوو، له‌وه‌ نه‌مین و دلنیا‌بوو. به‌لام له‌وانه‌یه که‌سانیک هه‌بن هه‌ز به‌داوین پیسی بکن، به‌لام له‌ترسی ناشکرا‌بوون و نا‌وزپان و هه‌یا‌چوون نه‌توانن نه‌نجامی بده‌ن.

هه‌وه‌تم: هه‌زه‌تی یوسف یه‌ک ده‌قیقه‌ له‌م نافرته‌ته‌ دوور نه‌بوو، شه‌وو پوژ له‌مال‌کې له‌گه‌لیدا ده‌ژیا، نه‌مینداری مالیان بوو، واته: له‌هه‌موو لایه‌که‌وه‌ ناره‌زوو ده‌وری‌دابوو، نه‌وه‌ نه‌بوو بلت: یه‌ک دوو سه‌عاتی ده‌وامی قوتا‌بخانه یاخود فه‌رمانگه‌ له‌گه‌لیدایه‌و ته‌واو، نیت‌ر خوی ده‌گرئو پووی تیناکات تا له‌یه‌ک جیا‌ده‌بنه‌وه.. نه‌ختر، یوسف شه‌وو پوژ له‌گه‌ل نه‌و نافرته‌ته‌دا به‌یه‌که‌وه‌ ده‌ژیان و به‌و هه‌موو جوانییه‌یه‌وه‌ به‌به‌ر چا‌ویدا ده‌هات و ده‌چوو! هه‌ندئ که‌س ده‌لئ: من له‌ماله‌وه‌ که‌نالتیکی ناسمانیی یا سیدی یه‌کم لایه، ناچار ده‌بم سه‌یری بکم، به‌لام هه‌زه‌تی یوسف نه‌ک به‌وینه به‌لکو به‌فیعلی له‌به‌رده‌میدا بوو ﴿وَرَأَوْتَهُ الْتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَعَلَقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ﴾ (یوسف 23)، واته: نه‌و نافرته‌ته‌ی که‌یوسف له‌مالیدا بوو، هه‌ولیدا له‌خشته‌ی بیات و تووشی گونا‌هی بکات، هه‌موو قاپییه‌کانی داخست و گوتی: من خوم بۆ تو ناماده‌کردووه‌و شیت و شه‌یدای توْم!! ته‌ماشاکه‌ برام! ده‌بینی هه‌موو هوکاره‌کانی ناره‌زوو و نیغرا ناماده‌یه، به‌لام بزانه یوسف وولامی چ ده‌بئ؟!

﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ (یوسف 23)،

یوسف فرموی: په نا ده گرم به خوا (کاری وا ناکم)، چونکه په روه ردگارم ده روی خیری لئ ګردوومه ته وه، ه روه ها میړده که ت زږر په فتاری له ګلندا چاک بوو، (ثیر چوڼ خیانه ت به نامووسی بکم؟!) من دلنیا م سته مکاران سهر فراز نابن.

﴿وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا اَنْ رَّاٰ بُرْهَانَ رَبِّهٖ﴾ (یوسف 24)، واته: بیګومان شاتن ویستی په لاماری بدات و مه ست و چه یرانی یوسف بوو، یوسفیش گیری خوارد بو به ده سته وه و ه ر ناموژگاریی ده کرد، واته: یوسف نه ک ه ر خراپه ی نه کرد“ به لکو ه ر بیریشی لینه کرده وه! له بهر چی؟! چونکه یوسف بیرى خواى ده کرده وه، هستی به به لګى نیمانی له دل وده روونی خویدا کرد، سزای دوزه خ هاته بهر چاوی.

به لئ نیمانداران: نه وه ی له کاتی گوناها ګرنگه نه وه یه: بیر له ده سلا تی په روه ردگار بکه یته وه، بیر له پوژى قیامت و سزای خوا و دوزه خ و به هشت بکه یته وه ﴿كَذٰلِكَ لَنُصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِيْنَ﴾ (یوسف 24)، واته: به و شتیه به هوی نیمانی دامه زواویه وه له هر چی خراپه و گوناو تاوان بوو به دوورمان ګرت، به پاستی نه و له بنده ه لېږت دراوو پا که کانی نیمه یه.

به لئ خوښه ویستان: یوسف راپکرد له بهر ده سستی و نه مجاره یان پزګاری بوو، باسه که به درېزی له سووړه تی یوسفدا باسکراوه و ناچینه سهری، به لام نایا زوله یخا واز له یوسف دینى؟ نه خیر، به تاییه ت که نه م به سهراته ده ګاته ده می ژنانی میصری و لومى زوله یخایان کرد که ته ماحی کردو ته خزموتکاره کی خوی. زوله یخا ه موویانی ده عوت کرد و ه ریه که ی چه قویه کی دایه ده ستیان بۆ میوه پاککردن، ئینجا یوسفی نارد لایان، ژنه کان که چاویان به جوانی یوسف که وت، ه موویان له جیاتی میوه“ به چه قوکه ده سستی خویان بری و ګوتیان: پاکى بۆ خوا نه م لاه به شهر نیه، نه مه نه وده ده جوانه فرشته یه. ئینجا زوله یخا ګوتی: تا نه م لاهیه که نپوه لومى من ده کن له سهری. ئینجا زوله یخا به ناچاری ددانی به پاکیی یوسفدا ناو ګوتی: ﴿وَلَقَدْ رَاَوْهُ عَنْ نَفْسِهٖ فَاسْتَعْصَمَ﴾ (یوسف 32)، واته: بیګومان من ه ولندا له خشته ی به رم، به لام نه و خوی ګرت و خوی پاراست و دوره په ریزبوو. سهرکه (استعصم)، واته: زږر به توندی خوی ګرت.. به لئ توی ګه نجی موسلمان وه کو یوسف ده بی خو ګر بی به رامبه ر ه موو نه و شتانه ی ده یانه وئ

داوین پاکیت له که دار بکن.

به پیران: کاتیک زولہ یخا زانی یوسف هیچ بوی به رده ست نابی، هر پشه یه کی گوره ی لیکردو گوتی: ﴿وَلَنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَا أَمَرُهُ لَيْسَ جَنَّتْ وَلَيْكُونَا مِنَ الصَّاعِرِينَ﴾ (یوسف 32)، واته زولہ یخا گوتی: به لām نه گهر نه وهی من دهمه وی نه یكات، نه وه به راستی ده بی به ند بکری و ده بی زه لیل بی.

نایا یوسف له به رده م نه م هر پشه گوره دا که سجن کردنی ته، که پویشته بو ناو چوار دیوار یکی تاریک، به تومه تی نه وهی داوین پیسو بی پره وشته، ده بی ه لویستی چی بی؟

﴿قَالَ رَبُّ السُّجْنِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ (یوسف 33)، یوسف که گوتی له م هر پشه گوره ی زولہ یخا بوو، له به رخویه وه فهرمووی: په روه دگارا، من زیندانیم لا خوشتره له وهی نه مانه له منیان ده وی! به لی، گوره مان یوسف زیندانی قبول کرد، سجنیک که ﴿بِضْعَ سِنِينَ﴾ تییدا مایه وه، واته ماوهی (3 - 9) سال له سجن دا مایه وه! نه وهی به لاوه ناسانتر بوو نه ک داوین پیسو بی! له وانه یه نه گهر یه کیکی تر بوايه بیگوتایه: ناچار یوم نه م کاره م کرد تا سجن نه کریم .. به لām یوسف ده فهرمووی: حه زده که م به بی تاوان چند سال له سجن داوین زیان به سه ر به رم، به لām زینا نه که م!

به لی نیمانداران: داوین پاکیه که ی یوسف له وه دا گوره بی و گرنگیه که ی دهرده که وی که هه موو هوکار یکی زینا کردنی له به رده م دا ناسان کرابوو، به لām ته نها له ترسی خوا وازی له هه موویان هیتا.

پیشه وا (ابن قَیْمُ الْجَوْزِيَّة) ده فهرمووی: له (شَيْخُ الْإِسْلَامِ ابْنُ تَيْمِيَّة) م بیست که ده یفه رموو: خوږاگرتن و صه بری یوسف به رام بهر ته سلیم نه بوون به داواکاریه کانی زولہ یخا زنی حاکمی میصر، زور گوره ترو گرنگترو ته واوتره له نارامگرتن و خوږگرتنی له چاله که دا که براکانی خستیانه ناویه وه، دواتریش که فروشراو ماوهی چند سال له باوکی دوور خرایه وه، هر چه نده یوسف له م قوناغانه دا نه وپه ری نارامگری و خوږاگری نواند، به لām نه م نارامگرتنه نیختیاری نیه و زور هونه ری خوږاگریی نینسانیی تیدا دهرناکه وی،

چونکه ئىنسانى كۆپلە، ھېچ پىگاچارە يەككى تىرى نىيە جگە لەو ھى ئارام بىگىرى! بەلام خۇپاگرتن بەرامبەر ئەنجام نەدانى تاوانىك، ئەو ھى ئارام گرتىنكى ئىختىيارىيە و ئىنسان مەجالى تىرى لە بەردەمدايە كە ئارام نەگىرى و تاوان و سەرپىتچىيە كە ئەنجام بدات، بەلام ئارام بىگىرى و دژايە تىيى نەفسى خۆى بىكات، لەگەل ئەو ھى شىدا كە ھەموو ھۆكارىكى ئەنجامدانى ئەو تاوانە زۆر بە ئاسانى لە بەردەستىدا بىت... بەپاستى ئەم ئارام گرتنە زۆر گەرە و بەنرخە!

خۆشەويستان: دەبى چەند گەنج وەك يوسىف سىجنى لەزىنا پىن خۆشتر بى؟! دەبى چەند لاو گەنج ئەم شەرەفە بە دەست بىن و تا نەگات بە حەلالى خۆى نىزىكى حەرام نابىتە وە؟ بە دلتىايى يەو ئەم گەنجانە مان زۆر زۆن كە پۆزانە دەيان ئافرەتى دانە پۆشراو بە بەردەمىاندا تىدە پەپى و لەخوئىندىنگا و فەرمانگە و بازاردا ھاوکارىيەتى كە چى بۆ جارىكىش بۆى ناپوانى! ئەمەش تەنھا بە پەرورەردەى ئىسلام دەبى كە بپرواى بە چاودىرىى خواى گەرە ھەيە بە سەرىيە وە.

ئىمانداران: جارىكىان سەحابەكان (پەزەلى خوا لە ھەمويان بى) پەرسىارىان لە پىغەمبەرى خوا كرد ئايا بەرپىزترىن كەس كىيە؟ فەرموى: يوسىف... بۆ؟! چونكە بەرپىزترىن كەس داوین پاكترىنيانە. چاك ئەو ھىە داوین پاكە، خۆى دەپارىزى، بەرپىزە، دەروونى بەرزە، ئىھانەى نەكردووە بە دەروونى خۆى... بەرپىزترىن كەس يوسىفە، چونكە پىزى لەخۆى گرت.

جا ئايا تۆى گەنجى موسلمان حەزەكەى پەفىقى يوسىف بى؟ يان حەزەكەى لەگەل حەزەتى يوسىفدا حەشر بىرى؟ ئايا حەزەكەى پۆزىك لە بەردەم خوادا وەستابىت و حەزەتى يوسىف لە پالتدا بى؟! بىگومانە ئەو ھى داوین پاك بى، خراپەى بۆ پىبكە وى و لەترسى خوا وازى لىبىن، ئەو لە پۆزى قىامەتدا لەگەل گەرەمان يوسىفدا دەوەستىنرى!

ئىمامى غەزالى دەفەرموى: سولەيمانى كۆپى يەسار، كۆپىكى گەنجى تازە پىگەيشتو بۆ، جوانترىن دەموچاوى ھەبوو، سالتىكىان لەگەل ھاوپىيەكى چوون بۆ حەج لە ناوچەى (أبواء) لايندا بۆ ئەو ھى پشوو بەدەن، نان و ئاوىك بخۆن و سەرخە وىك بشكىن. ھاوپىيەكەى، پەفىقى پىگاكەى، توشىوودانەكەى، ئەو تۆورەكەيەى كەكەلۆپەلى

خواره مەنى تېدا بوو، ھەلىگرتو چوو بۇ بازار شت بکړئ، سوله يمان له خېمه که دا دانيشت، ئافره تېکى لادئ نشين له سەر لووتکى چياکه وه چاوى ليېوو وا نه و کورپه گه نجه جوانه به تەنيا له و شويته چۆله پاکشاوه و که سى لا نيه، خوى بۇ نه گيراو هاته خواره وه بۇ لای سوله يمان له به رده ميډا وه ستاو په چه که لى لابرډ، پوومه تى وه ک پارچه يه ک له مانگه شه و ابوو، به سوله يمانى گوت: دلخوشم که و ناو ميډم مه که! نه م گه نجه جوانه ش وا حالى بوو برسپه تى و خوار دنى ده وئ، بۆيه نه وه نده خورا که لى له لای بوو بردي به رده مې و گوتى: فرموو خوشکى خوم نه وه خوار دنى و خوتى پئ تيرېکه. به لام ئافره ته که زياتر خوى بۇ ده رخست و به بزه يه که وه گوتى: من نان و خوار دنى ناوئ بمده يتي، من نه وم له تو ده وئ که پياو له گه ل خيژانى خويډا ده يکات! سوله يمانى گه نجه پوره رده کراوى مزگوت، شويکه وتووى قورئان، شاره زا به به سهرهاتى يووسفى داوېن پاک، پووى له ئافره ته که وه رگيړاو فرمووى: نهى داماو، نهى به دبخت، تو ئبليس بۇ منى رازاندوويته وه بۇ نه وهى وه کو خوى پوره شمان بکات! به لام من له و که سانه نيم که تو به شويڼيدا ده گه پئى. نه مجا سهرى خسته ناو هه رډو پانى خويه وه و ده ستنى کرد به گريان. زور گريا، هه تا ئافره ته که په چه که لى دايه وه به سهريداو پويشت و خه جاله تى بۇ مايه وه.

کاتېک ھاوړپيه که لى له بازار گه رايه وه بينى نه وه نده گرياوه چاوى ناوساوه، گوتى: نهى سوله يمان بۇچى گرياوى؟! گوتى: بېرى مال و منداله که م کرده وه، په روشم بوون و ده ستم کرد به گريان. برادره که لى گوتى: به خوا ده زانم نه م گريانه به کول و زوره بۇ مال و منداله که ت نيه، شتيکى تر پويډاوه. زورى له گه لدا گوت هه تا پاستى پئ گوت، نه مجا ھاوړپيه که لى ده ستي کرد به گريان، گوتى: تو بۇچى ده گرى؟! گوتى: نهى سوله يمان من بۇ نه وه ده گريم نه گه ر من له شويڼي توډا بوومايه، نه و ئافره ته به ره و پووى من ببوايه ته وه، خوم نه ده گرت و توشى فيتنه ده بووم و ئيمان که م له دست ده دا. هه لى هه زاران جار ئافه رين بۇ تو!

به لئ نه و شويته يان به جيېشت و گه يشتنه مه که و ده ستيان کرد به به جيېتئانى فره زه لى هه ج. سوله يمانى لاو و خواناس، به دلئ پړو چاوى پړ له فرميسکه وه هاتوچوى

نیوان (صفا) و (مروه)ی ده کرد، خۆی پێچا به جلەکانیەو و له حیحیری ئیسماعیلدا خەوی لیکەوت، له خەویدا پیاویکی جوانی بالابەرزى بینی، نیشانه یه کی جوان و بۆنیکى خۆشى هه‌بوو. سوله‌یمان پیتی گوت: خوا په‌حمت پێبکات تۆ کێیت؟! هه‌رگیز پیاوی وه‌کو تۆ ده‌موچاو جوانم نه‌بینیوه! فه‌رمووی: من یووسفم! فه‌رمووی: تۆ یووسفی صدیقیت؟! فه‌رمووی: به‌ئێ. سوله‌یمان ده‌فه‌رمووی: گوتم ئه‌ی چه‌زهره‌تی یووسف، به‌پاستی پووداوی نیوان تۆو ژنه‌که‌ی حاکی میصر جینگای سه‌رسوپمانه! چه‌زهره‌تی یووسف فه‌رمووی: به‌خوا ئه‌ی سوله‌یمان، پووداوی نیوان تۆو ژنه‌که‌ی (أبواء) زیاتر جینگای سه‌رسوپمانه له‌پووداوه‌که‌ی نیوان من و زوله‌یخا!

سُبْحَانَ اللَّهِ، داوین پاکانی ئوممه‌تی محمد المصطفی صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه‌وه‌نده به‌پێژن له‌هر سه‌رده‌مو کاتیگدا، که‌نجیک ئاوا داوین پیسی به‌خه‌ی پێبگریت به‌لام ئه‌و له‌به‌ر خاتری خوا خۆی ئی پاراست و داوین پاکیی خۆی له‌که‌دار نه‌کرد، ئه‌وه له‌دونیادا خوای گه‌وره چه‌زهره‌تی یووسفی سه‌رداری داوین پاکان ناگادار ده‌کات که‌فلان که‌سیش، له‌فلان شوین پووداوه‌که‌ی تۆی ئی دووباره‌بووه‌و پێگاوه‌لوێستی تۆی گرتۆته‌به‌ر. إِنْشَاءَ اللَّهِ له‌قیامه‌تیشدا هه‌موو داوین پاکان له‌گه‌ڵ چه‌زهره‌تی یووسفدا کۆده‌بنه‌وه‌و هه‌مان له‌ژێر ئالای خاته‌می پێغه‌مبه‌راندان صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به‌ره‌و به‌هه‌شت ده‌پۆن.

به‌ئێ، ئینسانی ئیماندار ده‌بێ په‌قیقی چه‌زهره‌تی یووسف بێ، نه‌ک وای بزانێ پیاوه‌تی نه‌وه‌یه په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ ژنانی نامه‌هره‌مدا بیه‌ستێ، دواي نه‌وه‌ی خوای گه‌وره به‌ئافره‌تیکى داوین پاکى که‌یاندیت، که‌چی دواي نه‌وه‌ش هه‌ر چاوت له‌ئافره‌تی نامه‌هره‌م بێ، ئایا وولات چی ده‌بێ، کاتێ که‌خوای گه‌وره له‌قیامه‌تدا په‌رسیارت لێده‌کات: ئایا من ژنیکی هه‌لام نه‌کرده‌ نسیت؟! ئه‌ی بۆچی به‌شوین هه‌رامدا که‌پایت؟! ئایا چی وولام ده‌ده‌یته‌وه‌؟! ده‌ده‌یته‌وه‌!؟

برای ئیماندارم: چیژکی چه‌زهره‌تی یووسف بۆ تۆ گوتراوه، باسی نه‌وه ده‌کات که‌ده‌بێ پیاوی موسلمان، که‌نجی خواناس شوینکه‌وتووی یووسف بێ، هه‌رچه‌ند ئیغرائاته‌کان زۆر به‌هیزین، هه‌یچیان ناگه‌نه‌ نه‌وانه‌ی به‌رامبه‌ر گه‌وره‌مان یووسف کران. که‌واته‌ تۆش وه‌کو ئه‌و خۆراگریه‌..

تۆش خوشكى ئيماندارم: گوئى لەقورئان بگره، خواي گه وره باسى ئافرهتى داوين
 پاكيش دهكات، به لى، ئافرهتان به شيوه يه كى گشتى داوين پاكترن له پياوان، پاكى
 به شيكه له فطرهتى شاراوهرى ئافرهت، داپوشراوى داوين پاكى و به شه رهى و
 خو پاراستن به شيكن له سروشتى پاكى ئافرهت، خواي گه وره سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى باسى
 مەريەمەى پاك داوينمان بۆ دهكات ﴿وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا﴾
 (التحریم 12)، واته: خواي گه وره نمونهى هيتاوه ته وه به مەريەمەى كچى عيمران،
 كه داوينى خوى به پاكى راگرت! ئايا مەريەمە به هوى چيه وه گه يشته نه و پله و پايه يه
 كه خواي گه وره لهقورئاندا نمونهى پى بىتيته وه بۆ ژنانى گه وره و به ريز؟ ئايا چ شتيك
 بووه هوى نه وهى كه مەريەمە بىتيته يه كيك له و ئافرهتانهى كه گه وره هى هه موو ژنانى
 به هه شتن؟! مەريەم به هوى داوين پاك يه وه گه يشته نه و پله و پايه به رزه ﴿أَحْصَنَتْ
 فَرْجَهَا﴾، خواي گه وره بۆمان باس دهكات كه كاتى حەزرتى جوبريل به فرمانى خوا چو
 بۆ لای مەريەمە له كاتيكا له شوپىنكى چۆله وانيدا له پۆژه لاتی بَيْتُ الْمُقَدَّسِ خوا به رستى
 ده كرد، جوبريل (عَلَيْهِ السَّلَام) له سه ر شيوه ي پياويكى ته واو خوى خسته به رچاوى،
 مەريەمەى داوين پاك كه چاوى پيكه وت يه كسه ر فرموى: ﴿إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ
 كُنْتُ نَفِيًّا﴾ (مريم 18) من په نا ده گرم به خواي ميه ره بان نه گر تو كه سيكى به ته قواو
 له خواترس نه بيت!

ده بى نه مه شيعارى هه موو كچىكى موسلمان بيت به رامبه ر هه ر چاويكى ناحه ز
 كه سه يرى بكات. ئينجا حەزرتى جوبريل فرموى: ﴿إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا
 زَكِيًّا﴾ (مريم 19) مه ترسه من به شه ر نيم، من فرشته م، نيردراوى په روه رگارى تو م تا
 مندالتيكى خاوينت پى بيه خشم، مەريەمە فرموى: ﴿أَتَى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي
 بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا﴾ (مريم 20) من چۆن مندالم ده بيت له كاتيكا هه چ به شه ريك تو خنم
 نه كه وتوه و داوين پيسيش نيم؟!

ته ماشاى ئايه ته كه بكه، نه يه فرموو (أَكُنْ بَغِيًّا) به لكو فرموى ﴿أَكُ بَغِيًّا﴾، واته مەريەمە
 فرموى: من 100٪ له خۆم دلنيان كه داوين پاك، چونكه (أَكُنْ)، له وانه يه كه م شتيك هه بى
 وه كو جاريك نه زه ريكى كردين، يان جاريك ته وقه يه كى حەرامى كردين،

به لَام (أَك) واته: لهه موو ژيانيدا له كه يه ك به داوین پاكيه وه نيه.

به لَام خوشكاني به پړيز: مەريه مه به موی ئەم داوین پاكيه وه بوو“ له گه لّ نه وه شدا كه دلنيا بوو ئەمه له لايه ن خوا وه وه يو خوی له هه موو خراپه يه ك به ريبه , هه رچيش خوا ويستی له سه ر بئ هه ر نه وه چا كه , كه چي نه وه نده خاوه ن هه ياو حورمه ت بوو, نه وه نده له كه داربوونی داوین پاكيی به لاهه قورس بوو, كه كه سانیك ناگايان له م حه قيقه ته نیيه و كاتئ مندا له كه ی بوو بپوای پئناكه ن, فه رمووی: ﴿يَا لَيْتَنِي مَتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مِّنْ نَّسِيٍّ﴾ (مريم 23) واته: خۆزگه پيش ئەم به سه رهاته به رمديه و وه ك شتيكي بئ نرغ فه رامۆش به كراميه .

هه ر ئەم داوین پاكي و نه خلاقه به رزه ش بوو كه خواي گه وه له سه ر زوباني فره شته كان پئي فه رموو: ﴿يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ﴾ (آل عمران 42), واته: ئەي مەريه م به پاستی خوا توێ هه لباردوه و خاوين و پاكيه ی كرده ویت و له ناو هه موو ئافره تانی جيهاندا هه لي بژاردوویت.

جا خوشكي موسلمانم: ئايا هه زده كه ی تو ش له قيامه تدا په فiq و هاوړتي مەريه مه بي؟! هه زده كه ی له گه لّ نه ودا هه شر به كريت؟! نه گه ر ده لتي به لي, ده ی تو ش وه كو نه و به , ئاوا خاوه نی هه ياو حورمه ت و پله ی هه ره به رزی داوین پاكيی به , هه ر له م دنياه شدا چه ند سه ره به رزن نه و خوشكانه ی كه تا ده گن به مال و مي ردي هه لالي خويان“ هه چ كه س نه يتوانيه و پاكييان له كه دار بكات!!

به لي خوشه ويستان: ئيستا ئيمه له مانگي په مه زاندين و باسي پۆزو و داوین پاكي به يه كه وه باسكراوه (يا مَعَشَرَ الشَّبَابِ مَنِ اسْتَضَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةُ فَلْيَتَزَوَّجْ, فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصَرِ وَأَحْسَنُ لِلْفَرْجِ, فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ, فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ) (رواه البخاري), به لي, پيغه مبه ري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پيو ده كاته لاوان, چونكه لاوان خاوه نی وزه و توانايه كي زۆرن له هه موو بواره كاندا, به تايبه تي هه ژموونی سيكس كه پالنه ريكي به هيزه له ناخي لاواندا, ثاني ئيسلام هه چ غه ريزه يه كي ئينسان سه ركوت ناكات, به لكو ريگا و شويني بو داده ني (توظيف) ده كات, هه تا هه ريه كي ك له و غه ريزه مروييانه ئامانجي خوي به جي به يتي, به تايبه تي غه ريزه ی سيكس كه جيگه ی گرنگي پيدانه لاي ئيسلام,

چونکه دریژه پیدهری ژبانی مرقفایه تی بهرده وامیی کاروانی ژیارو ژینه. نه‌گه ر که سیک توانای پیکه وه نانی خیزانی نه‌بوو“ به‌موی کیشی تابوری بی یان هر کیشیه کی تر، وه که سه‌رقالبوون به‌پروسی خوتنده وه، وه که له‌کاتی نیستاماندا باوه، نه‌وه قورنان پوویان تیده‌کات و ده‌فهرمویت: ﴿وَلَيْسْتَغْفِرَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نَكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ (النور 33)، با نه‌وانه‌ی ناتوان خیزان پیکه وه بنین“ داوین پاکیی خویان پاگرن هه‌تا خوی گه‌وره ده‌رگای میهره‌بانی و به‌خشنده‌یی خوی لییان ده‌کاته وه، پیتعه‌مبهری خواش صلی الله علیه وسلم پتگاهیه کی تر بۆ لاوان دیاریده‌کات که بیته فاکتهری پاراستنی داوین پاکیی، نه‌ویش پۆڤووه: (فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ، فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءُ)، له‌به‌رنه‌وه‌ی خۆگرتنه وه له‌خواردن و خواردنه وه وزه و توانای مرقف کهم ده‌کاته وه، به‌تایبه‌تی توانای سیکسی مرقف، نه‌گه ر نینسان به‌پۆڤو بوو زیاتر دلّی هۆشیاره و بۆ حهرام ناروانی و هه‌ژموونه سیکسیه کهیشی به‌موی نه‌خواردن و نه‌خواردنه‌وه‌ی به‌رده‌وامه وه به‌ره و کپی چوه.

به‌لّی پۆڤو پهرده و دیواریکی به‌هیزه له‌به‌رده‌م ئاره‌زووه سیکسیه‌کانی مرقفداو دایانده‌پۆشی و لاوازیان ده‌کات و نه‌مه‌ش ده‌بیته یارمه‌تی‌ده‌ری لاوان بۆ زیاتر دورکه‌وتنه وه له‌شوینکه‌وتن و تیرکردنی ئه‌و ئاره‌زوانه.

ده‌گه‌پینه وه سه‌ر باسه‌که‌ی خۆمان، هر له‌خزمت مه‌ریه‌مه‌ی داوین پاکداین. کاتی مندا له‌که‌ی بوو ده‌سته‌بجئ ﴿فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا﴾ (مریم 24) مندا له‌که‌ی که‌وته قسه و پیتی گوت ﴿وَهَؤُلَاءِ إِلَيْكَ يَجْعَلِ اللَّهُ لَكُمْ خُزُنًا وَنُجَاتًا﴾ (مریم 25 - 26) دایه گیان دل‌گران مه‌به، خه‌فه‌ت مه‌خۆ، چونکه په‌روه‌ردگارت له‌ژیر قاچته وه ئاوو جوگی سازگارو بیگهردی بۆ فه‌راهه‌م هیناویت، پاشان لقی ئه‌و دارخورما وشکه‌ش راوه‌شیننه تاوه‌کو خورمای جوان و تازته بۆ بکه‌ویته خواره وه، که‌واته ئه‌ی دایکی به‌پۆڤم بخۆو بخۆره وه دل‌خۆشبه و دل‌گران مه‌به! سُبْحَانَ اللَّهِ.

پاشان عیسا ئامۆزگاری دایکی کرد که نه‌گه ر خه‌ک لییان پرسی ئه‌ی مه‌ریه‌م تو که‌هیشتا شووت نه‌کردوه ئه‌م مندا له‌ت له‌کوئ بوو؟! نه‌وا له‌وولامیاندا بلّی: من به‌پۆڤووم: ﴿فَإِمَّا تَرِينَ مِنْ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أَكَلِمَ الْيَوْمَ

إِنْسِيَا (مریم 26) واته: نهی دایکی خوشه ویستم، نه گهر هر که سیکت بینی، نهوا پتی بلتی کهوا من فه پزم کردوه له سهر خوم که نه مرپو به پوژوو بم و قسه له گهل که سدا نه کهم.

خوشه ویستان: نه گهر سهرنجی نایه ته که بدهین، دوو وشو دوو زاراوو به دی ده کهین نهوانیش بریتین له به پوژوو بوون و قسه نه کردن (الصوم، قلن اُکلم)، جا پرسیارک دیته پیشه وه: نایا قسه نه کردن په یوه ندیی به پوژوو گرتنه وه ههیه؟! شیخی نبن که شیر له ته فسیره کهیدا ده فهرموئ: (والمُراد: أَنَّهُمْ كَانُوا إِذَا صَامُوا فِي شَرِيعَتِهِمْ يُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الطَّعَامَ وَالْكَلَامَ)، واته: مه به ست له م باسدا نه وهیه که له شرعی نهوا کاته دار، نه گهر به پوژوو بوونایه نهوا خواردن و قسه کردنیان لی قه ده غه و حرام بوو، وهکو زانایانی پایه به رز (نبن عه باس وضحاک) هه مان بیروپایان ههیه والله أعلم.

که واته: یه کیک له فه ضله کانی خوی گه وره له گهل نومه تی محمه ددا صلی الله علیه وسلم له ناسان کردنی پوژوودا نه وهیه قسه کردنی بۆ حه لال کردون.. الحمد لله.

خوشه ویستان: نئمه که باسی داوین پاکی ده کهین، خۆ داوین پاکی هر نه وه نیه ئینسان زینا نه کار، خه لکی وا ده زانی داوین پاکی هر نه وهیه ئینسان زینا نه کات، نه خیر، داوین پاکی پیشه کیی زوری ههیه، ههروه کر به دپره وشتیش پیشه کی و موقه دیماتی زوری ههیه. یه کئ له پیشه کییه کانی داوین پاکی (شهرم و حه یاکردنه)، بوونی نه ده بو و پزیه به رامبه ر خواو عه بده کانی خوا. با ته ماشای شهرم و حه یای تاجی سه رو نووری چاومان محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم بکهین. له صه حیجی بوخاریدا هاتوه که نه بو سه عیدی خودری (خوای لی پازی بئ) ده فهرموئ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَشَدَّ حَيَاءً مِنَ الْعَذْرَاءِ فِي خِدْرِهَا).

دایکی نیمانداران حه زه ته عانیسه (خوای لی پازی بئ) بۆمان ده گپزته وه ده فهرموئ: جاریکیان نافره تیک هاته خزمهت پیغه مبهری خواو پرسپاری له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم کردو گوتی: نهی پیغه مبهری خوا ده موئ باسی پاکبوونه وی دوا ی نه مانی خوینی حه یزم بۆ بکهیت، نایا چی بکه م؟ پیغه مبهری خوا فهرمووی (خُذِي فِرْصَةً مِنْ مِسْكِ فَطَهَّرِي بِهَا)، فهرمووی: دوا ی پاکبوونه و هت له خوینی حه یز، جوان هه موو سه رو لاشهت بشو، پاشان گوله لۆکه یه کی میسکاوی یان گوله خورییه کی میسکاوی بیتنه،

يان په پړۍه کی بونځوش بڼه و خوتی پښ پاک بکه وه و تاره تی پښ بگره . نافرته که گوتی: (کَيْفَ أَتَطَهَّرُ؟) نهی پیغه مبهری خوا باش تینه گیشتم، چون چونی خومی پښ پاک بکه مه وه و تاره تی پښ بگره؟! پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمووی: (تَطَهَّرِي بِهَا)، پښم گوتی خوتی پښ پاک بکه وه. نافرته که دوپاره گوتی: ناخر چون چونی خومی پښ پاک بکه مه وه! پیغه مبهری خوا فرمووی: (سُبْحَانَ اللهِ تَطَهَّرِي)، فرمووی: سُبْحَانَ اللهِ، سهره بۆ تینا گهیت، خوت به و پارچه په پړۍه بونځوشه پاک بکه وه و تاراتی پښ بگره و ته واو! حه زره تی عایشه ده فرموئ: (فَاجْتَذِبْتُهَا إِلَيَّ فَقُلْتُ: تَتَّبِعِي بِهَا أَثَرَ الدَّمِ)، ده فرموئ: منیش نافرته که کم پاکیشا به لای خومه وه و پښم گوت: وهره من تیت بگه یه نم، هر کاتی خوینه که ته واو بوو خوت شت، نه و په پړۍه بونځوشه بڼه به شوینی خوینه که داو له ناو شهرمتدا داینی، تا ناو له شت بون ساردی لی نه یه ت و بونی خوش بی بۆ میړده که ت.. حه زره تی عایشه ده فرموئ: که نافرته که سی یه م جار پرسیاره که ی دوپاره کرده وه و تینه ده گیشتم، پیغه مبهری خوا شهرم گرتی و پوویکرد به ولاوه، نه مجا من ژنه که م هیئا به ملاوه و تپم گه یاند. (نم فرمووده یه نیمامی بوخاری پړوا یه تی کردوه).

به لئی برای گنچ، نه وه پیغه مبهره که ته، نه وه نده به حه یاو به شهرمه، له کاتی پوونکر د نه وهی مه سه له یه کی شهرعیی تاییه ت به نافرته تانی نومه تی“ که بۆ نه وه خوی گه وره کردو یه تی به پیغه مبهر تا نه م مه سه لانه به پوون و ناشکرای بی نافرته تانی نومه ته که ی باس بکات، به لام نه وه نده به شهرمه، ده موچای سوور هه لده گه پړی و پووده کات به ولاوه و عایشه فریای ده که ویت و له جیاتی پیغه مبهری خوا نافرته ته که تیده گه یه نیت. دهی توش شوینی نه و پیغه مبهره به پړزه بکه وه.. و هکو نه و به شهرم و حه یا به، سهره نجام داوین پاک درده چی.

نه ی خوشکان: نیوه ش ته ماشای دایکی نیمانداران خاتو عایشه بکن، عایشه (په زای خوی لیبت) ده فرموئ: کاتی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و باوکم که نه بوبه کره“ و هفاتیان کردو له ژورده که مندا نیژران، کاتی ده چومه ژورده و جلوبه رگه کان و سهرپوشه که مم لاده بردو موشکیله نه بوو، چونکه میړده که م و باوکم بوون، به لام کاتیک عومری کوپی خه طاب شه هیدکراو له ژورده که مدا نیژرا (ما اسْتَطَعْتُ أَنْ أَدْخُلَ

بَيْتِي إِلَّا وَقَدْ شَدَدْتُ مَلَابِسِي عَلَى جَسَدِي حَيَاءً مِنْ عُمْرٍ، وَإِنَّهُ لَمَذْفُونٌ تَحْتَ التُّرَابِ! ده فەرموئ: بە لām لەو کاتەى کە ئیمامى عومەر لە ژوورە کەمدا نێژرا، وە للاهی نە چوومە ژوورە کە مەو هەتا جوان خۆم نە پێچا بێتە وەو خۆم دانە پۆشیبێ لە بەر حەیاو شەرم لە عومەر، لە کاتی کدا لە ژێر گلی ناو گۆرە کە یشیدا بوو!

اللَّهُ أَكْبَرُ.. شەرم لە حەزەرەتى عومەر دەکات لە کاتی کدا لە ژێر گلدایە. جا ئەى خوشکى موسلمان، تۆ دەبێ چاو لە خاتوو عایشە بکەیت، وەکو ئەو بە شەرم بێ، بۆ ئەوێ وەکو ئەو داوین پاک بیت.

هەزار جار بە داخەو! ئافەرەتانى گەنجى ئەمڕۆ، زۆربەیان نەشارەزان بە میتووی عایشەو ئەمثالى ئەو شێرەژنە ئەخلاق بەرزانە، بە لām ناوو ژیا ننامەى دەیان بەرە للآو بێ پرەوشتى ناو موسەلسەلە دەیان ئەلقە بە کانیان لە بەرە، کە مەموو ئەو زنجیرانە کە دەردە کێژن و لە کە نالە کانی راگە یاندنەو نیشانی جەماوەر دەدرێن، تەنهاو تەنها مەبەستیان بە پرەوشت کردنى کچ و ژنى خەلکە، ئەویش بەوێ کە لە یە کەم جارەو شەرمى لا نەهێلن. ئایا بە چاوى خۆتان چەندان فلیمتان نەبینیووە کە پیاو پووی لێ لادەدا چونکە شەرم دەکات سەیری بکات. بە لām ئەگەر دەیان شوو چەند مانگ لێدرایەو، ئەوا کچی گەنج کە لە فەترەى موراھیقیدایە بە تابیەت ئەگەر پەرەردەى ئیسلامی وەر نەگرتبێ لاسایی دەکاتەو شەرمى لا نامێنێ و حیساب بۆ باوک و براو کەس ناکات! !

لاوانى ئازیز: سەیری داوین پاکى بە کێکى وەکو عوبەیدو للآی کوپى عامیر" ئیمامى حەرەمەینى مەککە بکە، یە کێک بوو لە تابیەین. لەو سەردەمەدا لە شارى مەککەدا ئافەرەتیکى زۆر جوان دەبێ، زۆر بە جوانى و شوخ و شەنگى خۆیەو دەنازێ، پۆژیکیان لە بەردەم ئاوی نە کەیدا دانە نیشێ و سەیری خۆى دەکات، پوو لە میردە کەى دەکات و دەلێ: (أَتَظُنُّ أَنَّ هُنَاكَ رَجُلًا يَمْتَنِعُ مِنْ جَمَالِي هَذَا؟!)، ئایا ئەم جوانییەى من نیشانی هەر پیاویک بەردى پەتە دەکاتەو؟! ئایا هیچ کەس هەیه من خۆمى بۆ دەر بخەم و بتوانێ خۆى بگرێ؟ میردە کەى گوتی: نەخێر هیچ پیاویک نەیه ئەو هەموو جوانییەى تۆ ببینی و خۆى بۆ بگرێ، تەنها یەك پیاو دەناسم کە دەیانى وەکو تۆ خۆى نیشان بەدات کارى تێناکات. ژنە کە بە سەر سوپمانەو گوتی: ئەو پیاو کێیه؟! پیاو کە گوتی: ئەو پیاو

عوبهیدوللای کوپی عامیره! ئافره که ته گوتی: ئیزنم دهدهی بیسه لمینم که نهویش له بهرامبهر جوانیی مندا خۆی بۆ ناگیرئ؟! مێرده که ی گوتی: به ئێ ئیزن به برۆ خۆت تاقی بکهوه بزانه قسهی کاممانه! (بیگومان ئهم پیاوه مهرد نهبووه شه هامة و پیاوه تی زۆر کز بووه!).

به ئێ، ئافره ته که ههتا توانی خۆی جوانتر کردو جوانترین جل و بهرگی له بهر کردو له سه ره وه عه بایه کی به خۆی داداو به ره و شوینی عوبهیدوللای کوپی عامیر بهر ئێ که وت. له ده رگای داو گوتی: ئافره تی کم و هاتوومه خزمهت تا وه کو وولامی پرسیاره شه رعییه کانم ده رباره ی ئافره تان بده ی ته وه! نهویش فهرمووی: وه ره ژوره وه. چونکه پۆزانه ده یان کهس له ژنو پیاوو پیرو گهنج ده چونه لای بۆ هه لکردنی گیر و گه رفته کانیان و وولامی پرسیاره کانیان. به ئێ ئافره ته که چوه ژوره وه و سه یری کرد ئهم مامۆستایه، ههتا بلتی جوان و پێک و پێکه و تازه پێده گات. پێشکی رهشی جوانی ههیه، چۆن ئهم له ناو ئافره تاندا تاکه له جوانیدا ئهم پیاوهش له ناو پیاواندا تاکه له گهنجی و جوانیدا. عهبدوللای مامۆستا فهرمووی: خوشکه کهم پرسیاره کهت چیه؟! ئافره ته که عهباکه ی له سه ر خۆی لا بر دو هه موو جوانیی خۆی بۆ ئهم لاره گهنجه ده رخواست و زۆر به نازه وه گوتی: من ده مهو ئێ له یه کتر نزیک بینه وه، ههردوو کمان له جوانیدا هاوتاین، حه یف نیه له یه کتر دوور بین، تکیه دلم مه شکینه و نه وه ی ده مهو ئێ بێ دلیم مه که! په نا به خوا شه یطانی ش وا له نیواندا دئ و ده چئ و زۆر به په له یه تووشی غه زه بی خویان بکات. به لام ده زانن ئهم لاره عالمه خواناسه چ نیستی قامه و خۆراگرییه کی هه بوو؟! فهرمووی: به لام تۆش گوئ له داواکاریی من بگره، من چهند پرسیار ئیکت لێ ده کهم، به راستی و به قه ناعه تی دل وولام بده ره وه، منیش نه وه ی تۆ به تو ئێ بۆتی ده کهم! ژنه که گوتی: فهرموو پرسیاره کانت بکه. عهبدوللای فهرمووی: پرسیار ی به کهم: باشه نه وه ی تۆ داوای ده که ی من پازیبووم پێی و له و کاته دا که به یه که وه بین، فریشته ی گیان کیشان هاتو ته مه نمان کوتایی پێ هاتبوو، پۆحی کیشانین، ئیمه له و کاته دا خه ریکی زینا بووین، له کاتی کدا پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ده فهرموئ: (مَنْ زَنَى أَوْ شَرِبَ الْخَمْرَ، نَزَعَ اللَّهُ مِنْهُ الْإِيمَانَ كَمَا يَخْلَعُ الْإِنْسَانُ الْقَمِيصَ مِنْ رَأْسِهِ)، واته: هه ر که سێ زینا بکات، یان عه ره ق بخواته وه، نه وا

ئيمان لە لاشەى دادەكە نرئ هەروەكو چۆن ئينسان كراس لە سەريەو دادەكە نئ. جا ئايا
 حەزەدەكەى بەبئ ئيمانى پۆحمان بكيشرئ؟! ژنەكە گوتى: نەخىر قەت حەزناكەم لەو
 حالەتەدا كۆتوپ بمرم. عەبدوللا فەرمووى: راست دەكەى.

پاشان فەرمووى: گوئ بۆ پرسىارى دووهم بگرە كەئەمەيە: ئايا نەگەر لە پۆزى
 قىامەتدا، لەو كاتەدا كە لەبەردەم خواى گەرەدا دەوەستينرئين، خواى گەرە لە منيش و
 لە تۆش توورە بئو و فەرموئ: ئەى فريشتهكانم ئەو ژنو پياوہ بگرن و بەرەو جەھەننەم
 بياننەن، چونكە ئەوانە داوئين پيس بوون، ئايا حەزەدەكەى ئىستا شتى وا بكەين كەتو
 داواى لەمن دەكەى، بەلام لە قىامەتدا لە حەزورى خواى گەرەدا ئاوا شەرمەزار بئ؟!
 ئافرەتەكە گوتى: نەخىر، هەرگيز حەزناكەم خەجالەتى بەردەمى مەحكەمەى خوا بـ.
 عەبدوللا فەرمووى: راست دەكەى. پرسىارى سئەم: فەرمووى: ئايا نەگەر بەم تاوانەوہ
 بپۆين بۆ دۆزەخ و ئەوہندە تئيدا سووتائين تا گوشت و ئىسقانمان لە يەكتر جيا بوونەوہ، ئايا
 حەزەدەكەى ئەوہى كەلئم داوادمەكەى ئەنجامى بەدەين و سەرەنجامى تاوانەكەمان ئەو
 جەھەننەمە بئيسەدارە بئ؟! ئافرەتەكە گوتى: نەخىر، نەخىر، من خۆم بۆ ناگرى دۇنيا
 ناگرم چ جاى ناگرى دۆزەخ! فەرمووى: راست دەكەى.

ئەمجا ئافرەتەكە خۆى داپۆشيبەوہو گوتى: ئىستا هيجم لئت ناوئ، شايبەتئ دەدەم
 لاى خوا كەتو بە پاستى داوئين پاكيت، پاكىي داوئين ئەو خلاقى تۆ زۆر جوانترە لە جوانىي
 پوخسارى من، بەلئين بئ منيش تۆبە بكەم و جوانىيەكەم نەكەمە ماىەى فەيتنە بۆ لاوان!
 ئيمانداران: ئەوانەيە كەسك بئ: ئەوہى كەگەرەمان يوسف ئەنجامىداو ئەوہى
 زاناو خواناسى ئومەتى مەمەد صَلى الله عليه وسلم عوبەيدوللاى كورپى عامر ئەنجاميدا،
 لە داوئين پاكىو خۆراگرى بەرامبەر ئافرەت و ئارەزوئى كەنجەيتى ئەوہ پووداوى هەزار سال
 زياتر لە مەوبەرە، بەلام كوا ئىستا لەم جەوى فەسادو تىكەلاوى ژنو پياوو ئەو هەموو
 وەسانئىلى پاگەياندنە كەهەمووى هانى ئينسان دەدا كەبەرەو داوئين پيسى ببەن، كوا
 ئىستا ئينسانى وا دروست دەبئتەوہ؟! لەوولامدا دەلئين: ئەوہى كەيوسف و
 كەعوبەيدوللاى پاراست لە داوئين پيسى و ئاوردانەوہ بەلاى ئافرەتى نامەحرەمدار، تەنھا
 برىتى بوو لە ترس لە خواى پەرەردگار، ترسان لە شەرمەزارىي مەحكەمەى خوا،

له ده ستچوونی حۆری خوشییه کانی به ههشت، چونه ناو ئاگری دۆزهخ. جا ئه م
 بیروباوه پرو عه قیده یه له هه ر دلیکدا جیگیربوو، با له هه ر سه رده م بارودوخو جلویه رگو
 پیشه یه کدا بئ، ئه واهه ر به شیوه ی حه زه تی یوسفو عوبه یدوللای تابییی داوین پاکیی
 خۆی ده پارێزیو نمونه ی واقعی شمان له م سه رده مه دا زۆره، یه کئ له وانه: مامۆستای
 بانگخوازو به ناویانگ (عه مرو خالید) له یه کئ له کتیبه کانییدا ئه م پروداوه مان بۆ
 ده گێرپته وه ده لئ خۆم له نزیکه وه ئاگام لئی بووه و گه نجه که ده ناسم. ده فهرموئ:

کوپیکی گهنجی زۆر جوانو پیکوپیک که هیشتا ژنی نه هیندوه، ئیشوکاری دارتاشی
 (نه چاری) ده کات، له بهر ئه وه ی ئیشه که ی جوانه و ئینسانیک ی ئه مینو ده ست پاکو
 چاپاکه، خه لکی حه زده که ن بیبه ن له ماله وه ئیشی تایبه تی پیداو یستیییه کانی ناو مال،
 که له ته خته و دار دروست ده کړین پئی دروست بکه ن. کابرایه کی ده وله مه ند، که کوپیکی
 گه نجه و تازه ژنی هیناوه ئه م دارتاشه گه نجه بانگ ده کاتو ده بیاته ماله وه شوینی ئیش
 کردنی نیشان ده داتو ده لئ: من خۆم دوکانم هه یه، تو بۆ خۆت له ماله و ئیشی خۆت بکه و
 ئه گه ر پتویستییه کت بوو ئه وه خیزانه که م بۆت دابین ده کات. به لئ پاش چه ند پۆژیک
 که ئه م کوپه گه نجه له م ماله دا خه ریکی ئیشوکاری خۆیه تی، که سی تریش له ماله وه نه یه
 ژنی کابرا نه بئ که ژنیک ی زۆر شوخ و شه نگو جوان ده بی، به رده وام که ئه م کوپه گه نجه
 خه ریکی ئیشوکاری خۆیه تی و به ده م ئیشه که وه قورئان ده خوینی و یادی خوای گه وره
 ده کات، به لām ئه م ژنه که به هیچ ئیشوکاری که وه خه ریک نه یه به رده وام سه رنجی کوپه که
 ده داو زۆر به قۆزو گه نجیک ی زۆر جوانتر له مێرده که ی دیته به رچاوی، شه یطانیش هه ولئ
 خۆی ده خاته گه رو ئه وه نه دی تر ئه م کوپه دارتاشه ی له به رچاو شیرین ده کاتو
 به ته واوه تی مێرده که ی خۆی له به رچاو ده که وئ، پۆژانه به ناوی ئاوو چا برده وه
 زه رده خه نه و تپوانینی ئه وینیا نه ئاراسته ی کوپه که ده کات. به لām ئه و کوپه گه نجه هیچ
 پووی تیناکاتو هه ر بیریشی لیتاکاته وه. به لām پاش هه فته یه ک ژنه که په تی سه بر
 ده پچرینی و راسته وخۆو به ئاشکرا داوا له کوپه که ده کات که ده ستی ناپاکیی له گه لدا
 تیکه لاو بکات. گه نجه که ش که ئه مه ده بیستی ده شله ژنی ده لئ: سویند به خوای گه وره
 من هه رگیز خراپه م نه کردوه و إنشاء الله هه رگیز نامووسی که سیش پیس ناکه م، من

ئەمىندارى ئەم مائەم، مېردەكەت سىقەي بەمن ھەبوو بۆيە منى ھىنايە ئەم مائەو ھە
 بەتەنھا بەجىي ھىشتەم، ئەي بۆ نەچو بەدوای ۋەستايەكى تردا لەم شارە گەرەدا؟!
 لەبەر ئەو ھەت چاۋەپىي ئەو ھەكە كەمن ئەو ئىشە بىكەم! ژنەكە ھىچ نالە ھەر خەيرا
 پادەكەت دەمانچەي مېردەكەي دىنى ۋە فېشەكى دەباتەبەر دەلە: من خۆم بۆ ناگىرئ،
 ھەر ئىستا چىم دەوئ ئەنجامى نەدەي بەيەك گولە دەتكۆرم!

بەلام ئايا گەنجى خواناسى كاسب، گەنجى دەست پاك ۋە مەن ئەمجارەيان كەژيانى
 لەمەترسىدايە دەبى ھەلۆستى چى بى؟ لەجىگاي خۆي دەۋەستى ۋە بەدەنگى بەرز
 دەفەرموئ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، پېشوازى مەرگ دەكەم،
 بەلام ئامادە نىم زىنا بىكەم. فەرمو دەستى لى بىكەشە ۋە بىكۆرە!! ژنەي كۆل ۋە بەدەخت
 دوور لەدىن ۋە خواناسى، مەست بەژيانى ماددىي دونيا، ھەرگىز ئەمەي نەھاتوۋە بەخەيالدە
 گەنجى ئاۋا ھەبى پۇخى خۆي بەلاۋە گرنگ نەبى بۆ پاراستنى داۋىن پاكىيەكەي، بۆيە
 دەرگاگە بەردەداۋ دەلە ھەر ئىستا ئەم مائە بەجىيئە ۋە لاچۆ لەبەر چاۋم! كۆپە
 گەنجەكەش پادەكەتە دەرەۋە ۋە لەخۆشيان دەرگىاۋ دەلە: خۋايە ھەزاران سوپاس بۆ تۆ
 كە بەفەزلى كەرەمى تۆ“ من لە ۋە ئافەتە بىپەرەشتە پزگارىم بوو، خۋايە شوگور سوپاس
 بۆ تۆ كە يارمەتتە دام ئىقتىدا بەھەزەتەي يۈسەف بىكەم ۋە پوۋداۋەكەي ئەۋم لى
 دووبارە بىتەۋە!

خۆشەيستان: باسى داۋىن پاكى ھەلدەگرىن بۆ وتارەكانى داھاتوۋ، داۋا دەكەم
 لەخۋاي گەرە، ھەمو لايەكەمان بەتايىبەت گەنج ۋە لاۋانمان ۋەكو ئەم گەنج ۋە لاۋانە داۋىن
 پاك ۋە پەرەشت بەرزگا، ۋلات ۋە مىللەتەمان لەبىپەرەشتى ۋە زىنا ۋە خراپەكارى بىپارى..

اللَّهُمَّ آمِينَ

ووتاری ژماره بیست

داوین پاکى

بِه شى سى ليه م

قال الله سُبحانَهُ وَتعالى :

﴿ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ
وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا، يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا،
إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ
غَفُورًا رَحِيمًا ﴾

(الفرقان 68 - 70)

قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :

(يا أُمَّة مُحَمَّدٍ، وَاللَّهِ مَا مِنْ أَحَدٍ أَغْيَرُ مِنَ اللَّهِ أَنْ يَزْنِيَ عَبْدُهُ أَوْ تَزْنِيَ أَمَّتُهُ. يا
أُمَّة مُحَمَّدٍ، وَاللَّهِ لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا)
(رواه البخاري)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ
إِلَى يَوْمِ الدِّينِ..

ثیماندارانی به پرتزو خوشه ویست: سه لام و په حمه تی خوا له هه موومان بیت.. له دوو ووتاری پابردودا له خزمهت ده وه صیهت و پاسپارده که ی خوی گوره دا بووین سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى، گه یشتینه وه صیهتی چواره م که خوی گوره فهرمووی: ﴿وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطْنَ﴾، له دوو ووتاری پابردودا باسی داوین پاکیمان کرد نه مپوش به پشستیانویی خوی گوره، به چند ووشه و دپړیکی پاک نه و باسه پاکه ته واوده که موده لیم:

خوشه ویستان: خوی گوره له قورناتی پیروزدا ده فهرمووی: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾ (الفرقان 68)، ثایا مانای نه مه چیه؟! ثایا تاوانی زینا په یوه ندیی، به هاو بهش بڼ خوا دانان و به کوشتنه وه چیه؟ بڼچی خوی گوره نه م سڼ تاوانه گوره ی له پال به کتردا داناون؟ پش وولامی پرسپاره که فهرمووده یه کی پیغه مبهری خوشه ویست باس ده که ین که ده فهرمووی له وولامی پرسپارنکی صهحابیی خوشه ویست و به پرتز“ عه بدوللای کورپی مه سعود (خوا لیتی پازی بڼ) که عه رزی پیغه مبهری خوی کرد: نه ی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثایا چ گونا هڼ لای خوا زور گوره یه؟ پیغه مبهری خوا فهرمووی: (أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدَاءً وَهُوَ خَلَقَكَ)، گه وره ترین تاوان لای خوی گوره نه وه یه که هاوه ل بڼ خوا په یدابکه یت له کاتیکدا نه و خوا به توی له نه بوون دروست کردووه، ثایه ته که یشی فهرموو: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾.

پاشان ثبن مه سعود فهرمووی: نه ی پیغه مبهری خوا، پاشان چ گونا هڼکی تر زور گوره یه لای خوا؟ فهرمووی: (وَأَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ تَخَافُ أَنْ يَطْعَمَ مَعَكَ)، فهرمووی: مندا له که ت له ترسی برسیه تی بکوژیت، له وه بترسیت گوره ببیت و نانت له که لدا بخوات! خوی گوره ش له ثایه ته که دا که باسی گونا هڼ دووه می کرد“ باسی تاوانی کوشتنی کردو فهرمووی: ﴿وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾، فهرمووی: نه ی خوشه ویستی

خوا، پاشان چ گوناھیک زۆر گه وریه لای خوا؟ فرمووی: (أَنْ تُزَانِي حَلِيلَةَ جَارِكَ)، نه وریه زینا له گه ل ئافره تی دراوسیکه تدا بکهیت. خوی په ورو دگاریش له نایه ته که دا سئیم گوناھی به زینا باسکرد: ﴿وَلَا يَزْنُونَ﴾. که واته نایه ته قورئانییه که و فرموده که ی رسول الله صَلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، سئ تاوانیان له پال یه کتردا باس کرد، نه وانیش: شهریک بۆ خوا قه راردان، کوشتنی نه فسیک به ناحق، زینا کردن.

لیره دا پرسیاریک دروست ده بی، ئه ویش ئه وریه: ئایا بۆچی خوی گه وریه هه رسیک گوناھه که ی به یه که وه باس کردن؟ ئایا په یوه ندیی نئوان شهریک بۆ خوا دانان و زینا کردن به یه که وه چیه؟ له ولامدا ده لئین: مرقفی زیناکه ر که له سهر زینا کردن پاهات ئه و سامو هه بیه تی خوی گه وریه ی به ته وای له دلدا هه لده که ندریت. زیناکه ر بۆیه زینا ده کات چونکه ئافره ته که ی به لاوه له ئه مرو نه هی خوا گه وریه تره. ئافره تی زیناکه ریش پیاوی به لاوه له فرمان و قه ده غه کراوی خوی گه وریه گه وریه تره و هه بیه تی خوی گه وریه ی له دلدا نامینیت. یان زۆر جار زیناکه ر، زیناکه له به رچاوی خه لکدا ناکات، چونکه شهرم له خه لک ده کات، یان له خه لک ده ترسیت، به لام شهرم له خوا ناکات و ترسی خوی له دلدا نیه. ئه مه ش گه وریه ترین هاو به ش بریار دانه بۆ خوی گه وریه. که واته: زینا و شهریک بۆ خوا بریار دان په یوه ندیی راسته و خویان به یه کتره وه هه یه، ئه ی باشه په یوه ندیی نئوان قه تل و زینا به یه که وه چیه؟

به پیزان: له پاستیدا زۆر به ی تاوانه کانی کوشتن هۆکاره که ی زینایه، چه ند جار بیستومانه کچیک ده کوژریت، چونکه که سوکاره که ی گومانی ئه وری لیده که ن که دهستی له گه ل کوپیکدا تیکه لاو کرد بیت. یان کوپیک ده کوژریت له به ر ئه وری به دپه وشتیی کردوه. هه وریه ها له ده یان وولاتی دنیادا، پۆژانه به سه دان مندا ل له بار ده برین یان له دوا ی له دایک بوونیانه وه ده کوژرین و له ناو ده برین چونکه به زۆلیی له دایک بوون! که واته فیهلن زینا و کوشتنیش په یوه ندییان به توندی به یه که وه هه یه.

ئیمانداران: یه کیک له صیفه ته کانی خوی په ورو دگار سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى (السَّار) ه، واته گوناھی به نده کانی داده پۆشی. به لام کاتیک نئرو می به کی بالغ و عاقل زینایان کرد، ئه گه ر کوپو کچ بن ده بی سه داری حه دیان ئی بدری ئه مجا له تاوانه پاک ده بنه وه. به لام ئه گه ر

ئۇو پىياو بوون دەبىن پەجم بىكرىن. واتە بەردباران بىكرىن ھەتا دەمرن. بەلام ئەم سزايە دەبىن لەبەرچاوى خەلكدا بىن ئەك بەنھىنى ئەنجام بدرى، خواى گەورە دەفەرموى: ﴿وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (النور 2).

بەپىزان: زىنا ماىەى تووپەبوونى خوايە. جارىكيان لەسەردەمى پىتەمبەردا صلى الله عليه وسلم پۆژ گىرا. پۆژگىران دياردەيەكى ترسناكە، سزاي خوات بىر دەخاتەو، پىتەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم ھاتە دەرەو نويزى پۆژگىرانى بۆ خەلكەكە كرد، پاشان ووتارىكى گرنكى خويئەدەو. دەبىن لەوتارى پۆژگىراندا چى فەرموويەت؟ فەرموى: (يا أُمَّةَ مُحَمَّدٍ وَاللَّهِ مَا مِنْ أَحَدٍ أَغْيَرُ مِنَ اللَّهِ أَنْ يَزْنِيَ عَبْدُهُ أَوْ تَزْنِيَ أَمَّتُهُ، يَا أُمَّةَ مُحَمَّدٍ وَاللَّهُ لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمَ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا) (رواه البخاري)، فەرموى: ئەى ئومەتى محمد، سوئند بەخوا، ھىچ كەس بەغیرەتەر نىە لەخوا، بەپاستى خواى پەرورەدگار غیرەت دەيگرى ئەگەر عەبدەكانى زىنا بکەن، فەرموى: ئەى ئومەتى محمد، سوئند بەخوا ئەگەر ئەوەى من دەيزانم ئىو بەتازانايە ئەوا كەم پىدەكەنن و ژۆر دەگىران.

موسلمانان: ئايا چى وای لەپىتەمبەرى خوا كرد كە لەوتارى پۆژگىراندا شتى وا بلى؟! پۆژگىران چ پەيوەندىيەكى بەم باسەو ھەيە؟ پىتەمبەرى خوا ئىندارمان دەكاو ئاگادارمان دەكاتەو كە لەنیشانەكانى تىكچوونى زەوىو بوومەلەرزەو بوركان و گۆپرانى ھالەتى زەوى "دەرکەوتن و بلاويونەو ەى زىنايە. پىتەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم دەفەرمويەت: (إِذَا ظَهَرَ الزُّنَا وَالرِّيَا فِي قَرِيَةٍ فَقَدْ أَحْلَاوا بِأَنْفُسِهِمْ عَذَابَ اللَّهِ) (رواه الطبراني والحاكم)، واتە: ھەركاتى زىناو پىيا بەناشكرا لەناو گوندك - يان شارو وولاتيكدا ئەنجامدراو، كەس دەستى تاوانبارانى نەگرت" ئەو بەدەستى خويان عەزابى خويان بۆ خويان ھەلال كەدووە.

بەلى، بلاويونەو ەى زىناو بەدپەوشتى يەكێكە لەنیشانەكانى ھاتنى قىامەت، وەزىنا ھۆيەكە بۆ ئەو ەى غەزەبى خوا لەسەر ئەھلى ئەو شوئە، يان ئەو كەسە زىناكەرە دەريكەوئ. جا ئاگادار بەموسلمانى بەپىز، ھەركاتى پىشەكى و موقەدىماتى زىنا لەزياندا دەركەوتن، ئەو بەزانە موصىبەتێكى گەورە چاوەرپێت دەكات. واتە: ئەگەر چاوت لەنەزەر تەماشاكردنى ئافرەت نەپاراست، دەستت لەتەوقەى حەرام نەگىرايەو، بىرت

له زینا كرده وه، نه وه به قه دهر زوری نه و پتیشه كیانه ی زینایه ت تووشی موصیبه ت و ناپه حتی ده بیت، هه ندیک جاریش مه رج نیه موصیبه ته كه هه ر پوو له نه فسی خۆت بكات، به لكو له وانه یه له نه ولادیکت بدات، به وه ی تووشی نه خۆشی به کی درێژخایه ن ببیت، یان خیزانه كه ت تووشی نه خۆشیی ده روونی ببیت و هه موو ژیا نت لی تال ببیت. جا له بهر نه وه، نه و به پیزانه ی كه له و شوینانه كرده كه ن كه تیکه لاوی ژنو پیاو تییدا زۆره، ده بی زۆر ئاگایان له خۆیان بی، زۆر خۆیان بیاریزن له پتیشه كیه كانی زینا و ته ماشا كردن و ته وه كردن و دانیشتنی دوو به دوو به بی كه سی سی به م كه له شه رعدا پیی ده گوتری (الْخُلُوة). له نه ئه رێكدا هاتوو كه خۆشه و یست صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم فه رموو یه تی: خۆتان له زینا بیاریزن چونكه شه ش به لای پتیه یه، سیانیان له دنیا دا تووشی ئینسانی داوین پیس ده بی:

1 - نه مانی هه بیه تی ده م و چاو، وای لیدی كه ده بیینی ده لئی ده م و چاوی ره ش بووه.

2 - كه ئابه ی زینای به سه ره وه یه و له هه موو خیرێك بی به ش ده بی.

3 - ئینسانی داوین پیس هه میشه هه ژاره و ده ست كورته.

پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم فه رموو یه تی: (الرَّثَا يُورِثُ الْفَقْرَ) (رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ)،

واته: زینا كردن هه ژاری به شوین خۆیدا دینی له قیامه تییدا زیناكار تووشی سی

به لاده بی، یه كه م: توو په بوونی خۆای په روه ردگار، دووهم: سزای ئاگری دۆزه خ، سی به م:

زۆر به توندی مو حاسه به ده كری.

خۆشه و یستان: با بزانی له پۆزی قیامه تدا سه ره نجامی نه و كه سانه ی له په وشتی به رزی

داوین پاکی لایندا وه كه وتوو نه ته گوماوی به دپه وشتییه وه چیه؟

پۆزێکیان پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم دوا ی نوێژکردنی به یانی “پووی

له سه حابه كان كردو فه رموو ی: ئایا كه ستان نه مشه و خه ونیكتان بینوه، تا مانا كه یقان بۆ

لێك بده مه وه؟ گوتیان: نه خیر. فه رموو ی: به لام من نه مشه و له خه ونمدا دوو پیاو هاتن بۆ

لام و پیا یان گوتم: هه سه ته وه ره له گه لماندا با بپۆین. منیش له گه لیا ندا پۆیشتم، تا نه وه بوو

كه یشتینه لای شتیك وه كو ته نوور وابوو، له سه ره وه ته سك و له بنه وه پان و ده لب بوو.

ته ماشام كرد پیاوو ژنی پووتی زۆری تی دا بوو، ئاگر له ژێریدا ده سووتا و بلیسه ی ئاگره كه

نېټله نېټلی ده هات. جا که تاوی ده سهند ناو ه که ده کولاو قولېه ی ده کردو زه لاهه کانی ناوی وه که ده نکي دانوله ی سر ناگر له کاتی قولته قولته که دا ناوا به رز ده بوونه وه و خه ریک بون هه لېچن، به لاه کلېه ی ناگره که گورج کپ ده بوو، نېتر نه وانیش ده که وتنه وه بنکه که ی، نېتر به رده وام نه مه حالیان بوو. پرسیم نه وانه کین؟ گوتیان: نه وانه ژنان و پیاوانی داوین پیس بوون. (بوخاری گېږاویه تیه وه)

خوښه ویستان: نه مه سهره نجامی داوین پیسانه له قیامه تدا، نه ی له دنیا دا؟! نایا نه وانه ی داوین پاک نین، نایا نه وانه ی حه زیان له به دره وشتیه هه روا به ناسانی بوی ده رده چن؟! نایا سهره نجامی نه و که سانه ی خیانه ت به نامووسی موسلمانان ده که ن چیه؟! پیغه مبه ری پېشه واما ن ده فهرموئ: نیوه داوین پاک بن، به چاوی خیانه ت ته ماشای نامووسی خه لکی مه که ن، خوا ی گه وره ش شهره فو ناموستان ده پاریزئو که س ناتوانئ به چاوی خیانه ت ته ماشای عاثیله و خیزانتان بکات.

به لاه هه رکه سیك خیانه ت به نامووسی خه لکی بکات، سهره نجام پوژئک دیت که سانیکیش ده ستریزئو بکه نه سر شهره فو نامووسی نه و. هه زار په حمه ت له نیما می شافیعی بی که فهرموویه تی:

عَفُواْ تَعِفُّ نِسَاؤُكُمْ	وَتَجَنَّبُواْ مَا لَا يَلِيقُ بِمُسْلِمٍ
إِنَّ الرِّزْنَ دَيْنٌ فَإِنْ أَقْرَضْتَهُ	كَانَ الْوَفَاءُ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ فَأَعْلَمْ
مَنْ يَنْزِنُ يُنْزَنَ بِهِ وَلَوْ بِجِدَارِهِ	إِنْ كُنْتَ يَا هَذَا لَبِيبًا فَافْهَمْ

ده فهرموئ: نیوه داوین پاک بن، سهره نجام خیزانه کانیشتان داوین پاک ده بن و که س به چاوی خیانه ت ته ماشایان ناکات، وه توی موسلمان خو ت بیاریزه له هه ر هه نگاوو هه لوئستیک که شایه نی ئینسانی موسلمان نیه، به راستی زینا کردن قهرزه و نه گه ر وه رتگرت، نه و ده بی پوژئک نه و قهرزه به مالو خیزانه که ی خو ت بده یته وه، هه رکه سیك زینا له گه ل نافرته ی خه لکی بکات، خه لکیش پوژئک زینای له گه لدا ده که نه وه، نه گه ر به دیواری ماله که یشی بووی.

به ریزان: بۆ زیاتر پوونکردنه وه ی مه به ست، سهرنجتان بۆ نه م پووداوه واقعی به پاده کیشم که ماموستا حه بیب محمه د سه عید له کتیبی (ده سستی په روه ردگار، ل 7) دا

بۆمان دەگىرپتەۋە كەبەپىزىشيان لەكتىبى (عَدَالَةُ السَّمَاءِ) لىۋا پۈكن محمود شىت
ئەلخەطاب ۋەرىگرتۈۋە دەفەرمۇئ:

پىش جەنگى يەكەمى جىھانى "كەھىشتا شەمەندەفەر ئوتومبىل لەۋلاتانى
پۇژەلاتدا نەكەۋتبوۋنەكار، پىاۋىكى گەۋرەبازرگان لەنىۋان عىراق ۋە سوۋىيەدا بازارگانى
دەكرد، لەعىراق ۋە دانەۋىلەي بۇ سوۋىيا دەبردۇ دەيفرۇشت، لەۋىشەۋە صابوۋن ۋە
قوماشى بۇ عىراق دەھىتا. ئەم دەۋلەمەندە پىاۋىكى پەۋشت بەرزى مۇسلمانى خواناس
بوو، سامانى ئەم جىھانى كىردبوۋە پرد بۇ پۇژى قىامەت ۋە بەۋى پەفتارى
مۇسلمانانەيەۋە بېۋە خۇشەۋىستى خەلكى گەپەك ۋە شارەكەي. ئەم پىاۋە بازارگانە كۆپ
كچىكى ھەبوۋ كەھرىۋىكىان گەيشتىۋە تەمەنى لاي، پۇژىكىان باۋەكە بانگى كۆپ
تاقانەكەي كىردۇ گوتى: پۇلە گيان مەن بەسالدا چوۋم ۋە تواناي سەفەركىردم نەماۋە،
سوپاس بۇ خوا تۇش پىاۋىكىت، ئەمجارە تۇ لەگەل كارۋانە بازارگانىيەكەدا بىرۇ بۇ
حەلەب ۋە ھەرجى دەبەيت لەۋى بىفرۇشەۋە بەنرخەكەي" صابوۋن ۋە قوماش بىكەرەۋە بگەپتەۋە.
بەلام نامۇزگارەيت دەكەم: ترسى خۋاي گەۋرەت لەدلدا بىت ۋە داۋاشت لىدەكەم شەرف ۋە
ئابىۋى خوشكەكەت بىپارزىت.

بەلئى كۆپە بازارگانىيەكەي گەياندە شارى حەلەب لەسوۋىيا ۋە شتومەكى خۇي فرۇشت ۋە
صابوۋن ۋە قوماشى حەلەبى كىرپى خۇي ئامادەكرد لەگەل ھاپىكانىدا بەرە ۋە موۋىل
بگەپتەۋە. پۇژىكىان ھىشتا حەلەبى بەجىنەھىشتىۋە، لەپىگەيىكى چۇلدا دۋاي
خۇرئاۋابوۋن، چاۋى كەۋت بەكچىكى گەنجى جوان. لەبەر چاۋىدا زۇر شۇخ ۋە شەنگ بوو،
شەيطان دلى بەرەۋ لاي كچەكە پاكىشاۋ دەروۋنى بەدخۋازىش مېشك ۋە ژىرىي لەخشتەبردۇ
ھاتە سەر ئەۋ پاىەي لەم چۇلئى نادىارىيەدا كچەكە ماچ بىكات. چاۋىزىي خۋاي گەۋرەي
لەبىر چۆۋە نامۇزگارەيەكەي باۋكى پىشت گوتى خىست، ھەۋاي گەنجىەتى كەۋتە كەللەي
بەبى ۋەتە پرس ۋە ھەلمەتى دايە كچەكە ۋە ماچىكرد، ھەرنەۋەندە.. كۆپەكە لەگەل
ئەمچۆرە پەفتارانەدا پانەھاتبوو، بۆيە خىرا شەرم گرتى ۋە پاىكردۇ كچەش كە بەتەماي ئەم
دەستدرىزىيە نەبوو" ئەۋىش پاىكرد. كۆپە پەشىمان بۆۋە لەدلى خۇيدا گوتى: تۇخەي
كەس چاۋى لىم نەبوو، خۇ ئابىۋوم دەچوۋ. ئىنجا گەپاىەۋە شۋىتى مانەۋە ۋە ھەسانەۋەي

لەحەلەب، كەوتە لۆمەى دەروونى لارو وێر. بەلام لۆمەو پەشيمانى چ دادىك دەدەن؟
تازە لە دەستى دەرچوو.

هاوەلانى سەفەرى بەم پارونىازەيان نەزانى، خۆيشى لای كەس نەيدركاند، ئيتەر
ئەو بوو دواى چەند پۆژىك بەرەو شارەكەى خۆيان گەرايەو. لەكاتىكدا كۆرە لەگەشتى
بازرگانيدا بوو ئەو پەندەى بەسەردا هات، باوكى لەمالەو بوو، پۆژىكيان باوكەكە
لەژورەكەى خۆيدا دانىشتبوو، پەنجەرەى ژورەكەيشى دەينوارىيە خەوشەى
مالەكەيان، ئاوكتىشەكەيان هاتە ژورەو و كچەكەش دەرگای گرت تاوەكو ئاوەكەى خالى
كرد وەكو پۆژانى تر دەرگاكا دابخاتەو، ئاوكتىش كوندە خالىيەكەى دا بەشانيداو كاتىك
گەيشتە لای كچەكە هەلمەتى داو ماچىكى كردو خێرا بەپەلە سەرى خۆى هەلگرتو بەبى
ئاوردانەو مالەكەى بەجىهتشت. كچە زۆر بەلايەو سەيربوو، باوكەكەش لەپەنجەرەكەو
بەچاوەو بوو، ئەوئەندەى پىكرا بەو پەرى داخو خەفەتەو هەناسەيەك هەلگىشتىو خۆى
بداتە دەست پەرەردگارو بلىت: لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. هېچ دەنگى نەكرد.
كچەكەش لەبەر شەرمەزارى خۆى كەهېچ كات شتى واى بەخۆيەو نەديبوو، ئەويش
دەنگى نەكرد. بۆ پۆژى دوو، ئاوكتىش هاتەو بۆ مالى پياو، بەلام وەك جاران
نەبوو، سەرى خەجالەتیی شۆپ كەربوو، شەرمەزاربوو، تەرىقى حالى دوتىنى دەبوو،
كچەكەش وەكو پۆژان نەچوو بەلايەو. ئەو پياو ئاوكتىشە كارى پۆژ دوو پۆژى نەبوو،
چەندەها سال بوو ئاوكتىشى هەموو گەرەكەبوو، هەرگىز پۆژى لەپۆژان هەلوستىكى
نەشايوى ئى نەبينرابوو، بەحەرامىي تەماشای ناموسى خەلكى نەدەكرد، تەمەنى
لەسەرووى چل سالتەو بوو، بەهېچ شتوێهەك پياوى ئەو پەفتارانە نەبوو، بەلام وا
لە دەستى دەرچوو.

لەملاشەو كۆپ سەروكارى كاروان بەلەشى ساغو دەستەتاتىكى چاكەو هاتەو لای
باوكى، بەتەمايە باوكى بىخاتە سەرچاوانى بەلام باوكى هېچ پرسىارى لەبارەى بازرگانى و
قازانچو سەفەرو دۆستو براو خۆشەويستانى حەلەبەو نەكرد، يەكسەر لەكۆرەكەى
پرسى: كۆپى خۆم، لەو كاتەو مەوصلەت بەجىهتشتو هەتا گەراويتەو چیت كەردو؟
كۆرەكەى باسى دەنگوباسى بازرگانىيەكەى كرد، بەلام باوكەكە ئەمەى نەدەويست بۆيە

قسه که ی پی بری و گوتی: نایا کچت ماچ کردووه؟ که ی و له کوئ؟ کوپه سهرسام ما، دهم وچاوی سوور هه لگه پار، تف له قورگیدا ووشک بوو، سهری داخست. باوکه که دلنیا بوو، بویه گوتی: من ناموزگاریم کردیت که و له م سه فهره تدا شهره فو ئابرووی خوشکه که ت بپاریزیت، که چی به قسه مت نه کرد. پاشان باسی خوشکه که ی بق گتپایه وه که چۆن ئاوکیشی متمانه پیکراوی چهند ساله یان ماچی کردووه. دیاره ئه م ماچ کردنه له جیاتی نه و ماچه حهرامه بووه و قهرزه که ی پی دراوه ته وه.

کوپه چاری نه ما، ددانی به هه موو پاستی به کدا نا، گوتی: به لام باوکه تو به چیدا زانیت که من ئه م کاره م کردووه؟ گوتی: پۆله گیان، من له ژیا نی خو مدا شک نابهم و به بیریشمدا نایه ت ناپاکیه کم له نامووسی که س کردییت، یان شه روا ل پیسیه کم کردییت، بویه هیوادارم له و باره یه وه هیچ قهرزیکم به سه ره وه نه بییت، کاتیک ئاوکیشه که ش خوشکه که تی ماچ کرد به لامه وه پوون و ئاشکرا بوو توش ئافره تیکت ماچ کردووه، و خوشکه که ت قهرزه که ی دایه وه، هه ق به هه ق، ئه گه ر زیاترت بکریایه ئاوکیشه که ش زیاتری ده کرد.

به ئی (إِنَّ الزُّنَا دَيْنٌ فَإِنْ أَقْرَضْتَهُ كَانَ الْوَفَاءُ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ فَأَعْلَمْ)

به ئی خو شه ویستان: ئه مه پووداویکی واقعییه و ئه و دهرسه مان فێرده کات که: هه رکه سیکت که زی له پاراستنی نامووسی خو یه تی“ با پێش هه موو شتیکت پارێزگاریی له نامووسی خه لکی بکات، هه رکه سیکیش که زده کات نامووسی بشکییت با نامووسی خه لکی بشکیینیت. له زه ت و خو شی سه عاتیکت خه م وخه فه ته تا به رپابوونی قیامه ت، هه موو قهرزیکیش هه ر ده بی بدریته وه.. ئه وانه ی که ناپاکیی له گه ل شه ره فو ئابرووی خه لکدا ده که ن، ئه وانه پێش هه موو شتیکت ناپاکیی له گه ل شه ره فو ئابرووی خو یاندا ده که ن، قهرزی نامووسیش هه ر ده بی به نامووس بدریته وه.

به دلنیا بی شه وه ئه وه ی که ئینسان فیزی ئه وه ده کات که چۆن که یا و ئابرووی خو ی خو ش ده وئ، که یا و شه ره فی خه لکیشی له لا به قه درو حورمه ت بی، ته نها ئیسلامه. به ئی ته نها ئیسلام مایه ی به ختیا ری و سه ره رزیی ئاده میزاده، ته نها ئیسلام ئابروو و نامووسی خه لکی ده پارێزی، هه ر کۆمه لیکیش پشتی له ئیسلام کرد“ بی ئابروو ده بن، بی ئابروو!! ئه گه رچی به ده م لافی پاکی لێده ن، هه ر شارستانیه تیکیش له سه ر په وشت و ئابروو به رپا

نەبىت، مايەى ئاژاۋە و پىشپىۋى و نەحسانە و يە بۆ ئىنسانەكان.. نمونەى ئەم بەسەرھاتەى باسماڭىز قىزىق و ئومىدەوارم گەنج و لاۋەكانماڭىز سوۋدى ئى و ەرىگىز.

ئىمانداران: لەبۋارى زانستىشەۋە، زانايانى پزىشكى دەلئىن: جىھازى بەرگىرى لەشى ئادەمىزاد، نىشانەى دەسەلاتى خوايە، ئەو خانانەى بەرگىرى دەكەن دىنە لای ملەۋە و لەلای غودەى - شىموس - شىفرەى سى ەزار خانەيان دەدرىتتى كە لەلاشەى ئەو كەسەدا ەمە تا بىيان ناسىتەۋە ەمە كاتىك مىكرۇبى يان فاىرۇسىكى بىگانە بىتە ناۋەۋە پەلامارى دەدەن و لەناۋى دەبەن، كەچى كەئە مىكرۇبانە لەئەنجامى نەخۇشىى جنسىيەۋە بىن، ئەو خانەكانى بەرگىرى، بەرگىرى ئى ئاكەن. ەروەك خۋاى گەۋرە ئاگادارى كىرەن، كەدەپەۋى سزاي بدات لەئەنجامى سەپپىچى كىرەنەۋە!! ئەمە لەجىھانى ئادەمىزادا. كەچى لەجىھانى ئاژەلدا لەبەر بەرژەۋەندى مرقۇ تاۋەكو زاۋىزى زۆر بىت و مرقۇ سوۋدىان لىۋەرىگىز، بەقەدەرى خوا لەگەل ئەۋەدا كەنئىرىك دەچىتە لای سەدان مى و ەموو شتىك لەبارە كەئەندىز نەخۇشىى تر بلالو بىتەۋە، كەچى بلالو نابىتەۋە. ئەمەش حىكمەتتىكى گەۋرەۋە ەقە ئىنسان سەرنجى بدات، ديارە ئاژەلەن لەسەر ئەو بەرنامەين كەبۇيان ديارى كراۋە ەلئىزادىيان نى و لادانىان نى..

بەلام دەبى ئەۋەش بلئىن، كە لەناۋ ئاژەلانىشدا زۆر گىيانلەبەر ەن كەدەرى بىرەۋىشتىن و رازى نەبىن كەغەبرى خۇيان ئاژەلئىكى تر نىزىكى مەينەيان كەۋى. بۆ نمونە (مەيموون) يەككە لەۋ ئاژەلانى كەقبولئى نى غەبرى خۇى مەيموونئىكى ترى نىر" نىزىكى مىيەكەى كەۋى. لە (صەحىحى بوخارى)دا ەاتۋە كە (عەمرى كوپى مەيمون) فەرموۋىتە: (رَأَيْتُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ قَرْدًا زَنَى بِقَرْدَوْ، فَاجْتَمَعَ الْقُرُودُ عَلَيْهِمَا فَرَجَمُوهُمَا حَتَّى مَاتَا).. واتە: لەزەمانى جاھىلىدا، پىش مۇسلمان بوۋىم، جارىكىان بىنىم كەمەيموونئىكى نىر ەاتەۋە بۆ مالەكەى خۇى بىنى و مەيموونئىكى نىرەى تر لای مىيەكەىتى و جۋوت بوۋە لەگەلدا، ئەۋىش بەپەلە رايكردو ەموو مەيموونەكانى ترى ئەو دەۋرۋەرەى كۆكرەۋە لەمەسەلەكە ئاگادارى كىرەن پاشان بەمەموو مەيموونەكان بەردبارانى ەردو مەيموونەكەيان كىرە ەردوۋىكىان كۈشتىن، چۈنكە داۋىن پىسىيان كىرەبوو! ەروەھا حۈشتىر، ەركاتى ەختى جۋوت بوۋى نىرو مىيەكەيان دى، دەبى بخرىنە شوئىنئىكى

چۆلۈك، يان خېمە يەكياڭ بەسەردا بدرىۋى ھېچ ئىنساننىڭ يان گياندارىكى تر چاۋى لىيان نەين، ئەمما نۆرەككە دەچىتە لاي مەنەكە، خۇ ئەگەر بىزانن كەسىك بەدىيەۋە تەماشاي كىدون ئەۋە تا خۇيان نەكۇڭن واز ناھىيىن!!

ھەرۋەھا لەناۋ بالئەدەكانىشدا، مەنەي كۆتر“ ھەركاتى نۆرىنەيەكى غەيرى خۇي كەھاۋجوتىەتى ۋوېستى لىي نۆيك بېتەۋە ئەۋا ۋەكۇ شىر پەلامارى دەداتو تا ۋوۋرى نەخاتەۋە ۋازى لى ناھىيىت!!

بەلام بەداخەۋە كەم نىن لەناۋ ئىنسانەكاندا نەك ھەر لەدىلى خۇياندا خەز بەداۋىن پىسى دەكەن، بەلكو بانگەشەي بۆ دەكەن ۋ داۋىن پاكى ۋ دىفاع كىدون لەنامووسو شەرەف بەدۋاكە ۋوۋى دەزانن ۋ ھەۋلى نەھىشتىنى دەدەن. بەلام ئەۋ جۆرە كەسانە ديارە تەبىئەتى (بەزان) يان ھەيە، كەھەرگىز توۋرە نابى بەۋەي كەنۆرىنەيەكى تر لەسەر مەنەكەي خۇي بېيىن، جا ھەموو ئەۋ كەسانەش بەرازخۇن ۋ خۇيان بەموسلمان نازانن! موسلمانانى بەرپىز، ئەي گەنج ۋ لاۋەكان، كۆتايى ۋوتارەكە بەم بەسەرھاتە دىنم كەصەحابى بەرپىز (ئەبى شەھەم) پەزاي خۋاي لىيىت، بۆمان دەگىرپتەۋە دەفەرەمۇي:

من كەسىك بووم بى ئىش ۋ كار دەسوۋپامەۋە زۆر خەزم بەنزىكى لەئافەرەتان دەكرد! تا ئەۋەبوو لەگەل كۆمەلىكدا ھاتم بۆ شارى مەدىنەي پېرۆز بۆ ئەۋەي پەيمان بەدىن بەپىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ۋ ۋەعدى بەدىنەي كەدىفاع لەئىسلام بكەين ۋ جىھاد لەپىناۋى خۋادا بكەين. بەلام كەگەشىتىنە مەدىنە كات زۆر درەنگ بوو، شەۋ بوو، پىغەمبەرى خواش چەند ئىشىكى زەرۋورى ھەبوو، نەيدەتۋانى چاۋى بەم كۆمەلە خەلكە بكەۋى، لەبەر ئەۋە دەبۋايە تا بەيانى چاۋەپىمان بىكرادىيە. ئەۋەبوو بۆۋوۋىنەۋە، من لەپەككە لەكۆلەنەكانى شارى مەدىنەدا، لەۋ شەۋەدا توۋشى ئافەرەتەك بووم، نۆيك بوومەۋە لەئافەرەتەكە ۋ جەۋبەرگەكەم پاكىشا، ئافەرەتەكە ۋولامى نەدايەۋە ۋ پۆشت. بۆ بەيانى ھەموومان كۆۋوۋىنەۋە ۋوۋىن بۆ خەزمەت پىغەمبەرى خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، پىغەمبەرى خوا زۆر دىخۇش بوو، سلاۋى لەخەلكە كىدون بەپۋىيەكى گەشەۋە پىشۋازىي لى كىدون يەكە يەكە دەستى خەستە دەستى پىاۋەكانەۋە ۋەھدو پەيمانى لى ۋەرگرتن، تا سەرە گەشىتە سەر من، مەنىش ۋەكۇ ئەۋ خەلكە دەستم دىرۋى كىدون ئەۋەي دەست

بخه مه دهستی (رَسُولُ اللَّهِ) وهو په یمانی بده مئ، به لام پیغه مبهری خوا دهستی نه یتایه
پیشه وهو و فرمووی: (أَحْسِبُكَ صَاحِبُ الْجُبَّةِ؟!) فرمووی: تایا تو نه بوی دوتنی شه و
جلی ثافره ته که ت پاکیشا؟! !

ده فرموئ: زانیم خوی گه وړه ناگاداری کردوته وه، نه گینا خو که س ناگای له من
نه بوو، بویه دانم نا به هله ی خومداو گوتم: به لئ، فرمووی: برق دهست ناخه مه
دهسته وهو په یمانن لئ وهرناگرم، چونکه نساننیک داوین پاک نه بی له ئیسلامدا
جنگای نابیتته وه.

به لئ، پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پستی تی کردم و پوښت!! منیش زور
به لامه وه سیر بوو، تایا پیغه مبهری خوا هر له سر نه وهی دهستم بۆ بهرگی ثافره تیک
بردوه په یمانن لئ وهرناگریو دهست ناخاته دهستم وه، تایا نه مش به داوین پیسی
حیسابه؟! ! بویه به کسر له دلی خومدا بریارم داو هاوارم کرد: نه ی پیغه مبهری خوا
په یمانن لئ وهرگرو مه حرووم مه که له و دهسته پیروزه ت به لئین بی جاریکی تر شتی وا
ناکه م، وه عد بی داوین پاک ده بم.

نه مجا پیغه مبهری خوا ناوړی بۆ دامه وهو زه رده خه نه یکی بۆ کردم و فرمووی:
تایا وه عدو به لئین ده دهی له مه ودا پرفتاری وا نابجی نه که یته وه؟! گوتم: به لئینت
ده ده مئ، فرمووی: دهی که واته ده سنت بیتنه، نه مجا دهستی خسته ناو دهستم وهو
په یمانی لئ وهرگرتم.. (نه م فرمووده یه ئیمامی نه حمد د پړوایه تی کردوه).

نه مه له سر جل پاکیشاننیک، نه ی نه گهر زور له وه زیاتر پووی دا؟! ده بی خواو
پیغه مبهری خوا چند له و بهنده یه عاجز بن.. باشه نه و خه لکانه ی دهست و چاوو داوینیان
پاک نه، له پوژی قیامه تدا چی ده لئین کانتیک ده چنه خزمه ت پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟! نه و گه تچه له دنیا دا پیغه مبهری خوا لئی تووړه بوو، به لام نه و که سانه ی
که ئیستا دهست و چاوایان نا پارینن له ئاستی نامه حرم، نه و له پوژی قیامه تدا پیغه مبهری
خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لیان عاجز ده بی، له و پوژده دا که و پۆل پۆل موسلمانان ده چنه
خزمه تی و داوای شفاعه تی لئ ده که ن نه ویش به و پوهه گشو پر نووړه یه وه، به و ده مه
پر له زه رده خه نه مباره که یه وه پیشوازیان لئ ده کاو شفاعتیان بۆ ده کات، به لام

بهرامبەر ئەر که سهی داوین پاک نه بووین عاجز ده بیو ده فرموی: برۆ شه فاعه تت برۆ
ناکه م چونکه تو بهرامبەر شهره فو ئابرووی موسلمانان پاک نه بووی، برۆ ده ست ناخه مه
ناو ده ست و شه فاعه تت برۆ ناکه م!!

جا ئیتر په شیمانی و په نجه گهستن سوودی نیه. جا کهاته: ئیستا فرسه ته تا
دونیایه و قیامهت نه هاتوو با هه موومان ته و به بکهین و بلیین:

ئهی خۆشه و یستمان، ئهی تاجی سه رمان، ئهی نووری چاومان، ئهی پیشه وای دونیایو
قیامه تمان، به ئینت ده دهینێ که له مه ودوا هه رگیز به چاوی خیانهت و خراپه سه یری
ناموس و ئابرووی هیچ موسلمانیک نه کهین.

خۆشبه ختیش برۆ ئەر که سهی ئهم په یمانه ده باته سه ر
داوا ده که م له خوای گه وره و به به زه ییو کار به جی، هیدایه تی هه موو لایه کمان بدات،
عاقیبه تمان خیرکار، گه نچ و لاوه کانمان له هه موو خراپه و بی شه رعیه که پارێزراوکار،
رووسوورو سه ریه رزی دونیایو قیامه تمان کار، شه رمه زاری مه حکه مه ی خۆیو به رده می
رَسُولُ الله مان نه کات..

اللَّهُمَّ آمین

ووتاری ژماره بیست و یهك

داوین پاکی

به شی چوارهم

قال الله سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى :

﴿ وَلَا تَقْرَبُوا الزُّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ﴾

(الاسراء 32)

قال رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :

(لَأَنْ يُطْعَنَ فِي رَأْسِ أَحَدِكُمْ بِمِخْطَطٍ مِنْ حَدِيدٍ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمَسَّ امْرَأَةً

لَا تَحِلُّ لَهُ)

(صحيح الجامع: حديث رقم 5045)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ..

نیمانداری به پرتز: سه لام و په حمه تی خوی په روه ردگار له هه موومان بی.. هر
له خزمهت وه صیه تی چواره می خوی گه وره داین که فرموی: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا
ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ﴾ (الأنعام 151).. له سی ووتاری رابردودا باسی داوین پاکیمان کرد،
له م ووتاره شدا که به شی چواره می نه و بابه ته پاک و شیرینه یه ده لیم و بالله التوفیق:

توی نیماندار، چ پیاو چ ژن، چ کور چ کچ، چ گنج چ پیر.. له گه ل نه فسی خوتدا
بدوی نه م پرسیارانه له خوت بکه، نه گه ر له وولامه کانداسه رکه وتوو بووی نه وه سوپاسی
خوا بکه که داوین پاکي. نه م پرسیارانه نامانجیان نه وه یه نایا داوین پاکي له تودا به هیزه؟
یان له نه گه ری نه وه دای که به ناسانی بکه ویته ناو سه ریچی خوی گه وره وه؟! راست و
هه لای لی بده، نه گه ر (70٪) ت هیتا بلای الحمد لله من داوین پاکم، نه گه ر (50٪) ت هیتا،
یان که مترت هیتا نه و له خوت بترسه و بلای من له سه ر قه راغی فه وتانم و ده که و مه داوین
پیس ییپه وه نه گه ر تا زوه به خومدا نه چمه وه.. ده فرموی با هه ری که مان زور به جوانی
گوئی له پرسیاره کان بگرین و وولامی راست و دروست له دلی خوماندا دیاری بکه ین، تا
سه ر نه جام خومان بناسین نایا له چ پله یه کی داوین پاکیداین..

پرسیاری یه که م: نایا چاوت ده پاریزی له ته ماشا کردنی نافرته تی نامه حره م، یان چاوت
کراوه یه به رامبه ر هه موو نافرته تیک؟! نه گه ر وولامه که ت به لای بوو که چاوت داده خای و
نه زه ری حه رام ناکه ی، نه وه سوپاسی خوا بکه له سه ر نه وه ی که پرزگاری کردوی له شتیک
که به ره و زینا پات ده کیشتی. به لام نه گه ر وولامی به شی دووه مت به به لای دایه وه، واته
سه یری هه موو نافرته تیکت ده کرد نه وه له خوت بترسه و هر نیستا ته ویه بکه و داوای
لیخوشیون له خوا بکه و بریاری کوتایی بده و عه زمت جه زم که که جارزکی تر
نه زه ر ناکه یته وه.

خوشه ویستان: به راستی نه مه خالینکی بنه په تیپه و یه که م هه نگاوه، نه گه ر
ده ر نه چووی نه مه یه که م که وتنه، له به ر نه وه ی نه زه ر کردن یه که م هه نگاوی به ره و داوین
پیس یی چوونه، وه کو له میژوه وه گوتراوه:

كُلُّ الْحَادِثِ مَبْدَاها مِنَ النَّظَرِ وَمُعْظَمُ النَّارِ مِنْ مُسْتَصْنَعِ الشَّرِّ

واته: هه موو ئه و کاره ساتانه ی که ده بینه هۆی ئابروو چون و به دناو بوون “سه ره تاکه ی له ته ماشا کردنی یه کتره وه ده ست پیده کات، هه ره کو چۆن گه وره ترین ئاگر له بزێسکه ئاگرێکی زۆر بچووکه وه ”دروست ده بێ.

شاعیریکی تر زۆر جوانی فه رموو وه واقیعی پێکا وه که فه رموو یه تی:
نَظْرُهُ، فَأَبْتَسَامَةً، فَسَلَامٌ فَكَلَامٌ فَمَوْعِدٌ فَلِقَاءٌ

واته: ئینسان که تووشی داوێن پیسی و زینا ده بێ “یه که م جار له وه وه ده ست پیده کات که کوپو که چه که ته ماشای یه کتری ده که ن و بۆ یه کتری ده پوانن، پاشان شه رمیان له یه کتری نامی ئی و ئه مجا زه رده خه نه به ده م یه کتری یه وه ده که ن، پاشان هه رکات تووشی یه کتر بوون سه لام له یه کتر ده که ن و نه حوال پرسی و چاک و چۆنی له گه ل یه کتریدا ده که ن، پاشان مه وعید و چاوپێکه وتن له نێوانیاندا پرووده دات، سه ره نجام دوا ی ماوه یه ک په نا به خوا به یه ک گه یشتنی ناشه رع ی پرووده دات له نێوانیاندا !! که واته: نه گه ر یه که م جار له ته ماشا کردنه که وه خۆیان بپاراستایه هه نگا وه کانی تری به شوێندا نه ده هات.

ئیمانداران: پرسیار له پیغه مبه ری خوا کرا ده رباره ی چاوپێکه وتنی یه که م جار که پیاوی ئێک چاوی به ئافره تی ئێک ده که وێ، یان ئافره تی ئێک چاوی به پیاوی ئێک ده که وێ، ئایا چی بکه ن؟! که ئه مه پێی ده گو ترێ: (النَّظَرُ الْفُجَاءَةُ) ته ماشا کردنی کتوپری، پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموو ی: (أَصْرِفْ بَصْرَكَ) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ)، واته: جاری یه که م ئه وه به ده ست خۆت نه بوو، هاته به رچاوت، به لām له جاری دووه دا چاوت دا بخه و به رده وام مه به له ته ماشا کردن.

که واته: نه گه ر نه تده توانی ته رک ی نه زه ر بکه ی ئه وه له خۆت بترسه !

پرسیاری دووه م: ئایا ته وقه له گه ل ئافره تی نامه حه رم ده که ی؟! یان به نیسه بت ئافره تانه وه، ئایا ته وقه له گه ل پیاوانێکدا ده که ی که نامه حه رمه به تۆ؟! نه گه ر وولامه کت به ئی یه له خۆت بترسه و بپیار بده وازی لی بیته.

گوێ بۆ پیغه مبه ری خۆشه ویست بگه ره، هه زار سه لآت و سه لامی خوا ی گه ره ی لی بێ، که فه رموو یه تی: (لَا يُطْعَنُ فِي رَأْسِ أَحَدِكُمْ بِمِخْطَرٍ مِنْ حَدِيدٍ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمَسَّ امْرَأَةً لَا تَحِلُّ لَهُ) (صَحِيحُ الْجَامِعِ)، واته: نه گه ر یه کێک له ئیوه شیشیکی ئاسن بچێته سه ر یه وه

له لایه کی تری سهریه وه ده ریچی، هیشتا نه و حاله ی بوی باشره له وهی که ده سستی بهر ده سستی ئافره تیک بکه وئو - ته و قه ی له گه لدا بکات - که ئافره ته که نامه حهرمه پینی!

نامه نه گهر ته و قه کردن وا بئی نه ی ده بئی ماچ کردنی نه ملاولای به کتری چون بئی؟! لیره دا پروونکردنه ویه کی زۆر پیتیست هه یه که ده بئی باسی بکه یین، نه ویش نه وه یه: زۆر کهس هه یه ده لئی: خو فلان کهس که ته و قه ی له گه ل ده کهم بیگانه نیه، ئاموزامه، پووژامه، خالۆژامه، ئامۆژنمه، براژنمه، ژن خوشکمه، پووژی خیزانه کهمه، خوشکی خه سوومه، خوشکی خه زوورمه، ژنی ژن برامه، ژنی برازامه، ژنی خوشکه زامه، نه مانه وه کو دایک و خوشک و کچم وان، ئایا چی تیدایه نه گهر ته و قه یان له گه لدا بکه م، یان ماچیان بکه م؟! له ولامی نه و جۆره که سانه دا ده لئین: جارێ به قسه ی تو کهس نابئی به دایک و خوشکت، هه رچه نده دل و ده روون و په وشتی تو پاکیش بئی، نه وایا سا گشتیه که بۆ تو هه لئاوه شیتته وه. بزانه پیغه مبه ری خوشه و یست صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ چی ده فهرموئی له م باره یه وه؟! ده فهرموئی: (إِيَّاكُمْ وَالْدُخُولَ عَلَى النِّسَاءِ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ، أَفَرَأَيْتَ الْحَمُو؟ قَالَ: الْحَمُو الْمَوْتُ) (رواه البخاري ومسلم)، واته: نه ی خه لکینه، نه ی ئیماندارینه، زۆر خۆتان بپاریزن له وهی که به ته نها له گه ل ئافره تیکدا له مالتیکدا به یه که وه کۆبینه وه که نه و ئافره ته نامه حهرمه به ئیوه، له و کاته دا کابریه کی یاریده ده ری مه دینه یی فهرموئی: نه ی پیغه مبه ری خوا، ئایا نه گهر نه و ئافره ته براژنم بوو یان خالۆژن و ئامۆژن و ژن خوشک و نه وانه شم بوو، ئایا هه ر حهرامه به ته نیا له گه لیدا له مالتیکدا بمیئمه وه؟! خوشه و یست فهرموئی: نه وه تو ده لئیی چی، نه وه هه ر مردنه، مردن باشره بۆ ئینسان نه که له گه ل نه و جۆره ئافره ته نزیکانه ی خۆیدا به ته نها له شوین و مالتیکدا دانیشی، له بهر نه وه ی ئینسان زۆر جار شهرم ده کاو غیره تی نه وه ناکا که بتوانی به ته نها له گه ل ئافره تیکدا بیگانه دا که خزمی نیه و وه کو که سایه تی نیه، ناتوانی له گه لیدا دانیشی و خه لکی نه گهر به مه بزانه گومانی خراپی پئی ده بن، له بهر نه وه خۆی له وه ده پارێژی، به لام نه و ئافره تانه ی باسمان کردن وه کو براژن و ژن خوشک و ئامۆژن و ئامۆزاو پووژا، نه گهر به یه کیشه وه ببینرین که متر خه لکی گومانی خراپیان بۆ دروست ده بئی سه بهاره ت به و دوو کهسه، چونکه ده لئین که سوکاری به کترین، بۆیه ریگای خراپه کاری له نیتوانیاندا ئاسانه تره.

ههروهه به پێزان: ئابینی پێرۆزی ئیسلام به شیوهیهکی گشتی باسی گێرگرفتهکان دهکات و چارهسهریان بۆ دادهنێت و پێگای خۆپاراستنیان بۆ دهست نیشان دهکات. بۆ نمونه: لهوانهیه لهسهدهکەس لهژن و پیاو "نهوه دو تۆیان قهت بیر لهوه نهکه نهوه کهزینا لهگهڵ خزم و کهسوکاری خۆیاندا بکهن، بهلام نهگەر (1٪) کهس ههبوو، که دهروونی نهخۆشو چلێس بوو، نهوا لهبهرنه و تاکه کهسه، بۆ نهوهی پێگای ئی بگیری کهبتوانی بهناوی خزمایهتی یهوه نزیکي کهسوکاری خۆی بکهوێ و خیانهتی ناموسییان لهگهڵدا بکات، یاسایهکی گشتی داناهه کهدهفهرموێ: نابێ هیچ کهس لهگهڵ ئافرهتیکدا لهمال و شوینیکدا کویتیهوه کهکهسی تریان لهگهڵدا نهبێت، با نه و ئافرهته خزمیش بێت مادام نه و ئافرهته خزمه به و پیاوه دهشیت که پۆژی له پۆزان مارهی بکات، نه و حهرامه تهوقه ی لهگهڵدا بکات یان بهتهنها لهمالیکدا لهگهڵدا بخوایت و دانیشیت. پێغه مبهری خۆشه و یستمان ئاگادارمان دهکاتهوه دهفهرمویت: (لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِأَمْرَاؤَ إِلَّا كَانَ ثَالِثُهُمَا الشَّيْطَانُ)، واته: ههرکاتێ ژن و پیاویکی نامه حهرم بهیه کهوه له شوینیکي چۆلدا بهیه کهوه کو بوونهوه که نه مه پیتی دهوتری (الْخُلُوة) نهوه سێیه م کهس له نیاوانیدا شهیطانه، که بهردهوام هانیان دهدا که تهماشای یهکتری بکهن و سه ره نجام تووشی خراپه یان بکات! صَدَقَ رَسُولُ اللَّهِ، ههرچی نه و حه زه ته (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) فهرموویه تی "هه مووی راسته و میژوو سه دان پوودای له سه ر نه و راستیه تۆمار کردوه، فهرموون گوێ بۆ یه کێ له و به سه رهاتانه بگرن که له کوردستانی خۆماندا پووی داوه و له کتیبی (دۆسیه ی دادگا) که کتیبیکه باس له و پووداوه دهکات که له کوردستاندا پوویان داوه و له دادگا کانی حکومه تی هه ریمی کوردستاندا کیشه کان خراونه پوو، باسی ژنیک دهکات، که له گه ل برازای میرده کهیدا که لاویکی تازه پێگه یشتوو بووه و نه و کاتانه ی که مامه که ی له ئیش و کار بووه و شه وانه نه هاتۆته وه، نه م برازایه ی لای ئامۆژنه که ی خه وتوو، وه کو نه مینداری مال و مندالی، نه م ژنه خاوه نی چوار منداله، دوا ی ماوه یه که له مانوه ی نه م برازای میرده ی له ماله که یاندا وه کو نه مینداریک "شه یطان ده بیته سییه م که سیان و سه رنجی ژنه به لای کوپه داو سه رنجی کوپه به لای ئامۆژنیدا پاده کیشتی و سه ره نجام دهست تیکه لاو ده که ن و به وه شه وه ناوه ستن، وه کو پێشتر باس مان کرد، زینا کردن تاوانی کوشتنیش به دوا ی

خویدا دینئ، کورپه و ناموژنی بۆ ئه‌وه‌ی به‌یه‌کجاری بۆ یه‌کتري بن پیلانی کوشتنی مامی کورپه‌که داده‌نن. شه‌ویکیان که‌کابرا دره‌نگ دیته‌وه‌و برازاکه‌ی له‌ماله‌وه‌یه، به‌برازاکه‌ی ده‌لئ مه‌پۆده‌وه‌ بۆ مالی خۆتان، ئه‌مشه‌و هه‌ر لیڤه‌ بخه‌وه. له‌ژووری میوان جیگای بۆ راده‌خه‌ن و خۆیشی له‌گه‌ل خیزان و چوار منداڵه‌که‌ی له‌ژووری نوستنی خۆیان ده‌خه‌ن. نه‌نیوه‌شه‌ودا کاتئ کابرای کاسبکار ماندووه‌و له‌قوولایی خه‌ودایه، ژنه‌که‌ی ده‌چئ برازای میرده‌که‌ی له‌خه‌و هه‌لده‌ستینئ و ده‌لئ وه‌ره‌ با بیکوژین. به‌لئ شه‌یطان زیاتر هانیان ده‌دا و به‌هه‌ردووکیان دینه‌ سه‌ری و به‌چه‌کوژ به‌سه‌ریدا ده‌کیشن و ده‌ست ده‌خه‌نه‌ قوپگی هه‌تا ده‌یخنکینن، پاشان ده‌یه‌تینه‌ هه‌مامه‌که‌یانه‌وه‌و به‌په‌ره‌میزی ئاو گه‌رم کردن ده‌یسووتینن. له‌نزیکی سه‌عات هه‌وتدا ژنه‌که‌ ده‌چئ بۆ نانه‌واخانه‌ی گه‌ره‌که‌کیان و نان ده‌کړئ و که‌دیته‌وه‌ دووباره‌ ده‌چیته‌ هه‌وشه‌وه‌و ده‌ست ده‌کا به‌قژ پیننه‌وه‌و له‌خۆدان و ده‌رو دراوسئ لئی کۆده‌بنه‌وه، ده‌لئ ئه‌وه‌ چی بووه‌و چی قه‌وماوه؟ ده‌لئ: میرده‌که‌م له‌هه‌مامدا خۆی شتووه‌و په‌ره‌میز ئیشی کردووه، تا چووم نانم کړیوه” گه‌ری گرتووه‌و سووتاوه!

به‌لئ لاشه‌ی پیاوه‌که‌ ده‌بن بۆ (طَبْ عَدْلِي) و دکتور ده‌لئ: ئه‌م لاشه‌یه‌ پێش سووتان، له‌سه‌ری دراوه‌و خنکیندراوه. ده‌زگای پۆلیس له‌تاوانه‌که‌و جۆری کوشتنه‌که‌ ده‌کۆلێته‌وه‌و دوا‌ی ئه‌وه‌ی بۆی ده‌رده‌که‌وی ئه‌وه‌شه‌وه‌ له‌و مالّه‌دا ئه‌و کورپه‌ گه‌نجه‌و ژنی پیاوه‌که‌ له‌و مالّه‌دا بوون، فه‌رمان ده‌کات به‌گرتنیان و پاش چهند پوژیک ئیعترافيان پێده‌که‌ن، که‌ئه‌وان کابرای می‌ردی ژنه‌که‌و مامی کورپه‌که‌یان کوشتووه! (ئه‌م پووداوه‌ له‌سالی 1994دا پووی‌داوه).

به‌پێزان: ئیمامی عومهری کورپی خه‌طاب ده‌فه‌رموئ: سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر خه‌زێنه‌ی هه‌موو دونیام دابنن، ده‌توانم سیه‌م به‌خۆم هه‌بیت که‌خیانه‌تی ئی ناکه‌م، به‌لام ناتوانم سیه‌م به‌نه‌فسی خۆم بکه‌م بۆ ئه‌وه‌ی شه‌ویک له‌گه‌ل پیره‌ژنیکدا به‌ته‌نها له‌ژووریکدا بم!

که‌واته: ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی تا ئیستا ته‌وه‌تان له‌گه‌ل نامه‌هه‌رمدا کردووه، هه‌ر ئیستا ته‌وه‌ی لێکه‌ن و بریاری کۆتایی بده‌ن که‌جاریکی تر دووباره‌ی ناکه‌نه‌وه!

پرسیاری سئیه‌م: ئایا دەست بە تالۆ بئێنیشی یان خۆت بە ئیشیکەوه خەریک کردووە؟! لەبەر ئەوەی دەست بە تالۆ گەورەترین کاریگەری ھەیە بۆ جوولانی ئارەزوای جنسی، بۆ نموونە: خێزانی عەزیزی میصر بە ھۆی بێکاری و دەست بە تالاییەوه تووشی ئەو کارەساتەبوو، ھێچ ئیش و کاری نەبوو پێیەوه سەرقال بێ، ئیتر بیری لەیوسف کردووە، ھەروەھا لە ھەموو سەردەم و شوێنێکدا تەماشاکەن، ھەر ئەو کەسانە ی بێکارو کاسپین، ھەر ئەوانە ی کە بێکارن، پۆزانی لەسەر پێگای ئافەرەتان پادەوہستن، بەلام ئەو لاوانە ی کە خەریکی کارو کاسپی ھەلەن و بە ئیشیکەوه مەشغوولن زۆر کەمتر تووشی ھەلە ی پەوشت دەبن، بۆیە پێغەمبەری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فەرمانی بەباوک و دایکان داوہ کە منداڵەکانیان فێری پیشەیک بکەن، لە ھەر پەتی لاویەتی و گەنجیەتیەوه بەپیشەیکەوه خەریکیان بکەن، وەکو ئەسپ سواری، لێخوڕینی ئوتومبیل، تیرەندازی، مەلەوانی، خۆشنووسی، کەواتە: لەم سەردەم و پۆزگاردەدا واجبی سەر شانی حکومەتە کە کاری پێویست بۆ ھەموو کوڕو کچێکی بێکار بدۆزیتەو، ھەروەھا لاوان بەوەرزی بەسوود وەکو مەلەوانی و توپی پێ و بالەو جومناستیک و جۆرەکانی تری وەرزی بەسوودەوہ خەریک بکات، کە بەپاستی وەرزش کردنی سنوورداری بەبەرنامە باشترین ھۆکارە بۆ پاراستنی گەنج و لاوہکان لەبیرکردنەوہ لەبەدپەوشتی، ھەروەھا بەنێسبەت کچانەوہ خۆ خەریک کردن بەھونەری چێشت لێزان و شت دروستکردن و کاری بەرگدووریەوہ سوودی یەکجار زۆرە، ھەم بۆ کاتی گچیتیان کە لەبیرو خەیاڵی خراب و نابەجێ دووریان دەخاتەوہ، ھەم بۆ دوا ی شووکردن و ژیا نی ھاوسەرییان، وەبۆ ھەردوو پەگەزی نیرو مێ لەتەمەنی نەوجەوانیدا خۆبندنەوہو دا بین کردنی کتێبخانە ی گشتی شتیکی زۆر زەروری پێویستە.

کەواتە: ھەرگیز مەھیلە بێکار بیت و بەردەوام خۆت بە شتیکیەوہ سەرقال بکە!

پرسیاری چوارەم: ئایا ھاوڕێیەتی کێ دەکەیت؟ ھاوڕێکان کێن؟ ئایا ھاوڕێکان ئینسانی دیندارو پەوشت بەرزو پاکن؟ یان ئینسانی دوور لەدین و گومراو پەوشت نزم؟! ئاگات لەخۆت بێ، خراپترین شت بتفەوتینی و بتخاتە ناو بێ پەوشتییەوہ ھاوڕێی خراپ، چەند لاو گەنجان بینیوہ، زۆر دیندارو پەوشت بەرز بوو، بەلام بە ھۆی ھاوڕێیەتی

خراپه کارانه وه تووشی خراپه داوین پیسی بوو!! له بهر نه وه زور ناگاتان له هاوړپښی خراپ بڼ. نه و براده رته که (سی دیکه) بڼ پړه وشتیت ده داتن سهری بکه لږی وهرمه گره وازی لږ بیتنه. نه وهی باسی نامووسو خوشکی خه لکی بڼ تو ده کات، مخرجه بابی مه که، چونکه پږژیک باسی خوشکو نامووسی تو ش بڼ که سانی تر ده کات..
تو ش نهی خوشکی به پږژ: نه و کچه هاوړپښت که هانت ده دا بڼ لایردنی سهرپوش و حیجاب که ت و له برکردنی جل و بهرگی ناشه رعی به قسهی مه که و واز له پړه فاقه تی بیتنه. چنه د کچ هه بووه زور داپوشراو و به حورمه ت بووه، به لام به هوئی پره فیکو و مه جلیسی خراپه وه، بهرگی حه یاو حورمه تی فری داوه!

با به گوږی ناموژگاری به که ی سهردارو سهره رمان حه زره تی محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم بکه ین که فهرمووی تی: (لا تُصَاحِبْ إِلَّا مُؤْمِنًا، وَلَا يَأْكُلْ طَعَامُكَ إِلَّا تَقِيًّا) (رواه أبو داود والترمذي بسنن لا بأس به)، واته: هاوړپښه تی که سیک مه که که ترسی خوی له دلدا نیه، وه مه هیله که سیک نانت بخوا که له خوا ناترسی و پره وشتی جوان نیه.. چونکه نانیش ت ده خواو نان دینیش ت ده پږژ. که واته با ناگامان له هاوړپښ بڼ

پرسیاری پینجه م: نایا داوا له خوا ده که ی که داوین پاکت بکاو له هوکاره کانی داوین پیسی بتپاریزږ؟ نه گهر دوعا نا که ی له خوت برسه چونکه دوعا گیرا ده بڼ. ته ماشای پیغه مبه ری خوا بکه صلی الله علیه وسلم هه موو پږژ لږ خوی که وره ده پاراپه وه و ده یه رموو: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالتَّقَى وَالْعِفَافَ وَالْغِنَى) (رواه مُسْلِم).
پیغه مبه ری خوا نه م دوعایه مان فیرده کات، بڼ نه وهی نیمه ش دوعای پیبکه ین و بلین: خواجه گیان داوین پاکیمان پښ به خشه.

نه ی که نجانی به پږژ: نیوه نه مړو زور پیو سیتان به دوعا کړدن هه یه، به رده وام ده بڼ له خوا بیارپښه وه که بتانپاریزږ له فیتنه ی به پړه وشتان، نیوه به دوعا که ی حه زره تی محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم له خوا بیارپښه وه. چاو له که وره مان حه زره تی یوسف بکه ن، له کاتیکدا ژنانی میصر زوریان بڼ هیناو هه پره شی سجنیان لیکرد نه گهر به قسه ی زوله یخا نه کات، له و کاته دا حه زره تی یوسف په نای بڼ خوا برود فهرمووی: ﴿رَبِّ السَّجْنِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ

الْجَاهِلِينَ ﴿يوسف 33﴾، واته: حه زره تی یوسف که گوئی له داواکاری ژنه کان بوو، فهرمووی: ئه ی پهره ردگارا من زیندانم له لا خۆشه ویستتره له وه ی که نه وان بانگم ده که ن بۆی، خۆ نه گهر له فیلۆ ته له که ی نه وانه پزگارم نه که یت و له پیلان و نه خشه کانیا ن ده ربازم نه که یت و لام نه ده یت، له وانه یه منیش مه یلم بق دروست ببیت و ئاره زوویان بکه م و پاشان بچمه پیزی نه فام و گونا هبارانه وه.

واته: حه زره تی یوسف داوای له خوا کرد که بیپاریزی، چونکه نه گهر خوا به لولطفی خۆی نه بیپاریزی ده که و یته داویانه وه.. خوای گهره ش به هانایه وه چوو و وولامی پارانه وه که ی دایه وه وه کو ده فهرمووی: ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (یوسف 34)، واته: جا پهره ردگاری به هانایه وه چوو، نزا که ی گهرا کردو له ته له که و فیلۆ ژنان پاراستی و لایدار، چونکه به راستی هه ر ئه و زاته بیسه ری نزا که نه و زانایه به دلۆ ده روونه کان.

له م به سه رهاته ی حه زره تی یوسف وه ئه وه مان بق ده رده که و ئی که هه رکاتی ئینسانی موسلمان له ترسی خوا وازی له سه ربیچی و تاوان هینا، ئه و خوای گهره ش ده بیپاریزی له داو و فیلۆ فیلبازان و مه کریان. به ئی هه رکه سیك جاریك له ته مه نیدا خۆی له گونا ه و بی شه رع ی بیپاریزی، خوای گهره له ته وای ژیا نیدا ده بیپاریزی، هه ره کو حه زره تی یوسفی پاراست له ته وای ته مه نیدا تووشی گونا ه نه بۆ وه ناوی بوو به دروشمی داوین پا کان و چا کان و پا کان.

به ئی ئه مرۆ گه نجه کانمان هه موو هۆکاریکی به دپه وشتییان خرا وه ته به رده ست و به رچا و! بۆیه ده بی ته نها به په نابردن بق خوا، به دوعا کردن خۆیا ن بیپاریزی. ئیمه ش ده لئین: یا په بی خوا به هه موو لایه کمان، به تاییه ت کچ و کو په لا وه کانمان له هه موو پیلان و نه خشه یه کی ژه هراوی که بق لادانیان له داوین پاکی دا پێژا وه، بیپاریزه .. آمین.

پرسیاری شه شه م: ئایا له سه ته لای ته که تدا، که نا له خرا په کانت سپیوه ته وه یا ن نا؟ ئامان ئه ی ئومه تی محمد المصطفی صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ، ئاگاتان له خۆتان و مالۆ مندالتان بی، سه ته لای ته به کار به یته، به لام پێش ئه وه ی بیه یتیه ماله وه که نا له بی په وشته کان، که نه خلاق و شه رم به تاییه ت له کو پو کچی تازه پێگه یشته ودا نا هیتان

بسرې وه و نه مچا ئيشى پېښكېن. هر مالتېك سته لايته كې له كه ناله به درېه وشته كان پاك نه بوو پټته وه با له كړو كچو خيژانې خوى بترسې له به درېه وشته و لاچوونى داوین پاكى!

ماموستايه كې ووتار پيژ له سووريا، له ووتار پيكي پوژى هه ينيډار، نه م به سرهاته بڼو مو سلمانان ده گيړ پټته وه و ده فهرموئ: حه زم نه ده كرد نه م جوړه پووداوانه ناشكرا بكرين و له مينبه ره وه باس بكرين، به لام نه و كابرايه زور ته كليفي ليكردم و گوتى: ده بې هه موو مو سلمانان بيزانن، بڼو نه وه له منه وه دهرس وهر بگرن و نه وه به سر كړو كچى مندا هاتوه، به سر كړو كچى مو سلماناندا نه يهت. پووداوه كاش نه ميه: نه م كابرايه سته لايته ده كړئ و هيچ كه نالتيكي خراپى تيډا ناسر پټته وه و چى بيانه وئ له به رده ستياندا ده بې. له مالى نه م كابرايه دا ژنه كې و كور پك و كچيكي تازه پيگه شتووى تيډا ده ژيا، پوژانه نه م پياوه له گل ژنه كې بڼو كاروبارى فرمانگه كيان له مال ده چنه دهره وه و كړو كچه كه شيان بڼو خويندن له مال ده چنه دهره وه، به لام زور بهى كات كچو كوپه كه زووتر ديتنه ماله وه و به فرسه تى ده زانن كه به شوين نه و كه ناله ئاسمانيانه دا بگه رين كه ئينسان نه گهر سره تاي بې، به ته نه اش شهرم ده كات سه يري بكات، به لام حه ياو شهرم دلوپيكيه و تا ده پوژى خاوه نه كې له خراپه ده گيړ پټته وه، هر كه پوژا تازه هيچ شتيك شهرمى ناوئ ..

به لئ پوژيكيان باوكه كه زووتر له پوژان فرمانگه كې به جئ ديلئ و ديتنه وه بڼو ماله وه و له به نه وه كليلى دهر گاي لايه، بې چرپه دهرگا ده كاته وه و ديتنه ژوره وه، به لام چى ببينئ؟! نه وه كه هه رگيز به عه قلى مرؤفى ئاساييدا نايهت، وا سته لايته كه فيلم يكي به درېه وشته نيشان ده دات و كړو كچه كې نه مېش به پووتى به يه كه وهن و خوشك و برا سه يري ته له فزيونه كه ده كن و به پيكيه نينه وه، به يه كه وه زينا ده كن!

باوكه كيان كه نه وه ده بېنئ، به هه ردو ده ستي به سه رى خويدا ده داو په نجهى په شيمانى ده گه زئ كه به ده ستو پارهى خوى چى بڼو كړو كچه كې هيتايه ماله وه و ئيستا به ره مه كې به چاوى خوى ده بېنئ!

چه ند ده قيقه يه ك باوه پ به چاوى ناكات كه نه وه بېنيويه تى راستيه، به لام نه خير راسته و كار له كار ترازاوه، بويه ده چئ ته وريك كه له حه وشه كه ياندايه هه ليده گريئ و بويان ده چپته ژوره وه و به ته و كړو كچه كې خوى به ده ستي خوى ده كوژئ. پاشانېش ديت

بۆ لای مامۆستای مزگوتە کو تەواوی بەسەرھاتە کە ی بۆ دەگێڕیتە وەو تەکایشی لێدە کات
کە لە ووتاری پۆژی هەینیدا باسی بکات بە ئومیدی ئەو ی کە ئەو بە دەبەختی یە ی بە هۆی
کە نالی خراپی سەتەلایتە وە بەسەر کوپو کچی ئەمدا هاتو مال و حالێ لێک هەلۆە شانندن,
بەسەر موسلمانانی تر نە یە ت و خەلکی عیبرەتی لێ وەر یگرن!!

منیش دەلێم: کێ ئەم بەسەرھاتە ی بیست و تا ئەم کاتە سەتەلایتە کە ی لە کە نالە
خراپە کان پاک نە کردۆتە وە, با هەر ئەم پۆ بپاری پاک کردنە وە ی بدات و بەختە وە ریش ئەو
کە سە یە کە دەرس و عیبرەت لە کەسانی تر وەردە گری!!

پرسیاری چەوتەم: ئەم پرسیارە تاییە تە بە خوشکان, ئایا تۆ حجابی؟! ئە ی خوشکم
کۆمە لگا موحتاجی بالاپۆشیی تۆ یە, کە واتە: حجاب تەنھا بۆ خۆ ت نیە و بەس, بە لکو بۆ
کۆمە لگایە تا داوین پاک ی بلابوینتە وە. کە حجاب زۆر بێ داوین پاک ی زیاد دەکا!
میش و مەگەز لە شیرینی و چەوری یە ک دەدا کە داپۆشراو نیە, میکۆب حەزی لە شۆینێکە
کە بەر بەستی پاک ی تۆ وە نە پێچراو!

ئە ی خوشکی بەر یۆم: شانازی بە حجابە کە تە وە بکە چونکە هەموو شتێکی گەورە و
خاوەن قەدەر لەم کە و نەدا بالاپۆشە, ئە وە تا زەوی کە بیشکە ی ژیا نە و لانە ی هێمنی
ئێنسە نە کان و گیاندارو بێگیانە کانە بە بەرگە هەوا دەورە دراو, ئە گەر یە ک درزی بچوک
بکە و یتە ئەو بەرگە هەوا ییە و "ژیا ن لەسەر زەویدا نامی نێ! یان ئەو میوانە ی کە پۆژا نە بۆ
خواردن بە کاریان دین, تە ماشاکە ئەوانە ی کە بالاپۆشن پاک تر و خۆشترن, ئە وە تا مۆزو
پرتە قال و هەنار چەند جوان و پاکن, چونکە بە بەرگیکی شایستە بالاپۆش کراون.

بەراستی خوشکانی داپۆشراو و بالاپۆش قەلایەکی بەهێزن و هەرگیز چاویرسیان و
تەبیەت گورگان ناتوانن پڕ بە چا و سەیریان بکەن, بەلام کە ئافرەت خۆی پووت کردە وەو
سفور بوو, هەرگیز ناتوانی بە کەس بلێ سەیرم مەکا, چونکە خۆ پووت کردنە وە تەنھا بۆ
تە ماشا کردن!!

خوشکانی بەر یۆم: پاک ی کۆمە لگا بە ستراو بە ئێو وە, چونکە شەرم و حەیا بە فێطەرەت
لە ئافرەتدا زیاترە لە پیاو. تە ماشای قورئانی پیرۆز بکەن کاتێ باسی زینا دەکات
دەفەر موی: ﴿الرَّائِبَةُ وَالزَّانِي﴾, ژنی زیناکار و پیاوی زیناکار, ژنە کە ی پێش پیاو کە

باسکرد، له بهر نه وهی نه گهر ئافرهت پوونه داته پیاو“ هرگیز پیاو زاتی نه وه ناکات به چاوی خیانت ته ماشای ئافرهت بکات. به لام که باسی دزی دهکات، ده فهرموئ: ﴿السَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ﴾ دزی پیاو دزی ژن ده بی دهرستیان بپرږی. لیره دا پیاوی پیشخست چونکه زږبهی دزی پیاو ده یکات نه ک ئافرهت ..

که واته خوشکان: ناگاداری حجاب و خږداپویشینی خوتان بن. خوشکان، ئیوهی موسلمان ته ماشای ئافرهت ته موسلمانانه کانی سه له فی صالحی نه م نوممه تی ئیسلامه بکه، (عطاء کوپی نه بی ره باح) ده فهرموئ:

رَبِّذَکِیَانِ عَبْدُ اللَّهِ ی کوپی عَبَّاس (په زای خوی لیبیت) بانگی کردم و فهرموئ: (أَلَا أُرِیکَ إِمْرَأَةً مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ؟! وَهَرِهَ بَا ئافرهت ټکی به هه شتیت نیشان بدهم، منیش گوت: نادهی بفهرمو، فهرموئ: (هَذِهِ الْمَرْأَةُ السُّودَاءُ أَتَتْ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَتْ: إِنِّي أُصْرَعُ وَإِنِّي أَتَكْشَفُ فَأَدْعُ اللَّهَ لِي)، فهرموئ: نه م ئافرهت په شه کاتی خوی هاته خزمه تی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عه رزی کرد: قوریان، من فیم لی دئو له و کاته دا که فیه که م لی دئ، به ده ست خوم نیو ناگام له خوم نامینئ، جل و بهرگ به بهر خومه وه ناهیتم، جا هاتومه ته خزمه ت به لکو بوم له خوا بیارپیته وه که چاکم بکاته وه و له م نه خووشی په پزگارم بیئ.

پیغه مبه ری خواش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموئ: (إِنْ شِئْتَ صَبَرْتَ وَلَكَ الْجَنَّةُ وَإِنْ شِئْتَ دَعَوْتُ اللَّهَ أَنْ يُعَافِیکَ)، فهرموئ: نه گهر چه ده که ی نارام بگره له سر نه و فی لیته اتنه ت و خوی گوره به به هه شت پاداشت دده اته وه، له قیامه تدا ده چیه به هه شت، نه گهر چه زیش ده که ی له خوی گوره بوت ده پاریمه وه که چاکت بکاته وه و شیفات بؤ بنیرئ و جارئکی تر تووشی فی لیته اتن نه بی! ئافره ته که ش گوتی: نه ی پیغه مبه ری خوا، هر چه نده به هوئ نه و فی لیته اتنه مبه وه زور نار په حه ت ده بم و نازاری زورم ده بی و جاری و هیه خه لکی گالته م پیده که نو به شیتیم ده زانن، به لام به هه شت نه وه نده خووش و به نرخ و نه بر او هیه، له بهر خاتری نه و به هه شته نارام ده گرم و قه یناکا با چاک نه بمه وه. به لام نه ی پیغه مبه ری خوا، نه وه نده هیه (إِنِّي أَتَكْشَفُ فَأَدْعُ اللَّهَ لِي أَنْ لَا أَتَكْشَفَ)، من کاتی فیم لی دئ ناگام له خوم نامینئ و جل و بهرگ له بهر خوم داده که نم و لاشه م دهرده که وئ، به لکو بؤ

ئەمەيان بۆم لەخوا بپاڤيټتەوہ كە لەكاتى فئىيەكەمدا خۆم پووت نەكەمەوہ و
لەشم دەرئەكەوئ!!

پيڤەمبەرى خواش دوعاى بۆ كرد كە لەكاتى لئەھاتنى فئىيەكەيدا جل و بەرگ لەبەر خۆى
دانەكەنئ و جەستەى دەرئەكەوئ. (ئەم فەرموودەيە ئىمامى بوخارى و موسلم
پىوايەتيان كردوہ)

جا تەماشاكەن, ئەو ئافرەتە داوا لەپيڤەمبەرى خوا دەكات كە دوعاى ئەوہى بۆ بكات
كە لەكاتى فئى لئەھاتندا" كە لەدەرەوہى بازنەى ئىرادەو وويستى خۆيەتى, خۆى پووت
نەكاتەوہ و لاشەى دەرئەكەوئ, كەچى بەداخوہ ئەمپۆ زۆڤن ئەو كچو ژنانەى بەشوڤن
فرسەتيكدا دەگەڤڤڤن بۆ ئەوہى بچنە ناو ئاھەنگو بۆنەو حەفلەيەكەوہ و لەویدا خۆيان
پووت بكەنەوہ و سەماو پەقص بكەن و ئەو ھەموو گورگە چاوبىرسييەش تەماشايان
بكەن!! ئايا داوڤڤن پاكى چى لئەھات!!

پىرسىياري ھەشتەم: ئەم پىرسىيارەيان زياتر پەيوەندى بەكوپانەوہ ھەيە, ئەويش
ئەوہيە: ئايا تەماشاي ئەو بەناو گۆڤارانە دەكەيت كە بەناو گۆڤارو لەناوەرۆكدا ئەلبوومى
جەستەى ئافرەتن!!

بەپاستى بەڤىزان: ماوہيەكە لەكوردستاندا كۆمەلئك گۆڤار دەرئەچيټ كە بەپاستى
سروشتي گۆڤاريان لەدەستداوہ و بوون بە(ئەلبووم)! ئەويش چ ئەلبوومئك!! ئەلبوومئكى
بازرگاننيانەى جەستەى ئافرەت و بەكالاكردنى ئافرەت كە دوورە لەھەموو بەھا بەرزەكان و
مافەكانى ئافرەت و دوورە لەھەموو نەريت و ئاكارئكى كوردەواري. گرنگترين تەوہرەى
كاركردنى ئەو بەناو گۆڤارانە وروژاندنى لايەنى سيكسى لاوانە لەڤڤڤگەى ئەو بابەتە
لاوہكيانەوہ كەزەق دەكرئەوہ, دابەزاندى وئەنى ئافرەت بەتاييەت لەسەر پووپەڤى
گۆڤارەكە, بۆ پاكئيشانى زۆڤترين خويئەر بەلاى گۆڤارەكەدا. جا ئامۆڤگاريم بۆ لاوان و
خويئەدكاران ئەوہيە, خۆتان بپاڤىڤن لەكڤڤن و خويئەندەوہى ئەو جۆرە بەناو گۆڤارانە!

بەئى خۆشەويستان: ئەمە كۆمەلئك پىرسىاريوو خستمانە بەرچاوى گەنج و لاوہكانمان
لەكوپان و لەكچان, كە ھەر كەسيك لەڤڤڤگەى وولامدانەوہى پىرسىيارەكانەوہ دەتوانئ خۆى
ھەلبسەنگيئنى, ئايا پلەى داوڤڤن پاكيەكەى لە چ ئاستيكدايە, جا ئەگەر لەوولامەكاندا

سهرکه و توتو بووی، ئه‌وا سوپاسی خوای گه‌وره بکه‌و داوای لیبیکه دامه‌زراویت له‌سه‌ر داوین پاک‌ی پئی ببه‌خشیت، خۆ ئه‌گه‌ر خاونه‌خواسته داوین پاک‌یت به‌ته‌واوی له‌ده‌ست دا‌بوو، یان به‌شیک‌ی داوین پاک‌یت له‌که‌دار بو‌بوو، ئه‌وا هه‌ر ئیستا ته‌وبه‌یه‌کی پاسته‌قینه بکه‌و خۆت بگه‌یه‌نه‌وه به‌کاروانی داوین پاکان، بۆ ئه‌وه‌ی به‌پاک‌ی له‌دونیادا بژین و به‌پاک‌یه‌وه بچینه‌وه دیوانی خوا، نه‌ک به‌کۆل‌یک‌ی قورسه‌وه له‌تاوانی نه‌زه‌ری حه‌رام و خۆ دانه‌پۆشین و کات به‌فی‌رۆدان و له‌که‌دارکردنی نامووس و نابووی خه‌لکی“ به‌م هه‌موو تاوانه‌وه چۆن ئینسان پووی دئی بچیته مه‌حه‌که‌مه‌ی خواوه؟ ده‌ی یا تاوه‌کو فرسه‌تمان له‌به‌رده‌ستدایه ته‌وبه‌بکه‌ین و هه‌له‌و که‌م و کو‌پ‌یه‌کانمان چاره‌سه‌ریکه‌ین، به‌تایبه‌ت گه‌نجان، چونکه ئه‌وه‌ی له‌گه‌نیه‌وه خۆی پانه‌هینیت له‌سه‌ر په‌وشتی به‌رزو ئه‌خلاق‌ی په‌سه‌ند، له‌پیریدا فیر نابو و ئه‌وه‌ی له‌گه‌نجیدا داوین پاک‌ی له‌که‌داربوو، له‌پیریدا بۆی واز لی نا‌هینری، وه‌کو پیشینان فه‌رمو‌یانه: (خویه‌ک گرتت به‌شیری، ته‌رکی نا‌که‌ی به‌پیری)، پی‌غه‌مبه‌ری به‌رین‌ی ئیسلامیش ده‌فه‌رموئ: (ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) (رواهُ مُسْلِمٌ)، ده‌فه‌رموئ: سێ که‌س هه‌ن له‌پۆ‌زی قیامه‌تا خوای گه‌وره قسه‌یان له‌گه‌ل ناکات و پاک‌یان ناکاته‌وه و به‌چاوی په‌حه‌مت ته‌ماشایان ناکات و عه‌زاب‌یک‌ی زۆر به‌شیده‌تیان بۆ هه‌یه!! ده‌پرسن: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ئه‌و که‌سانه‌ کێن؟! ده‌فه‌رموئ: به‌که‌میان (شیخ زان)، پیریکی زیناکه‌ر!! به‌لام ئایا ئینسان به‌پیری فیری زینا ده‌بی؟! نه‌خیر، به‌لکو ئه‌وه هه‌ر له‌گه‌نجیه‌وه پاهاتوه‌و و ژنی هیناوه‌و مندالی بووه‌و کو‌پو کچی هه‌یه، که‌چی وازی نه‌هیناوه‌و ته‌وبه‌ی نه‌کردوه، له‌به‌ر ئه‌وه له‌پۆ‌زی قیامه‌تا خوای گه‌وره په‌حه‌می پئی ناکات و سه‌یری ناکات و پاک‌ی ناکاته‌وه!

ئیمامی قورطوبی (په‌حه‌متی خوای لیبیت) له‌ته‌فسیری ئایه‌تی ﴿لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ﴾ (الحجر 44) دا ده‌فه‌رموئ: به‌ئێشت‌ترین به‌شو و ده‌رگای جه‌هنه‌م ئه‌و ده‌رگایه‌یه که‌زیناکارانی لی ده‌چنه ژووره‌وه، پێست‌ترین بۆنی لی دئی، ناشیرین‌ترین شیوه‌ی هه‌یه، به‌تون‌د‌ترین شیوه‌ زیناکارانی تیدا سزا ده‌درین و زۆر زه‌لیل و سه‌رشو‌پن تیتیدا، هه‌روه‌کو له‌دونیادا ناپاکان سه‌رنزم و به‌دناو و خه‌له‌تاو و میک‌رۆب و ئافه‌تن بۆ خۆیان و خه‌لکانی ده‌ورو به‌ریان.

داواکارم له خوای به پړه حم و کار به جی، هه موو لایه کمان بپاریزی له هه موو کردارو پړه فتارو
 گوفتارو هه نکاوو هه لویستیک که ده بیته مایه ی غه زه بی خوا، وه هیدایه تمان بداو
 موه فه قمان بکا بۆ هه موو کرداریکی جوان و پړه فتاریکی شیرین و پړه وشت و نه خلاقیکی
 په سه ندو له سه ر داوین پاکی پاوه ستاوو دامه زراومان بکات
 (اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالتُّقَى وَالْعَفَافَ وَالْغِنَى)

اللَّهُمَّ آمِينَ ..

ووتاری ژماره بیست و دوو

داوین پاکی

به شی پینجه م

قال الله سبحانه وتعالى :

﴿ إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا

وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾

(النور 19)

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم :

(لَمْ تَظْهَرِ الْفَاحِشَةُ فِي قَوْمٍ قَطُّ حَتَّى يَغْلِنُوا بِهَا عَلَانِيَةً إِلَّا قَسَا فِيهِمُ الطَّاعُونَ

وَالْأَوْجَاعُ الَّتِي لَمْ تَكُنْ فِي أَسْلَافِهِمُ الَّذِينَ مَضَوْا)

(رواه الحاكم وابن ماجه والبخاري)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ..

نیمانداران و خواناسان، سه لام و په حمه ت و لیخو شیبونی خوی په روه ردگار له سه ر
نیمه و هه موو نیماندارانی نومه تی محمد المصطفی بنی صلی الله علیه وسلم..

له به شی پتېنجه می زنجیره باسه که مان دهر باره ی داوین پاکي، که له خزمه ت وه صیه تی
چواره می خوی په روه ردگار داین که هه رموی: ﴿وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا
بَطْنٌ﴾، درتیه به و باسه پرپایه خ و گرنگه ده ده یو و ده لیم و بالله التوفیق:

ناینی نیسلام که به هو ی قورنانه وه پتیمایی و ناموژگارییه کانی پتیشکه ش
به شوینکه و توه کانی ده کات، ته وجیه و ناموژگارییه کانی پارسه ننگ له نیتوان روح و ماده دا،
له نیتوانی دنیا و قیامه تدا. نیسلام ته رازوویه ک داده تی بو نینسان له نیتوانی خوگرتنه وه و
وازهیتانی هه موو خو شیه ک و له خو حه رامکردنی ناره زوی جنسی، له گه ل جله و شلکردن
بو هه ست و سوژو ناره زوی بی سنووری جنسی ناینی پیروزی نیسلام که دینی فطره تی
نینسانه و هیچ درایه تیه کی له گه ل ناره زو و به رژه وه ندی په وای نینساندا نیه، نه هاتوه
به شیوه یه کی کتوپر بفرموی زینا مه کن، به لکو له هه موو نایه ته کانی قورنانه و نه هاتوه
که خوی گوره بفرموی: زینا مه کن، به لکو ده هه رموی: ﴿وَلَا تَقْرُبُوا الزُّنَا﴾ نزیکی زینا
مه که ون، نزیکی پتیشه کیه کانی زینا مه بنه وه، له م وه صیه ته شدا رایسپاردین و هه رموی:
﴿وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطْنٌ﴾ (الانعام 151)، واته: نزیکی گونا و
تاوانه کان مه که ون چ نه وه ی که ناشکرا بووه و چ نه وه ی که شاراووه په نهان بووه.

نیمانداران: نیسلام هه روه کو زینا کردنی حه رام کردووه، بو نه وه ی نابوو و نامووسی
خه لکی بیاریزی، له هه مانکاتدا کومه لئ شتی تریشی حه رام کردووه و سزای توندی بو
داناوه، هه ر بو نه وه ی که نابوو و که رامه تی نینسان پاریزراوین.. بو نمونه: نیسلام
پتگای له وه گرتووه که یه کی که له خو پایی به کیکی تر تاوانبار بکات له پووی جنسیه وه و
له پووی نه خلاقیه وه، چونکه نه و کاته ی نه و که سه ی که قسه که ی کردووه و به که سی
به رامبه ری و توه بی په وشت یان داوین پیس، یان ده بی چوار شاهیدی پیا و بینو
راستی قسه که ی خوی به سلمیت، یان نه گه ر شاهیدی نه بوو، ده بی هه شتا جه لده ی
له پشت بدری، بو نه وه ی به کیکی تر نه توانی هه روا به ناسانی دم بنیته نابوو

خەلکىيەۋە بەكەيفى خۇي ۋەكو بىنىشت شەرەفو نامووسى خەلكى بجوئو مەجلىسى پى گەرم بکات.

ھەرۋەھا ئىسلام نەپەشتوۋە سى كەس شاھىدى بدن لەداۋىن پىسى ئافرەتەك، شاھىدىكەيان قىۋول بکرى، بەلکو دەبى بىن بەچار شاھىد.

خۇشەۋىستان: ھەر لەمەسەلەى داۋىن پاكىدا ئىسلام شوئىن كەۋتوۋەكانى بەرەو داۋىن پاكى دەبار، پىش ھەموو شتەك بەتەربىيەكى ئىمانى، ھەر يەكەك لەئىمە ترسى خوا لەدلىايەتى، خۇشەۋىستىي خواش لەدلىايەتى، بۇ ئەۋەى لەگەل خۇشەۋىستىي و ترسدا ھاۋسەنگىكە لەو بەينەدا دروست بىن، شەرم بەكى لەخواو خۇشت بوئ، بشزانى كەھەموو ۋەختەك ئەو چاۋدېرى تۆيە ۋاگائى لەتۆيە ۋەلانىكەتى لەسەر شانت داناوۋە كىردەۋەكانت دەنۋوسن، لەھەمانكاتدا بشترسى كاتى موستەھقى سزا بوئى، خواى پەرۋەردگار سزات دەدار، لەبەر ئەۋە تەماشدا دىكەين ئىسلام ئەو پەقابە ئىمانىيە لەدلى ھەموو ئىنسانىكدا ۋا چەسپاندوۋە، بۆيە كاتى تەماشى قورئان دىكەين، دەبىنەن كاتى باسى چىرۆكەك “پرووداۋىك” غەزايەك دىگىرەتەۋە كۆتايى ئايەتەكانى ئەو باسە بەباسكردنى پۆزى قىامەت كۆتايى دىت، خۇشەۋىستىي خواى لەگەل دىچەسپىننى بۇ ئەۋەى دائىمەن ئەو ھۆرمۇنانەى لەشى تۆ بەتەۋازون پاكى، ھۆرمۇنەكانى خەزو ئارەزۋەكانى خۆت ۋردە ۋردە پارسەنگ دەكا.

ئەم چاۋدېرىيە دىنىيە كە لەدلەۋ دەروونى ھەموو ئىنسانىكى ئىمانداردايە. لەھەدىئى صەحىحدا، پىغەمبەرى خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرموۋىەتى: (سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمْ اللهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ)، دەفەرموئ: حەوت تاقم ھەن، حەوت دەستە ھەن خواى پەرۋەردگار لەپۆزى قىامەتدا كەھىچ سىبەرىك نابىۋ پۆز ئەۋەندە نزىكە بەمىقدارى مىلەك لەئىنسانەۋە نزىكە، لەو پۆزەدا كەھەموو كەسىك ھاۋار دەكات (نَفْسِي، نَفْسِي)، واتە: ھەر خۆم، ھەر خۆم.. لەو پۆزەدا كەھەموو كەسىك موحتاجى ئەۋەيە خىرىكى بدرىتتى، خىرىكى بۇ زىندوۋىكرىتەۋە، پەشىمانە لەھەموو كىردەۋەيەكى نابەجئ كەكردوۋىەتى، لەو پۆزەدا حەوت تاقم ھەن كەخواى گەرە دەيانخاتە ژىر سىبەرى خۇي، يەكئ لەو حەوت تاقمەش: پىاۋىكە توۋشى بوۋىن بەتوۋشى ئافرەتەكى جوانى خاۋەن پاىە ۋەنەسەۋە،

ئافره ته كه داواى زىناى لى بكاو ئەم پەرزى بكا دەستى لەگەلدا تىكەل بكات،
لەبەر خاترى خوا!

بەيهك پووداوى وا لەژيانداو كۆنترۆل كردنى ھەستو شعورى خۆت موستەحەقى
ئەوھى كەخوای گەرە بتخاتە ژێر سىبەرى خۆپەوھ لەو پۆژەدا كە ھەموو كەس موحتاجى
بەر سىبەرى خوای گەرەپە. جا وەختىك ئەم پەقابەو چاودىرپە دىنبىپە لەدلو دەرووندا
دەچەسپى، ئىنسان تەوازونىكى بۆ دروست دەبى لەنێوان ئەوھى ئەم ئارەزووھ سەرشتە
جىسىھى خۆى تىركا لەگەل ئافره تىكدا كە داواى بىست دەقیقەو نىو سەعات وەك ئەوھ
واپە ھىچ لەزەتێكى وەرەگرتبى، مەگەر بەيادگار بىگىرپتەوھ. لەنێوانى ئەو پۆژەشدا
كەخوای پەرورەدگار تۆى خوش دەوێو دەتخاتە ژێر سىبەرى خۆپەوھ. ئەم دوو لایەنە،
چ ئاقلىك فەزلى ئەم پەرەبەتە جىسىپە سەعاتپە، ئەگەر سەعاتىكىش بى، بىدا بەسەر ئەو
پۆژەدا كە لەقیامەتدا ئەو پىزەھى لىدەنئى.. ئىسلام بەو شىوھى شۆپن كەوتووھەكانى
پەرورەدە كردووھ لەگەل بوونى چاودىرپە ناو ناخى خۆت، پەرەشتى ئىمەشى لەدەرەوھ
پەرورەدە كردووھ، ھەلسوكەوتمان، چاومان، قسەمان، پەرەتارمان لەگەل خەلكى، بۆ
نموونە خوای گەرە دەفەرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى
تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (النور 27)، واتە: ئەى
ئىمانداران، كاتىك كەنزىكى مالىك دەكەونەوھ مەچنە ژوورەوھ، مەچنە مالاكەوھ
ھەتاوھكو داواى ئىزن لەخەلكەكەى دەكەن و پىنگاتان پىدەدرئ بۆ چوونە ژوورەوھ. چەند
شتىكى ناشىرپن و ناخوشە كاتى كەسىك سەربەخۆ خۆى دەكات بەمالىكدا، ھەموو مالىك
حورمەتى ھەپە، خەلكى وا دەزانن حورمەتەكە تەنھا ئەخلاقپە، وەكو (سید قطب)
پەرەمەتى خوای لىبىت دەفەرموئ: بەلام حورمەتى مال، ئەمنىپەتى مال، جارى وا ھەپە
لەنەوھىپەتى خواردنەكەداپە، خەلكىك دانىشتووھ لەمالى خۆیدا، مالى خۆپەتى و جۆرىك
خواردنى بۆ خۆى ئامادە كردووھ، حەز ناكات تۆ بزانیپ چى دەخوار، یان جلوبەرىگىكى
تایبەتى لەبەركردووھ، لەناو ژوورو مالى خۆیدا، حەزناكات تۆ پاستەوخۆ بچىتە ژوورەوھ
بىبىنى بەبى لەدەرگادان، بەبى خۆ ئامادەكردن، بى ئەوھى بلىپى فەرموو وەرە ژوورەوھ
تۆ بچىتە ژوورەوھ بەو حالەوھ بىبىنىپ. بۆپە ئازىزانم: ئىسلام شۆپن كەوتووھەكانى

نه‌ونده جوان په‌روه‌ده كړدووه نه‌گړ كه‌سټك له‌ده‌رگای مالټيكي داو داوای چوونه ژوړده‌وه‌ی كړد، نه‌گړ بېټو خاوه‌ن مالټي بگ‌پټوه، نه‌وا دلگران نابېټ و ده‌گ‌پټه‌وه ﴿وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ (النور 28)، نه‌گړ پېټان گوترا بگ‌پټه‌وه “بگ‌پټه‌وه، به‌شتيكي ته‌بيعي وه‌رگړن، نه‌مه شتيكي عه‌شايه‌ري نيه، نه‌گړ له‌ده‌رگای خه‌لكت داو گوتی ببوره، نئستا وه‌ختم نيه بټبينم بگ‌پټه‌وه باشته‌ره، كاتيكي تر سهرم ليږده‌وه، نابيټ تو دلگران ببی، دلگرانيی ناوئ، چونكه نه‌وا خاوه‌ن مالټ خوی شاره‌زاتره به‌وا كاتو حال‌ی ناو مالټي خوی، دياره وا پټويست ده‌كات كه‌پټكه نه‌دا تو بجپته ژوړده‌وه.. جا نه‌مه هه‌مووی موقه‌ديماو پيشه‌كيه‌كه بو نه‌وه‌ی نينسان شه‌ره‌فو نامووسی پارټيزاو بئ.

هه‌روه‌ها نيسلام چاوی موسلمانانی به‌تاييه‌ت كه‌نجه‌كاني چوون پاراستووه له‌وه‌ی ته‌ماشای نامووسی خه‌لكی بكه‌ن، ده‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ﴾ (النور 30)، واته: نه‌ی پيغه‌مبه‌ري خوشه‌ويست صلى الله عليه وسلم به‌موسلمانان بلئ: با چاويان بگړنه‌وه، ﴿وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ﴾ وه‌داوټني خويان بپارټزن، جا ته‌ماشای ټايه‌ته‌كه بكه‌ن، ناهه‌رموئ: ﴿وَيَحْفَظُوا مِنْ فُرُوجِهِمْ﴾ با له‌دامټني خويان بپارټزن، به‌لكو ده‌فه‌رموئ: با نيمانداران عه‌وره‌تي خويان، له‌حال‌تي ته‌عه‌دا كړدنيداو له‌سنوور ده‌رجوونيدا بگړنه‌وه، به‌موتله‌قي توخني زينا نه‌كه‌ون، پيشه‌كيه‌كاني زينا رايان نه‌كيشي به‌ره‌و زيناكړدن ﴿ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنْ أَلَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ نه‌مه باشته‌ره، نه‌مه پاكه‌ره‌وه‌تره بو موسلمانان، چونكه خوا ټاگای له‌هه‌موو كړده‌وه‌يه‌ك هه‌يه كه‌ده‌يكه ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ﴾ هه‌روه‌ها به‌نافره‌تانی موسلمان بلئ: ﴿يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾ (النور 31)، حوكمه‌كه برپه‌يه‌كي زياتره له‌هي پياوان، واته: به‌نافره‌ته موسلمانانه‌كانيش بلئ: كه با چاوی خويان بگړنه‌وه عه‌وره‌تي خويان بپارټزن، نامووسی خويان بپارټزن، جوانيی خوشيان ده‌رنه‌خن، چونكه جوانيی ناهه‌ره‌ته‌كه‌يه ده‌بيټ به‌يه‌كه‌م هه‌نگاو ورده وړده به‌ره‌و نه‌وا زينا چوونه، به‌كه‌مين ته‌ماشاكړدنه كه‌راپيده‌كيشي بو چاوداگرتنيك، بو مه‌وعيدك و بو زينايه‌ك و خراپه‌كاري و ده‌ست تيكه‌ل كړدنيك، هه‌روه‌كو شاعير ده‌فه‌رموئ:

كُلُّ الْحَوَادِثِ مَبْدَأُهَا مِنَ النَّظَرِ وَمُعْظَمُ النَّارِ مِنْ مُسْتَصْغَرِ الشَّرِّ
كَمْ نَظَرُوا بَلَّغَتْ فِي قَلْبِ صَاحِبِهَا كَمَبَلَّغِ السَّهْمِ بَيْنَ الْقَوْسِ وَالْوَتَرِ

بۆیه پیغه مبهري نه كهرم (عليه الصلاة والسلام) ده فهرموي: (النظرة سهم من سهام إبليس، فمن غص بصره عن محاسن امرأة أوردت الله قلبه حلاوة العبادة إلى يوم القيامة) (رواه أحمد)، واته: پوانینی حهرام - پیاو بۆ ژن یان ژن بۆ پیاوی نامه حهرم - تیریكه له تیره ژه هراویه کانی نیبلیس، ههرکه سنی چاوی دابخات له ناستی جوانی نافرتهی نامه حهرم و ته ماشای نه کات“ خوی گهره شیرنایه تی عیبادته و خواپه رستی ده خاته دلپه وه و تا پوژی قیامهت نه و شیرنایه تی خواپه رستیه ی برده وام ده بیت.. بۆیه پیغه مبهري خوا ناگادارمان ده کاته وه که هر کاتی پیاو چاوی به نافرته تیک که وتو نافرته که سهرنجی بۆ لای خوی پاکیشا نه و با خیرا بپواته وه بۆ مالی خوی و له گهل خیزانی حه لالی خویدا دروست بیی، چونکه نه و کاته ناره زوی ده شکو چاوی تیر ده بی و دهرونی ده حه سیته وه و بۆی ده رده که وی نه وه ی که له و نافرته نامه حهرمه دا سهرنجی نه می پاکیشا وه“ له ژنه که ی خویشیدا هیه و خوی گهره به حه لالی بیی به خشیوه.

حه زده ت صلی الله علیه وسلم ده فهرموي: (إِنَّ الْمَرْأَةَ تُقْبِلُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ، وَتُدْبِرُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ، فَإِذَا أَبْصَرَ أَحَدُكُمْ إِمْرَأَةً فَلْيَأْتِ أَهْلَهُ، فَإِنَّ ذَلِكَ يُرَدُّ مَا فِي نَفْسِهِ) (رواه مسلم)، واته: شعیطان له پیکای نافرته وه به ره وپووی پیاوان ده بیته وه هر له پیکای نافرته تیشه وه له پشته وه به ره وپووی پیاوان ده بیته وه.. ههرکاتی نافرته پووی له پیاو بو“ شعیطان ده وچاوو سنگ و مه مکی نافرته که ی لا جوان ده کات و ه ول ده دات زووتر سهیری بکات، وه هر کاتی نافرته پشته له پیاو بو، نه و شعیطان سمتی نافرته تی لا جوان ده کات و سهرنجی پیاو به لای نه وییدا راده کیشتی. جا پیغه مبهري صلی الله علیه وسلم فهرموي: ههرکاتی به کئی له نپوه چاوی به نافرته تیکی نامه حهرم که وتو نافرته که سهرنجی پاکیشا، نه و با خیرا بپوات بۆ لای خیزانی حه لالی خوی، چونکه نه وه“ نه وه ی له نه فسیدا دروست بووه لای ده بات!

جا ئيمانداران: سەرنج بەن پېغەمبەرى خۆشەويست فەرمووى: كەچاوت بە ئافەرەتى نامەحرەم كەوت خېرا بېق بۇ لاي خېزانى خۆت، لەبەرچى؟ لەبەر ئەوئە تەماشاكردن بىئشەرى تىرى بەدوادا دى، وەكو لەكۆنەو گوتراو: (التَّظَرُ بَرِيدُ الزُّنَا) تەماشاكردن پۆستەچى زىناكردنە، لەبەر ئەوئە خوای گەورە" ھەموو پېگاكانى بەرەو زىنا چوونى لەئىنسان گرتووە، بۆيە دەفەرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّيْطَانِ﴾ (النور 21)، واتە: ئەى ئەوانەى ئيمان و باوەرپتان ھىتاو ھىتەى ھەنگاو نەخشە و پىلانەكانى شەيطان مەكەون، دەفەرموئ: (خُطُوات): ھەنگاوەكان، چونكە يەكەم ھەنگاو پات دەكێشێ بۆ دووھ ھەنگاو، لەدووەمیشەو بۆ سێيەم ھەنگاو ھەتا سەرەنجام ئىنسان دەكەوتتە ناو خراپەكارىيەكەو. سەرەتا ھەنگاوى يەكەم: تەماشاكردنى يەكترى پاشان چاك و چۆنى و زەرەدەخەنو قەسەكردن و تەوقەكردن و يەكتر بىنين و سەرەنجام زىناكردن.. خوا پەنامان بدات.. آمين.

ھەرەھا خاڵكى تر كە ئىسلام كردوويەتى بەپېشەكەيەك بۆ دروست بوونى داوئىن پاكي و پېگرتن لەداوئىن پېسى، برىتييە لەپېگەگرتن لەكۆبوونەوئەى ئىن و پياوى نامەحرەم بەتەنھا لەشۆپىنكدا، لەناو مالىكدا، لەسەفەرىكدا، لەناو تەكسىيەكدا، لەژورى دائىرەيەكدا بن، جا با ئەو ئافەرەتە براژنى بى، خاڵوژنى بى، ئاموژنى بى، ئىن خوشكى بى، بەنيسبەت پياووە يان شووبراى بى، يان مامى مێردەكەى بى، يان خاڵى مێردەكەى بى، بەنيسبەت ئافەرەتەو، لەگەل ھەركەسێكدا كەبەو پياوە يان ژنە مەحرەم نە، پېغەمبەرى خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لەو فەرموودەيەدا كە (ترمذى و أحمد و حاكم) گێراويا نەتەو دەفەرموئ: (ما خلا رَجُلٌ يَأْمُرُؤَ إِلَّا كَانَ الشَّيْطَانُ ثَالِثُهُمَا)، دەفەرموئ: ھەريپاويك لەگەل ھەر ژنكى نامەحرەمدا بەيەكەو لەشۆپىنكدا بەبى كەسى سێيەم كۆبينەو، ئەو ھەتمەن شەيطان سێيەميانە، زەفەر بەيەكێكان دەبا، يەكێكان ھان دەدا بەرەو ئەوى تر بپروا.. لەبەرئەو لەسەرەتاو ئىسلام مەنعى كردوون.

مامۆستايەكى ئيماندار دەلى: لەنەو دەكاندا، كاپرايەك دواى ئەوئە تەوبەى كردبوو، بۆ ئەوئە خەلكى دەرسى لى وەرگرن، بۆى باسكردم گوتى: من پەنجا جار زياتر زىنام لەگەل براژنەكەى خۆمدا كردووە!! ئىستە من تەوبەم كردووە، بەلام دەترسم ئەو تەوبە

نهکات، چونکه تازه براژنه که ترسی شکاوه له زیناکردن و دوور نیه له گه‌ل که سیکی تردا
 به‌رده‌وام بڼ له زیناکردن و منیش ناتوانم قسه بکه‌م، چونکه من سهره‌تا فیری زیناکردنم
 کرد!! نه‌مه به‌سه‌به‌بی چی؟ نه‌مه به‌هوی نه‌وهی که هه‌موو پوژن به‌یه‌که‌وه سه‌فه‌ریان
 کردووه و چون بۆ نه‌و ده‌شته له‌نه‌مینی نه‌وهی که قه‌چیه‌کا شووبرای خویه‌تی! هه‌روه‌ها
 که‌سی وا بووه جهریمه‌ی زینای له‌گه‌ل ژن خوشکی خویدا کردووه!! که‌شهرعن نه‌گر
 لیشی ماره‌بکری ماره‌بی نایه‌ت، چونکه نابڼ دوو خوشک له‌لای پیاویک بن له‌حاله‌تی
 ته‌عه‌دودیشدا.. نه‌مه هه‌مووی به‌هوی چی‌یه‌وه پوو ده‌دا؟! به‌هوی تیکه‌لاویی بڼ‌سنووری
 ژن و پیاو، به‌حوجه‌ی نه‌وهی خزم‌و که‌سی به‌کترین و قابیله ته‌ماعی له‌شووبرای خویدا
 هه‌بڼ؟ قابیله ته‌ماعی له‌براژنی خویدا هه‌بڼ؟! نه‌و قابیلانه، ئیسلام نا‌یخوینیت‌وه،
 چونکه به‌لڼ قابیله، له‌به‌ر نه‌وهی نه‌گر ئافره‌تیکي ژنی پاشای میصر بیه‌وئ په‌لاماری
 که‌نجیکي موراھیکی ته‌مه‌ن (17 - 18) سال ډار، نه‌گر جهریمه‌ی زینا له‌کومه‌لگای
 پیغه‌مبه‌ردا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم پووی ډابڼ، بۆچی به‌شتیکي دووری بزاینن که
 له‌کومه‌لگای نه‌مژدا پروډات!

له‌به‌ر نه‌وه، پڼگاگرتن لڼی پڼویسته، بۆیه کاتڼ که‌ه‌زده‌ت صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم
 فه‌رمووی: (إِيَّاكُمْ وَالْدُّخُولَ عَلَى النِّسَاءِ)، فه‌رمووی: که‌ه‌زرتان ده‌ده‌مڼ، به‌ناگابن له‌وهی
 بچن تیکه‌لاوی له‌گه‌ل ئافره‌ت بکه‌ن، (فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: أَفَرَأَيْتَ
 الْحَمُومَ؟! قَالَ: الْحَمُومُ الْمَوْتُ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ)، له‌و کاته‌دا پیاویکی نه‌نصاری فه‌رمووی:
 نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم، نه‌ی نه‌گر نه‌و تیکه‌لاوېوونه، پیاو له‌گه‌ل
 براژنی خویدا بوو، به‌عنی: ژنه‌که‌و شووبراکه‌ی خوی به‌یه‌که‌وه بوون، ئایا نه‌وه‌ش خراپه‌و
 حه‌رامه‌؟! فه‌رمووی نه‌وه پڼی ده‌گوترڼ - حَمُومًا - له‌زمانی عه‌ره‌بیدا (حَمُومًا)، واته:
 مردن.. چونکه پاینده‌کیشی به‌ره‌و زیناکردن و دواپی عاقیبه‌ته‌که‌ش په‌جم کردنیانه‌و
 به‌ره‌و مردنیان ده‌بات. له‌به‌ر نه‌وه ئیسلام هر له‌سهره‌تاوه پڼگای لڼ گرتووه. ئیسلام
 نه‌یه‌شتووه خه‌لکانیک به‌له‌نجه‌ولاره‌وه له‌گه‌ل به‌کتریدا بدوین و قسه‌بکه‌ن و په‌فتار بکه‌ن،
 نه‌یه‌شتووه ژنان ته‌صه‌پوف و هه‌لسوکه‌وتی پیاوانه بکه‌ن و پیاوان هه‌لسوکه‌وتی ژنانه
 بکه‌ن، یان ژن و پیاو جل‌وبه‌رگی به‌کتری له‌به‌ر بکه‌ن و خویان به‌یه‌ک بچوینن.

لهه حیجی بوخاریدا هاتوو هه که: (لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ الْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ، وَ الْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ) .. واته: پیغه مبهری خوا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَامُ لَهُ عَنَتِی کربوه لهو پیاوانه ی که خزیان وهکو ژن ده شوپیهینن، ههروهه لهو ژنانهش که خزیان وهکو پیاو ده دهنه قه لهو مه مجلس گهرم ده کهن و به مه کرونازه وه قسه ده کهن ..

ههروهه نیسلام له عهنه تی لهو پیاوانهش کردوو که په فتار ژنانین، له بهر نه وهی نه وهش ته شجیع کردنه بِقِ تَاوَانِی زینا، هه شتیکیش پیشه کی بِی بَقِ زینا نیسلام قه ده غه ی کردوو و پنگای لای گرتوو.

نیمانداران: ههروهه نیسلامی پیرۆز پتگری کردوو لهو بارودوخ و کهش وههوا فاسیدو موفسیده ی که ده یه وی کاریه گری هه بی بَقِ سه ره وشتی جوان و به رزی داوین پاکیی کوپو که په کانمان، بویه پیویسته ئینسانی موسلمان لای دورکه ویتوه، چونکه نه و که شه فاسیده یه غهریزه ی ئینسان ده جوولینیت. تو نه گهر مه قاله یه کت خوینده وه ده رپاره ی جنس، پاشان کتیبیک یان رۆمانیک فاسیدت خوینده وه ده رپاره ی غهریزه ی جنس، فلیمیکیش به داویدا بینی، له مه جلیسیکیشدا دانیشتی که کۆمه لیک قسه یان ده گتپاپوه لهو بابنه، توش بریتی له کۆمه لیک هۆمۆنات، ههروهکو چۆن نه گهر لیمویه که له بهر چاوت بگوشن لیکت ده پزئی، به هه مان شیوه له ناو له شتدا کۆمه لیک هۆمۆنی تر هه ن پشان ده ووتی: ئه ندرۆجین، ئه م کۆمه له هۆمۆنانهش مه ستولن له کاروباری جنس، له بهر نه وه ئه وانیش ده ووه و ئین: زه ختیک ده ووه و ئین ده پزئی به ده میان وه له یه که م هه نگاوه وه به رده وام پانده کیشن بَقِ هه نگاوه کانی تر، هه نگاوی یه که م که ته ماشاکردن و نه زه ره که یه " پانده کیشن بَقِ هه نگاوی دوهم که زه رده خه نه و شه ره چاویکه، پاشانیش قسه و گفتوگو یه کتر بینینه، تا سه ره دجام که وتنه ناو کاره ساتی زینا وه.

له بهر نه وه ئینسانی موسلمان ده بی زۆر ناگای له وه بی ههروهکو خوی گهره که باسی زینا ده کا نافهرموی: زینا مه کهن، به لکو ده فهرموی: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْنَةَ﴾، ده فهرموی: نزیک مه که ونه وه، چونکه ئینسان پاسته وخو ناکه ویته ناو زینا یه که وه، له م وولاتانه پیشه کی زۆری مه یه، که واته پیویسته له هه نگاوه کانی یه که مه وه ته ویه ی لیبکه ی، ئیستا که هه زکردن به زینا له ناخدا هه یه و ده ته وی ده ته وی په یوه ندی له گه ل

ئافره تىڭدا، يان ئافره تىڭ لەگەل پىياوئىڭدا پەيدا بىكات، يان شەپەچاويىكى گۆرپوئەتوئە لەگەل يەككىكى تردا، لەگەل ھاوپۆلىڭ، ھاوپىشەيەك، ئىستا تۆبەي لىڭكە و بىچىرتنە، يەكسەر وازى لىيىنە، نەك بلىنى وردە وردە تەركى دەكەم، لەبەر مۇجامەلە، بۆيە تەوتە لەگەل ئافره تى نامەحرەم دەكەم، با خەلگى نەزانن توندرەوم، نەخىر... با وازانن كەتو ئىنسانىكى توندرەوى، كۆنەپەرستى، لەبەر تەوئەي ئەوئەي لاي تۆي مۇسلمان گىرنگە ئەوئەي كەدەنەكەت پارىزراوبى، باشە دىنەكەت سەلامەت بى باشترە يان پىت بلىن دواكەتو و توندرەو؟! نەخىر، با پىت بلىن ئىنسانىكى ووشك و نەزان و كەللەپوتى دىنا نەدوئە بەلام ئىمانەكەت و پەرەشتە داوئىن پاكىت سەلامەت بى، چونكە ئىمەي مۇسلمان لەقورئانەكەمانەو چاكە و خراپە لەيەكترى جىادەكەينەو، ئىسلام و قورئانەكەمان پىمان دەلى كامە پىشكەوتنە و كامە دواكەوتنە. ئەگىنا خەلگانىڭ لەسەر تەلەفرىئون يان لەگۇفارو پۇرئامەدا بۆمان دەنوسن ئىمە بۆيە دواكەوتوئىن چونكە شوئىن كەوتەي ئىسلامىن، ئەوروپا بۆيە پىشكەوتوون چونكە ئافره تىان خۇيان پووت كىرئەتەو وازيان لەدىن ھىناو، ئەوروپا (جَنَّةُ الْمَأْوَى) يەكە خەلگى شوئىنى ئىسراحتە و حەوانەوئەيان دەكەون، مۇجەتەمەئىكى ئاسودەو بەختەوئەن، لەئەوروپا ئافره ت ئازادە، بەلام بىئاڭا لەوئەي كەتاوئەكو (200) سال لەمەوئەر لەئەوروپا ئافره تان دەرپىنى ئاسىنىيان لەپى دەكرا * لەلەيەن مەيدەكانىيەنەو كاتى دىمىيانوئىست سەفەرئىكى دە مانگى بىكن، قىللىان لەدەرپىن ئاسنەكە دەداو كلىلەكەيان لەگەل خۇيان دەبىرد، لەترسى ئەوئەي ژنەكانىيان خىانەتى ھاوسەريان لەگەل بىكن!! كە لەھەموو مۆزوى ئىسلامدا كام پىاوئەي دلى زۆر پىسە شتى وای بەرامبەر ژنەكەي نەكردوئە!

بەلام ئەوانەي كەوا دىزانن ئەوروپا پىشكەوتنە تەكتۆلۇجى و زانستىيەكەي ھى ئەوئەي كەبى پەرەشتى تىيىدا ئازادە، ئەوانە خەلگانىكى لاسايىكەن، ئەوانەي كەدەچنە ئەوروپا ئەمىرىكا، پاشان كەدەتەو بۆ وولاتى خۇمان ھەموو دىيارىيەكەيان بۆ ئەم گەلو وولاتە وئىران و مەزئوومە برىتىيە لەئاردنى شىرىتىكى قىدىيىي كە لەگەل گۇرانيەكەدا ئافره ت رەقص بكاو ناوكى بەدەرەوئە بى!! بۆ بەيانش خەلگانىكى بىدىن، دىن زەعىف، تەقلىدى دەكاو دەيكات بەمۆدىل لەبازاردا، بەبى ئەوئەي بزانن سەرچاوئەي ئەم مۆدىل

بازىيە ئۇ لەكۆيۈە ھاتوۋە، ھەرۋەكۇ دىكتور كەمال مەزھەر لەكتىبى (مىژوۋ) دا دەلى: دەگىرنەۋە لەسەردەمى لويىسى چوارەمدار، شەۋىكىيان لەكۆشكى پاشا ئاھەنگ دەپ، لەو كاتەدا ھۆل جەمى دىتو ھەموو چاۋەپوانى ھاتنى پاشا دەكەن و دەيانەۋىت بزانن چى لەبەردايە، پىش ھاتنى لويىس بۇ ئاۋ كۆشك دەپىتە باران، ئىدى مەرايىكەران دەكەنە ھەلەكەسەما نەۋەك خاۋەن شىكۇ نەيەك بارانى بەركەۋى، يەككە پەلامارى چەتر دەدات، يەككىكى تر خاۋلى و نەۋى تر گوللو، ژمارەيەكىشيان پانتۆلەكەى بەرپىكى بۇ ھەلدەكەن بۇئەۋەى پرىشكى قور بەر پانتۆلەكەى خاۋەن شىكۇ نەكەۋىت! كەدەگەنە جى، ئەۋانەى پانتۆلەكەيان بۇ ھەلكرد بىريان دەچىت يان شەرم دەيانگىت لەبەرچاۋى ئۇ خەلكە ديسان دانەۋىنەۋە وەك خۇى لىبەكەنەۋە، دانىشتوان دەكەنە مۇمقۇ، بەدل (دوا مۇدەى) پانتۆلى پاشا پەسەندەكەن، بۇ پۇژى دواى، ھەريەكەيان پوودەكاتە بەرگىروو تا دەستوبرد پانتۆلىكى قەراغدارى وەك پانتۆلەكەى دوى شەۋى لويىسى بۇ بدوۋىت.. ئەمە بوو بەمۇدو ھەر ئۇ مۇدەيەى كەس نەيزانى چۇن پەيداۋو، ھىتلەر بەھەموو زەبرو زەنگى خۇيەۋە بۇى لەناۋ نەبرا!

بەلى خۇشەۋىستان: ئەۋانەى كەدەلىن ئەۋروپا بەھەشتى سەر زەۋىە، بىئاگان لەۋەى كەھەر ئۇ ئەۋروپايە بوو كە لەسالى (1347)ى زايىنى تا سالى (1350)ى زايىنى، طاعوونىك لەئەۋروپادا كەۋتەۋە (80) مىليۇن ئىنسانى كۆشت! پۇژى (800) كەس تەنھا لەپارىسى پايتەختى فەرەنسا دەمرد، مەشھورە بەۋەى كە (3/1)ى ئەۋروپا فەۋتا!! ئىستاش نەخۇشى ئايدز لەو طاعوونەى ئۇ كاتە مەترسى زياترە بۇ سەر ئەۋروپا، دەزانن ئايدز چىە؟ ئايدز مىكروپىكە برىتييە لەدوۋ پىكەتەى سادە، دەچىتە ئاۋ خۇكەى سىپى خۇينەۋە. خۇكەى سىپى دوو جۇن لەناۋ خۇيىندار، ۋەختى ئىنسانىك شوپنىكى برىندار دەپ، يەكسەر كۆمەلىك مىكروپ پوودەكەنە ئۇ شوپنى برىنە، لەو كاتەدا كۆمەلىك خۇكەى سىپى دىن ۋەك پىشمەرگەى فىداكار بۇ ئەۋەى ئۇ مىكروپە لەناۋبەرن، ئۇ كۆمەلە خۇكە سىپىيە ئەۋە پىشمەرگەكانى ئەۋەلن، دەستەى يەكەمن، دىنە پىشمەرەۋە قەراغەكانى برىنەكە دەگرن و ناھىلن مىكروپەكە زۇرتىر بىتە پىشمەرە. ئەۋ خۇكە سىپىيانە چىيان لەسەرە؟! بەرگىرى ئۇ مىكروپەيان لەسەرە كەدەيەۋى لەرگى ئۇ

برینه وه بیته ناو له شه وه. پاشان خرۆکه ی تر دین به دواى نه ماندا، خه پله یه کی گه وره تر، نه وان دین میکروبه کان ده کوژن، له م کاته دا میکروبی ئایدز خوی ده دوزیتته وه و ده پوا بۆ جه به ی خه لفی، بۆ به ره ی شه پی دواوه، نه و خرۆکه سپیانه ی که چه که پزده کانیا ن پی یه، که له پشترن، دین بۆ کوشتنیا ن، له ناو نه ودا گه را که داده نین، که گه را که داده نین، ته سه ورکه نه م کابرای نه خوشه هه تا ماوه ی حوت بۆ ده سال هه ست به وه ناکات نه خوشی ئایدز له له شیا یه تی، هه تا وای لیدی هه موو خانه کانی له شی نه م ئینسانه ورده ورده پرده بن له میکروبی ئایدز، هه ریه ک خانه ی له شی نه م ئینسانه تووش بوو، نه گه ر به قه ده ر شوینی یه ک نووکه قه له م، یه ک نووکه قه له م بده ی له شوینی ک، قه باره ی شوینی نووکه قه له مه که چهنده، نا نه م حه جمه بجوکه یه ک ملیۆن فایروسی ئایدزی تیدا یه، نه م ئینسانه ی فایروسه که شی هه لگرتووه نازانی که هه لیگرتووه، چونکه هه یج شوینه واریکی له سه ر لاشه ی به جی نه هیشته وه، به لام کاتی لئی ده رکه وت هه یه، له ماوه ی (16) مانگدا، هه یشه له ماوه ی (2 - 3) سالدا، یان له ماوه ی پینچ سالدا زۆر به زه لیلی ده یکوژی .

به ئی خوشه ویستان: نه م نه خوشی ئایدز له ریگای داوین پیسییه وه تووشی ئینسان ده بی، یان له ریگای چوونه لای ئافره ت له پشته وه، یان به هوی نیزیازی به وه دروست ده بی. یه که م جار نه م نه خوشیه له سالی (1979) دا یه که م حاله تی له نه مریکا دۆزرایه وه. له هه موو جیهاندا یه ک که س تووش بوو بوو، دوا ی سالی ک له (1980) دا بوو به (60) که س. له سالی (1981) دا ژماره ی نه و که سانه ی که تووشی ئایدز بوون بوو به (81433) که س. له و ساله دا نه مریکا رایگه یاند که له وولاته که پدا (53069) که س تووش بووه، وه له وولاتی به رازیل (23250) که س تووش بووه، له فهره نساش (3073) حاله تی ئایدز ده رکه وت، له نه لمانیا ش (1760) حاله ت و له ئیطالیا (1411) که س تووش بوون، له به ریطانیا (1227) که س و له ئیسپانیا (718) که س تووش بوون به نه خوشی سامناکی ئایدز! ته ماشاکه چهنده به خیرایی بلأوده بیتته وه، له ماوه ی یه ک سالدا له (60) که سه وه بوو به (81433) که س!!

نیمانداران: ئایا نه م نه خوشیه به هوی چیه وه ده گوازیته وه له یه کیکی تووش بووه وه بۆ یه کیکی تر؟! له م ریگایانه وه بلأوده بیتته وه:

1 - جووت بوونی ژنو پیاو که یه کیکیان هه لگری فایرۆسی ئایدز بیت. ئیستا ئیسرائیل (جوله که) نه و ئافره تانه ی که تووشی ئایدز بوون " به کاریان دیتن بۆ نه منی قه ومیی خۆی، وه کو چه کیکیی کوشنده دهینیرئ بۆ سه ر وولاتانی تر، له جیاتی تۆپ و ته یاره ئافره تیکیی داوین پیسی تووش بوو به ئایدز ده نیریتته نه و وولاته ی رقی لییه تی، بۆ نه وه ی نه رنگای زیناوه به سه دان خه لک له ناو به رئ. چونکه هه ر به یه ک جار زینا کردن له گه ل که سیکیی تووش بوودا، ئینسانه ساغه که ش تووش ده بئ. ئافره تیکیی گه رۆکی ئیسرائیلی، نه نه سه که نده ریه ی میصر، چا و له گه نجیکیی میصری داده گرئ و ده بیاته وه بۆ ئوتیله که، شه و له گه لیدا جووت ده بئ، به یانی زوو ئافره ته که ده پوا و کارتیکیی بۆ به جئ دیلئ و لای پشتیه که ی ژیر سه ریه وه بۆی داده ئی، که لیتی نووسراوه: (أَهْلًا وَسَهْلًا فِي نَادِي الْأَيْدِزِ الْعَالَمِيِّ)، نه وه جه نابیشت بووی به نه ندای یانه ی ئایدزی جیهانی! ئیتر کو په تازه له ناوچوو، ژیا نی کۆتایی هات، ده بئ بۆ خۆی هه ر قو پ بپیوئ، چونکه ووشه ی (ئایدز AIDS) ووشه یه کی کورت کراوه یه له چوار ووشه که مانا که ی به کوردی واته: (تیکشکانی هۆکاره کانی به رگری سروشتی له لاشه دا)، به واتایه کی تر: لاشه ی نه و ئینسانه به ته واوی ده سه ته وستان ده بئ له به رده م فایرۆسی هه موو نه خۆشیه کدا و توانای به رگری و چاک بوونه وه ی نامیتئ، ته نانه ت به رام به ر به هه لامه تیکیی سووک، له کاتیکدا لاشه ی ئینسان سه دان هۆکاری به رگری تیدا یه !! (71 - 74٪) ی تووش بوون به هۆی زیناوه یه .

2 - بۆ گواسته نه وه ی ئایدز، له رنگای ماچ کردن و لیکیی ده می نه خۆشه که وه یه ! ته نها به یه ک ماچ کردن، یان تیکه لا و بوونی لیکیی ناو ده می نه خۆشه که، ئینسانه ساغه که ش تووش ده بئ، با زیناشی له گه لدا نه کرد بئ.

3 به هۆی به کاره یێنانی ده رزییه وه، نه ویش به هۆی نه و که سانه ی که ماده ده بیهۆشکه ره کان (المُخْذِرَات) به کار دینن تووشی حاله تیکیی نه فسیبی وا ده بن که ده رزییه ک ده کپئ له وانه یه چه ند که س پیتشر هه ر به و ده رزییه له خۆیان دا بئ، جا نه گه ر یه کتیک له و که سانه نه خۆشیی ئایدزی له گه ل بوو بئ، که ده رزییه که چوو له شییه وه یه ک سه ره ده رزی " یه ک ملیۆن فایرۆس ده گوازیته وه !! کاتئ له که سیکیی تری ساغ درا نه و به یه ک جار یك ملیۆن فایرۆسی ئایدز ده چیتته له شییه وه و تووش ده بئ، (12 - 20٪) ی تووش بوون به ئایدز

4 - بۆگواستنه‌وه‌ی فایروۆسی ئایدز، له‌پێگه‌ی تێکردنی خوێنه‌وه‌یه‌، که‌یه‌ک میلم خوێن ده‌توانی (100) هه‌زار فایروۆسی ئایدز بگوازیته‌وه‌ بۆیه‌کیکی تر. له‌ساڵی (1986)دا، له‌سعودیه‌، مندالێکی شه‌ش ساڵان که‌پێویستی به‌خوێن بوو، خوێنیان تێکرد، که‌خوێنه‌که‌ له‌شاری (سان فرانسیسکو)ی ئه‌مریکاوه‌ هاتبوو، منداله‌که‌ له‌و خوێنه‌وه‌ تووشی ئایدز بوو، چونکه‌ نه‌و که‌سه‌ی خوێنه‌که‌ی ئی گه‌رابوو نه‌خۆشیی ئایدزی هه‌بوو.. پاشان له‌ساڵی (1989)دا دوو که‌سی تر هه‌ر له‌پێگه‌ی تێکردنی خوێنه‌وه‌ تووشبوون، که‌یه‌کیکیان نه‌شته‌رگه‌ری گورچیه‌ی بۆ گه‌رابوو، نه‌وی تریشیان نه‌شته‌رگه‌ری سیه‌کانی، وه‌ختی خوێنیان تێکردن تووشی ئایدزه‌که‌ بوون، چونکه‌ خاوه‌نی هه‌ردوو خوێنه‌که‌ هه‌لگه‌ری فایروۆسی ئایدز بوون، (2 - 4/4)ی تووش بوون به‌هۆی خوێنه‌وه‌یه‌.

- 400 -

يان له کاتي له دايکبووندا له پښتگي خوښه وه، يان له پښتگي شيرپيدانه وه منډاله که له دايکپه وه نايده که ي تووش ده بښت.

نيمانداران: نه وه ي که زياتر مه ترسي نه خوښي نايده د درده خات نه وه يه که نه وه نده زو د گواستريته وه که س ناتواني له که سي تووشيوو نزيک بښته وه، ته نانه دواي مردنيش نه و که سانه ي به رپرسن له شارده نه وه ي مردو د ده ستي لښاده نه، پريشکه کان ده ستيش له ده س ده کن له کاتي چاره سر دواي لښوونه وه ده ستيشکه کان ده سوو تښتن! هه روه ها نايده د درديکه که چاره سرکردني يه که نه خوښ (په نجا - سه د) هه زار دولاړي ده وښت، دريژتري ته مه ني نه و نه خوښه ش دواي تووش بووني (2 - 3) ساله!

که واته: هه روه که ژياني نه و که سه له ناوده بات، سه روه ت و ساماني نه که خوي به لکو بڼه ماله و حکومت ته که شي له ناوده بات! هه ر بويه ئينساني دلسوز به خوي و کومه لگا که ي و حکومت ته که ي و گه لو ولاته که ي، نه و که سه يه که داوښ پاکه، نه که هه ر نه وه نده ش، به لکو وه که خوي پاک داوښه، هه ولي نه وه ش ده دات که خه لکاني تريش هه موويان داوښ پاک بڼ، وه هه موو ئينسانه کان له به دپه وشتي و زيناوه دووږين، له به ر نه وه ي نه گه ر هه ندي خه لکي حالي نه بوو له دين و ژين، ده لي: خو که س ناچي ته قه بري که سه وه، بڼ به پي خوي هه لده واسري و مه پ به پي خوي! واته: خو ت چاک و پاک به و حقي که ست نه بڼ، به لام نه ي نه وه چي ليده کن که وه که باسما نکر د به مليون خه لکي بښاگا، يان بښتاوان وه که منډال، به هوي چنه که سي که داوښ پيس و بڼ دينه وه تووشي نايده د بڼ! ناخر نه مانه هه ر له دونيادا خه لکي ده خه نه نه و قه بره ي که خويان تي چوون!

هه روه ها ده بڼ هه موو موسلماننکي هوشيارو بيدار له و پاستيه ناگادار بڼ که هه موو نه و که س و لايه نانه ي، هه موو نه و گروپ و پريکخوا نه ي که ده يانه وي و بانگه شه بڼ نه وه ده کن که به رگي شهرم و نابو له به ري ثافره ت داپرن و بره و به پووتي ثافره ت و تيکه لاوي نيرو مڼ بده ن و زيناکردن به نازاديي شه خصي ناوده بڼ، نه وانه شاگردو گوږپايه لي جووله که ي عالمين و ده يانه وي کورستان به روه نه و پاشه پوژه سامناکه به رن که نه مږ نه وروپا و نه مريکا پيوه ي گيړوده بوون و پيوه ي ده نالښتن!

جینگای داخه که له (21/12/2003) دا، دکتور (خضر عباس) وهزیری نه‌ندروستی عیراق رایگه‌یاند که ئیستا (واته تا ئه و به‌رواره) (72) که‌سی عیراقی تووشی نه‌خۆشیی ئایدز بوون! که‌ئه‌گر به‌زوویی ده‌ستی به‌سه‌ردا نه‌گیرئ، له‌وانه‌یه له‌ماوه‌یه‌کی کورتدا ژماره‌که بیته هه‌زاران که‌س! له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بزانی ئه‌گر یه‌ک فایروسی ئایدز (7) سه‌عات له‌خپۆکه سپی‌یه‌که‌دا بمی‌نیت‌وه، ئه‌وا (10) ملیۆن فایروسی دروست ده‌کات! جا کئ ده‌توانئ به‌ره‌نگاری ئه‌مه بیته‌وه؟! ئه‌مه غه‌زه‌بی خوایه هاتۆته سه‌ر خه‌لکی، بۆیه ئیستا پێی ده‌لێن: طاعون العصر، واته: تاعوونی سه‌رده‌م! هه‌مووشی سه‌به‌به‌که‌ی فه‌سادو خراپه‌کاریه. ئه‌وه‌تا له‌وولاتیکی وه‌کو (تایله‌ند) مانگی (500) منداڵ ده‌فرپێندری بۆ ئه‌وه‌ی ئیشی خراپه‌ی له‌گه‌ڵ بکری! پاشان ته‌صویری بکه‌ن و ئه‌مجا فیلمه‌که‌ی له‌جیهاندا ده‌فرۆشنه‌وه! کیش ئه‌مه ده‌کا؟ گه‌ره‌ترین سه‌رمایه‌داره‌کانی ئه‌وروپا ده‌یکه‌ن! ئه‌م هه‌موو زیناو خراپه‌کاریو فاحیشه‌یه ئه‌گر خاوه‌نه‌خواسته پووبکاته موخته‌مه‌عی ئیتمه، ئه‌وا هه‌لێده‌وه‌شینئ! هه‌روه‌ها زیناو داوین پیسی جگه له‌ئایدز، نه‌خۆشیه کۆنه‌کانی تریشی پتوه‌یه، وه‌کو:

1 - نه‌خۆشیی زه‌هری (السفلس): که‌نه‌خۆشیه‌کی ساریه‌و ده‌بیته هۆی کون بوونی ئه‌ندامه‌کانی نه‌خۆشه‌که‌و له‌کۆتاییدا شێوه‌ی ئینسانی لێهه‌ڵده‌گرئ و له‌ئینسان ناچئ! (50) ملیۆن که‌س له‌جیهاندا گیرۆده‌ی ئه‌م ده‌رده‌یه.

2 - نه‌خۆشیی (سه‌یه‌لان): ئه‌میش نه‌خۆشیه‌کی ساریه‌و زۆر زوو له‌که‌سیکی نه‌خۆشه‌وه ده‌گوێزریته‌وه بۆ که‌سیکی ساغ، ئه‌م نه‌خۆشیه‌ش زۆر بلاوه له‌جیهاندا، سالانه (80 - 200) بلیۆن دۆلاری ده‌وئ بۆ چاره‌سه‌ر، تا ئیستا (250) ملیۆن کسه‌س سالانه تووش ده‌بیته!

3 - هَربِس الجِنسِي: ئه‌م نه‌خۆشیه‌ش له‌پێگای زیناو نێربازیه‌وه بلاوده‌بیته‌وه و به‌شێوه‌ی خوراندن و دوومه‌لۆ کێم له‌سه‌ر ئه‌ندامه‌کانی ئه‌و نه‌خۆشه، به‌تایبه‌ت له‌سه‌ر ئه‌ندامه‌کانی زاوێی ده‌رده‌که‌وئ، تا له‌لایه‌که‌وه چاک ده‌بیته‌وه، له‌لایه‌کی‌تره‌وه سه‌ره‌لده‌دات! (20) ملیۆن که‌س تووش بووه به‌م ده‌رده له‌وولاته یه‌کگرتوه‌کانی ئه‌مریکا، سالانه‌ش نیو ملیۆن زیاد ده‌کات! جا خۆشه‌ویستانم: ئه‌وه‌ی که‌به‌رگه‌ی ئه‌و

لافاوی فەساده دەگرێو دەمانپاریزیی تەنھا ئیسلامە، ئیمانی خۆتان بەقوەت بکەن، پووتان لەخوا بێ، خواتان خۆش بوئ، ئیسلامەکەتان صادقانه وەرگیرن، ترسی خوای گەرەمان ئەوەندە لەدڵدا بێ، لەترسی ئەو چاودێریی ئەو" لەهەموو خراپەیەك دووربکەوینەو.

برایان و خوشکانی خۆم، حەلپکی تر لەئیسلامدا نیە غەیری خۆپاراستن، پیشتر گوتووینە: (بِرْهُمْ فِي الْوَقَايَةِ، خَيْرٌ مِنْ قَنْطَارٍ فِي الْعِلَاجِ)، ئینسان ئەگەر بتوانی بە (100) دینار خۆی بپاریزی، چاکترە لەوەی کەدوا (10) هەزار دینار بداتەو بەچارەسەرکردنی. لەبەر ئەوە با پەيوەندی و تێکەلاوی نێوان کۆپو کچ، عیلاقەیهکی سنوورداری بێو تەجاوژنەکا.

ئەوێش بزانن تا کە چارەسەر بۆ سەرفرازیمان، تەنھا گەپانەوێه بۆ ئیسلام ﴿وَيُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ (الاسراء 82).

خوایه لەبەر ناوێ جوانەکانی خۆت، کۆمەلگای کورد خاویێ بکەیتەو لەهەموو رەوشتیکی پیسو چەپەل و بمانگێرتەو بۆ سەر شارێگە ئیسلام..

اللَّهُمَّ آمِينَ

ووتاری ژماره بیست و سئ

داوین پاکي

به شی شه شه م

قال الله سبحانه وتعالى:

﴿ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةً جَلْدَةً وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي

دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيَشْهَدَ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾

(النور 2)

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:

(لَأَنْ يَزْنِيَ الرَّجُلُ بِعَشْرٍ نِسْوَةٍ أَيْسَرُ عَلَيْهِ مِنْ أَنْ يَزْنِيَ بِامْرَأَةٍ جَارِهِ)

(رواه أحمد)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ..

نیمانداران و خواناسان: سه لام و په حمه تی خوا له نیمه و له هه موو نیمانداران بیت انشاء الله، برده و امین له زنجیره باسه که مان له ژیر ناو نیشانی (داوین پاکي) له ژیر پروناکي وه صیه تی چواره می خوی په روه ردگاردا که فهرمووی: ﴿وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ﴾ (الأنعام 151) نه مړو به شی شه شه و کو تایی نه و باسه شیرینه تان پیشکه ش ده که م انشاء الله..

به پریزان: پیغه مبه ری خو شه ویستمان صلی الله علیه وسلم ده فهرمووی: (ما مِنْ ذَنْبٍ بَعْدَ الشُّرْكِ اَعْظَمُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ نُطْقَةٍ وَضَعَهَا رَجُلٌ فِي رَحِمٍ لَا يَحِلُّ لَهُ)، واته: له دوی هاو به ش دانان بو خوی تا کو ته نها، هیچ گونا می به قه ده نه وه گوره نیه که نینسانیک نوتفه و مه نی خوی بخاته ناو په حمی ثافره تیکه وه که حه لالی خوی نیه!

واته: زینا کردن گه وره ترین تا وانه و گونا ه لای خوی گه وره دوی شریک بو خوا بریاردان، نه مه ش بو نه وه ی که کومه لگا پاک بی و دوو بی له داوین پیسی، وه هه موو که سیک له نامووسو نابرووی خوی دلنیا بیت. بویه له فهرمووده یه کی تر دا که نیمامی نه حمه د (په حمه تی خوی لیبت) پیاوایه تی کردوه، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی ته به صه حابه کان: (ما تَقُولُونَ فِي الزَّانَا؟!) نئوه له باره ی زینا وه ده لئین چی؟! (قَالُوا: حَرَمَهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ فَهُوَ حَرَامٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ)، عه رزیان کرد: زینا گونا ه یکی گه وره یه و خواو پیغه مبه ره که ی حه رامیان کردوه و، هه تا پوژی قیامه تیش هه ر حه راه، پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (لَأَنْ يَزْنِيَ الرَّجُلُ بِعَشْرٍ نِسْوَةٍ أَيْسَرُ عَلَيْهِ مِنْ أَنْ يَزْنِيَ بِإِمْرَأَةٍ جَارِهِ) (رواهُ أَحْمَدُ)، واته: نه گه ر که سیک زینا له گه ل (10) ثافره تدا بکات، نه و هیشتا گونا ه و تا وانه که ی له سه ر سوو کتره له وه ی که له گه ل ژنی دراوسی یه که ی خویدا زینا بکات! بوچی؟! چونکه ده بوايه نه م نابرووی دراوسی یه که ی خوی بپاراستایه، نه ک پیسی بکات.

به لام خو شه ویستان: نایا نه گه ر که سیک شیطان خه له تاندی و تووشی گونا می داوین پیسی بوو، تووشی زینا بوو، نایا حوکی شریعه تی نیسلام له و باره یه وه چی؟ نیمانداران: پیش وولامی پرسیاره که، پیویسته نه وه بلتین که: خوی گه وره له سووپه تی

(النور) دا له قورئانی پیرۆزدا، له دواى نه وهى فرمان به پياوان و ژنانى ئيماندار ده کات که چاوى خويان و داوینى خويان له حرام بپاريزن، ههروهها ئافره تانى موسلمان پوښاکى شهرييانه له بهر بکه و سهرو سنگ و لاشه ی خويان بۆ نامه حهرم ده رنه خه ن، وه کو ده فهرموئ: ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ﴾ (النور 30) ههتا کو تايى ئايه ته کان که له کو تاييدا ده فهرموئ: ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعاً أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (النور 31). واته: نه ی ئيمانداران، هه مووتان به ره و لای خوا و به ده سه ته يتانى په زامه ندی نه و بگه رپته وه بۆ نه وه ی پزگارو سه رفرازين. که واته: خواى گه وه که له هه موو که س باشتر دروستکراوه کانی خوی ده ناسی، ده زانی ئينسان تووشی پوانینی (نه زه ر) ی حرام ده بی، تووشی زينا ده بی و له پزگه لاده دا، به لام گرنگ نه وه یه خواى گه وه نه وه نده به په حمه که له هه موو کانتیکدا ده رگای ته وه ی بۆ به نده کانی له سه ر پشت و ده فهرموئ نه گه ر که وتنه ژونگای داوین پیسی یه وه، جار یکی تر وه رنه ده ره وه و ته وه یه بکه ن و بی هیوا مه بن له په حم و لیخو شبوونی خوا.

خۆشه ويستان: با بچینه خزمه ت فهرمووده کانی پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم، با بپرسين و بزانی ئایا له سه رده می زيرینی ئيسلامدا" که هيشتا پيغه مبه ری خوا صلى الله عليه وسلم، له ناو ئومه ته که یدایه تی وه یه یه تا په یه تا ئايه ته کانی قورئانی پیرۆز دینه خواره وه، ئایا له م کۆمه لگایه دا پړوی داوه زينا کرابی و ئایا که ته وه یه یان کردوه خوا لیان خو شبووه؟! فهرموون با به یه که وه گوئ بیستی چه ند فهرمووده یه ک بین.

ئيمانداران: ئيمامی موسليم (په حمه تی خواى لیبیت) له صه حابى خۆشه ويست و ئازيز عيمرانى کورپى حوصه ين (په زای خواى لیبیت) ده گيرپته وه که فهرموویه تی: ژنیک له هۆزى (جوه یه نه) زینای کردبوو، مندالیکى زولیش له سکيدابوو، نه م ئافره ته هاته خزمه تی هه زره ت صلى الله عليه وسلم و عه رزی کرد: نه ی پيغه مبه ری خوا (أَصْنَبْتُ حَدًّا فَأَقِمُهُ عَلَيَّ)، شایانی هه ددم، هه ددم لى بده. پيغه مبه ری خوا صلى الله عليه وسلم که زانی له زیناکه هه ملیشی هه یه، بانگی هه قدارى ژنه که ی کردو فهرمووی: نه م ژنه به دان پیدانانی خوی زینای کردوه و مندالیش له سکيدایه، له به ر نه وه بیبه ره وه بۆ ماله وه و (أَحْسِنْ إِلَيْهَا، فَإِذَا وَضَعْتَ فَأَتِنِي) نۆر باش به له گه لیداو سووکایه تی پى مه که و قسه ی

ناشیرینی پئی مه‌ئو خزمه‌تی بکه، هه‌تا کاتئ سکه‌که‌ی لیده‌بیته‌وه، نه‌و کاته بیپینه‌وه بق لام. به‌ئئ له‌سه‌ر فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ، کابرای حه‌قداری ژنه‌که، ژنه‌که‌ی برده‌وه ماله‌وه و زۆری‌ی باش بوو، تاوه‌کو سکه‌که‌ی دانا، نه‌مجا هیتایه‌وه بق خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ، حه‌ززه‌ت فه‌رمانی دا ژنه‌که‌یان به‌جله‌کانی خۆی به‌سته‌وه، هه‌تا له‌کاتی به‌ردباران کردندا له‌شی ده‌رنه‌که‌وئ، ئینجا فه‌رمانی دا به‌رده‌بارانیان کرد تاوه‌کو مرد، پاشان کفن‌یان کردو پیغه‌مبه‌ری خوا نوژی مردوی له‌سه‌ر کرد، له‌و کاته‌دا ئیمامی عومه‌ر فه‌رموو: (تُصَلِّي عَلَيْهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَقَدْ زَنَتْ؟)، نه‌وه چیه نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! نه‌و ژنه‌ زینای کردوه که‌چی تو نوژی مردوی له‌سه‌ر ده‌که‌ی! پیغه‌مبه‌ری خوا فه‌رموو: (لَقَدْ تَابَتْ تَوْبَةً لَوْ قُسِمَتْ بَيْنَ سَبْعِينَ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ لَوَسِعَتْهُمْ، وَهَلْ وَجَدْتَ أَفْضَلَ مِنْ أَنْ جَاءَتْ بِنَفْسِهَا لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ؟!) فه‌رموو: به‌پاستی نه‌م ئافه‌رته ته‌وبه‌یه‌کی وه‌های کردوه، نه‌گه‌ر بیتو دابه‌ش بکری به‌سه‌ر حه‌فتا که‌س له‌خه‌لکی مه‌دینه‌دا به‌شی هه‌موویان ده‌کا، ئایا ته‌ویه له‌وه باشتر ده‌بی چی بی که‌گیانی خۆی به‌خشی له‌به‌ر په‌زامه‌ندی خۆای گه‌وره‌دا؟!

خۆشه‌ویستان: نه‌م فه‌رموده‌یه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی نه‌گه‌ر که‌سی زیناکار (نێز بێ یان مێ)، پێشتر ژنی هیتابوو، یان شووی کردبوو، حه‌لالی خۆی بینیبوو، که له‌شه‌رعدا پیتی ده‌ووترئ (مُحْصَن) نه‌وه نه‌گه‌ر زینای له‌سه‌ر جێگیر بوو، پێویسته له‌شوینتیکی فراوان و ده‌شتدا بوه‌ستینرئو خه‌لکیکی زۆر کۆبکریته‌وه و له‌لایه‌ن نه‌و خه‌لکه‌وه به‌ردباران بکری هه‌تا له‌ژێر به‌ردباراندا ده‌مرئ.

که‌واته: شه‌رع فه‌رمانی نه‌کردوه به‌شمشیر له‌سه‌ری بدرئو ملی بپه‌پیندرئو به‌ماوه‌یه‌کی که‌م پۆحی ده‌رچئ، یان به‌گولله بکوژئ، به‌لکو پێویسته ئاوا به‌ردباران بکری، بق نه‌وه‌ی تامی ئازار بچێژئ هه‌روه‌کو هه‌موو لاشه‌ی له‌زه‌ت و خۆشیی زیناکه‌ی پێ‌گه‌یشته‌وه به‌حه‌رامی. که‌واته پێویسته نه‌و ئازاری پۆح ده‌رچونه هه‌موو له‌شی بگریته‌وه، هه‌ر بۆیه زانایانی شه‌رع ده‌فه‌رموون: دروست نیه به‌به‌ردو تاویری گه‌وره په‌جم بکری، چونکه زوو ده‌مرئو نه‌جاتی ده‌بی، هه‌روه‌کو دروست نیه که به‌به‌ردی بچکۆله‌ی زۆر بچووکیش په‌جم بکری، چونکه نه‌مه مردنه‌که‌ی دوا‌ده‌خات و دره‌نگ پیتی ده‌مرئو

نازاره‌کە ی زۆرتر دەبێ، بەلکو دەبێ بەرده‌کان مام ناوه‌ندی بن بۆ ئەوێ نازاری ته‌واو بچێژێ، پاشان بمێ.

هه‌روه‌ها ئەگەر که‌سیک زینای له‌سه‌ر ئاشکرا‌بوو، ئەو که‌سه‌ کو‌رپوو هه‌شتا ژنی نه‌هه‌ت‌نا‌بوو، یان کچ بوو هه‌شتا شووی نه‌کو‌ر‌د‌بوو، ئەوه‌ به‌فه‌رمووده‌ی قورئان که‌ده‌فه‌رموێ: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةً جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيَشْهَدَ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (النور 2)، واته: سه‌د قامچی له‌هه‌ریه‌ک له‌نافه‌رت و پیاوی زیناکه‌ر بوه‌شه‌ین، به‌زه‌یی نه‌تان‌گه‌رێت له‌به‌جیه‌ت‌نانی فه‌رمانی خوا بۆیان، ئەگەر ئێوه‌ باوه‌رتان به‌خواو به‌پۆژی دوا‌یی هه‌ت‌اوه‌، با ده‌سته‌یه‌کی‌ش له‌ئیمان‌داران ئاماده‌ی سزا‌که‌یان بن.

به‌ئێ دوا‌ی ئەوێ سه‌د داره‌که‌ له‌و کچه‌ یان کو‌رپه‌ دراو پێی نه‌مرد، ئەوه‌ له‌و تا‌وانه‌ پاک ده‌بێته‌وه‌، به‌لام هه‌موو زانایان له‌سه‌ر ئەوه‌ یه‌که‌ده‌نگن که‌پێویسته‌ بۆ ماوه‌ی سالتیکیش ئەو که‌سه‌ له‌شوینی ژینای دوور‌بخه‌رێته‌وه‌و له‌به‌رچاوی که‌سوکاره‌کە‌ی نه‌هه‌ت‌رێ، پاش ساله‌که‌ پووداوه‌که‌ له‌بیرده‌چێته‌وه‌ ئەمجا ده‌توانی بگه‌رێته‌وه‌ بۆ شوینی ژینای پێشووی. به‌لام ئیمام ئەبو‌حه‌نیفه‌ (په‌حه‌متی خا‌ی لی‌بی‌ت) به‌لایه‌وه‌ وایه‌ که‌ئو دوور‌خسته‌نه‌وه‌یه‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ بۆچوونی پێشه‌وا‌ی مو‌س‌لمانان، ئەگەر به‌پێویستی زانی دووری ده‌خاته‌وه‌و ئەگەر به‌پێویستی نه‌زانی که‌دوور‌بخه‌رێته‌وه‌ ئەوه‌ وازی لێ‌دینێ!

هه‌روه‌ها دروست نییه‌ خوین (پاره)، یان ئافه‌رت له‌جیات‌ی نه‌کو‌شتنی زیناکه‌ر (ئەگەر پیاو بێ یان ژن بێ) وه‌ری‌گه‌رێ‌و سول‌حی له‌سه‌ر بک‌رێ، به‌لکو ئەگەر ئاشکرا‌بوون به‌چوار شاهیدی پیاو، یان ژنه‌که‌ سکی هه‌بوو (کچ بێ یان ژن بێ و می‌ردی نه‌ما‌بێ) یان خویان ئیعترا‌فیان کرد که‌زینایان کردووه‌، ئەگەر کو‌رپو کچ بن وه‌کو‌ گوتمان ده‌بێ (100) داریان لێ‌د‌رێ‌و ئەگەر ژن دارو می‌ر‌دد‌ار‌یش بن (مُحْصَنٌ) بن ده‌بێ په‌جم بک‌رێ‌و بکو‌ژ‌رێ‌ن. که‌واته‌ نابێ سول‌ح بک‌رێ‌و پاره‌ یان کچ له‌جیات‌ی وه‌ری‌گه‌رێ‌و، ئەگەر شتی وا کرا حه‌رامه‌، هه‌روه‌کو له‌هه‌ردوو سه‌حیحی (بوخاری و موس‌لیم) دا (په‌حه‌متی خا‌یان لی‌بی‌ت) ها‌ت‌وه‌ که‌پیاوی‌ک ها‌ته‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری خواو کابرایه‌کی تری له‌گه‌ل‌دا‌بوو، عه‌ززی پێغه‌مبه‌ری خا‌ی کردو گو‌تی: کو‌رپ‌کی من له‌لای ئەم پیاوه‌ په‌نجبه‌ری‌بوو (له‌ئه‌نجامی زۆر مانه‌وه‌ی له‌ماله‌که‌یدا‌و

تیکه لای له گه ل ژنه کهیدا ژنی ئەم پیاوێ خراب کردووه و زینای له گه لدا کردووه، به منیان گوت: که ده بێ کوپه کهی من په جم بکړی، جا منیش بۆ ئه وێ کوپه کهم په جم نه کړی سه د سه ر مه پو که نیزه کیکم دا به م پیاو. به لام له پاشان له باره ی ئەم مه سه له یوه له زانا یانم پرسى، گوتیان: که کوپه کهی من سه د دارى حه ددى لى ده درى و سالتیک دوور ده خریته وه، وه ژنه کهی ئەم پیاو هس به ردباران (په جم) ده کړی. پتغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمووی: به لئ، که نیزه ک وسه د سه ر مه په که ده دریته وه به تو، کوپه که ت سه د دارى حه ددى لیده درى و سالتیکش دوور ده خریته وه. پاشان حه زره ت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بانگی نه نه سی کردو فرمووی: نه ی ئونه یس تویش هه لسه به بۆ لای ژنه که ی ئەم کابرایه وه نه گه ر هاتو دانی نا به ئیشه که دا (زینا که دا) ئەوا به ردبارانی بکن. جا که ئونه یس چوو بۆ لای، ژنه که ئیعترا فی کرد که به لئ زینای له گه ل ئه و کوپه په نجبه ره ی خویاندا کردووه، نه ویش له سه ر فرمانی پتغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به ردبارانی کرد تا مرد...

ئیمانداران: هه روه کو له سه ره تاوه گوتمان، نه گه ر که سیك شه یطان فریوی داو که وه زه لکاو ی داوین پیسی یه وه، ئەوا نه گه ر به دل ته وبه بکاتو به یار بدات که جارێکی تر ئیشی وا نه کاته وه و لای که س نه یگێریته وه هه رکات به بی ری هاته وه، خۆی به خه جاله ت بزانی به رامبه ر به خوای گه وره، ئەوا إِنْشَاءَ اللهُ خوای گه وره لئی خۆش ده بی ت، هه روه کو له م فرموودانه دا ده رده که وئ:

جارێکیان کابرایه کی پیر، که له به ر پیری "برۆکانی هاتبوونه سه ر چاوی، هاته خر مه ت پتغه مبه ری خواو گوتی: نه ی پتغه مبه ری خوا: کابرایه ک هه رچی خراپه و تاوانه کردو یه تی، هه رچی بێ شه رع ی و کاری نا په و بۆی ری که وتبی درغی لینه کردووه، ئەم کابرایه نه وه نده گونا هه باره، نه گه ر گونا هه کانی به سه ر هه موو نه هلی سه ر زه ویدا دابه ش بکړن، لیان زیاد ده بئ! ئایا نه گه ر به م هه موو گونا هه وه ته وبه بکات، خوا لئی خۆش ده بئ؟! (پیاو ه که مه به ستی خۆی بوو)، پتغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمووی: ئایا موسلمان بوویت؟ پیاو ه که گوتی: من به راستی و له دل وه به وام هه یه و به زمانیش ده لئیم: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.. شایه تی

دهدم که هیچ خوابه که نیه شایانی په رستن بڼ جگه له زاتی الله، نهو خوابه هیچ هوابه شو
 شه ریکی نیه، وه من شایه تی ددهم که حه زره تی محمد بنده و عه بدی خوابه و پیغه مبهری
 خوابه.. پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: (فَإِنَّ اللَّهَ غَافِرٌ لَّكَ مَا كُنْتَ كَذَلِكْ،
 وَمُبْدِلٌ سَيِّئَاتِكَ حَسَنَاتٍ)، فهرمووی: نهی مامه پیره بزانه که مادام تو تاوا ئیمانته به خواو
 به پیغه مبهره که هی هیناوه و خۆت به تاوانبار ده زانی و له قاپی خوا تهویه ده که ی، نهوا
 موژدهت لیبتت خوی گه وړه له هه موو گونا هه کانی راپردووت خۆش ده بیتت و هرچی
 خراپه شته بۆت ده کات به چاکه! کابرا به سه رسو و پمانه وه و له خوشییان گوتی: نهی
 پیغه مبهری خوا: ئایا خوا هه موو تاوان و خراپه کاری به کانم به م ئیمان هینان و تهویه کردنه
 بۆ ده گورپیت به چاکه؟ فهرمووی: به لئی د لئیابه. صه حابه کان ده فهرموون: کابرا پیره
 له خوشی نه م موژدهیه پوښت و له پنگادا هر ده یگوت: اللهُ أَكْبَرُ.. اللهُ أَكْبَرُ، هه تا
 له چاوان ون بوو. (نهم به سه رهاته له ته فسیری این کثیر، ج 6، ص 117 دا هاتوه)

صه حابی نازیزو خوشه ویستی هه موو ئیمانداران، حه زره تی نه بو هورهیره (پره زای
 خوی لیبتت) بۆمان ده گورپته وه و ده فهرمووی:

شه ویکیان ئافره تیک هات بۆ لام و گوتی: نهی نه بو هورهیره، من هاتومه خزمهتت
 پرسیارکت لیبکه م، چونکه تو زور له خزمهت پیغه مبهری خوا دا ماوینه وه و شاره زایی به کی
 باشیشت له قورئان هیه، منیش گوتم: فهرموو پرسیاره که ت بکه، ئافره ته که گوتی: (إِنِّي
 رَزِيتُ، وَوَلَدْتُ وَقَتَلْتُ، فَهَلْ لِي مِنْ تَوْبَةٍ؟!) من زینام کردوه، له نه نجامی نهو زینایه دا
 مندالم بوو، مندا له که شم کوشت! ئایا نه گه ر ئیستا تهویه بکه م و بگه رپیمه وه بۆ لای خواو
 جار یکی تر له ژبانمدا گونا هی وا نه که مه وه، ئایا توبه م بۆ هیه و خوا لیم خوش ده بیتت؟!
 منیش زور رقم لئی هه ستاو گوتم: یا خوا خوا له ناوت به ری بۆ ئیشیک کردووته، جا تازه
 دوا ی چی تهویه ده که ی؟ نه خیر خوا تهویه ت لی قبول ناکات! ئافره ته که دلی پر بوو،
 دهستی کرد به گریان و به نووکه نووک نوورکه و ته وه و پوښت، منیش بۆ نوژی به یانی چووم
 بۆ خزمه تی پیغه مبهر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ته وای به سه رهاته که ی ئافره ته که و
 وه لاهه که ی خۆم بۆ گتړاپه وه، خوشه ویست صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: (بِسْمَا قُلْتُ،
 أَمَا كُنْتَ تَقْرَأُ هَذِهِ الْآيَةَ: وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ

إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزُنُونِ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا، يُضَاعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا، إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا) فەرمووی: ئەی ئەبو ھورەیرە بەپاستی خراپترین ولامت داوەتەو، خۆ تۆ قورئان خوینی، ئەی ئەم ئایەتە قورئانیەت نەخویندۆتەو کەخوای گەرە دەفەرمووی: ئەو کەسانە ی کەشەریک و ھاوبەش بۆ خوا بربار نادەن و لەگەڵ خوای تاكو تەنھادا کە(اللہ)یە هیچ خواپەکی تر ناپەرستن و هیچ کەس ناکوژن بەناحەق و زینا ناکەن، ئەمانە بەندە چاکەکانی خوای گەرەن، وەھەر کەسێک ئەم گوناھانە بکات ئەو تەوشی سزاو نازارو پرسیوایی دونیاو قیامەت دەبێ، مەگەر ئەو کەسە ی کەتەو بە لەم گوناھە گەرەنە بکات و ئیمان بێنێ و کارو کردەوێ چاکە ئەنجام بدات، ئا ئەو تۆبەکارانە خوای گەرە کارو کردەوێ خراپەکانیشیان بۆ دەگۆڕێت بەچاکە، چونکە ھەمیشە خوا لێخۆشبوو و میھرەبانە ﴿الفرقان 68 - 70﴾.

پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەی ئەبو ھورەیرە، ئەم ئایەتانە موژدە ی لێخۆشبوونیان پێیە بۆ ئەو ئافرەتەو ھەموو ئەو کەسانەش کەوھکو ئەو ئافرەتەن، بریا ئەو موژدە خۆشەت پێی بدایە و ئاوا مەئووس و بێئومیدت نەکردایە.

ئەبو ھورەیرە دەفەرمووی: زۆر خەمبار بووم کەچۆن بەنەزانی و ھەر لەخۆوێ دلی ئەو ئافرەتە تۆبەکارەم پەنجاند، بۆیە لەخەمەت پێغەمبەر ﷺ ھەلسام و ھەموو چوارەوری شاری مەدینە گەڕام تا دۆزیمەو، ئەمجا بانگم کردو قسەم بۆ کردو موژدەکە ی خواو پێغەمبەری خواو پێراگەیاندا. ئافرەتەکە کە ھەموو چاوی سوور بووبوو ئەوھندە فرمیسکی پشتبوو پەنگ بەپوویو ھەنەمابوو، کە ئەم موژدە خۆشە ی بیست کە خوا لێی خۆش دەبێ، دەم و چاوی گەشی و خۆشی کەوتە ناو و یەکسەر بەسوجدەدا کەوت بۆ خواو فەرمووی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ لِي مَخْرَجًا)، ھەزاران جار سوپاس و ستایش بۆ ئەو خواپە ی کەدەرگای پەحمەت و لێخۆشبوونی لەمن و ئەمسالی من کردۆتەو و لەقاپی پەحمەت و لێخۆشبوونی خۆی نا ئومیدی نەکردم.

ئەبو ھورەیرە دەفەرمووی: دوا ی ئەوھش ئەو ئافرەتەم دەبینیو ھە ئافرەتێکی ھەتا بۆی خواپەرست و پێکوپێکی لێ دەرچوو، الْحَمْدُ لِلَّهِ..

نیمانداران: لیږدها پرسپاریټک دروست دهې، ټویش ټوډیه: ټایا ټو کهسې کهتووشی گونا و تاوانی زینا بووه داوین پاکیه کهی په لهدار بووه، به لام غیری خوا کهس پټی نه زانیوه و کاره خرابه کهی ټاشکرا نه بووه، ټایا ټم کهسه وا باشه بوی که بچي خوی ته سلیمی حوکمی شهرع بکات بۆ ټوډی حه ددی لی بدا یان په جمی بکا، یان له نیوان خوی و خوادا ته وبه بکاو باسی نه کاو بیشاریته وه، کامیان باشه؟

له وللامدا ده لټین: خوی گوره پټی خۆشه بیشاریته وه و له نیوانی خوی و خوادا ته وبه بکاو باسی نه کاو لای کهس نه یگیریته وه و خوی ته سلیمی مه حکمه ی شهرعی نه کات، مادام خوا په رده ی بۆ به سر داداوه و حه یای نه بردووه با بۆ خوی په رده له سر خوی لانه بات *، به تایبه تی له زه مانی ټیستادا که مه حکمه ی شهرعی نیه تا جه لده یان په جم جی به جی بکات، به لکو ټه گره ټاشکرا بی، یان کوشتنو سولج کردنه وه کو عاده تی عه شایه ری که حه رامه و ناشه ری، یان حکومت زیندانی ده کات، که ټه مشیان هر پیچه وانه ی حوکمی خویا ده رباره ی ټینسانی زیناکار. که واته: له م پوزگارده واداجبه باسی نه کاو له نیوان خوی و خوادا ته وبه بکاو هرکات به بیری هاته وه، سهری خه جاله تی و په شیمانی به رامهر خوی گوره و بالاده ست نه وی بکاو سوپاسی خوا بکا که به لوتفی خوی کاره که ی بۆ په رده پۆش کردووه و کهس پټی نه زانیوه. دوو نمونه تان بۆ باس ده که م که له سرده می پیغه مبه ری خوادا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ پوویان داوه، که یه کیکیان پیاویکه و ټوی تریان ژنیکه، دوی ټوډی تووشی زینا ده بن دینه خزمه ت پیغه مبه ری خوا داوا ده که ن په جم بکری، به لام ته ماشا ده که بن پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ حه ز به وه ناکات، به لکو هه ولده دات له بیریان به ریته وه و باسی نه که ن.

پوودوی یه که میان ټوډیه که ماعیزی ټه سله می (په زای خوی لیبت) تووشی زینا بوو، کهس پټی نه زانی و ناگای لی نه بوو، به لام له ترسی خوا به پټی خوی هاته خزمه ت پیغه مبه ری خوا کوتی: ټی پیغه مبه ری خوا زینام کردووه و هاتوم خاوینم بکه یته وه. پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ وه لامی نه دایه وه به لکو پوی کرد به ولاره بۆ ټوډی واز له و قسه یه بیټی، به لام ماعیز له ولاره چوه به رده می و عری کردووه که داوین پیسی کردووه و ده بی پاک بیته وه، دیسان حه زده ت صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ وه لامی نه دایه وه و پوی

لیتوره گیتراپه وه، به لام ماعیز پوښته وه به رده می و عه رزی کرده وه که داوین پیسی کردوه. پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمووی: نه وه شیت بویت؟ گوتی: قوریان هوشم لای خومه و زینام کردوه. پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمووی: ده برق که س پیی نه زانیوی، خو شاهدیت له سر نیه (لَعَلَّكَ قَبُلْتَ) فرمووی: په نگه هر ماچت کردی، یان نفورچت لی گرتی، یان ته ماشات کردی، زینات نه کردی! پیغمبر صلی الله علیه وسلم به رده می مبارک و په نفعه و په حمه تی ده یو یست نه و گه نجه حوکی شهرعی به سر دا نه چه سپی، چونکه که س پیی نه زانیوه، له نیوانی خوی و خوادا ته و به بکا باشته، به لام ماعیز هر سوور بوو له سر و هر گرتنی سزای گونا هه کی و گوتی: نه خیر نه ی پیغمبر صلی الله علیه وسلم به خوا نه وانه هیچی نه بووه، به لکو من زینام کردوه و ده زانم زینا چونه. نه و جا پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمووی: ثایا ژنت هیئاوه؟ گوتی: به لی، نه و جا پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمانی کرد بردیان بو لای خره به رداوییه که، که پیی ده لئین (نه له خره) و له وی به به رد به رده بارانیان کرد. جا کاتی به رده کان نیشیان پیگه یاند ماعیز هه له ات و به توندی راپیکرد. جا پیاویک که و ته شویتنی و شه ویلاگه به کی خوشتری بیدوو، به وه لئی داو خه لکه که لئیان دا هه تا مرد.

پوودای دووهمیشیان نه وه بپور، ئافره تیک له مۆزی (غامدی) که پیتی ده گوتی (المرأة الغامدیة) هاته خزمت پیغمبری خواو عهزی کرد من زینام کردوه و هاتوم پاکم

بکەیتەوه، پێغەمبەر ﷺ بۆی لێ وەرگێڕاوە فرمووی: بڕۆ لەنتیوانی خۆت و خوادا تەوبە بکە، مادام کەس پێی نەزانێوی هەر باسی مەکو و پەردە ی لەسەر لامەدە. ئافەرەتە کە پۆشت و دوا ی چەند پۆژێک هاتەوه و گوتی: ئە ی پێغەمبەری خوا، من نەک هەر زینام کردووه، بەلکو سکیشم پێ بووه لەزیناکە و کۆرپە کە لەسکەدا دەجووڵیتەوه. پێغەمبەر ﷺ بۆی لێ وەرگێڕاوە فرمووی: دە ی مادام سکت هە یە هەر نابێ پەجم بکری و بکوژری، بڕۆدەوه هەتا منداڵە کە ت لێ نەبیتەوه نە یەیتەوه و باسی نەکە ی. بەلێ دوا ی ئەوه ی. ئافەرەتە کە منداڵە کە ی بوو، مەلۆتکە کە ی بەباوێشەوه گرت و هاتەوه، پێغەمبەر ﷺ بۆی لێ وەرگێڕاوە فرمووی: جاری حەقی ئەم منداڵە لەپێش حەقی خواوە یە، بڕۆ دوو سالی تەواو شیر ی بدە یە و هیچ قسە مەکە. پێغەمبەری خوا ﷺ بۆی لێ وەرگێڕاوە فرمووی: ئەم ناردنە وانەدا مەبەستی ئەوه بوو ئەم ئافەرەتە. پەجم نەکری و لەنتیوان خۆ ی خوادا تەوبە بکا و بشاریتەوه، بەلام ئەم ژنە لەم هەموو ماوێەدا قەت لەبیری نەچوو کە حەقیکی خوا یی بەسەرەوه یە، چونکە شەو و پۆژ ئەم دلە بیدارە و ویزدانە ووشیارە ی نازاری دەدا و پێی دەگوت: تۆ گوناھێکی زۆر گەورەت کردووه و پیس بووی، دەبێ خاوی ن ببیتەوه. هەربۆ یە. دوا ی دوو سال هاتەوه و گوتی: ئە ی پێغەمبەری خوا، ئەوه منداڵە کەم لە شیر براوێتەوه و نان دەخوار، دە ی ئیستا پاکم بکەوه. پێغەمبەر ﷺ بۆی لێ وەرگێڕاوە فرمووی: دە ی کە هەر سووری لەسەر داواکەت با چالێکت بۆ هەلکەن و بتخەنە ناویەوه تەنھا سەرت بەدەرەوه بێ، ئەمجا بەردبارانت بکەن تا گیانت دەردەچێ. ئافەرەتە کە گوتی: بەکوشتن و لەناوچوونی خۆم پازیم، بەمەرجێ خوا لێم خۆش ببێ و لەو تاوان و گوناھە گەورە پاکم بکاتەوه.

بەلێ ئافەرەتە کە بەردباران کراو یە کێ لەوانە ی بەشداری بەردبارانە کە ی کرد، حەزەرەتی خالیدی کوپی وەلید بوو، بەردیکی بەسەری ئافەرەتە کەدا دار، خۆینی لەسەری هیناو خۆینە کە بەجل و بەرگی خالیددا هەلپێژار، خالید فرمووی: ئە ی لەعەتی خوات لیبیت! پێغەمبەری خوا کە گوتی لەم قسە یە بوو زۆر توو پەبوو، فرمووی: ئە ی خالید چۆن قسە ی وا دەکە ی، سویند بەخوا ئەو ژنە تەوبە یە کە ی وای کردووه ئەگەر دابەش بکری بەسەر (90) لەبەنە ماله کانی شاری مەدینەدا، بەشی هەموویانی دەکرد، ئایا تۆبە دەبێ لەوه

گه وره تر چی بئ که گیانی بیه خشی له پیناوی نه ودا که خوا لئی پازی بئ و پوردهشی قیامت نه بئ!!

به لئ ئیمانداران: ئه م ئیسلامه پیروژه تاکه دینیکه که فیطرتهی ئینسان ده ناسیت، ئیسلام دینیکه ده زانی ئینسان ئینسانه نه که مه لانیکه ی بئ تاوان، به لکو گه لئ جار تووشی هه له ده بئ و پئی ده خزی، به لام گرنگ نه ویه له سهری به رده وام نه بئ و نه بئ به شهیطانی ره جیم، به لکو نه گهر گونا و بئ شهرعی کرد زوو تهویه بکا و نه هیلئ دلی رهش ببئ و لایه نی شهیطانی زال ببئ به سهر لایه نی فریشته یی دا.

هه روه ختیکیش ئینسان وه کو نه و نمونانه ی باسمان کردن ئاوا تهویه یه کی به دل و به گیانی کرد، نه ووا خوی گه وره نه که هه ر موژده ی لیخوشبوونی ده داتی، به لکو له وهش خۆشتر نه ویه که ده فهرموئ: ﴿ فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ﴾ (الفرقان 70)، له تهفسیری (ئبن که شیر) دا، له سهر ئه م ئایه ته دوو بۆچوون له لای زانا یان هیه:

بۆچوونی یه که م: خوی گه وره له جیاتی نه و کارو کرده وه ناشیرین و ناشه رعیا نه ی که له وه و پیش کردوویانه، به و تهویه راسته قینه یه خوی گه وره بۆیان ده گورپئ به کارو کرده وه ی جوان و هیدایه تیان دها که حه ز به کرده وه ی چاکه بکه ن و بیزارین له کرده وه خراپه کانی پابردوویان. واته: له وه و پیش چهنده حه زو ئاواتیان له خراپه و تاوان بوو، وه هه ولیان بۆ دها، له دوا ی ئه م تهویه نه صوحه وه خوی گه وره کرده وه ی جوانیان لا شیرین ده کات و هه ول بۆ چاکه و پاکی ده دهن.

بۆچوونی دووهم: زانا یان ده فهرموون، مانای ئایه تی ﴿ فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ﴾ نه ویه وَاللَّهُ أَعْلَمُ: که هه رچی خراپه یه که له نامه ی کرده وه کاندای له سهریان تو مارکراوه، به و تهویه راسته قینه یه، خوی گه وره هه موویان بۆ ده گورپئ به چاکه و هه مووی به چاکه بۆیان ده نووسرئ! ئه مهش له بهر نه ویه که تهویه کاری راسته قینه هه روه ختی نه و گونا و بئ شه رعیا نه ی که له پیش تهویه کهیدا کردوونی به بیرى هاتنه وه، نه وا په شیمانی و تهریق بوونه وه و داوا ی لیخوشبوون له خوا دووباره ده کاته وه. ئه مهش که ئینسان تهویه بکا و خوی به خه جاله تی قاپی خوا بزانی بۆ خۆی عیاده تیکی گه وره یه. که واته نه و تهویه کاره له پۆئی قیامه تدا هه رچهنده ده ببینی له نامه ی کرده وه کاندای نه و

گوناوه تۆمارکراوه، به لّام هیچ زیانی لّیناداو ته ماشا دهکات خوا له جیاتی هه موو خراپه یه ک که پیش ته و به که ی کردوویه تی، به و ته و به یه خوی گه وره و به پرهم بۆی کردووه به چاکه.

صهحابی خۆشه ویست، چه زرده تی نه بو هوپه پره (پره زای خوی لّیبّیت) فهرموویه تی: (لَيَأْتِيَنَّ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِأَنَاسٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ اسْتَكْبَرُوا مِنَ السَّيِّئَاتِ، قِيلَ مَنْ هُمْ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ؟! قَالَ: الَّذِينَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ)، واته: له پۆژی قیامه تدا کۆمه لّیک له خه لکی ده برینه به رده م خوی گه وره سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى، نه مانه خۆزگه ده خوازن که له دونیادا پیش گه رانه وه یان بۆ لای خواو ته و به کردنیان، گوناهیان زۆتر بویه! گوئیان نه وه نه و که سانه کین نه یی هوپه پره؟! فهرمووی: نه وانه نه و که سانه نه که گونا و تاوانی زۆریان کردووه، به لّام دواپی په شیمان بۆونه وه و ته و به یه کی راسته قینه یان به دل کردووه و دهستیان کردووه به کارو کرده وه ی چاکه و وازیان له پره فتاره خراپه کانی پابردوویان هیناوه و بوون به نینساننکی نوئی چاک و پاک له دین و ژیندا، خوی گه وره ش هه رچی خراپه یه ک پیشتر کردوویانه هه موویان بۆ ده گۆریت به چاکه! جا که سهیر ده که ن نه م هه موو چاکه یه ی که بۆیان نووسراوه، هه مووی خراپه کانی پابردوویانه، خوا به لوطفی خۆی بۆی گۆپیون به چاکه، ده لّین خۆزگه خراپه کانمان زۆتر بویه، نیستا چاکه کانمان زۆتر ده بوون.

یه کئی له تابعین که ناوی (أبو الضَّيْف) بوو که یه کیکه له قوتابیانی صهحابی به پۆز مه عاذی کوپی جه به ل (پره زای خوی لّیبّیت)، ده فهرمووی: نه هلی به ههشت سئ کۆمه لّو ده سته ن، یه که م: الْمُتَّقِينَ، که پیغه مبه ران و نه ولیاو صالحه کانن، دووه م: الشَّاكِرِينَ، نه وانه ن که چاکه یان هه یه، به لّام خراپه شیان هه یه، خوی گه وره له تاوانه کانیان خۆش ده بی و به لوطفی خۆی ده یانباته به ههشت و نه وانیش به رده وام شوکرا نه ی خوا ده که ن له سه ر نه وه ی که له گوناوه کانیان خۆش بووه و به ههشتی پی خه لات کردوون، سییه م: أَصْحَابُ الْيَمِينِ، نه مانه ش نه و که سانه ن که له دونیادا خراپه و گوناهی زۆریان کردووه، به لّام پاشان ته و به یه کی راسته قینه یان کردووه و نه چوونه ته وه سه ر خراپه کانی پیشوویان و له شوینی خراپه کردن، چاکه یان کردووه، له پۆژی قیامه تدا کاتی ده فته ره که یان به ده سته

پاستيان وهرده گرن، دهست دهكهن به خویندنه وهی نامه ی کرده وه کانی ژيانی دونیا یان سهیرده کهن نه وه موو خراپه یان بق تۆمارکراوه و له سهریان نووسراوه، ده لّین خوايه خق نه و خراپانه ی کردوومان، ته و به که مان په شی کردونه وه نه ی کوا چاکه کانمان؟! نا له و کاته دا خوای گه وړه هرچی خراپه یه کیانه بۆیان ده گوریت به چاکه، نا له و کاته دا نه و بنده یه هاوار ده کات له خوشییان و ده لّی: ﴿هَأُوْمُ اقْرَأُوا کِتَابَیْ﴾ خه لکینه، که سن و کارو منداله که م وهرن ده فته ره که م بخویننه وه، من ده مزانی که خوا به هژی ته و به که مه وه لیم خوش ده بی و خراپه کانیشم بق ده کات به چاکه. نه مچا به ره و به هشت به پری ده کریت، وه زۆریه ی نه هلی به هشت له م جۆره ی سنی یه من که پتیا ن ده گوتری (أَصْحَابُ الْیَمِیْنِ).

خۆشه ویستان: نه وه ی که ماوه بیلّین له م دوتاره دا نه وه یه: نایا نه و جۆره که سانه جاریکی تر دروست ده بنه وه که ناوا وه کو نه و پووداوانه ی زه مانی پیغه مبه ر صلی الله علیه و سَلَّم که تووشی گونا می داوین پیسی بوون ناوا به دلّو به گیان په شیمان ببنه وه و ته و به بکه ن؟!

له وولامدا ده لّین: نه گهر له سهرده می زپړینی پیغه مبه ردا صلی الله علیه و سَلَّم، له و کاته دا که قورنات ده هاته خواره وه، له کۆمه لگای صه حابه دا زینا پووی دابی، حه تمه ن له هه موو سهرده می کدا پووده دات و نه و بیرو باوه پره ش که (ماعیز وَالْمَرْأَةُ الْغَامِیْدِیَّةِ) و لیکرد که نارام نه گرن، هه تا پاک نه بوونه وه له و گونا هه گه وریه، به بی گومان نه و بیرو بپوایه، که بپوابوونه به ناگاداریه تی خوا، به حیساب و لیپرسینه وه ی قیامه ت، حه تمه ن له هه موو سهرده می کدا نینسانی ناوا دروست ده کاته وه، که اِنْشَاءَ الله له ووتاری داهاتوودا باسی یه کیک له و ته و به کارانه ده که ی، که له م چه ند ساه ی پیشوودا تووشی داوین پیسی بووه و پاشان چۆن ته و به یه کی نه صووحی کردوه.

داواده که م له خوای گه وړه له گونا هه کانمان خۆش بی، بمانگپری له ته و به کارانی پاسته قینه، گه نچ و لاوه کانمان له داوین پیسی بپاریزی، عاقیبه تی هه موو لایه کمان خیرکا..

اللَّهُمَّ آمِیْن.

ووتاری ژماره بیست و چوار

داوین پاکي

به شی حه و ته م

قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعاً أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ

تُفْلِحُونَ﴾

(النور 31)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

(إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَبْسُطُ يَدَهُ بِاللَّيْلِ لِيَتُوبَ مُسِيءَ النَّهَارِ، وَيَبْسُطُ يَدَهُ بِالنَّهَارِ

لِيَتُوبَ مُسِيءَ اللَّيْلِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا)

(رَوَاهُ مُسْلِمٌ)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ..

ئیماندارانی و خواناسانی به پێژ: سه لام و پهحمه تی خواتان لی بی، له خوای گه وه ده پاریتمه وه که بمانگێڕێ له وه که سانه ی که هیدایه تی داوون بۆ پێگا پاسته که ی خۆی، خوای گه وه ئیستیقامه و بهرده وامیمان پێ بیهخشی له سه ر پێگای دینداری و عاقیبه ت خیرمانکا، وه هه ر کاتی تووشی لاساری و سه رپێچی و تاوان بووین خوای گه وه موه فه قمان بکات ته وه به یه کی پاسته قینه ی لی بکه ی نو بگه رپینه وه .. آمین.

موسلمانان: زانایانی ئیسلام ده فهرموون: ته وه به کردن له گونا ه و تاوان، فه رزو واجبه له سه ر هه ر که سێک که تووشی گونا ه و تاوانێک بووێت، له به ر ئه وه ی به ئه مر خوای گه وه ده فهرمویت: ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعاً أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾.

هه ره ها زانایان ده فهرموون: ئه گه ر ئینسان گونا ه ی کردو ته وه به کردنی دواخست، ئه ویش ده بیته گه نا ه ی که ی تر به سه ریه وه. واته: دواخستنی ته وه ی و په شیمان بوونه وه له گونا ه و سه رپێچی ده بیته گونا ه ی که ی تر. بۆیه هه ر که سێ دوا ی ئه وه ته وه ی کرد، ده بی دوو جار ته وه به بکات، ته وه به یه که له دواخستنی ته وه به یه که ی، ته وه به یه کیش له و گونا ه و تاوانه ی کردوویه تی.

به پێژان: له ووتاری پابردوودا باسی ئه و که سانه مان کرد که تووشی گونا ه ی گه وه ی (داوین پیسی) بوون، چۆن خوای گه وه ده رگای ته وه ی بۆ ئه وانیش و هه موو گونا ه کارانیش کردۆته وه دوا ی گه پانه وه یان موژده ی لیخۆشبوونی خوایان له سه ر زوبانی پیغه مبه ری خوا وه صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پێ راگه یه تراوه. له ووتاری پابردوودا باسی هه ندێ له و تۆبه کارانه مان کرد، هه ره کو گوتمان اِنْشَاءَ اللَّهِ له م ووتاره دا باسی ته وه به کاریکتان بۆ ده که یین، که تووشی گونا ه ی (زینا) بوو، به لام پاشان به ناگهاته وه و ته وه به یه کی نه صووچی کرد، ئه م پوودا وه ش که عه رزتان ی ده که م، پوودا وێکی واقیعییه و له سالانی هه شتا کانداندا پوودا وه، مامۆستایه کی ئیماندار پوودا وه که مان بۆ ده گێڕێته وه، ئه ویش له گه نجیکی ده گێڕێته وه که ناوی (ئهحمه د) بووه، گه نجیکی موسلمان ی په وشت به رز بووه، ئه م کو په گه نجه ده لێ: من خه لکی وولاتی سهعوودیهم، بۆ سه فەرێک چووم بۆ وولاتی دراوسێمان که له و وولاته دا ئیشم هه بوو، ئیشیکی (24) سه عاتی، دوا یی گه پامه وه بێمه وه بۆ وولاتی

سعووديه. زۆر ماندوو بووم، ئو شەو نەمتوانى بوو بخەوم، بەيانىيەكەى زوو ھاتم لەفرۆكەخانەو سوارى فرۆكە بىو بگەيمەو، چەند سەعاتىكى مابوو بۆ ئەوەى ئو فرۆكەى كەمن شوینم تێدا گرتبوو تۆرەى پۆیشتنى بى. منیش زۆر ھىلاك و ماندوو بووم، گەرام بۆ شوینىك كەماوہەك تێیدا پاكشیم، لەسووجىكى فرۆكەخانەكە ژوورىكى بچوك ھەبوو لەسەرى نووسرابوو (ژوورى نوێژكردن)، منیش چووم لەو ژوورەدا پاكشام، بەلكو سەرخەوێك بشكىتم. پاش ماوہەك بەدەنگى گریانى گەنجىك خەبەرم بۆو، كەسەیرم كرد وا گەنجىك لەژوورەكەدا دانبشتوو و زۆر بەكۆل دەگىرا، وەكو گریانى دایكىك كەجگەرگۆشەكەى تازە لەبەردەمیدا ھەلگىراى، وەكو گریانى بەكۆلى ھاوسەرىك كەھاوسەرىكى زۆر خۆشەوێستى بووبى و جەنازەكەى لەبەردەستیدا بى، زۆر بەكۆل دەگىرا، بەلام چونكە من زۆرم خەو دەھات، دووبارە خەوم لێكوتەو و ديسان بەگىرانى ئو گەنجە خەبەرم بۆو. ئەمجارەيان كەسەرم ھەلگىراى، ھەر ھەمان كۆپە گەنجەكەى وا لەناو نوێژدا دەگىزى. كەنوێژەكەى تەواوكرد سەیرىكى منى كردو گوتى: ئەو براكەم تۆ دەتوانى بخەوى؟! گوتم: بەلى، زۆرم خەو دى، چونكە زۆر ماندووم. گوتى: دە بەخوا تازە من ناتوانم بخەوم چونكە تووشى كێشەىكى زۆر گەورە بووم. چوومە لایەو و گوتم: چى بوو، چیت لى قەوماو؟ قسەبكە بەلكو بتوانم یارمەتیت بدەم. ئەویش زۆر بەمەرزوونىو دەستىكرد بەگێرانیو ھەى بەسەرھاتى خۆىو گوتى:

كاكە گيان من كۆپى پیاویكى زۆر دەولەمەندم، تەمەنم نزىكەى سى سالا، خەلكى شارى رياضى پايتەختى سعودىيەم، بۆ سەیران و گەشت وێستەم جەوێك بگۆرم، لەژيانى ئىعتىدادى بېزار بووبووم، وێستەم لەسعودىيە دەرچم و گەشتىك بكەم و دنیا ببینم، ھاتم بۆ ئەم وولاتە، بەلام خوا دەزانى نەتەم ئەو نەبوو كەتووشى فەسادو خراپەىك بێم، چونكە من ھەر لەسەرەتای تەمەنمەو گەنجىكى نوێژو طاعت پاك بووم، بەلام شەيطان لەوێو جارى وا ھەى بۆ ئىنسان دەچى، لەدەرگای خێرەو بۆ ئىنسان دەچى، دەعوەت دەكەن بۆ شایىيەك، وەكو زۆریەى شایىيە ناشەرىكانى ئىستان، شەيطان دى دەلى عەیبە ئەگەر نەچى، فلان كەس خزمەتو كەسىكى تر نەى جگە لەتۆ، ئەگەر تۆ بەشداری شایىيەكەى نەكەى ئەى كى بچى؟! بەم شێوہە وردە وردە نزىكى رەشەلەكەكەت

دهكاته وهو له گه ل ئافره تی نامه حره مدا تیکه ل ده بی و په ننگه دواى نه وه تووشی گونا می
 گه وره تریش بیی ..

به لى هم گه نجه ده لى: هاتم بوومه هاوړېتى چهند كه سيك، هاوړېكانم خراب بوون، به م
 شاره دا منيان گه پاند، زور شوين گه پايښ، تا نه وه بوو له كوټايدا نه و په فيقه خرابانه م
 برديانم مالېك كومه له ئافره تېكي تېدا بوو له گه ل ئافره ته كاندا ده ستمان كرده قسه كردن و
 حيكايه ت كردن و نه و باسه خرابانه. ده لى: ورده ورده بې نه وهى به خوم بزانم، هاوړې
 خرابه كانم ده وريان چول كړدم و به تهنيا منيان له گه ل ئافره تېكي گه نجدا به جې هېشت،
 به تهنيا كه وتمه نه و فيتنه خه تهره وه كه رسول الله صلى الله عليه وسلم له باره يه وه
 ده فهرموى: نه گه ر پياوړك و ئافره تېكي نامه حره م، به تهنيا له شوينېكدا بوون،
 سې به مينيان شهيطانو به ره و تاوان ده يانبات. به لى گه نجه كه ده لى: ورده ورده
 ئافره ته كه ليم نزيك بڼو، منيش نزيك بوومه وه لى و تووشى گه وره ترين تاوان بووم
 كه زينا بو (په نا به خوا)، به لام هر نه وه ندهى كه له زيناكه بوومه وه ئاگرېك به رېووه
 جه ستم، هاوارم كړدو گوتم: نهى هاوار به مالم، قور به سهرم چيم به خوم كړد، من چهند
 ساله نوړ دكه م، پوړو ده گرم، قورئان ده خوښم، بو وام به سهرات، بوچى خوم
 تووشى هم تاوانه گه وره كړد! هره وه كو لوقمانى حكي م ئاموژگارى كړه كهى دهكات و
 ده فهرموى: (يا بُنَيَّ، اِيَّاكَ وَالزَّيْنَةَ فَإِنَّ أَوَّلَهُ مَخَافَةٌ، وَآخِرُهُ نَدَامَةٌ) پوله گيان، ئامان هر گيز
 نزيكى زينا نه كه وېته وه چونكه سهره تا كه نزيكى ئافره ته كه ده بېته وه، هه موو گيانت
 ترسى لېده بارى و كوټا يې كه يشى په شيمانى و نه دامه تيه.

خوشه ويستان: گه نجه كه به رده واهه له گيړانه وهى به سهراته كهى و ده لى: به دهم
 گريانه وه له و ژوره پام كرده دهره وه، يه كى له و خرابه كارو به رله لايانهى په فيقم
 له دهره وه وه ستابوو، گوتى: نه وه چېته؟! گوتم: زينا م كړد زينا! گوتى: نه وه په ننگه
 يه كه م جارت بى، گوى مه دهرى، بگره نه و پېكه عره قه بخوره وه با سهرخوش بى
 له بېرت ده چې. گوتم: لاچو له بهرچاوم هى خرابه كار، له گه لمدابوون تا تووشى زيناتان
 كړدم و حوريه كانى به هشتتان لى حرام كړدم، نه مچا ده ته وى شه را بى به هشتيشم
 به هوى عره قه خواردنه وه و لى حرام بكى؟! وازم لېبېنه و ليم دوورېكه وه. گوتى:

خه فته مه خۆ، خوا غه فووړو پر حيمه لیت خوښ ده بئ. گوتم: ناخر له بېرت چووه كه خوا (شديدُ العقاب) يشو جه هغه می بۆ تاوانباران ناماده كړدوه! به لئ هاتمه دهره وه و له و كاته وه نيسراحتم نه ماوه، ناگړيك به رپوڅته دل وده روونو جه ستم نازانم چي بكه، خوڅكه هر چي پاره و سهره وتم هه بوو، هه موویم بدوړاندایه به لام تووشی نه م گونا هه گوره یه نه بوومايه.

به لئ نيمانداران: نه م كوپه گه نجه كه ناوی نه حمه ده و باسی گه نجه كه مان بۆ ده گيړتته وه، ده لئ: پتم گوت: برای خوښه ويستم، گوي بگره با نايه تيكي قورنانت به سهردا بخوینمه وه، تو الحمدُ لله مادام په شيمانی له و تاوانه ی كه كړدو ته، إنشاء الله نه م نايه ته قورنانيه تو ده گريته وه كه ده فهرموئ: ﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ (الزمر 53)، خواي گه وړه ده فهرموئ: نه ی نه و به ندانه ی كه پوچوون له گونا ه و تاواندا، بي هيو ما به بن له پرهمی خوا، خوا له هه موو تاوانيك خوښ ده بئ، خوا ليخوشبوو و مېهره بانه.. گوتم: نه مه فراوانترين نايه تی قورنانه كه گه وړه ترين دهرگای له تاوانباران كړديته وه. نه ویش گوتم: به خوا ماموستا گيان په ننگه خوا له هه موو كه سيك خوښ بيئ، به لام من به پيی خوم چووم بۆ تاوان، له سهر تيړی، له سهر ده وله مهندي، له سهر ژن داری، قهت باوه پر ناكه م خوا له من خوښ بيئ. ده لئ له م قسانه دا بووین گويم لييوو بلندگوي فړوكه خانه كه بانگی كړد كه فلان فړوكه دهرپوات و سهرنشینه كانی ناماده بن، نه و فړوكه په بوو كه من جیگام تيډا كرتبوو، هر بویه به كوپه گه نجه كه م گوت: داواي ليبور دنت ليډه كه م، من ده بئ برؤم، به لام منیش هر خه لكی شاری ریاضی سعوو ديه م، نه گهر هاتیتته وه په يوه ندیم پتوه بكه، نه وه ناو نيشانی مال و نه وه ش ژماره ی ته له فوتم.

به لئ له يه كتر جيا بووینه وه و گه پامه وه بۆ مال، دواي دوو - سئ پوڅيك كوپه گه نجه كه ته له فوتمی بۆ كړدم گوتی: ده مه وئ بتيبنم. كاتيكمان دانا بۆ چاوپيكيه وتن، به لام كه هات و منی بينی وه كو يه كه م پوڅ چوون به كول دهرگيا، ناوا ده سستی كړده وه به گريان و باوه شی پيدا كړدم. دانیشتين و هه نديكي تر ناموزگاريم كړد، گوتی: ماموستا گيان بۆ نه وه نه هاتووم زور دانیشم له كه لتدا، به لكو بۆ نه وه هاتووم خوا حافيزيت لي بكه م. گوتم: بۆ

کوئی دہرپوی؟ گوتی: دہچم خۆم تەسلیمی مەحکەمەى شەرىى دەکەم بۆ ئەوەى ھەددە شەرىعیەکەم بەسەردا جئەجئ بکەن (چونکە لەوولاتى سعوودىە مەحکەمەى شەرىى ھەيە بۆ جئەجئ کردنى ھەددە شەرىعیەکان). گوتم: ئاخىر براى بەرپۆزم، تۆ ژنت ھەيە، ئەگەر خۆت تەسلیم بکەى دەکوژیتى، چونکە ھەددى شەرىى بۆ زیناکەرى ژندار ئەوەیە کەرەجم بکەى بەبەرد تا دەمرئ. گوتى: بەخوا مامۆستا ئەحمەد ئەوەم بەلاوە خۆشترە لەوەى کەبەم ویزدانە ناچارامەو بەرپۆزم، ئومید دەکەم بەو بەرد باران کردنە خواى گەرە لەو تاوانە گەرەيە پاکم بکاتەووە لەبەھەشتدا بەیەك بگەینەووە. منیش گوتم: براکەم ئەحمەد گیان (چونکە ئەو کورە گەنجەش ھەرنایى ئەحمەدبوو)، بەزەبیت بەخیزانتدا بێتەووە، بەزەبیت بەمنداڵەکانتدا بێتەووە، بەزەبیت بەدایک و باوکتدا بێتەووە، ئاخىر بۆ سومەى ئەوانیش خۆش نیە خەلکى پئى بزائن کورەکەیان لەدەرەوہى وولات داوین پیسى کردووە، لەبەر ئەوە لەنێوانى خۆت و خوادا تەوبەت کردووە إِنْشَاءَ اللّٰه خۆت خۆش دەبئ، بۆیە تکات لێدەکەم خۆت تەسلیمی مەحکەمەى شەرىى مەکە. گوتى: داواى ھەرچىەکم لێدەکەى بەقسەت دەکەم، بەلام تکای ئەوەم لێمەکە کەخۆم تەسلیم نەکەم، چونکە بەم حالەو ناتوانم بەرپۆزم! گوتم: باشە با بچین دەربارەى خۆت تەسلیم کرنەت یان تەسلیم نەبوونت بەمەحکەمەى شەرىى، پرسیار لەفلان زانای بەناوبانگ، موفتى ئەم شارە دەکەین، ئەو زانایە ھەرچى فەرموو ھەردووکمان بەقسەى دەکەین. گوتى: زۆر باشە با بپۆین بۆ خزمەتى. چوینە خزمەت زاناکەو باسەکەمان بۆ گێژپایەو، فەرمووی: کورپى خۆم، خۆت تەسلیم مەکەو لەنێوانى خۆت و خوادا تەوبە بکەو لای کەس باسى مەکە. ئەحمەد گوتى: ئاخىر مامۆستا من لەقیامەتدا یەخەى تۆ دەگرم دەلێم: یا پەبى خوايە من تووشى زینا بووم و کەس پێى نەزانیم، بەلام لەترسى تۆ، بۆ ئەوەى لەو گوناھە گەرە پاک ببمەووە، ویستم خۆم تەسلیمی مەحکەمەى شەرىى بکەم، بەلام ئەم مامۆستایە نەبەیتشت خۆم تەسلیم بکەم و پەرەم بکړم، ئەى مامۆستا تۆ ئەم مەسئولیەتەى قیامەت ھەلەدەگرى؟! زاناکە فەرمووی: پۆلە گیان من بەرپرسیارم لەم فتاویەى خۆم و لەپرووی شەرعووە پێت دەلێم کەخۆت ئاشکرا نەکەى.بەم شێوہە ئەحمەدى تەوبەکار قەناعەتى کردو دەستیکرد بەخوابەرستىەکی راستەقینە. مامۆستا ئەحمەد دەلئ: دواى ئەوە

ئەحمەد ناو بەناو دەھات بۆ لام و منیش ئامۇزگاریم دەکرد، پۇژۇکیان ھات و گوتی: مامۇستا ئەحمەد دەمەوئى بچم بۆ حەج، گوتم: زۆر باشە، منیش نیازى حەج ھە یە وەرە با بە یە کەوہ بچین. گوتی: مامۇستا گیان حەز دەکەم بە تەنیا یم. بەلئى کاتى حەج ھات و چووین بۆ حەج لەطەوافى کەعبەدا بینیم، بانگم کرد ئەحمەد گیان وەرە بۆ لای من، بەلام وولامى نەدامەوہ و پۇیشت. گوتم تۆ بلئى لیم عاجز بووئى؟! بۆ نەھات بۆ لام، لەکاتیکدا ئیمە یە کتریمان لەبەر خاترى خوا زۆر خوش دەوئى! بەلئى حەج تەواو بوو، گەپاینەوہ بۆ شارى ریاض، پۇژۇک ئەحمەد ھات بۆ لام و ئەوہم بیر ھیتایەوہ کەبۇچى لەکاتى حەجدا بانگم کرد نەھات بۆ لام، گوتی: مامۇستا ئەحمەد، تو خوا دلت گەرد نەگرئى، بەخوا خەریكى تەوہ و داواى لىخۆشبوونى گوناھەکەم بووم لەخوای گەردە، بپوا بکە بۆ پیا وا نالئیم، بەس لای تۆ باسى دەکەم، ھەموو دەورى مالى بەیت و نئوانى مەککە و عەرەفە و موزدەلیفە و موزدەلیفە و مینا“ ھەموو ئەو بەینانە بەپئى پەتى گەپاوم، بەلکو خوا بەچاوى پەحمەت تەماشام بکات، کاتى دەمبینئى کەناو بەزەلیلی، بەپوشکاو، بەمەحزۇنى، داواى لىخۆشبوونى لیدەکەم، بەلکو خوا بەزەبى پئیدا بیتەوہ و پەحم پئى بکا و تەوہ یم لى قبول بکات.

بەلئى مامۇستا ئەحمەد دەلئى: منیش زۆر جار سەرم لى دەداو لەگەلیدا دادەنیشتم و باسى تەوہ کاران و خواناسانم بۆ دەگێپایەوہ، بەلکو دلئى پئى خوشتر بئى و سوودى لى وەرگرئى. پۇژۇکیان باسى خواناسیکم بۆ کرد کە لە (کوفە) دا دەژیا ناوى (پەبیعی کوپى خوزەیم) بوو، ئەوہ بوو لەناو شارى کوفە کۆمەلە مونافیقێک ھەبوون زۆر پقیان لەم پیاوہ خواناسەبوو، گەنجیکى جوانى بالابەرزى، خواناسى تیگەیشتوو بوو، تەمەنى نزیکەى سى سائیک دەبوو، یەکێک بوو لەزانا پایەبەرزەکانى کوفە، کۆمەلە مونافیقێک کۆبوونەوہ و گوتیان: چۆن کارێک بکەین ئابرووى پەبیعی خواناس بەرین، بۆ ئەوہى خەلکى قسەى لى وەرنەگرن. گوتیان با بچین بۆ لای فلان ئافرەت کە لەپەنگ و پوخساردا زۆر جوانە و ئەخلاقیشى باش نیە، پارە یەکی باشى بدەینئى بەلکو خۆى لەپەبیعی زانا و پیاوچاک نزیک بکاتەوہ، ئیمەش بەپەنھانى چاودێریان دەکەین، خۆ ئەگەر پەبیعی تەنھا یەک ماچى بکا ئیتر ئەو کاتە ئیمە دەیکەین بەھەراو خەلکى لى کۆدەکەینەوہ و حەیاى دەبەین!

به لای چوون بۆ لای ئافره تێکی زۆر جوان که پێیان دهگوت (غانیه)، واته (التي إستغنتُ بِجمالِها عَن إستعمالِ المُجمَلاتِ)، واته ئه وهنده جوان بوو پێویستی به به کارهێنانی ده زمانی نارایشت نه بوو بۆ خۆجوانکردن. ئهم کۆمه له مونا فیه چوون بۆ لای ئهم ئافره ته و گوتیان: فلان کهس، په بیع ده ناسی چه ند کوپێکی جوانه؟! گوتی: به لای بینومه، گوتیان: ئایا هه ز ده که ی بچی بۆ لایو خۆی لی نزیک به که یته وه، رازی به که ی ته نه ا یه که ماچت بکات؟ ئیمه په یمان بێ هه زار دینارت ده ده ینی، که هه زار دیناری زێری ئه و کاته واته هه زار مسقال ئالتوونی نیستا! ئافره ته که گوتی: زۆر باشه، به لام وهعد بێ نه گهر بێتو له ماچیک زیاترم بکاو شتیکی زیاترم له که لدا ئه نجام بدار، به لێن بێ من هه زار دیناری ئالتوون به ئتوه ده ده م!!

باشی کرد، گوتیان: ره بیع نهویشی تیکدا!

به لئی ئیمانداران، ماموستا نه حمده ده لئی نه م باسه م بق نه حمده دی تهوبه کار گتپایه وه، به لکو نه میش دهرسی لی وه رگری، به لام که بوم گتپایه وه، نه حمده به هه ردو دهستی کیشای به سه ری خۆیداو گوتی: ئه ی هاوار به مالم، ئافره تیک به پووتی به پیتی خوی ده پوا بق لای ره بیع، که چی نه وولامی ناداته وه، به لام من به پیتی خوم چوم بق زینا!!

به لئی به م شیوهیه نه حمده دی تهوبه کار پۆز به پۆز زیاتر به ره و خوا ده چوو، دهستی کرد به له بهرکردنی قورئان، تا قورئانی هه مووی له بهرکرد، له و پۆزه وه که تهوبه ی کردو ماموستا پیتی گوت خۆت ته سلیمی مه حکمه ی شه رعی مه که، وه عدی داو فهرمووی: وه عدی بی هه تا توانام هه یه ده بی بهرده وام به پۆزوو بم.

نه حمده دی ماموستا ده فهرمووی: پیم گوت نه وه زۆر گرانه، پۆزووه که ی داود پیغه مبه ر بگره، گوتی: چۆن؟ گوتم: پۆزیک به پۆزوویه و پۆزیک مه یگره، گوتی: زۆر باشه، مادام وا سوننه ته له مه ودوا ئاوا به پۆزوو ده بم. ئیتر بهرده وامی سال پۆزیک به پۆزوو ده بوو، پۆزیک به پۆزوو نه ده بوو. نه حمده دی ماموستا ده فهرمووی: پۆزیکیان له خزمهت ماموستایه ک دانیشتبووم، باسی تهفسیرو مانای چه ند ئایه تیک قورئانی ده کرد، ئایه تهکانی کۆتایی سووره تی (الفرقان) که خوای گهره ده فهرمووی: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا، إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (الفرقان 68 - 70)، خوای گهره له وه صفی ئینسانه ئیمانداره باشه کاند ده فهرمووی: نه وانن که شه ریک بق خوا بریار ناده ن، به ناحق هه ی نه فسیک ناکوژن، زینا ناکه ن، هه رکه سی ئه مانه بکا له پۆزی قیامه تدا به زه لیلی ده چیته جه هه نه م، به هه تا هه تایی تییدا ده مینیته وه، مه گه ر که سی که تهوبه بکاو بگه ریته وه بق لای خوا، نه گه ر نه و ئینسانه گونا هه باره تهوبه ی کردو گه رپایه وه بق لای خوا، نه و خوا نه وه نده به ره حمه، تاوانی نه و تهوبه کارانه ده گه رپیی بق چاکه.

نه حمده دی ماموستا ده فهرمووی: که نه و ئایه ته دلخۆشکه رانه م له ده می نه و ماموستا به پۆزه بیست، له دلی خۆمدا گوتم: سُبْحَانَ اللَّهِ، باشه بۆچی من تا ئیستا نه م ئایه ته پر

موزده خوشانهم بۆ ئىحمەدى تەوبەكار نەخویندۆتەو! بەپەلە گەپامەو بۆ مالەو و
 تەلەفۆنم بۆ ئىحمەد کردو گوتم: موزدە بەکى قورئانیم پىیە بۆت، وەرە بۆ مزگەوت
 دەمەوئى لەوئى پىت پابگە یەنم. بەلئى ھەردوو کمان چووین بۆ مزگەوت و کەمىكى مابوو بۆ
 مەغریب، بەیەکەو دەنیشتین و گوتم: گوئى بگرە. ئەمجا بەدەنگىكى خوش ئەم ئایەتانەم
 بەسەردا خویندەو ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا
 بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ﴾ تا کۆتایى ئایەتەکان. کاتى ئایەتەکانم تەواو کرد، ئىحمەدى تەوبەکار
 بە دەم پىکەنین و گریانەو باوەشى پىدا کردم و گوئى: باشە خو من ئەم ئایەتانەم ھەموو
 لەبەرە، چەندین جار پىیدا چوومەتەو، بۆ ھەستم نەکردووە ئەم موزدە گەورەى بۆ من
 تىدایە کەخوای گەرە موزدە بەمن و ئەوانەى وەکو منن دەداو دەفەرموئى: ئەگەر کەسێک
 زینای کرد، بەلام دواى گەپایەو، تەوبە بەکى پاستەقینەى کرد، ەمەلى صالحى کرد، بۆ
 ئەوەى ئەو تاوانە بسپرتەو ﴿فَأُولَٰئِكَ يَبْدُلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾
 ، دەفەرموئى: یەكەم جارىو پىکەنین بە دەم و چاوى ئىحمەدەو بەیینم، کە ئەو چەند
 سالتیکە دەیناسم، پاشان بانگى مەغریبى فەرموو، ھەلساين بۆ نوێژى جەماعەت،
 مامۆستای مزگەوتە کە ئەو مەغریبە لەوئى نەبوو، بانگدەرە کە ئىحمەدى دەناسى
 کە قورئانى زۆر لەبەرە، گوئى: کاک ئىحمەد فەرموو تۆ ئەم مەغریبە پىش نوێژى کەمان بۆ
 بکە. ئىحمەد چوو پىشەو دواى ئەوەى سووڤەتى فاتىحەى خویند لەپکاتى یەكەمدا
 دەستیکرد بەخویندەو ئەم ئایەتانە: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ
 النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا، يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا، إِلَّا مَنْ تَابَ﴾ کە گەشتە ئىرە ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ﴾ گریان زۆدى بۆ
 ھىتاو نەیتوانى تەواوى بکات، ھەرچى کرد ئەو پکاتەى تەواو نەکرد. لەپکاتى دووھمیشدا
 دووبارە دەستیکردەو بەخویندەو ئەو ئایەتانە، بەلام لەبەر کۆلى گریان ئەمجارەش
 ئایەتەکانى بۆ تەواو نەکرا، بەو شێوەیە نوێژى ئەو مەغریبەى بەئىمامەت بۆ کردین.

بەلئى ئىمانداران: ئىحمەدى مامۆستا، بەردەوام لەگەل ئىحمەدى گەنجى تەوبەکاردايە،
 تا دەفەرموئى: سالى (1989)بوو، شەوى جومعەبوو، ئىوارەى پىنجشەممە، باوکى
 ئىحمەد تەلەفۆنى بۆ کردم و گوئى: مامۆستا ئىحمەد بەپەلە وەرە بۆ مالى ئىئمە،

ئەحمەدى كوپم كە ھاوپىيى نىزىكى تۆيە ئىشىكى زەرۋى پىتە، دەلى چووم بۇ مالىان
 سەيردەكەم باوكى لەبەردەرگاي حەوشە ۋەستە، ھەر كەمنى بىنى بانگى گىيانى لى
 بەرز بۆۋە ۋاۋەشى پىداكردم، گوتىم: خىرە؟ گوتى: ئەم ئىۋارەيە ئەحمەدى ھاوپىي
 خۆشەۋىست سەلامى لىكردى ۋە كۆچى دوايى كىرە ۋە قىامەت بەرپى كەوت! منىش
 دەستم كىرە گىيان گوتىم: چۆن؟! گوتى: ۋەرە با بچىنە ژورەۋە. بىرەمىيە ئەۋ ژورەۋە
 كە ئەحمەدى تىدا پاكشاپو، دەم ۋچاۋىم لادا، سەيردەكەم نوورى لى بەرز دەبىتەۋە،
 دەم ۋچاۋى لەكاتى زىندوۋىتى جۈانتىر گەشاۋەتر بو، گوتىم: تو خوا باوكى ئەحمەد
 باسى مردنەكەيم بۇ بگىرەۋە، چۆن ۋەفاتى كىرە؟! گوتى: مامۇستا گىيان ۋەكو خۆت
 دەزانى عادەتى ئەحمەدى كوپم ۋابو، پۆزىك پۆزۋى دەگىرت پۆزىك نەيدەگىرت، ئەمپۇ
 كەپىنجشەمەبو تۆرە پۆزۋوگىرتنەكەي بو، دواي عەسر گوتىم: پۆلە گىيان با بېۋىنەۋە
 بۇ مالەۋە، لەمالەۋە پۆزۋوگەت بشكىنە، گوتى: باوكە گىيان ھەست بەخۆشەيەكى زۆر
 دەكەم، داۋات لىدەكەم ۋازم لى بىنە با لەمىزگەۋەتدا بىم، گوتىم: قەيچەكا لەمىزگەۋەتدا بە.
 چووم لەمالەۋە ھەندى خورماۋ شىم بۇ ھىتاۋ لەمىزگەۋەت بەربانگى كىرەۋە نوپۇزى
 مەغرىبمان كىرە، گوتىم: ئەحمەد گىيان دە ئەۋە پۆزۋوگەت شىكەند، نوپۇزىشمان كىرە،
 فەرمو ئىستا با بېۋىنەۋە بۇ مال، گوتى: باوكە گىيان زۆر دىم كراۋەۋە خۆشە، داۋات
 لىدەكەم مۆلەتم بەدە با ھەر لەمىزگەۋەت بىم دواي نوپۇزى عىشا دىمەۋە بۇ مالەۋە، گوتىم: پۆلە
 گىيان چۆن دىلت پىي خۆشە ۋا بىكە. گەپامەۋە بۇ مال لەگەل مال ۋەندال لەسەر سىفرەي
 نان خواردن دانىشتىن نان بخۆين، بەلام سُبْحَانَ اللَّهِ، ۋەكو دىم لىبىدا، ھەست بەشتىك
 بىكەم، دىم ھەر لاي ئەحمەد بو، برا بچوۋكەكەيم نارد بۇ مىزگەۋەت گوتىم: بېۋىزە كاكت
 لەمىزگەۋەت چى دەكا. پۆيشت ۋا پاش كەمىك بەپاكىردن ھاتەۋە بۇ مالەۋەۋە گوتى: باوكە
 گىيان ئەحمەدى بىرام پال كەۋتوۋە ھەرچى بانگى دەكەم ۋولام نادانەۋە. بەپەلە پامكىرە
 بۇ مىزگەۋەت، سەيردەكەم لەسەرەمەرگىدەۋە خەرىكە پۆچى دەردەچى، سەرم
 بەزىكردەۋەۋە خىستەم سەر ۋاۋەشم، چاۋەكانى بەزىكردەۋەۋە سەيرى مىنى كىرە، دو
 سى جار گوتى: مامۇستا ئەحمەد، مامۇستا ئەحمەد، ۋەكو ئەۋەي خواخافىزىت
 لىبىكا، پاشان پوۋى گەش بۆۋە، بىزە كەۋتە سەر لىۋانى ۋەستىكردە خۆيىندەۋە ئەم

نایه تانه، به ده نگیکی زرد خوش و نه رم ده یگوت ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا، يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا، إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ .. هر که نایه ته کانی ته واو کرد به ده م قورئان خویندنه وه بوقی ده رچوو!

نه مجا باوکی گوتی: وه للامی نازانم له خوشیياندا بگريم، که کورپه که م به و عاقیبهت خیرییه گیانی ده رچوو، یان له خه م و ماراقا بگريم که نه و کورپه چاکه م له ده ست چوو، به لام سوپاس بۆ خوا که له مزگه و تدا، له کانی قورئان خویندندا، دواى به ربانگ له شه وی پیرۆزی جومعه دار، دونیای به جیهیشت و سه فه ری قیامه تی ده ست پیکرد.. به لام توخوا ماموستا نه حمده، نه ی براده رو دلسۆزو به وه فای نه حمده ی کورم، نه وه نه حمده ی کورم چی لی قه و ما له و سه فه رده، که نه و ساله نه و سه فه رده ی کرد بۆ نه و وولاته ی ده رده وه له وی تۆی ناسی هر که گه راپه وه، له و کاته وه پیکه نینمان به پوویه وه نه بیینی، ته نانه ت خیزانه که ی ده لئ: هر له و کاته وه که له و سه فه ره گه راپه وه ته وه برده وام راده چله کئ، تۆزی ده خه وی ئیتر هه لده ستی خه ریکی شه ونویژو قورئان خویندنه، خه ویشی نه مابوو توخوا تۆ که رپه فیقیکی زرد نزیکی بووی نازانی له و سه فه رده ا چی بیینی تووشی چی بوو وا حالئ گورا؟!

نه حمده ی ماموستاش ده لئ: (منیش وه عدم دابوویه که نه و نه یینییه ی بپاریزم) گوتم: مامه گیان، له و سه فه رده ی نه و وولاته دا نه حمده ی کورپت خوشه ویستیکی له ده ست دار، دلسۆزکی مرد، له تاوی نه وه وای لیها ت، مه به ستیشم نه وه بوو که پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و سلم ده فه رموی: (لا یزنی الزانی حین یزنی وهو مؤمن) (رواه البخاری).. له و کاته دا که ئینسان زینا ده کا ئیمانه که ی لا نامینئ، مه به ستیشم نه وه بوو که له و سه فه رده ا نه حمده به هوی زینا کردنه وه ئیمانه که ی که خوشه ویستیرین شته “دۆپاندی و له ده ستی دابوو، به لام دواى به ته ویه که ی گیراپه وه.. به م شیوه یه نه حمده ی ته ویه کار گه راپه وه بۆ لای خوا.

به لئى موسلمانان، ئىى گەنجانى به پېژن: ئىمه به سەرھاتى گەنجىكى ئىم سەردەمە،
 كەھەرچەندە به ھۆى پەفېقى خراپەو توشى زىنا بوو، به لام دواىى ئىمانەكەى ھاتە
 جۆش و وىژدانى به ئاگا ھاتەو ئىسراحتى لى ھەلگرت و تەوبەيەكى راستەقىنەى كردو
 ھەروەكو ئىو كەسانەى لەزەمانى پېغەمبەردا صلى الله عليه وسلم توشى گوناھى زىنا
 بوون تاوەكو پۆخى خۆيان نەبەخشى گيانيان ئاسوودە نەبوو.

كەواتە ئىسلام بەو بېرو باوہرەيە كە بەپاستى ئىنسانى ناسىوہ، دەرزانى ئىنسان
 فرىشتەى بىن تاوان نىہ، مادام پۆلەى ئادەم و ھەوايە ھەتمەن توشى گوناھ دەبى،
 توشى لەبېرچوونەو دەبى ﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْماً﴾
 (طە 115)، شەيطان و نەفس لەپېگای راست لايدەدەن، بە لام گرنگ ئەوہيە بەھۆى ئىو
 تاوان و گوناھەو بەيەگجارى لەپاكى و چاكى دورنەكەو پتەو و خۆى نەكات بەشەيطانى
 پەجىم، بە لكو تەوبە بكاو بگەپتەو بەھۆى ئىو گوناھەو تەوبەيەكى وا بكا كەخوای
 گەرە لەھەموو گوناھەكانى پابردوويشى خوش ببى و خراپەكانىشى بۆ بگۆپت بەچاكە.
 بەواتايەكى تر، ئىم گوناھكردنەو توش بوون بەتاوانە دەبېتە ھۆى عاقىبەت خىرى بۆى..
 ھەروەكو عولەما فەرموويانە، ھەر ئىو دلشكاوى و زەلىلى و بەزەبى بەخۆدا ھاتنەوہيە وا
 لەو ئىنسانە گوناھبارە دەكات كەتاوانى گەرەى وەكو زىناى ئەنجام داوہ “كەتەوبە
 بكات، وەئەو تەوبەكارە زۆر خۆشەويستەرە لای خوا لەخواپەرستىك كەعوجب و كەيفى
 بەخۆى و خواپەرستىكەى بېت و تەكەبورى پېوہ لېدات.

خۆشەويستان: بەپاستى ئىمە ئەمپۆ لەسەردەمىكى فېتنەى ترسناكدە دەرژىن،
 دەرگاكانى پاگەياندن ھەر لەتەلەفرىۆنەو تا گۆفارو پۆژنامەكان زۆرەيان شتى
 بېرەوشتى و ناشىرىن و نەشیاو نىشانى كۆپان و كچانمان دەدەن، كەواتە پېتويستە
 ھەموومان بەتايبەت گەنجەكانمان خۆيان بەھىزىكەن بەئىمان، بەھاورپتەتى ئىنسانى
 باش، بەدووركەوتنەو لەو شوپتەنەى كەئىنسان بەرەو گوناھ و تاوان دەبەن، لەبەر
 ئەوہى خوای گەرە كەباسى زىنامان بۆ دەكا دەفەرەمۆى: نزىكى مەكەونەوہ، چونكە
 تاوانى زىناكردن، كوشتن، ەرەق خواردنەوہ، پەنگە ئىنسان بچېتە قەرەغى
 گوناھەكەيش، بە لام بېر لەسەرەنجامى دونياو دواپۆژى خۆى بكانەوہ و بگەپتەوہو

گوناومه که نه کات، به لَام نافرته تی نامه حرمه و دوور له پره وشت که نزیکی بکه ویتته وه
 موسته حيله بتوانی بگه ریتته وه، له ملیونیکدا یه ک کهس نیه بتوانی خوی بگریو تووشی
 زیناکه نه بی، هه روه کو پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم فەرموویه تی: (ما تَرَكْتُ بَعْدِي
 فَتْنَةٌ أَضَرُّ عَلَى الرَّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ، وَإِنَّ أَوَّلَ فِتْنَةٍ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَانَتْ فِي النِّسَاءِ)، واته:
 له دوا ی خۆم هیچ فیتنه یه کم به جی نه هیشتوو ه زهره ری زیاتری بی بۆ پیاوان له ژنان،
 وه یه کم فیتنه که له ناو به نی ئیسرا ئیلییه کان پووی دا به هوی نافرته ته وه بوو.
 له فەرمووده یه کی تر دا ده فەرموئی: (ما رَأَيْتُ مِنْ نَاقِصَاتٍ عَقْلٍ وَدِينٍ أَذْهَبُ لِلْبَّ الرَّجُلِ
 الْحَازِمِ مِنْ إِحْدَاكُنَّ)، واته: ئه ی ژنان نه مبینوه که هیچ که سیکی که م عه قلو دین بتوانی
 زهره ره له ژیری و عه قلی پیاوی خۆگرو دانا بدات وه کو یه کیک له ئیوه.

جا نه گه ر پیاوی ژیرو عاقلو خۆپاگر، نه توانی به رامبه ر به ژنی به دپره وشتی که م عه قلی
 که م دین خوی بۆ بگری، ئه ی ده بی نه و پیاوه ی که خوشی ژیری و پره وشتی ته واو نیه و
 تووشی بیی به تووشی نافرته تیکی داوین پیسه وه چۆن له دوا ی پزگاری بیی! له بهر نه وه
 پیویسته گه نه کانه مان، هه موومان، خۆمان له زینا و پیشه کیه کانی زینا بپاریزین، نه گه ر
 که سیکیش خوانه خواسته تووشی نه م تاوانه گه وره بوو، یان تووشی موقه دیمات و
 پیشه کیه کانی زینا بوو وه کو پوانین بۆ نافرته تی نامه حرمه یان ته وقه له گه لدا کردن و
 دانیشتن به ته نها له گه لیدا، نه وه هه رزوو ته و به یه کی راسته قینه ی لی بکاو لای کهس باسی
 نه کاو وه کو (ئه حمه دی ته و به کار) به راستی بگه ریتته وه بۆ لای خوایه کی به ده سه لاتی
 لیخۆشبووی به به زه یی، چونکه پزگاری بوون و سه رفرازی له چلکاوو زۆنگاوی گونا ه و تاوان
 ته نها ته و به کردنی راسته قینه یه هه روه کو خوی گه وره بۆ خوی بانگمان ده کات و
 ده فەرموئی: ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (النور 31) دلنیاش
 بن خوی گه وره زۆر لیخۆشبوو و میهره بانه ..

یا په بی خوایه گه نه و لاوه کانه مان داوین پاک بکه ی .. له زینا و پیشه کیه کانی
 بیانپاریزی .. نه وه ی پاک و چاکه چاکتری بکه ی .. نه وه ی خراپ و لاره هیدایه تی بده ی ..
 نه وه ی ته و به کاره ته و به ی قبول بکه ی و له گونا ه ی هه موو لایه کمان خۆش بی .

اللَّهُمَّ آمِينَ

سەرچاوه‌كان

- 1 - قورئانی پیرۆز .
- 2 - شرح رياض الصالحين للإمام النووي, ابن عثيمين, مكتبة الإيمان .
- 3 - تفسير القرآن العظيم, للإمام الحافظ عِمادالدين أبي الفداء إسماعيل بن عُمَرُ ابن كثير الدَّمَشَقِي, دار الكتب العلمية, بيروت - لبنان, ط 1, 1998
- 4 - مَنْهَلُ الْمُؤْمِنِينَ وَمَوْرِدُ الْخُطَبَاءِ, الدكتور, محمود أحمد البرشة, دار الشيخ أمين كفتارو, دمشق, ط 1, 1998
- 5 - مَوْسُوعَةُ أَخْلَاقِ الْقُرْآنِ, الدكتور أحمد الشرباصي, دار الرائد العربي, بيروت - لبنان, ط 1, 1981
- 6 - المسك والعنبر في خُطْبِ الْمَنْبَرِ, د.عائض القرني, مكتبة العبيكان, الرياض, ط 1, 2002.
- 7 - تهذيب مدارج السالكين, ابن قَيِّم الجوزية, هَدْيُهُ: عبدالمنعم صالح العلي العزّي .
- 8 - وصايا الرُّسُولِ, الدكتور محمد بكر إسماعيل, دار المنار, ط 1, 1999
- 9 - سلسلة الهداية - العفة - الأستاذ عمرو خالد, مطبعة أنوار دجلة .
- 10 - يوسف - عليه السَّلام - الأستاذ عمرو خالد, أريج للنشر والتوزيع, الأردن, ط 1, 2003 .
- 11 - دهستی په‌روه‌ردگار, ماموستا حبيب محمد سعيد, چاپی دووه‌م .
- 12 - ژيان‌وه, ئەندازيار عثمان محمد رشيد, به‌رگي په‌که‌م, چاپی په‌که‌م .
- 13 - ته‌فسیری ئاسان, بورهان محمد أمين, چاپی چواره‌م, 2002 .
- 14 - هه‌فته‌نامه‌ی په‌که‌رتوو, په‌که‌رتوو ئیسلامی کوردستان ده‌ری ده‌کات, ژ: 469
- 15 - هه‌فته‌نامه‌ی (کۆمه‌ل), کۆمه‌لی ئیسلامی کوردستان ده‌ری ده‌کات, ژ 101 - 103
- 16 - نیمان و ئاره‌زووی جینسی, ماموستا حَسَن بَیْنجوینی, 1997
- 17 - التاج الجامع للأصول في أحاديث الرُّسُولِ, منصور علي ناصف, وه‌رگێڕانی: ماموستا نوری فارس حمه‌خان, چاپی په‌که‌م, 1989
- 18 - له‌خزمه‌ت قورئاندا, ئەندازيار عثمان محمد رشيد, چاپی په‌که‌م, 2001 .
- 19 - ووتارو ووتاریژ, ماموستا عمر أحمد نظامي, چاپی په‌که‌م, 2002.

وهصيته تي يينجه م

﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِنَّمَا بِالْحَقِّ﴾

ووتاری ژماره بیستو پینج تاوانی کوشتن

به شی یه که م

قال الله سبحانه وتعالى :

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحُرُّ بِالْحُرِّ
وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَاعْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٍ إِلَيْهِ
بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَعَلُهُ عَذَابُ أَلِيمٍ وَلَكُمْ فِي
الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾

(البقرة 178 - 179)

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم :

(لَنَوَالَ الدُّنْيَا أَهْوَنُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ قَتْلِ رَجُلٍ مُسْلِمٍ)

(رواهُ مُسْلِم)

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين
إلى يوم الدين...

نيمانداران و خواناسانی به پړيز: به رده و امین له خزمهت قورئاندا زیان به سهر ده به یو
ه (ده) وه صیه ته که "گه یشتینه وه صیه ته و پاسپارده ی پینجه م که خوی په روه ردگار
ده فهرموئ: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ واته: هیچ که سیش مه کوژن
که خوا حرامی کردوه، مه گهر به حق نه بیت.

به لئ خوښه ویستان: له ژیر تیشکی نه م پاسپارده و وه صیه ته په روه ردگارماندا" له م
ووتارده باسی تاوانی کوشتنی ناروا ده که یو ده لئین:

خوی گوره پړیزو حورمه تیکی وای له نینسان گرتوه که له هیچ مه خلوق و
زینده وهریکی تری نه گرتوه، وه کو ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾، خوی گوره
به دهستی قودرته خوی نینسانی دروست کردوه، فرمانی به فریشته کان کردوه
که سوژده ی پړیزو بۆ بهرن، وه هرچی له زه ووی و ناسمانه کاندایه له خزمهتی مروفدایه و بۆ
خوښه ختی نینسان دروست کراوه، وه هرده ها بۆ خوښه ختی نینسانه کانه که خوی
گوره پیغه مبه رانی ناردوه بۆ نه وه ی په یامی خوا بگه ی نن به مروفه کان و ده ستیان بگرن
بۆ خوښه ختی دویاو دواړوژر، هرده ها نه مروفه زانست سه لماندوویه ته که هیچ نینسانیک
له حه زره ته ناده مه وه هه تا ناخر نینسان که دیته سهر نه م زه ویه، له م شتانه دا
له نینسانیک تر ناچیت:

1 - شیوه ی له پی ده ست.

2 - شیوه ی تقوی چاو.

3 - شیوه ی سهری په نجه.

4 - له رینه وه ی ده نگه ژکان.

دکتور (پوه رت میگری) که پراویژکاری ناسایشی سهرنوسهری گوډاری (سیکیووره ته
لئته) ی نه مریکیه له نیویورک، ده لئ:

(هر مروفیک چنه د تایبه تمه ندیه کی خوی هیه له که سی تردا نیو ده بیت هوی
جیا کردنه وه ی له که سانی تر، له واته: په نجه ی ده ست و شیوه ی له پی ده ست و له رینه وه ی

دەنگە ژىكەنى و ھەروەھا شىۋەى تۆپى چاۋى، كەتۆپى چاۋى ھەموو كەسىك جۆرىك لەوردىلەى خويىنى تىدايە جياواز لەھى خەلكى تر).

ھەروەھا زانستى پزىشكى سەلماندوويەتى كە: دەنگى ھىچ ئىنسانىك (100%) لەدەنگى ئىنسانىكى تر ناچىت، وەخويىنى ھىچ كەسىك لەخويىنى كەسىكى تر ناچىت. ئەو (DNA) يە كە لەخويىنى مۇفەكدا ھەيە، لەھى كەسىكى تر ناچىت! ھەروەھا بۆنى لاشەى كەسىك لەبۆنى لاشەى كەسىكى تر ناچىت!

بەپراستى ئەمە گەورەيىو دەسەلەتى خوامان بۆ دەردەخات كە بەمليارەھا ئىنسانى دروست كەردووە، كەچى ھىچ كەسىك لەو شتەنى كەباسمانكرد لەكەسىكى تر ناچىت. پاكى و گەورەيى بۆ خاۋى بالادەست. وەھەروەھا ئەو شەمان بۆ دەردەكەوئىت كەئىنسان چەند گەورەيە، كەئەگەر كەسىك فەوتەو لەناوچوو، ئىتر ھىچ كەسىكى تر جىئى ناگريئەو! ھەر بۆيە لەدوا شەرىك بۆ خوا دانان، كوشتنى ئىنسانىك بەناحق بەگەورەترىن تاوان دادەنرىو كوشتنى بەناحق يەككە لەو حەوت تاوانانەى كەئىنسان مالىۋىرانى دونياۋ قىامەت دەكات، كەپىغەمبەرى خۆشەويستمان صلى الله عليه وسلم دەفەرموى: (إِجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ)، خۆتان بپارىزن و خۆتان دووربگرن لەحەوت تاوانى كوشندە كەخۆشىى ژيانى دونياتان دەفەوتىنن و خەرمان سووتەوى قىامەتتان دەكات، صەحابەكان فەرموويان: ئەى پىغەمبەرى خوا ئەو حەوت تاوانە چىن؟ فەرموى: يەكەم: شىرك و ھاوبەش پەيداكردن بۆ خاۋى تاكو تەنيا، دووهم: سىحرو جادوگەرى، سەيەم: ﴿وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾، كوشتنى كەسىك كەخا پەواى لەسەرى نەبى، چوارەم: سوودو پىياا خواردن، پىنجەم: خواردنى مالى ھەتيو، شەشەم: ھەلھاتن و پشت ھەلكردن لەدوژمنى دىن لەپۆژى ھىرش ھىنانى دوژمناندا، ھەوتەم: بوختانى داوئىن پىيسى ھەلپەستن بۆ ئافرەتى داوئىن پاكى بىئەناگەى موسلمان (رواه البخاري ومسلم).

ھەر لەبارەى گەورەيى تاوانى كوشتنى ناپەواوہە كەپىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم دەفەرموى: (لَنْ يَزَالَ الْمُؤْمِنُ فِي فُسْحَةٍ مِنْ دِينِهِ مَا لَمْ يُصِبْ دَمًا حَرَامًا) (رواه البخاري)، واتە: موسلمان ھەتا خويىن پشتنى ناپەوا بەتووشىوہ نەبى، ھىشتا ئاينى بەبەريەوہ دەمىئى.

هروه‌ها حه‌زه‌ت صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَسَلَّم دہ‌فرموئ: (أَوَّلُ مَا يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الدِّمَاءِ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ)، واتہ: لہ‌پژئی قیامہ‌تدا یہ‌کہ‌م شت کہ‌ئینسان لہ‌سہ‌ری مہ‌حکہ‌مہ‌ دہ‌کری مہ‌سہ‌لہ‌ی خوین پشتن و پیاوکوشتنہ!!

صہ‌حابی بہ‌پژ (نہ‌بی ئہ‌لدہ‌رداء) (پہ‌زای خوی لیبت) دہ‌فرموئ: بہ‌گوئی خوم لہ‌پیغہ‌مبہ‌ری خوام بیست کہ‌فرموئ: (كُلُّ ذَنْبٍ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَغْفِرَهُ اِلَّا الرَّجُلَ يَمُوتُ مُشْرِكًا اَوْ يَقْتُلُ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا) (رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَابْنُ حَبَّانَ فِي صَحِيحِهِ)، واتہ: لہ‌وانہ‌یہ‌ کہ‌خوی گہ‌ورہ لہ‌گوناهی ہ‌موو کہ‌سئک خوش بیئ، بہ‌لام لہ‌گوناهی ئہ‌و کہ‌سہ خوش نابئ کہ‌ لہ‌سہ‌رت پەرستی و خوانہ‌ناسی دہ‌مرئ. ہ‌روه‌ها لہ‌گوناهی ئہ‌و موسلمانہ‌یش خوش نابئ کہ‌ بہ‌قہ‌ستی و بہ‌بی ہیچ حہ‌قیق خویئ موسلمانئک دہ‌پژئی و دہ‌یکوئ!

ئیمانداران: با بچینہ خزمہ‌ت ئایہ‌تئکی قورئانی پیرؤزو بہ‌وردی تہ‌ماشای بکہ‌ین و بزائین تاوانی کوشتنی بہ‌ناحق چہ‌ند گہ‌ورہ‌یہ‌و چ سزایہ‌ک بؤ ئہ‌و کہ‌سہ‌ی بہ‌ناپہ‌وا خویئ خہ‌لکی دہ‌پژئی دانراوہ. خوی گہ‌ورہ دہ‌فرموئ: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ (النساء 93)، خوی گہ‌ورہ دہ‌فرموئ: (وَمَنْ) ہ‌رکہ‌سئک، لیرہ‌دا خوی گہ‌ورہ بہ‌ (نہ‌کیرہ) ہ‌یتاویہ‌تی، دہ‌فرموئ: ہ‌رکہ‌سئک، جا ئہ‌و کہ‌سہ با عیبادہ‌ت و خواپہ‌رستیشی زؤر بیئ، با حہ‌جی مالی خواشی کردبیئ، با زؤر لہ‌دین شارہ‌زا بیئ، ئہ‌و کہ‌سہ (يَقْتُلُ مُؤْمِنًا) ئیماندارئک بکوئ، تہ‌ماشاکہ نہ‌یفہ‌رموو: (يَقْتُلُ مُتَقِيًا) ئیماندارئکی بہ‌تہ‌قوا، نہ‌یفہ‌رموو: (يَقْتُلُ عَالِمًا) نہ‌یفہ‌رموو ہ‌رکہ‌سئک ئیماندارئکی زاناو عالم بکوئ، بہ‌لکو ہ‌فرموئ: ہ‌رکہ‌سئک ئیماندارئک بکوئ، جا ئیمان قابیلی بہ‌رزییہ، وہ‌قابیلی نزمیہ، ئیماندارئ و ہ‌یہ‌ ئیماندارئ زؤر بہ‌رزہ، ئیماندارئ واش ہ‌یہ‌ ئیمانی زؤر لاوازہ، تہ‌نہا ئیمانی ہ‌یہ‌و کردہ‌وہ‌ی نہ‌ی. کہ‌واتہ: دروست نہ‌ی خویئ ہیچ ئیماندارئک بہ‌ناحق برپژئی، مادام پیئ بگوئری ئیماندار، ئیتر با ئیمانیشی زؤر کہ‌م بیئ. پاشان دہ‌فرموئ: (مُتَعَمِّدًا) بہ‌ئہ‌نفہ‌ست و بہ‌عہ‌مدی بیکوئ، کوشتنی بہ‌ئہ‌نفہ‌ست (عہ‌مدی) ئہ‌وہ‌یہ: کہ‌سئک بہ‌مہ‌بہ‌ستی کوشتن، بہ‌ئامیرئک، بہ‌شتئک کہ‌ئینسانی پیئ دہ‌کوئری، نیازی کوشتنی کہ‌سئک بکاو لئی بداء، جا چ بہ‌چہ‌ک تہ‌قہ‌ی لیبکا یان بہ‌شمشیر لئی بداء، یان بہ‌تیزاب یان

به ناگر بیسووتیتن، یان زههری دهرخوارد بدار، یان بهردیکی گهره ی پېدا بدار، یان بهداریکی قورس لئی بدار، نهو کهسهش به و شته مرد، نهو نهو جوړه کوشتنه کوشتنی عمدی و به نه نقسه. جا خوی گهره فهرمووی (مُتَعَمِّدًا) به نه نقسه بیکوژی، چونکه کوشتنی به هلهش هیه، وهکو نهو هی کهسیک شتیکی کردوه به نیشانه ی خوی، جا گولله یه ک یان بهردیک لهو نیشانه یه دهگری، یان کهسیک له پال شاخو دۆلئیکا خهریکی راوو شکاره، گولله یه که رویشکیک یان ناژه لئیکی کتوی دهگری، به لام له ولاوه، له پشت نهو نیشانه یان نهو ناژه له وه، کهسیک هیه، گولله که سرده کاتو له نیشانه که ناداتو به لکو سرده کاتو که سه که دهکوژیت، نهو پئی دهگوتری کوشتنی هله، نهو نهو که سه به (قاتل) حساب نیو ناکوژیت وه، به لام دهبن خوینی کوژراوه که بداتو که فاره تیش بدات. هره ها له شرعدا ده فهرموئ: جوړیکی تری کوشتن هیه که پئی دهگوتری (شِبْهُ الْعَمَد) وهکو نهو هی کهسیک به بهردیکی بچوک، یان زلله یه که له نینسانیک بدار، به لام به مه بهستی کوشتن لئی نه دابوو، به لکو هر بق ته می کردن یان له ده مه قالیدا لئی دابوو، بیگومان نینسانیش به م شتانه نامری، به لام نهو که سه پئی مرد، نهو نهو کهسهش به (قاتل) ناژمیردری به لام دهبن خوینی کوژراوه که بداتو که فاره تیش بدات.

دهچینه وه سر باسه که مان، نایه ته که ده فهرموئ: کهسیک نیمانداریک به نه نقسه بیکوژی نهو (فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ) سزای نهو بکوژه دوزه خو (خَالِدًا فِيهَا) حالی وایه هه تا هه تابه نییدا ده میتنه وه (وَوَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ) وهخوا پقو خه شمی لئ دهگری (وَلَعَنَهُ) خوی گهره نه فرینو له عنه تی لیده کاو دوری ده خاته وه له پرحمهتو میهره بانیی خوی (وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا) وه سزایه کی گهره ی بق ناماده دهکا.

زانایان ده فهرموون: نه م سزایه (که به نه به دی له جهه نه مدا ده میتنه وه بق کهسیک که کوشتنی موسلمانیک به ناحق، به پره و بزانی، به حالئی بزانی، نهو پئی کافر دهبنو له دین دهچیته دهره وه هیچ په یوه ندی به دینی محمده وه نامیتن.

خوشه ویستان: پیغه مبری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرموئ: (لَزَوَالِ الدُّنْيَا أَهْوَنُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ قَتْلِ رَجُلٍ مُسْلِمٍ) (رواه مسلم)، واته: تیکچوونو له ناوچوونی هه موو دونیا، لای خوی گهره که مترو ناسانتره له کوشتنی کهسیکی موسلمان به ناحق.

جاریکیان پیته مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به ده وری که عبدا ده سووپایه وه،
 فهرمووی: (مَا أَطْيَبَ رِيحَكَ، وَمَا أَطْيَبَ رِيحَكَ) نای چهند شیرین و جوانی و چنده بونت خوشه،
 (مَا أَعْظَمَكَ، وَمَا أَعْظَمَ حُرْمَتَكَ!) نئی که عبی خانه ی خواو بیلبله ی چاری نیمانداران
 چنده به رزو گهره ی و خوی گهره چنده حورمه تی لیگرتووی، (وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ
 لِحُرْمَةِ الْمُؤْمِنِ عِنْدَ اللَّهِ أَعْظَمُ مِنْ حُرْمَتِكَ: مَا لَهُ وَدَمِهِ) نئی که عبی خوشه ویست، نئی نه
 جیگایه ی ملیونه ها نیماندار شهوانه و پوزانه پووت تیده کن و طه وافت ده کن“ له گهل
 نه ودها که تو نه ودهنده به پیزی، به لام سویند به و که سه ی که گیانی محمدی به دهسته، پیزو
 حورمه تی نیماندار لای خوی گهره، زور گهره تره له پیزو حورمه تی تو لای خوا. مالی
 نیماندارو خوینی نیماندار! (رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ)

بهائی نیمانداران، هر که سیك به عه مدی که سیك به بی حه قیک بکوژی نه وه ده بی
 بکوژیته وه به دهستی نزدیکترین که سی کوژاوه که، وه کو خوی په روه ردگار ده فهرموئی:
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَى
 بِالْأُنْثَى..﴾ هه تا له کوژایی نایه ته کانداه فهرموئی: ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي
 الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ يَتَّقُونَ﴾ (البقرة 178 - 179)، واته: نئی نه وانه ی باوه پتان هیتاوه،
 پیویست کراوه له سهرتان توله سهندنه وه بۆ کوژاوه کان. نئی هوشمه نده کان ژیا نستان
 ته نها له توله سهندنه وه دایه، له و که سانه ی خه لکی به ناحق ده کوژن بۆ نه وه ی ته قواو
 له خواترسان بیته پیشه تان و خو له ده سترژی و تاوان به دور بگرن.

بهائی به پیزان: له ناینی پیروزی نیسلامدا سزای نه و که سه ی که که سیك به ناحق
 ده کوژی، نه وه یه له بهرچاوی هه موو خه لکی نه و شوینه، له هه مان نه و جیگایه ی نه و
 که سی یه که می تیدا کوشتووه، به دهستی خوینگری کوژاوه که بکوژیته وه، جا خوی
 گهره ده فهرموئی له توله کردنه وانه داو کوشتنه وه ی بکوژدا ژیا ن هیه، واته نه گهر
 که سیك که سیكی به ناحق کوشت، به لام توله ی لیگرایه وه و کوژایه وه، نه و کاته فیتنه یی و
 خوین پشته که ته واو ده بی و که سوکاری کوژاوه که دلایان قه ناعت ده کاو خه لکی تریش دهرسی
 لی وهرده گری کاتی ده بینئ نه وه ی خه لکی به ناحق بکوژی چون ده کوژیته وه، نه ودهش
 که نیازی کوشتنی خه لکی بووی دهرس وهرده گری ته و به ده کات.

که واته له قیصاص و تۆلەسەندنه وه دا ژیان ههیه، به لām نه گەر که سیك به ناپه واه
که سیکی کوشت و کهس پیتی نه گوت: خراپت کرد، هه ر خیرا صولحی بق کراو پاره ی بق
کۆکرایه وه، نه وه خه لکی تریش فیر ده بی و دهستی ده کۆریته وه و کوشتنی خه لکی به لاه
ناسایی ده بیت، چونکه ده زانی ناکۆریته وه و صولحی بق ده کۆر. که واته ژیان پر ده بی
له مه ترسی و خوین پشتن به سووک سه یرده کۆر و مروف کۆزه کان زیاتر ده ستیان ده چیته
خوین و پۆحی خه لکه وه!

به لئی هه ر که سیك “که سیك بکۆرئ ده بی بکۆریته وه، به لām نه گەر باوک کوپی خۆی
بکۆرئ ناکۆریته وه، به لām نه گەر کوپ باوکی خۆی بکۆرئ ده بی بکۆریته وه، وه هه ر
که سیك که سیك بکۆرئ، نه گەر بکۆر کۆزاوه که میراتگری به کتری بوون وه کو باوک
کوپ، یان له هه ندئ حاله تی میراتگریدا وه کو براو برا، نه وه نه و بکۆر به بیبهش ده بی
له میراتی کۆزاوه که و میراتی لی ناگۆر، هه روه کو له کۆن و نویدا پوویداوه که کوپ باوکی
خۆی کوشتوه، یان برا برای خۆی کوشتوه (به نه یینی) بق نه وه ی زووتر میراتی
کۆزاوه که ی ده سته کوئ، هه ربۆیه بکۆر (قاتل) میرات ناگۆر له کۆزاوه که (مقتول).

خۆشه ویسته کانم: جا مادام کوشتنی ناحق نه وه ند ه مه ترسیداره، با برانین ئینسان
چۆن ده بی به قاتیل، ده بیته مروف کۆر، بق نه وه ی خوانه خواسته پۆژیک له پۆژان تووشی
نه و به لا گه ریه نه بین، به لکو دوعا بکه ین و له خوا بپاریینه وه که خوا بمانپاریزی له و
به لایه، له و موصیبه ته .. یاره بی خواجه بمانپاریزی له هه موو نه و بیرکردنه وه گه ند له و
خراپانه که پۆژیک له پۆژان شه یطان فیلمان لیبا بق کوشتنی موسلمانیک به ناحق.

به لئی، به که م شت که ئینسان پیتی ده بی به (بکۆر) قاتیل، نه وه یه که سیك به ناحق
که سیکی تر بکۆرئ، جا به چه ک بیکۆرئ، یان ژه هری بق له خواردن و ئاو بکا، یان
له شاخیک فرپی بداته خواره وه، مادام به نه نقه ست و عه مدی بی نه وه قاتیل، تووشی نه و
هه په شه و سزا سه خته ده بی که خوا بۆی دیاری کردوه که باسما ن کرد.

به پیزان: لیته دا پپیوسته پوونکردنه وه یه ک بلین، نه ویش نه وه یه: ئیمه ده لئین
کوشتنی به ناحق، وه کو ئایه ته که فه رمووی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ (الأنعام 151)، واته: هه یج که سیش مه کوژن که خوا حه رامی کردوه مه گەر به حق

نه بئټ.. جا ليڙهه دا ڪه خواي گه وڙه ده فهرموئ **﴿إِلَّا بِالْحَقِّ﴾** ٺامارهي به ٻو نه وه ڪه ڪوشٽني ٺينسان“ جاري وا ده بئ ڀه واو دروسته، نه و حاله تانهش ڪه ڀڳه دراوه ٺينسانئڪ“ ڙن بي يان ڀياو، ڪه بڪوڙڙي وه لاناو بيري، ٺم سي حاله ته يه ڪه له صه حيحي بوخاريدا هاتووه ڪه پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم ديارى ڪردووه و فهرموويه تي: (لا يَحِلُّ دَمُ امْرِيءٍ مُسْلِمٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَّا يَأْخُذَ ثَلَاثًا) واته: ڪوشٽن و پشٽني خويٽي موسلمان ڪه شايه تماني هيٺاوه به وهى ڪه هيچ خوابه ڪ نيهي (الله) نه بي، من پيغه مبهري خوام، هه رڪه سي ٺم شايه تمانه بئني ڪوشٽني دروست نيه و حاله نيه مه گه به سي شت نه بي:

يه ڪه م: النَّفْسُ بِالنَّفْسِ: ڪه سيڪ به ناحق ڪه سيڪ بڪوڙي ده بئ بڪوڙي ته وه ڪو پيشتر پوونمان ڪرده وه.

دووهم: وَالثَّيْبُ الزَّانِي: زينا ڪردني ڀياو ڪه ڙني هيٺا بي، يان ٺافرهت ڪه شوي ڪردي، له به نه وهى نه مانه تامي حاله لايان ڪردووه، پاشان تاواني زينا يان نه نجامداوه، ٺم ڙن و ڀياوانه، ٺه گه هاوسه ريان هه بي خيانه تيان له هاوسه ري ڙياني خويان ڪردووه، پاشايش نه و ٺاره ڙيوه به هيڙه يان تيڏا نيه ڪه له ناو ڪوپٽڪ يان ڪچيڪڏا هه يه، ٻويه پٽويسته له ناو بيري و به رده باران بڪرين تا مردن.

سي يه م: التَّارِكُ لِدِينِهِ الْمُفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ: ڪه سيڪ دواي نه وهى موسلمان وه له حه قيقه تي ٺيسلام تيگه يشتووه ڪه چي پاشگه ز ده بئ ته وه له ديني ٺيسلام و خوي ڪافر ده ڪات، نه وهش ده بئ بڪوڙي. به لام نه و ڪه سانهى ڪه گاورو جووله ڪن، يان هر ديني ڪي تريان هه يه و موسلمان نه بون له سر ديني خويان به رده وامن و له ڙير سايهى حڪومه تي ٺيسلاميدان و پٽيان ده گوتري (نه هلي ذيمه)، نه وانهش خوينيان پاريزراوه و نابي بڪوڙڙين، پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم له و بارهيه وه فهرموويه تي: (مَنْ قَتَلَ مُعَاهِدًا لَمْ يَرَحْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ، وَإِنَّ رِيحَهَا يُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ عَامًا). واته: هه رڪه سيڪ نه هلي پهيمانئڪ بي (ڪه ديني ڪي تري غهيري ٺيسلامي هه يه و زهره ري ٻو موسلمانان نيه و موسلمانان پهيمانان داوه تي ڪه بيپارڙين) هه رڪه سيڪ يه ڪيڪ له و نه هلي پهيمانانه بڪوڙي، نه وه ٻوني به هه شت ناکات، له گه ل نه وهه ڪه به هه شت چل سال ٻوني ده پروا !!

به لَام كه سيك خواي گه وره لوطفي له گه لدا كردو ئيسلامي قبول كردو ليى شاره زابوو پاشان پاشگهز بڼوه (مُرْتَد) بوو، وه ده ستي كرد به پرځنه گرتن له ئيسلام و موسلمانانو هه ولى نه وهى ده دا كه ئيسلام ناشيرين بكا، نه وه نه گه رته وهى نه كردو نه گه راپه وه ده بى له سزاي نه و خيانه ته گه وره به بكوژي، وه كو پيځه مبهري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له و باره به وه ده فرموي: (مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَاقْتُلُوهُ) (رواهُ البخاري).

چوارهم: وه حاله تي چواره ميس هه به كه له شه رعدا باسكراوه و پيځه دراوه به كوشتني كه سيك كه دپته سهرتو ده به وي به ناحه ق و نارپه وا مالت لي داگير بكا، يان ده سترديزي بكانه سهر شه ره فو نامووست، يان به ناحه ق ده به وي بتيكوژي نه وه تو پتيويسته ناگاداري بكيه وه كه واز بيئي و برپوا، وه له بهري برپوي توژي ليى دوور بكيه وه وه هه پرده شى ليبيكي، وه نه و شويانه ي بريندار بكي كه پي نامري وه كو قاچ و ده ستي، به لكو بگه رپته وه وازت ليبيئي، به لَام نه و هر سووريو له سهر ده سترديزي و نارپه وايي خوي نه گه ر تو نه و نه كوشتايه نه و تو ده كوشت نه وه دروسته له ناوي بهري و بيكوژي، وه حه قى ديفاع له خوكردنت هه به.

جگه له م چوار حاله ته، به هپچ شيوه به كي تر دروست نيه هپچ كه سيك خويى كه سيكي تر برپيژي، وه هر كه سيك جگه له م حاله تانه كه سيكي تر بكوژي نه وا به بكوژي (قاتل) حيساب ده كړي.

خوشه ويستان: به كيكي تر له و كه سانه ي كه به (قاتل) بكوژ ده ژميردري و بهر هه پرده شى توندى پيځه مبهري خوا ده كه ون، نه و كه سه به كه دواي نه وهى كه سيكي نزيكي له لايه ن كه سيكه وه ده كوژي دواي نه وهى ده سه لاتي ته واوي هه به بق كوشتنه وهى به لَام نايكوژي ته وه، به لكو صولحي له گه لدا ده كات و پار هيه كي زوري لي وه رده گري، نه م بكوژه له خوي نه مين ده بيته وه، پاشان خاوه ني كوژاوه كه فرسته ي لي ديني و ده يكوژي و صولحه كه هه لده وه شيته وه، يان وه كو نه وهى لايه نيك، عه شه رتيك، كه سيكي ده سه لاتدار كه سيك په ناي بق ده بات، نه و يش نه مينى ده كاته وه به ليني ده داتي كه پاريزگاري ليبيكات، به لَام دواي خوي ده يكوژي، نه وه بهر نه م هه پرده شه سه خته ده كه وي كه پيځه مبهري خاوه ن به لين (هزاران سه لات و سه لامى خواي ليبيت)

فهرموویه تی: (مَنْ أَمَّنَ رَجُلًا عَلَى دَمِهِ فَقَتَلَهُ، فَأَنَا بَرِيءٌ مِنَ الْقَاتِلِ، وَإِنْ كَانَ الْمَقْتُولُ كَافِرًا) (رواه البخاري)، واته: هرکه سیت که سیتی تر نه مین بکاته وه که خوینی پاریزراوه و لایه نهمه وه ناکوژی و گیانی ده پاریزی، پاشان فرسه تی لی هیناو کوشتی، نه وه من که پیغه مبهری خوام له و بکوژه بی بهریم و به نومه تی خومی نازانم، هرچه نده نه وه ی که کوژراوه کافریش بی !!

الله اکبر له پاکیی نه م دینه، له حورمه تی نه م دینه بۆ ئینسان! نه مه یه مافی مرؤف که سیت که موسلمان و نه هلی ئیمان، به لام به فیل و خیانت کافریت که کوژی، پیغه مبهری خوا ده فهرموئی من له و بکوژه موسلمان بهریم و نومه تی من نیه !!

ئیمانداران: یه کیکی تر له و هویانه ی که ئینسان پیتی ده بی به بکوژ (قاتل) نه وه یه که سیت بۆ خۆی "خۆی بکوژی. با هه موومان گوئی له م فهرموودانه ی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بگرین که باسی سزای نه و که سانه مان بۆ ده کات که له دونیادا بۆ خویان خویان کوشتوه .. ئیمامی بوخاری و موسلیم (پهحمه تی خویان لیبتت) له صه حاجی خوشه ویست نه بی هوپه یه وه (په زای خوی لیبتت) ده گێر نه وه که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: (مَنْ تَرَدَّى مِنْ جَبَلٍ فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ يَتَرَدَّى فِيهَا خَالِدًا مُخْلَدًا فِيهَا أَبَدًا)، واته: هرکه سیت که شاخیکه وه یان له سه ر به رزاییه که وه خۆی بخاته خواره وه و خۆی بکوژی، نه وه له پوژی قیامه تدا هه میشه و بهرده وام له و شاخه وه و له و به رزاییه وه، خۆی هه لده داته ناو ناگری دۆزه خه وه و هه تاهه تایه نه وه کارو پیشه و سزایه تی و به ئیجگاری له جه مه نه مدا ده مینیتته وه !! (وَمَنْ تَحَسَّى سُمًّا فَقَتَلَ نَفْسَهُ، فَسُمُّهُ فِي يَدِهِ يَتَحَسَّاهُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخْلَدًا فِيهَا أَبَدًا)، واته: هرکه سیت که زهر بخواته وه و به زهر خۆی بکوژی، نه وه له ناو ناگری دۆزه خدا زهره که ی هه روا له ناو ده ستیدایه و بهرده وام ده بخواته وه و هه تاهه تایه به ئیجگاری له ناگری دۆزه خدا ده بی و هه میشه ش نه مه حالو کارو پیشه و سزای ده بی !! (وَمَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِحَدِيدٍ فَقَدِيدَتُهُ فِي يَدِهِ يَتَوَجَّأُ بِهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخْلَدًا فِيهَا أَبَدًا)، واته: وه هر که سیت که به پارچه ناسنیک خۆی بکوژی (وه که نه وه ی به فیشه ک یان به هر ناسنیک تر) نه وه له ناگری دۆزه خیشدا نه و پارچه ناسنه به ده ستیه وه ده گری و خیرا خیرا ده یکا به ورگی خۆیدا، ئیتر هه تاهه تایه له ناگری

دۆزه خدا دەمىننېتەوہو ئوہ حالېتې!

لەفەرموودەيەكى تردا كەبوخارىو موسليم پىوايەتيان كىردوہ، پىتغەمبەرى خوا
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ باسى كەسىكەما بۆ دەگىرېتەوہ كە لەئومەتەكانى پىشودا بوہ
لەشەرېكدا بىرىندار دەبى، ئازارى بىرىنە كە زۆرى بۆ دىنې، بۆيە چەقۇيەك دىنېو دەمارىكى
قۆلى خۆى دەبى، تاوہكو ئوہەندەى خوين لىدېت دەمرى، پىتغەمبەرى خوا صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرموى: خۆى گەرە دەربارەى ئو كەسە كەئاوا خۆى كوشت، فەرموى:
(بَدَرْنِي عَبْدِي بِنَفْسِهِ، فَحَرَّمْتُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ)، واتە: عەبدەكەم پەلەى كىردو ئارامى نەگرت تا
بەمردنى خۆى بمرى بەلكو خۆى كوشت، منىش بەهەشتم لى حەرام كىرد!

لەفەرموودەيەكى تردا كەئىن حەبّان لەصەحىحەكەيدا هېتاويەتى، جابىرى كۆپى
سومرە (پەزاي خۆى لىبىت) بۆمان دەگىرېتەوہ كەجارىكيان كابرايەك بىرىندار دەبى،
لەتاوى ئازارى بىرىنەكەى تىرىك لەتىردانەكەى خۆى دەردىنېو لەبىرىنەكەوہى وەرەدا
هەتا تووشى خوين بەربوون دەبىو دەمرى. ئەم كابرايەيان هېتا بۆ ئوہى حەزەت صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نوپۇزى مردووى لەسەر بكات، بەلام پىتغەمبەرى خوا كەزانى بەدەستى خۆى
خۆى كوشتوہ، نوپۇزى مردووى لەسەر نەكىرد.

بەئى خۆشەويستان: ھەركەسىك لەدونيادا بەھەر شىك خۆى بكۆزى ئوہ لەقىامەتدا
بەردەوام بەو شتە لەجەھەنەمدا سزا دەدرى، جا ئەگەر ئو خۆكوشتنەى بەھەلل بزانى
ئوہ پىي كافر دەبىو ھەتاھەتايە لەجەھەنەمدا دەمىننېتەوہ، بەلام ئەگەر ئو كەسەى
خۆى كوشتوہ “خۆى بەتاوانبار بزانى ئوہ ماناى فەرموودەكان وايە كەماوہەكى زۆر
لەجەھەنەمدا دەمىننېتەوہ پاشان بەپەحمى خوا پزگارى دەبى.

بەئى خۆكوشتن ئاوايو ئەنجام بەرھەمەكەى كە بەداخوہ ئەم دياردەى خۆكوشتنە
بەتاييەتى لەپىنگاى خۆسووتاندەوہ لەوولاتى ئىمەدا زۆرە، بەتاييەت لەناو ئافرەتاندا.
لەوولاتانى ئەوروپى دياردەى خۆكوشتن لەناو پياواندا ھەيە، لەپۆژئاوا كاتىك كەسىك
لەژيانى خۆى بىزار دەبى، دەچى لەسەر پردىكى بەرزەوہ يان لەسەر خانوويەكى چەند
قاتەوہ خۆى فرى دەداتە خواریوہو خۆى دەكۆزى لەبەر ئوہى باوہپى بەدواى مردن
نەيە. بەلام خۆ ئىنسانى موسلمان باوہپى بەدواى مردن ھەيە، باوہپى بەبەھەشتو

جەھەنەم ھەيە، باوەڕى بەلپرسىنەوھى پۇژى قىامت ھەيە، كەچى خۆى دەكوژى، بەپاستى جىنگاى داخە، ئىنسان بەدەستى خۆى مالى دونياو قىامتى خۆى ويران بكا!!
 وەلىرەدا پىويستە ئەوھش بلىم: ھەموو ئەو كەسانەى كەسەبەن لەخۆسوتاندنى ئافرەتەك، ئەو كەسانەش لەتاوانى ئەو خۆكوشتنەدا بەشدار دەبن، بۆ نمونە: كچىك بەمىندالى لەسەر بېشكە مارەبپاوە لەكوپەك، پاشان كەگەرە دەبن، ئەم كچە بەھىچ شىوھەك پازى نابى ژيانى ھاوسەرى لەگەل ئەو كوپەدا بەسەر بەرى كەخۆى لەھەلبژاردنىدا رەئى نەبوو، كاتىكىش دەزانى ھەر بەزۆر دەيدەن بەو كوپە، پەنا دەبات بۆ لەناوبردنى خۆى و خۆى دەسووتىنى، ئەو ھەموو ئەو كەسانە شەرىكن لەتاوانى ئەو خۆسوتاندنەدا، وەكو ئەو مامۇستا ئاينىيەى كەكاتى خۆى ئەو كچەى بەزۆر مارەكردووە لەكوپەكى بچوك، كەكچو كوپەكە لەسەر بېشكە بوون، كەدەبوايە ئەو مامۇستايە مارەى نەكردايەو ئامۇژگارى باشى بکردنايەو پاشەپۇژى خراپى مارەكردنى كچى بچوكى بۆ بوون بکردنايەو، دەى مادام واى نەكردووەو مارەىكردووە، دەبىتە يەكەك لەو كەسانەى كەسەبەبى خۆسوتاندنى ئەو كچەيەو بەمەش دەبىتە شەرىكى تاوانەكەى. ھەرەھا باوكى ئافرەتەكە يان براى ئافرەتەكە كە بەزۆر كچى خۆيان لەپىناوى ژن بەژنەدا دەدەن بەپىاويەك كەھاوتەمەنى ئەو كچەى ئەوان نى، يان كچەكەيان ئامادە نىە شووى پى بكات بەلام بەزەبرى لوولەى تەنگو نووكى خەنجەر ناچارى دەكەن و پاشان ئافرەتەكە ناتوانى لەگەل ئەم پىاوەدا ژيان بەرىتە سەر پەنا دەبات بۆ خۆسوتاندن، يان زەھرخواردن و خۆى دەكوژى، ئەو ئەو باوك و برايش دەبنە شەرىكى تاوانەكە، ھەرەھا شاھىدەكانى مەجلىسى ژن مارەكردن و مامۇستاي ئاينى دەبى زۆر ئاگادارىن، كەبزانن ئەو كچو كوپە ھەردووكيان زۆر يەكتريان بەدلەو ھىچ ناپەزايىيەكيان نى، ئەوجا ئامادەى مارەبپنەكە بىن. وەھەندى جارىش ئەو ئافرەتە لارى لەمىزدو مالى خۆى نىە بەلام لەلايەن ئەو كەسانەى كەلەگەلىاندا دەژى وەكو خەسو و براژن و ئەمانەو سووكايەتتى پىدەكەرى ژيانى لى تال دەكەرى ئافرەتەكە پەنا دەباتە بەر خۆكوشتن ئەوانەش لەو تاوانەدا بەشدار دەبن. جا ئىمانداران: با ووربا بىن، ھۆشيار بىن نە خۆمان بكوژىن، نە بىين بەسەبەبى خۆكوشتنى كەسانىترىش.

خۆشه‌ويستان: گوی بۆ ئەم فرمودەیه بگرن که ئیمامی موسلیم (پەحمەتی خوای لیبیت) لە جابیره‌وه (پەزای خوای لیبیت) بۆمان دەگێڕتە‌وه‌و دەفرموی: پیاویکی بە‌ناویانگو ناودارو زمان پەوان کە‌ناوی (طوفەیلی کۆپی عەمری دەوسی) بوو، هاتە خزمەت پێغەمبەری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم عەرزى کرد: ئەى پێغەمبەری خوا ئە‌گەر لوطف بکەى و پەزنامەندى بفرموى خۆت و یارانت لە‌زۆلم و ستمى خزمە نادان و نە‌فامە‌کانت پزگار بکەیت و مە‌ککە بە‌جێ بێت و کۆچ بکەى بۆ وولاتى ئیمە، ئە‌وا بۆت دە‌بین بە‌قە‌لاى پۆ‌لایین و شوورای ئاسنین و هە‌موومان خۆمان بە‌قوریانى خۆت و دینە‌کە‌ت دە‌کە‌ین. بە‌لام پێغەمبەری خوا قبوولى نە‌کرد کە‌کۆچ بکا بۆ ئە‌وى، چونکە خوای گەرە ئە‌و سەر‌بە‌رزى و شانازى و دە‌ستى خێر لێ‌تانه‌ى هە‌لگرتبوو بۆ یاریدە‌دەرە‌کانى مە‌دینە و کردى بە‌خە‌لاتى ئە‌وان. جا کاتى پێغەمبەری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم کۆچى کرد بۆ مە‌دینەى مە‌نە‌وەرە، طوفەیل و پیاویک لە‌هۆ‌زە‌کە‌ى، هە‌ردووکیان نیشتمان و وولاتى خۆیان بە‌جێ‌هێشت و کۆچیان کرد بۆ خزمەتى پێغەمبەری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم بۆ شارى مە‌دینەى پێ‌رۆز، وە‌لە‌وى پیاو‌هە‌کە‌ نە‌خۆش کە‌وت و ئۆ‌قرە‌ى لى براو لە‌تاوى ئازارى لە‌شى “ بە‌دە‌مە تیریکی پانکۆ‌لە جە‌مسە‌رى پە‌نجە‌کانى دە‌ستى خۆى ب‌پێیه‌وه! ئێ‌تر هە‌ردوو دە‌ستى بریندار بوون و خۆ‌نیان بە‌ربوو، وە‌خۆ‌یتە‌کیان نە‌وه‌ستایه‌وه هە‌تا مرد. پاش ماوه‌یه‌ک طوفەیل ئە‌م خزمە‌ مردو‌ه‌ى خۆى لە‌خە‌ودا دە‌بینى، تە‌ماشای دە‌کا شێ‌وه‌ى دە‌م‌و‌چاوى زۆ‌ر جوانە‌ و پووى وە‌کو مانگی چار‌دە‌ دە‌درە‌وشیتە‌وه، بە‌لام هە‌ردوو دە‌ستى خۆى داپۆ‌شیوه وە‌کو ئە‌وه‌ى کە‌ناشیرین بن و نە‌یه‌وى کە‌س چاوى پێ‌یان بکە‌وى. طوفەیل لە‌خە‌وه‌کە‌یدا بە‌خزمە‌کە‌ى دە‌لى: فلان کە‌س خۆ دە‌زانم تۆ مردووى دۇنیات بە‌جێ‌هێشتووه، باشە پێ‌م بلى خوای گەرە چۆن بوو لە‌گە‌لتدا؟! کابراش دە‌لى: بە‌بەرکە‌تى کۆچ کردنم بۆ خزمەتى پێغەمبەری خوا، کە‌ لە‌خۆشه‌ويستى ئە‌و زاتە، مال‌و‌حالو نیشتمان و قە‌ومم بە‌جێ‌هێشت، لە‌پاداشتى ئە‌وه‌دا خوای گەرە لێ‌م خۆش بوو. طوفەیل دە‌لى: ئە‌ى باشە دە‌بینم هە‌ردوو دە‌ستى خۆت داپۆ‌شیوه، ئە‌وه‌ بۆ‌چى دە‌ریان ناخە‌ى؟! ئە‌وىش لە‌و‌لامدا دە‌لى: ئە‌ى طوفەیل خۆت ئا‌گادارى کە‌وه‌ختى ئازار زۆ‌رى بۆ هێ‌ت‌ام لە‌تاوى لە‌شم بە‌و دە‌مە تیرە سە‌رى پە‌نجە‌کانى خۆم بریندار کرد، هە‌رچە‌ندە‌ من

بۆيەم وا نەکرد كەپپى بىرم، بەلام ئەو ەبوو تووشى خوين بەربون بووم مردم، جا ەلاين خواو ەپىم گوترا: بەھۆى خۆشەويستىت بۆ پىغەمبەرى خواو كۆچ كردنت بۆ خزمەتى“ لەھەموو ەلەو گوناھىكت خۆش بووم، بەلام ئەو ەى كە بەدەستى خۆت خراپت كردوو ەلەشى خۆت كەدەستەكانى خۆتن ئىمە چاكى ناكەينەو ەبۆت!! بەلئى بۆ بەيانى طوفەيل دىتە خزمەت پىغەمبەرى خواو خەو ەكەى بۆ دەگىرپتەو ە، ەزەرت صلى الله عليه وسلم دەفەرموى: ئەم خەو ە پاستەو پاشان فەرموى: (اللَّهُمَّ وَلِيْدِيْهِ فَاغْفِرْ) ئەى خۆاى گەورەمان، لەدەستەكانىشى خۆش ببە، ئەوانىشى بۆ جوان بكە..

ئىمانداران: بەپاستى خۆكۆشتن ئەو ەندە تاوانىكى گەورە ە كەخۆاى گەورە نۆرەى گوناو و تاوان سزاكەى ەلدەگرئى بۆ قىامەت، بەلام تاوانى كۆشتنى بەناحق، خۆاى گەورە ە ەلەدونىادا تۆلە لەبكۆژ دەكاتەو ە ە ەر كەسىك كەسىكى بەناحق كۆشتنى، با دەستى كەسوكارى كۆژراو ەكەشى پئى نەگا بەھۆى دەسەلاتدارى ەو، يان بەھۆى بئىكەسى كۆژراو ەكەو ە، يان بەھۆى شاراو ەبى تاوانەكەو ە كەكەس پئى نەزانىو ە دادگای سەر زەوى لئى ناگادار نابئى، ئەوا بىگومان پۆژىك ە ەر دئى كەبكۆژ بەسزای خۆى بگاتو كەسىكى تىرىش خوينى ئەو برپژئى، چاوكپان بەژيانى خۆمان و خەلكىدا لەكۆن و نویدا ئەم پاستىيانە دەسەلمىنن و ەندىكىان دەماودەم دەگىرپدپنەو ە ەندىكىان لەدووتوى پەراوئىكدا تۆماركراون و ەندىكىشى بىردەچنەو ە. لىوا پوكن (محمّد شىت خُطّاب) لەپەراو ەكەيدا (عَدَالَةُ السَّمَاء) چەند نمونە ەكى بۆ تۆمار كردووين و مامۆستا (راشد) یش لە (صِنَاعَةُ الْحَيَاة) دا چەند نمونە ەك باس دەكات و دەلئت:

پووداوى ەكەم: پىاوئىك ەكئىك دەكوژئى و فپئى دەداتە چالئىكەو ە، پاش ماو ە ەكى نۆر ەكئىك پەيدا دەبئت و لەكپشە ەكەو ە دە ەوئى ئەم پىاوكوژە بكۆژئى، ناچار پىاوكوژەكە پادەكات و نازانئى لەكویدا خۆى بشارپتەو ە، سەرەنجام دەچپتە ئەو شوپنەى كەخۆى پىاو ەكەى تیدا كۆشتبوو، دوژمنەكەى ەات و لەویدا نۆزى ەو لە ەمان شوپندا كۆشتى ەو (الْجَزَاءُ مِنْ جِنْسِ الْعَمَلِ).

پووداوى دوو ەم: كاتئىك سوپاى عوسمانى لەبەغدا كشانەو ە، سەربازئىكى تورك پەرتەوازە بووبوو، لەدەرگای مزگەوتى (ئەبى ەنەفە) وەستابوو، بئىكەسو بئدەر،

نهگهټې هاتو شته کانی برد، پاشان بږی گه پایه وهو به ناهه قو ناپه وا له بهرده رگای
 مزگه وته که دا کوشتی، پاش بیست سال نهو پیاوکوژه نهگه ته شه پری بوو له گه ل
 زه لامیکدا، کابرای تر چه قویه کی لیدا له تاو برینه که ی شپړزه بوو، پریکړد سه دان مه تر تا
 گه یشته ناو ده رگای مزگه وتی (نه بی حه نیفه) و له ویدا به ده مدا که وتو مرد، له هه مان
 شویندا که پیاوه بیکه سه که ی تیدا کوشت..

به لې دهستی په روه ردگار ده گاته هه موو بکوژیک و هه موو که سیک به سزای خوی
 ده گات، تاوانی کوشتنیش نه وه نده تاوانیکي گه وره یه به ووتاریک ته واو نابې، إنشاء الله
 له ووتاری داهاتوودا زیاتر باسی تاوانی کوشتن وهه لویستی نیسلام سه باره ت به کوشتن
 پوون ده که ی نه وه..

له خوای گه وره ده پارېمه وه هه موو لایه کمان له و تاوانه گه وره یه بپاریزی، به نیمانه وه
 دونه به جې بهیلین وهه رگیز ده ستمان نه بی له پشتنی خوینی هیچ که سیکدا..

اللَّهُمَّ آمین

ووتاری ژماره بیست و شه ش تاوانی کوشتن

به شی دووهم

قال الله سبحانه وتعالى :

﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ
وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾

(النساء 93)

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم :

(قَتْلُ الْمُؤْمِنِ أَكْثَمُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ زَوَالِ الدُّنْيَا)

(رواه النسائي، وصححه الألباني)

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين
إلى يوم الدين..

نيمانداران و خواناسان: سهلام و پهحمه تی خوا له نيمه و هموو نيمانداران بڼي،
له ووتاری رابردودا“ له خزمهت قورناني پيروزدا گه شستينه وه صيه تی پيڼجه می خوی
په روه ردگار بڼو عبدو بنده کانی که ده فهرموئ: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا
بِالْحَقِّ﴾، له ووتاری رابردودا باسی تاوانی کوشتنی ناحه قمان کرد، بڼو ته واوکړدنې نه و
باسه ده ليم وبالله التوفيق:

یه کيک له و گوناوه گه ورانه ی که نینسانی موسلمان پڼی ده چيته جهه نه م، پڼی
سه رگه ردانی دنیاو خه جاله تی مه حکمه می خوا ده بڼي، نه گه ر به حاله لای بزانی هه تاهه تايه
مه حرووم ده بڼي له به هشت، نه گه ر خویشی به تاوانبارو گوناهار بزانی نه وه هه تا نه و
کاته ی خوا به لوطفی خوی ده بیه خشی له جهه نه مده ده ميڼي ته وه، بریتيیه له گوناوه و
تاوانی کوشتنی ناحه ق.

خوشه ويستان: زورن نه و که سانه ی که سود له نويزو پوزوو و صه ده قه و زه کاتيان
وه رناگرن، سود له عبادته کانيان وه رناگرن، نه و هموو عبادته تی دنیا، نه و هموو
ماندوبوونه ی شه وو پوزو، به لام له نه نجامی کومه لیک گوناها که له دنیا دا کردوونی،
له پوزوی قیامه تدا“ له کاتی کیشانی کرده وه کانداه دست به تال ده بڼو موفليس ده بڼي،
هه روه کو له صه حی می موسلي مده هاتوه که حزه ته تی نه بو هوړه پړه (په زای
خوی ليبيت) ده فهرموئ:

پوزيکيان هموو صه حابه کان له خزمهت پيڼجه مبري خوادا دانیشتبووين، هموو
به نه وپه پری نه ده به وه، به نه وپه پری خوشه ويستییه وه ته ماشای پيڼجه مبري خوامان ده کرد،
بڼو نه وه ی که وه ريکی به نرخ له و دهمه موباره کو پيروزه ی، له و زمانه شیرينه ی بيته
ده ره وه و نيمه ش به دل باوه شی بڼو بکينه وه و له به ر تیشکو پووناکیی نه و گه وه ره دا
پيگای ژيانمان پووناک بيته وه و نه م فهرمووده به نرخه ش به نه مانه ته وه هه لېگريو
بيگه يه نين به نه وه کانی داهاتوومان. به لئ نه بو هوړه پړه ده فهرموئ: پيڼجه مبري خوا
به صه حابه کانی فهرموو: (اَتَدْرُونَ مِنَ الْمُفْلِسِ؟!) نایا ده زانن مایه پوچ و دست به تالو

په جال کې به؟! صهحابه کان فهرمويان: ئه پيغه مبهري خوا، ئه وهى ئيمه تتي
 گه يشتين ئه وهى، ئينسانى موفليس و پوت و په جال کې سيکه له ناو ئيمه دا که نه ديرهمى
 هه بئ، نه پارهى هه بئ، نه که لوپه ليکى واشى هه بئ که بيفروشى و پيويستيه کانى خوى پي
 بکړئ، واته: هم گيرفان و قاسهى به تال بئ، هم مال و متبه خيشى هيجى تيدا نه بئ، به و
 که سه ده گوتري موفليس و بيچاره و داماوو ده ست به تال! پيغه مبهري خو شه ويستان
 صلى الله عليه وسلم فهرموي: ئه صهحابه خو شه ويسته کان، ئه هه موو ئومه تم بزائن
 که موفليس و ده ست به تال پاسته قينه ئه و که سه يه له ئومه تى مندا که: (يأتي يوم القيامة
 بصلاة وصيام وزكاة) موفليسي ئومه تم ئه و که سه يه که پوژى قيامت دئ، دلئ خو شه
 به وهى که له دونيادا نوژنى کردووه و پوژووى گرتووه و زه کاتى داوه و خيروخيراتى
 زوى کردووه، به ئوميدى ئه وهى ئه م کرده وه چاكانه، ئه عيبادهت و خيروخيراتانهى
 ته رازووى چا کهى قورس بکه ن و له عه زابى جه هه نه م بيپارزين، به لام که ته ماشا ده کات وا
 له ولاوه له سه ر ته رازووى خراپه کانيشى ئه م هه موو گونا و تاوانهى ئه نجام داوه به رامبه ر
 به عه بده کانى خوا له دونيادا، له مزگه وت خواپه رستى کردووه، به لام له دهره وهى مزگه وت
 به م شيويه په فتارو هه لسوکه وتى له گه ل خه لکيدا کردووه: (قد شتم هذا)، تووشى
 هه رکه س بووه، به حه ق و به ناحه ق جوينى پيداوه، له جياتى زهرده خه نه بيه خشيته وه،
 زمانى بوته دړک و نازارى دلئ ژن و مال و مندال و دراوسئ و هاوپرئ و هاوپيشه و شه ريك و
 ناسياوى خوى پي داوه، له جياتى که ليمه طيبه، که ليمهى خه بيته ي گوتووه و
 بلا و کردو ته وه..

(وقذف هذا) بوختانى بؤ خه لکى کردووه، به کچ و به کوپ، به ژن و به پياو، به بئ هيج
 به لگه يه کى ناشکراو په وای شه رعى، گوتوويه تى: فلان پياو، يان فلان ژن داوین پيسه،
 بئ په وشته! (وأكل مال هذا) مالى ئه مى خواردووه و مالى ئه وى به ناحه ق خواردووه،
 فه رقى خه لال و حه رامى نه کردووه! (وسفك دم هذا) خوينى ئه مى پشتووه و، فلان که سى
 کوشتووه له دونيادا و له کاتى ده سه لاتدا به ناحه ق خه لکى کوشتووه و له دونيادا تو له ي لئ
 نه کراوه ته وه، (وضرب هذا) له مى داوه و له وى داوه و کوته ک به ده ست و قامچى به ده ست بووه و
 له سه ر ليدانى قامچى و شه ق و زله ليدان له خه لکى بيتاوان نانئ، پوژانه ئى په يدا کردووه!!

بهائى ئيمانداران: پيغهمبرى خوا صلى الله عليه وسلم فرموى: ئەم كەسە لە پۆزى قىامتدا دەهينريته خزمەت مەحكەمەى عەلى خواى پەرەردگار، ئا لەو كاتەدا كە مثقالە زەرەپەك لە چاكە و خراپە بزر نابى و هەمووى نیشان دەدریتەوه، لەجىاتى هەموو ئەو جوین و قسە ناشیرین و بوختان و مال خواردن و داگیرکردن و خوین پرشتن و لیدانەى كە بەرامبەر خەلكى كردوویەتى، چاكەكانى هەلەدەگیرین و دەدرین بەو كەسانەى كە ئەم " ئەو زولمە گەورانەى لیکردون، چونكە لەو پۆژەدا پارەو مالى دونیا نیه بدرى بە خەلكى كە تۆ لە دونیادا زولمت لیکردون، بۆیە چاكەكان بۆ ئەو كەسە دەپوا: (فَإِنْ فَنَيْتَ حَسَنَاتِهِ قَبْلَ أَنْ يُقْضَىٰ مَا عَلَيْهِ، أَخَذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ) جا ئەگەر چاكەكانى تەواو بوون پيش ئەوهى حەقى خەلكى لەسەر لاچى ئەوا خراپەكانى ئەو خەلكانەى كە ئەم خراپەى بەرامبەر كردون، لەسەر ئەوان لادەچى و دیتە سەر خراپەكانى ئەم بكۆژو زمان پیسە و حەرام خۆرە. بەم شیوەیە بەگوناهى خۆى و ئەو خەلكانەشەوه قوچى دەدریتە دۆزەخەوه!

خوا بەپەرەحمى خۆى لەو جۆرە كەسانەمان حیساب نەكات كە پيغهمبرەكەى فرموى، موفلیسى پۆزى قىامت ئەو كەسانەن.

بهائى خۆشەويستان: لە فرمودەى كە ئىمامى بوخارى (پەرەمەتى خواى لیبیت) رىوايەتى كردووه لە ئبن عباسەوه (پەرەزای خواى لیبیت) دەفرموى: پيغهمبرى خوا صلى الله عليه وسلم فرموى: (أَبْغَضُ النَّاسِ إِلَى اللَّهِ ثَلَاثَةٌ) خواى گەورە لە هەموو كەسى زیاتر پقى لەم سى كەسەى:

یەكەم: (مُلْحِدٌ فِي الْحَرَمِ) زەندىقى ناو حەرەمى مەككە، كەسى لە حەرەمى مەككەدا بۆى، لەو شوینە ئەمینەدا، لەو شوینەدا كە پیرۆزترین خاكى خواى و قىبلەى موسلمانانى تێداى، كە چى لەجىاتى چاكە و خواناسى، زەندىقیەت و كوفرو ئیلحاد بكاو بۆلوكاتەوه، ئەو كەسە خواى گەورە زۆر پقى لیبەتى، چونكە خەلكى ئەگەر لە شوینىكى تری ئەم سەر زەویەوه گوناھ و تاوان بكەن " كەچوونە حەرەمى مەككە دلایان بەرەو چاكە دەگۆچى، كەچى ئەم كەسە بەپێچەوانەوه، لەویشدا هەر خراپە و تاوان بكات ئەوه بەراستى خوا زۆر پقى لیبەتى.

دووه: دووه م کهس لهو کهسانه ی که خوا زږد رقی لیانته: (وَمُبْتَغٍ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ) نهو کهسه ی دواى نهو ه ی موسلمان بووه و ناینی نیسلامی وه رگرتووه که چی به پتی په وشت و یاسای سرده م ی نه زانی و نه فامی پتش نیسلام په فتار بکاو هلویتست بنویتی.

سینه م: (وَمُطْلَبُ دَمِ امْرِئٍ بِغَيْرِ حَقِّ لِيُهِرِقَ دَمَهُ) نهو کهسه ی له ه و لد ابی و له بوسه و که میندا بی بۆ نهو ه ی فرست بیئی و خوینی که سیک به ناحق بریژی.

جا نازیزان: ته ماشای فرموده که بکن، ده فرموی: (دَمِ امْرِئٍ) خوینی که سیک، نه یفرموو خوینی نیمانداریک، که واته هر که سیک با موسلمانیش نه بی، مادام حقیکی شرعیت له سهری نه، که سی لى نه کوشتووی، نه هاتووه مالت داگیر بکا، نیر بۆت نه یه بیکوژی و خوینی بریژی!

نیمانداران: تاوانی کوشتن نه و نه ده گوره یه، نه گره به چنه د که سیک که سیک بی تاوان بکوژن نه و ده بی ه موویان بکوژینه وه، ه روه کو له زه مانى خه لافه تی نیما می عومه ری کوږی خه طابدا (په زای خواى لیبتت) بریاری دا که حهوت کهس یان پتیج کهس له خه لکی صه نعاء بکوژینه وه له به رنه وه ی به ه موویان یه ک که سیان به ناحق کوشتبوو! ه روه ها ئبن عه باس صه حابی فقهی سرده م ی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم فرموی: نه گره کومه له که سیک به ه موویان یه ک کهس به ناحق بکوژن، ده بی ه موویان بکوژینه وه، با سه د که سیش بن!

که واته: نه گره به سه د کهس په لاماری که سیکیان داو به ه موویان لیاندا تاوه کو مرد، به ناحق قیش کوشتیان، نه وه ده بی هر سه د که سه که له توله ی نه م نیسانه بیتاوانه دا بکوژینه وه!

ه روه ها له قیامه تیشدا، ه موو نه وانه ی له کوشتنی که سیکدا به شداد ده بن نه گره له دنیا دا توله یان لى نه سه نرینه وه خواى گوره ه موویان ده خاته جه نه مه وه، ه روه کو پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ده فرموی: (لَوْ أَنَّ أَهْلَ السَّمَاءِ وَأَهْلَ الْأَرْضِ اشْتَرَكُوا فِي دَمِ مُؤْمِنٍ لَأَكْبَهُمُ اللَّهُ فِي النَّارِ) (رواه الترمذی)، واته: نه گره خه لکی ناسمان و خه لکی سر زه وی به هاو به شی خوینی نیمانداریک به نار په وا بریژن، خوا ه موویان له سر نه و کوشتنه نار په وایه

له ټاگري دوزخه خدا سهره نگرئ دهكا.

به پريزان: خالتيكي تر كه پيوسته نيمانداران لي لي ټاگادارين نه وه يه: كه نه گهر بيتو
ټينسان به شداريئ له برياردان بؤ كوشتني كه سيك, نه وه نه و كه سه ش به بكوژ (قاتل)
حيساب ده كړئ, هه روه كو نه وه ي كه زورجار له ناو بيري عه شايه ريډا بريار ده درئ كه ده بي
فلان كه س بكوژئ به تومه تي نه وه ي له گه ل ټافره ټيكا بينراوه كه نه مه له شهر عدا ريگا
نه دراوه به كوشتني نه و كه سه, يان كه سيك به ناحق كه سيكي كوشتووه به لام بكوژه كه
هه لاتووه و به رده ست ناكه وئ, نه وه دروست نيه برايكي يان ناموزايه كي يان باوكي
له جياتي نه و بكوژيته وه. جا نه گهر كومه ټيكا بريارياندا با فلان كه س له جياتي فلان
كه سي بكوژ بكوژيته وه نه و نه گهر چي يه ك كه س نه و كه سه به ناږه و ده كوژئ, به لام
هه مو نه وانه ي له مه جليسه كه دا به شداريان له و برياره دا كړدوه و به كوشتني نه و كه سه
پازيبيون, هه موويان ده بڼه شريكي تاواني بكوژه كه, هه روه ها نه و كه سه ش ده بيت
به شريكي تاواني كوشتني به ناحق نه و كه سه ي كه كوشتني موسلماننك به ږه و بزانئ,
به حق بزانئ, وه ختئ ده بيستئ فلان كه س كوژاوه (كه هيچ تاواننكي نه كړدوه) نه م
له مالي خويه وه ده لئ ده ستيان خوش بئ, پتي دلخوشه, ته ئيډي ده كا, به حاله لاي
ده زانئ, نه وه به شيك له و تاواني كوشتنه, به شيك له و مو حاسه به يه وه رده گري كه بؤ
قاتله كه دياريكراوه له پوژي قيامه ندا.

پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم ده فهرموئ: (مَنْ أَعَانَ عَلَى قَتْلِ مُؤْمِنٍ بِشَطْرِ
كَلِمَةٍ لَقِيَ اللَّهَ مَكْتُوبٌ بَيْنَ عَيْنَيْهِ أَيْسٌ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ) (رواه ابن ماجه), واته: هه ركه سيك
هاوكاريي كه سيك, يان هاوكاريي كومه ټيكا بكا بؤ كوشتني موسلماننك با به به شي
كه ليمه يه كيش بئ, نافهرموئ (بِكَلِمَةٍ) به لكو ده فهرموئ: با نه و هاوكاري كړدنه به به شي
كه ليمه يه كيش بئ, به شداري بكا له كوشتني موسلماننك به ناحق, نه وه له پوژي قيامه ندا
ديتو (أَيْسٌ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ) بئ به شي له ږه حمه تي خوي گوره و به ږه حم, نه م پرسته يه
له نيوچاواني نووسراوه !! خوي گوره په نامان بدات.

خوشه ويستان: هه ركه سيك خه لكي فيري كوشتن بكا, خوښ رشتن له لاي خه لكي
ناسان و سووك بكا, وه كو نه و كه سه ي كه خوي دلي ږه شو ږه قه, به زه يي و سوزي

نهماوه، به خوین نه بی تینوویه تی ناشکی، نه گهر که سیك نه بیینی له خوینی خۆیدا ده تلێته وه دلی ئیسراحت ناکات، جا ههروهکو خۆی دهست به خوینه، ههول ده دات خه لکانی تریش به تایبه تی گه نجان چاوی لیبکه ن، نهویش به وهی که له مه جلیسدا، نه ده زگای پاگه یاندندا باسی پاله وانیه تی و نازایه تی خۆی ده گێرێته وه باسی ده کا که چۆن فلان که سی کوشت، چۆن فلان که سی په می کردو چۆن په له قاره ی مه رگی بوو، جا گه نجانیکه خوین گهرمی بی ته جره به ی دوور له مزگه وتو په حمه تی ئیسلام، ده یه وێو هه ولی نه وه ده دات چۆن نهویش بتوانی که سیك بکوژی و نازایه تی خۆی بسه لمینی. به لی نۆربه ی پیاو کوژه کان ناوا له پێگای چاولیکه ری وه دروست ده بن له کۆمه لدا.

جا ئیمانداران: بزانی هه رکه سیك پێشه وای خه لکی بی بۆ خوین پێژی، بۆ کوشتنی ناحق، نه وه نه ک هه ر خۆی مالوێران و چاره په شی دنیاو قیامت ده بی به وه ی نه وه قه تله نا په وایانه ی که به دهستی خۆی نه نجامیان ده دات به لکو، تاوانی هه موو نه وه که سانه شی ده چێته مل که چاویان له و کردو وه نه وه پێشه وایان بووه (إمامُ النَّارِ) بووه بۆیان، له وه وه فیزی کوشتنی خه لکی بوون و خوین پشتیان به لاوه ئاسان بوو، نه مه ش به فه رمووده ی صادقُ الامین“ پێغه مبه ری په ئوفو په حیم که ناگاداری ئومه ته که ی کردۆته وه وه فه رموویه تی: (لَا تُقْتَلُ نَفْسٌ ظُلْمًا إِلَّا كَانَتْ عَلَى ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلُ كَفْلٌ مِنْ دَمِّهَا لِأَنَّهُ كَانَ أَوَّلَ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ) (رواهُ البخاري ومسلم)، واته: هه رکه سی به نا په وا بکوژی به شیک له ئوبالی خوین پشتنه که ی به نه ستۆی کو په پێشه وه که ی ئاده مه، واته به ملی قابیله چونکه نه وه یه که م که س بوو که پیاو کوشتنی دا هینا، وه کو خوی گه وه له قورئانی پیرۆزدا له سووره تی (مائیده نایه تی 30) دا ده فه رموی: نه فسی نه خوشو گنده لی پر له سه سوودی قابیل“ کوشتنی هابیلی برای له به رچاوی جوان کرد، وه فیعلاً کوشتی ئیتر به م کرده وه نا په سه نده، قابیل بوو پیاو کوژی زیانبارو مالوێران له هه ردوو جیهاندا، له دنیاو قیامتدا.

جا ئیمانداران: ئیمه سوپاس بۆ خوی گه وه موسلمانین، قورئانمان هه یه، سوننه تی پێغه مبه رمان هه یه، با قه بری خۆمان بۆ که س پر نه که یین له ناگر، هه رکاتیک کێشه یه ک، مله لانی یه ک، ته ماعیک، که وته نیوانمان وه، ده بی بجینه خزمه ت قورئان، به قورئان

کیشه‌کانی نیتوانمان حل بکین به‌فرموده و ناموژگار به‌کانی حه‌زرتی رسول الله صلى الله عليه وسلم کیشه‌کانی خومان چاره‌سەر بکین: ﴿فَإِنْ تَنَارَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ﴾ (النساء 59)، به‌لام زۆر به‌داخه‌وه، میله‌تی موسلمان، خه‌لکی مزگه‌وت، نه‌هلی جومعه و جه‌ماعه‌ت، زۆر جار بینیومانه و بیستومانه له‌سەر ده‌مه‌قاله‌یه‌ک، له‌سەر موشکیله‌یه‌کی بچووک، په‌نا براوه‌ته به‌ر چه‌ک و کوشتن و خوین پشتن، له‌صه‌حیحی بوخاریدا فه‌رموده‌یه‌کی پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم هاتوه که فه‌رمویه‌تی: (إِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ... وَيُكْثِرُ الْهَرَجُ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا الْهَرَجُ؟! قَالَ: الْقَتْلُ، الْقَتْلُ)، واته: به‌کئ له‌نیشانه‌کانی هاتنی قیامه‌ت بریتیه له‌چه‌ند نیشانه‌یه‌ک، به‌کئ له‌وانه بریتیه له‌کوشتن، له‌خوین پشتن، له‌وه‌ی که خه‌لکی کوشت و پریان لا ئاسان ده‌بێ و پۆزانه ئینسان هه‌والی کوشتنی ده‌یان که س ده‌بیستی له‌ولاته‌که‌ی خۆیدا.

له‌ولاتانی دنیادا، که زۆربه‌ی خه‌لکی بیتاوان و ده‌ست قلیشاو و هه‌زاره‌کان، که ده‌بنه سووته‌مهنی شه‌ری نیتوان سه‌رکرده‌کان و وولاته‌کان، که چی کاتێ له‌ده‌زگا‌کانی پاگه‌یاندنه‌وه هه‌واله‌که بلۆده‌بیته‌وه کومه‌له خه‌لکیکی زۆر که م نه‌بێ، که خاوه‌نی ئیمانیکێ پته‌وو سۆز و په‌حمی ناو دێن، دلایان به‌بیستنی ئه‌و کوشتن و خوین پشتنه ته‌نگ ده‌بێ و وێژدانیا ن ده‌هه‌ژێ، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی هه‌روا ده‌زانن چه‌ند چۆله‌که‌یه‌ک کوژاون! نه‌وه نیشانه‌یه‌که له‌نیشانه بچووک‌ه‌کانی هاتنی قیامه‌ت، ته‌نانه‌ت فه‌رموده‌یه‌کی تری پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم هه‌یه که له‌صه‌حیحی موسلیما هاتوه که فه‌رمویه‌تی: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَذْهَبُ الدُّنْيَا حَتَّى يَأْتِيَ عَلَى النَّاسِ يَوْمٌ لَا يُدْرِي الْقَاتِلُ فِيمَ قَتَلَ، وَلَا الْمَقْتُولُ فِيمَ قُتِلَ! فَقِيلَ: كَيْفَ يَكُونُ ذَلِكَ؟! قَالَ: الْهَرَجُ، الْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ...).

واته: پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست فه‌رمووی: به‌و که‌سه‌ی که گیانی من وا له‌ده‌ستی توانای نه‌ودا، که خوای تا‌ک و ته‌نهايه، دنیا ئاخه‌ر نابێ تا خه‌لکی ده‌که‌ونه پۆژیکێ په‌شی واوه، پیاوکۆ بۆ خۆیشی نازانێ له‌سەر چی و له‌به‌ر چی پیاوی کوشتوه‌و بۆچی خوینی خه‌لکی پشستوه، هه‌روه‌ها نه‌وه‌ی که کوژاوه نازانێ بۆچی ده‌یکوژن، صه‌حابه‌کان

فەرموويان: قوربان ئەو چۆن دۇنيا ۋاي لىدىت؟! فەرموۋى: پۇژىك دى دۇنيا دەبىن بەتالان وپۇۋ بگرە و بەردە ۋاخۇران و بخۇران، لەو پۇژەدا بكوژو كوژاۋ ھەردوۋلايان نۆزەخىن.

ھەروەكو لەفەرموۋدە يەكى تردا ھاتوۋە كە ھەرزى پىغەمبەريان كرد: قوربان ۋا پياۋكوژە كە جەھەنەمى يە، ئەى كوژاۋە كە بۇچى جەھەنەمى يە؟! فەرموۋى: چونكە ئەۋىش بەتەماى كوشتنى بەرامبەرە كەيتى، ئەگەر ئەو ئەمى نەكوشتايە، ئەم ئەۋى دەكوشت، ھىچىشيان نازانن لەسەر چى يەكتى دەكوژن، نە يەكتى دەناسن، نە مالى يەكيان خواردوۋە، نە كەسيان لە يەكتى كوشتوۋە، كەچى سەنگەر لە يەكتى دەگرن و لەپىناۋى شەرى دوۋلايەن“ دوو سەركردە، بەخوۋىنى سەرى يەكتى تىنۋون!!

(صَدَقْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَبِالْحَقِّ نَطَقْتَ) بەراستى ھەمويمان بىنى!

خۆشەويستان، موسلمانانى بەرپىز: لەپۇژگارى ئەمۇدا لەكوشتنى كەسيكدا بەناھەق، سى كەس، سى تاقم دەبنە شەرىكى تاۋانەكەى پياۋكوژەكە:

يەكەم: ھۆكۈمەت، چونكە پياۋكوژەكە ئەگەر دەسەلاتدار بى، ھۆكۈمەت نايگىزى بەلام ئەگەر ھەزار بى و توۋشى تاۋانى كوشتن بى، ئەۋا ئەگەر خاۋەن كوژاۋەكەش ھەقوۋى بىكات، ھۆكۈمەت ھەقوۋى ناكات! كەۋاتە پىشتىۋانىيى كرد بۇئەۋەى چاۋى نەترسىۋ لەكوشتن سىل نەكاتەۋە.

دوۋەم: ئەۋەى سولخى ھەشايەرى بۇ دەكات، ۋەكو سەۋك ھەشرەت و پياۋماقوۋل و پىش سىپى و مەلاۋ شىخو خاۋەن دىۋەخان، كاتى كەسيك بەناھەق“ بەناپەۋا“ بەناشەرى، لەسەر شىتىكى زۆر بچوك كەسيك دەكوژى، ئەمە لەشەرىعتى ئىسلامدا دەفەرموۋ دەبى ئەۋكەسە بكوژىتەۋە و بدرىتەۋە دەستى خاۋەنى كوژاۋەكە، مىراتگرەكانى، بۇئەۋەى لەھەمان شوپىن، لەبەرچاۋى خەلك تۆلەى لىبەكەنەۋە و بىكوژنەۋە. بەلام ئەم بكوژە دەچىتە مالو دىۋەخانى سەۋك ھەشرەتتىك، خاۋەن دىۋەخانىك، ئەۋىش پەناى دەداۋ ھەۋلى زۆر دەداۋ تەكلىفى بۇ دەكات كەنەيكوژنەۋە و سولخى ھەشايەرى بۇ بىكەن. بەم شىۋەيە لەكوشتنەۋە پىزگارى دەكات، ئەمىش فېز دەبى و جارىكى تىرىش خەلكى دەكوژى، ۋەخەلكى تىرىش فېزى كوشتن دەبن.

سئیلیم: ئەو كەسانەى كەپارە كۆدەكەنەوہ بۆ ئەو كەسەى كە بەناحق كەسىكى كوشتوۋە، تا خويىنى بۆ بدەن و لەكوشتنەوہ پزگارى بكن! ئەوہ بزانو ئاگادارىن، ھەركەسىك بەيەك دىنار بەشدارى لەو خويىن دانەدا بكات، بايى ئەو دىنارە لەو تاوانى كوشتنە ناحقە بەشدار دەبن. بۆچى؟ چونكە ئەو كەسە نانى شەوى نى، كەچى دەستى دەچىتە خويىنى خەلكو بەناحق دەيكوزى، جا خۆ ئەگەر بزانى پارەى بۆ كۆدەكرىتەوہو خويىنى بۆ دەدرى ئەوہ زۆر سوورتر دەبى لەسەر خويىن پىژى و مرقۇ كوشتن! لەبەرئەوہى لەئىسلامدا دەبى پارەو كۆمەك بۆ كەسىك كۆيكىرتەوہو صولحى بۆ بكى كە بەھەلە كەسىكى لەدەست كوزاۋەو لەشەردا كوشتنەوہى لەسەر نىو خويىنى لەسەرە.

بەلئ ئيمانداران: كوشتن ئەوہندە تاوانىكى گەرەيە تەنھا بەبكوزەكە ناوہستى بەلكو ئاگرەكەى غەزەبەكەى ھەموو ئەو كەسانەش دەگرىتەوہ كەئاگادارى كوشتنەكەن و دەستى بكوز ناگرن و دىفاع لەكوزداى ستم لىكراو ناكەن، پىغەمبەرى خۆشەويستمان صلى الله عليه وسلم دەفەرموى: (لَا يَقْفَنُ أَحَدُكُمْ مَوْقِفًا يُقْتَلُ فِيهِ رَجُلٌ ظُلْمًا، فَإِنَّ اللَّعْنَةَ تَنْزِلُ عَلَى مَنْ حَضَرَهُ حِينَ لَمْ يَدْفَعُوا عَنْهُ) (رواه الطبراني والبيهقي ياسناد حسن)، واتە: با ھىچ كەسىك لەئىوہ لەشويىنكدا نەوہستى كەكەسىكى بەزولم و ستم تىدا دەكوزى، چونكە لەعنەت (بىبەش بوون و دووبوون لەپەحمى خوا) دادەبەزىتە سەر ھەركەسىك كەلەو شويىتەدا وەستاۋەو چاوى لەو كوشتنە ناحق و زولمەيەو دەستى بكوز ناگرى و دىفاع لەستەم لىكراو ناكات!

تەنانت لەفەرموودەيەكى پىغەمبەرى خدا صلى الله عليه وسلم ھاتوۋە كەفەرموويەتى: (قُسِمَتِ النَّارُ سَبْعِينَ جُزْءًا، فَلِلْأَمْرِ تِسْعَةٌ وَسِتُونَ، وَلِلْقَاتِلِ جُزْءٌ وَحَسْبُهُ) (رواه أحمد) واتە: ناگرى دۆزەخ بەسەر ھەفتا بەشدا دابەشكراۋە، بۆ ئەو كەسەى فەرمان دەكات بەكوشتنەكەو دەلئى فلان كەس بكوزە، پەمى بكە، شەست و تۆ بەش لەو ھەفتا بەش ئاگرە بۆ ئەو كەسەيە كەفەرمانى كوشتنەكە دەردەكات و تەنھا يەك بەش لەھەفتا بەشە ئاگرەكە بۆ ئەو كەسەيە كەبكوزەو فەرمانەكە جىبەحى دەكات و كەسەكە دەكوزى بەناحق، ئەو بەشەش بەسيەتى بۆئەوہى بيسويىنى و تۆلى

کوژراوه که ی لیبکاته وه!

به پرتزان: خوشترین گونا و تاوان و سه ریچی فرمانی خوی گه وه، به لای
شهیطانه وه که ئینسانی ئیماندار نهجامی بدات بریتیه له کوشتن، له خوین پرتن
به ناحهق و ناپه و، هه وه کو پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فهرموویه تی: هه موو
پۆژێک که به یانی دادی، شهیطانی له عین، گه وه ترین و ئاشکراترین دۆزمنی سه ره سختی
ئینسان، بانگی سه ریازو شاگرد هکانی ده کات و ده لی: (مَنْ أَخَذَلَ الْيَوْمَ مُسْلِمًا أَلْبَسْتُهُ
التَّاجَ!) کئ له ئیوه ده توانی ئه مرۆ موسلمانێک له ئومه تی محمد، له ئه هلی مزگه وت و دین
تووشی خزان و لادان و گومپایی و بی دینی هک و بی شه رعی هک بکات، تا وه کو من پاداشتی
بده مه وه و تاجی پۆزو شه ره فی بخرمه سه سه رو نیشانه ی ئازابه تی بکه م به یه خه یه وه؟!
په نا ده گرین (به خوا له شهیطان و داروده سه ته که یو پیلانه کانیان) با ئاگاداریین ئیمه هه موو
پۆژێ پیلان و که مینمان بۆ داده نری له لایه ن شهیطان و سه ریازه کانی هه وه، جا زۆر جار
له پرتگای وه سه وه سه و خه یالاتی خراپه وه شهیطان زه فهر به ئینسان ده باو ده یخاته داوی
خۆیه وه، زۆر جاریش له پرتگای ئینسانه وه، نه و ئینسانه ی که شهیطانه و له به رگ و شکلی
ئینساندایه، که ئه م جۆره یان زۆر خه ته رتره له شهیطانی جینی، چونکه شهیطانی جینی
هه ر به خه یال و وه سه وه سه ی خراپ زه فهر به ئینسان ده بات، به لام شهیطانی انس
(ئینسان) به واقعی، به ئاشکرا دیته لای ئینسان و هانی ده داو قسه ی بۆ دیتی و ده باو
نه خسه ی بۆ ده کیشی، هه تا سه ره نهجام به ده بخت و مالۆیرانی ده کات، چه ند که سمان بینی
به هۆی په فیقی خراپه وه، به هۆی ئینسانی دووزمان و فیتنه وه، به هۆی ئینسانی سه سوود
به خيله وه، تووشی ته لاق دانی ژنه که ی بوو، تووشی خوین پۆژی و کوشتن بوو، بۆیه ده بی
به رده وام هه موو به یانی هک، دوا ی هه موو نوپۆژێک بلێن: خوا به په نا ده گرم به تو بمپاریزی
له وه ی که شهیطانی جنۆکه وه شهیطانی ئینسان زه فهرم پی بیتی و تووشی لاپی بوون و
بی شه رعی و مالۆیرانیم بکات.

به لی ئیمانداران: با بچینه وه خزمه ت فهرموده که ی پیغه مبه ری خوا که فهرموویه تی:
دوا ی نه وه ی که شهیطانی گه وه نه و بانگه وازه بلۆده کاته وه نه و پاداشته دیاریده کات،
شه یاطینه کان به سه ر زه ویدا بلۆده بنه وه و پاشان دوا ی گه ران و نه نهجامدانی چالاکیه کانیان

دهگه پښه لای شیطانی گوره یان و به کیکیان باسی کاره کی خوی دهکات و دهلی: (لَمْ
 اَزَلْ بِه حَتَّى طَلَّقَ اِمْرَاَتَهُ) دهلی گوردهم، من چومه مالیک ښو میړدیکي پښکوپیکي
 به خته وری تیدا ده ژیا، به لام چومه نښوانیا نه وه و به هوی نه وه که نه وان دوریون
 له یادو زیکری تو، توانیم زه فوریان پښ بهم و قسه به کی ناخوش، کښه به ک که چند سال
 له وه و پیش له نښوانیا ندا بووه، ده به ښمه وه یادو بیړیان و ایان لیده که م قسه له سر
 بکه و ده مه ده می له سر بکه و پاشان پیاوه که م وا توپه کرد، چای هیچی نه ده بینی و
 نه و هم مو خوشه ویستی و به به که وه زیانه ی چند ساله ی که له گه ل نه و ژنه یدا هه بیووه
 له بیرم برده وه و وام لیکرد ده ست بکات به تلاق خواردن و سره نجام نه و ښو میړدهم
 له به ک کردو پیاوه که ژنه که ی تلاق دار جا هیوادارم به م کاره م توانیستم تووشی تاوان و
 خراپه یان بکه م نه م پیاوه که ژنی نه ماوه تووشی پوانینی حرام ده بی و مندالی
 سرگه ردان ده بی و خزمایه تی ده پچری، نایا موسته حقی نه وه نیم که خه لات که
 وهریگرم؟! و

شیطانی گوره دهلی: نه خیر نه م تاجه شایه نی سوری تو نه و نه م مه دالیا به بۆ
 به خه ی تو نابی چونکه (يُوشِكُ أَنْ يَتَزَوَّجَ) من نه م پیاوه ده ناسم و ده زانم توانای هه به
 ښو بیښته وه و تووشی بی شه ری نه بی و مندالی سرگه ردان نه بی و ژنه که یشی جوان و
 که نه ده توانی شو بکاته وه و له خراپه ی ته نیایی به دوری. به لی نه میان ده چپته
 نه ولاوه و به کیکی تر دته پیښه وه و دهلی: گوردهم منیش که لیږه پوښتم چومه مالیکه وه
 باوک و کورنیکي لیبو، زور به به که وه پښکوپیک بوون، کورپه که زور نیحتیرامی دایک و باوکي
 ده گرت و له قسه یاندا بو، به لام چونکه دوریون له یادی توو له جیاتی قورښان و فرموده
 گوئی بیستی گورانیی ناشه ری بوون، منیش چومه نښوانیا نه وه و سره نجام له به رچای
 به کتری ناشیرینم کردن و نه وه بو و وام له کورپه که کرد سرپچی فرمانی دایک و باوکي بکاو
 دلایان نازار بداو به توپه به به به جیان بیلی، نه مه ش کارنیکي گوره به و به کیکه له و
 گونا هانه ی که ښنسان پی مالتویران ده بی، که واته من شایه نی نه وه نه و تاجی پښه م
 بکړته سر. شیطان دهلی: راسته بی نه مری دایک و باوک و دل نازاردانیان به کیکه
 له گونا هه گوره کان و هرکه سنی دایک و باوکي لی توپه بن خواش لی توپه به، به لام من

ده زانم (يُوشِكُ أَنْ يَبْرَهُمَا) نزيكه نهو كوپه پاش ماوه يه ك په شيمان ببيتته وهو ببيتته وهو بؤ لای دايكو باوكی و دهستیان ماچ بكات و ناشتیان بكاته وهو دايكو باوكیش بهرامبه به نه ولاد هیچیان له دلدا نیه و گوردنی نازاد ده كهن، كهواته رپسه كهی تۆ ده ببيتته وه به خوری و وهكو هیچت نه كړدیی وایه !

پاش نهو دوانه، نه ما شهباطینی سئ بهم دیت و ده لئ: گوره م منیش كه لیږه پویشتم، تووشی دوو كهس بووم كه ده مه قاله و مشت و مریان بوو له سره شتیکی بچوك، له سره ته ما عیكي كه م، له سره موشكیله یه کی زؤر ساده كه چاره سهری ئاسان بوو، به لام من چوومه لای نه وه یانه وه كه زؤر تووپه بوو، چاوی به رپیتی خوی نه ده بینی، زؤرم هانداو پیم گوت: تۆ چۆن قسه له فلان كهس قبول ده كهی؟! نه ها چۆن هاتوته مه دانت و قسه له قسه تدا ده كات! نه گهر تۆ نهو نه كوزی و نه مړو له ناوی نه بهی“ به یانی نهو ده ست پیشخه ری ده كات و تۆ ده كوژی. بهم شیویه هانداو عه قلم لا نه هیشت و سهره نجام بهرامبه ره كهی كوشت (لَمْ أَزَلْ بِهِ حَتَّى قَتَلَ)، جا كوشتنیش هروا ئاسان نیه و ده یان فیتنه یو مالویرانی دونیاو دواړوژی به دواوه یه، جا هیوادارم كاره كهی من په سهندی تۆ بیو توانیبیتم نهو موسلمان به هو ی تاوانی كوشتنه وه مالویرانی دونیاو قیامت بكه م!

پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: ئا لیږه دا شهباطی گوره باوه ش بهو شهباطه بچوكه دا ده كات كه نوینه ری خوی بووه و ده لئ: (أَنْتَ، أَنْتَ)، تۆ، تۆ، خۆشه ویستی منی، به راستی تۆ پاله وانی، تازه نهو پیاو كړه دونیاو قیامه تی فوتا، ئیتر تاجه كه ده كاته سهری نهو! (رَوَاهُ إِبْنُ حَبَّانٍ فِي صَحِيحِهِ)

جا با وشیار بین، ئا گاداری خۆمان بین، به رده وام له یادو ذیكری خوی گوره دا بین بؤ نه وهی إِنْشَاءَ اللهُ پوژنك له پوژان شهباط زه فرمان پی نه باو تووشی لاپی بوون و چاره پرهی دونیاو دواړوژمان نه كاو نه كهس بكورین و نه كهش بمانكوژی.

خۆشه ویستان: پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ باسی حالی نهو كه سه مان بؤ ده كات كه له دنیا دا به زولم و ستم خوینی پړاوه و بكورنه كهی به هو ی ده سه لاته وه وهكو به رزه کی بانان بؤی دهرچووه و ناوی نه م كورواوه مه زلومه له بیرى هه موو كهس چۆته وهو میژووش ناوی تۆمار نه كړدوه، ده فهرموی: (يَأْتِي الْمَقْتُولُ مُتَعَلِّقًا رَأْسُهُ بِإِخْدَى يَدَيْهِ،

مُتَلَبِّياً قَاتِلُهُ بِالْيَدِ الْأُخْرَى تَشْخَبُ أَوْدَاجُهُ دَمًا حَتَّى يَأْتِيَ بِهِ الْعَرْشُ، واته: له پوڅی قیامه تدا، نهو که سہی که له دونیادا به ناحق و نارووا کوڅراوه،

به ده سستیکی سہری خوی به ده سستیو و یو شاپره که کانی ملی کفاره ی خوینیان دی وه ک تازه نهو دهمه کوڅرابی ناوا له سہر نهو حاله، ده چتی ده سستی بکوڅه کی ده گری (که له و پوڅه دا زور شہرمه زارو زه لیله)، ده یهینتی بۆ لای عہرشی خوی گہ وره، له و کاته دا کوڅراوه که پووده کاته خوی رَبُّ الْعَالَمِينَ و ده لتي: (هَذَا قَتَلَنِي)، نهی په روه ردگارم، نهی که سی بی که سان، نه م کابرایه بوو که له دونیادا به هوی ده سلاتی زور مالی دونیاوه پشت نه ستور بوو، منی کوشت و هیچ حه قیشی له سہرم نه بوو، که سیشم نه بوو تو له ی لی بستیتنی، داوات لیده که م نه مړو که پوڅی حه قو عدله تو له م بۆ له و بکوڅه م بکه یته وه! خوی گہ وره ش به کابرای بکوڅ (قاتل) ده فہرموی: (تَعَسْتَ)، هہی عہمرت نه مینتی، ناخر بیرت له وه نه کرده وه که هر چهنده ده سلاتدار بی، له سہروو تو وه خویایه کی بالادہست هہیو پوڅیکی وه کو نه مړو هہی که حه قی که س به سہر که سہو ه ناهیلیم، (وَيَذْهَبُ بِهِ إِلَى النَّارِ) (رواهُ الترمذی وحسنه).

نه مجا له لایه ن خواوه فہرمان ده کری که نهو پیاو کوڅه به ره و جه ه نه م بیرئ!

نیمانداران: نایا نه گہر که سیک تووشی تاوانی کوشتن بوو، ده سستی به خوینی خه لکی به ناحق سوور بوو بوو، نایا نه گہر تو به ی کرد، خوی گہ وره تو به ی لی قبول ده کاو لتي خوش ده بی؟! له و لاما ده لتي: فہرموده یه کی پیغه مہری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که له صہ حیچی بوخاریدا هاتوه ده فہرموی: پوڅیکیان پیغه مہری خوا پوی له صہ حابه کان کردو فہرموی: (تُبَايِعُونِي عَلَى أَنْ لَا تُشْرِكُوا بِاللَّهِ شَيْئًا، وَلَا تَزْنُوا، وَلَا تُسْرِقُوا، وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ)، فہرموی: ورن په یمانم بده نتي و ده ست بخه نه ناو ده ستمو به لتي بدن که شہریک و هاوبه ش بۆ خوا په یدا نه کن، هہروه ها زینا و داوین پیسی نه کن، وه ده ست بۆ مالی خه لکی نه بن به خیانه ت و دزی له خه لک نه کن، وه نه و نه فہسی که خوی گہ وره خوین پرشتی حہرام کردوه، به ناحق خوینی نه پرتن، (فَمَنْ وَفَى مِنْكُمْ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ أَصَابَ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَعُوقِبَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ، وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَسْتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ، فَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ إِنْ شَاءَ عَفَا عَنْهُ، وَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُ)..

حەزەرەتى رَسولُ الله فەرمووی: ئەى سەحابەكان، ئەى ئومەتەم ھەركەسىڭ لەسەر
 ئەو بەلئىنەى كە بەمنى داوھ كەشەرىك بۆ خوا بېرىار نەداو زىناو دزى نەكاو كەس بەناحق
 نەكوژى، ئەو نەجرو پاداشتى لەسەر خوايە، كەسەرپەرزى دونىايان دەكاو بەبەهەشتى
 بەرىنيان شاد دەكات إِنْشاءَ الله، بەلام ھەركەسىڭ ئەو عەھدو پەيمانەى شكاندو تووشى
 زىنا، دزى، خوین پىشتى خەلك بوو بەلام تۆلەى لىسەندرايەو، زىناكەرەكە دارى حەدى
 لىدرا، يان ئەگەر ژن بوو يان پياو بوو پەجمو بەردەباران كرا، وەدزەكە دەستى بېرداو
 مالاكەى لى سەنرايەو، وەپياوكوژەكە كوژرايەو، ئەو لەدونىادا تۆلەى خۆى
 وەرگرتۆتەو وەپاك بۆتەو لەو گوناھ و تاوانەى، وەفەرمووی: ھەركەسىڭ ئەم تاوانانەى
 ئەنجامدار، دزى كرد، يان زىناى كرد، يان كەسىڭى بەناحق كوشت بەلام خوا بۆى
 پەردەپۆش كردو لەگەل خۆى بىردى ژىر گل، بەلام ھەموو كاتى خۆى بەتاوانبارو خەتابار
 دەزانى داواى لىخۆشبوونى لەخوا دەكرد ئەو دەكەوئتە بەر ئەمرو فەرمانى خوا، ئەگەر
 ئارەزوو بكا لىي خوش دەبۆ و ئەگەر ئارەزووش بكا سزای دەدا..

كەواتە خۆشەويستان: پىغەمبەرى خوا نەيفەرموو خوا تەوبەى لى قبول ناك، بەلكو
 فەرمووی: خاى گەرە مەشىئەت و گەرەبى خۆيەتى ئەگەر حەز بكا عەفووى دەكات و
 ئەگەر حەز بكا بەجەھەنەم سزای دەدا تا ئەو كاتەى لەو گوناھەى پاك دەبۆتەو. كەواتە
 با ئەو كەسانەى كە پۆڭك لەپۆڭان شەيطان فىلى لىكردوون و تووشى تاوانى قەتل بوون،
 وەتۆلەيان لى نەكراو تەو و كەسوكارى كوژراو كەش ناسان، يان لىك دابراون تا بچن
 خوینيان بەنئەو گەردنى خۆيانيان پى ئازاد بكن، ئەوا با لەنيوان خۆيان و خاودا تەوبە
 بكن و ھەموو كاتى خۆيان بەخەتابارو گوناھبار بزائو ئومىدیشيان ھەبۆ كەخوا ئەو نەندە
 (أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ) إِنْشاءَ الله لىي خوش دەبۆ و بەپەحمى خۆى كوژراو كە پازى دەكا
 لەقيامەتدا تا ئەویش بكوژەكەى خۆى عەفو بكات.

خۆشەويستان: با ھەموومان گوئى لەم پووداو بگىر كە پىغەمبەرى خوا صَلَّى اللهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بۆمان دەگىرپتەو وەسەحابى زۆر بەرپۆز خۆشەويست "ئەبو سەئىدى خورى
 (پەزای خاى لىبىت) بۆمان دەگىرپتەو وەفەرمووی: حەزەرەت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 فەرمووی: پياوئە ھەبو لەئومەتانى رابردووى پىش ئىمە، ئەم پياو ھەبۆ نەبەسەنىكى داپەق و

بئىر پەخم بولۇپ، دەستى بەخوئىنى خەلگى سۈرۈپ بولۇپ، ئەۋەتۈپ نەۋەدۇنۇ كەسى
 كۈشت!! بەلەم دۈي نەۋەمۇ قەتلە بېرىپ كەتتە كەتتە بىر كۈر بىر كۈر بىر كۈر بىر كۈر
 بىلەن خۇلەي خۇش بىيى؟! بۇ ئەم مەبەستە لەخەلگى پىرسىۋى گۈتى: پىم بىلەن كى
 زانائىر كەسە لەم وولاتتەدا، كەشارەزىيە لەدىنى خۇا؟ گۈتىيەن: فلان سۇفلىكە، زۇر
 خۇاپەستەۋ گۈشەگىرە. جا كىبرا چۈۈ بۇ لاي سۇفلىكەكەۋ پىيى دەلە: مەن نەۋەدۇنۇ
 كەسەم كۈشتۈۋە، ئايا تەۋبەم بۇ ھەيە ئەگەر تەۋبە بىكەم خۇا لىم خۇش دەيى؟! كىبراى
 رەھىبۈ گۈشەگىر گۈتى: نەخىر، قەت خۇا لەتۇ خۇش نەيى! جا كىبراى بىكۇر گۈتى: دەيى
 مادام خۇا ھەر لىم خۇش نەيى با تۇش بىكۇر. ئەۋەتۈپ سۇفلىكەكەشى كۈشتۈۋە كۈرى
 بەسەد كەسى تەۋا، بەلەم ئەۋەتۈپ دۈي ماۋەيەك جارىكى تىش وىزدانى ھاتەۋە جۇش
 دەرۋىنى ئازارى دەدا، بۇيە دەستىكەتتەۋە بەپىرسىيەكەتتەۋە گۈتى: پىم بىلەن كى زانائىر
 كەسە لەم وولاتتەي ئىمەدا بەدىنى خۇا شەرى خۇا؟! ئەمجارەيان پىياۋىكى زۇر عالمى
 نىشان دەدەن، جا دەچى بۇ لايۋ پىيى دەلە: مامۇستا، مەن سەد كەسەم كۈشتۈۋە، ئايا
 ئەگەر تەۋبە بىكەم خۇا لىم خۇش دەيى؟! عالمەكە دەلە: بەلە، بۇت ھەيە تەۋبە بىكەۋ
 كەس ناتوانى پىگەي تەۋبەت لىبىگىر، تەۋبە ھەمۇ كاتى لەھەمۇ كەسى قەبۇل
 دەكەي، بەلەم لىرە مەيىنەۋ بىرۇ بۇ فلان وولات لەۋى كۆمەلەك خۇاناسۋ پىياۋىشى لىيە،
 خەرىكى خۇاپەستىۋ عىبادەت كەتتە، بىرۇ تۇش لەۋى لەگەل ئەۋاندا خۇاناسى بىكەۋ
 مەچۈرەۋە بۇ وولاتى خۇت، چۈنكە خاكىكى شۇۋم بەدە. جا كىبراى پىياۋىكۇر لەسەر
 ۋەسىيەتۈ پىنمايى عالمەكە تەۋبەيەكى نەۋىجى دەكاۋ وولاتەكەي خۇي بەجى دىلەۋ
 دەكەۋىتە پى بۇ ئەۋ وولاتە، دەپوا تا دەگاتە نىۋەي پى، لەۋى دەمەي، جا فرىشتەي
 پەخمەتۈ فرىشتەي عەزاب لەسەر تەرمەكەي حازر دەبنۈ لەسەرى دەيى
 بەكۈشمەكۈشىيان، فرىشتەي پەخمەت دەلەن: ئەمە بۇ تەۋبە ھاتۈۋە بەكۈلى دل پۈۋى
 لەخۇاى گەۋرە بۈۋە، كەۋاتە ئەمە دىيارى دەستى ئىمەيەۋ دەيىيەن بۇ بەھەشت!
 فرىشتەي عەزابىش دەلەن: ئاخىر ئەم پىاۋە ھەرگىز لەزىياندا كەتتەۋەي چاكەي نەكەتتەۋە
 كەۋاتە نىچىرى خۇمانەۋ دەيىيەن بۇ دۆزەخ. جا بەئەمرو فەرمانى خۇا“ مەلئىكەيەك
 لەشۈۋەي ئىنساندا دەچى بۇ لاي فرىشتەي پەخمەتۈ فرىشتەي عەزاب، ئەۋانىش ئەۋ

مه لائیکه ته ده کڼ به حاکم و فرمانپوه، حاکمه که ده فهرموئ: نټوانی هردو شوینه که بپیون، ولاته که ی خوی و ولاته که ی که بوی ده چوو، جا له کام لایانه وه نریکتر بوو هی نه وه یانه. که نټوانه که ده پیون ده پوانن له و جیگه یه وه نریکتر ده بی که بوی ده چئ، نټر فریشته ی په حمهت وهری ده گرن!

له گپړانه وه یه کی صه حیددا ده فهرموئ: به یه ک بست له دئ باشه که یانه وه نریکتر بوو، نټر کرا به خه لکی نه وئ، له پړیویه تیکی صه حیجی ترده ده فهرموئ: خوی گوره نیگای بؤ هردو لایان کرد، به م گونده یانی فهرموو: تو توژی دووریکه وه وه، به ویانیشی فهرموو: تو توژیک نریک ببه وه، وه فهرموو: نینجا نټوانی هردو گونده که بپیون، پوانیان به لای گونده باشه که دا نریکتره، نټر خوا لټی خوش بوو.. سُبْحَانَ اللَّهِ..

له پړیویه تیکی ترده پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرموئ: (فَتَأَى بِصَدْرِهِ نُحُومًا)، ده فهرموئ: کاتئ کابرای توبه کار پوچی ده چوو، هردو قاجی له نټوان دئ یه که ی خوی و دئ باشه که دا بوو که بوی ده چوو، به لام سنگی به لای دئ باشه که دا که وتبوو، نټر خوا لټی خوش بوو!

خو شه ویستان: ثابنی پیروزی نیسلام دینی ناشتی و نارامییه و بؤ پاراستنی خوین و مالی موسلمانان هاتوو، بؤ نه وه هاتوو تا نینسانه کان له به ندایه تی کردنی به نده کان پزگاریکات و همومان به ندایه تی خوی تانوته نها بکن. هه موو نه م جهنگانه ش که له میژووی نیسلامدا پړویانداوه بؤ چه سپاندنی نه م مه به سته بووه و له شکری نازادی به خشی نیسلامی چووبیته هر جیگایه ک ته نها داوایان له خه لکی نه وه بووه که بلین: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَمُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ)، هر که سئ نه م شایه تومانه ی هینابی، نټر هیچ که سئ بوی نه بووه خویننی برپژئ. با هه موومان گوئ بؤ نه م فهرمووده یه بگرین که بوخاری و موسلیم (په حمهتی خویان لیبتت) له صه حاجی به پړزو پالنه وانی نیسلام میقدادی کوپی نه سوه د (په زای خوی لیبتت) بومان ده گپړنه وه که میقداد ده فهرموئ: عهرزی پیغه مبهری خوام کرد، نه ی پیغه مبهری خوا، حالیم بکه و پیم بفهرموو، نه گهر تووشی پیاویکی ناموسلمان بووم، وه بوو به شه پیمان و نه و ده سستی خوی وه شانددو دای له ده سستی کم و ده سستی په پاندم، له پاشان من زوډم بؤ هینا و نه و له ترسی من خووی دایه پال دره ختیک و گوتی:

(أَسْلَمْتُ لِلَّهِ)، بپروام هیتا به خواو موسلمان بووم، نایا له م حاله دا بیکورم یان نا؟! پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: مه یکوژه. گوتم: ئە ی پیغه مبهری خوا، ئەو دهستیکی په پاندووم نه وجا وا ده لئ، له وانه یه به راستی نه بئو له ترسان بلئ موسلمان بووم، چۆن نه یکورم؟! فهرمووی: مه یکوژه و تازه خوین رشتنی حه رام ده بئ، خو نه گهر له دوا ی گوتمی ئەو دوو وشه یه که گوتمی: من موسلمان بووم“ سوور زانیت که به راستیه تیو بو فیل و نالئ تا فرسه ت لئ بئنی بتکوژی، ئەوه نه گهر بیکوژی ئەوه ئەو له جیگه و پایه ی تودا ده بئ به رله وه ی تو نه و بکوژیت وه که له وه پیشی تو خوینی پارێزراو خاوه ن پیز ده بئ، به لām تو وه که پیش ئیسلام بوونی ئەو خوینت به هه قداره کانی ئەو کورژاوه په وایه !! (واته: ده بئ بکوژیتته وه له توله دا!).

ههروه ها به درێژایی میژوو له سایه ی دهوله تی ئیسلامیدا، نه هیچ یه زیدیه که نه هیچ گاوو جووله که یه که، وه نه هیچ زه رده شتی که به زور موسلمان نه کراون، وه هه ر کاتی زولم له زمیه که کرابیت زمی واته: ئەوانه ی که موسلمان نین و له ژێر سایه ی دهوله تی ئیسلامیدا ژیان به سه ر ده بن که ده بئ دهوله تی ئیسلامی ناگای لئیان بئو مافه کانیان بو دابین بکات و نازادیه کانیان بپارێزی، بۆیه ش ناو نراون (ذمی) چونکه مافه کانیان وه که ئه رکێکی شه رع ی له نه ستوی موسلمانان و دهوله تی ئیسلامیدا، جا هه رکاتی زولم له یه که ذمی کرابیت، موسلمانان هه موویان“ به تایبه ت زانایان له سهریان به دهنگ هاتوون و له مردن پزگاریان کردوون. بو نمونه: بپاوێکی وه که ئبن تهیمیه (په حمه تی خوا ی لئبیت) کاتی که چوو بو لای قازان (یان غازان) که یه کێک بووه له ده سه لاتداره کانی مه غول بوئه وه ی که دیله موسلمانان کان نازاد بکات، پاش گفتوگوه کی بوێرانه، قازان پئی ده لئ: من تا ئیستا هیچ زانایه کم نه بینوه نه وه ند ه سام و پیزو هه بییه تی له دلما ده بیته، بۆیه تو هه ر ته کلیفیک بکه ی من په تی ناکه مه وه نه وه هه موو دیله موسلمانان کان به تو ده به خشم، ئبن تهیمیه ش ده فهرموئ: نه خیر، ده بئ دیله کانی نه هلی کیتابیشمان پئ ببه خشی، چونکه ئەوانیش وه کو ئیمه ن (واته: مادام هاوولاتی ئیمه ن و مادام هاوژینی ئیمه ن، با هاو دینی شمان نه بن)، هه تا ئەوانیش نه به مه وه نا پۆم. ئیتر (غازان) به ناچار ی هه موو ئەوانه ی نه هلی کیتابن، واته: جووله که و گاوین و گرتوونی، ئەوانیشی بو نازاد ده کات!

ههروهه ها به شاهیدی هه موو میژوونووسان، هیچ که سێک له موسلمانان دادگهرترو بهرهمترو خیرخوازترو چاکه کارتر نه بووه، ته نانهت لهگهرمه ی جهنگه کانیشدا، بۆ نمونه: پیاوی وهکو سه لاهه دینی نه یووبی، له کاتیکدا پیچارد (قَلْبُ الْأَسَدِ) ی فه ره نس ی بریندار ده بیته و تیده شکێ، سه لاهه دین بۆ خۆی پزیشکی تایبه تی خۆی بۆ ده نیرێ، بۆ نه وه ی چاره سه ری بکاته و ئاوی ساردی بۆ ده نیرێ و میوه ی بۆ ده نیرێ!

به لام با میژوو بخوینینه وه و بزانی. ئایا هه لۆیستی ناموسلمانان له کاتی ده سه لاتدا به رامبه ر موسلمانان چۆن بووه ؟ میژوو ده لێ: کاتیک نه صرانیه کان قودس ده گرن، زیاتر له حه فتا هه زار موسلمان ی ناو شاره که قه تل و عام ده که نه و نه سپانیه کان یان له ناو مزگه و تی (بَيْتُ الْمُقَدَّسِ) دا هه تا نه ژنۆ ده که وه نه ناو خوینی موسلمان هه کانه وه !!

ههروهه ها موسلمان هه کان چییان پێ نه کرا له نه نه ده لوسدا له لایه نه صرانیه کانه وه له دادگا کانی پشکنینی بیروباوه پدا (مَحَاكِمُ التَّفْتِيشِ عَنِ الْعُقَاثِدِ) که میژوونووسان ده لێن: له سه ده ی سیانزه وه تا سه ده ی حه فده، نۆ ملیۆن که سی کوشت !! ههروهه ها نه وه موو موسلمان ه ی له نه نه ده لوسدا. بوون، هیچیان نه مان، چونکه یان ده بوو به ژۆر بێن به گاورد که به ژۆر گوشتی به رازیان ده رخوا رد ده دان و خاچیان پێ له مل ده کردن، یان ده یانکوشتن، یان له وولاته که ی خۆیان ده ریان ده کردن!

نمونه یه کی تر: هیرشی ته ته رو مه غۆل بۆ سه ر موسلمانان که یه کێک له ره فتاره کان یان نه وه بوو که قه لای که لله سه ریان دروست ده کرد له که لله سه ری موسلمان ه سه ربپراوه کان! میژوونووسان ده لێن: جاری وا هه بووه یه کێک له فه رمانده کانی مه غۆل فه پزی ده کرد له سه ر فه رمانده یه کی ژێر ده ستی و ده یگوت: ده بێ بچی بۆ نه و شاره و ده بێ نه وه نه ده که لله سه ره م بۆ به یینی، نه گه ر که لله سه ری پیاوت ده ست نه که وت هی ئافره ت، نه گه ر هی ئافره ت ته واوی نه کرد، به هی مندا ل ته واوی بکه !! نه و کوشت و بپره ی موسلمانان که له شاری به غدا کرا، که پایته ختی ده ول ته ی ئیسلامی بوو، له سالی (656) ی کۆچیدا، له سه ر ده ستی هۆلاکۆ و سوپا درنده کافره که ی به (یه ک ملیۆن) که س مه زه نه ده ده کړی، هه ندی میژوونووسیش ده لێن: دوو ملیۆن موسلمان شه هید کرا!

نمونه یه کی تر له میژووی نژیکمان، که بریتیه له و هه موو کوشتاره به کۆمه له ی که له شۆرش کۆمونیستی پووسیواو چیندا، له موسلمانان کرا ته نها له سه ر نه وه ی که ناماده نه بوون واز له موسلمانیه ته که یان به یتن، میژوونووسان ده لێن: له سه رجه م ویلايه ته موسلمان نشینه کانی به کیه تی سۆفیتی پێشودا زیاتر (له پانزه ملیۆن) موسلمان شه هید کران!

وه میژوو دیمه نی ژۆر سه رسووڕه یته رو عه جایی له دپندایه تی کۆمونیست و مارکسیست و ماویسته کانی هه لگری دروشمی (سۆشیالیزمی زانستی) گێڕاوه ته وه، بۆ نمونه: جاری وا هه بووه که جه ندرمه کانی نه و کافرا نه خه لکی شارو گونده کانی ویلايه ته ئیسلامیه زه وتکراوه کانیان کۆده کردنه وه و داوایان لێده کردن که ده ست له دینی ئیسلام هه لگرن، جا نه گه ر ملیان نه دابن مامۆستای ئاینی مرگه وته که یان کوشتووه و پاشان به خه لکه که یان گوتووه که ده بێ هه موویان پیسای خۆیان بێتن و به سه ر مه لا شه هیده که یدا بکه ن، نه گه ر بیانه وی نه کوژین!!

نه مپۆش ئه مریکا و به ریتانیا بۆ قه ره بووکردنه وه ی قوریانیانی پووداوه که ی (لۆکه ربی) بری دوو ملیار و هه وتسه د ملیۆن دۆلار له لیبیا وهرده گرن، واته: بۆ هه ر قوریانیه ک بری (ده) ملیۆن دۆلار! که چی بۆ قه ره بووکردنه وه ی فپۆکه فه ره نسیه که بری (سی و پینچ) ملیۆن دۆلار ته رخانکرا، واته په نجا هه زار دۆلار بۆ هه ر قوریانیه ک! به لām بۆ گشت قوریانیانی گوندیکی ئه فغانی که فپۆکه ئه مریکه کان به هه له بۆردومانیان کرد ته نها (هه ژده هه زار و پینجسه د) دۆلار دابین کرا، واته بۆ هه ر قوریانیه ک ته نها (ده) هه زار دۆلار!!

به لێ ئیماندارانی به پێژه، نه وه ی باسما ن کرد، هه لۆیستی ئیسلام بوو به رامبه ر پاراستنی ژین و دینی خه لکی له کاتی ده سه لات و حوکمپانیدا و نه وه ش هه لۆیستی ناموسلمانان و کافرو خاوه ناسان بوو له کوشتنی موسلمانان به بێ هیه ت تاونیک ﴿إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾ ..

داواکارم له خوای گه وره و میهره بان و دادگه ر که به مانپاریژێ له وه ی بیه ن به هۆی کوشتنی هیه کسه یك، وه خوای گه وره خوین و مال و بیروباوه پمان پارێزراو بکات ..

سەرچاوه‌كان

- 1 - قورئانی پیرۆز.
- 2 - الترغیب والترهیب، للحافظ عبدالعظیم المنذري، دار ابن الهیثم، ط 1، 2001.
- 3 - التاج الجامع للأصول، منصور علي ناصف، وه رگیترانی: نوری فارس همه‌خان، چاپی یه‌که‌م، 1989
- 4 - ریاض الصالحین، الإمام النووي، وه رگیترانی: نوری فارس همه‌خان، چاپی یه‌که‌م، 1991
- 5 - خُطْبُ الشَّيْخِ مُحَمَّدِ حَسَّان، دار ابن رجب، ط 1، 1997
- 6 - منهاج الصالحین، عزالدین بلیق، دار الفتح، ط 1، 1987
- 7 - صَحیحُ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ، مصطفى أبو النصر الشَّلبِي، ط 2، 1998
- 8 - ته‌فسیری ئاسان، بورهان محمد‌آمین، چاپی چواره‌م، 2002 .
- 9 - چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی باوی سه‌رده‌م، م. عه‌لی باپیر، چاپی یه‌که‌م، 2003 .

وهصیہ تی شہ شہم

﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِنَّا بِأَلْتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾

ووتاری ژماره بیست و چه وت پاراستنی مافی هه تیو

قالَ اللهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى :

﴿ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى، وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى، وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى، فَأَمَّا الْيَتِيمَ
فَلَا تَفْهَرْ، وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ﴾

(الضحى 6 - 10)

قالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :

(أنا وكافلُ اليتيمِ في الجنةِ هكذا، وأشارَ بالسَّبابَةِ والوسطى وَفَرَّجَ بَيْنَهُمَا)

(رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ)

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين
إلى يوم الدين..

نیمانداری خۆشه‌ویست: سه‌لام و په‌حمه‌تی خوا له‌هه‌موومان بێت.

به‌پێزان: نه‌م‌پۆ له‌م کاته‌و له‌م شوێن و کاته‌ پێرۆزه‌دار، هه‌ر له‌خزمه‌ت قورئاندا،
که‌یشتوینه‌ته‌ سه‌ر وه‌صیه‌تی شه‌شه‌می خوای په‌روه‌ردگار که‌ده‌فه‌رموێ: ﴿وَلَا تَقْرُبُوا
مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾ (الأنعام 152)، واته‌: نزیک مال و
سامانی هه‌تیو مه‌که‌ون مه‌گه‌ر به‌چاکی و له‌قازانجی نه‌بێت، هه‌تا ئه‌و کاته‌ی که‌وره
ده‌بێت و به‌ته‌واوی پێده‌گات!

به‌ئێ موسلمانانی به‌پێز: قورئانی پێرۆز له‌په‌روه‌رده‌که‌یدا زۆر گرنگی ده‌دات
به‌ده‌سته‌به‌رکردنی مافی هه‌موو خاوه‌ن مافێک، گرنگی ده‌دات به‌پاراستنی مافی لاوازو
بێده‌سه‌لاته‌کان، هه‌موو جۆره‌ زۆلم‌وسته‌م و زۆریکی حه‌رام کردووه، به‌تایبه‌ت به‌رامبه‌ر
منداله‌ بێ باوک‌ه‌کان. چونکه‌ به‌پاراستی مندالی هه‌تیو نمونه‌ی ته‌واوی که‌ساسی و
زه‌بوونی و بێ که‌سییه‌.. جا هه‌ر له‌به‌ر گه‌وره‌یی و ئاگادارکردن و پاراستنی مافی هه‌تیوه
که‌ قورئانی پێرۆز له‌ (23) شوێندا ناوی هه‌تیو ده‌بات، وه‌ له‌هه‌ر شوێنه‌ی به‌په‌رنگێک
فه‌رمان ده‌دات به‌خزمه‌تکردن و پێگه‌یاندنیان. جا ئه‌گه‌ر هه‌موو که‌سیک لێکی بداته‌وه
که‌مردن له‌په‌رگی په‌ناگوێ نزیک‌تره‌و هه‌موو که‌سیک گیای مردنه‌و، داخۆ چ پۆزێک کتوپر
نه‌میش به‌لادابێت و منداله‌ نازداره‌کانی به‌بێ باوک به‌مێنه‌وه، سا یان به‌ده‌وله‌مه‌ندی، ئه‌و
کاته‌ خه‌لکی بێ‌ویژدان و زۆردار ماله‌که‌یان بخۆن، یان به‌هه‌زاری که‌نامه‌ردێک
بیانچه‌وسینێته‌وه، ئه‌و کاته‌ هه‌ست به‌گرنگی و ئاو‌پدانه‌وه‌ی خێر ده‌کات له‌مندالی
هه‌تیوو بێ باوک.

به‌ئێ، هه‌رکاتی مندالیکی هه‌تیوی بێ‌نازت چاو پێکه‌وت، به‌کسه‌ر بیری ئه‌وه‌ بکه‌وه
که‌ زۆر نزیکه‌ تۆش دنیا به‌جێ‌به‌یلت و منداله‌ نازداره‌که‌ی تۆش ئاوا بێ‌ناز بکه‌وێت. جا
ئه‌گه‌ر بیرت له‌وه‌ کرده‌وه، ئه‌وه‌ ئه‌و کاته‌ به‌زه‌بیته‌ به‌مندالی هه‌تیو دا دێته‌وه‌و
یارمه‌تی ده‌ده‌یت.

به‌لڼ خۆشه‌ويستان: قورئانی پيړۆز دلۆ ده‌روونی موسلمانانی پووناك كرده‌وه و پاكي كړدنه‌وه له‌همو چلك و چه‌په‌ليه‌كي سهرده‌مي نه‌قامي و به‌چه‌نده‌ها پښمووني به‌رزو شيرين په‌روه‌ده‌ي كړدن، هه‌روه‌كو له‌م چه‌ند نمونه‌يه‌دا به‌ناشكرا ده‌رده‌كه‌ويت:

يه‌كه‌م: قورئانی پيړۆز له‌سووپه‌تي (الضحى) دا پو له‌پيغه‌مبه‌ري پايه‌به‌ري نيسلام ده‌كات و ده‌فه‌رموي: ﴿الَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ، وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ، وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ﴾ (الضحى 6 - 8)، واته: ئه‌ي پيغه‌مبه‌ري خۆشه‌ويست صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ئايا په‌روه‌ردگار ت نه‌ي بې‌نيت به‌هه‌تيوي و خيرا ده‌رووي لي‌كرديه‌وه و لانه‌ي بۆ سازاندیت و هه‌واندیتيه‌وه؟! ئه‌ي خۆشه‌ويست ئايا سه‌رگه‌ردان نه‌بوويت و نه‌تده‌زانی چی بکه‌يت، هيدايه‌تي دايت و پښمووني كردیت؟! ئه‌ي نه‌ي بې‌نيت كه‌هه‌زارو نه‌داری، جا مالو سامانی پي به‌خشيت و ده‌وله‌مه‌ندی كردیت و بي‌نيزی كردیت!؟

به‌لڼ، به‌سه بۆ پيړزی هه‌تيو له‌لای خوا، كه‌سه‌رداری پيغه‌مبه‌ران، هه‌زه‌تي محمد المصطفى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، خواي گه‌وره‌ دواي ئه‌وه‌ي كه‌په‌يامي نيسلامي كرده‌ خه‌لات و قورئانی بۆ نارد، باسي ئه‌و قوناغه بي‌نازي و پر چه‌رمه‌سه‌ريه‌ي پيغه‌مبه‌ري خۆشه‌ويستی خۆي ده‌كات و يادي ده‌خاته‌وه كه‌پيغه‌مبه‌ري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، هه‌ر له‌سكي دايكيدابوو كه‌باوكي وه‌فاتي كرد، دواتر كه‌ به‌هه‌تيوي له‌دايك بوو، دايكي به‌پيړزی جيگاي باوكيشي بۆ گرتبۆوه، ئه‌وه‌بوو له‌ته‌مه‌ني شه‌ش سالي هه‌زه‌تدار، له‌و ته‌مه‌نه‌دا كه‌مندال به‌گشتي و به‌تاييه‌ت مندالي بي‌باوك زۆر ئالوده‌ي دايكيه‌تي، ئا له‌و كاته‌دا پيغه‌مبه‌ري خوا، دايكيشي وه‌فاتي كردو بۆ جاري دووهم هه‌تيو كه‌وته‌وه. پيغه‌مبه‌ري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه‌رگيز ئه‌و كاته‌ي بير نه‌ده‌چۆوه كه‌دايكی وه‌فاتي كردو له‌سۆزي بي‌سنوورو باوه‌شي گه‌رمي دايكي مه‌حرووم بوو! پاشان باپيري كه‌ناوي (عَبْدُ الْمُطَّلَب) بوو، برديه‌ لای خۆي و له‌همو كوږه‌كاني زياتر پيړزی ده‌گرت و له‌ته‌نيشت خۆيه‌وه دايدنه‌نيشاند، به‌شيويه‌يك كه‌پيغه‌مبه‌ري خوا هه‌ستي نه‌ده‌كرد كه‌هه‌تيوه‌و دايكو باوكي نيه، به‌لام وويستی خوا شتيكي ترو و ئه‌مجاره‌شيان نازكيشاني پيغه‌مبه‌ري خۆشه‌ويست صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ته‌نها دوو سال ده‌خايه‌نييت و له‌ته‌مه‌ني هه‌شت سالي پيغه‌مبه‌ري خۆشه‌ويستا بۆ جاري سي‌يه‌م هه‌زه‌تي محمد هه‌تيو ده‌كه‌ويته‌وه و

باپیری شی و دهقات دهکات، که نه مجاره یان پیغه مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم زیاتر قامی کرد بووه و زیاتر هستی به غیری بی و بی لانه یی خوی ده کرد، بویه به شوین تهرمی باپیریدا تا گپرستان پویش و چاوه پیروژه کانی فرمیسکی پیدا ده هاته خواره وه. نه وه بوو له سهر و ده صیه و پاسپارده ی (عَبْدُ الْمُطَّلَب) ی باپیری، نه بو طالب که مامی پیغه مبهرو باوکی نیامی عه لی یه “حه زره تی محمدی گرتی خوی و زور به دلسوزیه وه خزمه تی کرد. جا کاتیک که رسول الله صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم گوره بوو، رنی هینا و ده وله مهنده بوو به سامانی خاتو خه دیجه ی خیزانی، وه خوی گوره کردی به پیغه مبهرو خاتم الانبیاء والمرسلین، نه م دیده نانه ی دینیتیه وه به رچا و پیتی ده فهرموئ:

﴿ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ﴾ (الضحی 9)، که واته: توش نه ی پیغه مبهری خوا، نه ی نیماندار، تاگات له هه تیو بی، دلی مپره نجیتنه.

قه تاده ده فهرموئ (كُنْ لِلْيَتِيمِ كَالْأَبِ الرَّحِيمِ)، واته وه کو باوکیکی دلسوز به سوز وابه له که ل مندالی هه تیودا.

نیمانداران: ههر له قورنانی پیروژدا، له سووره تی (الماعون) دا ده فهرموئ: ﴿ أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ ﴾ (الماعون 1)، واته: ئایا سهرنجت نه داوه له و که سه ی ئایینی خوا به درو ده زانیت! نه و که سه ی که بروای به قیامه ت و پاداشت و سزای به رده می مه حکمه می خوا نیه، نه مه نیشانه یه تی: ﴿ قَدْ كَذَّبَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ، وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ ﴾ (الماعون 2 - 3)، نه وه که سیکه که هه تیو ده رده کات و پیدا هه لده شاخیت و به زه یی پییدا نایه ته وه. ئینجا هه روه کو خوی دهستی هه تیو هه ژارو لیقه و ماوان ناگریت و یارمه تیان نادات، هانی خه لکیش نادات له سهر به خیتو کردن و خزمه تکردن یان.

به لی، ئایینی ئیسلام ده یه ویت موسلمان هه رچونیک بیت کاری خیر بکات، هه بیوباشه، نه بیو هانی خه لکی بدات، واته: دهسته و نه ژنق دانه نیشیت.

جا خۆشه و یستان: دینداری و خواناسی، برابوون به قیامه ت و به ههشت و جهه نه م مر به قسه نابیت، به لکو نیشانه ی هه یه، هه رکه سیک نه م نیشانه ی لی نه هاته دی نه وه با به قسه ش ئیدیعی ئیمان و موسلمان بوون بق خوی بکات “هه ر قسه یه و ناوه پوکی نیه. جا نه گهر به زه بییت به هه تیو هه ژاردا هاته وه به پپی توانای خوت چاکه ت له که لدا کردن و

هانی خه لکیش دای له سهر چاکه کردن له گه لیا اندا، نه وه دلت خوش بی که إنشاء الله نیماندار، به لام په نا به خوا نه گهر دلت رهق بوو به رامبه ر هه تیوو نه دارو بی نازده کان، وه هانی خه لکیش نه داو حه رت نه ده کرد خه لکیش یارمه تیان بدات، نه وه به نه صی فرموده ی قورنن نیمانته به قیامته و پاداشت و سزای دوی مردن نیه.

دووه م: پیغه مبه ری خوشه ویستیش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به فرماشته به رزه کانی، جهختی ده کرد له سهر گرنگیدان به سه ره رشتیکردنی مندالی بی باوک و ده یفرموو: (أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا، وَأَشَارَ بِالسَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى وَفَرَّجَ بَيْنَهُمَا) (رواه البخاري)، واته: من و سه ره رشتیاری هه تیو له به هه شندا وه کو نه م دوو په نجه یه ناوا له یه که وه نزیکین، نینجا به په نجه ی دوشاومژه وه له م قووته ی نامارژه ی ده کرد.

له فرموده یه کی تردا سه روه رو سه ردارمان، دلسوزی راسته قینه ی هه تیوان، ده فرموو: (مَنْ مَسَحَ عَلَى رَأْسِ يَتِيمٍ لَمْ يَمْسَحْهُ إِلَّا اللَّهُ كَانَ لَهُ فِي كُلِّ شَعْرَةٍ مَرَّتٌ عَلَيْهِ يَدُهُ حَسَنَاتٌ) (رواه أحمد)، واته: هه رکه سیک دهستی سوزو میهره بانی بهینیت به سه ر هه تیویکدا، ته نها له به ر خاتری خوی گه ورده دهستی به سه ردا بهینیت، به بی هیچ مه به ست و به رزه وه ندیه کی دویایی، نه وا له کاتی نه و ده ست به سه ر هینانه دا دهستی به ر چند تاله موو بکه وی له سه ری نه و منداله هه تیوه، خوی گه ورده له جیاتی هه ر تاله موویه ک چاکه یه کی بو ده نووسی!

هه روه ها له فرموده ی پیغه مبه ردا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاتووه که هه ر سفره یه کی نان خواردن هه تیویک نانی له سه ر بخوات و ریزی نه و هه تیوه له و ماله دا بگریت نه و شیطان له و سفره و ماله نزیک نایته وه و نه و ماله خوشه ویستترین ماله لای خوا که هه تیوی به ریزو حورمه ته وه تیدا خزمته ده کری!

صهحابی به ریز نه بی ده ردا (په زای خوی لیبت) ده فرموو: جاریکیان کابرایه ک هاته خزمته پیغه مبه ر شکوای حالی خوی کرد که دلی رهقه و هه رچند قورنانی بو بخوینریته وه بیر له مردن و قه برو قیامته بکاته وه دلی نه رم نابو و دلی رهقه، عه رزی حه زه تی کرد نایا چی بکات؟! پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرموو: نه گهر حه زده که یت دلت نه رم بیت و به پیویستی و ناواتی دلی خوت بگه یت نه و: (إِرحمِ الْيَتِيمَ،

وَأَمْسَحَ رَأْسَهُ، وَأَطْعَمَهُ مِنْ طَعَامِكَ، يَلِنْ قَلْبُكَ وَتُذْرِكُ حَاجَتَكَ) (رواه الطبرانی وصححه الألبانی)، واته: به زهیت به هت یودا بیته وه ده ست به سهریدا بهیت وه له خواردنی خوتی ده ر خوار دبد، به وه دلت نهرم ده بیت و به ناواتی دلی خوت ده گیت..

صه حابی نازیزو خوشه ویست“ نه بو هوړه پره (په زای خوی لیبیت) ده فهرموئ: پیغه مبهری خوا فهرموئ: (وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ) سویند به و که سه ی که به حق و راستی منی کردوه به پیغه مبهرو په وانه ی کردوم بق سر نیوه (لَا يُعَذِّبُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ رَحِمَ الْيَتِيمَ وَلَانَ لَهُ فِي الْكَلَامِ وَرَحِمَ يَتِمُّهُ وَضَعْفُهُ، وَلَمْ يَتَطَاوَلْ عَلَى جَارِهِ بِفَضْلِ مَا آتَاهُ اللَّهُ) (رواه الطبرانی)، واته: خوی گه وړه له پوژنی قیامه تدا سزای نه و که سه نادات و به دوزخ سزای نه و که سه نادات که له دنیا دا به زه یی به هت یودا هاتوته وه به زمانی شیرین و نهرم قسه ی له گه لدا کردوه و هرکاتئ چاوی به هت یوکی بی ناز که وتبی، دلی بوی سووتا وه و سوزی بوی جوو لا وه و چاوی له تاوی بوی پر بووه له ناو، به زه یی به زه عیفی و بی نازی که پیدا هاتوته وه که له سوزی بی باوکی بی بهش بووه، نه وه نه و که سه خوی گه وړه له قیامه تدا سزای نادات، وه هه روه ها خوی گه وړه سزای نه و که سه ش نادات که خوی گه وړه به سهری کردوته وه و مالو سامانیکی زوری پی به خشیوه، دراوسی و ها و مالو کانیشی نه دارو هه ژارن، نه م ده وله مهنده خوی به سهر دراوسی کانیدا به رز ناکاته وه و کاریکی و ناکات که هه ست به هه ژاری و نه داری خویان بکن، به م شیوه یه نه م ده وله مهنده خانوویان به سهر دا به رز ناکاته وه، ناهیلئ بونی جگه ری برژاویان بچی به ناو جگه ری سووتاوی هه ژاریاندا، وه به بهر چاوی نه واندا میوه و خواردنی خوش ناهیتیتته وه بق مالو مندالی، یان بهشی نه وانیش ده دات.

نیمانداران: نیستا با بزاین پاداشتی نه و که سه چیه، پاداشتی نه و نافرته چیه که کاتئ هاوسه ره که ی دهرمئ، گهنچ و جوانه، به لام چند مندالی بچوکی هیه نه گهر شو بکاته وه نه و مندالانه سهر گهر دان دهن و له سوزی دایکیان بی بهش دهن هه روه کو له سوزو باوهشی باوکیان بی بهش بوون، له بهر خاتری نه و منداله چاو گه شانیه شو ناکاته وه و له سهر منداله هه تیوه کانی داده نیشئ. له باره ی گه وړه یی نه م نافرته تانه وه گوئ له م فهرمودانه ی پیغه مبهری خوا بگرن که حه زه ته ی رسول الله صَلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ده فرموئ: (أنا وإمرأة سفعاء الخدين كهاتين يوم القيامة، إمرأة أمت زوجها ذات منصب وجمال حبست نفسها على يتاماها حتى بانوا أو ماتوا)(رواه أبو داود)، واته: من و نه و ئافره تهی له بهر زه حمهت و ناخوشی “پوومه ته کانی پدهش داگه پراوه و بیوه ژن که و توه و شوو ناکاته وه و ئارام ده گریت له سهر منداله هه تیوه کانی، وهك ئهم دوو په نجه یه واین له به هشتدا (په نجه ی شایه تومانی و په نجه که ی ته نیشتی)، واته: نه و ژنه ی خاوه ن پایه و جوانیه و نه فسی خوی ده گریت له سهر منداله هه تیوه کانی هه تا گه وره ده بن یان ده مرن.

حه زره ته ی نه بو هوپه پره (په زای خوی لیبت) ده فرموئ: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموئ: (أنا أول من يفتح باب الجنة، إلا أنني أرى امرأة تُبَادِرُنِي، فأقول لها: مالك؟ ومن أنت؟ فتقول: أنا إمرأة قعدت على أيتام لي)(رواه أبو يعلى وإسناده حسن)، واته: پیغه مبهری خوا ده فرموئ: من یه که م که سم که ده رگای به هه شتم بۆ ده کریته وه، به لام کاتی ده موی بجه به هه شته وه ته ماشا ده که م و ئافره تیک ده یه وی شان به شانی من بیته به هه شته وه! منیش پیی ده لیم: نه وه تو خه ریکی چی؟! نه وه تو ده ته وی پیشه پرکی له گه ل مندا بکه ی بۆ چوونه ناو به هه شت، پیم بلئ تو کئی؟! ئافره ته که ش وولام ده داته وه و ده لئ: من ئافره تیکم له ته مه نی لویه تیمدا، هاوسه ری خو شه ویستم کۆچی دوا یی کردو چند مندالی بچو وکی له دوا ی خوی به جی هیشت، هه رچه نده من له نه و په پی جوانی و شوخ و شه نگیدا بووم، چند که س هاتنه خوازی نیم شو یان پی بکه مه وه، به لام نه گه ر من شووم بکردایه وه نه و مندالانم له جیاتی جاریک “دو جار هه تیو ده که وتن و سه رگه ردان و مالویران ده بوون، هه ر بۆیه بریارمدا شوو نه که مه وه و له سهر منداله کانم دانیشم، نه وه بوو به کویره وه ری و نه داری و له ژیر تۆمهت و تیرو توانجی خه لکیدا نه و منداله هه تیوانم پیگه یانندن و گه وره م کردن، جا به خوا پاداشتی من هه ر نه وه یه له خزمهت تۆدا بیمه به هه شته وه.

به لئ نیمانداران، با ئهم فرمووده پز له موژده یی پیغه مبهری خوا، ببیته مه دالیای خه لاتی ملی نه و ئافره ته به ریزانه ی که ته مه نی جوانییان به دیار مندالی هه تیوی خویانه وه به سه ر بردو له پیناو ژیانیکی خوش و به خته وه بۆ منداله بی باوکه کانیان، گولی به هاری ژیان ی خویان هه لوه راندو، هم دایک بوون بۆ منداله کانیان، هم باوک بوون بۆ یان..

پیرزبان بئ بههشتی نه پراوهی خوار له خزمهت نهو پیغه مبهردا که خوی بههستیوی له دایک بوو و گوره بوو!

به پرتزان: با بچینه خزمهت دایکی ئیمانداران“ حه زدهتی عایشه (په زای خوی لیبت) که بۆمان ده گپرتنه وه ده فهرموئ: پۆرتکیان له ژوره کهی خۆمدا له مالی پیغه مبهری خوادا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ دانیشتبووم، له و کاته دا ژنیکه هه ژار له دهرگای ژوره که می داو که دهرگام لیکرده وه ته ماشام کرد دوو کچۆله ی له گه لدا بوو، نیشانه ی برسیهتی به ده م و چویانه وه ده خوینترایه وه، بۆیه دایکه که یان داوای لیکردم که شتیکیان پئی بدهم بیخۆن، منیش هه موو ژورو ماله که م گه پام ته نها سئ دهنکه خورمام دۆزیه وه، سئ دهنکه خورما که م دایه ده ست ژنه که و نه ویش به کی دهنکئ خورمای دایه کچه کانی و هه ر خیرا خواردیان و قوتیاندار، ئه م دایکه که ناگری برسیهتی تینی بۆ هینابوو، دهنکه خورما که ی که بهر خوی که وتبوو بردی بۆ ده می بۆ نه وه ی که مێک له و برسیه تیه ی بیته خواره وه، به لام هه ردوو کچه که ی داوایان لیکرد که دهنکه خورما که ی خوی بدات به وان، ئافره ته که ش دهنکه خورما که ی خۆیشی که خهریک بوو بیخوات“ کردی به دوو که رته وه و دای به نه وان و بۆ خوی هیچی نه خوارد! حه زدهتی عایشه ده فهرموئ: ئه م کاره ی نه و ئافره ته بیوه ژنه م بۆ نه و دوو کچۆله هه تیوانه ی ژور سه رنجی پاکیشام و کاره که ی ژور لام په سه ندبوو، ژور به دلّم بوو، له بهر نه وه کاتئ پیغه مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ هاته وه بۆ ماله وه بۆم گپرایه وه، پیغه مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: (إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَوْجَبَ لَهَا بِهِمَا الْجَنَّةَ، أَوْ أَعْتَقَهَا بِهِمَا مِنَ النَّارِ) (رواهُ مُسْلِم) واته: خوی گه وره له به رخاتری نه و دوو کچه بههشتی بۆ دایکه که یان مسۆگه ر کردوه، یان فهرمووی: خوی گه وره به هوی چاکه کردن و خزمه تکردنی نه و دوو کچۆله یه وه“ نه و دایکه یان له ناگری دۆزه خ نازاد ده کات! خۆشه ویستان: پیغه مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ دهریاره ی نه و که سانه ی که یارمه تی بیوه ژنی دانیشتوو له سه ر هه تیو ده دات، ده فهرموئ: (السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ وَالْمُسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَحْسِبُهُ قَالَ: وَكَالْقَائِمِ لَا يَفْتُرُ وَكَالْصَّائِمِ الَّذِي لَا يُفْطِرُ) (رواهُ الْبُخَارِي وَمُسْلِم)، واته: هه رکه سیك بۆ په زامه ندیی خوی گه وره خزمهتی بیوه ژنو ئینسانی هه ژارو نه دار بکاو ئیش و کاریان بۆ جئ به جئ بکاو به ختیوان بکات،

ئەو بەقەدەر ئەو كەسەى كە لە پىگەى خوادا خەبات دەگىرپىو غەزا دەكاو ناو دەردەكا بەغەزاكەر، ئەوئەندەى ئەو خىرو پاداشتى بۆ ھەيە. ئەبو ھوپرەپرە كەفەرمودەكە دەگىرپىتەو دەفەرموى: وا دەزانم فەرموشى: وەبەقەدەر ئەو كەسەش پاداشتى باشى بۆ ھەيە كە بەشەو ھەر شەونوئىژ بكاو لىى سارد نەبىتەو وەبەپۆزىش ھەمىشە ھەر بەپۆژوو بىو يەك پۆژووى لى نەشكىنى!

ئىمانداران: ئەگەر كەسەك سەرپەرشتى ھەتىوى كەوتە سەرشان، ئايا دەبى ھەلوئىستى چى بى بەرامبەر بەو ھەتوانەى كە ئەم لەژىن و دىنيان بەرپرسىارە؟! لەوولامى ئەم پەرسىارەدا دەلەين: جارپىكيان صەحابەيەك ھاتە خزمەت پىغەمبەرى خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وەرزى كرد: ئايا لەكاتى پەروەردەو نامۆزگاريدا دەتوانم لەو ھەتوانەى ژىر دەستم بەدەم" ئەگەر ھاتو لاسارىيان كرد؟ خەزەت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرموى: ھەروەك مندالى خۆت مامەلەيان لەگەلدا بكەو لەچىدا لەمندالى خۆت دەدەيت لەوەشدا لەوان بەدەو تەمبىيان بكە (رواهُ أبو داود).

فوضەيلى كۆپى عەياض (پەحمەتى خوائ لىبەت) دەفەرموى: (رُبَّ لَطْمَةٍ أَنْفَعُ لِیَتِيمٍ مِنْ أَكْلِهِ خَبِيبٍ)، واتە: ژۆر جار لىدانى زللەيەك لەمندالىكى ھەتیو" بەسوودترە بۆ ئەو مندالە لەوەى كە كۆلێرەيەكى گەرمى لەكاتى برسەتیدا بەدەيت!

ئەمەش ئەو دەگەيەنەت كە نابى مندالى بىباوك ئەوئەندە نازى بدەيتى كە لەسنوور دەربچىت، بەلكو دەبىت وەك ھەر مندالىكى تر پىنمايى بكرىت و لىى بپرسىتەو، نەك وەك ھەندى مندالى ھەتیو كەفیری جوین و قەسەى ناشیرین دەكرى، گوايە ھەتیو وە نابى لىى توو پەبى!

خۆشەويستان: ئىمە لەخزمەت وەصیەت و پاسپاردەى خوائ پەروەردگارداين كە دەفەرموى: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾ (الأنعام 152) واتە: نزىك مالو سامانى ھەتیو مەكەون مەگەر بەچاكى و لەقازانجى نەبىت، ھەتا ئەو كاتەى گەرە دەبىت و بەتەواوى پیدەكات!

لەسوورەتى (النساء، ئایەتى 10) دا دەفەرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾ واتە: بەراستی ئەوانەى كەمالى

ههتیوان به ناحق و ستم دهخۆن، بیگومان نه وانه تهنها ناگر دهخۆن و نه و ماله دهبیته ناگر لهسکیاندا، له قیامهتیشدا دهچته ناو ناگری دۆزهخهوه.

بۆژێك پێغه مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ئامۆژگاری سهحابی به پێژ "ئه بو زهری غهفاری دهکرد (پزای خوای لیبیت)، فهرمووی: (یا ابا ذر! انّنی اراک ضعیفاً، وانّنی اُحِبُّ لَکَ مَا اُحِبُّ لِنَفْسِی، لَا تَأْمُرَنَّ عَلَی اِثْنِیْنِ، وَلَا تَلِیْنِ مَالَ الْیَتِیْمِ) (رواهُ مُسْلِم)، واته: ئه ی ئه بو زهر من تو به لاواز دهبینم، وهچیم بۆ خۆم پێ خۆشه نه وهشم بۆ تو پێ خۆشه، بۆیه ئامۆژگاریت دهکهم که نه بیته ئه میری دوو کهس!! ههروهها نه بیته به سه ره رشتیارو چاودێری مائی ههتیو (شیایوی باسه ئه بو زهر له راستگویییدا نمونه بووه) به لام له بهر قورسی و گرانیی فهرمانده وایی خه لک وه لسوکه وت کردن له سه ر مائی ههتیو وای فهرموو.

به ئێ ئه م ئایهت و فهرمووده و هاوینه کانیان به جۆرێک کاری له سه ر دلوو دهروونی موسلمانان کرد، که هه رگیز نزیکای مائی ههتیو نه که ون و دهستدریژی نه که ن بۆی، ته نانه ت نه وانه ی که سه ره رشتیاری مندالی ههتیو بوون خۆراک و نان و ئاویان بۆ جیا کردنه وه و نه یانده هیشت ههچیان تیکه ل ببیت، واته: له هه ر مالتیک خواردن به جیا لیده نه را بۆ ماله که و خواردنێکی تر به جیا له مائی منداله که لیده نه را بۆ مائی منداله ههتیوه که، ئه مه ش ناره حه تی بۆ خاوه ن مāl دروست ده کردو له لایه کی دیکه شه وه زیان ده که وت له منداله ههتیوه که چونکه زۆر جار ئه و خواردنه ی که لێی ده مایه وه خه سار ده بوو، بۆیه هاتنه خزمهت پێغه مبهری خوا و پرسیاریان کرد، وه کو قورئان له سووڕه تی (البقره): ئایه تی (220) دا بۆمان ده گێڕێته وه و ده فهرموو:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَغْنَتْكُمْ أَنْ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾، واته: ئه ی پێغه مبهری خۆشه و یست: دینه لات و پرسیا رت لیده که ن ده ریا ره ی هه تیوان، که چۆن بن بۆیان، پێیان بلێ: چاکسازی و پهروه ده کردنیان له هه موو شت چاکتر و په سه ندتره، خۆ ئه گه ر تیکه لاویان بکه ن و بیانیه ئینه مالتان، نه وانه براتان، ده بیته به چاکی چاودێری خویان و مالتیان بکه ن، خواش که سانی خراپه کار، نه وانه ی تووی خراپه ده چیئنو، چاکه کارانتان ده زانی و جیای ده کاته وه، ئه گه ر خوا بیویستایه باری گران ده کردن و مه رجی سه ختی

داده‌نا دهرباره‌ی چاودیریی هه‌تیوان، چونکه به‌پاستی خوای گه‌وره بالاده‌ست و داناو کار به‌جی‌یه.

نیم‌انداران: زۆر جار له‌کوردەواری خۆماندا باسی ئەو دەرکێت کە نابێ بە هیچ شتێوەیەک نزیکێ مائی هه‌تیو بکه‌ویه‌وه و ده‌کو ده‌لێن: سیبهری خانووه‌کەیشی حەرهمه، به‌لام ئایا له‌نایینی پڕ سۆزو پڕ دادگه‌ری ئیسلامدا تا چەندێ ئەم قسه‌یه‌ راسته؟ له‌وولامدا ده‌لێن: هه‌روه‌کو ئایه‌ته‌ قورئانیه‌که‌ پوونی‌ک‌رده‌وه‌ که‌تیکه‌ل نه‌بوون له‌گه‌ل هه‌تیو و هاتوچۆنه‌کردنی “خوای گه‌وره‌ پیتی پازی نیه‌ و نه‌وه‌ی که‌خوا نه‌هی لیک‌ردوه‌ و نه‌وه‌یه‌ که‌تو مائی هه‌تیو بخۆیو هیچ چاکه‌یه‌ کیشته‌ بۆیان نه‌بی.

که‌واته‌ با خه‌لکی هاتوچۆی هه‌تیوان بکه‌ن و به‌لکو که‌چووی. بۆ مالدان دلایان مه‌شکینه‌و ئاوو چاو نانیش بخۆو دابنیشه‌و قسه‌ی خۆشیان بۆ بکه‌و دوا‌یی که‌پۆیشتی حیسابی نه‌وه‌ بکه‌ که‌خواردووته‌ و به‌زیاده‌وه‌ پاره‌ به‌دایکی هه‌تیوه‌کان بده‌، ئیتر به‌مه‌ هم‌ دلت خۆش کردن هم‌ یارمه‌تیشته‌ دان، ئەگینا تو چوویتە مالتک که‌هه‌تیوی تێدایه‌ ئاویشته‌ نه‌خواردوه‌، نه‌وه‌ نه‌ک هه‌ر خێرت ناگات به‌لکو گونا‌ه‌یشته‌ ده‌گا به‌وه‌ی که‌ به‌بیریان دینیت‌وه‌ که‌ئه‌وانه‌ هه‌تیون و بی‌که‌سو داماون و هه‌مووشتیکیان حەرهمه‌ و ده‌بی له‌کۆمه‌لگادا داب‌پڕن! وه‌به‌تایبته‌ و نه‌وانه‌ی که‌سه‌ره‌رشته‌ی هه‌تیو ده‌که‌ن، ئیش و کاریان بۆ به‌پۆه‌ ده‌به‌ن، مائی هه‌تیوه‌کانیان له‌لایه‌، نابێ به‌بیانویی نه‌وه‌ی نه‌وه‌ک تووشی حه‌رام بین، له‌مالیان نه‌خۆن و کاسبیه‌ک به‌پاره‌که‌یان‌وه‌ نه‌که‌ن، به‌لکو گوێ بگرن بۆ پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم که‌ده‌فه‌رموئ:

(مَنْ وَلِيَ لِيَتِيمٍ مَالًا فَلْيَنْجِزْ بِهِ وَلَا يَدَعُهُ حَتَّى تَأْكُلَهُ الصَّدَقَةُ) (رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ)، واته‌: هه‌رکه‌سێک به‌خێوکردنی هه‌تیویکی که‌وته‌ لا که‌سامان و پاره‌ی هه‌بوو، با بازرگانی پێوه‌ بکات و نه‌یه‌تایته‌وه‌ زه‌کات ببخوات!

پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم ماوه‌ی هه‌تیوی دیاریده‌کات و ده‌فه‌رموئ: (لَا يَتَمَّ بَعْدَ إِحْتِلَامٍ) (رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بِإِسْنَادٍ حَسَنٍ)، واته‌: دوا‌ی با‌لغ بوون هه‌تیوی نامیتیت. به‌پێزان: با بزانی هه‌لۆیستی پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم دهرباره‌ی مندالی هه‌تیو چۆن بوو؟ پێغه‌مبه‌ری خوا ئەو مندالانه‌ی ده‌لا‌وانده‌وه‌ که‌باوکیان شه‌هید بووبوو و

هه تیو که وتیبوون. بۆ نمونه: نهسمانهی کچی عومیس دهگێڕێتهوه و دهفهرموئ: کاتیك که جهغهفری کوپی نهبو تالبو هاوپیکانی شههیدبوون, چووم بۆ خزمهت پیغهمبهری خوا, منداڵهکانم شۆردبوون و بۆن خوشم کردبوون, پیغهمبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموئ: منداڵهکانی جهغهفرم بۆ بیینه, دهلئ منیش بۆم برد, بۆنی کردن و پاشان فرمیسک بهچاوهکانیدا هاته خوارهوه, منیش گوتم: ئهی پیغهمبهری خوا دایک و باوکم بهقوربانت بئ, چی دهتگێرنی؟! هیچت دهیارههی جهغهفر و هاوهلهکانی بیستوهه؟ فهرموئ: بهلئ, ئهمرۆ شههید بوون! (رواهُ أحمد).

ههروهها پیغهمبهری خوشهویست بهردهوام سهردانی ماله ههتیوهکانی دهکردو دلی دهدانهوه و ئهوهی لهدهستیدا بوایه یارمهتی پیشکesh دهکردن. ههروهها زویری و غهمباری پتیه دیاربوو, کاتی چاوی بهمندالکی ساوای بیباوک دهکوت کهسهری بینازی بهسنگی دایکیهوه نووساندوه.

ئیماندارانی بهرێز: گومانی تیدا نهیه که خوشهویستترین شت بهلای باوکهوه خیزان و منداڵهکهیهتی, وهباوک ههمیشه بیر لهوه دهکاتهوه که نهگهر بۆ خۆی بمهئ, ئایا دهبی حالو وهزعی خیزان و منداڵهکهی چۆن بئ لهدوای خۆی, بۆیه گهلیک کهس بهههموو لایهکدا ههله دهکهن و مالو سامان کۆدهکهنهوه بهنیازی ئهوهی کهمالو مندالیان دوای خۆیان موحتاج و داماو نهبن.

بهلام با بزانی قورئانی پیرۆز لهو بارهیهوه چی دهفهرموئ؟ قورئان دهفهرموئ: ﴿وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيداً﴾ (النساء 9), واته: نهگهر ئتیه خهمی منداڵهکانتانه دوای مردنی خۆتان, کهسهگرهردان نهبن و خهلکی لایان لیبکاتهوه, ئهوا ئیستا ئتیه لهخوا بترسن و قسهی چاک بکهن و ههروهک مندالی خۆتان مامهله و ههلسوکوت بکهن لهگهڵ منداڵه بیباوکهکانی ژێردهستاندا, نهگهر ئتیه چاک بن خوای پهروهردگار لهدوای خۆتان فریای منداڵهکانتان دهکهوئ و کهسانیکیان بۆ دهنیڕیت که بهچاکی سهپهرشتیان بکهن.

بهلئ بهرێزان: لهخوا ترسان و پارێزگاری و حهلال خۆری باوک فریای منداڵهکانی دهکهوئ لهدوای مردنی خۆی, ههروهک خوای گهره لهسوهرهتی (الکھف) دا باسی

ھەزرەتى موسا ۋە ھەزرەتى خدرمان بۆ دەگىزىتەۋە، ئەو كاتەي كەببون بەرپەفيقو
 ھەزرەتى خدر سى كىردەۋە دەكات كە لەدېدو بۆچوونى ھەزرەتى موسا كارى نەشياونو
 دەبوايە ھەزرەتى خدر واى نەكردايە. ئەۋبۇ سىيەم كار كەلەۋ سەفەرەدا ھەزرەتى خدر
 ئەنجامىدا بىرىتى بوو لەۋەي كە: ھەزرەتى موسا ۋە خدر چوونە دىيەك، ھەرچى مالى ئەو
 دىيە بوو كىردىان بەلام كەس جىگاي نەكردنەۋە نان و ئاۋىكى نەدانى، ئەۋەبوو لەپەنا
 دىۋارىكدا بۆ خۇيان دانىشتن، لەو كاتەدا ھەزرەتى خدر ھەستا چوۋ بەلاى دىۋارىكەۋە،
 كەدىۋارەكە كەلگى نەمابوۋ خەرىك بوو دەپوۋخا، ھەزرەتى خدر چوۋ دىۋارەكەي پال
 پىۋەناۋ پوۋخاندېۋ پاشان جوان دروستىكردەۋە. ھەزرەتى موسا خۇي پىۋ پانەگىراۋ
 فەرمۇي: باشە خەلگى ئەم دىيە ئەۋەندە پىاۋى باشن، ئەۋەندە ئىحتىرام و پىزىان
 گىرتىن تا تۆ ئەۋ پىاۋەتەيان لەگەل بەكەي دىۋارى پوۋخاۋيان بۆ چاك بەكىتەۋە؟! باشە
 ئەگەر كىرئىيەكت لى ۋەرىگىرتنايەۋ بماندايە بەنان و ئاۋىك باشىر نەبوۋ؟ ھەزرەتى خدر بۆ
 ھەزرەتى موسا پوۋن كىردەۋە كەئەۋ لەخۇيەۋە ئەۋ كارەي نەكردۋە، بەلكو خۇي
 گەۋرە ئەمرى پىۋ كىردم كەئەم كارە بەكەم، چۈنكە ئەم دىۋارە پوۋخاۋە مالى دوۋ مندالى
 ھەتپەۋە كەكاتى خۇي باۋكىان پىاۋىكى لەخواتىرسو ھەلال خۆر بوۋە، پىش مردنى
 ھەندىك ئالتوۋنى لەزىر دىۋارى مالەكەياندا بۆ مندالەكانى ھەشار دابوۋ، جا دىۋارەكە
 كەلگى نەمابوۋ، خەرىك بوو بەتەۋاۋى دەپوۋخا، جا ئەگەر بەتەۋاۋى پوۋخاۋەۋ ئالتوۋنەكە
 دەرىكەۋتايە خەلگى گۈندەكە كە بەچاۋى خۆت بىنىت چەند بىۋىژدانن و چەند
 خوانەناس و بىۋەزەيىن، ئالتوۋنەكەيان بۆ خۇيان دەبردو مندالە ھەتپەۋە بىكەسەكانى لى
 بىبەش دەبوۋن، كاتى خۇيشى باۋكى ئەۋ دوۋ مندالە خواناس و پىاۋچاك بوۋ، جا
 پەروەردگارت وىستى كاتىك گەنجىنەكەيان دەست بەكەۋىت كەگەۋرەۋ بەھىزىن، ئەۋسا
 دەرىبەھىنن، ئەمەش ۋەكو پەھمەتتىكى تايپەتى لەلايەن پەروەردگارتەۋە، لەبەر خاتىرى
 باۋكىان، دىنئاشبە كەھەمو ئەۋ كارانەم لەخۆۋە نەكردۋە، ئىتر ئەۋەبوۋ پازو نەيتى ئەۋ
 شتانەي كەخۆت بۆ نەدەگىرا كاتىك ئەنجام دەدان.

جا با سەرنج بدەين ئايەتەكە دەفەرمۇي: ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾، باۋكىان پىاۋى
 چاك بوۋە. بەلى بەھۇي چاكى و پاكى و خواناسى باۋكىانەۋە، كەھەندى لەموفەسىرىنى

قورئان ده فهرمون: باپیری هه وته میان پیاوی چاک بووه! بۆیه خوای گه و ره پایه برزئکی وه کو حه زه تهی خدر ده نیرئ بۆنه وهی ئه و ماله بۆ منداله کانی له دوا ی خۆی بپاریزی، تا گه و ره ده بن و ده ستیان ده که ویتته وه!

به لām به داخه وه زۆر که سیش هه یه پێگه ی چه وت ده گریته بهر، حه رام ده خوا، کاسپی نا په واو ناشه رع ی ده کات، به هه موو لایه کدا هه لپه ده کات و پا ره ی حه رام له سه ر یه ک داده نیت به و نیازه ی که دوا پۆزی منداله کانی مسۆگه ر بکات و دوا ی خۆی ده ست کورت و هه ژار نه بن، به لām بێ ئاگا له وه ی که مالی حه رام بێ به ره که ته و فریای منداله کانی نا که وئ، هه ره کو زانا و نو سه ری به نا ویا نگ “خوالیخوشبوو (محمود شیت خَطَاب) بۆمان ده گپیتته وه ده فهرموئ: مندا ل بووم، له قوناغی سه ره تای ده مخویند، پۆژیکیان به پیره به ری خویندنگا که مان داوا ی لیکردین که هه ر قوتابییه ی به پیتی توانای خۆی یارمه تیه ک له ماله وه به نیت تا وه کو بیده ی به قوتابییه کی زۆر هه ژار که له پۆله که ماندا بوو. منیش له ماله وه داوام له باوکم کرد که پا ره م بداتی بیبه م بۆ ئه و قوتابییه، باوکم تاس بر دیه وه و مات بوو، منیش گوتم: باوکه بۆ ئه و قوتابییه ده ناسیت؟ باوکم له و لāmدا گوئی: به ئی، باوکی ئه و قوتابییه فهرمان بهر بوو، هه موو پێگایه کی چه وتی گرتبووه بهر بۆ ئه وه ی منداله کانی له دوا پۆژدا هه ژارو بێ ناز نه بن، که چی سُبْحَانَ اللَّهِ نِیْسْتَا وَا مِنْدَالَهْ کَی خَه لْکَ پا ره ی بۆ کۆ ده کاته وه.

به ئی، باوکی ئه و منداله هه ژاره فهرمان به ری دائیره یه ک بوو، به لām به رتیل خۆر بوو، به بێ به رتیل ئیمزایه کی نه ده کرد، به نیاز ی ئه وه ی دوا ی خۆی منداله کانی بێ ناز و مو حتا ج نه بن، که چی کۆمه ک و یارمه تی بۆ منداله هه ژارو هه تیوه کانی “دوا ی خۆی کۆ ده کرایه وه!! که واته باوه رداران: هه رکه سی ک ده یه ویت له دوا ی مر دنی خۆی “خه لکی به زه یی به منداله بێ نازه کانی دا بیته وه، با نِیْسْتَا که خۆی له ژیا ندایه به زه یی به مندالی بێ باوک و هه ژاردا بیته وه، هه ره کو خوای گه و ره وه چی کرد بۆ حه زه ته ی داود پیغه مبه ر (عَلَى نَبِیْنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) فهرموئ: (کُنْ لِلْبَيْتِیْمِ کَالْأَبِ الرَّحِیْمِ وَأَعْلَمْ أَنَّکَ کَمَا تَزْرَعُ تَخْصُدُ).. ئه ی داود: بۆ مندا لی هه تیو وه کو باوکیکی به سۆزو دلسۆز به له گه ل منداله کانی خۆیدا، وه بزانه تۆ چی بچینی، ئه وه ده دوریتته وه.

واته: ههركه سێ بهرام بهر مندالێ هه تیوی خهك به پره حم بێو چاكه یان له گه لدا بكات،
 نهوا له دواى مردنى خۆی "خوای گه وره كه سێك ده نێژی و دلته رمی ده كات كه ناگای
 له منداله هه تیوه كانی نهویش بێت و به زهیی پێیاندای بێته وه.

ئیمانداران: ئیستا با بزانی پاداشتی ئه و كه سه چیه كه چاكه له گه ل هه تیودا ده كات،
 له لای خوا و به ره می چیه له دونیا و پۆژی قیامه تدا!

یهكێك له پیاوچاكان بۆمان ده گێژێته وه ده فهرمووی: كابرایه ك هه بوو له شارێ
 به صهره، ئه م كابرایه له ناو خه لكدا به پیاویكی دیندار و باش نه ده ناسرا. ئه م كابرایه مرد،
 خێزانه كه ی دۆش داما، چونكه كه س نه هات بۆ لای تا یارمه تی بدا و جه نازه ی میرده كه ی
 له گه ل بشاریته وه، بۆیه چوو دوو كه سی به كری گرت و بردی بۆ مرگه وت تا نوێژی مردووی
 له سه ر بكړی، به لام هیه كه س ئاماده نه بوو نوێژی مردووی له سه ر بكات، بۆیه ئه م ژنه
 به دلێکی زۆر مه حزون و چاوی پر له گریان وه به دوو كریكاره كه ی گوت: ئه م جه نازه یه م بۆ
 بیهن بۆ سه رقه بران و قه برێکی بۆ هه لېكه نه و دا پېوشن، منیش پاره تان ده ده می. به لێ
 كاتێ ئه م دوو حه ماله له گه ل ژنه كه دا چوونه سه رقه بران ته ماشایان كرد یه كێ
 له پیاوچاكه كان كه له و ده ورو به ره خوا به رستی ده كرد، هاته سه ر قه بره كان و پرسى ئه مه
 لاشه ی فلان كه سه ؟ گوتیان: به لێ، گوتی: ده ی من هاتوم نوێژی مردووی له سه ر بكه م و
 یارمه تیتان بده م بۆ شاردنه وه ی! گوتیان: سُبْحَانَ اللَّهِ، تۆ چۆن به مردنی ئه م كابرایه ت
 زانی و چۆن ئاماده ی نوێژی مردووی له سه ر بكه ی له كاتێكدا كه س ئاماده نه بوو نوێژی
 مردووی له سه ر بكات و له گه لمان كفن و دفنی بكات؟! پیاویشه كه فهرمووی: ئه مشه و
 له خه ومدا پێیان گوتم كه فلان كه س مردوه و به یانی بچۆ بۆ سه ر فلان گۆرستان و ئاماده ی
 كفن و دفن و نوێژی مردووی فلان كه سه به، چونكه خوا له گونا می خوش بوو! ئه مجا
 پیاوچاكه كه له ژنه كه ی پرسى: حه زده كه م له كار و كرده وه ی میرده كه ت ناگادارم بكه ی.
 ژنه كه گوتی: ئه م هاوسه ره ی من یهكێك بوو له و كه سانه ی كه شه وانه به دزی خه لكه وه
 عه ره قی ده خوارد وه، شه وانه به سه رخۆشی ده خه وت! به لام به یانی كه له خه و
 هه لده ستا، خۆی ده شۆرد و جله كانی ده گۆپی و ده ست نوێژی ده گرت و نوێژی به یانی
 ده كرد و ده گریاو ده یگوت: (إلهي أي زاوية من زوايا جهنم تريد أن تملأها بهذا الخبيث)،

دهيگوت: نهی خوی من، ده بی چ گۆشه یکت لهجه هه نه مدا بۆ ئه م عه بده بیسو
خه تابارو گونا هبارهی خۆت دیار یکرد بی! خویه په حمم پی بکه! وه نه مه حالی بوو سال
دوانزه ی مانگ. له بهر نه وه خه لکی گه په ک و دئی به که مان به کابرایه کی عه ره ق خۆریان
ده زانی و پقیان لئی بوو.

ههروه ها ژنه که گوتی: په وشتیکی تری ئه م هاوسه ره ی من نه وه بوو که زۆر به زه یی
به مندالی هه تیودا ده هاته وه و پۆژانه که له بازارو کارو کاسپی ده گه پایه وه هه تیویک، یان
دوو هه تیوی بی که سو برسی له گه ل خۆیدا ده هیتایه وه بۆ مالو له گه ل خۆی
دایده نیشاندن و له خواردنی به رده می خۆی تیژی ده کردن. کاتی منداله هه تیوه کان
ده هاتنه مالی ئیمه وه چاو به فرمیتسک و په نگ زه ردو کزۆل بوون، به لام که ده چوونه
ده ره وه، ده م به پی که نین و په نگ کراوه بوون!

پیاوچا که که فهرمووی: سو پاس بۆ خوا که خه ونه که م راست بوو، چونکه ئه م کابرایه
خاوه نی دوو په وشت بووه که له هه ر که سی کدا بن إنشاء الله خوا لئی خوش ده بیئت:

یه گه م: هه ر که سی گونا می کرد به لام دوایی شانازی به گونا هه که یه وه نه کردو بۆ
خه لکی نه گتیرایه وه، به لکو خۆی به خه جاله ت و شه رمه زاری به رده م خوی ناگادارو بینه رو
بیسه ر زانی، نه ک وه کو نه و که سانه ی که عه ره ق ده خۆنه وه و شانازی پیوه ده که نو بۆ
خه لکی ده گتیرنه وه که چۆن خواردوویانه ته وه و چۆن سه رخۆش بوون و چییان گوتوه و
خۆیشیان به تاوانبار نازان.

دووهم: هه ر که سی که به زه یی به هه تیودا بیته وه، خوی گه ورده ش به زه یی به و که سه دا
دیته وه و له گونا هه کانی خوش ده بیئت إنشاء الله.

جا موسلمانانی به پیز: نه و پووداوه ی بۆم گتیرانه وه، له کتییبه کانی میژوو و
به سه رهاتی پیاوچا کاند نووسراوه ته وه، چه ند سه ده یه که له مه و بهر پوویداوه به لام
حه زده که م هه ر له م سه رده مه ی خۆماندا، له م کوردستانه ی خۆماندا، پووداویک پوویداوه و
په یوه ندی به هه تیوو یارمه تیدانی هه تیوه وه هه یه، حه زده که م بۆتان بگتیرمه وه... فهرموون
سه رنجی بده نی و به دل گوئی بۆ بگرن، نه م پووداوه ش له کتییی (نه سرینه کانی سه ده ی
بیسته م) دا نووسراوه ته وه و فهرموون با به یه که وه گوئی بۆ نه و که سه بگرن که خۆی

پوداوه که ی به سهر هاتووه و بۆمان ده گێڕێته وه و ده لێ:

چه ند سالتیک بهر له ئیستا ساله کانی گرانى بوو له هه موو عیراقدا و به تایبهت له کوردستاندا، که چه ند گه مارۆیه کی نابوری نیوده و له تی و ناوخوی ده وره یان دابوو. سالی 1994 بوو، خه لکی بیزار بوو بوون له ژیان، نه و پاره یه ی ده ستی ده که وت له کاسپیدا، به شی بژیوی ژیا نی خۆی و مال و مندالی نه ده کرد، ناره حه تی بوو، خه لکی به ده ست گرانى، بیکارى، هه ژارى، بێ نه وایى و چه ندین شتی تره وه ده ینا لاند، نه و که سه ی پاره داریش بوو که وتبوو.

به لێ، کابرا با سی خۆی ده کات و ده لێ: من به ش به حالێ خۆم ناره حه ت ده ژیا م له شارۆچکه ی (هید صادق) که سه ر به شارى سلێمانی بوو، پر بوو له مالی ناو ره و که م ده ست و لانه واز، ژۆ ئی له گه ل خه یزانه که م که وتمه گفتوگو ده رباره ی نانی نیوه پۆ، دایکی منداله کان گو تی: پیا وه که چی بخۆین بۆ نیوه پۆ، هه یج شک نابم له مالدا، منداله کانیشمان زۆریان برسییه و وه کو خۆمان ناتوانن ئارام بگرن! گو تم: ئافره ت خه مت نه بی، خوا گه وره یه، سێ دیناری ئاسن شک ده به م، ده چه م بازار بزانم چی ده کات بۆ پێخۆر، خه رجی ده که م بۆتان، پاشان خوا ده رگای والا تری لایه به لکو کاریکیشم ده ستگیر ببیت. دایکی منداله کان گو تی: جا سێ دینار به شی چی ده کات، به ته مای چی پێ بکری ت سکمان تی ریکات؟! راستی ده کرد، به لām خۆ چارمان نه بوو. له ده رگای مال هاتمه ده ره وه و ورده ورده که وتمه پێگه ی بازار، نه و ساله ش په یکه رێکیان له گه چ بۆ نه و دوو خوشک و برا قوتابه دروست کردبوو که له پێگه ی چوونیان بۆ قوتابخانه به هۆی سه رما و سۆله وه په ق ببو نه وه. له به رده م نه و په یکه ره تی په ریم، مو چرکه یه کم پێدا هات، نه و ساته ناخۆ شه م : « که وته وه که نه م دوو منداله دل پر له هیوا یه چۆن گیانیان سپارد بوو! پووم له بازار کرد تا به و هیوا یه ی کاریکم ده ستگیر ببیت، به لām که چوومه بازار هه یجی وه ها نه بوو پاره ی تیدا بیت، بۆیه ناچار سێ دیناره که م دا به ده سکێ سلق و به ره و مال گه پامه وه.

به رێزان: نه م گرانی یه تافیکردنه وه یه ک بوو، زۆر له خه لکی مالۆ یزان بوو به پاره و سه ره وت و سامانه که ی جه هه نه می بۆ خۆی کړی، زۆر له خه لکیش له م باره گرانه دا ئاسووده یی و خۆشییان بۆ خۆیان مسۆگه ر کرد، چه ند به لām ساله گرانی یانه بدو یین که مه و

ته واو نابیت. له پښتګۍ ګه پانه وه مدار، به قه راغ جاده که دا ګوزه رم ده کرد، ژنیک و مندالیک له دوامه وه ده نګیان ده هات، ګویم لیبو مندال که ده یګوت: دایه ګیان ده پټی بلټ، نه ګینا ده ګریم.. ده ګریم. دایکیشی ده یګوت: پوله ګیان ناینا سم، چی پټ بلټیم، چوښ شتی وا ده بیت! مندال که ده ستیکرد به ګریان.. ګریا، زور ګریا، هر ده هاتن به دوامدا.. هر اسان بووم، بیتاقت بووم، ناوړم دایه وه به لای ژنه که دا ګوتم: خوشکی باش نه مندال بڼو ده ګری؟! ګونامی چیه؟ بڼو لیبی ده دهیت؟ ژنه که ش ګوتی: من لیبی ده دهیم؟! من ده یګریتیم؟! ګونامی منه یان ګونامی تو، تو ده یګریتنی! ده نګی به رزکرده وه! که وای ګوت وه ستام جوان سهرنجم دار، لیبی وردبوومه وه، نه دهیناسم نه ده مناسن، باشه خو لیم نه داوه، له ناخه وه مندالم زور خوښ ده ویت. پووم کرده ژنه که و ګوتم: خوشکی باش بڼو ګونامی منه؟! نایا هیچ نازاریکم پټ ګه یاندوه تا به ووی منه وه ده ګری و فرمیتسکی چاوی ده باریته خوارئ؟! ژنه که ګوتی: به لټ، وا چوند پوژیکه نه نانمان خواردوه، نه چایی، نیستا هاتمه ناو بازار هیچ شتیکم ده ست نه که وت بڼو مندال کانم، مندال که شم برسپه تی، چاوی به و سلقه ی دهستی تو که وتووه بوی ده ګری، حزی لیبه تی، هرچیش ده کهم نیمه بوی بکریم!! منیش ګوتم: جا خوشکی باش نه وه کیښه ی خوټانه، من ته نها سنی دینارم شک ده برد له مالی دنیا دار، کاریشم ده ست نه که وت، ناچار دام به و ده سکه سلقه بڼو مندال کانم، نیستا نه وانیش چاوه پوانی دهستی منن، نه ی بیده م به تو، چی بڼو مالو مندال کانم به رمه وه! نه وانیش برسپانه، منیش زور هر ژارم، بلټیم چی له ګه لټ، خوا هاوکاریت بکات! تا نه و کاته مندال که هر ده ګریا، ژنه که ګوتی: کاکه ګیان، به س نیه مالو مندال تو یان هیت و کارو کاسپیان بڼو ده کهیت، من که سوکاریشم نیه سهره سپه تی مندال کانم بکات، له هه موو لایه که وه لانه وازم، ګه ر یارمه تیمان بدهیت خیرت ده گا! له ناخه وه حزم ده کرد ده سکه سلقه که یان بده می، به لام له لایه کی تره وه غمی مندال کانی خوښم بوو، بویه ګوتم: خوشکی به پیز، نه مه بڼو مالی تو بیت، نه ی مالی خومان! لیمدا پویشتم چوند هه نکاویک به جیم هیشتن.. مندال که زور ده ګریا، هاواری کرد! دایکی ناموژګاری ده کرد: پوله ګیان بلټیم چی، نه ویش بڼو مالی خوی ده ویت، نه وانیش برسپانه!

به لئی ئیمانداران: کابرای خاوهن دهسکه سلق ده لئی: له ناخه وه بیرم گوپا، له دلئیکی پاکه وه به زه بیم به و مندا له برسی و هه ژارو بی باوکه دا هاته وه.. خواجه گیان له به رخا تری تو ده یانده مئ.. هه ر ئه وه نیه له برساندا ده مرین.. خواجه گیان ئه مهش له پریگه ی تودا به زایه ناچیت. وه ستام، ژنو مندا له کesh له جیگه ی خویان وه ستان، به ژنه که م گوت: خوشکی نازیم ئه م دهسکه سلقه بۆ خۆت و مندا له کانت له پاهی خوا، منیش مندا له کانم خوا په حمیان پی بکات. دهسکه سلقه که م دایه ده ست مندا له که. مندا له که توند سلقه که ی گوشتی به خۆیه وه، هه ردوو پوومه ته ته په کانی سپی، له خۆشییان ده ستیکرد به پیکه نین، دایکیشی پووی گه شایه وه گوتی: کاکه گیان ئیمه ناتوانین پاداشتت بدهینه وه، خوی گه وره پاداشتت بداته وه، بۆت بکاته تویشووی قیامهت.. خوات له گه ل.

ژنه که له م دوعا خیرانه به رده وام بوو، من دوورکه وتمه وه، راسته قسه کان ساده بوون، به لام له ناخه وه ههستم به خۆشییه که ده کرد، تا ئه و ساته چێژی له و جوړه خۆشییه م نه کردبوو، زۆر ئاسوده بووم، گه یستمه وه مالو دهسته کانم به تال بوو، هه ر دوی سلو لیکردنیان که وتمه قسه ی خۆش، کاریکی وام کرد که س بیرى نه بوو بلئی: ئه رى چیت بۆ هینا وینه وه با بیخۆین!

دایکی مندا له کان به خیرها تنه وه ی کردم، به لام له پوخساریداو له قسه کانیدا چه ندین پرسیار ده خوینترایه وه.. گویم پی نه دا، باش بوو شتیکی ئاماده کردبوو خواردمان.. سوپاس بۆ خوا. دوی نوژیرو حه سانه وه خیزانه که م گوتی: باشه ئیواره چی بخۆین؟! گوتم: خوا گه وره یه، ده رگای پزقی خوا والا یه، خه مت نه بیت. گوتی: پاست ده که ییت به لام.. نه مه یشت قسه که ی ته واو بکات، گوتم: نان و چایی بۆ خراپه، با نازاری مه عیده مان نه گات زۆر باشه خواردنی، گوتی: ئاخه نه گبهت، خۆ شه کرمان نیه، ئه ی چایی به چی ده خۆیه وه؟ خۆ سووته مه نیشمان وا له کزیدایه.

به لئی هه ر چۆن بوو ئیواره شمان به پێ کرد، به سکی برسییه وه چوینه ناو نوینی خه وتنه وه، به دایکی مندا له کانم گوت: ئافرهت، جوان گویم بۆ شلکه ئه و سئ دیناره ی به یانی له گیرفاندا زینگی ده هات، دام به ده سکئ سلق، پاشان هه موو پوودا وه که م به جوانی بۆ گیرایه وه. خیزانه که م گوتی: خۆزگه م به خۆت که توانیوته ئه و خیره گه وره یه ده ست خۆت

بخهیت، سوپاس بۆ خوا، هیوادارم خوای گه و ره لیتی قبولی کردی.

بهائی سرم کرده سر سهرین بهیمنی چاوم چووه خو، له قوولایی خه ودا بووم، خهویکی زۆر سه سوو پهنه رم دی، له خه ودا دهشتیکی چۆل بوو، کاتیکم زانی پریوو له خه لک، پۆژ بهرز بۆوه و هه لات، خه لکی هاواریان لی بهرز بۆوه، ده گریان، هه ریه که به لایه کدا رایان ده کرد، پرسیم نه وه چیه؟ گوتیان: نه تزانیه چی بووه؟ نه ی بۆ هاتووی؟ گوتم: بۆ؟ گوتیان: قیامت هه ستاوه، ئیستا ته رازوو داده نریت و حق و حیسابی دونیامان له گه لدا ده کن. سهیری هه رکه سیکم ده کرد ده م و چای چرچ و لۆچ بوو، رهش داگه راو هه ناسه برکییان پێکه و تبهوو، دیمه نیککی زۆر ترسناک بوو، بانگی هه موو که سیان ده کرد، کاتیکم زانی گویم له ناوی خۆم بوو، بانگ کرامه پیش. کاتیکم زانی ته رازوویه کی گه و ره هاته بهر ده م، گوتیان: سهیرکه، نه م لایه یان چاکه و باشه ی دونیای تیدایه، نه و لایه ی تریان کرده وه ی خراب و دور له خوای تیدایه، چاوه روانکه بزانه چی ده بینی!

ورده و رده لای باشه و چاکه م بهرز بۆوه، خراپه کانم زۆر بوون، ته رازووه که لاسه نگ بوو، گوتیان: تا ئیستا نه نجامت خراپه، دوعای خیرکه. به لām له و کاته دا له تا و نا په حه تی بیری هیچ نه ما بوو ته نها خه فته و گریان نه بیت.

به لām ئازیزان: بیری نه و کاته زیزینانه م که و تبهوو که به فیرۆم دا بوون، که ده متوانی کاری چاکه بکه م به لām نه مکرد بوون، نه متوانیبوو خوا له خۆم پازی بکه م، خیرۆ چاکه ی زۆر بکه م. له ترسان و ویستم هه نگاو به ره و دۆزه خ بنیم، بانگیان کردم: جارێ ماوته، وه ره سهیرکه.. کاتیکم زانی له ئاسمانه وه یه ک یه ک، نه رم، ورده و رده گه لا سلقی دا بارینه ناو ته رازووه که م، لای خیرۆ چاکه م قورس بوو، تا ده هات زۆر ده بوو، وای لیها ت یه کسان بوو، خه ریک بوو بلایم به سه، به سه، به لām هه ر هاته خوار، هه ر هاته خوار، سوپاس بۆ تو خوا به، نه وه نده هاته ناو تایی ته رازووی چاکه مه وه و کیشه که ی قورس بوو، له خۆشیاندا گوتم: نه وه چیه؟! ده نگیک له نزیکمه وه گوتی: نه وه نه و خیره بوو که نه نجامت دا، سهیری پاداشتی بکه، خوا چهند به ره حمه. به ده نگه ی بهرز گوتم: سُبْحَانَ اللَّهِ، اللَّهُ أَكْبَرُ.

پاچله کیم، له خه و خه بهرم بۆوه، که سهیرم کرد نیوه شه وه، مَالُو مندالْم هه موو خه و توون، هه ستم به له رزینی خۆم ده کرد، سه رسام بووم، هه رچی لاشه مه شه لالی

نارهق بوو، گوتم: سوپاس بۆ تو خوايه، خۆت خاوه نى به زه ييت، راستيان گوتووه:
 مرقى وها ههيه، هه موو قورئانى بۆ بخوینه، له گه ل ژياننامه ی پيغه مبه رو پياوچا که کاند
 کارى ليتاکات، به لام تهنه خه ویک دهیخاته دونیای فراوانی په حمه تی خواوه و بۆ خوا
 کار دهکات، کارى لى دهکات.

به لى، سه رم نایه وه سه ر سه رین و نه مزانی که ی چاوم چووه وه خه ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا
 يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴾ (التوبة 120)

له کۆتاییدا، داواکارم له خواى پهروه رداگار

هیدایه تی هه موو لایه کمان بدا

دهوله مهنده کاشمان دلگوشادو دهستکراوه بکات بۆ یارمه تیدانى هه تیوان و
 بیوه ژنان..

هه موو موسلمانان و ئیمه ش بهر شه فاعه تی سه ردارى پيغه مبه ران هه زره تی محمدی
 مصطفى صلی الله علیه و سلم بخات ..

اللَّهُمَّ آمين

سەرچاوه‌كان

- 1 - قورئانی پیرۆز .
- 2 - ته‌فسیری ئاسان، بورهان محمد‌أمین، چاپی چواره‌م، 2002.
- 3 - تفسیر القرآن الکریم، ابنُ کثیر، دار الکتب العلمیة، بیروت، ط 1، 1998.
- 4 - الترغیب والترهیب، للحافظ عبدالعظیم المنذري، دار ابن‌الهیثم، ط 1، 2001.
- 5 - ریاض الصالحین، الإمام النووي، وه‌رگیزانی: نوری فارس حمه‌خان، چاپی یه‌که‌م، 1991.
- 6 - به‌رچاوپروونی، نه‌ندازیار: عثمان محمد رشید، چاپی سێ‌یه‌م، 2002.
- 7 - نه‌سرینه‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌م، ئاوات نه‌بویه‌کر، چاپی یه‌که‌م، 2003.

وهصيه تي جهوتهم

﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِثْمًا وَنُفْسًا﴾

ووتاری ژماره بیست وهه شت

دادگهری له کیشانه و پیوانه دا

به شی یه که م

قال الله سبحانه وتعالى:

﴿وَيْلٌ لِلْمُطَفِّفِينَ، الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ، وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ، أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ، لِيَوْمٍ عَظِيمٍ، يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

(المطففين 1 - 6)

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:

(ما أكل أحدٌ طعاماً قط خيراً من أن يأكل من عمل يده، وأن نبي الله داود كان

يأكل من عمل يده)

(رواه البخاري)

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين
إلى يوم الدين..

نيماندارانی خوښه ويست: هه زاران په حمهت و به زه يي خوا، بېژي به سر نيمه و هه موو
نومه تي محمدا صلى الله عليه وسلم تا پړي دوايي..

له پاشان: نيماندارانی به پړي، له م ووتاره ماندا گه يشتووينه ته وه صيهت و پاسپارده ي
حه و ته م له و (10) وه صيهت و ناموزگار ييانه ي كه خواي په روه ردگار بۆ نيمه ي
عه بدويه نده ي خوي كردوني به ياساو به رنامه ي ژيان، بۆ به خته وه ربي دونياو دواپړي.

نازيانم: گرنگ ترين شت بۆ مړو، پاريزراو بوون و سه لامهت بووني عه قيده و بېر وياوه په
كه نيمانكي پاك و خاوينو دور له پوخله واتي شيرك و بيدعه و خورافات و نه فسانه گه ري،
له دلي نينساندا جېگير بېي. دواي نه م خاله گرنگه كه سه رچاوه ي هه موو چاكي و پاكي و
به خته وه ريه كه، نه مچا باوك و دايك له گه ل نه ولادو جگه رگوشه كانيان ژيانكي پر پړي
حورمهت و به خته وه به سر به رن، دواتر نينسان نامووس و شهره يي پاريزراو بېي و داوين
پيسي له كومه لگا دور بېي، دواي نه وهش نينسان خويني پاريزراو بېي و خويني به نارپه و
نه پړي و خويني كه س به ناحق نه پړي! وه هه روه ها خه لك ي هه ر بۆ خويان نه ژين و هه ر
له هه ولي به خته وه ركردني ژياني خويان و مندا له كاني خوياندا نه بن، به لكو ناگايان له مندا له
بې باوك و هه تي و نه داره كانيش بېي. جا هه ر كومه لگايه ك، دانيشتواني هه ر وولات و شارو
دي و ناوايي هه ر خاوه ني نه م په وشته نه بوون، نه و به راستي ژياني به خته وه ري و پر
خپرو به ركه ت به بالاي تاكه تاكي نه و كومه لگايه ده پړي، كه نه مانه ي باسما ن كردن
وه صيه ته كاني خواي په روه ردگار بوون بۆ نيمه ي نينسان و عه بد ي نه و په روه ردگار، كه
به دريژي "له شهش وه صيه تدا له خزمه تياندا بووين. به لام نايان نينسان له ژياني دونيادا
ده تواني به بې كارو كاسپي بزي و به بې بووني بازپو شويني كه سابه ت" ژيان به پړي وه
ده چي ت؟! بېگومان نه خپر. به لام نايان كارو كاسپي هه ر نه وه يه نينسان خه ريكي پاره
كو كردنه وه و سه روه ت و سامان له سه ر يه ك دانان بېي، جا به حه لال بېي يان به حه رام؟!
نه خپر. به لكو پړيسته بازپو كه سابه ت، نه هلي بازپ له چوارچي وه و به رنامه يه كدا نيش
بكه ن كه نه مافي خويان بفه و تي وه نه مافي خه لك ي تريش بفه و تي نن، خواي گه و رهش

ئەمەى كىرگۈتتە ۋەھىيەتى ھەتەمى لە (10) ۋەھىيەتەكە ۋە ھەرموئى: ﴿وَأَوْفُوا
بِالْكَفْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تُكْلِفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ (الأنعام 152)، واتە: كىشەنە ۋە پىتوان
بە پىكوپىكى بەكاربەيتن، بەدادگەرى ئەتجامى بەدەن ۋە قىلى تىدا مەكەن، جا ئىمە داخۋازى
لەكەس ناكەين مەگەر بەگۈيرەى تواناى خۋى نەبىت..

خۆشەويستان: ھەزەدەكەم كەئىنشەاء اللہ لەژىر تىشك ۋە پۆشنایى زىرپىن ۋە گران قەدرى
ئەم ۋەھىيەتەى خۋاى گەرەدا (سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) ۋەتارەكەمان بەسەر چەند خالىكدا
دەبەش بکەين:

خالى يەكەم: ۋەكو گوتمان ژيانى دونىاي ئىنسانەكان بەبى بۈۋنى بازارپو ئەھلى
كەسابەت نابى ۋە ھەر شوپىنك بازارپى كاسپى ۋە شوپىنى دەسكەوتنى پىۋىستىەكانى لى
نەبىت، ئىنسان ژيانى تىيدا ناپىكوپىك ۋە بىئىسراحت ۋە دەرەمەت دەبىت، ھەرۋەكو
زانايان ۋە دانايان ھەرموويانە: دونيا ۋە قىامەتى مەۋقەكان بەھۋى چۈر شتە ۋە ئاۋەدان ۋە
بەختە ۋە دەبىت:

- 1 - زاناي شارەزا ۋە خواناس كەپىگەى خواناسى ۋە ژيانى دىندارانەت بۈ پۈۋن بکاتە ۋە .
- 2 - كار بەدەستى دادگەر كە نەھىلئ كەس زۆلمى لى بکرى ۋە مافى بخورئ .
- 3 - ئە ۋە تىكۆشەرە گيان فەيدايانەى كە پارىژگارى ۋە ۋولات ۋە نىشتەمان دەكەن
لەخوانەناسان ۋە داگىرەران .
- 4 - بازارپو شوپىنى كاسپى ۋە پەيداكرەنى نانى ھەلال .

بەلئ ئىمانداران: ھەر ۋولات ۋە شارو شوپىنك ئەم چۈر شتەى نەبۈ ۋە لىئى نەبۈ،
ژيان تىيدا قورس ۋە گرانە. كەواتە: مادام ژيان بەبى كارو كاسپى ۋە كپىن ۋە فرۆشتن نابى. با
بزانين لای خۋا ۋە پىغەمبەرى خۋا صَلَّيَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئەھلى كەسابەت ۋە بازارپ
چۈن پىزىيان لىگىراۋە

خۋاى گەرە لەقورناني پىرۆزدا دەھەرموئى دەربارەى شەۋنۋىژو قورناتن خۋىندەن ۋە
ھەرموئى چەندى توانىتان ۋە لەتواناى لاشە ۋە مېشكتاندا بۈ، ئەۋەندە قورناتن
دەۋرىكەنە ۋە ئەۋەندە لەشەۋدا بەخەبەرىن ۋە شەۋنۋىژ بکەن، ۋا مەكەن پەكتان بکە ۋەئو
بارى خۋتان زۆر قورس مەكەن، چۈنكە: ﴿عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضًى وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ

فِي الْأَرْضِ يَنْتَفُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﴿٢٠﴾ (المزمل 20)، واته: خوای په‌روه‌ردگار نایه‌ویت باری سهر شانتان قورس بکات و نه‌و خواجه نه‌ونده میهره‌بانه ده‌زانت له‌وانه‌یه که‌سانیکتان لږ نه‌خویش بکه‌ویت و که‌سانی تریش بېن له‌زه‌ویدا بگه‌پښ به‌شوین بازارگانی و فه‌زلی خواداو که‌سانی تر له‌داهاتودا بجه‌نگن بږ لابرندی کوسپه‌کانی سهر پښی دینی خواو بږ به‌ده‌ست هینانی په‌زانه‌ندی نه‌و.

جا نیمانداران: به‌وردی سهرنجی نایه‌ته‌که‌ بده‌ن، له‌گه‌ل باسی موجه‌یدینی (غی سبیل الله) دار، به‌لکو پښ نه‌وان باسی نه‌و که‌سانه ده‌کات که‌ به‌سهر زه‌ویدا ده‌گه‌پښ به‌شوین کارو کاسپی حالدا! که‌ به‌راستی نه‌مه فه‌زلی و گه‌وره‌یی کاسبکاران و بازارگانه‌کان و نه‌هلی بازار په‌ده‌ده‌خات.

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوښه‌ویستمان فه‌رموویه‌تی: (ما أَكَلْ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلٍ يَدِهِ، وَأَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ دَاوُدَ كَانَ يَأْكُلُ مِنْ عَمَلٍ يَدِهِ) (رواه البخاري)، واته: هیچ که‌س هه‌رگیز پارووه نانیکي نه‌خواردووه که‌چاک‌ترو پاک‌تر بښ له‌و پارووه نانه‌ی که‌ به‌په‌نجی شانی خوئی و عه‌ره‌قه‌ی ناوچه‌وانی خوئی به‌ده‌ستی هیناوه، وه‌پیغه‌مبه‌ری پایه‌به‌رزو به‌پښ حه‌ززه‌تی داود (سه‌لامی خوای لیبیت) هر له‌به‌ره‌می کاسپی ده‌ستی خوئی و په‌نجی شانی خوئی ده‌خوارد.

ده‌حاجی خوښه‌ویست و به‌پښ “عبداللای کورپی نیمامی عومه‌ر (په‌زای خوایان لیبیت) ده‌فه‌رموئ: پرسیارکرا له‌پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَيُّ الْكَسْبِ أَفْضَلُ؟) نایا چ کاسبیه‌ک و که‌سابه‌تیک زور پی‌وژه‌و گه‌وره‌تره له‌هه‌موو کارو کاسپیبه‌کانی تر؟! فه‌رموئ: (عَمَلُ الرَّجُلِ بِيَدِهِ وَكُلُّ بَيْعٍ مَبْرُورٍ) (رواه الطبراني)، واته: کاسپی ده‌ستی نینسان خوئی و هه‌موو کرین و فروشتنیکي حه‌لال و بښ فروفیل، نه‌وه له‌هه‌موو جوړه کارو که‌سابه‌تیک گه‌وره‌ترو پر به‌ره‌که‌تره!

هه‌روه‌ها له‌فه‌رمووده‌یه‌کی تردا، حه‌ززه‌تی رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رموئ: (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُؤْمِنَ الْمُحْتَرِفَ)، به‌راستی خوای گه‌وره نه‌و نینسانه نیمانداره‌ی خوښه‌وئ که‌ده‌ست په‌نگینه و پیشه و سنده‌تیک ده‌زانت.

ئىمانداران: گوی بگرن بۆ ئەم فەرموودە شیرینەى كەصەحابى خۆشەويست كەعبى كۆپى عوجرە (پەزای خۆای لیبیت) بۆمان دەگىرتتەو دەفەرموی: پۆرتکیان كەكۆمەلن ئەصحاب لەخزمەت پىغەمبەرى خوادا دانىشتیون، ئا لەو كاتەدا گەنجىكى زۆر جوان و پىكۆپىك بەبەردەمیاندا هات و سەلامى كرد، زۆر لەش سووكانە دەهات و دەچوو شتى دەكړی و دەفرۆشت و كەلوپەلى بار دەكردو دادەگرت، صەحابەكان پوویان كرده پىغەمبەرى خۆشەويست و فەرمویان: (لَوْ كَانَ هَذَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) خۆزگایە ماندووویونی ئەو كۆرە گەنجە كەئاوا بۆ كارو كاسپى لەشى سووكە و بەهەلمەتەو دانىشتن نازانن، خۆزگە بۆ خوا بوايو لەپىگای خوادا ئاوا تىكۆشەر بوايو (چونەكە صەحابەكان وا حالى بوویون كارو كاسپىكردن با بەحەلالیش بى) ھەر پەيوەندى بەدونیاو ژيانى دونیاو ھەيو ھىچ پەيوەندىكى بەپاداشتى قیامەتەو نىو خۆای گەرە ھىچ پاداشتىك بۆ كاسپكار لای خۆى دانانن). جا بۆ راستكردنەو ھى ئەم بۆچونە ھەلەيو، پىغەمبەرى خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وەلامى دانەو دەفەرموی: ئەى صەحابەكان، ئەى ھەموو مۇسلمانان، دەى بزائن: ئا ئەم گەنجە پۆج سووكە لەش سووكە كاسبە (إِنْ كَانَ خَرَجَ يَسْعَى عَلَى وَلَدِهِ صَغَارًا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)، ئا ئەم كۆرە كاسبە، ئەگەر بۆيو ئاوا ھەلە دەكاو ئەملاو ئەولا دەكاو نازانن دانىشتن، مەبەستى لەم كاسپىكردنەى ئەو ھەبى كە (ئەگەر مندالى بچووكى ھەبى) مندالە بچووكەكانى كەچاوەپى دەستى ئەم باوكەيانن ئىوارە شتىکیان بۆ بەرىتتەو تىریان بكاو پىداويستىەكانیان بۆ دابىن بكاو مالو مندالى چاو لەدەست و دەمى دەرو دراوسى و خەلك نەبن، ئەگەر بەم نىتەو كاسپى بكا ئەو ھەموو ھەنگاویكى بەچاكەيك بۆ دەنوسرىو پاداشتى وەكو ئەو كەسانەيو كە لەپىناوى خوادا تىدەكۆشن.

(وَإِنْ كَانَ خَرَجَ يَسْعَى عَلَى أَبَوَيْنِ شَيْخَيْنِ كَبِيرَيْنِ فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) وەھەروەھا ئەگەر ئەم كۆرە گەنجە لەم كاسپى و ھاتوچۆيەيدا مەبەستى ئەو ھەبى كەباوك و دايكى پىرو ئىختىارى پەككەوتەى كەلای ئەمن و بەختویان دەكاو ناھىتلى موحتاج بن و پووت و پەجالى و نەدارى پىرییان پىئو دیارىن، ئەگەر بەم نىتەو كاسپى بكا ئەو ئەو كارو كەسابەتى بەتىكۆشان لەپى خوادا بۆ حىساب دەكړى. دواى ئەو ھەزرت فەرموی: (وَإِنْ كَانَ

خَرَجَ يَسْعَى عَلَى نَفْسِهِ يُعِفُّهَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، نه‌گەر ئه‌م کوپه‌ گه‌نجه‌ به‌یانی که له‌مال دینه‌ دهره‌وه‌ به‌و نه‌ته‌وه‌ بینه‌ ئه‌م بازاره‌وه‌و ئاوا خۆی هیلاک ده‌کا بۆ ئه‌وه‌ی که‌پتووستیه‌کانی ژبانی خۆی دابین بکاو تووشی ده‌ست پانکردنه‌وه‌ له‌م و له‌و نه‌بی‌و خه‌لکی نه‌لێن به‌ره‌لایه‌و به‌خۆپایی ده‌سووپیته‌وه‌، بۆ ئا ئه‌م مه‌به‌سته‌ کاسپی بکا، ئه‌وه‌ هر به‌جیه‌اد بۆی حیسابه‌و خوا پاداشتی گه‌وره‌ی ده‌داته‌وه‌، به‌لام (وَإِنْ كَانَ خَرَجَ يَسْعَى رِبَاءً وَمُفَاخَرَةً فَهُوَ فِي سَبِيلِ الشَّيْطَانِ) (رَوَاهُ الطَّبْرَانِي وَرِجَالُهُ الصَّحِيحُ)

به‌لام نه‌گەر ئه‌م کوپه‌ کاسپه‌، مه‌به‌ستی له‌م کاسپی‌کردن و پاره‌ په‌یدا‌کردنه‌یدا هر ئه‌وه‌بی‌ که‌خۆی ده‌وله‌مند بکاو پاشان به‌مال و سامانه‌که‌ی فیزو ده‌عیه‌ بکا به‌سه‌ر خه‌لکیدا ئه‌وه‌ بۆ پێگای شه‌یطانه‌و خوا لێی پازی نابێ.

که‌واته‌: پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ له‌چوار نه‌ته‌ی دل له‌کارو کاسپیدا بۆ سیانیان فهرمووی ئه‌و کاسپیه‌ به‌خواپه‌رستی حیسابه‌ (به‌مه‌رجی حه‌لال بی‌و واجبه‌ دینه‌یه‌کانی له‌سه‌ر نه‌فه‌وتین) ئه‌مجا به‌شی چواره‌می به‌به‌شی شه‌یطان دانا!

هه‌روه‌ها له‌صه‌حیحی بوخاریدا هاتوه‌ که‌پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فهرموویه‌تی: (لَا يَأْخُذُ أَحَدُكُمْ أَحِبُّلَهُ قِيَاتِي بِحُزْمَةٍ مِنْ حَطْبٍ عَلَى ظَهْرِهِ فَيَبِيعَهَا فَيَكْفُ بِهَا وَجْهَهُ، خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَسْأَلَ النَّاسَ أَعْطَوْهُ أَمْ مَنَعُوهُ)، واته‌: به‌پاستی نه‌گەر یه‌کێ له‌نێوه‌ گوریسه‌که‌ی هه‌لبگرێ و بچێ کۆلێ پووش و په‌لّاش و چیلکه‌و دار کۆبکاته‌وه‌و به‌پشتی خۆی هه‌لای‌بگرێ و بچێ له‌بازار بی‌فروشی و به‌پاره‌که‌ی پووی خۆی له‌شه‌رمه‌زاربوونی نامه‌ردان و ده‌ست پانکردنه‌وه‌ بپاریزی، ئه‌وه‌ ئه‌وه‌ی زۆر باشتره‌ له‌وه‌ی که‌وا بیکارو بی‌ئیش و ده‌ست به‌تال لێی دانیشی و ده‌ست له‌م و له‌و پان بکاته‌وه‌، جا چاوه‌پێ بی‌ ئایا یارمه‌تی ده‌ده‌ن یان ده‌ست به‌پوویه‌وه‌ ده‌نن.

پۆژتیکیان ئیمامی عه‌لی (په‌زای خوای لیبت) چو و ئیشی بۆ پیره‌ژنیک کرد، ئیشه‌که‌ش ئه‌وه‌بوو ئاوی بۆ له‌بیر ده‌ردینا، به‌لام دۆلچه‌که‌ زۆر گه‌وره‌ بوو، زۆری ئاو ده‌گرت و قورس بوو، په‌ته‌که‌ش زۆر زێرو ناخۆش بوو، بۆیه‌ ده‌ستی ئیمامی عه‌لی سوور بی‌وه‌و قلش قلش بوو، کاتی له‌ئاو هه‌لکێشانه‌که‌ بۆوه‌، پیره‌ژنه‌که‌ شانزه‌ ده‌نکه‌ خورمای دا به‌ئیمامی عه‌لی. له‌پێگای ماله‌وه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ تووشی ئیمامی

علی بوور، که ته و قعی له گه لدا کردو سهیری دهستی کرد وا سوور بۆته وه و ئاوساوه،
 فهرمووی: ئه ی علی، نه وه به چی وات لیتاوه؟! ئیمامی علی فهرمووی: ئه ی
 پیغه مبهری خوا، ئاوم هه لکیشاو شانزه دهنکه خورماف وهرگرت. پیغه مبهری خوا
 فهرمووی: ده بینه با منیش له و خورما پاک و حه لاله ی به ده ست هیناوه بخۆم. جا ئیمامی
 علی له و باره وه ده فهرموئ:

لَحْمُ الصَّخْرِ عَلَى قَمَمِ الْجِبَالِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ مَنَنِ الرِّجَالِ
 يَقُولُ النَّاسُ لِي فِي الْكَسْبِ عَارٌ فَقُلْتُ الْعَارُ فِي ذَلِ السُّؤَالِ

واته: هه لگرتنی به ردی گه وره و هینانه خواره وه ی به پشت له سه ر شاخی به رزه وه،
 به لامه وه خۆشتره له وه ی که منه تباری خه لکی بم و چاو له ده ستیان بم، خه لکی پیم ده لێن
 که له هه ندی کارو کاسپیدا عه یبو عار هه یه و خه لکی به چاوی سووک سهیری ده که ن، به لام
 من ده لیم: عه یبه و که موکوپێ نه وه یه که ئینسان ده ست له خه لکی پان بکاته وه و
 دوورکه و یته وه له کارو کاسپی حه لالو به هۆی سوال کردن و پارانه وه له خه لکییه وه تووشی
 زه لیلی ببێ

خۆشه و یستان: له ناو هه موو کارو کاسپییه کاندای کرپن و فروشتن و بازرگانی زۆد
 په سه ند کراوه، له فهرمووده کانی پیغه مبهری خوادا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاتوه
 که فهرموویته ی: (تَسْعَةُ أَغْشَارِ الرِّزْقِ فِي التِّجَارَةِ فَعَلَيْكُمْ بِهَا)، واته: تو له ده ی بزق و پزقی
 به هۆی بازرگانی حه لاله وه خوا بۆتان ده نێرێ، ده ی ئه ی به نده کانی خوا، ئیوه
 بازرگانی و تیجاره ت بکه ن.

هه روه ها خۆشه و یستان فهرموویته ی: (التَّاجِرُ الصَّدُوقُ الْأَمِينُ، مَعَ النَّبِيِّينَ
 وَالصَّدِيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ) (رواهُ الترمذي وقال حَدِيثٌ حَسَنٌ)، واته: بازرگانی راستگۆی
 ده ستپاک و نه مین، خوی گه وره له پزقی قیامه تدا له گه ل پیغه مبهران و راستگۆیان و
 شه هیداندا حیسابی بۆ ده کات و حه شری ده کات.

که واته: برای کاسبکارو نه هلی دوکان و بازار: تو زۆد به پزقی لای خواو پیغه مبهری
 خوا، ده ی ناگات له خۆت بێ، ئه م پزقو حورمه ته له ده ست خۆت نه ده ی، به چیش نه م
 فه زل و گه وره یی و به ره که ته ت له ده ست ده چی باش سه رنج بده وا إِنْشَاءَ اللهُ له م چه ند

خاله‌ی دواييدا باسی نه و شتانه ده‌کەين که مالتویرانت ده‌کا، ئیمانت لاده‌با، به‌ره‌که‌ت له‌پزق‌وپزیت هه‌لده‌گرێ، سه‌لبی سه‌ره‌مه‌رگت ده‌کا، پوو‌په‌شی مه‌یدانی مه‌حشهرت ده‌کا.. ده‌ی باش گوێ بگره:

کاسبکاری به‌پزێ ناگاداریه، واجبه له‌کاتی کرپن و فروشتن و کێشانه و پێوانه‌دا دادگه‌ری و نه‌هێلی خه‌ک مافت بخاو خۆشت مافی خه‌ک نه‌خۆی، پارو و مالی خه‌ک به‌ناپه‌وا نه‌خۆی، گیرفان و ده‌ستی نه‌پری، بۆیه خوای گه‌وره له‌م وه‌صیه‌ته‌دا ده‌فه‌رموێ:

﴿ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ﴾، هه‌ر له‌به‌ر گه‌وره‌یی مه‌سه‌له‌ی کێشانه و پێوانه‌یه که‌یه‌ک سووپه‌ت له‌قورئانی پیرۆزدا ناوی (المُطَفِّفِينَ) ی لێنراوه، واته: نه‌و سووپه‌ته‌ی که‌باسی تاوانی ته‌رازووبازه‌کان ده‌کات. لێره‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌وێ که‌ته‌رازووبازی و غه‌شو فیل‌کردن له‌ته‌رازو و کێشانه و پێوانه‌دا نه‌ه‌نده گه‌وره‌یه لای خوا که‌یه‌ک سووپه‌ته‌ی له‌قورئاندا بۆ ته‌رخانه‌راوه، خوای گه‌وره سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى ده‌فه‌رموێ: ﴿ وَيَلِلْ لِلْمُطَفِّفِينَ، الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ، وَإِذَا كَالُوا لَهُمْ أَوْ وَزَنُوا لَهُمْ يُخْسِرُونَ، أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ، لِيَوْمٍ عَظِيمٍ، يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ (المطففين 1 - 6) واته: هاوارو ناو ناله بۆ ته‌رازووبازه‌کان، بۆ نه‌وانه‌ی که له‌کێشان و پێواندا له‌کرپن و فروشتندا، ته‌رازووبازی و فیل‌ده‌کن، نه‌وانه‌ی کاتی‌ک شت له‌خه‌ک ده‌کپن، به‌ته‌واوی به‌زیاده‌وه لێیان وه‌رده‌گرن، به‌لام کاتی‌ک شتیان بۆ ده‌پێون، یان ده‌کێشن، لێی ده‌دزنه‌وه و که‌میان ده‌ده‌ن و فیل‌یان لێ ده‌کن، ئایا نه‌وانه گومان نابهن که به‌پاستی زیندوو ده‌کێنه‌وه (تا سه‌ره‌نجامی خیانه‌ت و فیل‌یان وه‌ربگرن) بۆ پۆژیکێ زۆر سامناک و ترسناک و گه‌وره، نه‌و پۆژه‌ی که‌هه‌موو خه‌لکی به‌پێوه ده‌وه‌ستن له‌به‌رده‌م ده‌سه‌لاتی په‌روه‌ردگاری جیهانیاندا..

زانایه‌ک ده‌فه‌رموێ: نه‌گه‌ر خوای گه‌وره وه‌یل و هاوارو ناله‌ی جه‌ه‌نمی بۆ نه‌و که‌سه دیاری کردبێ که‌ه‌قی ته‌رازوه‌که ناداو کێشانه و پێوانه‌ی ته‌واو نیه “ نه‌ی ده‌بێ سزای نه‌و که‌سه چی بێ که‌هه‌موو تای ته‌رازوه‌که ده‌بات و هه‌موو مالی کپاره‌که یان فروشیاره‌که ده‌خوات، وه‌کو نه‌و که‌سه‌ی شتی‌ک له‌که‌سی‌ک ده‌کپێ، ده‌لێ: دوا‌ی پاره‌که‌ت بۆ دینم، به‌لام هه‌ر نه‌م‌پووه‌ سه‌ب‌ی پێ‌ده‌کات و ناخ‌ری پاره‌که‌ی ده‌خوات؟ بێ‌گومان سزای نه‌و

کسه زور قورس و گرانه !!

ئامان ئهی دوکاندارو بازرگان و هه موو ئه و که سانهی که تهرازووتان به دهسته وه به ،
ئاگاتان له خوتان بئ، بۆ شتیکی که م ماله که تان حه رام مه که ن و خوتان نه خه نه به ر
هه په شهی ئه و ئایه ته قورئانیانه وه که تهرازوویازی و خیانه ت له کیشانه و پتوانه دا به وه
حیساب ده کات که په نا به خوا ئه و ئینسانه ئیمانی به وه نیه که پۆژێک ده گاته وه به خوا
حیسابی ئه و ناپاکیهی له گه لدا ده کړئ!

پیاویشیک فهرمویه تی: (الْوَيْلُ لِمَنْ يَبِيعُ بِحَبْوٍ جَنَّةً يَنْقُصُهَا عَرْضُهَا
السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ، وَيَشْتَرِي بِحَبْوٍ يَزِيدُهَا وَاِدْيَا فِي جَهَنَّمَ يُذِيبُ جِبَالَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا) واته:
هاوارو ناله، نه که جارئ به لگو ده یان جار بۆ ئه و که سهی که به هه شتی به رینی خوی
گه وه ده فروشی به ده نکئ، به که می شت، که به که می و به نو قستانی ده یکیشتی بۆ
کریاره کهی، وه بۆ ئه و که سه ش وه یلو شیوی جهه نه م باشه، که جهه نه م ده کړئ
به ده نکئ، به شتیکی که م که زیاده وه ده گړئ له فروشیاره که.

ئیمانداران: له باره ی ئاکام و سه ره نه جانی ئه و که سانهی که خیانه ت له کیشانه و
پتوانه دا ده که ن، که له کاتی سه ره مه رگو و پۆج ده رچووندا، چۆن حالیان په شیو ده بئ،
دوو به سه ره ماتان بۆ ده گێر مه وه:

به سه ره هاتی یه که م: زانای به ناویانگی ئیسلام، مالیکی کوپی دینار ده فهرموئ:
دراوسیه که مان نه خۆش بوو، له کاتی سه ره مه رگدا چووم بۆ لای، هیشتا حالئ له سه ر خۆی
بوو، پووی تیکردم و گوئی: ئه ی مالیک چیم ئی ده که ی وا دوو کتوی ئاگرین دینن له پیتشمی
پاده گرن، ده لئین ده بئ به سه ریاندا سه رکه وی، منیش چۆن ده توانم به سه ر شاخی ئاگریندا
سه ریکه وم؟! ده فهرموئ: ئه و قسه یه ی کردو زور به نا په حه تی گیانی ده رچوو و مرد!
ده فهرموئ: منیش پرسیارم له ژن و مندائئ ئه و پیاوه کرد ده رباره ی چاکه و خراپه و
په فتارو گوفتارو کارو که سابه تی ئه و پیاوه وه که ئاوا سه ره مه رگیکی شه پانیو عاقیبه ت
خراپی تووش بوو، چونکه ئینسان له سه ره مه رگدا، له و کاته دا که بۆ دوا جار دنیا
به جئ دیتلئ به ره می ژبانی خۆی دیته وه به رچاوی، دیاره ئه و پیاوه هه ر خراپه ی چاندووه
وا بۆی بۆته ئاگرو نیشانی ده درئ!

مالیکی کوپی دینار ده فەرموئ: ژن و منداڵەکی گوتیان: ئەو پیاوێ بەقال بوو و دوو تەرازووی هەبوو، شتی خۆی بۆ خەڵک بەیەکیکیان دەکیشا و ئەگەر لەخەڵکیشتی بکریایە بەوی تر دەیکیشا. واتە: تەرازوویازی دەکرد. مالیکی کوپی دینار فەرمووی: دەی بەخوا ئەو ئەو دوو تەرازووەن کە لەدوینادا دەستی خەڵکی پێ دەبرێن" و لەسەرەمەرگ و پۆج دەرجووندا لێی بوون بەدوو کێوی ناگیر و بەو حالەو بەخوای خۆی گەشت.. خوا پەنامان بدات!

بەسەرھاتی دووھەم: یەکنی لەپیاویاشان دەفەرموئ: ناسیاویکم لەسەرەمەرگدا بوو، چوومە لای و دەمگوت: لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ بەڵکو ئەویش بیانلێ و بەشایەتمانەوێ دوانیا بەجێبێلێ، بەلام کابرا سەیری کردم و گوتی: بەخوا حەزەدەکم وەکو تۆ بیلێم، بەلام کە دەمەوێ قسەبکەم زمانەوی تەرازووی دوکانەکم دیتە سەر زمانم و ناھیلێ، چونکە بەو تەرازووە فیلێم لەخەڵکی دەکردو غەشم دەکرد!!

خائێکی تر کە دەبێ دوکاندارە بەرێزەکان و ئەھلی تەرازو و بازار ناگاداری بن ئەوێە کە لەکاتی کرپن و فرۆشتندا، عەیب و کەموکوپی شتەکانیان نەشارنەوێ و فیلێ لەکریارەکان نەکەن. لەو بارەوێ پێغەمبەری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمَ دەفەرموئ: (مَنْ بَاعَا غَيْبًا لَمْ يُبَيِّنْهُ لَمْ يَزَلْ فِي مَقْتِ اللَّهِ، وَلَمْ تَزَلِ الْمَلَائِكَةُ تَلْعَنُهُ) (رواہ ابن ماجہ)، واتە: کەسێک شتێک بەکەسێک بفروشی و مالا فروشاوێ کە عەیبی تێدابی و خاوەنەکی عەیبە کە بزانی، بەلام بەکریارەکی نەلێ کە ئەم شتە ئەم عەیب و کەموکوپیە هەبێ، ئەو بەردەوام ئەم فروشیارە کە عەیبی شتەکی خۆی لەموشتەریەکی شار دەوێ، لەژێر تووپی و پقی خوادا شوو پۆژ دەکات وەو، بەردەوام فریشتەکانی خوا لەعەنتی لێدەکەن و دەلێن: یاخو دووری لەپەحمەتی خوا وەکو عەیبی ئەو شتە شار دەوێ و فیلێ لەکریارە کە کرد!!

بەداخەوێ لەم پۆژگارەدا زۆر کەس و دەزانی نازایەتی کردووە کە عەیب و کەموکوپی کەلوپەلەکی لەکریار شاردۆتەوێ و پارەییەکی زیادی لێ سەندووە، بەلام بەھۆی دین زەعیفیە کە یەو نازانی خۆی خستۆتە بەر غەزەبی خوا و نەفرەتی فریشتەکانەوێ!

صەحابی ئازیزو خۆشەویستمان "حەزەتی ئەبو ھویرەیرە (پەزای خۆی لیبیت) دەفەرموئ: پۆژکیان پێغەمبەری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمَ چو بۆ لای پیاویک کە خۆراکی

ده فروشت، پرسپاری لیکرد: چۆنی ده فروشی؟ پیاوه کهش گوتی: ئاواو ئاوا ده یفروشم. جا خوای گه وره وهی نارد بۆ پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم که دهستی پیداکه، جا که دهستی پیداکرد، خوراکه که له ناوه وه ته ر بیوو، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم که نه مه ی بینی فهرمووی: (لَيْسَ مِنَّا مَنْ غَشَّ) (رواهُ أبو داود ومُسْلِمٌ والترمذی)، فهرمووی: هه رکه سی ساخته و گزیمان لێ بکا له ئیمه نیه !

هه ر نه م به سه رهاته " نیمامی موسلیم و ترمذی (پهحه تهی خویان لیبتت) ئاوا گێراویانه ته وه، هه زه رت فهرمووی: نه ی خاوه ن خوراک، نه م ته رپه جیه؟ کابرا گوتی: (أَصَابَتْهُ السَّمَاءُ يَا رَسُولَ اللَّهِ) نه ی پیغه مبه ری خوا، نه وه باران لیتی داوه، فهرمووی: (أَفَلَا جَعَلْتَهُ فَوْقَ الطَّعَامِ حَتَّى يَرَاهُ النَّاسُ، مَنْ غَشَّنَا فَلَيْسَ مِنَّا)، فهرمووی: نه ی نه ده بوو نه م ته رپیوونه به خیه ته سه ره وه تا خه لک ببیین، خه لک نه م سه ره وه وشکو جوانه ی ده بینی بۆیه لیت ده کړی، به لام تو له کاتی کیشاندا دهستی پیداکه ی و نه و ته رپیووه خرابیووه ی له گه ل چاکه که ی سه ره وه دا بۆ تیکه ل ده که ی، نازانی نه مه فیل و غه ش کردنه؟! نینجا هه زه رت صلی الله علیه وسلم فهرمووی: هه رکه سی غه ش له موسلمانان بکاو شتی خرابیان به چاک پی بفروشی نه وه له ئیمه نیه .

به لێ، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم زۆر گرنگی ده دا به وه ی که له کاتی فروشتنی میوه وه هه ر که لوپه لیکدا دیوی ده ره وه و ناوه وه ی وه کو یه ک بیت، وه کو جارێکیان پیغه مبه ری خوا به لای کابرایه کدا پوشت که خواره مه نی و میوه ی ده فروشت، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (يا صَاحِبَ الطَّعَامِ اسْقِلْ هَذَا مِثْلُ أَغْلَاهُ؟ فَقَالَ: نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ) فهرمووی: نه ی خاوه نی نه و خوراکه و فروشیاری نه و میوه یه، ئایا ژیره وه ی نه و خوراک و میوه یه ش وه کو سه ره وه که ی وایه؟ کابرا گوتی: به لێ نه ی پیغه مبه ری خوا، پاشان پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: ده ی بزانی و ناگادارین: (مَنْ غَشَّ الْمُسْلِمِينَ فَلَيْسَ مِنْهُمْ) (رواهُ الطَّبْرَانِي فِي الْكَبِيرِ وَالْأَوْسَطِ)،

واته: هه رکه سیك فیل و غه ش له موسلمانان بکات و له کاتی کرین و فروشتندا ده ستیان بپێی و خرابیان به چاک پی بفروشی، نه وه له کۆمه لی موسلمانان حیساب نیه !

پۆڭتېكىيان ھەزرەتى ئەبو ھوپرەيپە (رەزاي خۇاي لىبىت) چاۋى لەكابرايەك دەبىي وا ئاۋ دەكاتە ئاۋ مەنجهلىك شىرەۋە، ئەبو ھوپرەيپە بانگى كاپرا دەكاۋ پىتى دەلى: باشە ئەى دوزمنى خۇت، ئەى ئاھالى: (كَيْفَ بَكَ إِذَا قِيلَ لَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ خُلِّصِ الْمَاءَ مِنَ اللَّبَنِ) باشە ئەگەر لەپۆڭى قىيامەتدا خۇاي گەرە زۆرت لىتىكاۋ بفرموى: دەبىي ئەۋ ئاۋە لەشىرەكە جىباكەيتەۋە چى ۋلام دەدەيتەۋەۋە چىت پىدەكرى؟! كاپرا بىرى كردهۋەۋە پەشىمان بۆۋە تۆبەى كىرد كە جارىكى تر شتى ۋا ئەكا!

زۆر بەداخوۋە ئەمىر ھەندى ميوە فروش قەصاب، ئەۋەى كە نىشانى كپارى دەدەن زۆر جىاۋازە لەۋەى كە لەژىرەۋەيەۋ جىاۋازە لەۋەى كە بۆ كپارى دەكىشن، كەم كەس ھەيە دەستيان نەپرىپىۋ كاتى ھاتۆتە مائەۋە، تەماشىا دەكات ئەۋەى بىنيويەتىۋ بەھىسابى خۇى بەچاكۋ جوانى كپروە، لەگەل ئەۋەى ھىتاۋيەتەۋە مائەۋە زۆر جىاۋازن. ئىمانداران: بەپاستى شاردنەۋەى عەيىبى ئەۋ شتەى كە دەيفروشى گوناھىكى زۆر گەرەيە، تەماشامان چۆن پىاۋچاكان خۇيان لەم تاۋانە پاراستوۋە:

دەگىرنەۋە ئىمام ئەبو ھەنىفە (رەھمەتى خۇاي لىبىت) لەگەل ئەۋەدا كە خەزىكى زانستۋ خزمەتى شەرىعەتى ئىسلامى بوۋ، بەلام لەگەل ئەۋەشدا لەسەر كاسپىۋ پەنجى شانى خۇى دەژىا، بۆيە دەستىكرد بەبازرگانىۋ كپىنۋ فروشتنۋ لەگەل كاپرايەك بوۋ بەشەرىك ناۋى (بىشر) بوۋ. ئەم بىشرە چوۋ بۆ ۋولاتى مىصر، ئىمام ئەبو ھەنىفەش لەبەغداۋە چل پارچە جلوبەرگى بۆ ئارد كە لەمىصر بىانفروشى، ۋەنامەيەكى بۆ شەرىكەكەى نووسى تىايدا فەرموى: ۋا ئەۋ چل پارچە جلوبەرگەم بۆ ئاردى، بەلام ئاگاداربە، پارچەيەكىات تۆزىك دپراۋى تىدايەۋ عەبىدارە، جا ھەركاتى فروشتن ئەۋ پارچە دپراۋە نىشانى كپيارەكە بدەۋ بەكەمتر پىتى بفرۆشە.

بەلى ماۋەيەكى پى چوۋ بىشر لەبازرگانىەكە گەپايەۋە ھاتە خزمەت ئىمام ئەبو ھەنىفەۋ عەرزى كىرد كە سەفەرە بازرگانىەكەى زۆر سەرکەۋتوۋ بوۋە قازانجى زۆرى لەۋ چل پارچە جلوبەرگە كىرد كە ئەۋ لەبەغداۋە بۆى ئاردبوۋ، ۋەھەزار دىرھەم لەۋ قازانجە بەر ئىمام ئەبو ھەنىفە كەۋتوۋە! يەكسەر ئىمام لىتى پرسى: باشە ئەۋ پارچە قوماشەى كە دپابوۋ، بەعەيىبەۋە بەكپيارەكەت فروشتۋ عەيىبەكەت نىشاندا؟ بىشر گوتى: سۆيىند

به خوا ئه ئى ئىمام، مه تاوه كو نه مفروشت و پارهم وه رنه گرتو كابرا نه پويشت، ئو قسه ئى جه نابتم به بىر نه هاته وه دواييش هه چه نه ده بۆى كه پام و نه ملاو نه ولام كرد نه مدۆزیه وه، له بهر نه وه نرخى ئو پارچه دراوه شم وه كو ساغه كان وه رگرتوه، به لام به خوا له پوى كه مته رخه مى و غه ش كردنه وه نه بووه، ته نها نه وه بوو شيطان بىرى برده وه!

ئىمام نه بو حه نيفه فهرمووى: ئه ئى خواى گه وه، من به ريم له و كارو هه رگيز نامه ئى مالى حه رام تىكه ئى ماله كه م ببى، خوايه پيغه مبه ره كه ت صلى الله عليه وسلم فهرموويه تى: ئينسان نه گه ر به له بىر چونه وه (النسيان) تووشى هه له و تاوانيك بوو، نه وه گوناھى له سه ر ناووسرى، به لام خوايه تو به شاهد به، وا من نه وه زار ديرهم قازانجه و نه وه دستمايه يش كه نه و قازانجه ئى ده ست خستوم وا هه مويم كرد به خيرو ده بيه خشم به هه ژاران، چونكه: (مَالٌ قَدْ دَخَلْتُ فِيهِ الشُّبْهَةُ فَلَا حَاجَةَ لِي بِهِ)، هه رمالو سه روه ت و سامانيك گومانى كه وه ناوو مالى خه لكى به نا په وا تىكه لاو بوو، نه وا پيويستم به و پارهي نه و نابى له كيسه و گىرفانى مندا جىگاي ببيت وه!

ئه ئى نه هلى بازارو كاسبكارانى به ريز: دلتيابن هه رگيز مال به حه رام خواردن و غه ش كردن زياد ناكات، به لكو مالى حه رام وه كو ناگر وايه، حه لاله كى خوئيشى پتوه ده سووتى، شاعير زقر جوانى فهرمووه كه ده لئى:

جَمْعُ الْحَرَامِ عَلَى الْحَلَالِ لِيَكْثَرَهُ دَخُلُ الْحَرَامِ عَلَى الْحَلَالِ فَيُبْعَثَرَهُ

واته: تو كه حه رام كۆده كه يته وه و غه ش و فيل ده كه ئى بۆ نه وه ئى پارهي به كى حه رام بخه يته سه ر پار هه لاله كه ت و زۆرى بكه يت، به لام بزانه هه ركاتى حه رام تىكه ئى حه لال بوو، نه وا حه لاله كه ش به خوئيه وه ده سووتى.

به لئى، يه قينتان ببى وايه، زقر كه سمان بينى به حه رام مالى كۆكرده وه، به لام له كتوپردا تيداچوو، زقر كه س بووه به دوكاندارى و ميوه فروشى و جامبازى، كه حه رامى تىكه ئى كردوه و شتى خراپى به چاك فروشتوه، دواى چهند سال كه وازى له و پيشه يه هيتاوه، چوو هه ياره يه كى كرپوه، به لام له پووداويكى ئوتومبيلدا له سه ريشى قه رزاربوته وه و ماله حه لاله كه ئى خوئيشى له ده ست داوه.. ميژوو ده يان و سه دان پووداوى له م باره يه وه بۆ تو مار كردووين، سه رنجتان بۆ دوو پوودا و پاده كي شم:

رووداوی یه که م:

نیمامی به یه قی له حه زده تی ئه بو هوپه پره وه (په زای خوی لیبت) ده گپته وه که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم ئه م به سه ره اته ی بۆ گپراینه وه و فهرمووی: له زه مانی ئومه ته کانی پابردوی پیش نیحه دا، کابرایه ک هه بوو نیشی ئه وه بوو شه راب فروش بوو (دیاره له وه مانه دا خواردنه وه ی شه راب تا ئه و کاته حه رام نه کراوه له لایه ن خواوه)، ئه م کابرا شه راب فروشه، له دئییه که ی خویانه وه بۆ فروشتن و ساغ کردنه وه ی شه رابه که ی چوو بۆ دئییه ک و شاریکی تر، جا ده بوایه به ناو پوو بارێکدا برۆیشتنایه، هه ریۆیه که شتییه کی ئاماده کردو کوپه شه رابه کانی گه یانده سه ره که شتییه که و به ناو پوو باردا گه یشتنه دئییه که و شه رابه که ی زۆر باش بۆ فروشراو خه لکه که زۆر موشته ری بوون. پاش چه ند سه فه رێک کابرای شه راب فروش، زانی موشته ری باشی بۆ په یدابوو، ئه مجاره یان سه ره ته ماع که وت و له کاتی تیپه ریوون به ناو پوو باره که دا که شتییه که ی وه ستاندو سه ری کوپه کانی کرده وه و ئاوێکی زۆری تێکه لاوکرد، واته غه ش و ته زویری تیدا کرد. به ئێ ئه مجاره شیان گه یشته شاره که و شه رابه که ی زۆر باش بۆ فروشرا، چونکه پیشت خه لکی سیقه یان پیکردبوو، به بێ لیخواردن و تامکردن لییان کپی. دوا ی ته و اوو یونی فروشتنه که پاره که ی وه رگرت و زۆر به دلخۆشییه وه به ره و گونده که ی خۆی گه راپه وه. له ریگا که له ناو که شتییه که دا بوو، مه یموونه گه یشی له گه لدا بوو، که بۆ هه موو سه فه رو گه شتیکی ئه و مه یموونه شی له گه ل خۆی ده برد. به ئێ له ناو که شتییه که دا ئه مجاره یان زۆر له جاران دلخۆشتر بوو، چونکه به قه د دووقاتی جاران پاره ی ده سته که وتبوو، نیوه ی هه ر پاره ی ئاو ی پوو باره که بوو که به به لاش ده ستی که وتبوو! بۆیه چه ند جارێک پاره که ی ژماردو پاشان خسته وه ناو کیسه که یه وه و له په نا خۆیه وه دایناو خه یال بردبوویه وه، که له نا کاو مه یموونه که په لاماری کیسه پاره که ی داو پای کرده سه ره چله پۆپه ی ئه و داره ی که چارۆکه ی که شتییه چارۆکه داره که ی پتیه بوو. پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم ده فه رموی: (فَتَحَ الْكَيْسَ فَجَعَلَ يَأْخُذُ دِينَارًا فَيُلْقِيهِ فِي السَّفِينَةِ وَدِينَارًا فِي الْبَحْرِ، حَتَّى جَعَلَهُ نِصْفَيْنِ)، ده فه رموی: مه یموونه که له سه ره چله پۆپه ی داره که، کیسه پاره که ی کرده وه و هه ر دیناریکی ده ردینا و فرپێ ده دایه ناو که شتییه که وه و

کابرا هه‌لێ ده‌گرتوه، نه‌مجاره‌یان ده‌ستی ده‌خسته‌وه ناو کیسه‌که‌وه و دیناریکی ده‌ردینا و فری دهبایه‌ ناوه‌که‌وه. به‌مشێوه‌یه‌ پاره‌که‌ی کرد به‌دوو به‌شه‌وه، به‌شێکی دایه‌وه به‌خواه‌نه‌که‌ی که‌شهراب فرۆشه‌که‌بوو، نیوه‌که‌ی تریشی خسته‌ ناو پووباره‌که‌وه، واته: نه‌م مه‌یمونه‌ زۆر به‌عه‌داله‌ت کیسه‌ پاره‌که‌ی دابه‌شکرد، ئه‌وه‌ی کابرا هه‌لێ خۆی بوو، شه‌رابه‌ نه‌صله‌که‌ی بایی نه‌وه‌نده‌بوو، نه‌وه‌نده‌ پاره‌ی دایه‌وه به‌خواه‌نه‌که‌ی و نه‌وه‌نده‌شی که‌به‌ته‌زویڕ په‌یدا کرابوو، به‌ئای پووباره‌که‌ په‌یدا کرابوو، خرایه‌وه ناو ناوه‌که‌وه و پاره‌ی ناو ده‌بی هه‌ر بۆ ناو بی!

رووداوی دووهم:

ئیمامی غه‌زالی له (أحياء علوم الدين) دا بۆمان ده‌گێڕێته‌وه و ده‌فه‌رمووی: کابرایه‌ك دوو مانگای هه‌بوو، هه‌موو پۆژێك ده‌یدۆشین و شیره‌که‌ی نیوه‌ی ده‌کرد له‌ناو ده‌چوو له‌شار ده‌یفروشت. پۆژێکیان چوو بۆ شار شیر بفروشت، تا هاته‌وه‌ بارانیك باری، کردی به‌لافاو و توفان، مانگاگانی کابرای بردن و مانگاگان خنکان، کابرا ده‌ستیکرد به‌هاوارکردن و ده‌یگوت: ئه‌ی خوای گه‌وره‌ باشه‌ بۆ نه‌م لافاو هه‌لساو زیاد له‌هه‌موو خه‌لکی "مانگاگانی منی له‌ناو برد؟! یه‌کێ له‌کۆپه‌کانی کابرا زۆر ژیر و تیگه‌یشتوو بوو، گوتی: ئه‌ی باوکه‌، ئه‌وه‌ هه‌موو نه‌و ناوه‌ بوو که‌پۆژانه‌ ده‌تکرده‌ شیره‌که‌وه‌ و غه‌شت له‌موسلمانان ده‌کرد، خوای گه‌وره‌ ماوه‌یه‌کی زۆر مۆله‌تی دای به‌لام تو هه‌ر نه‌گه‌پایته‌وه‌ و له‌سه‌ر نه‌و کاره‌ ناشیرینه‌ت" که‌غه‌شو ته‌زویڕکردن بوو، به‌رده‌وام بووی بۆیه‌ خوای گه‌وره‌ هیچی‌تری لێ قبول نه‌کردی، هه‌موو نه‌و ناوه‌ی که‌پۆژانه‌ ده‌تکرده‌ شیره‌که‌وه‌، خوای گه‌وره‌ که‌ناگای له‌ناشکرا و نه‌ینیه‌یه‌ هه‌مووی بۆ کۆکردیه‌وه‌ هات مانگاگانی ئیمه‌ی بردو له‌ناوی بردن، به‌م شێوه‌یه‌ هه‌لله‌که‌ی خۆشمان به‌هۆی هه‌رامه‌که‌وه‌ له‌ناوچوو!

جا ئیماندارانی به‌پێژ: به‌پاستی هه‌ریه‌ك له‌ئیمه‌ له‌وانه‌یه‌ چه‌ند دیمه‌نیکی ناوی بینیی که‌ئینسانی وابوو زۆر هه‌ولیداوه‌، زۆر کاسپی کردوو، سه‌روه‌ت و سامانیکی زۆری هه‌بووه‌، به‌لام ته‌ماشای هه‌لله‌و هه‌رامی نه‌کردوو، ئه‌وه‌ی به‌لایه‌وه‌ گرنگ بووه‌ بۆ پێکه‌وه‌نانی سه‌روه‌ت و سامان و پاره‌و پوول بووه‌، به‌لام کاتێ زۆر ده‌وله‌مەند بووه‌، له‌پێکدا به‌لایه‌ك پووی له‌خۆی و ماڵ و سامانه‌که‌ی کردوو و سه‌ره‌پای فه‌قیربوونی‌شی

تووشی قه‌رزاریش بووه و کورد گوته‌نی (قازانچ سه‌ری مایه‌ی خواردووه)! پشتیوان
به‌خوای گه‌وره له‌ووتاره‌کانی داهاتوودا درێژه به‌م باسه‌ گرنگه‌ ده‌ده‌ین
داواده‌که‌م له‌خوای گه‌وره‌ که‌به‌ره‌که‌ت بخاته‌ پزق و پۆزی هه‌موو موسلمانانه‌وه
خوای گه‌وره‌ بازاپو ته‌رازووه‌کانمان له‌ته‌رازووبازی به‌دوور بگرێ ..

اللَّهُمَّ آمین

ووتاری ژماره بیستونو دادگه‌ری له‌کړین و فروشتندا

به‌شی دووهم

قال الله سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى:

﴿وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ﴾

(الرحمن 9)

قال رَسُولُ الله صَلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

(لَا يَحِلُّ لِأَحَدٍ يَبِيعُ بَيْعًا إِلَّا أَنْ يُبَيِّنَ أَفْتَهُ ، وَلَا يَحِلُّ لِمَنْ يَعْلَمُ ذَلِكَ إِلَّا تَبَيَّنَهُ)

(رَوَاهُ الْحَاكِمُ وَقَالَ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ
إِلَى يَوْمِ الدِّينِ..

نیماندارانی به پریز: سه لامو په حمه تی خوا له هه موو نیماندارانی نه هلی قیله بیت،
خوای گوره به چاوی سوزو به زه یی ته ماشای نیمه و هه موو موسلمانانی سر زه وی
بکات.. آمین.

به پریزان: له ووتاری راپردودا باسی کرین و فروشتن و هه صیه تی خوای په روه ردگارمان
کرد بڼ کاسبکاران و نه هلی بازار، پشتیوان به خوای گوره دریژه به و باسه ده ده یی و
ده لیم و بِاللّهِ التَّوْفِيقُ:

خوای گوره باسی گوره یی و فزلی نویژی جومعه مان بڼ. ده کات و پاشان
ده فهرموئ: نه گره نویژی جومعه تان ته واکرد، دامه نیشن له مزگوت و مال کانتان، به لکو
به دواي کارو کاسپی حالدا بگرین ﴿فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾
(الجمعة 10)، وه له باره ی گوره یی و پیزی بازارو شوینی کاسپییه وه، پیغه مبه ری
پیشه و امان صلی الله علیه و سلم ده فهرموئ: (الأسواقُ مَوَانِدُ اللَّهِ تَعَالَى، فَمَنْ أَتَاهَا أَصَابَ
مِنْهَا)، واته: بازاره کان سفره ی پاخراوی خوای به رزو بلندن، هرکه سئ هاته سر نه و
سفره یه، نه وه نده ی خوا مه یلی لیبت ده سته و تی ده بی و به مه حرومی ناروا ته وه. واته:
هرکه سئ پروبکاته بازار بڼ کرین و فروشتن و بازرگانی و معامه له، نه وه خوای گوره په نج
به خه ساری ناکاو به قه در نیه ت پاکي و راستگویی و دلسوزی له کاره که یدا“ خوا پرزی
بڼ دابین ده کات.

له زاناو خواناسی ناوداری نیسلام نیبراهیمی نه ده هم (په حمه تی خوای لیبت)
پرسیار کرا: نایا به لای توه بازرگانیکی راستگزی حال خور خوشه ویستره یان که سیک
که هیچ کارو کاسپییه ک ناکات و خوی ته رخان کردوه بڼ خواپه رستی و خه لکی خیری
پیده که ن و یارمه تی ده ده ن؟ فهرموئ: (التَّاجِرُ الصَّدُوقُ أَحَبُّ إِلَيَّ)، فهرموئ: بازرگانی
راستگزی ده سته ک و نیه ت پاک له لای من خوشه ویستره له عابیدی گوشه گیر! کوتیان:
بڼچی؟ فهرموئ: (لَأَنَّهُ فِي جِهَارٍ يَأْتِيهِ الشَّيْطَانُ مِنْ طَرِيقِ الْمِكْيَالِ وَالْمِيزَانِ وَمِنْ قَبْلِ الْأَخْذِ
وَالْعَطَاءِ فَيُجَاهِدُهُ)، واته: بویه بازرگانی راستگوم خوشتر ده وی چونکه به رده وام

له جیهاد دایه، جیهاده که یشی نه وه په شیطان بهر وپووی ده بیتت وه له پړنگای کښانه و پټوانه وه، وه له پړنگای وه رگرتن و به خشینه وه، نه م بازرگانه شیطان ده یه وی له پړنگای راستی نیسلام لایدا به هوی نه وه ی که وای لټیکا مالی دنیاو پاره و سامانی له بهر چاو شیرین و جوانتر بکاو وای بخاته دله وه که نه گه ر په نا بق فیل و غه شو ته زویر و ته رازووبازی نه بات، نه و ده و له مهند نابی و ناگاته وه به ده و له مهند ان و سه رمایه داران، به لام نه م بازرگانه راستگویه به ټیمانه“ وه سوه سه ی شیطان کاری لټناکاو نه فره تی لیده کاو حقه تی ته رازووه که ی به رده سستی ده داو له کښانه و پټوانه دا دادپه روه و به گویره ی شرع کاسپی ده کا. به م شیوه په نه م بازرگانه راستگویه به رده وام له جیهاد و تیکو شاندایه له دژی شیطان و فیل و پیلانه ژه هراویه کانی. شتیکی به لگه نه ویستیشه که ټینسانی موجهید فه زلی لای خوا زود زیاتره له ټینسانی عابیدو گوشه گیر! فره مووی: هر بویه منیش بازرگانه راستگویه که م به لاوه خوشه ویستره!

ټیمانداران: بونه وه ی نه هلی بازپو که سابه ت، نه م پټو قه دره بیتت به کالای بالایان و ده و له مندی دنیاو قیامت بن“ پټویسته ناگایان له م چند خاله بیت که خواو پټغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ بویان به یان کردوین:

یه که م: به ناگابون له زمانی ته رازو و. وه کو خوی گه وړه له سوو پده تی (الرحمن - ټایه تی 9) دا ده فره مووی: ﴿وَأَقِمْوْا لِّلْوَثَنِ بِالْقِسْطِ وَلَا تَخْسِرُوا الْمِيزَانَ﴾، واته: له کښانه و پټوانه دا دادپه روه رین، ته رازووبازی مه کن و که م فروشی نه نجام مه دن.

جاریکیان پټغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ شتی له کابرایه ک کری و فره مووی: (زِنْ وَأَرْجِحْ) (رواهُ أصحاب السنن والحاكم، قال الترمذي: حَسَنٌ صَحِيحٌ)، واته: جوان بیکیشه و پارسه نگی ته رازووه که بده وه و با شته که به سووکی نه کښی.

جاریکیان یه کټک له پیاوه صالحه کان بانگ کرا بق نه وه ی نویژی مردو له سر جه نازیه ک بکات، له و کاته دا که پیاوچا که که خریکی نویژه که بوو، براده ریکی چوه لایه وه به گویندا چرپاندو گوتی: ماموستا نه وه چو ن نویژ له سر نه و کابرایه ده که ی که پیاویکی فاسق و که م دین بوو! کاتئ پیاوه باشه که نویژی مردووه که ی ته واو کرد

به کابرای گوت: وام ده زانی ده لئی ئەم کابرا مردووہ“ لەژانییدا تەرازووبازی کردووہ و دوو تەرازووی ھەبووہ، بەیەکیان شتی فرۆشتووہ و بەیەکیان کڕیویەتی و فێلی لەتەرازوودا کردووہ! کابرا گوتی: بۆچی قوربان فاسقیەتی و کەم دینی“ تاوانەکی گەرەترە یان تەرازووبازی؟! فەرمووی: فاسقیەتی و کەم دینی تاوانیکە لەنیوان ئینسان و خوای خۆیدا، بەلام تەرازووبازی تاوانیکە پەییوەندی بەبەندەکانی خواوە ھەیە، ھەتا مافی ئەو خەڵکانە نەداتووە کە لەکڕین و فرۆشتندا فێلی لێکردوون و مالی خواردوون خوای گەرە عەفووی ناکات و تۆبە ی لێ وەرناگرێ!!

پۆژیکیان فوضەیلی کۆری عیاض (پەحمەتی خوای لیبیت) تەماشای کرد و کۆپەکی دیناریکی بەدەستەوہیە و خەریکی پاککردنەوہیەتی بۆئەوہی ئەو تۆزو پیسیە کە پێتوہیەتی نەبیته ھۆی ئەوہی لەکاتی کێشاندا زیاد لەوہزنی پاستەقینە خۆی کێشی ببێ! فوضەیل ئەم کارە ئەم کارە کۆپەکی زۆر بەلاوہ خۆش بوو، بۆیە دەستخۆشی لێکرد و فەرمووی: (یا بُنَيَّ فَعَلَّكَ هَذَا أَفْضَلُ مِنْ حَجَّتَيْنِ وَعِشْرِينَ عَمْرَةً)، واتە: کۆری خۆشەویستم، بەخوا ئەم ئیشە جوانەم بەلاوہ گەرەتر و خۆشەویستەرە لەبەجێھێنانی دوو حەجی سونەت و بیست عەمرەکردن!

ئیمانداران: با ھەموومان ئاگامان لەخۆمان بێ، چونکە شەرت نیە ھەر دوکاندارو ئەھلی کەسابەت و بازار تووشی گوناھی تەرازوو و شاردنەوہی عەیبەکانی شتی فرۆشراو ببن، بەلکو ئەو جووتیارو فەلاحەش کە دانەویڵە دەفرۆشی، یان میوہ دەفرۆشی، ئەگەر ئەوہی نیشانی کڕیارەکی دەدا ھەمووی وەک یەک نەبێ، ئەوہش ھەر غەش و فیل کردنە، و ئەو کەسە خاوەنی مەڕو مالانە، ئەگەر ئەویش عەیب و نەخۆشی و کەموکۆپی بەک لەحەیانە کەیدا شک بەرێ، ئەوا ئەگەر لەکاتی فرۆشتندا باسی نەکرد، ئەویش مالەکی حەرام دەبێ، جا دەبێ چی لەوہ تاوانتر بێ ئینسان ئەو ھەموو زەحمەت و ناپەحەتیە بەبەرئێوە و مێکەوہ ببینی، بەلام لەکاتی فرۆشتندا مالی خۆی حەرام بکات!

ئیمامی غەزالی لە (أَحْيَاءُ الدِّين) دا دەفرموێ: (كُلُّ مَنْ خَلَطَ بِالطَّعَامِ تُرَابًا أَوْ غَيْرَهُ، ثُمَّ كَالَهُ فَهُوَ مِنَ الْمُطَفِّفِينَ فِي الْكَيْلِ، وَكُلُّ قَصَّابٍ وَزَنَ مَعَ اللَّحْمِ عَظْمًا، لَمْ تَجْرِ الْعَادَةُ بِمِثْلِهِ، فَهُوَ مِنَ الْمُطَفِّفِينَ فِي الْوَزْنِ ..)، واتە: ھەرکەسێک لەگەڵ خواردەمەنیدا“ جا دانەویڵە بێ

یان شتی تر“ گلو خۆل یان هر شتیکی تر تیکه لاو بکات بق نهوهی له کاتی فرۆشتندا کیشه کهی زیاد بکات نهوه له ته رازووبازان حیساب ده کړیت له پتوانه دا، وه هر قه صابیک له گه ل گۆشتدا ئیسقان بق موشته ریه که تی بکات، که عاده ت وا نه بی له و شوینو شار ه دا گۆشت به ئیسقانه وه بفروشری، نه وه نه و قه صابه ش له ته رازووبازان حیسابی بق ده کړی له کیشه نه دا!

بویه موسلمانانی سه له فی صالحی ئه م ئومه ته، هر گیز نه بووه شتیکیان فرۆشتن نیلا هرچی که موکوپیه کیان له و شته دا شک بردی باسیان کردوه، نه وه تا (واشیله ی کوپی نه سقه) جارێکیان حوشریکی نیری هه بوو به کابرایه کی براده ری خوی گوت: تو له بازار شار ه زایت و خه لکی ده ناسی، به لکو ئه م حوشره م بق بفروشی. کابرا له گه لی چوه مه یدان و حوشره که ی بق فرۆشت به (300) دیره م، له و کاته دا (واشیله) خافلابوو ناگای له معامه له که نه بوو، کابرا حوشره که ی پیش خوی داو دوور که و ته وه، واشیله بانگی کرد: کاکه گیان تو که ئه م حوشره ت کړی، بق نه وه ته سه ری بپری و سوود له گۆشته که ی وه ربگری، یان بق نه وه ته بق سواری و بار به کاری به ینی؟ کابرا گوتی: به خوا بق سواری و نیشی بار کړیومه، فهرمووی: ده ی کاکه گیان، ئه م حوشره هی منه، به پاستی له پتگادا زۆر سسته و باری گرانی بق ه لئاگیرئ، تو وا مه زانه که وا به پوالت توندو وتۆل و قه له وه، چونکه قاچه کانی بق پویشن و بار بی هینن. کابرا په شیمان بقوه و ولاخه که ی هینایه وه گوتی: ده ی نه گه ر وایی له دووسه دیره م زیاتری پی ناده م. به م شیوه یه سه د دیره می وه رگرت ه وه و حوشره که ی برد، کابرای ده لال گوتی: په حمه تی خوات لیبت، خو ئیمه پتک که وتبوین، نه ویش ماله که ی له بهرچاو بوو، پی پازی بوو، نیتر تو بق وازت نه هینا؟! واشیله فهرمووی: نه ی برای خۆم، ده زانم تو چاکه ی منت ده وی، به لام بزانه، ئه م دینه وای فیر کردوین که ده بی دلسۆز بین بق ئیمانداران، پیغه مبه ری خوشه ویستمان فهرموویه تی: (لَا يَحِلُّ لَأَحَدٍ يَبِيعُ بَيْعًا إِلَّا أَنْ يُبَيِّنَ أَقْتَهُ، وَلَا يَحِلُّ لِمَنْ يَعْلَمُ ذَلِكَ إِلَّا تَبَيُّنُهُ) (رواه الحاكم وقال صحيح الإسناد)، واته: حه لال نیه و په وایه بق هیچ که سیک کاتی شتیک ده فرۆشی نیلا ده بی هرچی عه یب و که موکوپیه کی نه و شته هیه بق کړیاره که ی باس بکات، وه په وایه و حه لال نیه که سیکیش که ناگای له و معامه له یه و ده زانی ماله

فروشراوه که عهیداره، به لّام فروشیاره که فیلبازو حرام خوړو، نهم عهیه به کپیاره که نالّو به بئ عهیب پئی ده فروشئ، نیللا ده بئ بچئ به هر شیوه یه کی بوی بگوئ و (فیتنه یی و دوژمنایه تی لّی پیدا نه بئ) کپیاره که تیبگه یه نن که نه و مالّی کپیویه تی عهیداره و فروشیار فیلی لیکردوه.

که واته نیمانداری به ریز: هرکاتئ حه یوانیکت فروشت، یان سه یاره یه کت فروشت، یان هر که لوپه لیکت به که سیک فروشت، هر که موکوپری و عهیبیکت له و شته ی خوډا شک برد له موشته ریه که تی مه شاروه، با پاره ی که متریش بکات، چونکه که می حه لال باشته له زوری حرام که نه نجامی له ناوچوونه. زانای پایه به رزی نیسلام“ نبن سیرین، مه پزکی فروشت، کابرای کپیار لئی پرسى: نایا هیچ عهیبی هه یه؟ فهرمووی: به لّی، نهم مه رپه نالّف ژیر پئی ده خات!!

به لّام به داخوه، خه لکانیک ده بنه په له یه کی رهش به پوژئ زپړینی پاکى نیسلاموه به وه ی که نه هلی مزگه وته، نوژ ده کا، پوژوو ده گری، خه لک به پیاوی باشی ده زانن، سيقه و متمانه ی پیده کن، به لّام به داخوه کاتئ کپین و فروشتنی له گه لدا ده کی، سه یرده کی وا نیه و ده سترپکی بئ وینه یه، له پیناوی چه ند دیناریکدا ده یان سویندی نارپه و ده خواو عهیب و که موکوپری مالّه کی نالّی. به لّام نایا دینداری و خواناسی هر نه وه یه شایه تمان بیتنی و چه ند نوژوو جومعه یه ک بکه ی و ته واو؟ نه خیر..

پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرموئ: (لَا تَزَالُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَدْفَعُ عَنِ الْخَلْقِ سَخَطَ اللَّهِ، مَا لَمْ يُؤْكِرُوا صَفْقَةً دُنْيَاهُمْ عَلَى آخِرَتِهِمْ) (رواهُ أَبُو يَعْلَى وَالْبَيْهَقِيُّ)،

واته: به رده وام (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) تووړه یی و غه زه بی خوا له سر خه لکی خوا لاده دات، هه تا نه و کاته ی که وا قازانچ و ده سته و تی دنیایی به لایانه وه گرنکتر ده بئ له رپه زامه ندی خواو به خته وه ری قیامت!

له رپوایه تیکدا: (ما لَمْ يُبَالُوا مَا نَقَضَ مِنْ دُنْيَاهُمْ بِسَلَامَةِ دِينِهِمْ فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ، قَالُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: كَذَّبْتُمْ لَسْتُمْ بِهَا صَادِقِينَ)، واته: به رده وام (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) دیفاع ده کا له و که سانه ی که نه م که لیمه پیروژه یان گوتووه و کردوویانه به دین و مهنه جی ژانی خو یان هه تا نه و کاته ی که له پیناوی پاراستنی دینه که یاندا به لایانه وه گرنک نیه چ

زهره ریکی دنیایی ده‌کن، به‌لام هرکاتی. وایان لی‌هات که له‌پیناو به‌ده‌ست هینانی ده‌ستکه‌وتی مادی و دنیایی حرامدار، گوئی به‌سه‌لامه‌تی دین و نیمانه‌کیان نه‌دهن، نه‌وه له‌وکاته‌دا که ده‌لین (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) خوی گه‌وره ده‌فرموی: درق ده‌کن، ئی‌وه راست ناکه‌ن که ده‌لین (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، چونکه نه‌گه‌ر راستان بکردایه دین و نیمانه‌که‌تان به‌قوریانی مال و سامانی حرام نه‌ده‌کرد!

هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبهری خوشه‌ویستمان صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمویه‌تی: (مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصًا دَخَلَ الْجَنَّةَ، قِيلَ وَمَا إِخْلَاصُهُ؟ قَالَ: أَنْ يَحْرِزَهُ عَمَّا حَرَّمَ اللَّهُ) (رواه الطبرانی یاسنان حسن)، واته: هه‌رکسه‌ی به‌دلسۆزی و ساغیه‌وه له‌دله‌وه بلئی: لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، خوی گه‌وره ده‌یخاته به‌هه‌شته‌وه، عه‌ززی پی‌غه‌مبهری خویان کرد: ئایا نیشانه‌ی ئیخلاص و دلسۆزی و ساغی له‌گوتنی لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دا چیه؟ فرموی: نه‌وه‌یه که نه‌وه که سه‌ی ده‌لئی لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، نه‌وه که لیمه‌ی شایه‌تانه، نه‌وه بپوابوونه به‌تاک و ته‌نهایی خوا، ببیته په‌رده‌یه‌ک و نیوانیک له‌نیوان نه‌وه که سه‌وه نه‌وه شتانه‌ی که خوا حرامی کردوه، به‌مانای: هه‌رچی خوا حرامی کردوه و فرمانی کردوه که موسلمان خوی لی بپاریزی، نه‌م نیمانداره که گوتویه‌تی لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، له‌ترسی خوا، له‌به‌ر خاتری خوا ده‌ستی بۆ نه‌باو ئاواتی بۆ نه‌خوایی به‌دوویا عه‌ودال نه‌بی، جا هه‌رکسه‌ی ئاوا بلئی لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، نه‌وه با دلخۆش بئ به‌وه‌ی که إنشاء الله به‌هه‌شت جی‌گایه‌تی!

خۆشه‌ویستان: به‌راستی دینداری و خواناسی، پیاوچاکی و صالحی، ته‌نها به‌وه نابئی که ئینسان هه‌ندئ دروشمی ئایینی و عیباده‌تی بئ پۆج نه‌نجام بدات، به‌لکو پیاوچاکی و دینداری راسته‌قینه نه‌وه‌یه که سوودت بۆ موسلمانان هه‌بی، وه‌نیمانداران له‌شه‌پو خراپه‌و فرتوفیل و غه‌شکردنت ئه‌مین بن.. نیمانداری راسته‌قینه نه‌وه که سه‌یه، نه‌وه‌نده راستگۆیه، نه‌وه‌نده ئه‌مین و ده‌ستپاکه، هه‌رکاتی معامله‌وه کرپن و فروشتنی له‌گه‌ل هه‌رکسه‌ییدا بوو “هه‌رکه گوترا نه‌م ماله‌م له‌فلان که س کرپوه، ئیتر هه‌موو که س بلئین: دل‌تیا به‌خیری لیده‌بینی و نه‌وه فلان که سه‌هه‌راست و معامله‌وه دروست و بی‌غه‌ش و ته‌له‌که‌یه.. به‌لام په‌نا به‌خوا نه‌گه‌ر گوترا نه‌م ماله، نه‌م سه‌یاره‌یه، نه‌م که لوپه‌له‌م له‌فلان که س کرپوه، هه‌رچی نه‌م قسه‌ ببیستی بلئی: کوپه‌ ناگاداربوه‌و جوان سه‌یری بکه، فلان که س جی‌ی متعانه‌ نیه‌و

سیقه به قسه و معامه لهی ناکړئ و قولی ده یان خه لکی وه کو توی بریوه، نه وه نه و که سه زور زه حمته (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) سوودی پی بگه نه و له پیزی نیماندان حساب بکړئ، هره وه کو ده گپ نه وه: جاریکیان به کئ له زانایانی تابعین نامورگاریی موسلمانانی ده کردو فرموی: نه گهر بچمه مزگه وتیکه وه و نه و مزگه و ته پر بی له خه لک، به کئ لیم بیرسی: (مَنْ خَيْرُ هَؤُلَاءِ؟) چ که سیک باشتین که سه له ناو نه و هه موو خه لکه زوره دا؟ له ولامدا ده پرسم: (مَنْ أَنْصَحَهُمْ لَهُمْ؟) نایا چ که سیکیان دلسوزترین و به خزمه تترین و راستگوترین و نه مینترین که سیانه به رامبه ر موسلمانان؟ جا که خه لکه که گوتیان: فلان که س، نه وه منیش ده لیم: دهی ده توانم سویند بخوم که فلان که س که نه و هه موو موسلمانان که له گه لیدا ده ژین و معامه له و کرپن و فروشتنیان له گه لیدا هه یه و تا نیستا غه شو ده ست برییان ئی نه دیوه و چاوه پتی خیری لیده که نه و له شهرو خرابه ی دنیان، نه وه باشتین که سو به نیمانترین و خواناسترین که سه له ناو نه و خه لکه دا. وه نه گهر هر له و مه جلسه دا لیم بیرسن: (مَنْ شَرُّهُمْ؟) چ که سیک له هه موو که س خرابترو خوانه ناسترو بی دینتره له ناو نه و هه موو خه لکه دا؟ منیش ده پرسم: ئیوه پیم بلین: (مَنْ أَعَشَّهُمْ لَهُمْ؟) نایا چ که سیک له ناو نه و هه موو خه لکه دا، فیل بازترین و ده سترترین و بی ویدانانترین که سه؟! نه گهر گوتیان: به خوا فلان که س، که م که س هه یه شتیکی ئی کرپی یان پی فروشتبی و ده ستی نه بریبی و غه شو فیلیکی ئی نه کردبی و زهره ریکی ئی نه دابی! ده فرموی: منیش ده لیم: (هُوَ شَرُّهُمْ)، دهی نه و که سه خرابترین و بی دینترین که سی ناو نه و هه موو خه لکه یه!

موسلمانانی به پریز: مرقه له ژياندا زور جار تووشی هله و تاوان و سه رپیچی په روه ردگاری ده بیټ، سنوره کانی خوی گوره ده به زینت، به لام نه گهر نه و گونا و تاوانه له نیوان خواو عه بددا بیټ، نه وه کاتئ ئینسان به ناگا هاته وه و تهوبه ی کرد له و خرابه و گونا و وازی لپیټنا، نه وه خوا غه فوروو په حیمه و تهوواب و لیخوشبووه و نه و گونا ه به یه گجاری له سر نه و عه بده ی خوی پش ده کاته وه. به لام نه گهر نه و گونا و تاوانه ی که ئینسان ده یکات، په یوه ندی به مالی خه لکیه وه هه بیټ، واته: مالی خه لکی خواردی به هوی غه شو و فیل لیکرند وه، نه وه خوی گوره زور زور عادل و حقی که س نافه وتینی. نه گهر نه و عه بده تهوبه ی کرد و وازی له و غه شو خیانه ته هیټنا، خوی گوره

له حەقی خۆی کە ئێوە عەبدە بێ ئەمری خۆی کردووە، خۆش دەبێ، بەلام حەقی ماف خوراوە کە ھەر دەمینی، جا یان دەبێ لەدوونیدا مافی خۆی بداتەو و گەردنی خۆی پێ ئازاد بکات، یان ئەگەر ئێوەی نەکرد، ئێوە لەقیامەتدا خۆی گەورە چاکەیی ئێوە کەسەیی کە غەش و خیانتی لەو کەسەیی تر کردووە و مائی بەناحەق خواردووە، چاکەکانی ئێوە کەسە ھەڵدەگرێ و دەیخاتە سەر چاکەکانی ماف خوراوە کە، خۆ ئەگەر ئێوە کەسە چاکەیی نەما بوو، ئێوە تاوانی مال خوراوە کە دەخاتە سەر ئێوە کەسەیی کە لەدوونیدا مافی خواردووە و لەپێگای کڕین و فرۆشتنەو دەستی بریو، وەکو پێغەمبەری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمووی: لەپۆژی قیامەتدا زۆر ئێوانەیی کە لەدوونیدا نوێژو پۆژو و سەدەقە و خێر و خیراتیان کردووە، بەلام لەپۆژی قیامەتدا لەبەردەم مەحکەمەیی خوادا موفلیس و دەست بەتالان! عەرزیان کرد بۆچی ئێوە پێغەمبەری خوا؟! فرمووی: چونکە ئێوە جۆرە کەسانە لەدوونیدا زولمیان لەخەڵکی کردووە، مافی خەڵکیان پێشێل کردووە، مائی خەڵکیان بەناحەق خواردووە (وَأَكْلَ مَالَ هَذَا)، خۆی گەورەش چاکەکانی دەدات بە ماف و مال خوراوەکان، ئەگەر چاکەشی نەما ئێوە خراپەیی ئێوانەیی کە مافیان لایەتی، دەخەیتە سەر ئێوە کەسەو بەم شیوەیە ھیچ چاکە و خواپەرستیەکی نامی ئێوە موفلیس و پەنجەپۆیی پۆژی قیامەت دەبێ. جا بەراستی ھیچ شتێ وەکو بازارو تەرازو و کڕین و فرۆشتن نیە، چونکە ئێوە کەسەیی ئێوە پیشەییەتی، بەردەوام لەناویایەتی، خۆ ئەگەر پۆژی یەك غرام غەش بکا ئێوە پەنا بەخوا دەبێ لەماوەی تەمەنیدا چی مافی خەڵکی لەسەر خۆی کۆبکاتەو و چۆن پەنج بەخەساری قیامەت دەبێت!

ئەمە بەلای گوناھ و تاوانی فیل و غەش کردن بۆ سەر تاکە کەس. ئیستا با بزانی لەلایەنی کۆمەلایەتیەو غەش کردن لەکێشانی و پێوانەدا چی کاریگەریەکی خراپەیی بۆ سەر کۆمەلگا دەبێت. گومانی تێدا نیە ھەر کۆمەلگایەکی فیل و دەستبڕین لەبازارو ئەھلی بازاریدا بێت، ئێوە سێقە و متمانە لەنیوان ئەھلی کەسابەت و بازارو ئێوە دانیشتوانەیی لەو شوێنەدا پوودەکە ئێوە بازارپە" نامی ئێوە، چونکە ئینسان ئەگەر جاریک شتیکی بەباش کڕی و بەلام کە مێنایەو مالاو تەماشای کرد ئێوە نیە کە ئێوە بەحیسابی خۆی کڕیویەتی، ئێوە جاریکی تر متمانەو بەو دوکاندارە ناکا و ھەڵدەدات جاریکی تر شتی لێ نەکڕی،

وهمتمانو سيقه به دوکاندارو فروشیاری تریش نامینن. بهمهش وای لی دئی، بههوی خیانه تکارو فیلبازو حرامخوړیکه وه، دهیان کسی دهسټپاکو سهړپاستو معامله دروست، گومانی خراپیان پی ببری، وه خه لکی کریار به یه ک چاو سهیریان بکن. زور جار حرامخوړو فیلبازو که به پاستگوو نه مین دهناسی و خواناسو ته رازوو پاکه که به خائینو دهسټر دهناسی. بهم شیوه به وای لی دئی نه وهشی که پاستگو به و حالخوړه و سویندی درو ناخواه به زمانی لووس که س ناخه له تینن، سهیر دهکا بازپی سارده و خه لک پووی تن ناکاو شتی بو نافروشری، نیر وای لی دئی وهرسو بیتاقت ده بی و نه گهر نیمان و خواناسیه که ی زور قایم نه بی، وای لی دئی له خسته ده چی و نه میش دهست دهکا به سویند خواردن و شتی باش و خراب تیکه لاو دهکاو به یه ک نرخ ده یفروشی! بهم شیوه به بازار متمانهی تیدا نامینن و نیقتیصادو نابوری که یه ک له سی کوچکه کانی بازرگانه، به ره و گنده لی و داپوخوانو ته پین ده پوات، نه مهش کاریگری ده بی بو سر بواری پیشه سازی و مه عمه له کهش که سهیری کرد باش و خراب له بازارپدا هم مووی هر غهش و ته زویری تیدا ده کری، نه ویش شتی باش له کارگه که دا به ره م نامینن، پوزانه به ره م دروست دهکاو به ته نگ سومعه و ناوی کارگه که یه وه نامینن و سالی چند ناو بو مه عمل و کارگه که ی ده دوزیته وه و ناوه که ی ده گور پی بو نه وه ی به ره مه خراپه کانی ساغ بکاته وه و خه لکی به شتی نو پی و باشی تی بگن. هره وها بواری کشتوکالو نازه لداریش به هه مان شیوه کاتی جووتیارو فلاح ههستی کرد دانه و تله و میوه و به ره مه مکان، بههوی غهش و ته زویری بازارپوه هم مووی و هکو یه که ته ماشا ده کری و به یه ک نرخ ده فروشریت، مه گهر نیمان به ره قابه و چاودیری خوا، نه گینا نه ویش له فهرده یه ک گهنو جوو نوکدا، یان له شه به که یه ک پیازدا، یان له صندووقی تردا، مالو سامانی خوی حرام دهکاو نه وه ی جوانه له چینی دیارو دهره وه و سه ره ودا دایده نی و نه وهشی که پزیوو گنده له ده یخاته ژیره وه و ناوه وه. بهم شیوه به نه و جووتیارو فلاحهش نه و هم موو پهنج و ماندووبوون و دهست قلیشایه ی خوی و خیزانی حرام دهکاو نه و دهسته قلیشاره ماندووه ی که پینه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ماچی کردو پیزی لیگرت، نه و دهسته به ریزه بههوی غهش و ته زویره وه تووشی ناگری جه هه نه م دهکات! نیر وای لی دئی کوله که کانی

ئابووری که بریتین له کشتوکالو پیشه‌سازیو بازرگانی، داده‌پووخین و نه وولاته چونکه له‌ناو خویدا متمانه‌ی نه‌ماوه، له‌لاین ده‌وله‌تانیشه‌وه به‌رهمه‌کانی به‌چاوی سووک سه‌یر ده‌کړئو بې‌نرخ ده‌بې. وه‌کو له‌به‌رچاومانه نه‌و که‌لوپ‌ل و خوراکی وه‌نه‌و نامیرو ده‌زگایه‌ی له‌ولاتیکې وه‌کو (یابان) وه‌وه ده‌رده‌چیت، له‌همو دونیادا به‌چاوی پټزه‌وه ته‌ماشای ده‌کړئو پټویست به‌دوودلې و گومان ناکاو وا ده‌زانی خوت کیشانه‌و پټوانه‌ت کردووه به‌شه‌خصی بۆ تو ناماده‌کراوه! له‌بازاردا پاره‌ی زورتی پیده‌درئو لئی دلتیای، به‌لام به‌داخه‌وه که‌لئی نووسرابوو نه‌مه ده‌ستکردو پیشه‌سازی عیراقه، یان ئیرانه، یان ولاتیکې به‌ناو ئیسلامیه، یه‌کسه‌ر گومانت بۆ په‌یدا ده‌بېو نه‌گه‌ر باشیش بې تو هر به‌خراب لئی تیده‌گه‌ی، چونکه سیقه‌و متمانه‌ی نه‌ماوه!!

به‌لئ به‌پټزان: به‌م شیوه‌ی باسمان کرد، مه‌ترسی گونا‌هی ته‌رازووبازیو غه‌شو خیانه‌تی بازارپو نه‌هلی که‌سابه‌ت و بازار، شه‌په‌که‌و ناگه‌که‌و نه‌هامه‌تیه‌کی هر بۆ شه‌خصی حه‌رامخوره‌که‌و ده‌ستېرو فیل‌بازه‌که‌ نیه به‌ته‌ن‌ها، به‌لکو بۆ همو دانیشتوانی نه‌و وولاته‌و بۆ همو ئابووری نه‌و وولاته‌یه که‌نه‌و جوړه‌ فیل و تل‌که‌و غه‌شه‌ی تیدا ده‌کړئ.

ئیمانداران: گوئ بگرن بۆ چاوساغ و پیشه‌واو پابه‌ری دونیوا قیامه‌تمان حه‌زده‌تی محمد المصطفی صلی الله علیه و سلم که‌چون ئومه‌ته‌که‌ی له‌خه‌ته‌رو زه‌ره‌رو زیانه‌ گشتیه‌کانی کومه‌لئک گونا‌ه و بې‌ش‌رعی ناگادارکردوته‌وه که‌زه‌ره‌ری ته‌ن‌ها بۆ گونا‌ه‌باره‌که‌ نیه، به‌لکو نه‌گه‌ر بوو به‌گشتی و زوړبه‌ی خه‌لکی نه‌و گونا‌ه‌یان کرد، نه‌وا خوی گه‌وره‌ همو نه‌و گه‌له‌ به‌یه‌که‌وه سزا ده‌دات و به‌لای نه‌و تاوانه‌ همو دانیشتوانی نه‌و شوین وولاته‌ ده‌گرته‌وه!

صه‌حابی به‌پټزی کوپی به‌پټز “عبداللای کوپی ئیمامی عومه‌ر (په‌زای خویان لیبت) ده‌فه‌رموئ: (أَقْبَلَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ)، پوژیکیان پیغه‌مبه‌ری خوا پووی تی‌کردین و ناموژگاری کردین و فه‌رموئ: (يَا مَعْشَرَ الْمُهَاجِرِينَ) نه‌ی کومه‌لی کۆچه‌ریه‌کان، نه‌ی نه‌وانه‌ی که‌ له‌مه‌که‌وه کۆچتان کرد بۆ مه‌دینه‌و مال‌و‌حوالو که‌سی خوتان له‌پیناوی په‌زامه‌ندی خواو پاراستنی دین و عه‌قیده‌ی ئیسلامی خوتان

به جی هیشت، ناگادارین و بزانی: (خَمْسُ خِصَالٍ إِذَا ابْتُلِيتُمْ بِهِنَّ، وَأَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ تُذْرِكُوهُنَّ)،
 فەرمووی: پینج پەشت و پینج خەسلەت هەن، هەركاتی پێیان گیرۆدەبوون و لەناوتاندا
 بلاویونەوه و ئەنجامدران، وەمن پەنا دەگرم بەخوا کە ئێوە تووشیان ببن، واتە: هەركاتی
 ئەم پینج شتە لەهەر کۆمەڵیکدا پوویاندا، ئەوە با چاوەڕێی ئەو سزاو عقوبەتە بێ کە
 لەلایەن خواوە بۆیان دێتە خوارەوه بەهۆی ئەنجامدانی ئەو کردەوه ناشیرین و
 بێ شەرعیانەوه:

یەكەم: (لَمْ تَظْهَرِ الْفَاحِشَةَ فِي قَوْمٍ قَطُّ، حَتَّى يُعْلِنُوا بِهَا، إِلَّا فُشَا فِيهِمُ الطَّاعُونَ
 وَالْأَوْجَاعُ الَّتِي لَمْ تَكُنْ مَضَتْ فِي أَسْلَافِهِمُ الَّذِينَ مَضَوْا...)، واتە: هەركاتی بێ پەشتی و زینا
 لەناو هەر گەل و نەتەوێکدا بەناشکرا کراو کەس نەبوو بۆ ئەو مەکان و شەرم و شۆکر
 لەنێوانیاندا نەما بوو، بەلکو زیناکردن و بەدپەشتی بەپێشکە و تنخوازی و ئازادی شەخسی
 ناو دەبراو داوێن پاکێ بەدواکە و تووویی و کۆنەپەرستی تەماشای دەکرا، ئەوە ئەو گەل و
 نەتەوێکە خۆشی طاعوون و برسێتێک و گرانیکی وەهایان لەنێواندا بلاودەبێتەوه
 کە خەڵکانی پێش خۆیان هەرگیز هەر ناویشیان نەبیستوون، وەکو ئیستا ئایدزو سفلس و
 چەند نەخۆشی سامناکی نوێی تر بەهۆی داوێن پێسی ناشکراوه، تووشی گەلانی سەر
 زەوی بووه، کە ئیستا بەنەخۆشی ئایدز دەگوترێ تاعوونی سەردەم (طاعون العصر)،
 پێغەمبەری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ چۆنی فەرمووه ئاوا هاتۆتە دی.

دووهم: (وَلَمْ يَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ، إِلَّا أَخَذُوا بِالسِّنِّينَ، وَشِدَّةِ الْمُوْنَةِ، وَجَوْرِ
 السُّلْطَانِ عَلَيْهِمْ)، بەلای دووهم ئەوەیە: هەركاتی کێشانه و پێوانە، کە موکوپێ تێدا کراو
 حەقی تەرازوو نەدراو تەرازوویازی هاتە ناو بازارو ئەهلی کەسابەتەوه، ئەو خۆای گەورە
 دانیشتوانی ئەو شارو وولاتە تووشی گرانی دەکا، وەتووشی قورس بوونی ژیان و
 گۆزەرانیان دەکات و ئینسان هەرچەند زۆر پەیدا دەکات و داھاتی زۆر بێ کەچی هێشتا
 هەر پێراناگا و هەموو پێویستییەکانی پۆژانەی بۆ دابین ناکرێ وەخۆای گەورە ئەو گەل و
 نەتەوێکە گیرۆدە دەکات بەکاربەدەستی زالم و ستەمکارو بەرتیل خۆر بەسەریانەوه، فعلاً
 (صَدَقَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَبِالْحَقِّ نَطَقْتُ) هەموویمان بەچاوی خۆمان بینیوه!

سینیهه: (وَلَمْ يَمْنَعُوا زَكَاةَ أَمْوَالِهِمْ إِلَّا مُنْعُوا الْقَطْرَ مِنَ السَّمَاءِ، وَلَوْلَا الْبَهَائِمُ لَمْ يُفْطَرُوا)، وهه رکاتئ خه لکی دهوله مه ند زه کاتی مالی خو یان نه داو به خیل بوون پئی و نه و مالی نه ژیر دهستیاندایه به هی خویان نه ده زانی و زه کاتیان به زه ریبه ناو ده برد، نه و خوی گه وره بارانی ئاسمانیان لی ده گریته وه و نه و ئاسمانه یه ک دلۆبه ئاوی لی نایه ته خواره وه، وه نه گه ره خاتری بی زمان و مه پومالات و کرم و زینده وه ری بی تاوانی ناو زه وی نه بویه چاوتان به باران نه ده که وت. که واته: ئیستا که باران ده بارئ نه و خا به زه یی به و هه موو زینده وه ره بی زمانه دیارو نادیاره ی خۆیدا هاتۆته وه، نه ینا ده بویه باران له سه ر زه وی نه بار یایه، به هوی به لاو ره شی و نه گبه تی نه و هه موو خاوه ن سه رمایه و کۆمپانیاو مه عمل و شه ریکاته وه، که نه و هه موو هه ژارو که ساس و نه خوش و بیچاره یه پۆژانه ده چیته به رده رگای، که چی ده ست ده نی به پویه وه و ده لی برۆ خا بتداتی، بیتاگا له وه ی که خوا بۆیه داویه تی به م“ تا نه ویش پیدا به هه ژارو نه داران!

چوارهه: (وَلَمْ يَنْقُصُوا عَهْدَ اللَّهِ وَعَهْدَ رَسُولِهِ إِلَّا سَلَطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ عَدُوًّا مِنْ غَيْرِهِمْ، فَاتَّخَذُوا بَعْضُ مَا فِي أَيْدِيهِمْ)، واته: وه هه ره گه ل و میله تیک نه و په یمانه ی که به ستوویانه له گه ل خواو پیغه مبه ری خوادا که بریتیی به له وه ی که جگه له الله هیچ خویه کی تر نه په رستن و حه زه ته ی محمد صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ پیغه مبه رو پیشه وایان بی، هه رکاتئ له م په یمانه لایانداو نه م عه دو به لینه یان هه لوه شانده وه و پشتوپه نایان به غهیری خوا به ست و شوین که وتووی پربازی غهیری محمد المصطفی بوون، نه و خوی گه وره دوژمنیان به سه ردا زال ده کات له غهیری خو یان، واته کافریان به سه ردا زال ده کات و ده بنه ژیرده سته ی دوژمنانی خواو، نه و کاته به روپوومی ولاته که یان دوژمنی دین و ژینیان، ده سته ی به سه ردا ده گریته و نه و میله ته موسلمان هه بی چا و له ده سته ی بیگانه ی کافر بی خیری پی بکات.

پینجهه: (وَمَا لَمْ تَحْكَمْ أَمْنُهُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى وَيَتَخَيَّرُوا فِيمَا أَنْزَلَ اللَّهُ، إِلَّا جَعَلَ اللَّهُ بِأَسْهُمَ بَيْنَهُمْ)، واته: وه هه رکاتئ سه رکرده و لیپه سراوانی ناو میله ته ی موسلمان حوکم یاساو قانونیان قورئان نه بوو، به گویره ی قورئانی پیروژ حوکم و فه رمانه وایی ولاته که یان به پتیه نه ده برد، به لکو نه وه ی به دلایان بویه له قورئان هه لیانده بژاردو ده یانگوت باشه، نه وه شی له قورئاندا که له گه ل هه واوه وه سی خوانه ناسانه ی نه وان نه گونجایه ده یانگوت

نەمە بەكەك نایەو دەبی قانونیتکی تری دەستکردی مرقۇ حوکمی پی بکری، ئەو ئەو کاتە خوی گەرە غەزەب لەو ولاتەو لەو میللەتە دەگریو دوزمنايتی و پق لیبونەو لەپەکتی و خوین پژییان دەخاتە نیتوانەو و دانی خیر بەپەکا ناھیتن و دەیان دەستەو کۆمەلانی لێ پەیدا دەبی و ھەمووشی ھەر خۆی پی راستەو بەرامبەرەکی پی خائین و ناپاکە.. بەلێ ئەمرۆ بەچاوی خۆمان دەبینین ئەو ئومەتی ئیسلامی کە پۆڤھەلات و پۆڤناوای گرتبۆو ھەموو گەل و نەتەوکان بەجیاوازی نیشتمان و پەنگو زمان و نەتەو لە ژێر یەك ئالادا کە (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و محمد رسولُ الله) یە کۆبیونەو و وەکو برای دایک و باوکی دەژیان، بەلام بەھۆی وازھێنان لە قانونی قورئان و داھێنانی یاسای مرقۇکرد، ئیستا نەك چەند نەتەو، بەلکو یەك نەتەویش لەناو خۆیاندا کەخوایان یەك، پیغەمبەریان یەك، دەچنە یەك مزگەوت، مردوویان لە یەك گۆستاندا دەنێژن، بە یەك قانون نیش دەکەن کە قانونی غەیری ئیسلامە، کەچی ھێشتا ھەمووی ھەر پقی لەوی ترەو بە یەكەو ناگونجین و تەبایی و برايتی دلسۆزانەو راستەقینە لەناویاندا باری کردووە!

بەلێ ئیماندارانی خۆشەویست: دەبی ھەر وایی و ھەرچی ئەو پیغەمبەرە پایەبەرە صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فەرموویتە حەق و راستە، چونکە ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ، إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى﴾ (النجم 3 - 4)، بە راستی لە ھەر ولاتی داوین پیسی بەناشکرا کراو، زەکات خوراو، حەقی ھەتیو ھەژار نەدرا، کەم فروشی و دزی و دەستبێی بوونە مایە ژیان و گوزەرانی خەلک، بە غەیری دەستوری ئاسمانی خوا حوکم کراو فەرمان درا، قورئان و پیوشوین و سوننەتی پیغەمبەر صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم پشتگوێ خران، دۆستان و پەپرەوانی شەریعت لە ھیچ جێ پێگەیان نەدرا، ئەو وەختە دەردو نەخۆشی و گرفتاری زۆر دەبی، ساغی و سەلامەتی و خۆشگوزەرانی نامینێ، پارە ی پيس و مالی حەرام وەك ئاگری تیبەری نامینێ، لاشە دیتە نیش و ژان و، نان و گوزەران گران دەبی، پەحم و بەزەیی و حەق و دادگەری بار دەکا، دوزمن زال دەبی و بەئارەزووی خۆی پەفتار دەکا.

بەلام ئەگەر شەریعتی ئیسلام زیندو بکریتەو، عەمەل بەقورئان و حەدیس دامەزریتەو، کۆمەلی موسلمانان لە ئەخلاق و پەفتاری پيس پاک دەبنەو، پشتی یەك

ده گرن، له گڼل په كتری ده ژینو ده مرن، دوزمن لیان ده ترستی، ولات سهر به خوو سهر بند
ده بی، میللت دیندارو خوشگوزهران ده بی.

له کوتایی هم ووتاره شدا ده لیم: هی نیمانداری کاسبکارو به پړز: یه قینت به خوی
خوت هه بی، كه نه و پزقی كه بوی دیاریكردوی هر بوت ده نیر، به لام تو په له مه كه
به پړگای حرام به دهستی بی، سهرنجی هم به سهراته بدن كه زانای پایه به رز (د.
عائض القرنی) له كتیبه به ناویانگه كیدا (لا تَحْزَن) لاپه په (452) هم به سهراته
واقیعی به مان بۆ ده گپړته وه ده فهرموئ: یه كی له پیاوه موسلمان و زور دینداره كانی
شاری (ریاض) ی سعودیه بوی باسكردم كه له سالی (1376) ی كوجیدا كومه لیک كه س
له خه لکی شاری جه بیل به مه بهستی پاوه ماسی پووده كه نه قهرانی دهریاو ماوه ی سی
شهو و پړز ده میننه وه، به لام هر چه نده هه ول ده دن و نه ملاو نه ولا ده كن تاقه
ماسیه كیشیان بۆ ناگیرئ. هم كومه له كه سه هر پینچ فه پزه ی نویژ جی به جی ده كن،
له كاتی فریدانی قولاو و توره كه بۆ ناو ناوه كه ناوی خوا ده بن و داوا له خوا ده كن
كه پزقی حه لالیان به نسیب بكا، به لام وه كو گوتمان سی شو و سی پړز ده میننه وه و
هیچیان ده ست ناكه وئ، به لام هم كومه له كه سه نویژكو خواناسه تهاشا ده كن و
له ولای نه وانه وه كومه له خه لكی كی تری لیته، نه مانه یه ك سوجهش بۆ خوا نابه، یه ك
نویژیش ناكه به لام هه موو جارئ كه تپو قولاپه كانیان فری ده دنه ناو ناوه كه وه، ماسی
زور كه وړه و جوان پاوده كه نو ده سته وتی باشیان ده بی. بوی یه كی له كومه له كه سه كه ی
كه هیچیان ده ست نه ده كه و، پووی له خه لكه كه ی تر كردو گوتی: سُبْحَانَ اللَّهِ
ته ماشاكه ن: نیمه هر پینچ فه پزه ی نویژ نه نجام ده دین، داوا له خوا ده كه بن، ناوی خوا
ده بن، كه چی یه ك تاكه ماسیشمان بۆ پاو ناكړئ، به لام نه و جه ماعه ته یه ك
سوجهشیان بۆ خوا نه برد كه چی ته ماشاكه ن چ ماسیه كی گوره و جوان ده گرن!!

به لی له پړگایه وه شیطان وه سوه سه ی شیطانی خوی خسته ناو دلو
ده روونیانه وه ده لین: با نیمه ش واز له نویژكردن و ناوی خوا هینان بینن. به لی نویژی
به یانی ناكه ن، پاشان نویژی نیوه پړو دواتر نویژی عهریش ناكه ن، پاشان دوی نویژی
عهر ده چنه وه سر به حرو تپو قولاپه كانیان ده خه نه ناو به حره كه وه هر له یه كه م

جاردا ماسیه کی زۆر قه‌له‌وو جوان پاو ده‌که‌ن و ده‌یه‌ینه ده‌ره‌وه و زۆر دل‌یان پێی خوش
 ده‌بێ و هه‌ر خێرا هه‌لی ده‌دپن که‌ ئاماده‌ی بکه‌ن و بیه‌رزێن و بیخۆن، به‌لام سُبْحانَ الله چى
 ده‌بین! وا له‌ناو سکی ماسیه‌که‌دا یه‌ك دانه مرواری گران به‌های به‌نرخى تێدايه،
 یه‌كێکیان په‌لاماری ده‌داو ماچی ده‌كاو سه‌ر چاوی ده‌نی و ته‌ماشای ده‌كاو ده‌لی: سُبْحانَ
 الله!! هه‌تا ئیطاعه‌ی خوامان ده‌کردو نوێژمان ده‌کردو ناوی خوامان ده‌برد هه‌چمان
 ده‌ست نه‌که‌وت، به‌لام وه‌ختی بێ‌ئه‌مری خوامان کردو سوخته‌مان بۆ نه‌بردو سێ نوێژمان
 فه‌وتاند، چ ماسیه‌کی جوانمان ده‌ست که‌وت، نه‌ك هه‌ر ماسیه‌که، ئه‌ی ئه‌و مرواریه گران
 به‌هایه‌ی که له‌سکیدابوو، که‌بابی سه‌دان دۆلاره! به‌پاستی ئه‌م مرواری و ئه‌م ماسیه
 گومانی خراپیان لێ‌ده‌کړی و پێویسته به‌خۆماندا بچینه‌وه. بۆیه مرواریه‌که فری‌ده‌داته‌وه
 ناو ئاوه‌که‌وه ده‌لی: ئومیده‌وارم خاوی گه‌وره باشت‌رمان پێ بیه‌خشێ، قه‌سه‌م به‌خوا ئه‌م
 ماله‌م ناوی له‌کاتی‌که‌دا ده‌ستم‌ان که‌وت که‌ سه‌ره‌پێچی فه‌رمانی خوامان کردو ناوی خوامان
 له‌سه‌ر نه‌برد! ئه‌ی براده‌رانی خوشه‌ویستم، هه‌ستن با ئه‌م جیگایه به‌جێ‌بێلێن، چونکه
 له‌م شوێنه‌دا شه‌یطان زه‌فه‌ری پێ هێناین و سێ نوێژی پێ فه‌وتاندین.

به‌لێ ماوه‌ی سێ میل دوورکه‌وتنه‌وه و دووباره له‌قه‌راغ ده‌ریا لاده‌ده‌نه‌وه و
 نوێژه‌کانیان به‌رپێکوپێکی ده‌که‌ن و داوی لی‌خۆشبوونی گونا‌هه‌کانیان له‌خوا ده‌که‌ن و ناوی
 خوا ده‌به‌ن و تۆپو قولا‌په‌کانیان ده‌خه‌نه‌وه ئاوه‌که‌وه، ئه‌مجاره‌یان ماسیه‌که
 به‌قولا‌په‌که‌یان‌وه ده‌بێ که‌پێی ده‌لێن (الکنعَد) ده‌ری‌دێن له‌ئاوه‌که‌و سوپاسی خوا
 ده‌که‌ن و ده‌ست ده‌که‌ن به‌هه‌لد‌رینی و ئاماده‌کردنی بۆ برژاندن و خواردن، به‌لام سُبْحانَ الله
 چى ده‌بین! ته‌مasha ده‌که‌ن هه‌مان پارچه مرواری که‌پێشتر فری‌یان دایه‌وه ناو ئاوه‌که‌وه
 وا له‌سکی ئه‌م ماسیه‌دایه!! هه‌موویان به‌یه‌ك ده‌نگ ده‌لێن: هه‌مدو ئه‌ناو سوپاسی
 نه‌براو به‌ بۆ ئه‌و خواجه‌ی که‌ئهم پزقه‌ هه‌ل‌ل‌و پاک و گران به‌هایه‌ی به‌نسێب کردین. ئه‌مجا
 ده‌ست‌نوێژ ده‌گرن و نوێژه‌که‌یان ده‌که‌ن و سوپاسی خوا ده‌که‌ن و جوان جوان بێرده‌که‌نه‌وه
 که‌ئهم پارچه مرواری‌یه له‌پۆژی دروست‌بوویه‌وه “خاوی گه‌وره بۆ ئه‌مانی دروست‌کردوه‌و
 پزقی ئه‌مانه، به‌لام جاری یه‌که‌م که‌بێ‌ئه‌مری خویان کرد به‌حه‌رامی ده‌ستیان که‌وت،
 چونکه هه‌ر مال‌و ده‌ستکه‌وتێک خوا‌په‌رستی له‌پێناوی ده‌ستکه‌وتنیدا فه‌وتێندرا ئه‌و مال‌و

دهستكه و ته حرامه، به لام كه نه و ماله حرامه يان فرې دايه وه و ويژدان و فيطره تيان هاته وه هوش و به خوياندا چونه وه و پويان كرده وه خواپه رستې و طاعه تي خوا، خوي گوره هه مان پارچه مرواري بؤ ناردنه وه و نه مجاره يان به حالتي به نسبي يان بوو! هه روه كو قورناني پيروز له و باره وه ده فرموي ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ﴾ (التوبة 59).

به لئ نيمانداران: له نه ته ريكد هاتوه كه: (مَنْ تَرَكَ شَيْئاً لِلَّهِ عَوْضَهُ اللَّهُ خَيْراً مِنْهُ).. واته: هه ركه سيك واز له شتيكي حرام، له پاره و كه لوپه ليكي حرام بيني له بهر په زامه نديي خواو له بهر نه وه ي كه خوا نه مي ليكردوه، نه وه با دنيا بي خواي گوره به حالتي زور له و شته ي با شتر پي ده به خشي.

ده گيړنه وه: جاريكيان نيمامي علي (په زاي خواي ليبيت) ده چي ته مزگه وتي شاري كووفه وه بؤ نه وه ي دوو پكات نويزي چيشته نكاو بكات، له بهر ده رگاي مزگه وت چاوي به كوړيكي گنج كه وت، بانگي كردو فرموي: نه ي گنج وه ره ناگاداري نه م نه سپه م بؤ بكه هه تا نويزه كه م ده كه م. گه نجه كه ش گوتي: قوربان خه مت نه بي و من هه ر ليړه ده بم و چاوديري نه سپه كه ت ده كه م. به لئ نيمامي علي چوه ناو مزگه و ته وه و ده ستي كرد به نويز كردن و له دلي خويدا گوتي: ده بي پاداشتي نه م كوپه گه نجه بده مه وه و دير هه ميكي له حقه ي نه و وور يا بوني نه سپه م دا بده مي. به لام كوپه گه نجه كه كه زاني نيمام خه ريكي نويز كردنه، به فرسته ي زاني و پيشمه ي نه سپه كه، كه به ساري نه سپه كه وه بوو ليي كرده وه و بردي له بازار پي فروش! نيمامي علي كاتي نويزه كه ي ته واو كرد، ده ستي كرد به گيرفانيداو دير هه مه كه ي ده ره ي ناو به ده ستي وه بوو كه بيدات به كوپه گه نجه كه، به لام كه هاته ده رگاي مزگه وت ته ماشاي كرد ولاخه كه ي له وي وه ستاوه و په ته كه ي پيوه نه ماوه، بويه نيمامي علي بانگي پياويكي كردو فرموي: بپؤ بؤ بازارو بزانه نه و كوپه گه نجه نادوزيته وه له وانه يه نيستا په تي به ستنه وه ي ولاخه كه م له بازار پدا بفروشي. به لئ كابرا چوو بؤ بازارو ته ماشاي كرد وا كوپه گه نجه كه نه ملاو نه ولا ده كات و ده يه وي په ته كه به دير هه ميك بفروشي، به لام بوي نافروشي! كابرا خه به ره كه ي بؤ نيمامي علي هينا يه وه و نيمامي علي فرموي: (سُبْحَانَ اللَّهِ!! وَاللَّهُ لَقَدْ تَوَيْتُ أَنْ أُعْطِيَهِ دِرْهَمًا حَلَالًا، فَأَبَى إِلَّا أَنْ

يَكُونُ حَرَامًا)، واتە: پاکی بۆ خوا، بەخوا من نیهتی خۆم ساغ کردبۆوه که دیرمه منکی
به‌حه‌لالی وه‌کو پاداشت بده‌می، به‌لام به‌داخه‌وه ئه‌و پازی نه‌بوو ئه‌و دیرمه‌مه وه‌ریگری
ئیللا به‌حه‌رامی نه‌بی!!

جا خۆشه‌ویستان: با دهرسو عیبه‌ت له‌م به‌سه‌ره‌هاتانه وه‌ریگرین، یه‌قینمان بیئ
ئه‌وه‌ی خوا بۆی دیاریکردوین مه‌ر ئه‌وه‌مان به‌نسیب ده‌بی، جا ئه‌گر به‌حه‌لالی
ده‌ستمان بکه‌وئ یان به‌حه‌رامی، جا ئه‌گر له‌سنووری شه‌رع دهرنه‌چین ئه‌وه به‌حه‌لالی
ده‌ستمان ده‌که‌وئ و پاداشتمان بۆ مه‌یه‌..

داوا ده‌که‌م خوای گه‌وره قه‌ناعه‌تمان پێ بیه‌خشێ
باوه‌رمان به‌پازقیه‌تی خوای گه‌وره زیاد بی
بازاپو که‌سابه‌تمان له‌ته‌رازووبازی و هه‌رامخۆری و غه‌شکردن به‌دوورین

اَللّٰهُمَّ اٰمِیْن

ووتاری ژماره سی دادگه‌ری له‌کړین و فروشتندا

بەشی سێیەم

قالَ اللهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى

﴿وَيَلِّ لِلْمُطَفِّينَ، الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ، وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ
وَزَنُوهُمْ يَخْسِرُونَ، أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ، لِيَوْمٍ عَظِيمٍ، يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ
الْعَالَمِينَ﴾

(المطففين 1 - 6)

قالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :

(مَنْ احْتَكَرَ طَعَاماً فَهُوَ خَاطِيءٌ)

(رَوَاهُ مُسْلِمٌ)

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين
إلى يوم الدين..

نیمانداران و خواناسانی به پیر: سهلام و پهحمتهی خوای گوره
لهه موممان بیت.. آمین

خوشه ویستان: له دوو ووتاری رابردودا باسی کرین و فروشتن و ناگادار بوونی زمانی
ته رازوو وه پاکیی بازارو نه هلی بازارپمان کرد له ژیر پوښنایی وه صیه ته به رزو پیروزه که ی
خالیقمان "پازیقمان" زاتی الله - سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى، که فهرمووی: ﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ
بِالْقِسْطِ﴾ (الأنعام 152)، له ووتاره شدا پشتیوان به خوای گوره دریزه به و باسه پر
بایه خ و گرنگه ده دهین و ده لیم و بالله التوفیق:

ننسان نه گره بیه وی موسلماننکی واقعی و راست و دروست بی و به و شیوه به ژبانی
بگوزهریتنی که هم پیاوی دنیا بی و هم روسووری قیامت بی، به تعبری قورثانی
(رجال) بی، پیویسته له بوازی دارایی و نابووریدا چاو له دهستی کهسانی تر نه بی و
به عهره قی ناوچه وانی "ژبانی خوی و نه وانه ی له ژیر دهستیدان دهسته به ریکات،
له به رنه وهی هرکاتنی نینسان تووشی هه ژاری و نه داری بوو، به راستی ناتوانی و هکو
پیویست و نه وهی که خوای گوره داوای کردوه، خوا بناسی و خرزمتی خوی و بهنده کانی
خوا بکات. سه ره پای نه وهی که دینه که شی پوو له کزی و لاوازی ده چیت، هه روه کو
(لوقمانی حکیم) ناموزگاری کوره که ی ده کات و ده فهرمووی: (يَا بُنَيَّ اسْتَعْنِ بِالْكَسْبِ
الْحَلَالِ عَنِ الْفَقْرِ، فَإِنَّهُ مَا افْتَقَرَ أَحَدٌ قَطُّ إِلَّا أَصَابَهُ ثَلَاثُ خِصَالٍ)، فهرمووی: پو له ی
شیرینم، به رده وام دهست به کارو کاسپیبه کی حه لاله و به گره و هه رگیز بیکار لیتی دامه نیشه،
بو نه وهی به و کارو کاسپیبه حه لاله خوت له فقه قیری و هه ژاری بیاریزیت، چونکه (ما افْتَقَرَ
أَحَدٌ قَطُّ إِلَّا أَصَابَهُ ثَلَاثُ خِصَالٍ) هه رکه سی تووشی ده ردی کوشنده ی هه ژاری بوو، نه وه
به راستی سی به لای گوره پووی تیده کات:

یه که م: (رِقَّةٌ فِي دِينِهِ)، دین و نیمان که ی لاواز ده بی، له بهر نه وهی نینسانی هه ژار،
زور جار به هوی نه داری و گیرفان و مه ته به به تالیه وه تووشی سویند خواردنی درو، وه عدی
درو، خو زه لیل کردن ده بیت له به رده م نامه ردان و خوانه ناسان بق دهستکه و تنی هه ندی

پاره و مال، كه نه مانهش همووی دین و عقیده ی ئیسلامه تی لاواز ده كه ن. هر بویه پتغه مبه ری پتشه و امان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسی فه قیری و کافر یوونی به یه كه وه کردو وه و فهرموویه تی و هموو نومه ته كه ی فیر کردو وه كه له خوا بیارینه وه و بلین: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ)، خوی په روه ردگار و بالاده ست، په نات پتده گرم بمپاریتیت له کافر یوون و له هژاری.. سُبْحَانَ اللَّهِ، فعلاً صَدَقَ رَسُولُ اللَّهِ. ئینسان نه گه ر زور زور ئیمان و عقیده كه ی دامه زرا و نه بی و ئیستیقامه ی نه بی له وانه یه هژاری تووشی لادان له ئیسلام و پاشگه زیوونه وه ی بکات، هه روه كو له هموو جیهاندا ریکخواه موژده ده ره کانی ئاینی مه سیحی، له پریگای یارمه تیدانی هه ژاران وه، له گه ل خوراکه كه دا ئینجیلیکی پر درو هه لبه سترای پیشکش ده كه ن و هه ژاره داماوه كه ی پی ده خه له تین و وه كو گوتمان نه گه ر ئیماندارك، ئیمانته كه ی پته و هوشیار نه بی له وانه یه بخه له تی و بۆ خوشکردنی گوزه رانی و رزگار یوون له دیوه زمه ی ره شی هه ژاری“ خوی بخاته تاریکایی گومپایی و لادان و له دینی راسته قینه پاشگه زبیتته وه. خوی گه وره به لوطفی خوی په نامان بدات و پاگیراومان بکات و بمانپاریتیت له کافر یوون و له هه ژارکه و تن. به لئ فهرمووی پۆله ی خوشه ویستم، به لای دووه می هه ژاری نه وه یه:

دووه م: (وَضَعْفُ فِي عَقْلِهِ): بیرو هوش و عقلی لاواز ده بی و هموو بیرکردنه وه و نامانجیکی نه وه یه له و هه ژاری یه رزگاری بی، ئیر هرچه نده بیرو هوشیشی به هیز بی، توانای بیرکردنه وه ی نامین و له بواری دامینان و به ره وپیش چوندا دواده که وئ.

سینه م: به لای سینه میش فهرمووی: (وَذَهَابُ مُرُوءَتِهِ)، پیاوه تی و مه ردایه تی نامین و ده یان جار ناچار ده بی له به ر ئینسانی نامه رد و ناپاک و بی دین خوی زه لیل بکاو ریایی و پوپامایی بکات بۆ نه وه ی ناننکی باشی ده ست بکه وئ.

جا که واته، نه وه ی که ئینسان له به لاکانی هه ژاری ده پاریتیت نه وه یه دهستی به کار و که سابه تیکی حه لاله وه بی، هر بویه حه زره تی عومه ری کوری خه تاب (په زای خوی لیبت) فهرموویه تی: (مَا مِنْ مَوْضِعٍ يَأْتِينِي الْمَوْتُ فِيهِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ مَوْطِنٍ أَسْوَقُ فِيهِ لِأَهْلِي أَبِيْعُ وَأَشْتَرِي)، واته: هیچ جیگایه که نه که تیدا مردن یه خه م بگری به لاهه وه خوشتر بی له و شوینه ی که تیدا خه ریکی کرین و فروشتنی حه لالم و کاسبی حه لالی تیدا ده که م!!

ئيمانداران: خَوای گه وره سُبُطَانُهُ وَتَعَالَى لَه قورئانی پیرۆزدا ده فەرموئ: ﴿إِنَّ رَحْمَتَ
 اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (الأعراف 56), جا چاکه کاری و ئیحسان له معامه له و کرین و
 فرۆشتندا به وه ده بیئت که ئینسانی موسلمان, جگه له وهی که زولم له خه لک ناکاو مافی
 خه لکی ناخواو ده ستیان نابریئو غه شیان لیتناکات, سه ره پای ئه وهش ده یه ویت بگات
 به پله ی چاکه کاران و موحسنین, یه کتیک بی له وانه ی که خوای گه وره خویشی
 ده وین و لیتان پازی یه.

جا کاسبکاری به پریز: تۆی ئیماندار ده توانی به یه کت له پینگایانه بگه یته پله ی
 چاکه کاران و ئه و که سانه ی که خوا خویشی ده وین و لیتان پازی یه:

یه که م له قازانجدا, به وهی که زیاده پوهی نه کات له قازانج خستنه سه ر شتی
 فرۆشراو. به ئی له بنچینه دا کرین و فرۆشتن بۆ قازانجه, به لام زۆر جار که سی کرپار له به ر
 ئه وهی زۆر پیویستی به و شته هیه, یان زۆر حزی لیتی تی, ئه و شتهش لای ئه و
 فرۆشیاره نه بی ده ستناکه وئ, ئا له م کاته دا ئه گه ر دوکاندار یان فرۆشیاره که ئه م هه له ی
 نه قۆسته وه و زیاد له قازانجی عاده تی نه یخسته سه ر شته که ی, ئه و ده گات به پله ی
 ئیحسان و خوای گه وره له خۆی پازی ده کات و ده بیئت به خوشه ویستی رَبُّ الْعَالَمِین, خوای
 گه وره به ره که ت ده خاته سه روته و سامانه که یه وه.

ده گێر نه وه یوونسی کوپی عه بید (په حمه تی خوای لیتیت) که دوکانی هه بوو,
 کۆمه لیک خشل و شتی نایاب و گرانبه های هه بوو. هه ندیکیان نرخه که یان چوارسه د دیره م
 بوو, هه ندیکی تر یان نرخه که یان دووسه د دیره م بوو. پۆژیکیان چوو بۆ نوێژ بۆ مزگه و ته
 برازا که ی له سه ر دوکانه که دانا, له و کاته دا کابرایه ک که خه لکی ئه و شاره و ئه و شوینه
 نه بوو هاته دوکانه که و گوتی: کاکه له و خشل و شته جوانانه ئه وهی که به چوارسه د
 دیره مه دانه یه کم ده وئ. کوپه کهش دانه یه کی له دووسه د دیره مه یه که دا به کابرای کرپار,
 وای زانی ئه مه به چوارسه د دیره م ده فرۆشری (له به ر ئه وهی ئه و هه ر جار به جار ده هاته
 دوکانه که و ته وای شاره زای نرخه کان نه بوو).. به ئی, کابرای کرپار خشله که ی هه لگرت و
 پۆیشت و چوارسه د دیره مه که ی دایه. له پینگادا کاتی کرپاره که به پینگادا ده پۆیشت و
 خشله که ی له ناو ده ستیدا ئه ملاولا ده کرد و زۆری به لاوه جوان بوو, له و کاته دا یوونسی

کوپى عهبيد له مزگوت گه پايه وه و که خشله که ی به ده ست کابراوه بينی ناسپه وه که نه مه
 هی دوکانه که ی نه وه، بویه له کابرای پرسى: نه مه ت به چنه ديره م کړی؟ کابرا گوتی:
 به چوارسه د ديره م، یونس فهرمووی: براکم، به خوا نه مه له دووسه د ديره م زیاتر
 ناهینئ، پروره وه بۆ لای دوکانداره که و دووسه د ديره م ی وهریگره وه!

کابرای کړپار گوتی: مه منوونی قسه که تم، به لام نه خشله له ولاتی نیمه به پینچ سه د
 ديره م میس ده ستناکه وی، من به چوارسه د ديره م که به لامه وه هرزانو ناگه پیمه وه بۆ
 دوکانه که. به لام یونس کوپى عهبيد به زور دهستی گرتو برديه وه بۆ دوکانه که و
 دووسه د ديره م ی بۆ گتپایه وه و کړپاره غریبه که کش زور مه منوونی نه م هلویتسه
 نیماندازانه بوو و پوښت. پاشان یونس زور له برازاکی توپه بوو که چوڼ توانیویه تی
 به نه ندازه ی سهرمایه که به لکو زیاتر، قازانچ بخاته سهر شته که، نه ویش گوتی: ناخر نه و
 خوی پتی پازی بوو، منیش وام زانی که بایی چوارسه د ديره م که یه. یونس فهرمووی:
 ناخر نه گهر کړپاریش پازی بی و به هرزانیشی بزانی، نابی قازانچ له سنووری خوی زیاتر
 بخړیته سهر هیچ شتیک

هر وه ها میژووی زیږینی نیسلامی بومانی ده گتپته وه که (محمدی کوپى مُنگډر)
 هاوشتیوه ی نه و به سهراته ی پیشووی هیه، کاتئ کابرایه کی ده شته کی خه لکی بیابان
 شتی له شاگرد ه کی کړی، که محمدی کوپى مُنگډر پتی زانی که نه وه ی بایی (5) ديره م،
 نه م به (10) ديره م له دوکانه که ی نه و کړیویه تی، کابرای گتپایه وه بۆ دوکانه که ی. (5)
 ديره م که ی تری دایه وه، که کابرای بیابان نشین پرسى: نه ری نه م پیاوه حه لال خوره
 به ویزدانه کی یه؟ گوتیان: کاکه نه وه زانای به ناویانگو خواناسی راسته قینه (محمدی
 کوپى مُنگډر) ه، کابرا هاواری کرد: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، هَذَا الَّذِي نَسْتَسْقِي بِهِ فِي الْبَوَادِي إِذَا
 قَحَطْنَا)، نه مه نه و که سیه که کاتئ له ده شت و بیاباندا باران ناباری، داوا له خوا ده که ی
 که له بهر خاتری (محمدی کوپى مُنگډر) بارانمان بۆ بیاریتی و یه کسر بارانمان بۆ
 ده باری!! به لئ، نه م پیاوه زاناو خواپه رسته که به دهستی خوی ژیاوه و معامله و کړین و
 فروشتنی کردوه، به وه ی که خاوه نی ویزدانیکي زیندو بووه و هرگیز قازانچی زوری
 نه خستوته سهر که لوپه له کانی، بووه به خوشه ویستی خوی پهره دگار.

ئىمانداران: ئاى چەند بەختە ۋەر بوون، ئەو كاتانەى كە ئىمان و ترسى خوا لە دلە كاندە
 حاكم بوو، تەنھا بەو ئىمانە كە ھۆكاری دروستبوونی ویزدانىكى زىندوو بوو، بەبى ھېچ
 چاودىرى و پەقابە و لىپرسىنە ۋە يەك نىزىكى نەك ھەر حەرام نەكە وتوون، بەلكو نىزىكى
 قازانجى نۆزىش نەكە وتوون، ئەو سەردەمە پرشتگدارانە بوون كە ئىنسانە فەقىر حال و
 نىنە زانەكان چوونە ناو بازارپو خۆيان شتىان كړيوو ۋە ھەرگىز لە ۋو نە ترساون دەستيان
 بېرن و فېتلىان لىپكەن، كە ئەمەش تەنھا و تەنھا تايبە تەندى كۆمەلگای ئىسلامیە.

بەلام خۆ ئەو نەبى ھەر تەنھا فروشيارەكان وا بوون، بەلكو كابرای كپيارىش
 ویزدانى قبولى نەكردوو كە شتىك لە بازاردا بەنرخى پوژ نرخی چەند بووبى لە ۋە كە متر
 بدات بە فروشيار. تەماشای ئەولیا و خواناس شىخ سړى سەقەطى بكەن، ئەو پیاوہى لە ۋ
 پوژە ۋەى كە دوكانى داناو دەستى بەكاسپى كرد، بپيارى دابوو كە ھەرگىز لە نيو دینار
 قازانج زیاتر نەخاتە سەر ھېچ شتىك كە ماہەكەى (10) دینار بى، تا ئەو بوو پوژىكيان
 ھەندى بادامى كړى، ھەمووى بابى (60) دینار بوو، بۆ پوژى دواى بازارگانەكانى دەوروپەر
 پوویانكردە ئەو شارە و نرخی بادم نۆز بەرزپووه، بەپادەيەك ئەو بادمەى شىخ سړى
 سەقەطى (90) دینارى دەكرد لە بازاردا! بازارگانىك ھاتە دوكانەكو لىپى پرسى: ئەم
 بادمە باى چەندە؟ ھەرمووى: بابى (63) دینارە. كاتىك كىشایان، بازارگانەكە گوتى:
 قوربان بابى (90) دینارە بەنرخى ئەمپوژى بازار، ئىحتىمالە زیاترىش نرخی بەرز بېتەوہ.
 شىخ ھەرمووى: براكەم من (60) دینارم پىداوہ، ۋەعدىشم لەگەل خواى خۆمدا كړدووہ
 لە ھەر (10) دینارىك سەرمايە نيو دینار قازانج ۋە رېگرم، بەخوا ۋەعدى خۆم ناشكىنم و لە
 (63) دینارەكە زیاتر نایفروشم!! كابرای بازارگانى كپيارىش گوتى: بەخوا منىش ۋەعدم
 لەگەل خواى خۆمدا كړدووہ كە ھەرگىز فېل لەكەس نەكەم و دەستى كەس نەبېرم، بەخوا
 ویزدانم قبولى ناكات شتىك بابى (90) دینار بى، من بە (63) دینار بېكړم، بەم شىوہ
 خواحافىزىيان لە يەكتر كړدو نە كپيار لىپى كړى و نە شىخ سړى سەقەطىش پى فروشت.
 سُبْحَانَ اللَّهِ، ئەمانە چ ئىنسانىك بوون، مونا قەشە لەگەل يەكترى دەكەن و سویند بۆ
 يەكترى دەخون بۆ ئەوہى ئەمیان بەكەم نەيفروشى و ئەویشيان بۆ ئەوہى مافى خۆى
 بداتى و لە بازار كە مترى لى نەكړى!!

سویند به خوا، غیری نیسلام، هیچ دینیکی تر، هیچ نظام و پروگرام و حکومت و سولته یه کی تر له میژووی موقایه تیدا نه توانیویه تی نه دهشتوانی، ئینسانی ناوا پی بگه یه نی و تی بگه یه نی و په روه رده بکات که دروشمی هه موو تاکه کانی نه وه بوو: (لا نَرْضَى لَاحِرٌ إِلَّا مَا نَرْضَاهُ لِنُفْسِنَا)، جا به خوا تا نه و نیسلامه حوکمی پی نه کری و نه و ئیمانیه له ده کاندایا دروست نه بیته وه، به هیچ حوکم و یاسایه کی تری سر زه وی بازار په کاندایا پاک نابنه وه و غه شو و ده ست برین کوتایی نایه ت.

جا کاسبکاری بازار: نه وه ت له لایه قین بیت که هه ر دوکاندارێک یان مامه له چیه ک قه ناعه ت به قازانجی که م بکات، نه و زیاتر شتی بۆ ده فروشی و قازانجی که میش نه گه ر به رده وام بی، سه ره نجام زۆر ده بی و به ره که تی تیدا ده رده که وی، په زای خوا له ئیمامی عه لی بی که فه رمویه تی: (مَعَاشِرَ التُّجَّارِ لَا تَرُدُّوا قَلِيلَ الرِّبْحِ فَتُحَرِّمُوا كَثِيرَهُ)، نه ی کومه لی بازرگانان، قازانجی که م ره ت مه که نه وه چونکه هه رکه سی به قازانجی که م قه ناعه ت نه کات، قازانجی زۆریشی له ده ست ده چی!

پرسیار کرا له عبدالرحمن ی کورپی عه وف (پزای خوا ی لیبیت): هوی ده وله مه ند بوونت چی بوو؟ فه رموی: به هوی سی شته وه خوا ی گه ره به ره که تی خوی به سه رمدا پشت و ده وله مه ندی کردم:

- 1 هه رگیز قازانجی ره ت نه کردۆته وه، هه ر شتی که هاتیبته سه ر فروشتن، نه گه ر که میش قازانجی کرد بی هه ر فروشتومه و چاوه پیم نه کردوه هه لی بگرم بۆ گرانت.
- 2 - هه رگیز زینده مال (مه پو بز و حوشت) م زۆر نه هیشتۆته وه و زو فروشتومه ته وه
- 3 - شتی شم به قه رز نه فروشتوه به که سی که زانییتم موحتا ج و هه ژار نیه و هه ر له به ر ته ماحی زۆر شتم لیده که پۆ پاره شی نیه و به ته مایه نه گه ر قازانجی زۆری کرد نه و جا پاره که ی من بدات. خۆم له و جۆره که سانه پاراستوه.

دووهم : به لی ئیمانداران، خالی دووهم، له و شتانه ی که ئینسانی معامه له چی و کپیاریو فروشیار پی ده بیته به خۆشه ویستی رَبُّ الْعَالَمِينَ، نه وه یه: ئینسان له کاتی نه وه دا که شت له خه لک ده که پۆ، یان شت به خه لک ده فروشی، پوی خۆش بی، چه ند دیمه نیکی جوانه، کاتی دوکاندارو فروشیار به ده م کپیاریو موشته ریه وه نه رم و نیان و

قسه خوښو دهم به زه رده خه نه بټت. هه روه ها کاتیکش که کړپار به پړوی که شو
زه رده خه نه وه پاره که ددات به فروشیار. بویه خوی گوره هم کرداری زور پی
خوښو له هه ردو لا پازی ده بټتو به رکه که ده خاته نه و کړین و فروښتنه وه.
پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرموئ: (رَحِمَ اللهُ عَبْدًا سَمَحًا إِذَا بَاعَ، سَمَحًا
إِذَا اشْتَرَى، سَمَحًا إِذَا اقْتَضَى) (رواه البخاري).

به داخه وه زور دوکاندارو فروشیار هه به، که له وانه به نه هلی مزگوت و نوټیش بین
کاتئ شتیکی لیده کړی، زور معامله په قو پړو کړئو دهم وچاو تاله، وه کو نه وه
شته که که به خورایی بداتئ. که سی واش هه به، کاتئ شتی که له که سیک ده کړئ زور
به پړوی که تالو قسه ی په قه وه پاره که دداتو فروشیارو وا دهرانی نه و که سه به م چند
دیناره ی نه و ده وله مند ده بټت!

جا با ناگامان له خومان بی، هه رکاتئ فروشیار بووین یان کړپار، با پړومان خوښ
بی و قسه مان نه رم بی و به زه رده خه نه وه قسه له گه ل به رامبه رکه مان بکه بین و، شتمان
به هر که سی فروشت بلټین: یاخوا خیری لی ببینی و خیرت بق بداتو وه و چاومان له دوی
شته که نه بټت، بق نه وه په حمه ت و میهره بانی خوا بمانگریته وه إنشاء الله.

خوښه ویستان: نیمانداری و خواناسی نه وه به له په فتارو کردارو هه لویستدا
ده ریکه وئ، نه که هر به قسه ی بی کرده وه نیسان خوی به باش و له خواترس دهریخات،
وه کو گوتراوه: (إِذَا أَثْنَى عَلَى الرَّجُلِ جِرَانُهُ فِي الْحَضَرِ وَأَصْحَابُهُ فِي السَّقْرِ، وَمَعَامِلُوهُ فِي
الْأَسْوَاقِ، فَلَا تَشْكُو فِي صَلَاحِهِ)، واته: هه رکه سیک دراوسیکانی، که مالیان به مالیه وه به تی
لی پازی بووین و مه دحیان کرد، وه نه وانه ی سه فهریان له گه لدا کردوه باسی مه ردی و
جوامیریان کرد، که چند هاوړئ به تی خوښه، وه نه وانه ی که له بازارپدا معامله له و کړین و
فروښتنی له گه لدا ده که ن گوتیان: به راستی ده سټاک و معامله د دوست و پړو خوښ و
نه مینه، نه وه سیکه ی پیبکه و بیکه به دوست و گومانت نه بی که نیسان ی چاکه ..

هه روه ها گوتراوه: (التَّجَارَةُ مَحْكُ الرِّجَالِ، وَبِهَا يَمْتَحَنُ دِينُ الرَّجُلِ وَدَرَعُهُ)،
واته: بازرگانی و کړین و فروشتن سه نگی مه که و ته رازووی هه لسه نگانندی پیاوانه، هر

به هۆی بازارو کرپین و فروشتنه وه دین و عه قیده و واریعی و خۆپاراستنی ئینسان له حه رام و
حه لآخۆری تاقی ده کریته وه ..

به لآ زۆر راسته , مه ردایه تی و خۆپاگری و لیبورده یی و ده روون ده و له مه ندی و واریعی
له و کاتانه دا ده رده که وئ که ئینسانه که له گرمه و گاله ی بازاردا به و پاره و دینار و دۆلار
به ده مه وه پیده که نئ و هه ل ده سترپینی هه ژارو فه قیرحاله و که سانی ساویلکه ی بۆ
هه لده که وئ , به لام له ترسی خواو محاسه به ی قیامه ت , یژدانی نامریتن و نزیکه ی حه رام
نابیته وه و دلی که سانی ده وریه ی ئازار نادات ..

موسلمانانی به رپژ: گوئ بۆ ئه م به سه رهاته به نرخه بگرن:

جاریکیان کیشه ی دوو که س هاته لای ئیمامی عومهری کوپی خه طاب (په زای خوا ی
لئبیت), به کئ له دوو که سه که , به پیتی شرع داوا ی شاهیدی لیکرا . کابرا چو شاهیدیکی
پهیدا کردو هیئای بۆ خزمه ت ئیمامی عومهر , ئیمامی عومهر به شاهیده که ی گوئ: من تو
ناناسم تا سیقه ت پێکه م و بزائم تو بۆ شاهیدی ده شی یان نا , بپۆ که سیك بینه تو باش
بناسئ و شاهیدی راستگویی و پیاو باشی تو بدات !! به لآ شاهیده که پوشت و ناسیاوئیکه
خۆی هیئاو ئیمامی عومهر فرمووی: کاکه ئه م کابرایه که ده یه وئ شاهیدی له م
مه سه له یه دا بداو دۆستی تۆیه و تو ده یناسی , چۆن پیاوئیکه ؟ ئه ویش له وولامدا گوئ: ئه ی
ئهمیری ئیمانداران , لئی دلتیابه و به خوا هه تا بلئی خواناس و پیاوی باشه . ئیمامی عومهر
فرمووی: (أَنْتَ جَارُهُ الْأَذْنَى الَّذِي يَعْرِفُ مَذْخَلَهُ وَمَخْرَجَهُ؟) ئایا تو دراوسپی ئه م
شاهیده ی که ئه وه نده ماله که ت له ماله که ی نزیک بئ ئاگات له چوونه ده ره وه و هاتنه
ماله وه ی ببئ ؟ (قَالَ لَا) , کابرا گوئ: نه خیر قوریان , هه رگیز دراوسئ نه بووین ! ئیمامی
عومهر فرمووی: (كُنْتُ رَفِيقَهُ فِي السَّفَرِ الَّذِي يَسْتَدِلُّ بِهِ عَلَى مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ؟) فرمووی:
ئایا تو وا بووه سه فه رت له گه ل ئه م پیاوه کردبئ و چه ئه شه و پۆژ له سه فه ردا به یه که وه
بووین , وه ئاشاری پیاوه تی و مه ردایه تیت له و سه فه ردا لی ببینیوه ؟ کابرا گوئ: نه خیر
هه رگیز نه بووینه په فیکی سه فه ر , ئیمامی عومهر فرمووی: (فَعَامَلْتَهُ بِالْدِّينَارِ وَالذَّهْمِ الَّذِي
يَسْتَضْبِينَ بِهِش وَرِعَ الرَّجُلِ؟) فرمووی: ئایا قه ت معامه له و کرپین و فروشتنت له گه ل
کردوو وه پاره و ته ماع که وتبیته نئوانتانه وه که به راستی له معامه له و کرپین و فروشتندا

وهرغو چاكي و پاكي نينسان دهردهكهوئ، نايا تو هيچ كاتئ معامه لټ له گال كړدوه؟
 كبرا گوتئ: نه خير، هيچ كاتئ شتمان به يه كتر نه فروشتووه و شتمان له يه كترئ نه كړيوه!
 نيمامي عومر فهرمووي: (أَظُنُّكَ رَأَيْتَهُ قَائِمًا فِي الْمَسْجِدِ يُهَمِّمُ بِالْقُرْآنِ يَخْفَضُ رَأْسَهُ طَوْرًا وَيَرْفَعُهُ أُخْرَى؟) فهرمووي: من وا دهرانم تو بويه نم پياوټ به لاوه باش و خواناسه،
 چونكه بينيوټه له مزگه وټدا خهريكي قورئان خوئندنه و جارئك سهر نه وي ده كاو ده گري و
 جارئك سهر به رزده كاته وه؟ به وده وا دهراني كه پياوي چا كه؟ كبرا گوتئ: به ئئ قوربان
 هر وايه. نيمامي عومر فهرمووي: (إِذْهَبْ فَلَسْتُ تَعْرِفُهُ)، برؤ كا كه تو دياره نم كابرايه
 ناناسئ، مادام ناسياويه كه ت هر نه وه بئ كه به دوو پكات نوئزي مزگه وټ به پياوي باشي
 بناسي معلوم نه تناسيوه، وه به كابراي شاهيدي فهرموو: ههسته توش برؤ به دواي
 كه سيكدا بگريؤ بيهينه بو لام كه شاهيدي چاكي و نه مينئ و راستگويي تو بدات، كه
 به راستي تو بناسئ، نه وئش يان به ودي دراوسئت بئ، يان په فيقي سه فهرت بوويئ، يان
 شهريكي معامه لټ بوويئ..

هزاره ها په زاو په حمه تي خوا له سهر پؤحي پيرؤزت ئي فارووقي ئيسلام، به پاستي
 شياوي نه وي كه نازناوي (فاروق) هه لئبگري، چونكه زؤر به وري جياوازيټ خسته نيوان
 موسلمانئ راسته قينه ئي به كرده وه، له گال موسلمانئ قسه زؤري بئ كرده وه. خواي گه وړه
 هه موو لايه كمان بگريئ له و كه سانه ئي كه به كردارو به گوڤتار، به هه لويست و به هه نكاو
 نيماندريه كه يان ده سه لمئتن..

سئ يه م: نيمانداران: خالي سئ يه م كه نينسان ده كات به خو شه ويستي خواو نينساني
 موسلمان ده گه يه نيټ به ليخوش بوون و ليبورده ئي خوا، بريتيه له (إِقَالَةُ النَّادِمِ)، نه وئش
 نه وه يه: كه سيك شتيكت پئ ده فروشي، پاره كشي وهرگرتووه، به لام دوايي په شيمانه و
 زؤر حه ز ده كا شته كه ئي نه فروشي. جا توش هرچه نده به شهرع بوټه مالت، به لام له بهر
 خاتري خوا كه خوا پئي خو شه دلي ئو په شيمانه خو ش بكئ، ماله كه ئي ده ده يه وه و
 پاره كه ئي خوټ وهرده گريه وه واز له هه ندي قازانچ دئني، له و باره يه وه پتغه مبهري
 پتشه واما ن صلى الله عليه وسلم ده فهرموئ: (مَنْ أَقَالَ مُسْلِمًا بَيْعَتَهُ، أَقَالَ اللَّهُ عَثَرَتَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (رواه أبو داود وابن ماجه وابن حبان في صحيحه).

به لّام ئیمانداران: له گه لّ نه و سئ خاڵه ی که باسما ن کرد، که ده بنه هۆی نه وه ی که نه و ئینسانه کاسبکاره بپیته خۆشه ویستی خواو خه لکی خوا، له گه لّ نه وه شدا ده بی ئاگاشمان له وه ش بی و بزانی ن که کۆمه لێک په و شتی تر هه ن که هه ر که سیك له کاتی کرپن و فروشتن و معامله له دا، تیییدا بیته جئ، نه واکارو که سابه ته که ی حه رام ده که نه و به ره که ت له پزق و پوزیدا نامی نی و به ره له عه تی خواو پیغه مبه ری خواو موسلمانان ده که ویت.

یه کئ له و کاره ناشه رعیا نه، پیتی ده گو ترئ (الإحتکار)، واته: هه لگرتنی شت بۆ کاتی گرانی. پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ده فره موئ: (مَنْ احْتَكَرَ طَعَامًا فَهُوَ خَاطِئٌ) (رواهُ مُسْلِم)، واته: هه رکه سئ خواره مهنی بکپی بۆ کاتی گرانی تا به گران بیفرۆشیت وه نه و که سه تاوانباره ..

له فره مووده یه کی تر دا پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فره موویه تی: (الْجَالِبُ مَرْزُوقٌ، وَالْمُحْتَكِرُ مَلْعُونٌ) (رواهُ ابْنُ مَاجَه)، واته: نه و که سه ی حه زی له هه رزان فروشی بی و حه زنه کات گرانی پوو بکاته بازار یا خۆشی سوودمهن د بی، نه وه خوای گه وره پزقی زۆری بۆ ده نیرئ و به ره که ت ده خاته کارو که سابه تیه وه، وه هه ر که سیکی شت بکپی و به و مه به سه ته هه ئی بگری ئ که له کاتی گرانی دا به خه لکی بفروشین ته وه و حه ز به گرانی بکات بۆ سوودی خۆی، نه واکه سه مه لعونه و دووره له په حه تی خوا وه.

ئیمامی غه زالی (په حه تی خوای لی بی ت) له (احیاء علوم الدّین) دا ده فره موئ: یه کئ له پیاوانی سه له فی صالح، له شاری (واسط) نیشته جئ بوو، ئیش وکاری معامله له و کرپن و فروشتن بوو، جارێکیان باری چه ند وولاخ گه نمی نار د بۆ شاری (به صره) و نامه ی بۆ وه کیله که ی نووسی و فره موئ: هه رکاتی نه و باره گه نمه ت گه یشته ده ست، ده ست به جئ بیفرۆشه و مه یه ئله وه بۆ به یانی. به لّام کاتی گه نمه که گه یشته شاری به صره، بازرگانه کان به وه کیله که یان گوت: نه مپۆ مه یفرۆشه، چونکه گه نم له بازار دا زۆره، به لّام دوا ی حه فته یه کئ تر گه نم نامی نی و نرخی گران ده بی و دووقاتی خۆی خیر ده کات. کابرای وه کیلیش به قسه ی کردن و دوا ی حه فته که به دووقاتی خۆی قازانج فروشتی و پاشان نامه ی بۆ پیاوه باشه که نووسی و نه وه ی بی پاگه یان د که دوا ی حه فته یه ک گه نمه که ی به سیع ریکی باش فروشتوو وه دووقاتی خۆی قازانجی کردوو، نه مه ی وه کو هه وائیکی دلخۆشکه ر بۆ

خوسی، به لّام پیاوه باشه که، که نامه که ی خوینده وه زّور دلته نگ بوو! هر خیرا
 تمه به کی نووسی بۆ وه کیله که ی و فرمووی: فلّان که س ناگاداریه و بزانه، ئیمه
 قه ناعه تمان به قازانجی که م کردووه به مەرچی دینه که مان سه لامهت بیو ئیمان که مان
 نه دۆپتین، به لّام تو به پیچه وانه ی قسه و داواکاری منه وه جوو لایته وه، وه بزانه من نامه وی
 چهنده ها نه وه نده ی تر قازانج بکه م به لّام شتیکی که م له ئیمان که م زهره ر بکه م! به پاستی
 تو کاریکی ناپه وات له گه لّ کردم، جا هه رکاتئ ئه م نامه یهت به ده ست گیشته، نه و نه و
 پاره ی گهنه به قازانج و سه رمایه وه هه مووی بیه خشه به فه قیرو هه ژارو هه تیوانی شاری
 به صه ردا به ئومیدی نه وه ی له تاوانی (اِحْتِکار) پزگارمان بیئ!

به لّام جینگای داخه، له پۆزگاری نه مپۆدا، زّور جار ته نها به پوپاگهنده یه ک گرانی
 ده که ویتته بازارپی موسلمانانه وه له ماوه یه کی زّور که مدا هه موو که لوپه ل و پتیوستیه کان
 ده شاردرینه وه زّور که س حه ز ده کات به ره و گرانه تر بپوات بۆ نه وه ی خۆی سوودمه ند
 بیت و ئیتر موسلمانان تووشی زهره رو ناپه حه تی ده بن، نه وه ئیشی نه و نه، به پاستی
 نه مچۆره بیرکردنه وانه پیچه وانه ی بیروباوه پی نابووری ئیسلامیه و ده بی موسلمانان
 هوشیار، قیامه تی خۆی به قوریانی دنیا نه کات.

چوارهم: خۆشه ویستان: خالّیکی تر که پتیوسته نه هلی بازارپو که سابهت ناگیان لیتی
 بیو خۆیانی لّی بیاریزن نه وه یه: زیاد له پتیوست مه دخی شته که یان نه که ن، به تاییهت
 ناوی خوا زّور به کارنه هیتن بۆ په واج دان به که لوپه له کانیان، وه کو نه وه ی بلّی: به خوا و
 چاکه وایه وایه. چونکه نه که ر پیاوه لّدانی شته که ی درۆبی، نه وه ناوی خوی گه وره ی
 سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى به درۆ به کاره یتاوه و تاوانیکی زّور گه وره یه. خۆ نه که ر قسه و
 پیاوه لّدانه که ی پاست بی، نه وه دنیا و مالی دنیا نه وه ناهیتئ که به ناوی پیروزی خوا
 سویند خواردنه وه به ده ست به یتنئ.

یه کئ له پیاوه زانا و خواناسه کان که ناوی (بیونسی کوپی عه بیده) پۆزیکیان له گه لّ
 کوپه که یدا هه ندئ قوماشو جلوه رگ له سه ر شه قامیک بلاوده کاته وه به مه به سته
 فروشتنیان، له و کاته دا که خه لکی ده وری ده دن و ته ماشای قوماشو به رگه کان ده که ن،
 کوپه که ی له به رخۆیه وه به ده نگی به رز ده لّئ: (اللّهُمَّ ارْزُقْنَا الْجَنَّةَ) خوابه به هه شتمان

به نسیب بکە. دەستبەجێ یونس بە کۆرە کە دەلی: هەر ئیستا کە لوپە لە کان بپێچە و دەبێ لێرە بپۆین و لە شوێنێکی تر بیانفرۆشین! کۆرە کە بە سەرسووڕمانە و دەپرسێ: بۆچی باوکە گیان چی پوویداوە؟ دەفەرموێ: پۆلە گیان، کاتێ گۆیم لیبوو کە گوت (خوایە گیان بە هەشتمان بە نسیب بکە)، هەرچەندە ئەمە دوعا و ئاواتی هەموو ئیماندارێکە، بەلام لەم کاتەدا کە ئیمە خەریکی کڕین و فرۆشتنن ئەو هاتە دڵمە وە کە بەهۆی ئەم دوعا جوانە و موشترەکان بە پیاوی چاکمان بزانو بەهۆیە وە شتمان لیبکێن، کەواتە: دوعا و پارانە وەکەت لەخوا بوو بەهۆی پەواج دان بە قوماشە کەمان، وە بەلامە وە شتیکی ناپەسەندە کە بەهۆی دینە وە دنیا بخۆین!

پێنجەم: ئیمانداران: یەکیکی تر لە و شتانە کە مەعامەلە و کڕین و فرۆشتن حەرام دەکات بریتییە لە (النجس)، واتە: کەسێک لە بازاردا شتێک دەفرۆشێ، کڕیارێک خەریکی کڕینیەتی و دەیهوێ لە فرۆشیار نزیک بێتە وە، لەو کاتەدا کە سێکی تر کە لە ژێرە وە شەریکی فرۆشیارە کە یە، دەلی: ئەو بە چەند دەفرۆشێ؟ ئەویش دەلی بە ئەوەندە، دەلی: بەخوا هەرزانی وەکو ئەوێ تۆش باش نەبوو، بەوەندە گرانتر فرۆشتیان، بەلام لەپاستیدا وانیو ئەمە تەنها وەکو چاوبەستەکی لە کڕیارە کە یە و کە لوپە لە کە ی لە بەرچا و شیرین و بە نرخ دەکەن! وەکو زۆریە ی مەزادخانەکانی ئەمڕۆ!

شەشەم: وە هەروەها یەکیکی تر لە و شتانە کە نایینی ئیسلام نە ی لیکردو وە کارو کاسبیە کەت حەرام دەکات ئەو یە: شتێک بکڕی کە بزانی ئەم شتە مائی تالانی و فەرھو وە، یان لە مالتیک و کەسێک دزرا وە، یان بە زۆر لێی سەندرا وە. چونکە یەکیک لە و ئالیە تانە ی کە نایینی پیرۆزی ئیسلام دژی تاوانکاران بە کاری دینێ، تا تاوانە کە لە بچوو کترین بازەدا بە ئیلتە وە مەیدانی بۆ فراوان نە کړی ئەو یە: کە پێگا نادات بە موسلمان شتێک بکړی، لە کاتی کدا دەزانی ئەم شتە فەرھو وە تالانی، یان بە ناحەق لەخوا وە کە ی سەندرا وە. چونکە ئەگەر کابرای تالانچی و دز لە بازاردا شتە کە ی بۆ فرۆشرا و بە ئازادی پارە کە ی وەرگرت، ئەوا سوورتر دەبێ لە سەر دزی و تالانکردن و بۆی دەبێ بە پیشە. بەلام کەزانی کەس لێی ناکړی و بازایی نیە هەست دەکا کە کارە کە ی ناپە وایە و شەرم دە یگړی و دەزانی پارە یە کە ی بە ئاسانی دەست ناکە وێ، لەوانە یە ئاخری واز بێتی.

پیغمبر خا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم دہ فہرموی: (مَنْ اشْتَرٰی سَرِقَةً - اٰی مَسْرُوقًا -
 یَعْلَمُ اَنَّهَا سَرِقَةٌ فَقَدْ اِشْتَرَكَ فِيْ اِثْمِہَا وَعَارِہَا) (رواہُ البَیْہَقِی)، واتہ: کہ سَتِک شَتِیکی
 - زو بکریّت و بشرانیت کہ دزراوہ، ئەوا ھاوہشی ئەو کہ سەیی کردووە لە تاوانە کە داو
 - حە باچوون و عەیب و عارە کە شدا.. واتە ھەردووکیان وەکو یەک گوناھبار و تاوانبارن.. جا
 ھە چەندە ماوہ یەکی زۆری چەند سالییش بە سەر ئەو مالە دزراوہ دا تێپەری بێ، بۆ نمونە
 کە سَتِک پێش دە سال لە مەوہ بەر شَتِیکی دزبیت یان تالانی و فەرھوود کردبێ، ئیستاش
 ھەرکە سَتِ دەزانێ ئەو شتە حەلال نیە، لیتی بکری، ھەر تاوانبار و شەریکی ئەو تاوانیە،
 چونکە لە ئاینی ئیسلامدا ماوہی زۆر "حەرام حەلال ناکات و ھەر مافی خاوەنە کە یەتی.
 بە لَام لە زۆریە یاسا دەستکردە کاندای دەلی: ئەگەر شَتِک ماوہ یەکی زۆری بە سەردا
 تێپەری لای کە سَتِک، ئەوا دەبیت بە مولکی ئەو کە سە، بە مەرجێ لەو ماوہ یەدا کە س
 - اواکاری لە سەر ئەو شتە نەبووی. بە لَام لە ئیسلامدا ئەگەر شَتِک بدزێ و چەند سالی زۆر
 لای کە سَتِک بێنیت و ھەو کابرای خاوەن شت هیچ داواکاریشی لە دادگادا تۆمار نەکات، ئەو
 ئەو شتە ھەر حەرام و ھەرگیز حەلال نابێ و بۆ کەس حەلال نییە بیکری.

زۆر بە داخ و ھە میللەتی کوردی موسلمانانی دەستپاک و حەلالخۆری ئیمە زۆر کەسی وای
 تیدا دروستبوو کە ئیش و چالاکییان بوو بە تالانچەتی لە مالان و فەرمانگە و دامودەزگاکانی
 حکومەتی گۆرپەگۆر و دەست بە سەرداگرتنی ئوتومبیل و کەلوپەلەکانی تریان و
 ئاودیوکردن و فرۆشتنیان لە ناو خۆداو سەرەپای بە عەیبە نەزانینی ئەو کردووە حەرام و
 دوور لە ئینسان و ئیسلامیەیان بە شانازی یەو دەیان ناوی بێ مانا و گالته جاپی لە کەلوپەلە
 تالانی و فەرھوودەکانیان دەنێن وەکو (علوج) و (تەیحان).. خوا پەنامان بدات..

لە کۆتایی ئەم ووتارە شدا دەلیم: بە راستی جوانی ژیان و پیکوپیکی کاروبارەکان و،
 پاکی تەرازو و بازارەکان، پەیوەستە بە بوونی ویژدانیکی زیندوو و ھە.. ویژدانیش کاتی
 لە ئینساندا دروست دەبێ کە ئەو ئینسانە بەردەوام ئەو ھەیی لە یاد بێ کە خوا یەک ناگای
 لێیەتی و چاودێرە بە سەری و ھە ناگای لە ھەموو نەتیجەکانە، و ئەو خوا یە پاداشت و سزای
 ئینسان دەدات لە سەر کار و کردووەکانی. ئینسانی ویژدان زیندو و محاسەبەیی نەفسی
 خۆی دەکات پێش ئەو ھەیی بگاتە قیامەت و لەوێ محاسەبە بکری (حاسبوا انفسکم قبل

أَنْ تُحَاسِبُوا).. جا هرکاتى ئەم هەستەو ئەم وێژدانە لەدەرەوونى تاگەکانى کۆمەڵدا دروست بوو، ئەو کاتە کۆمەڵگا پێکوپێک دەبێتو بەبێ ئەوەى حکومەتو چاودێرى یاسای بەسەرەوه بێ، ئەوە خۆى لەخۆى دەپرسیتەوه، وەئەمەش تەنها بە لەخواترسانو ئیمان بەقیامەت فەراھەم دیت کەئینسان وا لێدەکات بلیت: خۆ ئەگەر یاسا چاوى لێم نیه کەس ناگادار نیه بەسەرەوه، الله جَلَّ جَلَالُهُ چاوى لێمەو هیچیش لەخوا بزد نابێ! ئەمەش ھەر قسە نیه و ئیسلام بەکەردەوه ئەو ئینسانە پاکانەى دروست کردوون، ھەرەکو مێژووى پێ شکوو زۆرینی ئیسلام دەیان بەسەرھاتى واقعی لەسەر ئەم حەقیقەتە بۆ تۆمار کردوونو بەسەرھاتێکیان وەکو نمونە دەگرین:

لەسەر دەمى خەلافەتى ئیمامى عومەرى کۆپى خەطابدا (پەزای خواى لیبیت)، موسڵمانان لەھیمنى و ئاسایشدا دەژيان، شەریعەتى خوا حاکمى سەر زەوى بوو، کۆمەڵێكى دەست و دەم پاک پێگەشتبوو، بەلام هیشتا خەلیفەى خواناس نە بەپۆژو نە بەشەو و وچانى نە دەگرت، بەپۆژ خەریكى بەپێوەبردنى کاروبارى خەلکو بەشەویش یان ئەوەتا پاسەوانى شارى دەکرد، یا خەریكى شەونوێژو خواپەرستى بوو، بەپۆژ کاروبارى دنیاى موسڵمانانى ھەلەدەسووپاند، بەشەویش بۆ خەجالەتى بازای قیامەتى خۆى فرمیسكى ھەلەدەپشت.. ئای کەبەختەوەر بوون ئەندامانى ئەو کۆمەڵە ناولەزەپە کە عومەرى دادپەروەر شوان و لێپرسراویان بوو..

شەوێکیان خەلیفە بۆ پاسەوانى موسڵمانان لەگەڵ خزمەتگوزارەکیدە لەمال دەرجوون تا ناگادارى نەخۆشو برسى و لێقەوماوو پێبوارى شار بن، ماوەیەكى زۆر سوورپانەو ھەتا سەرماو ماندوویتی زۆریان بۆ ھیناو لەگەڵ (ئەسەلم) دا پەنایان بردە پال دیواری خانوویەكى خنجیلانەو پالیاپ پێوەدا تا کەمێک بەسێنەوه.

لەو کاتەدا دەنگى ووتووێژى دوو ئافەرەتیاپ بەرگوت کەوت، ئەوەبوو دایکەکە لەکچەکەى دەویست ئاو تێکەلى ئەو شیرە کەمە بکات کە لەمەرەکەیانەو دەستیان کەوتبوو، تا زۆر بێیت و پارەى زیاتریان دەست بکەوێت.

کەخەلیفە لەمە گەپشت باپەخى بەوتووێژەکیدە داو گوتى بۆ گرتن، دایکەکە گوتى: کچم ھەستە بەلای ئەو شیرەو ھاوى تێکەڵ بکە، کچەکە گوتى: دایە گیان، ئەى

ناگاداری بریاره که ی نه مړی نیمانداران نیت؟ دایکی پرسى: بریارى چى داوه
کچه که؟ گوتى: فرمانى به سر جاپچى به که بیدا داوه جار بدات که هیچ که س ناو تیکه لى
شیر نه کات!

دایکه که گوتى: کچه که م، هه سته به لای شیره که وه و ناوی تیکه ل بکه، خو نه عومرو
نه جاپچى عومر هیچ کام چاویان لیت نیه! کچولکه به دایکی گوت: دایه گیان، به خوا
شتى و ناکم له بهر چاوی خه لکدا گوئ پایه لى بم و له چولیدا لى یاخى بیم!
خه لیفه چاک گوئى لیبوو، کچیکى ناوه ها که م ته من به و شتویه به له خوا بترسى و
به ویستى خوى له بهر په زامه ندی خوا فرمانى کار به ده ست نه نجام بدات. بویه به نه سله مى
فرموو: نه سله م نه و ده رگایه دیارى بکه و شوینه که ش بناسه ره وه.

به م شتویه په پوښتنو چوون به لای کارى خویانه وه، که پوښان لى بویه فرمانى
به سر نه سله مدا دا تا بچیت بى نه و شوینه و بزانی نه و دوو ئافره ته چ کاره ن و ئایا
میردیان هه به یان نا. نه ویش که ده چیت سه یرده کات دایک و فره زنده ن و هیچ کامیان
میردیان نیه، بویه خه لیفه بریاریدا نه م کچه له خواترسه هه لآخوره بى عاصمى
کورپى بخوازیت.

نه وده بوو ناردیانه خوازینى و بویان گواسته وه، پاش سالتیک خوى گوره کچیکى پى
به خشى و ناویان نا (له یلا) و به شتویه به کی ئیمانى پیگه ښت و (عبدالعزیز کورپى مه پوان)
ماره ی کردو خه لیفه ی خواناس و دنیا نه ویست “عومرى کورپى عه بدولعه زیزى لیبوو!
که عومرى کورپى عه بدولعه زیز بوو به خه لیفه ی ئیسلام، نه وده عادل و دادپه روه ر بوو
ناونرا خه لیفه ی پینجه مى پاشدین.

به لى نیمانداران: له هه موو سه رده م و شویتیکدا کومه لگا پتویستى به م مرقفانه هه به،
که هیچ که سیش چاوی لى نیه، به لام به قینى هه به که خوى گوره ناگای له ناشکراو
نه ینى به تى و له ترسى نه وه خیانه ت و غش له خوى و له خیزان و کومه لگا و حکومتى
ناکات. یاره بى خوايه ئیمانىکى و امان پى بیه خشى که پاریزگاریمان بکات له نزیك که و قنه وه
له هه موو حرامیک و بى فرمانیه کی تو... خوى په روه ر دگار خاک و ولاتمان پرپکه ی
له پزق و پوزى هه لآل و له گرانی و نه گبه تى بمانپاریزى...

سەرچاوه‌كان

- 1 - قورئانی پیرۆز .
- 2 - الترغیب والترهیب - عبدالعظیم بن عبدالقوی المنذری .
- 3 - إحياء علوم الدين - أبي حامد محمد بن محمد الغزالي .
- 4 - الحلال والحرام في الإسلام - د. يوسف القرضاوي .
- 5 - التاج الجامع للأصول - منصور علي ناصف, وه‌رگیتپانی: نوری فارس حمه‌خان
- 6 - رياض الصالحين - النووي, وه‌رگیتپانی: نوری فارس حمه‌خان .
- 7 - ژیاانی عومه‌ری کوپی عبدالعزیز, نووسینی حبیب محمد سعید .

ووتاری ژماره سی ویهك دادگه‌ری له‌كړین و فروشتندا

به‌شی چواره‌م

قالَ اللهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى

﴿ فِي بُيُوتِ أَذْنِ اللهِ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ،
رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا
تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴾

(النور 36 - 37)

قالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

(الْحَلْفُ مَنْفَقَةٌ لِلسُّلْعَةِ، مَحَقَّةٌ لِلْكَسْبِ)

(رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ)

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين
إلى يوم الدين ..

نيماندارانی به پریزو خوښه ویست: سه لام و په حمه تی خواتان پتیشکهش بی. له سنی
ووتاری پاپردودا له خزمهت وه صیه تی حه و ته می خوی گه وره دابوین که فهرمووی:
﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ﴾ (الأنعام 152)

بق دريژده دان به و باسه گرنگ و پر بایه خه ده لیم: چند شتیکی زور گرنگ هیه
که کاسبکاران و بازرگانه کان و نه ملی ته رازو و بازار پتویسته ناگایان لی بی، بونه وه ی
کارو که سابه ته که یان حه لال بی و زیان و گوزهرانیان پرخوښی و شادی بی و قه برو قیامه تیان
ناوه دان و پازاوه بی.. ده فهرموون به دل گوئی بگرن بق نه و باسه شیرینه ..

یه که م: نه ی کاسبکاری به پریز: هر له و کاته وه که ده ست کرد به معامله له و کرپن و
فروشتن و دوکانداری، یان هر پیشه و که سابه تیکی تر، نیه تی خوت پاک بکه وه و بلئی:
خوایه وا من ده ست ده ده مه نه م کارو که سابه ته و مه به ستیشم نه وه یه (خوت ناگاداری)
که ته ووشی چاو له ده ستی خه لک نه بم و ده ستی به خشنده ییم هیه بی، نه ک ده ستی سوال و
خیزان و مندال و میوانم بی پریز بن و به ناگری هه ژاری و نه داری بسووتین.. خوایه توش پزق و
پوزی به کی زور حه لال به نسیم بکه، به لکو به و ماله یارمه تی هه ژاران و نه داران بده م و
به م پیشه و به م کاسپیه م پتویستی موسلمانان ده فح بکه م.

جا نه گه ر به م شیوه یه نیه تی خوت بق خوا ساغ کرده وه، نه و انشاء الله نه و کارو
کاسبیه ته به عیاده ته و خواناسی بق حیساب ده کری.

دووهم: با نه ملی دوکان و بازارو ته رازو ناگایان له خویان بی، بازاپی دنیا“ بازاپی
قیامه تیان له بیر نه با ته وه، بازاپی پوزی قیامه تیش بریتییه له مزگوت. خوی گه وره
ده فهرموئی: ﴿رِجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ﴾ (النور
37)، واته: پیاوانیک ستایشی خوا ده کن له و مزگوتانه دا که بازرگانی و کرپن و فروشتن
سه رگرمیان ناکات و غافل نابن له یادی خوا و نه نجامدانی نویژده کان و به خشینی زه کات..

جا نه ی کاسبکاری به پریز: توش به هوی هاتوچوی بده وامت بق مزگوت و
ناماده بوونت له نویژی جه ماعت و جومعه، نه و خوت بگه یه نه به کاروانی خواناسان، نه و

پیاوانهی که هم پیاوی دنیا بوون، هم پیاوی قیامت بوون. نه‌کی به‌هوی
که سابه‌ته‌وه نویژو خواپه‌رستییه‌کانت بفه‌وتی، دل‌نیا شبه هیچ عیاده‌تیک به‌تاییه‌تی
نویژ، له‌معامه‌له و کپین و قروشتن دوات ناخات.

به‌پیزان: عوله‌ماکان له‌تفسیری نایه‌تی ﴿رَجَالَ لَا تُلْهِیْهُمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ
اللَّهِ﴾ دا فهرموویانه صه‌حابه‌کانی پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه‌موویان به‌په‌نجی
شانی خویان ژیاون و هه‌ریه‌که‌یان به‌کارو کاسبیه‌که‌وه خه‌ریک بووه.. جا هه‌یانبووه
ئاسنگه‌ر بووه، له‌ناو دوکانه‌که‌یدا خه‌ریکی ئیش کردن بووه، چه‌کوشه‌که‌ی به‌رزکردوته‌وه
که به‌ئاسنه‌که‌ی به‌رده‌ستی بکیشی، له‌و کاته‌دا گوئی له‌بانگ بووه ئیتر چه‌کوشه‌که‌ی
له‌ولاه داناوه به‌ئاسنه‌که‌ی نه‌کیشاوه و دوکانه‌که‌ی به‌جیه‌تیشته‌وه و پویشته‌وه بۆ
مزگه‌وت بۆ نویژی جه‌ماعه‌ت.

جا خۆشه‌ویستان: نه‌گه‌ر به‌کێک له‌ئێوه له‌مزگه‌وت دور بوو، یان نه‌یده‌توانی
دوکانه‌که‌ی دابخات و هه‌موو که‌لوپه‌له‌کانی به‌ریته ژوره‌وه، نه‌وا با به‌رماڵیکی لابی و
هه‌ولیدا به‌ده‌ست نویژه‌وه بجیه‌ت دوکان و نووسینگه‌که‌یه‌وه، بۆئه‌وه‌ی که‌کاتی نویژ هات،
یه‌کسه‌ر نویژه‌که‌ی بکات و دوا‌ی نه‌خات، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نویژ نه‌گه‌ر له‌سه‌ره‌تای کاته‌وه
جی‌به‌جی نه‌کراو ئه‌م کات بۆ نه‌و کات دواخرا، له‌وانه‌یه ناخری هه‌ر نه‌کری و نه‌گه‌ر
نویژه‌که‌ش کرا ئه‌و فه‌زیله‌ت و گه‌وره‌یه‌ی که‌خوا‌ی گه‌وره باسی ده‌کات ده‌رباره‌ی نه‌و
که‌سانه‌ی که‌کپین و فروشتن له‌عیاده‌ت و نویژ دوا‌یان ناخات، شموولی نه‌و ناکات.

سئیه‌م: هه‌ر کاتی له‌ناو بازاردا بووی، یان له‌دوکانه‌که‌تا دانیشته‌بوی، تو یادی خوا
بکه‌و ذیکری خوا بکه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زۆریه‌ی ئه‌هلی بازار پیری ذیکری خواو یادی‌خوا‌یان
نیه، هه‌ر خه‌ریکی بگه‌ره‌و به‌رده‌ی دونیان. جا هه‌رکه‌سێ له‌بازاردا خه‌ریکی ذیکری خوا بی
با موژده‌ی لیبت به‌ر نه‌م موژده‌یه‌ی رَسولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌که‌وی
که‌فه‌رموویه‌تی: (هه‌رکه‌سێ چوه‌ بازاره‌وه‌و گوتی: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ
الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)،
هه‌رکه‌سێ ئه‌مه‌ بلێت: (كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَلْفَ أَلْفِ حَسَنَةٍ، وَمَا عَنْهُ أَلْفَ أَلْفِ سَيِّئَةٍ، وَرَفَعَ لَهُ
أَلْفَ أَلْفِ دَرَجَةٍ)، (رواهُ الترمذی وَقَالَ حَدِيثٌ غَرِيبٌ)، واته‌: هه‌رکه‌سێ له‌کاتی چوونه‌ بازاردا

ئەم نىكرە بىكات. ئەوا خىواي گەرە ھەزار ھەزار چاگەي بۆ دەنوسى ۋە ھەزار ھەزار خراپەي لەسەر پەش دەكاته ۋە ھەزار ھەزار پەلەي بەرز دەكاته ۋە..

بەلام بەمەرچى كە بەكرە ۋە ھەش ناو پۆكى ئەم نىكرە جى بەجى بىكات و ترسى ئەو خىوايە تاكو تەنھا و بى شەرىكە، كەژيان و مردن تەنھا بە دەستى ئەو ۋە تواناي بەسەر ھەموو شىئىكا ھەيە ۋە ئەو ئەو دەولە مەندى بىكات بەكەس ھەزار ناكە ۋە ئەو ئەو ھەزاري بىكات بەكەس دەولە مەند نايى، بەم يەقىن ۋە قەناعەت ۋە ئەو نىكرە بىكات ئەوا ئەو پاداشتە گەرەي بۆ ھەيە. بەلام ئەگەر خوانە خواستە ھەر بەقسە بوو، دل ناگاي لىي نە بوو، ئەندامە كانىش ۋە كەردە ھەكەنى ناو بازپىشى پىچە ۋە ئەي ناو پۆك ۋە ماناي نىكرە كە بوو، ئەوا ھىچ خىرى بۆ نانوسى ۋە بگرە تاوانىشى زياترە.

يەككى لە پىاۋە صالحەكان دەفەرموى: دوو پىاۋ زۆر يەكتريان لەبەر خوا خۆش دەويست، پۆژىكيان لەبازار تووشى يەكترى بوون، يەككىيان بەبرادەرەكەي گوت: ۋەرە با لەم بازاردا، لەم كاتەدا كەخەلكى لەغەفلەت و بىئاگايدان، ۋەرە با ئىمە يادى خوا بەكەين ۋە داۋاي لىخۆشبوون لەخوا بەكەين، ئەويش زۆرى پىخۆش بوو، ھەردووكيان بەبازاردا دەپۆيشتن ۋە يادى خىوايان دەكرد ۋە باسى ئەو ھەموو خىرو بەرەكەتەيان دەكرد كە خىواي گەرە بۆ عەبدەكانى خۆي دروستىكرد ۋە سوپاسى خىوايان لەسەر دەكرد ۋە داۋاي لىخۆشبوونى گوناھەكانيان لەخوا دەكرد كە ۋەكو پىويست سوپاسى ئەو ھەموو بەخششە لەژمارە نەھاتەنەي پەرەردگاريان نەكرد ۋە.

بەئى لەيەكتەر جىابوونە ۋە پاش ماۋەيەك يەككىيان ۋە فەتاي كەرد ۋە مرد، برادەرەكەي زۆرى پەروش بوو، تا ئەو ۋە بوو شەۋىكيان لەخەودا بىنى ۋە برادەرەكەي لەناو باخو بىستانىكى زۆر خۆش ۋە دلگىردايە ۋە زۆر پەروخۆش ۋە ئاسوودەيە، لىي پرسى: براكەم خۆتو مردى ۋە دونيات بەجى ھىشت، بەچى گەيشتى بەم شويئە خۆشە ۋە خىواي گەرە لىت پازى بوو؟ فەرموى: براى ئىماندارم، لەبىرتە ئەو پۆژەي لەبازار تووشى يەكترى بووين ۋە لەو كاتەدا بەيەكە ۋە باسى فەزل ۋە گەرەيى خىوايان كەرد بەسەرمانە ۋە داۋاي لىخۆشبوونمان لەخوا كەرد، سوپاس بۆ خوا لەو كاتەدا خوا لىمان خۆش بوو..جا كەواتە با ئىمەش ئەو بەھرە ۋە خەلاتە گەرەيە لەدەست نەدەين ۋە بەتايبەت لەپۆژگارى ئەمۇدا كە بازارەكان

بوونه جیگای دهست برینو جیگای سویندی درۆ زۆربوونی ئافرهتی ناپۆشته و تیکه لاوبوونیان له گهڵ پیاوان، له کاته دا زۆر زهرووره که یادی خوامان له بیر نه چێ و وهکو ئه و پیاوه باشانه له کاتی چوونه بازاردا یادی خوا بکهین و بیر له وهموو پێق و پۆزیه فراوانه بکهینه وه که خهڵکانی پێش ئیمه به خهونیش نه یانبینیوه، خوا هه مووی بۆ ئیمه فراهه م ههتانه، به کسه ر سوپاسی خوای له سه ر بکهین و داوای لیخۆشبوونی لێ بکهین له وه ی که زۆر که مته رخه مین و به که می سوپاسی ئه و هه موو به خه شتانه مان کردوه ..

چوارهم : له و شتانه ی که پێویسته دوکاندارو ئه هلی بازارو که سابه ت ناگایان لێی بێ ئه وه یه : نه ک هه ر خۆیان له حه رام بپاریزن به لکو خۆیان له هه موو کرپن و فرۆشتن و معامه له یه کیش بپاریزن که گومانی حه رامی لێ بکړی. واته : شتیک له نێوان حه لال و حه رامدا بێ، که ئه مه ش پێی ده گوێرێ (الْوَرَع)، جا هه رکاتێ ویستت شتیک بکړی، چاوه پێی ئه وه مه که به لکو که سێک فتوا یه کت بۆ بدا و بۆت حه لال بکا، به لکو له دلی خۆت بپرسه، ئه گه ر دلت، ئه گه ر وێژدانت ئیسرا حه ت نه بوو پێی و گومانی حه رامیت لێ کرد، ئیتر وازی لێ بێنه، چونکه ئه گه ر له شته گومانایه که کان خۆت نه پاراست، سه ره نجام پۆژیک تووشی حه رام خواردنیش ده بیت. پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم ده فهرمویت: (الْحَلَالُ بَيْنَ) حه لال ئاشکراو پوونه، ئیمامی ئه بو حه نیفه (په حمه تی خوای لێ بیت) ده فهرمویت: حه لال ئه وه یه که به لگه ی پوونی له سه ره که حه لاله، (وَالْحَرَامُ بَيْنَ) حه رامیش ئاشکراو پوونه، ئیمامی شافعی (په حمه تی خوای لێ بیت) ده فهرمویت: حه رام ئه وه یه که به لگه یه ک هه یه بۆ حه رامبوونی.. (وَبَيْنَهُمَا مُشْتَبِهَاتٌ) وه له نێوانیاندا چه ند شتیکی هاوشیوه هه یه که گوماندارن - له حه لال و له حه رامیش ده چن - (لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ): زۆرێک له خه لک په یی پێ نابات: (فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعِرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ) (رواهُ البخاري ومسلم).

واته : جا هه رکه سێک خۆی له و گومان و شوبهانه بپاریزێت ئه وه ده خوازێت که دین و شه ره فی گومان و له که ی تیدا پهیدا نه بیت، وه هه رکه سیش بکهوێته ناو گومانه وه ئه وه ده کهوێته ناو حه رامه وه.

ئيمانداران: تەماشای خواناسانی پېشینی ئەم ئىسلامە بکە، چۆن ھەركارو کاسبیەك، كە بەھۆی خراپەكارىك و زالمىكە و ھەسوودی ماددىیان لى و ھەرگرتى، خویان لى پاراستوو، ئىمامى غەزالی دەگىرتتەو:

كابرايەك كە ئىشى بەنایی و ھەستای دیواری دەکرد، شوورای شارىكى ئەو سەردەمەى بەقۇنتەرات گرت كە دیواری بکا، كە لەو زەمانەدا شارەكان شوورایان بەدەوردا دەكرا تا لەمەترسى دوزمن بپاریزی، ئەم ھەستایە دەلئ: خەرىك بوو دەست بەئىشەكە بکەم بەلام گومان و دوودلەك لەلام دروست بوو، كە ئەم دیوارە دروست بکەم یان نا، تۆ بلىئ ئەم پارەى لەم ئىشەى وەرەگرم حەلال بئ یان نا! بەخۆم گوت: باشە خۆ دروستکردنى ئەم شوورایە بۆ ئەم شارەى كە موسلمانانى تیدا دەزى و لەدوژمنى كافر دەیانپاریزی، كارىكى پیرۆزو خیرەو بەلكو یەككە لەو شتانەى كە ئاینى ئىسلام واجیبى کردوو لەسەر موسلمانان كە دەبئ خویان لەدوژمن بپاریزنو شوورا بۆ شارەكانیان بکەن، بەلام ھەر بەخۆشم بەخۆم گوت: ئاخىر پاشا و كاربەدەستى ئەم شارە كەمن ئەم شوورا و دیوارەى بۆ دەكەم، یەككە لەزالمەن و زولم لەمیلەتى موسلمانى پەش و پووت دەكات، بۆیە چووم بۆ لای ئەولیا و زانای پۆزگار (سوفیانی ئەورى) و ئەم باسەى خۆم بۆ گىراپەو، ئەویش فەرمووی: مادام حاكمى شارەكە زالمە بەزۆرو بەكەم لى نزیك مەبەو ھىچ ئىشكى بۆ مەكە، گوتم: قوربان خۆ ئەم دیوارو شوورایە كەمن دروستى دەكەم لەمەصلەحتى موسلمانانە و كارىكى زەرورە بكرئ. سوفیانی ئەورى فەرمووی: (نعم، ولكن اقل ما يدخل عليك ان تحب بقاءهم ليوفاك اجرک، فتكون قد احببت بقاء من يعصى الله)، فەرمووی: بەلئ راست دەكەى، ئەو شوورا و دیوارەى دەورى شار، شتىكى پیرۆزو باشە بەلام بەلای كەمەو ئەو لەدلى تۆدا دروست دەبئ كە حەزەكەى دامودەزگا و حكومەتى ئەو زالمەى تۆ ئىشەكە لى بەقۇنتەرات گرتوو، بەردەوام بئ و نەپووخى، بۆئەو كرىيەكە نەفەوتئ ئەو كاتە تۆ تووشى ئەو گوناھە گەرە دەبى كە بریتىيە لەوەى حەزەكەى كە سىك لەسەر كورسى دەسلەت بئ كەبئ ئەمرى خوا دەكاو زولم لەخاك و خەلكى خوا دەكات، جا پارەيەك بەم پىنگايە بەدەست بئ، توخوا وازى لىبىنى باشتەنە؟! بەلئ ھەستایەكە وازى لەئىشەكە ھىنا

پیاوېاشنځی دل پووناک دهفرموئ: پوژگارنک بهسەر خه لکیدا تنپه پری نه وه. خه لکی له خواترسو خه لالخور هیه, نه گهر که سیک نه شارهزا بئو غریب بئو, پری بکه ویته بازارپو له که سیک بیرسی: ئه ری له گه ل کیدا کرین و فروشتن بکه مو لئی دلتیابم که فیلیم لیتاکات, ئه و به وپه پری دلتیابییه وه پئی ده گوتری: له گه ل کیدا معامله ده که ی خه مت نه بئو سیقته پئی بی؟ دهفرموئ: دواى ئه وه زهمان و سهرده میك دیته پیشه وه ورده ورده ترسی خوا له دل کانداهم ده بیته وه و حرامخوری و ده سترپین ده بیته پیشه, نه مجاره یان نه گهر نه و که سه غریبه بیرسی: ئایا له بازارپدا له گه ل کئ معامله بکه مو لئی ئه مین بم؟! له ولامدا پئی ده گوتری: له گه ل هه موو که س معامله بکه و له هه موو که س ئه مین به تنها فلان و فلان نه بئو, واته: نه و که سانه ی که حرامخورو ده سترپین به په نجه ی ده ست ده ژمیژدرین.

پاشان سالان دین و ده پون و پوژگارنک دیته پیشه وه, نه گهر که سیک نه شارهزا بیرسی: ئایا له بازارپدا له گه ل کئ معامله بکه مو له کئ ئه مین و دلتیابم که ئینساننکی معامله دروست و سه رپاسته؟! له ولامدا پئی ده گوتری: نه که ی سیقو و متمانه ت به که س ببئو کرین و فروشتنی له گه ل بکه ی, چونکه که سی ده سترپاک و ئه مین له بازارپدا نه ماوه تنها فلان که س و فلان که س نه بئو که پیاوی باشن و لیتان دلتیابه.. واته ئه مجاره یان پیاوچاکه کان و معامله دروسته کان به په نجه ی ده ست ده ژمیژدرین.

پاشان پیاوچاکه که دهفرموئ: به خوا ده ترسم زهماننک بیته پیشه وه وای لیبت له بازارپدا یه که سی ئه مین و ده سترپاکت ده ست نه که وئ که بتوانی سیقو پئ بکه ی و معامله ی له گه ل بکه ی!!

به لئو, پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كه ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ، إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ (النجم 3 - 4), ئاگاداری ئومه ته که ی کردۆته وه و فرموویه تی: (يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ لَا يُبَالِي الْمَرْءُ بِمَا أَخَذَ أَمِنَ الْحَلَالِ أَمْ مِنَ الْحَرَامِ) (رواه البخاري), واته: زهماننک بهسەر خه لکیدا دئو, ئینسان گوئ نادات به وه ی که نه وه ی به ده ستنی دینئو په یدای ده کات خه لاله یان حه رماه!

جا خۆشه‌وستان: ئینسانی موسلمان بۆنەوہی تووشی حەرامخوری نەبێ، پێویستە (وارە) بێت، واتە: خۆی لەشتە گومانناوییەکان بپاریزی، کە بەپراستی ئینسان بەوہ دەبێتە مۆتەقی و لەخواترسی پاستەقینە کەنەک ھەر حەرام نەخوات، بەلکو خۆشی بپاریزی لە ھەر شتێک کە گومانێ حەرامبوونی لێبکری، پەحمەتی خوا لەشاعیر کە فرمویەتی:

وَلَقَدْ عَلِمْتُ فَلَا تَظُنِّي غَيْرَهُ أَنْ التَّوَرُّعَ عِنْدَ هَذَا الدَّرَمِ
فَإِذَا قَدَرْتَ عَلَيْهِ ثُمَّ تَرَكْتَهُ فاعْلَمْ بِأَنْ هُنَاكَ تَقْوَى الْمُسْلِمِ

پێنجەم: بەلێ ئیمانداران: خالی پێنجەم کە پێویستە کاسبکاران ئاگیان لێ بێ ئەوہیە: خۆیان بپاریزن لەسویندی درۆ. کە بەداخوہ ئەمڕۆ زۆر کەمن ئەو کەسانەن کە لەکڕین و فرۆشتندا سویند نەخۆن و زۆر جار سویندەکەش ناپراستەو بۆخە لەتاندنی کەسی بەرامبەرە، بەلام با ئاگاداریین و بزائین پێغەمبەری خۆشه‌وستان صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَسَلَّم لەو بارەوہ چێ فرمووہ؟! بارەوہ چێ فرمووہ!:

خۆشه‌وستان، دلسۆزو پابەرمان حەزەرەتی محمد صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَسَلَّم فرمویەتی: (إِنَّ التَّجَارَ هُمُ الْفُجَّارُ) بەپراستی بازرگانەکان فاجرو لەپڕیگا دەرچوو و خراپەکارن، (قالوا یا رَسُولَ اللَّهِ: أَلَيْسَ قَدْ أَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ؟) صەحابەکان بەسەر سووپمانەوہ عەرزیان کرد: ئەو پێغەمبەری خوا، ئایا خۆی گەورە بۆ خۆی مەعامەلە و کڕین و فرۆشتنی حەلال نەکردووە، ئایا بۆچی مەعامەلەچییەکان و ئەھلی بازار فاجرو خراپەکارن؟! (قال: بلى، ولكنهم يحلفونَ قِيَانُومًا، وَيُحَدِّثُونَ فَيَكْذِبُونَ) (رواهُ أحمدُ بإِسْنَادٍ جَيِّدٍ)، پێغەمبەری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَسَلَّم لەولامدا فرمووی: بەلێ پراستە خۆی گەورە کڕین و فرۆشتنی حەلال کردووە، بەلام بۆیە بازرگانەکان و ئەوانەن کڕین و فرۆشتن ئەنجام دەدەن دەبنە ئینسانی فاجرو خراپەکار لەبەر ئەوہی لەکاتی مەعامەلە و کڕین و فرۆشتندا زۆر سویند دەخۆن، بەمەش زۆر گوناھبار دەبن، ھەر ھەروەھا زۆریەکی قسەکانیان درۆن و ئەوہی کە مەدحی شتەکانیان دەکەن و لەبەرچاوی کپیار شیرینی دەکەن وانیە، ئینسانی درۆزنیش فاجرو خراپەکارە.

بەلام با بازرگانە بەرپزەکان بزائن: ئەگەر ھاتو بازرگان خۆی پاراست لەسویندی درۆ لەقسەکردن و وەعدەدانێ درۆ، ئەوہ دەبێتە یەکیک لەو کەسانەن کە لێر سێبەری

عەرشى خاوى گەوردەدا حەشر دەكرى، ھەروەكو پىغەمبەرى خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فەرموويەتى:

(التَّاجِرُ الصَّدُوقُ الْأَمِينُ مَعَ النَّبِيِّ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ) (رواهُ الترمذى)،
واتە: بازرگانى سەرپاستى راستگوى دەستپاك لەپۆژى قىامەتدا ھاوئىشىنى پىغەمبەران و
پياوچاكان وشەيدانە.

صەحابى بەرپۆز حەزەرتى ئەبۇزەرى غىفارى (پەزای خاوى لىبىت) بۆمان
دەگىرپىتەو ھە دەفەرموئى: پىغەمبەرى خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووى: (ثَلَاثَةٌ لَا يَنْظُرُ
اللّٰهُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَلَا يُرْكَبُهُمْ، وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ)، واتە: سى كەس، سى تاقم و دەستە
ھەن لەپۆژى قىامەتدا كەخاوى گەوردە بەچاوى بەزەبى تەماشايان ناكات و ھاكيان
ناكاتەو ھە سزای زۆر بەئىشى جەھەنەمیان بۆ ئامادەكراو ھە، ئەبۇزەرى دەفەرموئى:
پىغەمبەرى خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سى جار لەسەر يەك ئەم فەرمایشتەى
دووبارەكردو ھە، منیش عەرزەم كرد: (خَابُوا وَخَسِرُوا، وَمَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللّٰهِ؟!) ئاى مال
و ئىران و خەسارەتمەند خوڤان، ئەوانە كۆن و پەوشتيان چى بوو لەدوونىدا ئەى پىغەمبەرى
خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟! خۆشەويست فەرمووى: (الْمُسْبِلُ) ئەو كەسەى
كەجلوبەرگەكەى ھەلەدەكات لەبەر درۆڤيان و فیزو دەعبە بەسەر خەلكا لىدەدات و بەخۆ
بەزل زانىنەو ھە بەسەر زەویدا دەپوات.. دوو ھەمیان: (الْمَنَانُ) ئەو كەسەى ئەگەر جارێك
لەجاران یارمەتى كەسێك بدات، بەردەوام بەچاويدا دەداتەو ھە منەتى زۆرى بەسەردا دەكاو
لەھەموو مەجلىس و شوێنێكدا بەبىرى دىنپىتەو ھە ئەگەر ئەو نەبوايە ئەو ئىشەى بۆ
نەدەكرا، ئەو ھە بەرپاستى خوا زۆر رەقەى لەوجۆرە منەتكارانەيە.. سى يەم: (الْمُنْفِقُ سِلْعَتُهُ
بِالْحَلْفِ الْكَاذِبِ) ئەو كەسەى كە بەھۆى سوپىندى درۆو ھە قەناعەت بەكرپار دەكات و
كەلوپەلەكەى خۆى بەسەردا ساغ دەكاتەو ھە (ئەم فەرموودەيە ئىمامى موسلىم
پىوايەتى كردو ھە).

لەفەرموودەيەكى تردا كەحەزەرتى ئەبو ھورەيرە (پەزای خاوى لىبىت) بۆمان
دەگىرپىتەو ھە دەفەرموئى: پىغەمبەرى خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووى: سى كەس ھەن
لەپۆژى قىامەتدا خاوى گەوردە بەچاوى پەحمەت و بەزەبى تەماشايان ناكات و ھاكيان

ناکاته‌وه و سزای زۆر به‌ئیش و نازارای دۆزه‌خیان بۆ ئاماده‌کراوه، ئه‌و سێ که‌س و تا‌قمه‌ش ئه‌مانه‌ن:

1 - (رَجُلٌ حَلَفَ عَلَى سُلْعَتِهِ لَقَدْ أُعْطِيَ بِهَا أَكْثَرُ مِمَّا أُعْطِيَ وَهُوَ كَاذِبٌ) که‌سیکه ده‌یه‌وێت شتێک، که‌لوپه‌لیک، ئازده‌لیک، سه‌یاره‌یه‌ک، به‌که‌سیکی تر بفروشی، کابرای کپیار ده‌لێ: به‌وه‌نده نایفروشی؟ ئه‌ویش سوێندی بۆ ده‌خوا که‌له‌و نرخه زیاتری پێداوه‌و زه‌ره‌ر ده‌کا نه‌گه‌ر به‌و پاره‌یه بی‌فروشیته‌وه، به‌لام درۆ ده‌کا و ته‌نها بۆ خه‌له‌تاندنی کپیاره‌که ئه‌و سوێنده ده‌خوات!

2 - (وَرَجُلٌ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ كَاذِبَةٍ بَعْدَ الْعَصْرِ لِيَقْتَطِعَ بِهَا مَالَ امْرِئٍ مُسْلِمٍ) واته: دوهم که‌س و تا‌قم له‌وانه‌ی که‌خواي گه‌وره له‌پۆزی قیامه‌تدا قسه‌یان له‌گه‌ڵ ناکا و پاکیان ناکاته‌وه و سزای سه‌ختیان ده‌درێ له‌جه‌مه‌ته‌مدا، پیاویکه که‌ له‌دوای نوێژی عه‌سرو له‌و کاته‌دا که‌کرده‌وه‌کانی ئه‌و پۆژه‌ی ئینسان به‌ره‌و ئاسمان به‌رزده‌بنه‌وه، له‌و کاته پێڕۆده‌دا له‌بازاردا، یان له‌شوێنیکی تردا به‌سوێندی به‌درۆ مالی موسلمانێک به‌ناحه‌ق ده‌خوا.

3 - (وَرَجُلٌ مَنَعَ فَضْلَ مَاءٍ، فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ: الْيَوْمَ أَمْنَعُكَ فَضْلِي كَمَا مَنَعْتَ فَضْلَ مَا لَمْ تَعْمَلْ يَدَاكَ) (رواه البخاري ومسلم)، واته: پیاویکه، ئاویکی له‌خۆی زیاد هه‌یه، که‌سانی ده‌وربه‌ریشی زۆر پێویستیان به‌و ئاوه هه‌یه بۆ خواردنه‌وه‌ی خۆیان و ئازده‌لو کشتوکالیان، به‌لام ئه‌و خاوه‌ن ئاوه، ئه‌وه‌نده پزۆو چروکه ته‌نانه‌ت ده‌ستی له‌و ئاوه‌ش نابێته‌وه که‌ له‌خۆیشی زیاده‌و نه‌گه‌ر به‌شی ئه‌وانیشی لێدات هه‌چ که‌م ناکات، ئه‌و که‌سه له‌پۆزی قیامه‌تدا کاتێ ده‌چیته به‌رده‌م خواي گه‌وره جَلَّ جَلَالُهُ، خواي په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموێ: فلان که‌س، مادام تۆ ئه‌وه‌نده به‌خیل و بێ‌که‌لک بووی به‌رامبه‌ر عه‌بده‌کانی من له‌دونیادا، ئه‌وا ئه‌مڕۆ منیش به‌خشش و لیخۆشبوون و فه‌زڵو که‌ره‌می خۆم له‌تۆ گرته‌وه، هه‌روه‌کو چۆن تۆ له‌دونیادا ئه‌و ئاوه‌ی که‌ له‌دروست بوون و هاتنه‌ده‌ره‌وه‌و له‌به‌ر پۆشتنیدا هه‌چ ده‌ست و ئازایه‌تی تۆی تێدا نه‌بوو، که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا پێی به‌خیل بووی و بۆ پزگاریبوونت له‌م پۆژه‌دا چاکه‌ت پێوه نه‌کرد...

حه‌زه‌تی ئه‌بی سه‌عیدی خودری (په‌زای خواي لیبیت) ده‌فه‌رموێ: کابرایه‌کی ئه‌عراهی کاوێکی پێ‌بوو ده‌یفروشت، منیش ویستم لێی بکرم بۆیه چومه‌ لایه‌وه و پێم

گوت: (تَبَيُّعُهَا بِثَلَاثَةِ دَرَاهِمٍ؟) نایا به سئ دیره م ده یفروشی؟ کابرا گوتی: (لَا وَاللَّهِ) نه خیر، سویند به خوا به سئ دیره می نادم!! نه بی سه عید ده فهرموئ: منیش چوومه نه ولادوه و لیلم نه کپی به لام دواى ماوه یه ک هر له و شوینه دا به سئ دیره مه که به که سیکی تری فروشت، منیش نه مه م بق پیغه مبه ری خوا گتیا به وه، پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموئ: (بَاغَ آخِرَتَهُ بِدُنْيَاهُ) (رَوَاهُ ابْنُ حَبَّانٍ فِي صَحِيحِهِ)،

فهرموئ: هاوار به حالی، قیامه تی به دونیای خوی فروشت!!

که واته موسلمانى به پړز: شت له سه رمایه مه فروشه و مه لئ نه وه نده م پيداوه و به وه نده زهره ر ده کا، به لکو بلئ به وه نده ی ده فروشم، جا حه زده که ی بیکړه و حه زده که ی وازی لیبینه.

شَيْخُ الْإِسْلَامِ ابْنُ تَيْمِيَّةٍ (په حمه تی خواى لیبیت) ده فهرموئ: محمدی کوری نیام جه عفهری صادق (په حمه تی خوايان لیبیت) ده فهرموئ: هر کاتئ گوئی لیبوايه که سیک سویند ده خوا و ده لئ: قه سه م به خوا به وه نده ی نافروشم، یان قه سه م به خوا و ده بی و وا نابئ، ده فهرموئ: له شی ده له رزی و ده موچاوی سوور ه لده گه را (إِجْلَالاً لِلَّهِ تَعَالَى) له به ر گه وره یی ناوی پیرزو بلندی خواى گه وره سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى.

برای کاسبکار، هر گیز به سویندی به درو په واج به شته که ت مه ده، له به ر نه وه ی صه حاجی خو شه ویست نه بو هو په پره (په زای خواى لیبیت) ده فهرموئ: به م گوئیانه ی خوم له پیغه مبه ری خوام بیست که فهرموئ: (الْحَلْفُ مَنْقَقَةٌ لِلْسَّلْعَةِ مَحَقَّةٌ لِلْكَسْبِ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ)، واته: سویند خواردن بره و به فروشتنی کالو که لوپه له که ده دا، کپاره که با شتر قه ناعت ده کات و ده یکړئ، به لام پیت و به ره که تی که سابه ته که ده با..

له فهرمووده یه کی تر دا پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرموئ: (إِيَّاكُمْ وَكَثْرَةَ الْحَلْفِ فِي الْبَيْعِ فَإِنَّهُ يُنْفَقُ لَمْ يَمَحَقْ) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ)، واته: له سه وداو مامه له دا دووربن له سویند خواردنی زور، چونکه له پيشدا بره و په واج به کالآ ده دا، به لام له پاشدا پیت و به ره که تی ده با به حه وادا..

نیامی زه مه بی (په حمه تی خواى لیبیت) ده فهرموئ: نیامی شافعی (په حمه تی خواى لیبیت) فهرموئ: (مَا حَلَفْتُ بِاللَّهِ صَادِقًا وَلَا كَاذِبًا فِي حَيَاتِي، تَوْفِيرًا لِلَّهِ تَبَارَكَ

وَتَعَالَى، وَتَعْظِيمًا لَهُ، واته: لهه موو ژياندا سویندم به خوا نه خواردوه نه به پاستو نه به درو، له بهر به قه درو حورمه ت پاکرتنی ناوی خوا، وه له بهر به گوره زانینی خوی بالا ده ستو به توانا سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى..

ههروه ها پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویه تی: (مَنْ خَلَفَ عَلَى مَالِ امْرِئٍ مُسْلِمٍ بَغْيًا حَقَّهُ، لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبَانُ) واته: که سی به درو سویندی ناحق بخوا تا به سوینده ناحقه مالی پیاویکی موسلمان بیچری بۆ خوی، نه وه کاتی ده گاته وه به دیداری خودا، خوی گوره لئی توپره یه، (ابْنُ مَسْعُودٍ) که فهرمووده که مان بۆ ده گپریته وه ده فهرموئ: نه مجا پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بۆ پشتیوانی نه م فهرمووده یه، نه م ثایه ته ی قورثانی پیروزی به سه رماندا خوینده وه که ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (آل عمران 77)، واته: نه وه که سانه ی که په یمانی خودا سویندی خویان ده فروشن و به به هایه کی که می دنیایی ده یانگورپنه وه، نه وانه له پروزی قیامه تدا بی به شو باره ن، وه خوی گوره قسه ی خوشیان له گه ل ناکا، وه به چاوی میهره بانی وه ته ماشایان ناکات و پوی خوشیان ناداتی، وه پاکیان ناکاته وه به هیچ جور نه نازیان ده گریو نه تاریفیان ده کا، وه سزایه کی سه ختی به سویشیان بۆ هیه له قیامه تدا.. (نه م فهرمووده یه نیمامی بوخاری و موسلم ریوایه تیان کردوه).

هر له سر نه م ثایه ته پر هه ره شه نامیزه له وه که سانه ی سویندی درو ده خون بۆ فروشتن و ره واج دان به کالو که لوپه له کانیا ن، عبدالله ی کوری نه بوئه وفا (په زای خوی لیبت)، ده فهرموئ: پیاویک له بازار که لوپه ل و شتومه کیکی دانا بو، هه رکه سی بیگوتایه به وده نده نایفروشی سویندی ده خواردو ده یگوت: به زاتی خوا خوم زیاترم پیداو له م نرخه ی که تو ده مده یتن، هه تا بیکا به تروشی پیاویکی خوشباوه ری موسلمان وه! جا به م بۆنه یه وه نه م ثایه ته ی ژماره (77) ی سوپه تی آل عمران هاته خواره وه و به و زنجیره هه ره شه یه پاشه پروزی نه و کابرایه و هه موو نه وه که سانه ی که نه وه په وشتیانه دیاریکرد (نیمامی بوخاری گپراویه تیه وه).

به‌پريزان: پټويسته ناگاداري نه‌وه بين، كه‌هر سوينديكي درو كه‌مالي موسلمانيتكي به‌هويه‌وه پټي داگير ده‌كړي، نو سوينده كه‌فاره‌تي نيه ه‌روه‌كو صه‌حابي به‌پريز عبدالله ي كوپي مه‌سعوود (په‌زاي خواي لبييت) فرمويه‌تي: (كُنَّا نَعُدُّ مِنَ الذَّنْبِ الَّذِي لَيْسَ لَهُ كَفَّارَةٌ الْيَمِينُ الْغَمُوسُ، قِيلَ: وَمَا الْيَمِينُ الْغَمُوسُ؟! قَالَ: الرَّجُلُ يَقْتَطِعُ بِيَمِينِهِ مَالَ الرَّجُلِ) (رواه الحاكم)، كه‌واته: نابي هيچ كه‌س وا تي‌بگا كه‌نه‌گه‌ر سويندي به‌درو خوارو به‌و هويه‌وه مالي موسلمانيتكي خوارو، نه‌گه‌ر كه‌فاره‌تي سويند بدا خوا لتي خوش ده‌بي، نه‌خير خواي گوره به‌هيچ له‌و تاوانه خوش نابي تاوه‌كو نو كه‌سه‌ي ماله‌كي خوراوه مافي خوي پټي نه‌درتته‌وه و گ‌ردني سويندخوره‌كه‌ نازاد نه‌كات.

شه‌شهم: نه‌ي كاسبكاري به‌پريز: هرگيز چاو له‌حه‌رامخوره‌كان مه‌كو مه‌لي خوزگه منيش ناوا معامه‌له‌ي شتي حرامم بگردايه‌و وه‌كو فلان و فلان ده‌وله‌م‌ند بوومايه، ه‌روه‌كو پيغه‌مب‌ري دلسوزمان صلى الله عليه وسلم فرمويه‌تي: (لا تَغْبِطُنَّ جَامِعَ الْمَالِ مِنْ غَيْرِ حِلِّهِ أَوْ قَالَ مِنْ غَيْرِ حَقِّهِ، فَإِنَّهُ: إِنْ تَصَدَّقَ لَمْ يُقْبَلْ مِنْهُ، وَمَا بَقِيَ كَانَ زَدَهُ إِلَى النَّارِ) (رواه الحاكم وقال صحيح الإسناد)، واته: هرگيز خوزگه مه‌خوازن به‌و ده‌وله‌م‌نده‌ي كه‌ به‌حه‌رامي مالي كوكردوته‌وه و ده‌وله‌م‌ندبووه، له‌به‌ر نه‌وه‌ي نه‌گه‌ر بيكات به‌خيرو خيرات خوا لتي قبول ناكات، وه‌هرچه‌نده ماله‌كه‌ زور بي، زياتر تووشي سزاي دوزه‌خي ده‌كات.

حه‌ولته‌م: نه‌ي كاسبكاري به‌پريز، دلتيابه نه‌وه‌ي خوا بوي بريار داوي له‌پښو و پوزي و پاره و سامان، هر نه‌وه‌يه و زيادو كه‌م ناكات، كه‌واته: كاسبى بكو ه‌ول بده، به‌لام خوست به‌هيلاك مه‌ده و ئيسراحه‌تيش بده به‌خوت، پيغه‌مب‌ري خوا صلى الله عليه وسلم فرمويه‌تي: (لَوْ فَرَّ أَحَدُكُمْ مِنْ رِزْقِهِ، أَدْرَكَهُ كَمَا يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ) (رواه الطبراني في الأوسط والصغير بإسناد حسن)، واته: ئينسان هرچه‌ند غاريش بدات له‌به‌ر نه‌وه‌ي نو پښو و پوزي‌يه‌ي كه‌خواي گوره بوي بريارداوه، نو پزقه هر پټي ده‌گات ه‌روه‌كو چون مردن پټي ده‌گات هرچه‌ند خوښي لي بشارتته‌وه.

هه‌شته‌م: خالي هه‌شته‌م و كوتايي نو كه‌سانه‌ي كه‌ له‌كارو كاسبيدا شه‌ريكن با پاستگو بن له‌گه‌ل په‌كټري و خيانت له‌گه‌ل په‌كټري نه‌كن، فيل له‌په‌كټر نه‌كن، هه‌موو

شتیکیان لای یه ک ناشکراو دیاری، نو کاته خوی گوره بهرکهت دهخاته پزقو
پۆزیانهوه، بهلام بهپیچهوانهوه نهگه شریکهکان خیانهتیاں لهگه لهگه یهکتر کرد، نهوا
بهرکهت لهمالو دهرامهتیاں ههلهگهگیرئ.

پیغمبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم دهفرموی خوی گوره فرموویهتی: (أَنَا
ثَالِثُ الشَّرِیکِیْنِ مَا لَمْ یَخُنْ أَحَدُهُمَا صَاحِبَهُ، فَإِذَا خَانَ خَرَجْتُ مِنْ بَيْنِهِمَا) زَادَ رُزْنُ فِیهِ
(وَجَاءَ الشَّیْطَانُ) (رواه أبو داود والحاکم وَقَالَ صَحِیحُ الْإِسْنَادِ)، واته: خوی گوره سُبْحَانَهُ
وَتَعَالَى فرموویهتی: ههرکاتئ دوو کهس بوونه شریکی یهکتری و پاک بوون لهگه
یهکتر داو خیانهتیاں لهیهکتر نهکرد، نهوا منیش دهیم بهسئیهیم شریکیان - بهرکهت
دهخمه مالو کاسبیهکهیانهوه، بهلام ههرکاتئ خیانهتیاں لهیهکتر کردو شتیاں لهیهکتری
شاردهوه نهوا من لهنیوانیاں دهچمه دهرهوهو شیطان دپته نیوانیاںهوه، واته: بهرکهت
لهکارو کاسبی و دهرامهتیاں ههلهگهگرم.

ئیمانداران: لهسهه ئه فرموودهیهی پیغمبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم، ئه
پووداوه واقعی و راستهقینهتان بۆ دهگیرمهوه که لهیهکیک لهگوندهکانی کوردستانی
پۆژهلاتدا پوویداوه:

دوو برا، دوای مردنی باوکیان دوو پارچه زهوییان بهمیرات بهردهکهوی، ئه دوو
پارچه زهوییه بهراوه لهکانیهکهوه ئاویان بۆ دهچی که ههردوو براکه لهئاوی نهوا کانیهدا
شهریک دهبن.

ئه دوو برایه ئاوی کانیهکه بهیهکسانی دهکن بهدوو بهشهوه بههوی بهردیکی
تارادهیه که گورهوه که لهناوهراستی نهو جۆگهیهی دادهنن که ئاوهکهی لیوه دهچیت بۆ
ههردوو مولکهکه، شهوانه برا گورهکه لهمالهوه بیردهکاتهوهو دهلی: بهخوا برا
بچوکهکه که دهرامتهو تازهمالهو من حاله لهو باشتره، با بچم بهشه ئاوهکهی نهو
زیاد بکه، بهلکو زهویهکهی نهو بهرهمی زیاتر بیو حالی باشو خوشتر بیو !!

بهلی بهو تاریکهشهوه ههلهدهستئ دهچی بهردهکهی ناو جۆگا که دهجوولئینئو بهشه
ئاوی برا بچوکهکهی زیاد دهکات! برا گورهکه دهگاتهوه مالهوهو دلی ئیسراحت
دهکات، له کاتهدا برا بچوکهکهش لهمالهوه بیردهکاتهوهو دهلی: بهخوا کاکم مالو

مندالی له من زورتړه، خلك زياتر د هيناسي و مال و ميواني زياتره، با بچم به شه ناوه كې
 نه و زيا د بكمه! به لي به و تاريخه شه وه هله ده ستې ده چي به ردي ناوه پراستي جوگه كه
 ده جو وليني و به شه ناوي برا گه وره كې زياد ده كات.

به م شپوه يه ماوه يه كي زور شه وانه هم دوو برايې، به بي نه وه ي ناگايان له يه كتر بي
 ناوا به شه ناوي خويان كه م ده كرده وه و به شه ناوي برا كې زياد ده كرده، نه وه بوو
 شه ويكيان خلكي گونده كه گوييان له دهنكيكي گه وره بوو، كاتي له ماله كانيان هاتنه
 دهره وه ته ماشاده كن ناوي كانيه كې نه و دوو برايې ته قيوه و ناوه كې نه ك جوگايه ك
 به لكو چوار پينچ جوگاش هلي ناگرې!!

به م شپوه يه به به ره كې دلسافي و دلسوزي هم دوو برا شريكه بويه كترې، خوي
 گه وره به ره كې به سهر هه موو ناوا ييه كه دا رشتو هه موو مولكه كان له بي ناوي و سهره و
 توره گرتن بوي ناو داشتن پزگاريان بوو.

جا نيمانداران: خو نيمه ش هه موومان برايې، نه گه ر براي دايك و باوكيش نه بين نه وه
 برايې تيه كي له وه گه وره تر له نيوانماندا هه يه كه برايې تبي نيمان ييه ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ
 إِخْوَةٌ ﴾، برايې تبي نيماني له برايې تبي دايك و باوكي به رزو پاكتره، له به ر نه وه ي له برايې تبي
 نيمانيدا خوا شاهيدي ددات كه نيمه برايې، وه به هوي نيمانه وه بووين به برا كه نيمان پاك و
 خاوينه، به لام له برايې تبي دايك و باوكيدا، دايك شاهيده كه نيمه برايې، وه به هوي خوينه وه
 ده بين به برا، كه خوين له نه صلدا پيسه.

جا كه واته: با هه موومان وه كو نه و دوو برايې هه لسوكه وت له گه ل يه كتر بكه ين،
 به تاييه تي له و كاتانه ي كه مال و ته ماعي دنيا كه و ته نيوانمانه وه، تاوه كو اِنْشَاءَ الله ناوا
 به ره كې خوي گه وره مان به سهر دا برژيت.

داواكارم له خوي پوزي دهرې هه موان به ره كې بخاته پزقو ساماني هه موومانه وه و
 هه رزاني و به ره كې بخاته ولات و ميله تمانه وه..

اللَّهُمَّ آمِينَ

سەرچاوه‌كان

- 1 - قورئانی پیرۆز .
- 2 - ته‌فسیری ئاسان، بورهان محمد‌آمین .
- 3 - التاج الجامع للأصول، منصور علي ناصف، وه‌رگیزانی: نوری فارس همه‌خان .
- 4 - رياض الصالحين، الإمام النووي، وه‌رگیزانی: نوری فارس همه‌خان .
- 5 - الترغيب والترهيب، عبدالعظيم بن عبدالقوي المنذري .
- 6 - الحلال والحرام في الإسلام، د. يوسف القرضاوي
- 7 - المسكُ والغنبر في خُطْبِ المنبر، د. عائض القرني

وهصیہ تی ہشتہم

﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ﴾

(الأنعام 152)

ووتاری ژماره سی و دوو

دادگه‌ری له‌قسه‌و گوفتاردا

قالَ اللهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى :

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ
الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا
وَإِنْ تَلَوْا أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانِ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴾

(النساء 135)

قالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :

(إِنَّ الْمُقْسِطِينَ عِنْدَ اللهِ عَلَىٰ مَنَابِرَ مِنْ نُورٍ، الَّذِينَ يَعْدِلُونَ فِي حُكْمِهِمْ، فِي أَهْلِهِمْ

وَمَا وَلِ)

(رَوَاهُ مُسْلِمٌ)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ .
 نیمانداران و خواناسانی به‌پرتز: پشتیوان به‌خوای گه‌وره له‌م ووتاره‌شدا ده‌چینه
 خزمه‌ت وه‌صیه‌ت و پاسپارده‌ی هه‌شته‌می په‌روه‌ردگار بۆ ئیمه‌ی عه‌بدو به‌نده‌ی
 دروستکراوی خۆی.. جا با زۆر به‌ئه‌ده‌به‌وه‌و به‌گوئی دل‌ ئاماده‌ی وه‌رگرتنی بین.

په‌روه‌ردگار ده‌فهرموئ: ﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى﴾ واته: نه‌ی گرومی
 موسلمانان، که‌شایه‌تیتاندا یان حوکم و بپیارتان ده‌رکرد دادپه‌روه‌رانه‌ ئه‌نجامی بده‌ن، با
 ئه‌و که‌سه‌ی شایه‌تیه‌که‌ی له‌دژ ده‌ده‌ن یان بپیری دژ ده‌رده‌که‌ن خزم‌وخویشیش بی،
 چونکه‌ هه‌ر به‌پینگای دادپه‌روه‌ری به‌ کاروباری ولات رێک ده‌خزئو ئاسایش به‌رپا ده‌بیو
 دانیش‌توان مافیان پېشیل ناکرئ، تا‌کو کۆمه‌ل ئۆخه‌ی له‌گیانی خۆیان ده‌که‌ن،
 دادپه‌روه‌ری بناغی فرمانپه‌واییه‌، کۆله‌که‌ی ئاشتیو ئاوه‌دانیه‌ ژیان له‌سایه‌ی
 عه‌داله‌ت و دادپه‌روه‌ریدا به‌هه‌شتی جاویدانییه‌، هه‌ر وولاتیک دادپه‌روه‌ری تیدا به‌رقه‌رار
 نه‌بی دۆزه‌خیکی پڕ خه‌م و زوخواوه‌، بۆیه‌ په‌روه‌ردگار له‌چهند ئایه‌ندا بانگه‌وازی
 ئاده‌میزاد ده‌کاوه‌ لێان ده‌نی که‌هه‌میشه‌ هه‌ول بده‌ن، عه‌داله‌ت به‌رقه‌رار بکه‌ن و حوکم و
 بپاریان له‌چارچێوه‌ی دادپه‌روه‌ریدا ئه‌نجام بده‌ن. به‌کورتی: وه‌کو چۆن پێویسته
 له‌کێشانه‌و پێوانه‌دا (که‌کردار ئامێزه‌) به‌عه‌داله‌ت نیش بکه‌ن، له‌شتی (گوفتار ئامێزیشدا)
 که‌شایه‌تی و بپیار ده‌رکردن به‌شیکن لێی، ده‌بی‌ت دادپه‌روه‌ری ئه‌نجام بده‌ن.

شیخی ئبن که‌ثیر ده‌فهرموئ: (وَاللَّهُ تَعَالَى يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ لِكُلِّ أَحَدٍ فِي كُلِّ وَقْتٍ،
 وَفِي كُلِّ حَالٍ)،

واته: (خوای گه‌وره‌ فرمانی کردوه‌ به‌دادپه‌روه‌ری به‌رامبه‌ر هه‌موو که‌سێک
 له‌هه‌موو کاتی‌کدا، وه‌ له‌هه‌موو بارودۆخی‌کدا).

ئیمامی پازیش له‌ته‌فسیره‌که‌یدا فهرموویه‌تی: ئه‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ به‌کی‌که‌ له‌و
 کاروبارانه‌ی که‌شاراوه‌ن و تیاياندا خوای گه‌وره‌ فرمانی کردوه‌ به‌دانه‌وه‌ی ئه‌مانه‌ت،
 وه‌موفه‌سیرینی قورئان فهرموویانه: ئه‌م ئایه‌ته‌ فرمانی کردوه‌ به‌وه‌ی که‌هه‌ر کاتی
 شاهیدیه‌کتان لابوو، به‌پاستی شاهیدیه‌که‌ بده‌ن و درێفی تیدا مه‌که‌ن و زیادو که‌می مه‌که‌ن.
 هه‌روه‌ها ئه‌م ئایه‌ته‌ فرمان ده‌کات که‌ له‌کاتی فرمانکردن به‌چاکه‌وه‌ نه‌می کردن له‌خرابه‌

دادپه‌روه‌ربڼو له‌سنوړ دهرمه‌چن. به‌لام زانای پایه‌به‌رز (قاضي عياض) فرموويه‌تی:
 به‌لام مانای ثایه‌ته‌که زور له‌وه فراوانتره‌که بگوتړئ ته‌نھا مه‌به‌ست پټی شایه‌تیدان، یان
 فرمان به‌چاکه‌و نه‌می له‌خرابه‌یه، به‌لکو همووه‌موو قسه‌یه‌کی ئینسان که له‌ده‌می دټه
 دهره‌وه له‌بانگه‌وازکردن بڼی ثاینی حقه‌ی خوا، وه‌له‌کاتی به‌لگه‌هینانه‌وه‌دا بڼی پراستی دینو
 قناعت کردن به‌که‌سی به‌رامبه‌ر، ئینسانی موسلمان ده‌بڼی دادگر بڼی له‌قسه‌و گوفتاریدو
 به‌زمانی‌کی ساده‌و په‌وان قسه‌ بکاو خوی بیاریزی له‌فهنازی کردن له‌قسه‌کردندو
 به‌شیوه‌یه‌ک قسه‌بکات که به‌رامبه‌ره‌که‌ی ټټی بگاتو مه‌به‌ستی نه‌وه نه‌بڼی وا خوی
 دهریخت که به‌رامبه‌ره‌که‌ی پټی موعجب بڼی! هره‌وه‌ها ئینسانی موسلمان له‌کاتی
 فرمانکردن به‌چاکه‌و نه‌می کردن له‌خرابه‌ به‌شیوه‌یه‌ک نه‌م کاره واجب و پیروزه نه‌نجام
 بدات که دادپه‌روه‌رانه‌ بڼی، واته به‌شیوه‌یه‌ک قسه‌ بکات که له‌کاتی فرمانکردن به‌چاکه‌و
 نه‌می کردن له‌خرابه‌ قسه‌یه‌ک نه‌کات که دلی نه‌و که‌سه‌ی خرابه‌کاره‌و نه‌م ناموزگاری
 ده‌کات وا بته‌زینی‌و وا پووشکی‌نی بکات که جارکی‌تر ناماده‌ی گوینگرتن نه‌بڼی له‌دینو
 به‌رنامه‌ی خوا، هره‌وه‌ها له‌ترسانو له‌برسانیش خوی وا لټنه‌کات که له‌کاتی قسه‌کردن
 له‌سر دینو فرمانکردن به‌چاکه‌و نه‌می کردن له‌خرابه‌ دریغی بکاتو حقه‌ی قسه‌کردن
 له‌سر نه‌و باسه‌ گرنگه‌ نه‌دات. هره‌وه‌ها ئینسانی موسلمان به‌فرمانی نه‌م ثایه‌ته
 قورثانییہ کاتی باسو به‌سهراته‌یکی گټه‌پایه‌وه ده‌بڼی ټییدا دادپه‌روه‌ر بڼی وه‌کو خوی
 به‌بڼی زیادو که‌م بیگټه‌پټه‌وه‌و حه‌زکردن به‌خزمت به‌ئیسلامو به‌رزکردنه‌وه‌ی که‌سایه‌تی
 ئیسلامی وای لټنه‌کات که زیاده‌په‌وی بکات له‌مدح کردنی که‌سایه‌تییه موسلمان‌ه‌که‌و
 شکاندنی زیادی خه‌لکانی بڼی دین که له‌چیروکو میژووی ئیسلامدا ناویان هاتووه (به‌پراستی
 نه‌م خاله زور گرنگه‌و نه‌گر ئینسانه‌کان نه‌م فرمانه‌ی خوی گه‌وره جی به‌جی بکه‌ن نه‌وه
 به‌پراستی میژووی پاکو بیگه‌رد له‌به‌رده‌م نه‌وه‌کانی داهاتودا ده‌بڼی، وه‌تا ئیستاش
 که میژوو وا نه‌نوو سراوه‌ته‌وه که له‌همووه‌پووداو به‌سهراته‌کانی دل‌نیابین، همووی هی
 نه‌وه‌یه که میژوونو‌سه‌که‌ه‌رچه‌نده موسلمانو دینداریش بووبڼی به‌دادگرانه‌وه به‌پټی
 فرمانی خوا باسی ناکردووه‌و نه‌و که‌سه‌ی هاودینو هاویری بووه چاکه‌و
 شوپره‌سواریه‌کانی بڼی زه‌پی ده‌و سه‌د کردووه‌و خرابه‌و که‌موکوپړ هه‌له‌کانیش که‌مروځ

خالی نیه لهه لهو که مته رخمی“ چاو لی پۆشیوه!). ههروه ها له م سهرده مه شدا ده زگا کانی راگه یاندن (به خویندنه وه و بیستن و بینین) ه وه، پتویسته ئه م ئایه ته قورئانیه و ئه م پاسپارده ره بانیه له پوو په پو به شی یه که می راگه یاندنه کانیاندا بئو به ئالتون بنووسری: ﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ﴾.

به ئی خوشه ویستان، پۆشن بیران، نووسه ران و پوونا کبیران: ئه مه هه لویستی ئیسلامه به رامبه ر راگه یاندن و به یاننامه ده رکردن و هه لویست ده برین که فیرمان ده کات خوشه ویستیمان بۆ که سیک و لایه نیک و پق لیوونمان له که سیک و لایه نیکی تر و امان لیته کات که له کاتی قسه وپا ده برپیندا، له دادگه ری لایه ده یین، که به داخه وه راگه یاندنی ئه مپۆ هه ره له پۆژنامه و گوڤاره وه تا رادیو ته له فزیوئن و سی دی و کاسیت تا که ناله ئاسمانیه کان، زۆربه ی هه ره زۆریان به هوی ئیمان نه بوون به چاودیری خوایی و بپوانه بوون به لیپرسنه وه ی قیامه ت وایان لیته اتوه له جیاتی پوی گه شی پووداوه واقیعه کان و شه خصیه ت و که سایه تیه کان وه کو خزی بئ زیادو که م به میلیه ت بناسینن، به داخه وه راگه یاندن ئینسانی دز ده کاته ئه مین و فیلبازو، پاشقولگر ده کاته سیاسی و، په ش ده کاته سپی و، ناهه ق به هه ق و خراپ به چاک نیشان ده دات.. ده یان شتی پزیوو له گۆپنراوی زه مانى جاهیلی ئه بوجه ل دینیتته وه مه یدان و به به رگی مۆدیرنیتته و سهرده می نوئو ئازادییه وه ده یرازینیتته وه و ئه و پزیوو بۆگه نه ی زیلدانی میژوو و نیشان ده دات که هه رکه س زوو فریای نه که ویت و په فتارو کرداری و نه کات به دواکه وتوو حیسابه !

خوشه ویستان: له به رگه وره یی و گه رنگی دادگه رییه که ووشه ی (العَدْل) به موشته قاته کانیه وه نزیکه ی (30) جار له قورئانی پیرۆزدا هاتوه، ههروه ها خوای گه وه یه کئ له ناوه پیرۆزه کانی (العَدْل) ه، که زانایانی زمان ده فه رموون: (لَفْظُ الْعَدْلِ فِي الْأَصْلِ مُصَدَّرٌ سُمِّيَ بِهِ فَوْضِعٌ مَوْضِعٌ وَصَفَ {الْعَادِلُ} ، وَلَفْظُ الْعَدْلِ أُبْلِغَ فِي الدَّلَالَةِ عَلَى صِفَةِ الْعَدَالَةِ مِنْ لَفْظِ - الْعَادِلِ -).

به ئی ووشه ی (العَدْل) به لیغته ره له ده لاله ت کردنیدا بۆ دادپه روه ری، که چاوگه و له جیاتی وشه ی (الْعَادِل) به کاره اتوه، هه ر بۆیه خوای گه وه پاداشتی هیه که سیک له چاکه کاران به چاکه وه پاداشتی خراپه کاران به خراپه به قه ده ر ده نکه خه رته له یه ک

نافه وتینن، ههروه کو دهفه رموی: ﴿وَتَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُخْلَمُ نَفْسٌ شَيْئاً وَإِنْ كَانَ مِثْقَالُ حَبِّ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ﴾ (الانبیاء 47).

واته: ئیمه پیوه رو تهرانووه کانی دادپهروهی له یوژی قیامه تدا داده نین و هیچ کهس به هیچ شیوهیه که سته می لیناکریت، نه گهر به قه دهه دهنگه خهرته له یه که له کاری چاک یان خراپ نه نجام درابن ده یه نینه مهیدان، جا نه وهنده به سه یو ئیمه که ناوا به وردی حسابو لپرسینه وه نه نجام ده دهین..

ههروه ها خوی گه وهه سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى كَسْرُ جَهْمٍ پیغه مبه رانی ناردوهه، هه یو نه وه بووه که موقایه تی فیربکه ن که به دادگری و یه کسانی په فتهار له گه ل یه کتریدا بکه ن ههروه کو قورئان دهفه رموی: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾ (الحدید 25)، واته: به راستی ئیمه پیغه مبه رانی خو مانمان په وانه کرد به نیشانه و به لگه ی زوری پوونه وه وه نامه ی ئاسمانی و تهرانووی دادمان له گه لدا ناردن تا مهردوم به دادو یه کسانی کار بکه ن له گه ل یه کتریدا.. وه له ناو هه موو پیغه مبه راندا، به تاییه ت پیغه مبه ری خو مان (عَلَى نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) وه زیفی یه که می دوی نه وه ی که خوی گه وهه بناسینن به عه ده کانی، نیشی یه که می نه وه بوو که دادپهروهی له ناو ئینسانه کاندایا لوبیکاته وه، ههروه کو له قورئاندا دهفه رموی: ﴿وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ﴾ (الشوری 15)، واته: نه ی پیغه مبه ر صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بلن: من باوه یم هیناوه به و په یامو په پاوه ی که خوا ناردویه تی، وهفه رمانم پنداوه که دادپهروهی بکه م له ناوتاندا..

به ریژان: یه کیکی تر له و مهیدانانیه که پیویسته ئینسانی موسلمان تیدا دادگر بی بریتیه له و کاته ی که ده بیته دادوهر له نیتوان خه لکیدار، له و کاته دا ده بی به دادپهروهی حوکم بدهیت و خزمایه تی و دوستایه تی له بهرچاو نه گیری، ههروه کو خوی گه وه دهفه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾ (النساء 58)، واته: خوی گه وهه فه رمانتان پیده کات به دانه وه ی سپارده کان به خاوه نه کانیان، وهه ر کاتیکش دادوهریتان کرد له نیتوان خه لکیدار، دادپهروهانه فه رمانه وایی بکه ن..

بهائی ئینسانی دادپەرور له پوڤی قیامه تدا له ژیر عهرشی خوادا دهحه سیته وه
 ههروه کو چه زده ت صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (سَبْعَةَ يَظْلُهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ
 إِلَّا ظِلُّهُ إِمَامٌ عَادِلٌ...) (رواه البخاري ومسلم)، واته: حهوت کۆمه ل هه ن که خوای
 پهروه ردگار ده یانخاته ژیر سیبه ری په حه ته خویه وه، له و پوڤه دا که هیچ سیبه ریک نه
 بیجگه له و سیبه ره، به که م کۆمه ل: پیشه و او فهرمان په وای دادپهروه ره..

ههروه ها ده فهرمویت: (إِنَّ الْمُقْسِطِينَ عِنْدَ اللَّهِ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نَارٍ، الَّذِينَ يَعْدِلُونَ فِي
 حُكْمِهِمْ، فِي أَهْلِهِمْ وَمَا وَلُّوا) (رواه مسلم)، واته: دادپهروه ره ان له قیامه تدا له خزمه ت خوادا
 ده بن له سه ر مینه ری نور، نه واته ی که دادپهروه ن له مال و که سوکارو نه وانه دا که له ژیر
 ده ستیاندان..

ئیمانداران: شتیکی راسته قینه و به لگه نه ویسته که ته نها ئیسلام و پهروه ده که به تی
 که بتوانیت وا له مرقف بکات که دادوه رو چه قبیژ بیت به رامبه ر به هه موو که سو، له به ر خواو
 له ترسی خوا به سه ر دهروونی خویدا زال بیت و به رژه وه ندیه کانی بخاته لاه، نه وه
 به راستی شتیکی گرانه له سه ر دل و ده روون، به تاییه ت کاتیک راستی له که سوکار یان
 له خوت بلیت، یان به هوی حق گوته وه خوت یان که سوکارت تووشی ناره حه تی و
 زیانیک بین، قورئان ده فهرمویت :

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ
 وَالْأَقْرَبِينَ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَن تَعْدِلُوا وَإِن تَلَوْا أَوْ
 تُعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ (النساء 135)، واته: نه ی که سانیک که به پرواتان
 هیتاوه، هه میسه و به ده وام پایه دارین له سه ر دادپهروه ری و، شایه ت بن بق خوا له سه ر
 هه ق، هه رچه ند نه و شایه تیدانه زیانی خوتان یان دایک و باوکتان، یان خزمه تانی تیدابیت
 یان هه ژار، ئیوه له سه ر هه ق و راستی لامه ده ن بق که سیان، چونکه پهروه ردگار له پیشتره و
 نزیکتره بق چاودیری نه وانه له ئیوه، واته: مه لئین نه و که سه هه ژاره با ئیمه لایه نی نه و
 بگرین، چونکه جاری واهیه هه قی ده و له مهنده که یه، یان مه لئین نه و که سه ده و له مهنده
 با ئیمه لایه نی بگرین، چونکه جاری واهیه هه قی هه ژاره که یه، که واته هیچ شتیکی
 ده نیایی نابیت کارتان تپیکات و له راستیژی و شایه تیدانی هه ق لاتان بدات، وه مه که ونه

شوین هه‌واو ئاره‌زووتان، وه‌نه‌گه‌ر زمانتان بگۆڤن وه‌ق نه‌لێن، وه‌یان لاده‌ن و پوو
 وه‌رگێن له‌هه‌ق، نه‌وه‌ خوا ئاگاداره‌ به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن، وه‌هه‌موو که‌س پوویه‌پووی
 پاداشتی کرده‌وه‌کانی خۆی ده‌بیته‌وه‌..

له‌ئایه‌تیکی تردا خوای په‌روه‌ردگار هه‌مان ده‌رس و وانهمان داده‌داو په‌روه‌رده‌مان
 ده‌کات له‌سه‌ر دادپه‌روه‌ری له‌قسه‌و گوشتارو کردارداو ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ
 لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ (المائدة 8)، واته‌: ئه‌ی که‌سانێک که‌باوه‌پتان
 هه‌تاه‌وه‌، پاوه‌ستاو بن له‌سه‌ر هه‌ق و شایه‌تی پاستی بده‌ن و با دوژمنایه‌تیتان بۆ که‌لێک
 واتان لێته‌کات که‌دادپه‌روه‌ر نه‌بن له‌که‌لیاندا، چونکه‌ نه‌وه‌ نزیکه‌ له‌پاریزکاری‌یه‌وه‌، له‌خوا
 بترسن و پاریزکاربن، خوا ئاگاداره‌ به‌کاره‌کانتان..

نه‌مانه‌و چه‌ندین ئایه‌تی تر که‌هه‌موویان جه‌خت له‌سه‌ر وه‌صیه‌ته‌که‌ی خوای که‌وره‌
 ده‌که‌نه‌وه‌ که‌ئێستا له‌خزمه‌تیداین و ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا
 قُرْبَىٰ﴾ (الأنعام 152)

به‌لێ ئیمانداران: په‌روه‌رده‌ی ئیسلامی توانی نه‌و نه‌قام و نه‌خوێنده‌واره‌ که‌ له‌که‌لو
 هۆزو عه‌شره‌ته‌په‌رستیدا توابونه‌وه‌، به‌جۆرێکی نه‌وتۆ په‌روه‌رده‌ بکات که‌هه‌میشه‌ حه‌قبه‌ز
 بن له‌کاتیکی که‌ (أَنْصُرُ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا) له‌ناویاندا باوبوو، واته‌: بڕاکه‌ت سه‌ربه‌خه‌و
 هاوکاری بکه‌ نه‌گه‌ر سه‌مه‌کار به‌یت یان سه‌تم لێکراو، تیره‌و هۆزه‌که‌یان نه‌وه‌نده‌ لا په‌ڕۆز
 بوو کوێرانه‌ دواي ده‌که‌وتن له‌هه‌ق و نا‌هه‌قدا، هه‌روه‌کو به‌کێ له‌شاعیره‌کانیان ده‌لێت:

وَهَلْ أَنَا إِلَّا مِنْ (غُرْيَةٍ) إِنْ غَوَتْ غَوَيْتُ وَإِنْ تَرَشَّدُ (غُرْيَةٍ) أُرْشَدُ

واته‌: من به‌کێکم له‌تیره‌ی (غوزیه‌) نه‌گه‌ر خوار بپوات خوار ده‌پۆم و نه‌گه‌ر پاست
 بپوات پاست ده‌پۆم ..

به‌لام په‌یغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ نه‌و بیرو بۆچه‌ونه‌ی گۆپی و فه‌رموی:
 بڕاکه‌ت سه‌ربه‌خه‌ سه‌مه‌کار به‌یت یان سه‌تم لێکراو، موس‌لمانان گوته‌یان: ئه‌ی په‌یغه‌مبه‌ری
 خوا، چۆن سه‌مه‌کار به‌یت سه‌ری بکه‌ین؟ نه‌ویش فه‌رموی: نه‌گه‌ر سه‌مه‌کاربوو پێی
 لێبگرن و مه‌هه‌لێن له‌سه‌ر زو‌لم و سه‌تمه‌که‌ی به‌رده‌وام بێو له‌ناحه‌قیدا په‌شتیوانی مه‌که‌ن و

کۆمهکی مهکهن، به لکو پیتی بلین که تو ناحهقی و ئیمه براو خزمت نین بۆئه وهی به پشتیوانی ئیمه زولم و ستم له خه لکی بکهیت، فهرمووی: ئه و ئامۆژگاریه جوانه و به ئاگاهیتانه وهیه ئه وه سه رخستنی براهته و ئه وه پشتیوانی لیکردن و دلسۆزیه، چونکه ناهیلێ له دونیا و قیامه تدا به ئاگرو نه گبه تی زولم و ستم بسووتی.

به لێ، ته نها ئیسلام توانی مرۆڤه بگه یه نیتته ئه و پله یه که هه میشه حق بلیت نه گهر زیانی خۆی و که سوکاریشی تیدا بێت. له ملاوله ولا په نگه که سیک له کۆمه لگایه کی نه فامیدا شتیکی وا بکات له بهر هه رهۆیه ک بێت، به لام که هه موو خه لکی یان زۆربه یان بخزینه سه ر ئه و پێگایه، ئه وه هه رگیز نه بووه و نابێت، چونکه خۆپه رستی (الانانیه) هیزیکه وا له قوولایی ده روونی مرۆڤدا، وه ته نها ئیمان و بپوایه ده توانییت به سه ریدا زال بێت.

پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ دوا ی فته حی خه یبه ر، عه بدوللای کۆری په واحة ی نارد بۆ لای جووله که کان تا به رو بوومی ئه هلی خه یبه ر بکه ملێنیت و له گه لێاندا بیکات به دوو به شه وه به پیتی ئه و په یمانه ی که به ستیو یان له گه ل پێغه مبه ردا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ، جووله که کان وویستیان به رتیل بده ن به عه بدوللا تا وه کو له خه ملاندنه که دا که م دا بنیت و چاوی لێیان بێت، ئه ویش فهرمووی: به خوا بزائن لای خۆشه و یستهرین که سمه وه هاتووم به خوا ئیوه ش له لام له مه یموون و به راز خراپترن و زیاتر رقم لێتانه، به لام دلنیا بن، نه خۆشه و یستیه که م بۆ ئه وو نه رقه که م بۆ ئیوه، وام لێناکات دادپه روه ره نه بم له گه لێاندا، ئه وانیش گوتیان: راست ده که یه ت، ئاسمانه کان و زه وی له سه ر ئه و دادپه روه ری به پاره ستاون!

به لێ، قورئانی پیرۆز به هۆی په روه رده تاقانه بی وینه که یه وه هه رده م ده توانییت خه لکانی دادپه روه رو حه قبیژ فه راهه م بێنیت، لاپه ره پهرشنگداره کانی میژووی ئیسلام به هه زاران پوو داوی له سه ر ئه م راستیه تۆمار کردیوه، ئه وه ش که تۆمار نه کراوه له ژماره نایه ت.

به پێزان: گوێ بگرن بۆ ئه م به سه رهاته شیرینه که دادپه روه ری پێغه مبه ری خوامان صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ بۆیوه ده بێته وه که چۆن نایه تی ﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا﴾ ی به کرده وه جی به جی کرد چونکه (كَانَ خُلُقَهُ الْقُرْآنَ) ..

خه‌وله‌ی کچی قه‌یس که خیزانی سه‌رکرده‌ی شه‌یدانی ئیسلام ه‌ززه‌تی (حه‌مزه‌ی کوری عبدالْمُطَلَّب) ه (په‌زای خویان لیبیت)، بۆمان ده‌گیریتته‌وه‌و ده‌فرموی: کابرایه‌ک له‌(به‌نی ساعیده) ه‌ه‌ندی خورمای به‌قه‌رز به‌پیتغه‌مبه‌ری خوا دابوو، داوی ته‌واو بوونی ماوه‌ی قه‌رز ه‌که‌ هاته‌ خزمه‌ت پیتغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم داوی قه‌رز ه‌که‌ی کرده‌وه، پیتغه‌مبه‌ری خواش فرمانی کرد به‌پیاوێک له‌یاریده‌ده‌رانی مه‌دینه‌یی که‌بچی خورماکه‌ بداته‌وه‌ به‌خواه‌نی خورماکه‌! به‌ئێ کابرا له‌گه‌ل خواهن قه‌رز ه‌که‌دا پویشته‌و برديه‌ ئه‌و شوینه‌ی که‌خورمای لیبوو، خورماکه‌ی بۆ کیشاو دایه‌وه، به‌لام کابرای خواهن خورما ته‌ماشای کرد ئه‌م خورمایه‌ وه‌کو خورماکه‌ی خۆی باش نیه‌و به‌دلی نه‌بوو، بۆیه‌ گوتی: من ئه‌م خورما خراپه‌ له‌جیاتی خورما چاکه‌که‌ی خۆم که‌کاتی خۆی به‌قه‌رز داومه‌ به‌پیتغه‌مبه‌ری خوا وه‌ری ناگرمه‌وه‌و خورمای باشم ده‌وی، کابرای مه‌دینه‌یی توو په‌بوو گوتی: (أَتَرَدَّ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ؟) ئه‌وه‌ تو شت به‌سه‌ر پیتغه‌مبه‌ری خوادا ده‌ده‌یه‌وه‌؟! کابرا گوتی: (نَعَمْ، وَمَنْ أَحَقُّ بِالْعَدْلِ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ؟) به‌ئێ، شتی خراپ له‌جیاتی شتی باش وه‌رناگرمه‌وه‌و نامه‌وی، باشه‌ چ که‌سێک لایه‌قه‌ره‌ به‌وه‌ی که‌ به‌داد په‌روه‌ری حه‌قی خواهن ماف بداته‌وه‌ له‌پیتغه‌مبه‌ری خوا؟

به‌م شیوه‌یه‌ هاته‌وه‌ بۆ خزمه‌ت پیتغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم هه‌موو به‌سه‌ره‌اته‌که‌یان بۆ گیرایه‌وه، پیتغه‌مبه‌ری خوا هه‌ردوو چاوی په‌یرۆزی په‌ربوو له‌فرمیسکی خوشی وه‌رمووی: (صَدَقَ، وَمَنْ أَحَقُّ بِالْعَدْلِ مِنِّي، لَا قُدْسَ اللهُ أُمَّةً لَا يَأْخُذُ ضَعْفُهَا حَقُّهُ مِنْ شَدِيدِهَا، وَلَا يَتَعَفَّوْهُ)، وه‌رمووی: ئه‌م کابرا خواهن قه‌رز په‌ست ده‌کات، ئایا چ که‌سێک له‌من لایه‌قه‌ره‌ بۆ نه‌وه‌ی که‌مافی خه‌لکی به‌داد په‌روه‌ری بداته‌وه‌؟ خۆی گه‌وره‌ ئه‌و گه‌لو میلیله‌ ته‌ به‌رز ناکاته‌وه‌و خوشی ناوین له‌کاتی که‌دا که‌هه‌ژارو بیده‌سه‌لات و بیکه‌سیان نه‌توانی داوی مافی خۆی له‌ده‌ستدارو ده‌سه‌لاتدار بکات و حه‌قی خۆی به‌ته‌واوی ئێ وه‌ریگیریتته‌وه‌. ئه‌مجا وه‌رمووی: ئه‌ی خه‌وله‌ی کچی قه‌یس که‌ ئامۆژمنی، به‌رۆ خورمایه‌کی زۆر باشی بده‌وه‌و ئه‌و خورمایه‌ی بده‌وه‌ که‌دلی پیتی پازی ده‌بی، چونکه‌: (فَإِنَّهُ لَيْسَ مِنْ غَرِيمٍ يَخْرُجُ مِنْ عِنْدِ غَرِيمٍ رَاضِيًا إِلَّا صَلَّتْ عَلَيْهِ نَوَابُ الْأَرْضِ، وَنَوَى الْبَحَارِ، وَلَيْسَ مِنْ عَبْرٍ يَلُوي غَرِيمَهُ وَهُوَ يَجِدُ، إِلَّا كَتَبَ اللهُ عَلَيْهِ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ إِحْمًا)، واته‌: هه‌رکاتێ خواهن قه‌رز له‌کاتی

دیاریکراوی قهرز وه رگرتنه وه دا چوو بۆ لای قهرزاره که و نهویش به پرووی گه شو دلی فراوانه وه ههروه که یه که مجار که قهرزه که ی وه رگرتبوو، ئاوا به پرووخوشیه وه قهرزه که ی دایه وه دلی خاوه ن قهرزه که ی پازیکرد، نه وه زینده وه رانی سه ر زهوی ماسی ده ریاکان دوعای خیری بۆ ده که ن، وه هه ر قهرزاری له کاتی دیاریکراوی دانه وه ی قهرزه که دا توانای هه ببوو، پاره و ماله که ی له به رده ستدابوو، به لām ناماده نه ببوو قهرزه که بداته وه، تاوه که خاوه ن قهرزه که بی ئومیدبوو له وه رگرتنه وه ی چونکه هه ر نه مپۆ سبه ی پیکردبوو، نه وا به هه موو شه وو پۆژێک که نه م قهرزاره به ناپه وا ده ست به سه ر نه و ماله دا ده گرئ، خوا تاوانیکی له سه ر ده نووسی..

به لئی ئیمانداران: یه کێ له و بوارانه ی که نیشانه ی پیشکه وتن یان دواکه وتنی کۆمه ل ده رده خات بوازی دادگا و قه زایه. جا بابزانین نه م وه سیه ته ی خوی گه وره که فه رموی: ﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى﴾ له م لایه نه گه وره و گرنگه دا چۆن په نگی داوه ته وه به رگی کرداری به به رداکراوه!

سه رده می زێڕینی پر دادگه ری هه زده تی عومه ری کورپی خه طابه (په زای خوی لیبیت)، کابرایه کی جووله که دێته خزمه ت ئیمامی عومه رو شکاتی هه یه له ئیمامی عه لی، به پێی یاسای دادگا، ئیمامی عومه ر ده نیریت به شوپن ئیمامی عه لیداو ئاگاداری ده کات که نه م جووله که یه شکاتی لیت هه یه. به لئی گفتوگو ده ست پێده کات وه ریه ک له ئیمامی عه لی و جووله که قسه ی خویان ده که ن، له کاتی گفتوگۆدا ئیمامی عومه ر ههروه که عاده تی جارانی، به (أبا الحسن) بانگی ده کات و قسه ی له گه ل ده کات. له دانیشتنه که دا توو په یی و نا په زایی به ده م و چاوی ئیمامی عه لیه وه ده بینرئ، ئیمامی عومه ر هه ست به مه ده کات و ده فه رموی: نه ی (باوکی حه سه ن) نه وه پیت ناخۆشه له گه ل جووله که یه کدا له به رده م دادگای ئیسلامدا پاوه ستێنراوی؟! ئیمامی عه لی فه رموی: نه خێر، له به ر نه وه توو په نیم که له گه ل جووله که یه کدا بانگ ده کریم بۆ دادگا، نه وه شتیکی ئاسایی به به لامه وه، به لām نه وه ی بووه مایه ی دلگرانیم نه وه یه که به یه کسانێ بانگ نه کردین، به لکو فه زلی منت دا به سه ر جووله که که داو نه وت به ناوی خۆیه وه بانگ کرد، به لām منت به (باوکی حه سه ن) بانگ کرد، که له لای عه ره ب نه مه بۆ پێژ لیفان و مه دح به کار ده هینرئ که ده بوایه بانگی منیشت

به (علی) بگردایه و له ناوهیتاندا جیاوازیت نه کردینایه!

به لئی نیمانداران: نیسلام هانی نیمانداران دهدات که دادپهروه رین بهرامبر نهو که سانهش که خوشیان ناوی و حز به چاره ی ناکه، چونکه خوی گه وره فرمانیداه به دادپهروه ری و پاشان فرمانیداه به تویتژ، ههروه که ده فرموی: ﴿قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ﴾ (الأعراف 29).

زهیدی کوپی خه طاب، برای خه زه تی عومر، له گهل کومه لیک ده شته کیدا پویش تا فیزی نیسلامه تییان بکات، له ریگا لئی هه لگه پانه وه و شه هیدیان کرد، نه مهش برینیکی قوولی له دهروونی خه زه تی عومر دا دروستکرد. پاش ماوهیه که نه وانه موسلمان بوونه وه و کاتی که هاتنه لای خه زه تی عومر و نه ویش قسه ی بۆ ده کردن، سهیری نه ویهانی نه ده کرد که بکوژی برا که ی بوو، وه له بهر نه وه ی موسلمان بیو نهیده توانی هیچ بکات بهرامبری، کابراش ههستی پیکرد که چ تاوانیکی کردوه و چند خه زه تی عومریش بیتاقه ته لئی، بۆیه پرسیار ی له نیمامی عومر کرد که من به و کاره م دیاره زۆر نازارم داوی بۆیه خه زناکه ی سهیرم بکه ی و چاوت پیم بکه ی؟! خه زه تی عومر فرموی: به لئی هه ر وایه، تو بکوژی برا مه زلومه که می که به خیانت شه هیدت کردو نیستا به ووی موسلمان بوونته وه ناتوانم. تۆله ت لیکه مه وه. کابرا گوتی: باشه نه وه وات لیده کات که تو سهر کرده ی موسلمانانی و منیش هاوالاتیه کم له ماف و حقی خۆم که هه مه له حکومه تداو به نیمزای تو نه بئ نامدریتتی، نایا له و مافه ی خۆم بی به شم ده که ی؟ خه زه تی عومر فرموی: نه خیر، هه رگیز نه و پق لیبوونه م بۆت وام لیناکات دادپهروه نه بم له گه لتاو له مافی خۆت بی به شت بکه م! کابراش گوتی: ده نیتر خوشیشت نه ویم گرنه نه مادام هه ق و مافم پارینزاو بی!

به لئی به پراستی نه مه لووتکه ی دادپهروه ری به که دنیا به خۆیه وه نه بینیه مه گر له سه ر دهستی نیسلامدا، که پند و وانه به بۆ هه موو موسلمانیک که هه قی هه موو خاوه ن هه قیک بده ن. به لئی موسلمانان: بۆ دادپهروه ری له دادگا و قه زادا و به کسان ی خه لکی له بهرده م دادگای پر عه داله تی نیسلامیدا نمونه ی زۆرمان هه یه که گه وریه ی نه م نیسلامه درده خات.

فهرمون له گال چه ند نمونه يه ك له ميژووي پرشنگداري ئيسلامه وه:

ده گيڼپنه وه كه ئيمامي عه لي زري پوښه كه ي لي ون ده بيت و ده كه ويته لاي كابرايه كي جووله كه، كاتيځ ئيمامي عه لي ده زانيت زري پوښه كه ي لاي نو جووله كه يه يه شكاتي ليده كات، به مه رجئ ئيمامي عه لي خوي خه ليفه بوو، ده يتواني بي سي و دوو كردن لتي بسه نيته وه! له پوڅي دياريكراودا ئيمامي عه لي يو جووله كه كه له به رده م قازيدا وه سستان و هه ريه كه قسه ي خوي كرد، قازي به خه ليفه ي گوت: من ده زانم كه تو راست ده كه يت به لام به لگه ي وات به ده سته وه نيه و ته نها حه سني كورپشت شايه تته و شاهيدي كورپش بو باوكي قبول نيه، نو وا بريارماندا زري پوښه كه بو جووله كه كه بيت، ئيمامي عه لي ش پازي بوو به برياري دادگا. نو م پووداوه كاري له جووله كه كه كردو گوتي: من شايه تي ده دم كه نو مه په وشتي پيغه مبه رانه و نو م نايه ش هه قه و زري پوښه كه ش هي ئيمامي عه لي يه، وه من له سهر ده ستي نيوه دا موسلمان بووني خو م پاده گه يه نم: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ.

نمونه يه كي تر له سهر بويړي قازي و حاكمي ئيسلامي له دادگادا كه قسه و حوكمي حه قئ كړدووه به رامبه ر گوره ي موسلمانان و هه رچه نده نو موه زه فيك و فهرمانبه ريكي بچوك بووه له چاو نو ميري ئيمانداراندا به لام راستي و دادپه روه ري واي لي نه كړدووه قسه ي حه ق نه كات و نايه تي ﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى﴾ جئ به جئ نه كات، ميژووي راسته قينه ده لي:

يه كي له فهرمانده سه ربازي به گوره كاني جهيشي ئيسلامي سه رده مي خه لافه تي هاروونه په شيد، كه خزميشي بوو، بو ده ربړيني شايه تيه كه كه لايه تي و پيويسته له دادگاي ئيسلاميدا شايه تيه كه ي بدات، ده چيته خزمه ت ئيمام آبي يوسف (په حمه تي خوي ليبييت) به لام قازي (نو بي يووسف) ده فهرموي: ناتوانم شايه تي تو وه ريگرم و تو به شاهيد ناشيي! كابراي ليپرسراوي عه سكه ري زور تووړه و قه لس ده بي كه قازي ناواي بي ده لي بويه يه كسه ر ده چيته لاي هاروونه په شيدو شكات له قازي ده كات، هاروونه په شيد بو خوي ديته لاي قازي و ده فهرموي: قوريان بوچي شايه تي فلان كه س كه قائيديكي عه سكه ري له شكره كه مه و له هه مانكاتدا خزميشمه په تكدوتنه وه و قبولت نه بووه

به شاهید؟ قازی دلیرو حه قبیژ ده فەرموئ: له بهر ئه وه قبولی ناکه م چونکه پێش ئه وه ی بیمه قازی پۆژیکیان له خزمه تندا دانیشتیووم، ئه م فەرمانده یه شی لیوو، به جه نابتی ده گوت: (أَنَا عَبْدُ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ) من بهنده و کۆیله ی ئه میری ئیماندارانم! جا قوریان، ئه گهر ئه و قسه یه ی راست بێ و کۆیله و عه بدی تو بێ، ئه وه شاهیدی عه بد وهرناگیرئ، چونکه خاوه نی خۆی نیه و بیروپای سه ربه ست و ئازاد نیه، خۆ ئه گهر قسه که یه شی درۆ بێ که خزمه تکاری تو نیه، ئه وه درۆزنیش به شاهید وهرناگیرئ، که واته له م دوو لایه نه ش به ده ر نیه و ئه م فەرمانده عه سکه ری به یق شاهیدی دان ده ست نادا!

هاپوونه ره شید فەرمووی: باشه وا شاهیدی ئه وت وهرنه گرت، به لام من خۆم له نزیکه وه ناکام له و کێشه یه یه و ده توانم شاهیدی تیدا بده م، ئایا من به شاهید وهرده گری؟ قازی ئه بی یوسف فەرمووی: نه خێر، تۆش به شاهید وهرناگرم! هاپوونه ره شید زۆر به سه رسووڕمانه وه فەرمووی: باشه ئه ی شایه تی من له سه ر چی ره ت ده که یته وه و به شاهید قبولت نیم؟ قازی فەرمووی: (لَأَنَّكَ تَتَكَبَّرُ عَلَى اللَّهِ فَلَا تَخْرُجْ إِلَى الْجَمَاعَةِ وَلَا تُصَلِّيَ مَعَ عَامَةِ الْمُسْلِمِينَ، وَهَذَا تَكْبَرٌ عَلَى اللَّهِ، وَلَا يَلِيقُ بِالْعَبْدِ هَذَا...) فەرمووی: له بهر ئه وه شاهیدی به که ت وهرناگرم، چونکه تو که پێشه وای موسلمانانی ته که بور به سه ر خوا دا لیده ده ی و نایه ی بۆ نوێژی جه ماعه ت بۆ مزگه وت و له گه ل کۆمه لی موسلماناندا نوێژ ناکه یته و به ته نها له ماله وه نوێژه کانت ده که یته، ئه مه ش کاریکی نا په وایه و نابێ بهنده ی خوا به رامبه ر به خوا وابه ی و مادام تو پێشه وای ئیماندارانی ده بی له ناو ئیمانداراندا نوێژ بکه ی و تیکه لیان بکه ی و لییان پرسی!

هاپوونه ره شید فەرمووی: راست ده که ی، من تا ئیستا هه له بووم، تۆ به بێ له قاپی خوا. هه ر له و کاته شدا فەرمانی ده رکرد که له بهر ئه وه ی مزگه وته که له ماله که یه وه له کۆشکی خه لافه ته وه زۆر دووره و ناتوانئ هه موو جه ماعه تیک بگاته ئه و مزگه وته، فەرمانی ده رکرد که وا مزگه وتیکی جوان و گه وده له بهرده م کۆشکی خه لافه ت و ماله که یدا دروست بکری و هه موو جه ماعه تیک له گه ل موسلماناندا به کۆمه ل نوێژ بکات (دیاره ئه و کاته، قازی شایه تیه که ی لیوه رگرتووه!).

به‌لئ خوښه‌ويستان: ئەم قازی (نەبی یوسفه) له‌گەڵ ئەو هەموو حەقیبێزێو دادگەری و نەترسییه‌دا که‌چی بۆ خۆی باسی‌کمان بۆ ده‌گێرێته‌وه‌و ده‌فه‌رموئ: پۆزێکیان له‌دادگادا دانیشتی‌بووم کابرایه‌کی گاور هاته‌ لام و داوای تۆمارکرد له‌سەر ئەمیری ئیمانداران هاپوونه‌ په‌شید که‌وا زه‌ویه‌کی لێ داگیرکردوه‌و، قازی ده‌فه‌رموئ: گوتم: ئەو زه‌ویه‌ ئیستا به‌ده‌ستی کێوه‌یه‌؟ گوته‌ی: به‌ده‌ستی خه‌لیفه‌ هاپوونه‌ په‌شیده‌وه‌یه، گوتم: کێ به‌زه‌می ئەو زه‌ویه‌ کۆده‌کاته‌وه‌و ده‌یفروشی؟ گاوره‌که‌ گوته‌ی: خه‌لیفه‌ هاپوونه‌ په‌شید. منیش داواکه‌یم ئیمزا کردو ئیزمدا بۆ پۆزێ دیاریکراوی مه‌حکه‌مه‌. به‌لئ له‌پۆزێ مه‌حکه‌مه‌دا که‌خه‌لیفه‌ هاپوونه‌ په‌شید خۆی ئاماده‌ی دادگا ده‌بوو، یه‌ك به‌یه‌ك خه‌لکه‌که‌مان بانگ کرده‌ ژووره‌وه‌و کێشه‌کانیان کۆتایی هات تا سه‌ره‌ گه‌یشه‌ سه‌ر کابرای گاورو هاته‌ ژووره‌وه‌و له‌به‌رده‌م دادگادا وه‌ستا، داواکه‌یم خوێنده‌وه‌و به‌خه‌لیفه‌م گوته‌م ده‌عوایه‌ له‌سەر تۆ تۆمارکراوه‌، ئایا قسه‌ت چیه‌؟ هاپوونه‌ په‌شید فه‌رموئ: ئەم پارچه‌ زه‌ویه‌م له‌ (مه‌نصور) وه‌ه بۆ ماوه‌ته‌وه‌و هه‌یچ په‌یوه‌ندیه‌کی به‌م گاوره‌وه‌ نیه‌. قازی ده‌فه‌رموئ: به‌کابرای گاورم گوته‌ی: گویت لێ‌بوو خه‌لیفه‌ چی ده‌لئ، ئایا تۆ که‌داواکاری له‌سەر ئەو پارچه‌ زه‌ویه‌، هه‌یچ شاهیدت هه‌یه‌؟ کابرای گاور گوته‌ی: نه‌خێر، به‌لام که‌من شاهیدم نیه‌ پێویسته‌ خه‌لیفه‌ هاپوونه‌ په‌شید سوێندم بۆ بخوات که‌ئەم زه‌ویه‌ موڵکی من نیه‌! سُبْحَانَ اللَّهِ له‌و دادگه‌ریه‌، له‌و ئازادی و سه‌ربه‌ستیه‌، گاورێك له‌خاکی ئیسلامدایه‌و دژ به‌دینی مو‌سلمانانه‌، به‌لام به‌ئازادی داوا ده‌کات ده‌بێ خه‌لیفه‌ی هەموو مو‌سلمانان سوێندی بۆ بخوات، که‌ئەمه‌ می‌ژووی مرو‌فایه‌تی، نه‌ له‌وه‌وپێش و نه‌ له‌مه‌ودوايش به‌خۆیه‌وه‌ بینویه‌تی و نه‌ده‌شیبینی! به‌لئ خه‌لیفه‌ به‌قورئانی پیرۆز سوێندی خواردو گاوره‌که‌ دلی قه‌ناعه‌تی‌کردو گومانه‌که‌ی نه‌ماو کێشه‌که‌ کۆتایی هات!

قازی نەبی یوسف که‌ئەم به‌سه‌ره‌اته‌ ده‌گێرێته‌وه‌ ده‌فه‌رموئ: (فَمَا أَخَافُ عَلَى نَفْسِي إِلَّا مِنْ هَذَا) ده‌فه‌رموئ: به‌خوا له‌هەموو ژبانی قازیه‌تی و دادگامدا، له‌هه‌یچ شتی‌که‌دا ترسم نیه‌ که‌زۆلم کردبێ و ماف و حەقی هەموو خاوه‌ن مافی‌کم وه‌رنه‌گرته‌بێته‌وه‌، به‌لام به‌خوا له‌م به‌سه‌ره‌اته‌دا له‌خۆم ده‌ترسم که‌خوا لێم توو‌په‌ بووبێ و ته‌واو دادگه‌ر نه‌بووبم! ئەو که‌سانه‌ی له‌ده‌وری بوون عه‌زیزان کرد: باشه‌ دادگه‌ری له‌وه‌ زیاتر چی بێ

که نه وهی شهرع فہرموویہ تی جی بہ جیت کردوہو خلیفہی موسلمانانت بق گاوریک سویتد داوہ؟! نیتز له چی دہ ترسی؟ فہرمووی: (مِنْ تَرْکِي أَنْ أَقْعَدَهُ مَعَهُ فِي مَجْلِسٍ وَاحِدٍ) فہرمووی: له وه دہ ترسم کہ من درتغیم کرد له وه دا کہ خلیفہ هارپونہ پره شیدم له گهل نهو گاوردہا له یهک مه جلسدا نه وه ستاند، چونکہ کابرای گاوردہا کااربوو به پتوہ وه ستابوو، خلیفہش کہ داوالیکراو (مُدْعَى عَلَيْهِ) بوو له سہر کورسی له تہ نیشتمه وه دانیشتبوو کہ دہ بواہ نه ویش له کاتی مه حکمه دا به پتوہ بوہ ستایه و دانہ نیشتایه! چونکہ له شهرعدا وه کو نیمامی شافیعی (پره حمہ تی خوی لیبتت) فہرموویہ تی: هہرکاتی دوو کہس چونہ لای حاکمی موسلمانانو دادگای شهرعی، واجبه حاکم له پیتنج شتدا جیاوازی له نیتوان نهو دوو کہسه دا (واته: داواکارو داوالیکراو) نه کات:

یہ کہم: دہ بی هہردوکیان به یه کہ وه له یهک کاتدا بانگ بکاته ژورده وه، نهک یه کیکیان به هوی پله وپایه ی له دہ ولتدار، یان به هوی خزمایه تی و دؤستایه تیه وه پیتشر بجیتہ ژورده وه بق لایو نهوی تریان دواتر.

دووه: وه له کاتی دانیشتن له به ردهم میتزی حاکمدا دہ بی هہردوکیان له یهک ناستدا بن، واته نه گہر یه کیان به پتوہ وه ستا دہ بی نهوی تریشیان به پتوہ بوہ ستی، نه گہر یه کیکیان دانیشتن نهوی تریشیان دابنیشی.

سی یه: حاکم له تہ ماشاگردن و پووتیکردندا جیاوازیان نه کات، نهک هہر قسه بق یه کیان بکات و تہ ماشای نهوی تریان نه کات.

چوارهم: له کاتی گوی گرتندا، دہ بی گوی بق قسه ی هہردوکیان بگریو قسه به هیچیان نه بری تا نه وهی هہ یانه دہری بپرن.

پیتنجهم: به پیی شهریعہ تی نیسلامی سزایان به سہر دا بداو تہ ماشای نه وه نه کات کہ نه وه فلان کہسه و سجن کردن یان تۆله لیکردنه وه شایانی نه و نیه و بلام نه گہر هہ ژارو بیتکس بوو، حوکمه که ی به سہر دا جی به جی بکات!

وه نه مه هہر قسه نیه و میتزوی نیسلامی به کرده وه له دادگاگانیدا هہزاران نمونه ی به کرده وهی نه نجامداوه و له و کاته وهی نیسلام حاکم نیه مه گہر هہر له دووتوی کتبه شهرعیه کاندای بخوینینه وه و جاروبار له مینبہری مزگه و تہ کانه وه باسی لیکری، وه نه گہر

له یاسای ده سترکدی مرقدا باسی یه کسانو دادپه روهی کرابی هر مهره که بی سهر کاغه زه و هرگیز نه بووه و نه مانینیه سهرۆکی وولاتیک له گه ل هاولاتیه کدا که که مینه نه ته وهی ولاته که یه، به یه که وه به رامبه ر دادگا بوه سستینرین! به لکو له بزربوونی حوکمی خوادا کی ده توائ داوا له سهر ده سه لاتدارو زۆردارو پایه دارو پاره داریک توماریکات!

به پیزان: پووداو یکی تر له سهر سه ره خۆی دادگای ئیسلامی و حوکم کردنی حاکم به ئایه تی ﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى﴾، که خۆشه ویستی خه لیفه و کاربه ده ست و خزمایه تی و ته معای هیشتنه وه له پله و پایه دا وای له دادوهر نه کردووه که له یاسای شه ریعه تی ئیسلامی لادات و حه ق و راستی وه کو خۆی بی زیادوکه م نه ئی.

پۆزیکیان خه لیفه ی موسلمانان (المُعْتَصِد) نوینه ری تایبه تی خۆی ده نیریت بۆ لای قازی موسلمانان و ده فره موو: به قازی بلی: فلان که س ماوه ی چه ند ساله قهرزارمه و پاره یه کی به بری نه وه نده لایه و چه ند جار داوام کردووه نه یداومه ته وه، نه مپۆ بیستم که به هۆی که له که بوونی قهرز له سه ری، خاوه ن قهرزه کان هاتوونه لات و دوا ی به راست وهرگرتنی داواکانیان به پیتی شه رع، ده ستت به سه ر ماله که یدا گرتووه و بریارت داوه به سه ر خاوه ن قهرزه کاند دابه شی بکه یت، جا تکام وایه که منیش به یه کی له و خاوه ن قهرزانه بنووسه و به لکو شتیکم له قهرزه که م ده ست بکه ویته وه! قازی به نوینه ری خه لیفه ی گوت: سه لام له خه لیفه بکه و بلی: قازی گوتوویه تی “به خه لیفه بلی ئایا له بیری ماوه کاتی که بووم به قازی هر خۆی پیتی گوتم که داوا ی هیچ داواکاریک وهرنه گرم مه گر شاهید له سه ر راستی داواکاریه که ی هه بی، جا نه گر خه لیفه شایه تی هه یه له وه دا که ده لی قهرزم لای فلان که سه، نه وه با شاهیده کانی بیئی بۆ دادگا و منیش بریاری بۆ ده رده که م! به ئی نوینه ره که گه رایه وه بۆ لای خه لیفه و نه م باسه ی بۆ گێرایه وه، خه لیفه فره موو: به ئی قسه ی جه نابی قازی زۆر راسته و من دوو شاهیدم هه یه که کاتی خۆی ناگا داربوون به وه ی که من نه و پاره یه م به و که سه داوه و هه ردوو شاهیده که شم پیاوی باش و راستگوو دیندارن! نوینه ره که پۆشته وه بۆ لای قازی و قسه ی خه لیفه ی پێکه یاند، قازی فره موو: زۆر باشه، به لام ده بی من خۆم شاهیده کان ببینم و به پیتی یاسا له شاهیده کان بکۆلمه و که ئایا شاهیدیان قبول ده کری یان نا، چونکه ته نها قسه ی خه لیفه که ده لی

پیاوی باشن بهس نیه به تاییه له کاتی کدا که شاهیدی بۆ خۆی ده ده ن!

به لئی خهلیفه داوای له شاهیده کان کرد که بچه لای قازی و شاهیدی بۆ به ده ن که فلان کهس قهرزازی خهلیفه ی موسلمانانه، به لام دوو شاهیده که هه ریه که ی به جۆرێک خۆی له شاهیدی دانه که دزی به وه و شاهیدی به که یان نه دا، بۆیه قازی ناوی خهلیفه ی نه خسته ناو لیستی خاوه ن قهرزه کانه وه و داواکه ی به تکرده وه و خهلیفه ش هه ی ناره زاییه کی ده رنه بری!

ئیمانداران: جاریکی تر وه صیه ت و پاسپارده که ی خوای په روه ردگار دووباره ده که ی نه وه که ده فرموی: ﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ﴾..

با نموونه یه کی زێڕینه تر تان عه رزیکه م له سه ر جێ به جێ کردنی به کرده وه ی ئه م وه صیه ته پیرۆزه که موسلمانانی راسته قینه و ده رچووی مه دره سه ی قورئان و په روه رده کراوی ده ستی به سۆزو پڕ په حمه تی محمد المصطفی صلی الله علیه و سلم چون خوشه ویستی بۆ جگه رگۆشه و به ره می دلی خۆی، که ئینسان پۆله و نه ولادی له خۆی خوشتر ده وێ، به لام ئه م هه موو خوشه ویستی و سۆزه وای لێناکات که له حق لایه ت و قسه ی حق نه لێ و له گوشتارو ده ربڕیندا دادگر نه بێ. فرموون گوێ بۆ ئه م به سه رهاته شیرینه بگرن:

قازی دادپه روه رو به ناویانگی ئیسلام (شو په یی قازی)، پۆژێکیان کو په که ی ده چیته خزمه تی و لێی ده پرسێ: باوکه گیان، به هۆی معامله و کرپین و فرۆشتنه وه کێشه یه کم له گه ل که سێکدا بۆ دروست بووه، جا باسه که ت بۆ ده گێژمه وه، ئه گر شه رع و دادگا له پشتیوانی مندا به و من سه رده که وم نه وه شکاتی لێ ده که م و داوای له سه ر تۆمار ده که م، ئه گر شه رعیش ماف ده دات به و نه وه نایه یتمه دادگا و به هه ر جۆرێک بێ پازی ده که م و صو لعی له گه ل ده که م! قازی شو په یی ده فرموی: ده ی به سه رهات و کێشه که تم بۆ باس بکه. کاتێ بۆی باس کرد فرمووی: بپۆ بیانه یته بۆ دادگا و شه رع یان له گه ل بکه. کو په که ش له سه ر قسه ی باوکی داوای تۆمار کرد و هه ردوولا له کاتی دیاریکراودا بانگ کران بۆ دادگا. به لام کاتێ هه ردوولا قسه ی خۆیان کرد، قازی شو په یی فرمووی: به پیتی شه رع مافی نه و که سه یه و کوپی خۆم تۆ ده بێ حه قی ته وای خۆی به ده یه وه! کاتێ ئیواره قازی

شوپه یج پوښته وه بۆ ماله وه کورپه که ی هاته خزمه تی و به گله یی و عاجزیه وه گوتی: بابه گیان: (وَاللّٰهُ لَوْ لَمْ اُتَقَدَّمْ اِلَيْكَ لَمْ اَلْمَلِكُ) به خوا نه گهر پښتو نه هاتمايه خزمه ت و پرسم پښ نه کردیا به و تق نه تفرموا به حق و مافی تویه، ئیستا که حقیقت دا به به رامبه ره که م هیچ گله یی و دل عاجزیه کم نه ده بوو، خق من به بښ زیادو که م باسه که م بۆ گڼر ایته وه و فهرمووت حق به تویه، هه ره هه مان قسه ش له دادگا دا کرا که چی حقه ت دا به که سی به رامبه رم و من نه و نیوه پاره یی که له صولحو و پڼکه و تنه که دهستم ده که وت نه ویشم له دهست چوو! شوپه یجی قازی به سوژه وه سه بیرکی کورپه که ی کردو فهرمووی: (وَاللّٰهُ يَا بُنَيَّ لَآ اَنْتَ اَحَبُّ اِلَيَّ مِنْ مَلَاِ الْاَرْضِ مِثْلَهُمْ، وَلَكِنَّ اللّٰهَ اَعَزُّ عَلَيَّ مِنْكَ، خَشِيتُ اَنْ اُخْبِرَكَ اَنْ الْقَضَاءَ عَلَيَّكَ فَتُصَالِحَهُمْ بِنِعْضِ حَقِّهِمْ).

واته: سویند به خوا کورپی خو شه ویستم، تق له لای من پر به م زهویه خو شه ویستری له وان، به لام به خوا په زامه ندی خواو جڼ به جڼ کردنی شرعی خوا وه کو خوی و {به جڼ هیئانی وه صیه تی: وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى}، له لای من له تقو گه وده ت ره و کاتی پرست پڼکردم له وه ترسام که نه گهر راستیه که ت پښ بلیم که شرع پښتیوانی تق ده کات، بجی بۆ لای به رامبه ره که ت و له گه لیان پڼک بکه وی و منیش تاوانبار بڼم!

به پڼزان: به کیکی تر له مانا و مه به ستی پاسپارده و وه صیه تی خوا که فهرمووی ﴿وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى﴾، نه وهیه هه رکاتی که سیڅ قسه یه کی حقه و پر له دادگه ری ئاراسته کردی، به سنگیکی فراوانه وه قبولی بکه ی و ملکه چی قسه حقه که بی. به کی له دادوهره کان که مه شهووره به ره واننیزی و زیره کی ناوی (نیاسی کورپی معاوی) به، بۆمان ده گڼر پته وه و ده لئ، له میژووی ژیا نی دادوهریمدا که س له قسه دا به سه رمدا زال نه بووه، کابرایه که نه بی که بۆ شاهیدیدان هاتبووه دادگا بۆ نه وهی شایه تی بدات که فلان باخه خورما به مولکی فلان که سه، وه زۆر به پڼکو پڼکی سنووری باخه که ی باسکرد، منیش لیم پرسی: ئایا چند دار خورمای تڼدایه؟ شاهیده که گوتی: جه نابی حاکم منیش پرسیاریکم له به پڼزت هه یه! گوتم: فهرموو: گوتی: باشه به پڼزت و ماوه ی سی سالی که له م مزگه و ته دا حاکمی موسلمانانی و پۆژانه لیږه ده وام ده که ی، ئایا سه قفی نه م مزگه و ته چند داری تڼدایه؟ قازی ده لئ: قسه که ی زۆر راست و پر مانا بوو، تیگه یشتم من ماوه ی سی ساله

لەم شوینەدام نەزانم چەند دار لەسەقفەکەیدایە، ئایا ئەو کەشاهییدە لەسەر ئەوێ ئەو
باخە مولکی فلان کەسە چۆزانێ چەند داری تێدایە! دەفەرموێ: گوتم قسەم نەماو
شایەتێکەت قبوولە!

بەلێ، ئەم دادپەروەرییە ئیسلام کەشویێکەوتوووەکانی، بەتایبەت دەسەڵاتدارو
ئەوانە لەدادگاوەزادانیش دەکەن وای لێکردبوو کە لەقسەوگوفتارو بێبار دەرکردندا
دادگەرانیو عادیلانە قسەبکەن و حوکم دەربکەن بەزەرەرۆزیانی خۆشیان، یان کوپو
کەسوکاریان یان خەلیفەو فەرماندەیی موسڵمانانیش تەواو بێ، هەر ئەمەش بوو ئیسلامی
کەیانە پۆزەلاتو پۆزئاوا، وەلەو کاتەو کە فەرمانپەرەو کاربەدەستانی ئیسلام خزم
خزمیتەو عەشرەتگەریو پشتیوان کردن لەدەسەڵاتدارو پشت لەزەویدانی هەزاری تێدا
هاتەکایەو، ئیسلام بەو گەورەییو عەظیمیە بچوک بۆو پۆز بەپۆز دەسەلاتی لاواز
بوو. پەحمەتی خوا لە (عومەیری کوپی سەعید) کە زۆر بەجوانی ئەم پاستیی
باسکردوووە فەرموویەتی: ئیسلام پێکھاتوووە لەدیواریک کەوێکەو حەوشەو شوورا. وایە،
دەرگایەکی تێدایە، حەوشەو دیواری ئیسلام دادگەرییە، دەرگاکی حەقیقەتی
جێبەجێکردنی ئەو عەدلو دادگەرییە، جا هەرکاتێ دیوارەکە پووخواو دەرگاکی
دەرھات ئەو ئیسلام دەکەوێتە گۆڕو هەموو ناخەزو ناکەسیک چەپۆکی خۆی پێدا دەداتو
بەفووی دەمی بۆگەن و پیسی، دەیەوێ نوورەکی بکوژێتێتەو، وەدەستە چەرەکی
خۆی بەئیسلام بێسێ! جا فەرمووی: ئەم ئیسلامە ئازیزە بەردەوام دیوارەکی پۆلانیو
دەرگاکی مەحکەم و پارێزراوەو پێگای گورگو پێوی سیفەتەکان نیە بچنە ناویەو، تا
ئەو کاتە فەرمانپەرەوایی موسڵمانان هێزو بازووی پتەو، توندوتۆلیو بەهێزی
فەرمانپەرەوایی موسڵمانانیش بەوە نابێ خەلکی سەرکوت بکاو بەشمشێر ملی خەلکی
بپەرێنیو بەقامچی جەلە لەپشتیان بدات، بەلکو فەرمانپەرەوایی موسڵمانان بەوە ولاتەکی
ئاوەدان دەبێو حکومەتەکی تۆکمەو بەهێز دەبێ، کاتێ کەدادگاوەزاکەسی حەقیقەتی
نەترسو بۆر لەخەلکو ترساو لەخوا تێیدا فەرمانپەرەوایی حاکم بێو خۆشەویستی بۆ هیچ
کەسێک وای لێنەکات لەحەقیقەتی فەرمان دەرکردنی دادپەرەوانە لایەت، وەهەرەو
حکومەتو سولتە بەدادگەری ئەرکو ماف بەسەر هەموو ھاوڵاتیاندا دابەش بکاتو

په چاوی نه وه نه کړئ فلان که س نړیکي فرمانپه و او حکومت و ده بې مافی باشتري
 بدړیتي و نه رکي که متر له سره دابنري، فلان که سيش چه پله لیده و ماستاوچی نه بؤ
 حکومت و سولته، ده بې هر نه رکي له سره شان بې و له مافی هاو لاتی بوونی بییه ش بې!
 به پاستی نه م پیاوه دل پروونا که سنگ گوشاده به نیسلام و زمان په وانه به حق و
 پاستی زقر جوان پیکاویتي و میژووی فرمانپه و او حکومت ته کانیش ته نها
 دووباره بوونه وهی نه م راستییه و مانه وه و پایه داری بؤ دادپه روه و حه قبیزانه و،
 پيسوایی و زیلدانی میژووش شوینی زالمان و دیکتاتوران و پیا بازو ترستوکانه، چ له سره
 ناستی تاك يان کومه ل يان حکومت بې..

تا وه صیه تی توه م هه موولایه کتان به خوای دادگر ده سپترم ..

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

سەرچاوەکان

- 1 - تەفسیری پەوان بۆ تیگە یشتنی قورئان، مەلا مەحمودی گەلاڵی
- 2 - بەهاری دڵان، ئەندازیار عۆثمان محمد رەشید، چاپی یەکەم، 2003 .
- 3 - لەخزیمەت قورئاندا، ئەندازیار عۆثمان محمد رەشید، چاپی یەکەم، 2001
- 4 - صَفَحَات مُشْرِقَةٌ مِنْ حَيَاةِ السَّابِقِينَ، نَذِير مُحَمَّد مَكْتَبِي، دار البشائر الإسلامية، ط 4، 1998
- 5 - أخلاق القرآن، الدكتور أحمد الشرباصي، دار الراشد العربي، ط 1، 1981.
- 6 - رَوَائِعُ وَطَرَائِفُ، إبراهيم النعمة، مطبعة الزهراء، الموصل، ط 1، 1987
- 7 - رَوَائِعُ إسلامية، إبراهيم النعمة، مطبعة الزهراء، الموصل، ط 1، 1985
- 8 - مِنْ وَصَايَا الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ، محمد عبدالعاطي بحيري، المكتبة التوفيقية.
- 9 - موسوعة الأخلاق الإسلامية، سعد يوسف أبو عزيز، المكتبة التوفيقية.

وهصيته تي نؤفهـم

﴿وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا﴾

(الأنعام 152)

ووتاری ژماره سی و سی وه فاداری له به لاین و په یماندا

به شی یه که م :

قالَ اللهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى :

﴿ مِنْ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا، لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴾

(الأحزاب 23 - 24)

قالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :

(آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ)

(رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ .

نيماندارانی به پرتزو خوشه ویست: سه لام و په حمه تی خوای په روه ردگار له نيمه و له هه موو نيماندارانی نه هلی قبیله بېت انشاء الله .

به پرتزان: له م ووتاره دا ده چینه خزمهت وه صیهت و پاسپارده ی توه م له و (ده) وه صیهت و نامورگار یانه ی خوای که وزه بق نيمه ی عهبدو بهنده ی خوی، بقوئوه ی له ژیر پووناکی چی به چی کردنی نه و پاسپاردانه ی خالیق و دروستکه رماندا، دین و ژینمان پووناک و پاک و جوان بی، ژيانی دونیامان به خته وهری بی و دنیا بکین به مه زره عی ناخبره تمان، له بهر نه وه ی شتیکی به لگه نه ویسته که ژین به بی دین په کسانه به ژان، به خه م، به مه راق، به دهرده سه ری بق نینسان خوی و که سانی دهر و په ریشی، به لام ژيان به پتی - غه رموده کانی خواو پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به سه ربردن، واته: ژيان له سایه ی قورئاندا به ره مه که ی بریتیه له حه سانه وه و گه یشتن و تیگه یشتن له مانای ژيانی راسته قینه .

جا به نومیدی نه وه ی دین و ژینمان پاک و بیگه رد بی و خوای که وړه لیمان پازی بی و کلیلی خیر بین و قفلی شه پ بین له گال هاودینان و هاوینشتمانیا نماندا، با بچینه وه خزمهت قورئان و دانه که وهری توه م وهرگرین که ده فهرموئ: ﴿وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوفُوا﴾ .

به لی نه مه په کیکه له و وه صیه تانه ی که په روه ردگار نامورگاری ناده میزادی کردووه و ده فهرموئ: وه فا به عه دو په یمانی خودا بکن، نه و شتانه ی فهرمانی پیکردوون نه نجامیان بدن، نه وه ی جله وگیری لیکردوون توخنی مه که ون، به گویره ی نامه ی خودا که قورئانه کاریکهن، سوننه تی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ په پیره ویکهن، هه روه ها سروشتی پاک و عه قلی ساغ به کاریتن..

به لی به پرتزان: نه م پرسته په له نایه ته که دا هه مو واده و به لینه کان ده گریته وه چ نه و عه دو په یمانه ی که ناده میزاد له گال په روه ردگار کردوویانه، یان نه و عه دو په یمانه ی ناده میزاد له ناو خویندا ده یکه ن.

به لی خوشه ویستان: وه فاداری وشه په که گوئ تامه زوی بیستنیه تی، دل خوشیده وئ، هه رکه سی خاوه نی په وشتی وه فاداری بی، ویزدانی ناسوده یه، به پاستی

په وشتی وه فاداری به له به جیته تانی وادهو به لینه کاندای که کلیلی نه مان و زمانه ی دلتیا به له نیوان نینسانه کاندای له کارویاری پوزانه یاندا.

جا هه روه کو له سهره تاوه گوتمان، وه فا به عه ه دو به لنین دوو به شه، یه کم: وه فا بهو عه ه دو په یمانه ی که له گه ل خوی خومان به ستوومانه، دووهم: وه فا بهو عه ه دو په یمانه ی که نیمه ی نینسان پوزانه به یه کتری ده دین.

نیستاش پشتیوان به خوی گهره، باسی وه فاداری ده که یین به رامبه ر نهو عه ه دو به لنینه ی که له گه ل خوی گهره دا به ستوومانو وه عدی جی به جی کردنیانمان داوه به خوا. له وانه یه که سیک دوی تیرامان بپرسی: باشه من چ وه عدی کم داوه به خوا؟ خق من سویندم بۆ خوا نه خواردوه که ده بی فلان نیش جی به جی بکم، وه عدی به لنین نه داوه به خوا که نهو نیشوکاره بکم یان نه یکه! نه ی که واته جی به جی کردنی نهو عه ه دو په یمانه ی که له گه ل خوا به ستوومه، یانی چی؟! ئایا چون ده توانم وه فاداریم به رامبه ر نهو عه ه دو به لنینه ی به خوی گهره م سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى دَاوَن؟!

سهره تا ده لیم: بۆ نه وه ی عه بدیکی وه فادار بین به رامبه ر به خالیه که مان، پتویسته وه فادار بین له خزمه تیدا له سی شتدار، یه کم: له ئیمان پتیه تانیدا، دووهم: به دلسوزی و ئیخلاصه وه، دور له ریاو پروپامایی کرده وه کانمان نه نجام بده یین، سی یه م: هه رچی فه رمانی پیکردووین جی به جی بکین و نه وه ی فه رموویه تی خوتانی لی بپارینن“ لئی دوره پهریز بین. هه رکه سی توانی نه م سی خاله به جوانی له ژیانیدا جی به جی بکات نه وه به راستی وه فاداره بهو عه ه دو به لنینه ی که له گه ل په روه ردگار به ستوونی. قورئانی پیرۆز ده فه رموی: ﴿لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا، إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَأْبِئُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمَسِيئَتِهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (الفتح 9 - 10)، واته: بۆ نه وه ی ئتوه باوه ر به یینن به خواو پتیه مبه ره که ی و پشتیوانی له پتیه مبه ر بکن و پیزی شایسته ی خوی لیبگرن و ته سبیحات و ستایشی خوا بکن له به ره به یان و عه سراندا، بیگومان نه وانه ی په یمان ده دهن به تو نه ی محمد صلی الله علیه و سلم، له راستیدا هه ر په یمان به خوا ده دهن، دهستی پیرۆز به توانای خوا له سهر ده ستیانه وه یه (به پشتگیری و یارمه تی)، جا

نه وهی په یماننه که بشکیتیت و لیتی پاشگه زبیتته وه، نه وه له سر خوی ده که ویت، نه وه ش که په یماننه که ده باته سهر و لیتی پاشگه ز نابیتته وه، خوی بالاده ست نه جرو پاداشتی که وره ی پی ده به خشیت له ناینده دا..

به لئی خوښه ویستان: هریه که له نیتمه چننن به لیتن و واده مان به خوی په روه ردگار داوه، بۆ نمونه: خوا ده فرموی: ﴿وَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ (البقرة 43)، نیتمه ی موسلمانیش قبولمان کردوه که نویتز بکین و زه کات بدهین، نایا وه عدو به لیتی خومان جی به جی کردوه له به جی پیتانی نویتزه کان و ده رکړنی زه کاتی مال و سامانمان (نه گره ه مانبو)!

نمونه یه کی تر: خوی گهره باسی چاوپاکی پیاوای نیماندار ده کات و ده فرموی: ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ﴾ (النور 30)، واته: نه ی پیغه مبه ر به پیاوای نیماندار بلئی: چاویان بیاریزن له سهر نجاننی نافرته ی نامه حره م..

ده ی توی نیماندار که نه م نیسلامه ت قبول کردوه و قورنانت وه کو نیمام و پیغه وای خوت قبوله، که واته: وه عدو به لیتن داوه به خوا که چاوت بیاریزی له ته ماشا کړنی نافرته ی نامه حره م، جا خوت هه لسه نگیتنه نایا به کړده وه چاوت پاراستوه و وه عدو به لیتنه که ت جی به جی کردوه؟!

هروه ها خوی په روه ردگار به رامبه ر نافرته تانی نیماندار ده فرموی: ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ﴾ (النور 31) واته: نه ی پیغه مبه ر صلی الله علیه و سلم، به نافرته تانی نیمانداریش بلئی: چاویان بیاریزن له ته ماشای پیاوی نامه حره م، وه داوینیان بیاریزن له زینا، وه جوانی له ش ولاری خویان دهرنه خن مه گره بۆ هاوسره کانیا.. نایا خوشکی نیماندار: تو که نه م فرمانه ی خوات قبول کردوه، واته وه عدو به لیتن داوه به په روه ردگار که به لئی چاوم ده پاریزم و داوین پاک ده بم و جوانی خوم دهرناخه م بۆ نامه حره م، نایا وه قاداری به رامبه ر به لیتنه که ت؟!

نیمانداران: نه گره له قورناتی پیروژ و ردبینه وه ده بینن دوو جوړ مروځ هه یه له جی به جی کړنی وه عدو به لیتن دا که به خوی گهره یان داوه. خوی په روه ردگار باسی جوړی یه که معان بۆ ده کات و ده فرموی: ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ

فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾ (الأحزاب 23)، واته: مردانیکي زور هه له ټیمانداران، نو په یماننه داویاته به خوا راستیان کرد له سر ژیان و پابه ندبون پټویه و لایان نه دا لئی، جا هیانه په یماننه کی چی به چی کردو مرد له سهری، هه شیانه چاره پوانه به هیچ شیوه یه ک گوران و لاری پوی تینه کردون..

نم نایه ته پیروزه دهر باره ی صحابی به ریزو شهید (نه نه سی کوپی نه ضر) (په زای خوی لیبت) هاته خواره وه. نم صحابه یه به شداری شپری به دری نه کرد، له بهر نه وه ی له و کاته دا له سه فربو، کاتئ گه پایه وه و غه زای به در پوی دابوو، زور ناواته خوازیوو که له به دردا وه کو برا صحابه کانی به شداری بگردایه، به لام خو تازه پویشته، بویه به دلئکی پر له کول و چای پر له فرمیسکی خوشه ویستیه وه بڅ خوا فرمووی: وه عدو به لئین ددهم به خوا، نه گره نه مجاره شپری کافرو موشریکه کان دروست بییته وه، ده بی نشان بدهم چون خوا له خوم رازی ده کم! به لئ شپری (نوحود) هاته پیشه وه و به هوی سر پیچیکردن له فرمانیکي پیغه مبری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که کرده که یان به چی هیشت، موسلمانان تووشی شکست بوون و به ره و مه دینه هه لاتن و صحابه کان به دهنگوی نه وه ی پیغه مبری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کورواوه هیزی نه ژنویان نه ماو په رتوبلاو بوون و به ره ی جهنگ به قازانچی کافرو موشریکه کان بوو. نا له و کاته سامناکه ده نه نه سی کوپی نه ضر په یماننه کی خوی هاته وه بیرو شمشیری ده ستدایه و به ره و پوی کافره کان پویشته. له و کاته دا صحابی گوره و پایه دار (سه عدی کوپی موعاذ) (په زای خوی لیبت) فرمووی: نه وه بڅ کوئ نه ی نه نه س؟! وا خه لکی به ره و مه دینه ده پون که چی تر به ره و دوزمن هه نگاو هه دده گری! نه نه س فرمووی: نه ی سه عد به ره و به هشت ده پوم (وَرَبَّ النَّصْرِ إِنِّي أَشْمُ رَائِحَتَهَا مِنْ دُونِ أَحَدٍ) فرمووی: سویند به خوا من بونی به هشت ده کم و له لای کتوی نوحوده وه بونه کی دئ!

به لئ وه عدو به لئنه کی که به خوی دابوو، هینایه چی و شپریکی زور مردانه ی کردو کافره کانی شپزه کرد، تا نه وه بوو به ناواتی خوی گیشته و به شهیدی به خزمهت خوا گیشته. صحابه کان ده فرموون: دای ته و او بوونی شپه که، لاشی نه نه سمان له ژیر چپای نوحودا دوزیه وه، زیاتر له هه شتا برینی به له شه وه بوو، که س نهیده ناسیه وه

که نه وه نه نه سی کورې نه ضرره، نه نه خوشکه که ی نه بی که به سهری
په نجه کانی ناسیه وه!

به لئ زور به دل سوزیه وه وه عدو به لینه که ی خوی هینایه جی و خوی په روه ردگاریش بؤ
پیرلینان له هه لویستی مردانه و هه فاداران ی نه نه سو هه موو نیماندارانی ثومه تی محمد
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که وه کو نه نه سو وه فادارن له به جیهینانی وه عدو به لینه کانیان به رامبه ر
به خوی خویان، نه نه نایه ته ی سووړه تی نه حزابی نارده خواره وه.

پاشان خوی گوره باسی جوری دووهمان له مرقؤ بق ده کات، که وه عدو به لینه کان
که به خوی ده دهن، نایهیننه جی و پاشگه ز دهنه وه لئی، ده فهرموئ: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ
اللَّهَ لَئِنْ آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ، فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ
وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ، فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ
وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ (التوبة 75 - 77)، واته: له دوو پوهه کان که سانی که هه ن که په یمان و
به لینی به خوا داوه: سویند به خوا نه گهر خوا مال و سامان و داراییمان پی ببه خشیت،
به راستی زه کات و خیری لئ دهرده که ین و بیگومان له پیزی که سانی چاک و خوانا سیشدا
ده بین، جا کاتیک خوا له فزل و به ره که تی خوی مالی پیدان و به هره وه ری کردن، نه وان
په زلیلیان تیدا کردو پشتیان له به لینه که ین کرد، له کاتیکدا که نه وان هه میشه له به لئ و
په یمان پشته لکرن!

جا نیمانداری به پیرز: ناگات له خوت بی نه که ویت به ر هه په شعی نه نه نایه ته قورنانه
که باسی نه و که سانه ده کات که وه عدو به لنینان به خوا داوه وه عدو به لینه که ین
شکاندوه. توی نیماندار بیته وه بیرت کاتئ سیهاره نه بووه و به چاوه پیکردنی سیهاره
ماندوو بوویت، نایا نه تگوتوه خوی گیان به لئ بی، نه گهر سیهاره یه کم بده یتی و بیمه
خاوه نی سیهاره ی خوم، وه عد بی بؤ په زامه ندی تو پی بړوم و هاتوچوی مزگوتی
پی بکه م و خرزه تی هه ژارو نه خوش و هه تیوانی پی بکه م، نایا نیستا که خوا سیهاره ی
پی به خشییو یارمه تی داوی توانیوته سیهاره ی خوت بکری، نایا وه عدو به لینه که ت
جی به جی ده که یان له جیاتی مزگوت بؤ نه شوینانه پی ده پوی که شیطان پی
خوشه له جیاتی یارمه تی نه خوش و پیروارو هه ژار به لایاندا تیه په پی که شخه و فیزیان

به سهردا لیده دهی ؟ نه گهر خوانه کرده هه لویستی دووه میانت هه بئی له په یمان شکینان ده بیو بهر هه پره شهی ئایه ته که ده که وی!

ئهی ئه و گه نجهی که کاتئ خیزانت نه بوو، ئاره زووی جنسی پائی پتوه ده نای بۆ ته ماشا کردنی ئافره تی نامه حهرهم، ئایا چند جار وه عدت به خوا داوه که نه گهر خوی گه وره په حمت پئی بکاو یارمه تیت بدات، خیزانیکی حه لآلت ببئی ئه و هه رگیز چا و نابریته ئافره تی نامه حهرهم و نه زهر ناکه ی.. ئایا ئیستا که خیزانی خۆت هه یه بهرده وامی له سهر ته ماشا کردنی ئافره تی نامه حهرهم، یان وه عدو به لئینه که ت بردۆته سهر و چاوت به خیزانی خۆت پۆشن ده بیته وه ؟ وولامی خۆت بده ره وه و بزانه له کامیانی، له وه عدو به لئین شکینه کان یان نا ؟

هه ره ها ئه و خوشکه به پیزه ی که ده لئ: خواجه گیان وه عدو به لئین بئی هه رکاتئ چوومه مالی خۆم و هاوسه ری حه لآلی خۆم هه بوو، جلوه رگی شه ری له بهرده که م و واز له سفووری دینم، ئایا دوا ی شوو کردن وه عدو به لئینه که ی له بیر ماوه و جئ به جئ ده کات ؟ ! هه ره ها ئه و خویندکاره ی که پروو له په ره ردگاری ده کات و ده لئ: خواجه گیان نه گهر له خویندنه که مدا سه رکه و توو بووم و نمره ی باشم به ده ست هینا، ده بئی له پشوو ی هاویندا له خزمه ت قورئاندا بم و له هاوه لئ خراب به دور بم، نه گهر خوا ئاواته که ی هینایته جئ، وه عدو به لئینه که ی خۆت له بیره ؟ ئایا چند که سمان کاتئ ده ردی هه ژاری به چۆکیدا داوین و گیرفانمان به تال بووه، پوومان له خوا کردووه و گوتومانه: خوی گه وره نه گهر له م هه ژاری به پزگارم ببئی و منیش وه کو ئه و خه لکه ده وه له مند بیم، وه عدو به لئین بئی چاکه و پیاوه تی و مه ردایه تی نه بئی به و ماله نه یکه م، هه رگیز له خۆم یاخی نه بم و ئه م هه ژاری به م بیر نه چیتته وه، ئایا ئیستا که خوا ده رگای په حمه تی ئی کردووینه ته وه، ئه و وه عدو به لئینه ی خۆمانمان له بیر ماوه ؟

که واته ئیماندار ی به پیز: تو پۆزانه ده یان وه عدو به لئین ده ده ی به خوا، چونکه هه موو کاتئ موحتاجی به خوا، ئایا له کاتئ نه خوشیدا کیتمان هه یه ده یان جار له خوا نه پارا بیته وه که ته نها ئه مجاره چاک بیم و له م نازاره پزگارم ببئی، ئیتر هه ر خوا په رستی بکه م و چاکه نه بئی نه یکه م ؟ کیتمان هه یه کاتئ ئیشوکاریکی بۆ جئ به جئ ناکرئ، په نا بۆ خوا ده باو

دهلئ: خوابه به هاوارم وهره وهد بئ ئم ئيشه م بؤ بکريو له م گرفته پزگارم ببئ، هرگيز له مه منونيت دهرنه چم، ئايا کاتئ ئيشه که مان بؤ ئاسان ده بئ سوپاسي خوا ده که ينو ئو فه زلؤ که ره مه ي خوا له گه لي کردووين له يادمان ده ميئي، يان له به لئين شکيتان ده بين.. په نا به خوا!

ههروه ها به کيکي تر له و مهيدانانه ي که ئينسان وهعدو به لئين دهدات به خواي گه وره پتويسته وهفا به عهدو په يمانه که ي بکات، بريتي به له به جيته يئاني نه زه، ههروه کو خواي گه وره له سووپه تي (الانسان - ئايه تي 7) دا له وهسفي ئيمانداراني راسته قينه دار، باسي به کئ له پره وشته به رزو بالا کانيان ده کاتو ده فه رموي: ﴿يُوفُونَ بِالْأَدْوَارِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾ .. واته: ئو به خته وهرانه به کيک له سيفه ته کانيان نه وه يه: وهفا به نه زه ده کن، يا خود که به لئيني کياندا وهفادارنو نه نجامي ده دهنو ترس وبيميان هه يه له رۆژيک که شه پري ليده باريت و پرشوبلاوه!

که واته هه رکاتئ نه زرت کرد له سه ر خۆت که خپرو سه ده ده که به ک بکيت، يان عيبادهت و خوابه رسته يک بکيت ئو اتۆ وهعدو به لئينت داوه به خواو پتويسته جي به جي بکيت. ته نانهت نه گه ر ئو که سه ي که نه زره که ي له سه ر خۆي واجب کردوه مردو فريا نه که وت جي به جي بکات پتويسته که سوکاره که ي دواي خۆي نه زره که ي بيننه جي، ههروه کو له سه حيجي بوخاريدا هاتووه ده فه رموي: جارئ کيان پياويک هاته خزمهت پيغه مبهري خوا عه ززي کرد: يا رسول الله من خوشکيکم هه بوو، نه زري کردبوو له سه ر خۆي که حه جي مالى خوا بکات، به لام مردو فريا نه که وت نه زره که ي جي به جي بکاتو حه جه که ي بکات، ئايا من ده توانم چي بؤ بکم؟ پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فه رموي: (أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ أَخْطَاكَ دَيْنٌ أَكُنْتَ قَاضِيَهُ) ئايا ئايا نه گه ر خوشکه که ت قه رزي خه لکي له سه ر ببؤ به قه رزاري مردبئ، ئايا تو قه رزه که ي بؤ ده ديه ته وه ؟ کابرا کوتي: به لئ قه رزه که ي بؤ ده ده مه وه. خوشه ويست صلى الله عليه وسلم فه رموي: (فَاقْضِ اللَّهَ فِي دِينِهِ، فَإِنَّ اللَّهَ أَحَقُّ بِالْوَفَاءِ) فه رموي: ده که واته قه رزي خوشکه که ت که وهعدو به لئيني به خوا داوه، بؤي بده وه چونکه به راستي خواي گه وره شايانتره له هه موو که س که وهفا به و عهدو به لئينانه بکري که له گه لي به ستراوه.

به داخه وه: زځر كه س له كاتې نه خوښ كه وتنى خوې يان كه سوكارى، يان له كاتې به جې هېنانى ئىشېكى سهخت و گراندار، يان له كاتې پروډاوېكى دلته زځندا زځر نه زرو خېروخېرات له سر خوې واجب ده كات، به لام كاتې ده كه وېته خوښه وه و له تنگانې كه پزگارى ده بې وه عدوبه لېنه كه ى كه به خواى داوه له بېرخوې ده با ته وه و ناماده نيه خېره كه بكات، وه كو نه وه ى (په نا به خوا) جارېكى تر ئىشى به خوا نه بېته وه!

به پېزان: يه كېكى تر له و شتانه ى كه وه عدو به لېن به ستنه له گه ل خوا، برېتېيه له وه ى كه ئىنسان سوځند بخوا كه فلان ئىش ده كات، ئىشه كه ش چا كه يه و خوا پېى پازى يه و ئازارى بڅ كه س تېدا نيه، نه وه پېوېسته نه و سوځنده بېتېته جې، چونكه نه وه وه عدو به لېنه له گه ل په روه ردگار به ستر او ه ه روه كو له سوږه تى (النحل - ثابته تى 91) دا ده فهرموئ: ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾ واته: به وه فاو به نه مه ك بن بڅ نه نجامدانى په يمانى خوا كاتېك برپارى ده دهن و سوځندو په يمان و به لېنتان ه لمه وه شېتنه وه دواى نه وه ى كه دوپات كرابو وه ته ئكيدى له سر كرابوو، له كاتېكا كه ئتوه خواتان كرډونه كه فېل و زامن به سر خواتانه وه، بېگومان خوا ده زانېت به و كارو كرده وانه ى كه ده يكه ن!

خوښه ويستان: يه كېكى تر له و عه دو په يمانانه ى كه ئيمه ى عه دو به بنده ى خوا له گه ل په روه ردگارى خو مان به ستو مانه، نه وه يه كه خواى گه وړه له سوږه تى (ياسين - ثابته تى 60) دا بېرمان دېنېته وه ده فهرموئ: ﴿أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ واته: نه ى نه وه ى ئاده م، ئايا من پېم پانه گه يانندن كه شهيطان نه پرستن چونكه نه و به پاستى دوزمنى ناشكراتانه ..

كه واته: بڅ نه وه ى وه فادار بين بڅ نه و عه دو به لېنه، ده بې دوزمنايه تى شهيطان بكه ين و به گوئى خوا بكه ين، نه ك خانه خواسته به پېچه وانه وه شهيطان بكه ين به دوست و دلى پازى بكه ين به لام خواى په روه ردگار له خو مان عاجز بكه ين، به وه فا بين له گه ل شهيطان، بڅ وه عدو به لېن بين له گه ل (الرَّحْمَنُ) سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى..

خوښه ويستان: نه گه ر به وردى له ژيانى نه مړوى موسلمانان وردېنه وه ده بېنېن زځوبه مان له و وه عدو به لېتانه ى كه به خواى گه وړه مان داو ن، وه فادار نين

له به جی هینانیانداو ئو کاتانهی که هه ژار بووین، که نه دار بووین، که نه خوش بووین، که ده ربه ده رو ئاواره بووین، که ژێرده سته و سته م لیکراو بووین، چهند له خوا پاراوینه ته وه که ده رگای خیرمان لیبکاته وه و پزگارمان بکا... به لام ئایا کاتی خوا له هه ژاری به وه ده و له مه ندی کردین، له بی پزیزی و ژێرده سته وه پزرداری کردین و پله و پایه یه کی پی به خشین، له له ش به باری و ئازاره وه له ش ساغی کردین، له ده ربه ده ری به وه وولاتی پزگار کردین، ئایا ئیستا وه عدو به لینه کانمان له بیر ه که داومان به خوا، ئایا بهر ئایه تی ﴿صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾ ده که وین، یان خوا په نامان بدات بهر هه ره شه ی ئایه تی ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿ ده که وین؟

جا بۆ ئه وه ی ئه وانه مان که خوا ئامانج و ئاواته کانی هینا وینه دی و سوپاس بۆ خوا سوپاسگوزاری خا وین و له خۆمان بایی نه بووین و وه عدو به لینه کان که له هه ژاری و داماویدا به خوامان دا وین له بیرمان نه چوونه وه، بۆ ئه وه ی زیاتر دامه زرا و بین و وه فادارتر بین به رامبه ر به خوای گه وه، که خۆمان و ئه وه ی هه مانه هه مووی به ره می لوظف و په حمه تی خۆیه تی و هیچ ئازایه تیه کی ئیمه ی تیدا نه... وه ئه وانه شمان که به دوو ژه م تیر بوون له خواردنی باش و بینینی دوو دۆلار و دینار له گیرفاندا، دوتنی و پیریمان بیرچۆته وه و هه زنا که بین خۆشمان به بیر خۆمانی بینینه وه که چهند لات و نه دار و هه ژار و داماو بووین و چهند ئاواتمان ده خواست خوا له که ره می خۆی به سه رماندا برێژی و ئیمه ش به و مالو سامانه قوڵی مه ردایه تی لی هه لبه که یین و خوا له خۆمان پازی بکه یین که چی ئیستا هه موومان بیر خۆمان بردۆته وه و ده زانین له وه ته ی هه یین هه روا خۆشگوزه ران بووین، که په نا به خوا ئه م جۆره ی دووه میان مه صیرو چاره نووسی وه کو ئه م به سه رهاته ده بی که سه ره نجامی بی وه فایان و له خۆباییان دیاری ده کات... فه رموون با به دلو به چاوی په ندو عیبه رت لیی به وانی و گوئی بۆ بگرین:

له مه دینه ی پیرۆزدا، له خزمه ت پیغه مبه ری خواداین صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، پینچ فه رزه به ده نگه زولاله که ی بیلالی حه به شی بانگ ده دریت، بانگ ته واو نابێ که یه کێک له پزیزی یه که می نوێژدا پینچ فه رزه له دوا ی پیغه مبه ری خوا وه نوێژه که ی به جه ماعه ت ده کات

(لا يَفُوتُ صَلَاةُ خَلْفِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، کابرایه کی هه ژار بوو، نه وهنده له مزگه وتدا مابووه ناویان نابوو (حَمَامَةُ الْمَسْجِدِ) کۆتره باریکه ی مزگه وت. نۆد هه ژارو داماو بوو، زه وی یوزاری نه بوو تا کشتوکالی تێدا بکات، پاره ی نه بوو معامه له و کرپنو فروشتن له بازارپدا بکات، نه ک مه پومالات “میشکیکیشی شک نه ده برد لێی سوودمه ند بێ، له ش ولارو توانایه کی به ده نی وایشی نه بوو کرێکاری پێ بکری و تۆزی بژیوی ژیا نی به ره و باشی بپوات. به رده وام له خزمه ت پیغه مبه ری خوادا بوو صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. پۆزگار هاتن و پۆشتن، پۆزکیان نه م هه ژاره چووه خزمه ت پیغه مبه ری خواو به نه ده به وه له خزمه تیدا دانیشته و به ده نگیکێ کزۆله ی مه جزوونه وه، له گه ل هه لکیشانی هه ناسه یه کی قوولی پر له سه رته تدا، به گوئی پیغه مبه ری خوادا چرپاند: ئه ی پیغه مبه ری خوا، خۆت له نزیکه وه ده مبینی، نۆد، له نۆزیش نۆدتر هه ژارم، نه دارم، بۆ دوعایه کم بۆ نا که ی لای خوا، به لکو له پرهمه تی خۆی به سه رمدا بریژی و منیش وه کو نه و خه لکه تۆزی ریخۆله م بخوسیته وه و جاروباری بۆنی چیشتنی له ماله که مدا بۆن بکری. پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: ئه ی کۆتره باریکه ی مزگه وت (قَلِيلٌ يُؤَدِّي شُكْرُهُ خَيْرٌ مِنْ كَثِيرٍ لَا يُؤَدِّي شُكْرُهُ، أَوْ: حَقُّ) فهرمووی: (نه و که مه ی که هه ته شوکری خوی له سه ر بکه ی باشته ره له وه ی که برژی به سه رته داو بوغرا بیی و خاوه نه که یه ت بیر بجیته وه). به لام بێ سوود بوو، یه خه ی پیغه مبه ری خوی به رنه داو گوئی: هه ر ده بی دوعایه کم بۆ بکه یه که خوا له م هه ژاری به پرگرم بکات. مه علومیشه پیغه مبه ری خوا دوعای په ت نا کریته وه، پووی کرده په ره ردگارو فهرمووی: (اللَّهُمَّ اغْنِهِ بِمَا شِئْتَ) خوی به ده وه له مهن دی بکه ی، جا چۆن ده وه له مهن دی ده که ی که یفی خۆته، خۆی داوا ده کات.

به لێ به شوانکاره و به ر به نیوه یی یه ک دوو سه ر مه پری وه رگرت و ماوه ی یه ک دوو سالی پێچوو مه پومالاته که ی وا به ره که تی تیکه وت و زیادی کرد وای لێهات له ناو شاری مه دینه دا جیگای نه ده بۆوه، تا ناچاربوو ماله که ی بارکرد بۆ قه راغ شاری مه دینه ! نه و که سه ی تا دوینی هه موو فه رێک نوژی له دوا ی پیغه مبه ری خواوه له سه فی یه که می جه ماعه تدا نه بوا یه نه ده کرد، یه ک جه ماعه تی بفه وتایه وای ده زانی زه ره ریکی گه وه ی کردووه، ئیستا به هۆی دووری له مزگه وت و مه شغو لی مه پومالاته وه جه ماعه تی نیوه پۆو

عه سړی فوټا. ماو په کی پټچو مه غریب و عیاشو به یانیشی فوټا، به ینیکې تری پټچو جو مغه کانیشی فوټاند، دوی ماو په کی تر نویژه کانیشی تا کوته را ده کرد، ماو په کی تر نیعلانی حریبی له گه ل په روه ردگار کرد!!

به لئ ئیمانداران: به دل له گه ل به سره ماته که دا بنو ماو په تی. نا لیره دا هر له مزگه وتی پیغمبه ری خوادین بزاین چي پووده دا. پوژیکیان پیغمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم پرسپاری له صه حابه کان کردو فرمووی: اِنَّ حَمَامَةَ الْمَسْجِدِ! نه وه کوا کوتره باریکه ی مزگه وت، کوا نه وه که سه ی که پیټج فه پزه ی نویژ له گه لمدابوو، شوینی له پیزی جه ماعه تدا چوله، باشه بق دیار نیه؟ صه حابه کان ولامیان دایه وه و فرموویان: پو حمان به قوریانت بئ، کوتره باریکه که له مزگه وت فپی، تیری دونه پهرستی، تیری باوه ش کردن به دونه یادا وای لیکرد ه ردو بالی شکاندووه و له قوپو چلپاوی دونه یادا گیری خواردووه و ناتوانی ده رچیت، فرمووی: چوئن؟ گوتیان: قوریان نویژه کانیشی واز لی هئناون، نه ک نویژی جه ماعه ت و جو مغه !!

پیغمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم بانگی که سیکی له صه حابه کان کردو فرمووی: تو به نوینه رایه تی من بچو بق لایو پیی بلئ: پیغمبه ری خوا سه لامت لی ده کات و ده فرموئ: زه کاتی حه یوانه کانی بنیړئ بق نه وه ی بیده ی به فه قیرو ه ژار، پیی بلئ: با دویننی بیر ببئ که نانی نه بوو بیخوا، ئیستا حیسابی خوی نازانی و شه و تا به یانی حیساب و کتاب ده کاو مه پومالات ده کپی و ده فروشن، با نه وه زه کات هی له سه ری فه پزه بومان بنیړئ.

به لام سه رنج بده ن ده بئ وولامی چي بئ؟ له کوتره باریکه ی مزگه وت وه چي لیها ت؟ نه وه موو به لینه ی به خوا ی دا که نه گه ر ده رگای په حمه تی لیبکا ته وه و له ه ژاری پژگاری بکا، وه عدو به لئین بئ ده رگا له سه ر ه ژارو نه داری وه کو خوی دانه خا، وه عد بئ زیاتر نویژو خوا په رستی بکا.. به لام له جیاتی وه فا به وه عدو به لینه کانی، بئ وه فایی زه پیکي له دلی داو مالی دونه یای لا خوشه ویست کردو محمدی نازدار ناوی له دلیدا کوژایه وه! به نوینه ره که ی پیغمبه ری خوا ی گوت: (بَلِّغْ صَاحِبَکَ)، نه یگوت: (بَلِّغْ رَسُوْلَ اللهِ)، نه یگوت: (بَلِّغْ مُحَمَّدٌ) نه یگوت: (بَلِّغْ حَبِیْبِی)، به خوشه ویسته که م بلئ، به لکو زقر

بئنه ده بانه گوتی: (بَلِّغْ صَاحِبَكَ)، به هاو ده لکات بلئی، نهو که سهی توی بۆ لای من ناردوه بۆ زه کاتی حه یوانه کانم، پیتی بلئی: (لَئِيسَ فِي الْإِسْلَامِ زَكَاةٌ) زه کات له ئیسلامدا نیه، نهو بۆ تاوه کو من هه ژار بووم نه زه کاته نه بوو، کهس حه یوانیکی به من نه به خشی، نایا ئیستا نه مه چیه داوای ده کات له من!!

پهنا به خوا له مالی غه زه ب، پهنا به خوا له وه عده خیلافی له گه ل خوا. نوینه ره که هاته وه نه مه باسهی بۆ پیغه مبه ری خوا گتپایه وه، کاتی خۆی دوعای پیغه مبه ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ده وه مهن دی کرد، ئیستا دوعای پیغه مبه ر چیه به رامبه ری؟ پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: یه عنی نه مه کابرایه وای لیهات نوژی جه ماعه تی مزگه وتی ته رک کرد؟ گوتیان: به لئی. فهرمووی: جومعه شی ته رک کرد؟ گوتیان: به لئی. فهرمووی: نوژه کانیشی ناکات؟ گوتیان: نه ختیر. فهرمووی: ئیمانی شی به زه کات نیه؟ عه رزیان کرد: نه وه لّلا ده لئی له ئیسلامدا زه کات نیه! که وابوو کافریوو. پهنا به خوا!

وا بزانه پیغه مبه ری خوا یه که م دوعای شه ره که به ناوی تاییه ت له که سیکی بکات، فهرمووی: (وَيْحَكَ يَا... ثُعْلَبَةَ، هَلَاكَ يَا ثُعْلَبَةَ، خَاتِمَتِكَ يَا ثُعْلَبَةَ) فهرمووی: خوا به هیلاکت به ری، خوا عاقیه ت شه رت کا ئه ی شه له به!!

مه سه له که له پیغه مبه ردا نه وه ستا، له نه صحابه شدا نه وه ستا، عه رشی عه زیمیش ته داخولی کرد، خوای په ره ردگار جو بریلی نارد ه خزمه ت رَسُوْلُ اللّٰهِ و نه مه چه ند ئایه ته ی سو په ته ی (ته وه ی) له باره ی نه مه به لئین شکینه و نمونه ی وه کو نه و تا پۆزی قیامه ت نارد ه خواره وه و فهرموون با بچینه خزمه ت ئایه ته کان: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللّٰهُ لَنْ اَتَاَنَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ﴾ واته: له دوو پوه کان که سانی که هه ن که په یمان و به لئینی به خوا داوه: سویند به خوا نه گه ر خوا مالّ و سامان و داراییمان پی ببه خشیته، به راستی زه کات و خیری لیده که یه و بیگومان له ریزی که سانی چاک و خوانا سیشدا ده بین! به لام ﴿فَلَمَّا اَتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوْا بِهٖ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ﴾، جا کاتی که خوا له فه زلّو به ره که تی خۆی پیدان و به هره وه ری کردن، نه وان په زیلییان تیدا کرد له کاتی که ده وان هه میشه له به لئین و په یمان پشت هه لکه رن: ﴿فَاعْقَبْنَهُمْ نِفَاقًا فِیْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰی یَوْمٍ یَّلْقَوْنَهُ بِمَا اَخْلَفُوا اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا یَكْذِبُوْنَ﴾، نه وسا ئیتر به هو ی نه و

به لَئِنْ شكانده يانه وه، خوا نه خۆشی دوو پووایی له دَلَوِ دهروونیاندا چه سپاندو دامه زراندا تا
 ئه و پۆژه ی ئاماده ده بن له بهردهم دادگای خوا پیدا بۆ لیتپرسینه وه، چونکه نافهرمانی و
 سه رپێچیبیان کردوه له و به لَئِنْ ه ی که دایان به خوا و به هۆی ئه وه شه وه که درۆیان ده کرد:
 ﴿ اَلَمْ يَعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ عَلّٰمُ الْغُیُوبِ ﴾، مه گه ر ئایا نه وانه
 نه یانده زانی به پاستی خوای گه وه ئاگاداره به نه ئینی و چه و سرتەیان، ئایا نه شیانده زانی
 که به پاستی خوا به ته وای زانا و ئاگایه به هه موو نه ئینی و شاراو ه کان؟!

به لَئِنْ ئیمانداران: که ئه م ئایه تانه هاتنه خواره وه، خزمه کانی (شه له به) دوعا کانی
 پێغه مبه ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ و ئایه ته کانی قورئانیان بۆ شه له به گێرپایه وه که له باره یه وه
 هاتوونه خواره وه، شه له به ی وه عدو به لَئِنْ شکێن و بێ وه فا ئه مجا زانی وه زعه که شلۆقه
 بۆیه زه کاته که ی هێنا بۆ خزمه ت پێغه مبه ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ و پێغه مبه ر فه رمووی:
 تازه به ده ست من نه ی، خوا قبوولی ناکات، تازه ته واور، وه عدو به لَئِنْ شکاند، به هیلاک
 چووی. ئه وه بوو پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ له ژیا نی خۆیدا لیتی وه رنه گرت،
 هێنای بۆ خزمه ت ئیمامی ئه بو به کر ئه ویش لیتی وه رنه گرت، ئیمامی عومه ریش هه روه ها،
 ئه وه بوو له زه مانی ئیمامی عوسماندا دیسانه وه زه کاته که ی هێنا، به لَام ئیمامی
 عوسمانیش فه رمووی: چونکه پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ له ژیا نی خۆیدا لیتی
 قبوول نه کردی و ئیمامی ئه بو به کړو عومه ریش وه ریان نه گرت، منیش ناتوانم لیت
 وه به رگرم.. ئه وه بوو به کافری و مو نافیقی سه ری نایه وه!

جا ئازیزانم: با ئاگاداری بن و له م به سه رهاته په ندو عیبه رت وه رگرین، ته ماشا که ن
 چۆن سه ره تا ده یان و سه دان وه عدو به لَئِنْ ده دا به خوای گه وه که نه گه ر تۆژی ژیا نی
 ببو وژێته وه، چه ند مه ردو پیا و چاک و سه خ ی ده بێ، به لَام دوا یی چۆن بێ وه فابوو به رامبه ر
 به و هه موو خه لات ه ی که خوا پێی به خشی، وه عدو به لَئِنْ شکاندو وه فای پێنه کرد، خوای
 گه وه به هیلاکی بردو تا پۆژی قیامه ت به سه رهاته که ی له قورئاندا تۆماره و سه ره نجامی
 هه موو ئه و که سانه ش باس ده کات که وه کو شه له به بێ وه فا و به لَئِنْ شکێن.

جاریکی تریش وه صیه ته که ی خوای گه وه به بیبری خۆم و ئیوه ش دینمه وه
 که فه رمووی: ﴿ وَیَعْهَدِ اللّٰهُ اَوْفُوا ﴾

خوای گه وره به پره حمی خوئی عاقیبه تی هه موولایه کمان خیرکا
له وه فاداران بین به رامبه ر به و هه موو خه لات و به خششانه ی که خوای گه وره پیی
به خشییوین و له ژماره نایه ن ..

خوای گه وره لامان دا له دوو پووویی .. له بی وه فایی له به لئین شکینتی

اللَّهُمَّ آمین

ووتاری ژماره سی و چوار وهفاداری له به لاین و په یماندا

به شی دووهم

قال الله سبحانه وتعالى :

﴿ قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ، الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ، وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ، وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ، وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ، إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ، فَمَنْ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ، وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴾

(المؤمنون 1 - 8)

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم :

(الْمُسْلِمُونَ تَتَكَافَأُ دِمَاؤُهُمْ: يَسْعَى بِذِمَّتِهِمْ أَدْنَاهُمْ، وَيَجِيرُ عَلَيْهِمْ أَقْصَاهُمْ، وَهُمْ يَدُّ عَلَى مَنْ سِوَاهُمْ، يَرُدُّ مُشَدَّهُمْ عَلَى مُضْعِفِهِمْ، وَتُسَرَّعُهُمْ عَلَى قَاعِدِهِمْ، لَا يَقْتُلُ مُؤْمِنٌ بِكَافِرٍ، وَلَا ذُو عَهْدٍ فِي عَهْدِهِ)

(رواه أبو داود، وقال: الألباني: حسن صحيح)

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه
أجمعين إلى يوم الدين .

ثيمانداران و خواناسانی به پرتز: پشتیوان به خوای گوره و میهره بان ده چینه وه خزمهت
وه صیهت و پاسپاردهی تویه می پهروه ردگار که فرمووی: ﴿وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا﴾
له ووتاری پابردودا باسی شه ومان کرد که وه فاداری له به جی هیتانی وه عدو به لیتندا،
دوو به شه، یه که میان: وه فاداری له به جی هیتانی شه وه عدو به لیتانهی که ئینسان به خوای
خوی دهادت، که له ووتاری پابردودا پوونمان کرده وه، به شی دووه میش: بریتیه
له وه فاداری له به جی هیتانی شه وه عدو به لیتانهی که ئینسانه کان، به تاییهت ثیمانداران
له نیتوان خویاندا به یه کتری ددهن. به پرتزان: به پاستی ژبانی به خته وهرانه چند بنه مایه کی
هیه، یه کی له وانه به وه عدی و پاستگویی به لیتن داند، له به رنه وهی هرکاتی به جیهیتانی
وه عدو به لیتن وه کو دین ته ماشاکراو ژینی پی پازینرایه وه، شه کاته چ تاکه که س، چ
خیزان و کومه ل، چ حکومت و ده سولات، قهرو حورمهت پهیدا ده کاو سیه و متمان
له نیتواندا دروست ده بی. به لام هرکاتی وه عدو به لیتن ته نها قسهی سر زار بوو،
وه کرده وهی پینه کراو بو ده ست پیوه نانی به رامبه ربوو، شه به پاستی نه گهر تاکه که س
بی به که سیکی بی که سایه تی و درقزن و بی وه عد دهناسری و خه لکی مه گهر له بهر ناچاری
شه ینا تیکه لاوی ناکه و خوی لی ده پارینن. وه نه گهر خیزان بی وه عدو به لیتن بی، شه
خیزانه خۆشه ویستی ناو کومه لگا نابو و خه لکی پاک و چاک متمانهی پیناکه و حز
به خزمایه تی و دوستایه تی ناکه. وه نه گهر بازنه ی وه عدو به لیتن شکاندن گوره تریوو،
وه گه یشته ناستی حکومت و کاربه دهستان و فرمانبه رانی ده ولت، شه زهره رو
زیانه که ی گشتی و گوره تر ده بی و شه حکومت و سولته یه به ره و گنده لی ئیداری
ده پروات و میلله ت سیه و متمانهی به کاربه دهستان و حکومت و ده ولته که ی نامیتن.
چونکه ده یان جار شه مرپو و سبه ی پیکراوه و وه عدی پیدراوه و جی به جی نه کراوه. به م
شیوه یه شه حکومت ته خۆشه ویستی لای میلله ت و گل نابو وای لیدی کاربه دهستان
له دولیکدا ده بن و میلله تی هه ژاریش له دولیکدا ده ژین و شه مش سهره تای به دبختی و
چاره په شی شه حکومت و میلله ته ده بی.

ههريزه کاتي دهچينه خزمهت قورئاني پيرۆز دهبينين لهچهندين ثابتهدا، ههرجارهي بهشيويهك باسي وهفاداري لهبهجيتهناني وهعدو بهلئندا کراوه و بهگشتي له (21 نايهتي) قورئاني پيرۆزدا باسي وهفاداري بهرامبر وهعدو بهلئين کراوه و لهچهندين شويندا لهگهه نويزو پۆژوودا باسکراوه. وهکو لهسووپهتي (المؤمنون) دا کهخوای پهروهردگار باسي سيفات و پهوشت و کرداري بپواداراني راستهقينه دهکات، دهفهرموي ئهوانه کهنويزهکانيان بهخشوع و ملکهچي و دلئاراميهوه دهکهو و زويانيان لهقسه و گوفتاري بي سوود و بي هووده دهپاريزن، وهنهگر خوا مالي پي بهخشين زهکات دهدهن، وهداوين پاکو و دوورن لهپهوشت نزمي، دواي ئهه پهويشته بهزانه، باسي پهويشتي زيور گهوهي تري ئيمانداران دهکاوه دهفهرموي: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لَأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ﴾ (المؤمنون 8)، واته: ئيمانداري راستهقينه ئهوانه کهچاوديري ئهمانهت دهکهو کهلايان دانراوه و خيانهتي ليتاکه تا دهیدهنهوه دهست خاوهنهکي وهکو چاوي خويان دهپاريزن، ههروهها چاوديري وهعدو پهيمان و بهلئنهکانيان دهکهو و پشتگووييان ناخه، وههه وهعدو بهلئينکياندا جي بهجي دهکهو.

جا ته ماشاکه ئيمانداري بهريزه، چۆن ئهه ئيسلامه بهريزه بهريزه، لهگهه ئهوهدا کهنويزکردن و زهکات دان و زمان پاكي و داوين پاكي کردوه بهنيشانه و سيماي ئينساني ئيماندارو ههکهسي ئهه پهويشتهي نهبي يان هه ئيماني نيه، يان ئيمانکهي کزو لاوازو بي هيزو پيزه، بههه مان شيوهش پاراستني ئهمانهت و بهجيتهناني پهيمان و بهلئين بهشيکه لهپهويشتي ئيمانداران و دهبي وهکو پاراستني نويزو زهکات ته ماشاي بکري، که بهداخه وه ئهه مپۆ ژۆر موسلمان هه به ژۆر نويزهکاني لهکاتي خویدا نهجام دهداو زهکاتيش دههات، بهلام لهوهعدو بهلئندا کهس سيقه پي نيه. ئهه مپۆ خاوهن پيشهکان دهيان وهعدو بهلئين بهخه لکي دهدهن کهچي ههچ وهديک لهکاتي خویدا جي بهجي ناکه، بۆيه ئهه مپۆ کارو پيشه، بازارو کرپين و فروشتن سيقه و متمانهي تيدا نهماوه و ئهه کهسهش کهوهعد دهداو جي بهجيشتي ناکات، لهوانه بهخويشي بهگوناهيار نهزاني، بهلام قورئان ئاگادارمان دهکاته وه کهچۆن ئينسان بهنويزنهکردن و زهکات نهدان و زيناکردن (پهنا بهخوا) دين و ئيمانکهي کزو کوژاوه دهبي و نزیکي ئهوه دهبيتهوه ناسنامهي ئيمانداري لي

وهریگریته وه، به هه مان شیوهش ههرکه سی و وعدو به لئینی راست و دروست نه بی دهبی له ئیمانی خوی و عاقیبهتی خوی بترسی و به خۆیدا بجیتته وه.

به لئ ئیمانداران: هه ره له بهر گرنگی و گهرهیی پاراستنی و وعدو به لئینه که خوای گهره له سووپهتی (البقرة - نایهتی 77) دا، جاریکی تر له باسی په وشتی باش و ئیمانی راسته قینه دا له گه ل ئیمان به خوا و به پۆزی دواپی و پیغه مبه ران و فریشته کان و کتیبه ئاسمانیه کان، وه مال و سامان به خشین و نوێژکردن و زهکات دان، ده فهرموئ یه کی له کرداره بهرزو په سهنده کان نه وه یه: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ بَعْدَهُمْ إِذَا عَافُوا﴾ واته: ئیماندارای راسته قینه نه و که سانه ن که کاتیک په یمان و به لئینیک ددهن، وه فادارن به رامبه ر په یمانه کانیان و له کاتی دیاریکرای خۆیدا جی به جی ده که ن.

هه روه ها له سووپهتی (الإسراء - نایهتی 34) دا خوای گهره جاریکی تر ناگادارمان ده کاته وه که ناگامان له و وعدو به لئینه کانمان بیته، چونکه بهرپرسیارین به رامبه ری، وه کو ده فهرموئ: ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولاً﴾ واته: وه فا بکه ن به و به لئین و په یمانه ی که به خه لکی ددهن، چونکه به پاستی بهرپرسیارن له به رامبه ر به لئین و په یمانه وه، وه عددان هه روا قسه یه کی ساده نیه به سه ری دا برقی و لایه نی به رامبه رتی پی به پری بکه ی و بخه له تینی، به لکو ئینسان له دنیا و قیامه تدا بهرپرسیاره له هه ر و وعدو به لئینیک که به ههرکه سیکی دابیت..

ئیمانداران: ئیستاش بابجینه خزمهت گولزاری فهرمووده کانی سه روه رو سالارمان، تاجی سه رو نووری چاومان، حه زره تی محمد المصطفی صلی الله علیه و سلم بزانی نه و پیشه وای دنیا و قیامهت و شه فیعی پۆزی مه حشه رمان له باره ی به جیه تانی و وعدو به لئینه وه، وه سزای به لئین شکینان و بی و هه عدانه وه چی فهرمووه !

ئیمای نه حمه دو طه به رانی له صه حابی پایه بهرز (عوباده ی کوپی صامته وه) (په زای خوای لبیبته) ده گیرنه وه که فهرموویه تی، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و سلم فهرموئ: (أَضْمِنُوا لِي سِتًّا مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَضْمَنْ لَكُمْ الْجَنَّةَ) فهرموئ: نه ی ئیماندارانی نومه تم، ئیوه و وعدو به لئین بده ن به من که شهش کرده وه جی به جی بکه ن، منیش زه مانه تان دده می که خوای گهره بهرهمی خوی، به هوی نه و شهش په وشته جوانه وه ده تانخاته

بههشتهوه! سُبْحَانَ اللَّهِ لَمْ يَمُوتْ مَوْزِدُهُ كَهَرْدِهِ، بههشت، بهلئى نه بههشتهى كههرکسى بهقهدهر دارگوچانئىكى لى دهستكهوى چاکتره لههموو دونياو نهوهش که لهدونيا دا ههيه، کيش ضهمانهتهکه ئيمزادهکات؟ صادقُ الامين، نه کهسهى که ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ، اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُوحَى﴾ (النجم 3 - 4).

دهبا بزاني نه وشهش کردهوهيه چيه؟ خوشهويستمان دهفرموى نهمانه:

يهکههم: (أَصْدُقُوا إِذَا حَدَّثْتُمْ)، ههرکاتى قسهتان کرد راستگوين و درق مهکن.

دووهم: (وَأَوْفُوا إِذَا وَعَدْتُمْ)، ههرکاتى وهعدو بهلئنتان دا بههر کهسيك وهعدو بهلئنهکانتان بيئنهجئ وهعهده بهخيلاف مهبن.

سئيههم: (وَأَدُّوا إِذَا أَتَمَنْتُمْ)، ههرکاتى نهمانهتتان لا دانرا، بهريکوپيئى و سهر پاستى تهسليمى دهستى خاوهنهکى بکهنهوه وخيانهتى تيدا مهکن.

چوارهم: (وَأَحْفَظُوا فُرُوجَكُمْ)، داويئنتان بپاريئن لهزيناو داوين پاك بن.

پينجههم: (وَعُضُّوا أَبْصَارَكُمْ)، چاوتان لهروانين بى ناموس و شهرهفى خهلى بپاريئن و تهماشى ئافرهتى نامههرهم مهکن.

شهشههم: (وَكُفُّوا أَيْدِيَكُمْ)، واته: دهستتان بپاريئن لههموو ناشهرعبيهك.

صَدَقْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَيَا الْحَقَّ نَطَقْتَ، بهپاستى ههر كومهليك، نهندامهكانى لهقسهکردندا درق لهگهلى يهكتر نهکن و لهوهعدو بهلئندا راست بکن لهگهلى يهكتر يهكترى نهخهلهتئين و خيانهت لهنهمانهتى يهكتر نهکن و لهچاوو داويئى يهكترى نهمين بن و بهدهست ئازارى يهكترى نهدهن نهوا بهپاستى ههر لهدونيا دا زيانان بههشته، پيش گهيشتن بهبههشتى نهپراوهى پوژى دوايى.

كهواته بهريزان: بههشت تهنها بهعبيادهتى پووت وهكو نوئژو پوژوو و زهكات و حج بهدهست نايت نهگهر رهوشته بهرزو بلندهكانيشى لهگهلى نهبن كهپيغهمبهرى خوا لهچند ووشهيهكى كورت و پوختا ئاماژهى پيكردن. بهلئى نه ئيسلامه ئازيزه كهچون فيرمان دهكات بهندايهتى عبيادهتمان بى خواى خومان بهو شيوه ريکوپيئى كههيه جي بهجئ بکهين، بههمان شيوهش فيرمان دهكات چون ههلسوكهوت لهگهلى يهكترى بکهين كه بهشيويهك بئ لهگهلى ئينساندا بگونجئ. كهواته ئيسلام هم دينه هم ژينه،

هر دينيٰك و خوابه رسته ك به پيئي ئيسلام جي به جي نه كړي، هه واو نارو په رسته يه نه ك خوابه رسته، هر ژيښتيكيش ئيسلام ناراسته ي نه كات ژين نيه و ژانه.

ئيمانداران: هره كو وه عدو به لئين بردنه سهر و به جيهناني وه عدو په يمان يه كيكي له و شتانه ي كه ده بڼه هوي چوونه به هشت، به پيچه وانه شه وه به لئين شكندن و پشتگوي خستني وه عدو به لئين، ده بيته هوي نه وه ي ئينسان نيشانه يه كي گهره ي دوپوان (مُنافِقِينَ) ي تيډا بيته جي، خوا په نامان بدات له دوپويي، هره كو پيغه مبري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمويه تي: (آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ) نيشانه ي ئينساني مونافيق و دوپويي شته:

يه كه م: (إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ) هر كاتي قسه ي كرد درو ده كات و ناتواني قسه يه ك به راستي بگيرپته وه و درويه كي تيكي له نه كات.

دووه م: (وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ)، هر كاتي وه عدو به لينيډا جي به جيتي ناكات و گوي به وه عدو به لينه كاني نادات.

سئي يه م: سئي يه م نيشانه ي ئينساني مونافيق و دوپويي نه وه يه: (وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ) هر كاتي نه مانه تي لا دانرا، به فرسه تي ده زاني و خيانه تي ليده كات و نايداته وه به خاوه نه كي (ثم فرموده يه ئيمامي بوخاري و موسليم رپوايه تيان كردوه).

كه واته: با ناگادار يين و بزانين وه عدو به لئين دان به يي جي به جيتي كردن ده بيته هوي نه وه ي ئينسان په وشتيكي نيشانه يه كي دوپويي تيډا بيته جي.

له فرموده يه كي ترډا كه ئيمامي نه حمه د (په حمه تي خوي ليبييت) رپوايه تي كردوه، پيغه مبري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمويه تي: (لَا دِينَ لِمَنْ لَا عَهْدَ لَهُ) هر كه سئي وه عدو به ليني دروست نه بئ و به لينه كاني هر قسه بن و كرده وه يان له كه له نه يي، نه وه نه و كه سه دين و ئيمانه كي ته واو نيه و لاوازه!

ئيمانداران: وه فاداري له به جيهناني په يمان و به لينيډا په وشتي پيغه مبراني خوابه (سه لامی خوا له هه موويان بيټ)، بؤ نمونه، قورثاني پيروز كه وه صفي حه زده تي ئيبراهيم (عَلَيْهِ السَّلَام) ده كات، ده فرموي: ﴿وَأَبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى﴾ (النجم 37)، واته: نه و ئيبراهيمي كه هه موو په يمانه كاني به ته واوي به جيهننا.

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره وه‌سفو ستایشی حه‌زده‌تی ئیسماعیل ده‌کات و ده‌فرموی:
﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا﴾ (مریم 54), واته:
ئیسماعیلش باس بکه له‌قورئاندا, به‌پاستی ئه‌و له‌به‌لئین و په‌یمان‌ه‌کانیدا راست‌گوبوو, ئه‌و
پیتغه‌مبه‌رو په‌وانه‌کراوی خوابوو.

ئیستاش با بجینه‌وه خزمه‌ت سه‌ردارو گه‌وره‌ی هه‌موو پیتغه‌مبه‌ران, تاجی سه‌رو
نوری چاومان, خۆشه‌ویستر له‌خۆمان و دایک و باوک و هه‌موو که‌سیکمان, حه‌زده‌تی محمد
المصطفی صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم, با بزانی چۆن به‌کرده‌وه فێری راست‌گویی له‌وه‌عدو
به‌لئیمان ده‌کات.

صه‌حابه‌یه‌ک که‌ناوی عه‌بدوللای کوپی ئه‌بولحه‌مسائه (خوا لێی پازی بی) بۆمان
ده‌گێڕیته‌وه و ده‌فرموی له‌پیش ئه‌وه‌دا که‌پیتغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم بکری
به‌پیتغه‌مبه‌ر, شتیکم لیکری هه‌ندێ له‌به‌هاکی له‌سه‌رم ماوو, نه‌مدابوو, وه‌عدو به‌لئینم
دایه که له‌فلان شویندا, له‌فلان پۆژدا, له‌و کاته‌دا ئه‌وه‌ی که‌له‌لام ماوه ته‌سلیمی بکه‌م,
به‌لام به‌هۆی مه‌شغولی به‌شتی‌تره‌وه وه‌عه‌ده‌که‌ی خۆم له‌بیر چۆوه. پاش سێ شه‌و ئه‌مجا
بیرم که‌وته‌وه که‌من وه‌عدم داوه که‌بچم ئه‌و پارویه بۆ حه‌زده‌تی محمد بیه‌م, خۆ ئه‌و
له‌وئ چاوه‌پێم ده‌کات. بۆیه به‌په‌له‌ پۆیستم بۆ شوینه دیاریکراوه‌که, ته‌ماشاده‌که‌م و
پیتغه‌مبه‌ری خوا له‌وئیه هیشتا هه‌ر چاوه‌پێی من ده‌کات! به‌ته‌ریقیه‌وه چومه‌ خزمه‌تی و
عه‌رزم کرد: قوربان, ئه‌وه خۆ من وه‌عه‌ده‌که‌ی خۆم بیر چوو‌بووه, ئه‌ی جه‌نابت له‌که‌یه‌وه
لێره وه‌ستاوی؟ وامزانی ئه‌و پۆژه که‌هاتوو و من نه‌هاتوم پۆیشتوته‌وه و ئیستا سه‌ری
لێره داوه‌ته‌وه بزانی نامبینی. به‌لام پیتغه‌مبه‌ری خوا فرموی: (يَا قَتِي لَقَدْ شَقَقْتَ عَلَيَّ,
أَنَا هَا هُنَا مُنْذُ ثَلَاثِ أَثْنَتَيْ عَشَرَ رَوْاهُ أَبُو دَاوُدَ), فرموی: ئه‌ی کوپی لاو, به‌پاستی تووشی
سه‌غله‌تی و زه‌حمه‌ت کردم, ئه‌مه سێ شه‌و من لێره چاوه‌پوانت ده‌که‌م!

به‌لئ ئیمانداران: ئه‌وه پیتغه‌مبه‌ره‌که‌مانه ته‌نها له‌به‌رئه‌وه‌ی وه‌عدی‌داوه له‌فلان کات و
شویندا چاری به‌و که‌سه بکه‌وئ, ماوه‌ی سێ شه‌و وازی له‌هه‌موو ئیشوکاریکی خۆی هیناوه
چاوه‌پێی کردوه! به‌لئ سێ شه‌و, به‌قسه‌و ژماردن سێ شه‌و ئاسانه, به‌لام هه‌رکه‌سێ خۆی
چاوه‌پێی که‌سیکی نه‌کردبێ نازانی چاوه‌پوانی ئه‌گه‌ر چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌کیش بێ چه‌ند

زه حهت و ناپه حهته .

نمونه به کی تر تان عهرز ده کم له سهه وه فاو به لئینی راست و دروستی پیغه مبهری خوا
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، له زه مانى پيش ئيسلامدا کليلی ده رگای که عبهی پيرۆز به ده دست
تايه فهی (بَنِي عَبْدِ الدَّار) وه بوو، کاتیکیش خوی گوره حه زه تهی محمدی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ کرد به پیغه مبهه، له و کاته دا کليلی که عبه به ده دست کا براهی که وه بوو ناوی (عوثمانی
کوپى طلحه) بوو که له هوزی (بَنِي عَبْدِ الدَّار) بوو، پۆژیکيان پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ له ته نیشته که عبه دانیشته بوو، چاوی لیبوو وا چهند که سیک له گوره پیاوان و
ناو دارانی قوره ییش وا چوونه لای (عوثمانی کوپى طلحه) و نه ویش ده رگا که یی که عبهی بۆ
کرده وه و چوونه ژورده وه، پیغه مبهری خواش به خیرایی چوو بۆ لای عوثمان و فه رموی:
(يا عُثْمَانُ، هَلَا اَدْخَلْتَنِي)، نهی عوثمان، ئایا ږنگام ده دهی منیش بچمه ژورده وهی
که عبهی پيرۆز؟ عوثمان به زمانیکى ره قو زير ولامی دایه وه و گوتی: نه خیر، ږنگا بۆ
هه موو که س هیه ته نها بۆ تو نه بئ! پیغه مبهری خوا هیه خوی تووړه نه کرد، به لکو
به نه رمیه که وه فه رموی: (يا عُثْمَانُ لَعَلَّ يَوْمًا يَأْتِي يَكُونُ الْمِفْتَاحُ مَعِيَ وَلَا أُعْطِيهِ لَكَ)
فه رموی: نهی عوثمان، دنیا هه روا نابئ، په نگه پۆژیک بیته پيشه وه، من ده سه لات
په یدابکه م و تو بیده سه لات بکه ویو کليلی نه م که عبهی لای من بیت و تو داوی بکه ویو
منیش نه تده مئ! عوثمانی کوپى طلحه به له خۆبایی بوون و گالته چاری به وه گوتی:
(إِنْ جَاءَ ذَلِكَ الْيَوْمَ قَبَطْنَا الْأَرْضَ خَيْرٌ لِّي مِنْ ظَهْرِي) گوتی: ده هه رگاتئ نه و پۆژه هات
نهی محمد که تو کليلی که عبهت بکه ویتته ده ست و من چاوه ږئی ده ستی تو بم، نه وه نه و
کاته ناوسکی زه ویو قه بر بۆ من باشتره تا نه وهی له سهه زه ویو بژیم!

به لئ نه م ووتو ږده له نیا نیا ندا پوویدا و له یه کتری دور که وتنه وه، پۆژگار هات و چوو،
پۆژان پۆژیان له دوايه، ئيسلام هیزو ده سه لاتئ په یدا کردو پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ شاری مه که کی فتح کردو له بت و بت په رستان پاکی کرده وه، خه لکی مه که که چهند
که سیکى که می نه بئ هه مووی موسلمان بوون، یه کئ له وانه عوثمانی کوپى طلحه بوو،
پیغه مبهری خوا چوو لای که عبه وه و چاوی به عوثمان که وت و فه رموی: (يا عُثْمَانُ أَيْنَ
الْمِفْتَاحُ؟) نهی عوثمان کوا کليله که یی که عبه؟ عوثمان گوتی: نهی پیغه مبهری خوا

کلیله‌کە ی کەعبە لە ماله‌وه دامناوه، لای دایکم، بچم بیهێنمه خزمەت؟ فرمووی: بۆ
 بیهێنە. عوشمان چوو ماله‌وه بە دایکی گوت: دایە گیان کلیله‌کانی کەعبەم بدە یە
 پیغه‌مبەری خوا داوای دەکات. دایکی گوتی: ها پۆله گیان، ئەو ئەو پۆزه‌یه
 کە پیغه‌مبەری خوا پێی گوتی پۆژێک دێ کلیلی کەعبە دەست من دەکەوێ و تۆ چاوه‌پێی
 دەستی من دەکەوێ! عوشمان گوتی: دایە واز لەو قسانە بێتە خێرا کلیله‌کەم بدە یە
 پیغه‌مبەری خوا چاوه‌پێمە و موشتاڤە بۆ چوونە ناو کەعبە‌وه تا لەبت پاکێ بکاتە‌وه،
 دایکی گوتی: دەبڕۆ وا کلیله‌کان لە ناو جلۆبەرگە دانراوه‌که‌مدایە. بەلێ تا عوشمان
 کلیله‌کە ی دۆزی یە‌وه ماوه‌یه‌کی پێچوو و کەمێ دواکەوت، پیغه‌مبەری خوا فرمووی:
 عوشمان دواکەوت و نەهاتە‌وه، ئە ی عومەری کورپی خەطاب، بچۆ بۆ مالبان و کلیله‌کە ی لێ
 وەرگیرەو بە پەله‌ بۆم بێتە! حەزەرەتی عومەر چوو بۆ مالی عوشمانی کورپی طلحە و
 لە دەرگای داو فرمووی: ئە ی عوشمان کوا کلیله‌کە؟ لەو کاتە دا دایکی عوشمان هەستا و خێرا
 کلیله‌کە ی هێنا و دایە دەست ئیمامی عومەر، چونکە دەیزانی عومەر نەرم و نیا نیە
 بەرامبەر هەرکەسیک کە سەرپێچی لە فەرمانی پیغه‌مبەری خوا بکات. ئیمامی عومەر
 کلیله‌کە ی وەرگرت و (عوشمانی کورپی طلحە) ش بە بەشوێنیدا هاتنە‌وه بۆ خزمەت
 پیغه‌مبەری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ، حەزەرەت کلیله‌کانی وەرگرت و پووی کردە عوشمان و
 فرمووی: (یا عُثْمَانُ اَتَذْکُرُ یَوْمَ قُلْتُ لَکَ: لَعَلِّي آخِذُهُ مِنْکَ فَلَا أُعْطِیهِ لَکَ؟) فرمووی: ئە ی
 عوشمان ئەو پۆژەت لە بیر نیە کە لە بەردەم دەرگای کەعبە دا نەتەیشت بچم ژوورە‌وه،
 منیش پێم گوتی: لەوانە یە پۆژێک بێتە پێشە‌وه من ئەم کلیلانە ی کەعبەم لە دەستدا بێ و
 تۆش چاوه‌پێی ئە‌وه بکە ی بیدە‌مه‌وه دەستت، بەلام نەتە‌مه‌وه، نایا لە بیرتە؟ عوشمانی
 کورپی طلحە بیدەنگ بوو، تەریق بۆ‌وه، لە شەرمان سەری دانە‌واند. لەو کاتە دا عەباسی
 مامی پیغه‌مبەر هات و فرمووی: ئە ی پیغه‌مبەری خوا دەرگای کەعبە بکە‌وه و کلیله‌کان
 بدە بە دەست من، با لە‌مه‌ودوا بە دەست بنە ماله‌ ی (عَبْدُ الْمُطَّلِبِ) -‌وه بێ، کلیله‌کان
 مە‌ده‌وه دەست عوشمانی کورپی طلحە. بەلام ئە‌وه پیغه‌مبەری خوا یە، زۆر لە‌وه گە‌وره‌ترە
 کە تۆ لە‌کەس بکاتە‌وه و ئەمانەت تەسلیمی خاوە‌نه‌کە ی نەکاتە‌وه، وە پیغه‌مبەری خوا
 صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ کە داوای کلیله‌کە ی لە عوشمان کربو پاشان ئیمامی عومەری بۆ نارد

مه به سستی نه وه بږي که دواي کردنه وهی دهرگای که عبه ته سلیمی بکاته وه، بویه نه به لینهی که له ناو دلی خویدا دابوی که کلیله که بداته وه به عوثماني کورې طلحه هرچنده به زبانی نه یگوتبږي، هر له پیری بږي، بویه فرموی: (لا یا عَبَّاسُ، إِنَّهُ یَوْمَ بَرٍّ وَوَفَاءٍ، یَوْمَ بَرٍّ وَوَفَاءٍ) دوو جار له سره یه که فرموی: نا، نا نهی عباس، نابې ده ست به سر کلیله کانی که عبه دا بگرمو له عوثماني بسنه و بیده م به تو، چونکه نه مړو پوړی چاکه کردنو وه فاداری به به رامبر به به لینه و په یمان، نیمه و عدو به لینه مان دا به خه لکی مه که، که ژيان و بیروباوه پو مالو سامانیان پاریزاوه و که س ده ستیان بږ دریز ناکات، یه کي له وانهی به نه و په یمان و به لینه ده که وی عوتمان، که کلیله کان هر لای خوئی بنه مال که ی بږ، نیر چوڼ به لینه بشکینم و کلیله که ی نه ده مه وه! پاشان بانگی (عوثماني کورې طلحه) ی کردو له به رچاوی هه موو صه حابه کان فرموی: (خُذُوهَا يَا بَنِي عَبْدِ الدَّارِ خَالِدَةَ مَعَكُمْ لَا يَأْخُذْهَا مِنْكُمْ إِلَّا ظَالِمٌ) (رواه الطَّبْرَانِي) فرموی: ورن نهی به نی عبد الدار کلیله کانی که عبه وهریگرنو هه تاهه تايه لای نیوه ده بږ و هیچ که س ده ست دریزیتان ناکاته سهر و کلیله که تان لی ناسه نی نه و که سه نه بږ که زالم و خرابه کاره. به م شتویه به کلیله که ی که عبه ی دابه وه به عوثماني کورې طلحه و هه تا پوړی نه مړوش کلیلی که عبه ی پیروژ هر لای بنه مال که ی عبد الداره و هیچ مه لیک و سر کرده یه که بوی نیه بچته ناو که عبه وه به نینزو په زامه ندی نه و بنه مال که ی نه بږ، وکو وه فایه که بږ نه و عه دو به لینه ی که کاتی خوئی پیغه مبری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پږی دان.

نیمانداران: صه حابه خو شه ویسته کانی پیغه مبری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه سه لام و په حمه ت و به ره که تی خوی که ورده ش پږی به سر گیانی پاکي هه موو صه حابه کانی پیغه مبری خو شه ویستد، نه م صه حابه نه که په روه رده کراوی ده سستی پیغه مبری خوا بوون ده یانزانی به جیهیتانی و عدو به لینه له نیسلامدا چنده گرنه و پیغه مبری خوا چنده سووریوه له سر به جیهیتانی و عدو به لینه کانی، بویه له دواي وه فاتی پیغه مبری خواش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هیچ و عدو به لینه که نیه که پیغه مبری خوا له ژيانی خویدا به که سیکی دابی به لام مرگ پښکای جی به جی کردنه دابی، نه و صه حابه کان له جیاتی پیغه مبری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و عدو که یان هیتاوه ته جی. له و باره یه وه دوو نمونه تان پیشکه ش ده که م:

یه‌گه‌م؛ پۆزکیان جابیری کوپی عه‌بدوللا، له‌خزمت پیغه‌مبه‌ری خوادا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ به‌پێگادا ده‌پوشت، جابیر زۆر هه‌ژارو نه‌داربوو، باوکی له‌غه‌زای ئو‌حو‌دا شه‌ید کرابوو، شه‌ش یان حه‌وت خوشکی هه‌بوو که‌به‌خیو‌کردنیان له‌ئه‌ستۆی ئه‌ودابوو. پیغه‌مبه‌ری خوا زانی که‌جابیر زۆر هه‌ژاره‌و هیچ کارو که‌سابه‌تیکیشی به‌ده‌سته‌وه‌ نیه‌، وه‌ئوه‌نده‌ش نه‌فسی به‌رزو خاوینه‌ هه‌رگیز نا‌کو‌وو‌زیته‌وه‌و داوا له‌که‌س نا‌کات، بۆیه پیغه‌مبه‌ری خوا پووی له‌جابیر کردو فهرمووی: (یا جابِر لَوِ جَاءَ مَالُ الْبَحْرَيْنِ لَقَسَمْتُ لَكَ وَلَاعْطِيكَ كَذَا وَكَذَا) فهرمووی: ئه‌ی جابیر خه‌فت له‌وه‌ژارییه‌ت مه‌خۆ، بپیاروایه هه‌ندێ که‌لوپه‌ل و خواردن و پاره‌مان له‌ولاتی به‌حه‌رینه‌وه‌ بۆ بی‌ت به‌شت بۆ داده‌نێم و ئه‌وه‌نده‌و ئه‌وه‌نده‌و ئه‌وه‌نده‌ت پێ‌ده‌به‌خشم.

به‌ئێ، ئه‌م وه‌عدو به‌ئینه‌ی‌دا به‌جابیرو چاوه‌پێی هاتن و گه‌یشتنی مالی به‌حه‌ره‌ینی ده‌کرد، به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ پو‌حم به‌قوربانی بێ، نه‌خۆش که‌وت و وه‌فاتی کردو پاره‌و ماله‌که‌ی به‌حه‌ره‌ینی نه‌گه‌یشته‌ ده‌ست. پاشان ئیمامی ئه‌بوبه‌کر بوو به‌خه‌لیفه‌ی موس‌لمانان و هه‌موو خه‌لکی کو‌کرده‌وه‌و فهرمووی: ئه‌ی خه‌لکینه‌ هه‌رکه‌سێک قه‌رزێکی له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوایه‌، یان پیغه‌مبه‌ری خوا وه‌عدو به‌ئینیکی پێ‌داوه‌و به‌لام خۆشه‌ویستی خوا فریا نه‌که‌وتوو قه‌رز که‌ بداته‌وه‌ یان وه‌عدو به‌ئینه‌که‌ بپێ‌یته‌جێ ئه‌وا با بێ له‌جیاتی پیغه‌مبه‌ری خوا ئیمه‌ قه‌رز که‌ی بده‌ینه‌وه‌و به‌ئین و وه‌عه‌ده‌که‌ جێ‌به‌جێ بکه‌ین. جابیر کوپی عه‌بدوللا (په‌زای خوای لی‌بی‌ت) ده‌فه‌رمووی: منیش چوومه‌ خزمت ئیمامی ئه‌بوبه‌کر گوتم: ئه‌ی خه‌لیفه‌ی موس‌لمانان، پیغه‌مبه‌ری خوا وه‌عدی به‌من داوه‌و فهرمووی: هه‌رکاتێ سه‌روه‌ت و مالی و ولاتی به‌حه‌ره‌ین گه‌یشته‌ ده‌ستم ئه‌وه‌نده‌و ئه‌وه‌نده‌و ئه‌وه‌نده‌ت ده‌ده‌م، ئێ‌ستاش وا پاره‌و ماله‌که‌ له‌م پۆ‌ژانه‌دا گه‌یشته‌ ده‌ست جه‌نا‌بت، ئایا ده‌فه‌رمووی چی؟ ئیمامی ئه‌بوبه‌کر (په‌زای خوای لی‌بی‌ت) فهرمووی: ده‌بێ وه‌عدو به‌ئینی پیغه‌مبه‌ری خوا جێ‌به‌جێ بکه‌ین و هه‌ره‌ با بپۆ‌ین له‌ (بَيْتُ الْمَالِ) له‌مالی به‌حه‌ره‌ین به‌شت بده‌م. جابیر ده‌فه‌رمووی: پۆ‌یشتین و چوینه‌ سه‌ر پاره‌که‌، ئیمامی ئه‌بوبه‌کر مشتێکی له‌پاره‌که‌ داو خستیه‌ ده‌ستمه‌وه‌، منیش ده‌ستم کرد به‌ژماردنی، ته‌ماشاده‌که‌م پێ‌نجسه‌د دیره‌مه‌، هه‌ستم و یستم بپۆ‌م، ئیمامی ئه‌بوبه‌کر فهرمووی: دانیشه‌، جارێ ماوته‌، منیش

دانیستمه‌وه، ئه‌ویش مشتی کرده‌وه به‌پاره‌که‌داو مشتیکێ تری دامی، دووباره ده‌ستی‌کړده‌وه به‌پاره‌که‌داو مشتیکێ تری دامی! منیش به‌سه‌رسوپمانه‌وه عه‌رزم کرد: قوریان، ئه‌ی ئه‌م دوو مشتیه‌یان هی چیه؟ ئیمامی ئه‌بویه‌کر فهرمووی: ئه‌ی تو نالایی پیغه‌مبه‌ری خوا فهرمووی: (إِنْ جَاءَ مَالُ الْبَحْرَيْنِ لَقَسَمْتُ فَلَكَ عِنْدِي كَذَا وَكَذَا) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا سێ جار فهرموویه‌تی ئه‌وه‌نده‌و ئه‌وه‌نده‌و ئه‌وه‌نده‌ت ده‌ده‌می، بۆیه منیش سێ جار پێم به‌خشیت بۆئه‌وه‌ی وه‌عدو به‌ئینه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا جێ‌به‌جێ بکه‌م. (ئهم فهرمووده‌یه بوخاریو موسلیم ریوایه‌تیان کردوه)

دووهم: هه‌موومان ئه‌و به‌سه‌رهاته‌مان بیستوه که له‌ژیا‌نامه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوادا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم هاتوه که له‌کاتیکدا پیغه‌مبه‌ری خوا به‌هاوپییه‌تی حه‌زه‌تی ئه‌بویه‌کری صدیق "له‌مه‌که‌وه کۆچیان کرد بۆ مه‌دینه، له‌پێگادا به‌کۆ له‌و که‌سانه‌ی که به‌ته‌ماحی خه‌لاته‌که‌ی قورپه‌یش که‌دووسه‌د حوشت‌ر بوو شوێنیان که‌وتبوو، به‌لام که‌لییان نزیک که‌وته‌وه به‌خۆی ئه‌سپه‌که‌یه‌وه خه‌ریک بوو به‌ناخی زه‌ویدا بپۆنه‌ خواره‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه داوای ئه‌مانی له‌پیغه‌مبه‌ری خوا کردو ئیمانی هێنا، پیغه‌مبه‌ری خواش صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم فهرمووی: (إِذْهَبْ يَا سُرَاقَةُ وَلَكَ سَوَارِي كِسْرَى)، ئه‌ی سوراچه‌ بگه‌رپۆه پۆژیک ده‌بێ که‌تۆ بازنه‌کانی کیسرای فارس له‌ده‌ستدا ده‌بێ! به‌ئێ سوراچه‌ گه‌رپیه‌وه‌و پۆژگار هاتو چوو، پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌وله‌ته‌ بێ‌وینه‌که‌ی ئیسلامی له‌مه‌دینه‌دا دامه‌زراندو پاشان فه‌تحی مه‌که‌که‌ کراو ئه‌وه‌بوو پیغه‌مبه‌ری خوا له‌ته‌مه‌نی (63) سالی‌دا وه‌فاتی‌کړدو به‌تیکرای ده‌نگ" ئیمامی ئه‌بویه‌کر بوو به‌خه‌لیفه‌ی موسلمانان و ئه‌ویش وه‌فاتی‌کړدو ئیمامی عومه‌ر به‌هه‌لبژاردن بوو به‌خه‌لیفه‌ی دووه‌می موسلمانان و ئه‌وه‌بوو له‌سه‌رده‌می ئیمامی عومه‌ردا ئیسلام گه‌یشته پۆژه‌ه‌لات و پۆژئا‌واو موسلمانه‌کان توانییان به‌عه‌داله‌تی ئیسلام قه‌لای پێ زوڵم و سته‌می کیسرای فارس بپوو‌خێنن و ده‌ست به‌سه‌ر مال و مولکی فارسدا بگرن. به‌کۆ له‌ده‌سته‌که‌وتی موسلمانان بازنه‌کانی کیسرای پاشای فارس بوو که له‌شه‌ری مه‌دانیندا ده‌ست موسلمانه‌کان که‌وت، کاتی ده‌سته‌که‌وتنه‌کان گه‌یشته‌ شاری مه‌دینه‌ی پیغه‌مبه‌ر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم ئیمامی عومه‌ر ته‌ماشای کرد و بازنه‌کانی کیسرا له‌ناو ده‌سته‌که‌وته‌کاندا، به‌کسه‌ر وه‌عدو به‌ئینه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خواي هاته‌وه‌ یاد

که کاتی خۆی به سوراقه‌ی دابوو، بۆیه فهرمووی: کوا سوراقه‌ی کورپی مالیک له کوئییه؟ سوراقه فهرمووی: به‌ئێ ئه‌ی ئه‌میری ئیمانداران له‌خزمه‌تتدام. فهرمووی: وه‌ره پێشه‌وه. ئه‌مجا ئیمامی عومه‌ر بازنه‌کانی هه‌لگرت و کردیه ده‌ستی سوراقه‌وه و وه‌عدو به‌ئێنه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوای هینایه‌جێ، وه‌حه‌زه‌تی عومه‌رو سوراقه ده‌ستیان کرد به‌گریانیکی زۆر به‌کۆل و یادی پێغه‌مبه‌رو هيجره‌ت و جیهاد و تیکۆشان و پووی موباره‌کی و زه‌رده‌خه‌نه‌ی سه‌ر لیوی و وه‌عدو به‌ئێنی راست و دروستیان کرده‌وه، هه‌موو خه‌لکی ناو مزگه‌وته‌که‌ش ده‌ستیان کرد به‌گریان..

به‌ئێ ئه‌وه وه‌فادارییه له به‌جێهێنانی په‌یمان و به‌ئێندار، دوا‌ی شانزه‌ ساڵ ئیمامی عومه‌ر هیشتا وه‌عه‌ده‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوای له‌بیره و جێبه‌جێ ده‌کات، ئیمامی عومه‌ر نه‌یفه‌رموو خۆ سوراقه به‌شداری شه‌پری مه‌دانینی نه‌کردوو و ئه‌وه هه‌موو سه‌رکرده پالّه‌وانانه‌ی ئیسلام له‌پێشتن تا بازنه‌کانی پێ‌به‌خشری‌ت نه‌خێر، وا بیرى نه‌کرده‌وه، به‌لکو وه‌عدو به‌ئێنه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوای جێبه‌جێ کرد!

به‌ئێ ئیمانداران: به‌پاستی کاتێ ئه‌م به‌سه‌رهاتانه باس ده‌که‌ین گه‌وره‌یی ئیسلامان بۆ ده‌رده‌که‌وێ، ئه‌وه ئیسلامه‌ی ئه‌و مرقّانه‌ی دروست کرد، ئه‌و مرقّانه‌ی که‌پێش هاتنه ناو ئه‌م دینه‌ پێرژه‌وه، ئه‌وه‌ی که‌نرخى نه‌بوايه لایان و حیسابیان بۆ نه‌کردایه به‌جێهێنانی وه‌عدو به‌ئێن بوو. به‌لام وه‌کو باسمان کرد چۆن ئیسلام به‌های په‌وشته به‌رزه‌کانی گێپرایه‌وه بۆ ناو مرقّایه‌تی به‌تایبه‌ت سه‌رکرده‌و لێپرسراوانی فێرکرد که‌هه‌رگیز وه‌عدو به‌ئێنی درۆ به‌هاولاتیان و میللەت نه‌ده‌ن، چونکه هه‌رکاتێ سه‌رکرده‌و مه‌سئول وه‌عدو به‌ئێنی شتیکی به‌تاکه که‌سیک یان تیکرای میللەت و گه‌ل دا، به‌لام که‌سه‌که یان میللەته‌که هه‌ر قسه‌ی بیست و کرده‌وه‌ی نه‌بینی، ئه‌وه ئه‌و لێپرسراوه، وه‌هه‌روه‌ها حکومه‌ته‌که‌ی تووشی دوو به‌لای زۆر گه‌وره‌ ده‌بن، یه‌که‌م: به‌ر هه‌ره‌شه‌ی خوای په‌روه‌ردگار ده‌که‌ون که‌ده‌فه‌رموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ، كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ (الصف 2 - 3)، واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه، بۆچی شتیکی ده‌ئێنو ئه‌نجامی ناده‌ن؟ بۆچی گوفتارتان پێچه‌وانه‌ی کردارتان؟ دزیوترین شت لای خوا ئه‌وه‌یه که‌شتیک بلێو جێبه‌جێ نه‌که‌ن ..

دوهم: هرهوا به لای دوهم نهو په: که سيقه و متمانه نامینې له نیوان حکومت و میلله تدا، میلله تی په شوپووت و هژار ناوومیدو په شپین ده بی به رامبه هر و وعدو به لیتیک که له لایه ن سرکرده کانی ولاته که په وه پتی ددری، که به داخوه واقعی نه مړی نه و راستیه ده سه لمینې که سيقه و متمانه له نیوان حکومت و میلله تدا نه ماوه، له بهرنه وهی میلله ت نه و وندهی و وعدو به لیت و په یمان پیدراوه، به تاییه ت له و کاتانه ی که کاتی ه لبراردن و نینتخاباته، به سه دان دروشمی بریقه دار له سر پوپه پری پوزنامه کان و گوفاره کان و ده زگا کانی راگه یانندن و لافیه ت و نووسینی سر دارودیواره وه، نیشانی میلله ت ددری، هه مووی و وعدو به لیت دده که نه گهر دهریچیت و متمانه ی له لایه ن گه له وه پی بدریت، ولاته که و ناوچه که ده کاته به هه شتی سر زهوی، گرانی ناهیلې، گنده لی نیداری به رتیل خوری نامینې، بیکاری بارده کاو کاری گونجاو ب هه موو بیکاریک دابین دهری، عیلم و زانیاری و زانیان په واجیان پیده ددری، و ده یان دروشمی تر که له پوانگی دینی نیمه وه نه وه هه مووی و وعدو به لیت نه و هه رکه سی هر دروشمیکي به رزکرده وه، نه وه په یمانی داوه که جی به جی بکات. خو نه گهر وه کو نه مړی هه رنه و ونده له بیری یو و تا ده چیته سر کورسیه که (یان زورجار خوی هر ناگای له و دروشمه نیه) خه لگانی هاویرو لایه نگری بوی دهنوسن و قیامه تی خویان ده کن به قوریانی دونیو و دولاو کورسی نه و، نه وه په نا به خوا نه و مه سنول و لیپر سراوانه که ناوا به چه واشه کردنی فقیر و هژارو دل سافی میلله ت، به دهن گدانی پیره پیاو پیره زن و گنچ لوی گه ل ده گنه په رله مان و پوسته کانی تری ناو حکومت، به لام دواتر هیچ که س له میلله ت ناسن، نه وه به فهرمووده ی رسول الله، مونا فیق و دوپوون (وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ)، و ه خیانه تیشیان له پوست و پله که یان کردووه و ب خزمه تی خه لک به کاری ناهیتن (وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ)، و هه علومیشه سیاسه تیان (إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ) په، و نه و مه سنول و لیپر سراوانه ده بنه په له یه کی په ش و ده بنه خورکه ی گنده ل که ر ب حیزیه که یان و حکومت که یان و هر بویه ثانی پیروزی نیسلام دایک و باوکه کان فیرده کات که بانگی منداله کانیان نه کن که بیتن ب لایان ب نه وهی شتیکیان بده نی به لام هیچیان نه دهنی و هر ب گرتن و خه له تاندنیان بی، له بهرنه وهی نه و منداله سيقه ی نامینې به دایک و باوکه که ی و نه ویش فیری و وعدی درو

دهبى هرهكو عبدالله كوپى عامير (په زای خوى لیبیت) ده فهرموئى: پوژيكيان
 پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم له مالى نيتمه دانيشتبوو، له و كاته دا من منداډا بووم،
 له دهره وهى مال ياريم ده كړد، دايكم بانگي كړدمه وه فهرموئى: (ما تَعَالَ أُعْطِيكَ) پوله
 گيان وهره وه شتيكت ده ده مئى، پيغه مبهري خوا فهرموئى: (ما أَرَدْتُ أَنْ تُعْطِيَهُ؟) نيازت
 وايه چى بدهيتى؟ دايكم فهرموئى: خورماي ده ده مئى، خوشه ويست صلى الله عليه وسلم
 فهرموئى: (أَمَّا إِنَّكَ لَوْ لَمْ تُعْطِهِ شَيْئًا كُتِبَتْ عَلَيْكَ كَذِبَةٌ) نه گهر هيچت نه دايه
 درويكت له سهر دهنوسرا

نهمه له سهر ناستى تاكه كه سو خيزاندا، ئه ي نه گهر نه و كه سه وه عد به خه لك
 ده دات و چى به جيتى ناكات سهر كړده يه ك بوو، ليپرسراويك بوو، نه وه تاوانه كى گهره تره،
 وه كو (نېن حه جهرى عه سقه لانى) له (فَتَحُ الْبَارِي) دا ده فهرموئى: (الْغَدْرُ حُرْمَتُهُ غَلِيظَةٌ لَا
 سِيَّامًا مِنْ صَاحِبِ الْوَلَايَةِ الْعَامَّةِ، لِأَنَّ غَدْرَهُ يَتَعَدَّى ضَرْرَهُ إِلَى خَلْقٍ كَثِيرٍ، وَلَئِنَّهُ غَيْرُ مُضْطَرِّ
 إِلَى الْغَدْرِ لِقُدْرَتِهِ عَلَى الْوَفَاءِ).

واته: په يمان شكاندنو به لئينو وه عد نه بړدنه سهر، حهراميه ته كى زور تونده و زور
 ناپه وايه، به تاييه ت نه گهر له لايه ن ليپرسراوى گشتى خه لكه وه بئى، له لايه ن سهر وكى
 حكومه ت تا ليپرسراوى فهرمانگه په كه وه بئى، چونكه نهم به لئين شكاندنه ي ليپرسراو
 مه سنوله زهره زو زيانه كى خه لكى كى زور ده گريته وه، به هوئى به لئين شكاندنئ
 ليپرسراويكه وه، كه وه عدى به خه لك داوه و پشتگوئى خستوه وه هر به پئى كړدوون،
 ده يان و سه دان هاوالاتى دلسوز، دلسارد دهنه وه و بړوايان به ده سولات ناميئى، هره وه
 كاريه ده ست و ليپرسراو ناچار نيه تا وه عدو به لئين بشكيئى، چونكه تواناى هه يه بؤ
 چى به جى كړدنئ به لينه كانئى، ههم تواناى هئزو ده سولات، ههم تواناى ماددى و دارايى

به پريزان: له بهر گرنگى و فراوانى باسى به جيهينانئ په يمانو به لئينو زهره زو زيانئ
 په يمان شكاندن بؤ سهر تاكو خيزان و كومه ل، نهم باسه ليړه دا كوئايى دينين و إنشاء الله
 له وتارى داهاتودا ته واوى ده كه ين ..

تا نه و كاته ههمو لايه كتان به وزاته ده سپيږم كه سپارده زايه ناكات ..

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

ووتاری ژماره سی وینج وهفاداری له به لاین و په یماندا

به شی سی یه م

قال الله سبحانه وتعالى

﴿ لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسَاكِينَ وَأَبْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ
بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا
وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴾

(البقرة 177)

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم :

(الْمُسْلِمُونَ عِنْدَ شُرُوطِهِمْ)

(رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ .

ئیمانداران و خواناسانی به پِیژو خۆشه ویست: سه لام و په حمه تی خوی گه وره تان لیبیت. له دوو ووتاری رابردودا له خزمهت وه صیهت و پاسپاردهی تویه می خوی په روه ردگادا بووین که فرمووی: ﴿وَيَعْبُدِ اللَّهَ أَفْوَا﴾، بۆ زیاتر پوونکردنه وهی نه و باسه به پِیژو به پِیژه و باسکردنی لایه نه فراوانه کانی جی به جیکردنی وه عدو به لَین ده لَیم وِبِاللَّهِ التَّوْفِيقُ:

یه کئ له و لایه نه گرنگانهی که ئینسانی موسلمان ده بی ناگای له به جیهینانی وه عدو به لَینه که ی بی وه فاداری به به رامبه ر به خیزان، له به رنه وهی هه رکاتیک کوریک و کچیک به حه لالی، به شه رعی خوار، به یه ک ده گن و ده بنه هاوسه ری به کتری، نه وه له و نیکا حه دا نه وه ده خوینرتیه وه که و نه و دوو که سه په یمان و به لَینی وه فادارییان له گه ل یه کتردا به ست که خیانه ت به یه کتر نه که ن و هاوسه ری به تیه که یان هه تا سه ر بی و بۆ ده ست پی که رم کردنه وه نه بی، هه روه کو له صه حیجی بوخاریدا ها تووه که پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فرموویه تی: (إِنَّ أَحَقَّ الشُّرُوطِ أَنْ تَوْفُوا مَا اسْتَحْلَلْتُمْ بِهِ الْفُرُوجَ) ، شایسته ترین مه رج و شه رتیک که جی به جی بکری، نه و عه دو به لَینه یه که ئینسان به هوی وه خیزانه که ی بۆ حه لال ده بی. با هه ری که له ئیمه له خوی بپرسی: ئایا وه فادارین به رامبه ر به خیزانه کانه مان؟ ئایا په فتارمان له گه لیدا جوانه؟ ئایا خیزانه کانه مان له سایه ماندا حه ساونه ته وه؟

ناگاداریه نه ی ئیماندار ی به پِیژ، تۆ وه عدو به لَینت به و ئافره ته داوه که بۆته هاوسه رت، ناگاداریه چاوت له سه ر هه یج ئافره تیکی تر نه بیت! نه که ی لَی بده ی، به ده ست و به زمان ئازاری نه ده ی، دل پیسی لَی مه که، پِیگای سه ردانی که سوکارو ناسیاوانی لَی مه گره، ماره ییه که ی مه خۆو به پیتی توانا بیده یه.

برای ئیماندار: ئیمه پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ پیشه واو سه رمه شق و چاوساغمانه ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾، با بزانی نه و زاته پایه به رزه چه ند وه فاداریووه له گه ل خیزانه کانیدا، نمونه یه ک بیینه وه که به راستی پینوس له ئاستی نووسینیدا کۆله، واژه و رسته کان ناتوانن بچه پال یه ک و حه قی نه و وه فاداری به

بیوتنه په باس بکن، نمونه به خیزانه زیندووه کانی پیغمبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ناهینینه وه، چونکه بڅ غیری پیغمبه‌ری خوا ده‌گونجی بگوتی، نینسان تا خیزانه‌کی گه‌نجه و له‌ژياندايه، میړده‌کی وه‌فادارو چاکه‌کاره به‌رامبه‌ری و وعدو به‌لینیک که به‌خیزانه‌کی خوی‌داوه جی‌به‌جی ده‌کات، به‌لام له‌دوای مردنی یان په‌ککه‌وتنی له‌وانه‌یه ناوړی لینه‌داته‌وه و ه‌روه‌کو نه‌یناسیږی وایه. به‌داخوه چند که‌سمان بینویه که‌کاتی خیزانه‌کی به‌موی نه‌خو‌شبه‌وه په‌کی که‌وتووه، یان خیزانه‌کی چو‌ته ساله‌وه و پیربووه و نه‌م خوی گه‌نجه، یاخود خیزانیک‌تری هیناوه، له‌م حاله‌تانه‌دا به‌یه‌گجاری وازی له‌ژنی په‌که‌می هیناوه و نه‌و ژنه‌ی په‌که‌می ته‌نھا به‌پروالته‌ هاوسه‌رو میړدی ه‌بووه، نه‌گینا له‌واقیعه‌دا هیچ مانایه‌کی هاوسه‌ری له‌مک‌یرده‌کی چاو پینه‌که‌وتووه. به‌لام پیغمبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، له‌گه‌ل ه‌موو خیزانه‌کانیدا به‌بی جیاوازی له‌نیوان گه‌نچ و پیریاندا، له‌نیوان خزم و بیگانه‌یاندا، له‌نیوان زیندو و مردوویاندا و ده‌کو په‌ک وه‌فادار بووه به‌رامبه‌ر به‌به‌لینی هاوسه‌ریه‌تی.

نمونه‌په‌کتان ع‌رز ده‌که‌م: پیغمبه‌ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شاری مه‌ککه‌ی پیروزی فتح کردووه و ناواتی له‌میژینه‌ی هاتوته‌دی، و ا‌نیسلام په‌گی داکوتا، و ا‌بتو بتخانه‌کان له‌ناویران، و ا‌خه‌لکی: ﴿يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾، به‌راستی پوژیک‌ی بیوتنه‌په له‌میژووی نیسلامدا، پیغمبه‌ری خوا زور سه‌رقالو مه‌شغوله، ه‌موو که‌س ده‌په‌وئ قسه‌ی له‌گه‌لدا بکا، داواکاری خوی پیشک‌ش بکا. نا له‌م جه‌وه ناسکه‌دا، له‌م ه‌موو کاروباره‌گرنگه‌دا، چاوی به‌پیره‌ژنیک‌ی پشت چه‌ماوه‌ی ده‌ست به‌گ‌وچان که‌وت، پیغمبه‌ری خوا وازی له‌ه‌موو خه‌لکه‌که هینا و به‌ره‌وووی پیره‌ژنه‌که پو‌یشت و ده‌ستی گرت و هینای لای خو‌په‌وه داینیشاندو ع‌بای موباره‌کی خوی بڅ پاخست! ماوه‌ی په‌ک ساعات زیاتر گو‌یی له‌قسه‌ی پیره‌ژنه‌که گرت، له‌و کاته‌دا په‌کئ له‌و ه‌موو که‌سانه‌ی که‌نه‌م په‌فتاره‌ی پیغمبه‌ری خوا سه‌رنجی پاک‌یشا که‌له‌م وه‌خته ناسکه‌دا، و پیغمبه‌ری خوا نه‌و ه‌موو کاته‌ی خوی له‌گه‌ل نه‌و پیره‌ژنه‌دا به‌سه‌ربردو ع‌بای خوی بڅ پاخست، حه‌زده‌تی ع‌ائیشه‌ی خیزانی پیغمبه‌ری خوابوو، فرمووی: (مَنْ هَذِهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟)، نه‌ی پیغمبه‌ری خوا نه‌و پیره‌ژنه‌ کئ‌بوو و ری‌زت گرت و نه‌ونده له‌گه‌لیدا دوای؟ حه‌زده‌ت

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که چاره‌کانی پر بیوو له فرمیسک فەرمووی: (إِنَّهَا صَاحِبَةُ خَدِجَةَ! كَانَتْ تَأْتِينَا أَيَّامَ خَدِجَةَ)، فەرمووی: ئەى عائیشە، ئەوە یەکی‌بوو لەدۆستەکانی خەدیجە خاتوونی خێزانم، ئەم پیرەژنە، خەدیجەى زۆر خۆشەویست و بەردەوام سەردانی دەکردین. عائیشە فەرمووی: (فَبِمَ كُنْتُمْ تَتَحَدَّثُونَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟)، ئەى پێغه‌مبەرى خوا زیاتر لەسەعاتى لەگەڵ ئەو پیرەژنەدا دانیشتیبووی ئەوە باسی چیتان دەکرد؟! پێغه‌مبەرى خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووی: (كُنَّا نَتَذَكَّرُ الْأَيَّامَ الْخَوَالِي)، فەرمووی: ئەى عائیشە باسی ئەو پۆزگاره شیرین و پر خۆشەمان دەکرد که کاتى خۆى خەدیجە لەژياندا بوو، زۆر بەخۆشى ژيانم لەگەڵدا گوزەراند، بەپاستى باشتري‌ن وەفادارترین هاوسەربوو. حەزەرەتى عائیشە (پەزای خۆى لایبەت) غیرە گرتى‌و بەتوورەبیە‌کە‌و بەپێغه‌مبەرى خۆى فەرمو: ئەوە چىە دیسان باسى ئەو پیرەژنەت کردە‌وە که خەدیجە، که‌گەل پزاندوویەتى لەگۆرە‌کە‌یدا، لەکاتی‌کدا خۆى گە‌ورە لەو باشتري پێ‌بە‌خشیوى (مە‌بە‌ستى لەخۆى بوو) که ئەم کچە‌و ئەو بیوژن بوو، ئەم گە‌نجە‌و ئەو کاتى خۆى لەپێغه‌مبەر بە‌تە‌مە‌نتربوو. پێغه‌مبەرى خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وەفادارترین هاوسەر بۆ خێزانی خۆى فەرمووی: نای ئەى عائیشە (لَا وَاللَّهِ مَا أَبْدَلَنِي اللَّهُ مَنْ هِيَ خَيْرٌ مِنْهَا، وَسَتَنِي حِينَ مَنَعَنِي النَّاسُ، آمَنْتُ بِي حِينَ كَذَّبَنِي النَّاسُ) فەرمووی: نە‌خێر ئەى عائیشە، نە‌بە‌خوا، خۆى گە‌ورە که‌سى لەخەدیجە باشت‌ر پێ‌نە‌بە‌خشیوم، چونکە خەدیجە ئەو که‌سە وەفادارە بوو که کاتى خە‌لکى م‌ال‌وسامانى خۆیان لى قە‌دە‌غە‌کردم، ئەو هە‌موو م‌ال‌و سەر‌و‌تە‌کە‌ى خۆى بە‌قوربانى من و دینە‌کە‌م کرد، وە‌لە‌و کاتە‌دا خە‌لکى بر‌وایان پێ‌نە‌دە‌هێنام و بە‌درۆیان دە‌خستە‌و‌ە که‌دە‌مگوت پێغه‌مبەر و پە‌وانە‌کراوى خوا، لەوکاتە‌دا یە‌کە‌م که‌س که‌ ئی‌مانى پێ‌هێ‌تام خە‌دیجە‌بوو! !

بە‌پاستى ئە‌و‌ە وە‌فادارى‌یە، ئە‌و‌ە بە‌لێ‌ن و پە‌یمان بردنە سەرە که‌هاوسەر بە‌هاوسە‌رى خۆى بدات. دە‌زانن که‌ى پێغه‌مبە‌رى خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئاوا وە‌صفى خە‌دیجە‌ى کرد؟ لەکاتی‌کدا بوو که‌چوارە‌ ساڵ بوو خە‌دیجە وە‌فاتى‌کردبوو، پێغه‌مبە‌رى خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ چوارە‌ ساڵ بوو لەخە‌دیجە دا‌بر‌ابوو، چە‌ند ژنی‌ترى هێ‌تابوو، عائیشە‌ى صدیقە‌ى کچى ئە‌وبە‌ک‌رى صدیقى هاوسە‌ربوو، که‌چى وە‌فادار‌بوو بە‌رام‌بەر خە‌دیجە‌و هەر‌گیز لە‌بیری نە‌دە‌چۆ‌و‌ە!

دهی نازیزانم، پیویسته هموممان ئو پاستیه بزانی که له و کاته دا ئینسان خوی گوره په حمی پی دهکات و ئافره تیکی به پره وشت و خاوهن دینی به نسیب ده بی و ده بیته هاوسه ری، ئا له و کاته دا که ده ست ده خاته ناو دهستی خه زووریه وه به شرعی خوا لئی ماره ده کری، واده زانم ئو ده ست خسته ناو دهسته له نتوان زاواو خه زووردا، که هیچ په یوه ندیه کی به ژن ماره برینه که وه نیو پوکنیکی دروست بوونی نیکاحه که نیه، به لام پیشینانمان زور عاقل و دوربین بوون که ئه م دهسته یان خستو ته ناو دهستی به کتر، واته: ئه م زاویه عه دو په یمان و به لئین ده دات به باوکی کچه که وه به دایکی کچه که وه به خودی کچه که که هاوسه ریکی وه فاداری و خیانه ت له و ئه مانه ته ناکات که ته سلیمی ده که ن، وه به چاوی بی حورمه تیه وه سهیری ئه م کچه ناکات، وه نازی پاده کری و ناهیلئی بی نازی دور که وتنه وهی له مالی باوکی پیوه دیار بی. بویه هرکاتی ئو کچه ی گواسته وه واته مالی ئه مه وه، ده بی هموو کات ئو عه دو په یمانه ی که داویه تی به باوک و بنه ماله ی کچه که هر له بهر چاوی بی و ئه گهر ئافره ته که هه له یه کی کرد چاوپووشی لیکات و چاکه کانی بی نیته وه بهر چاو.

ههروه کو گومان ئیماندار ده بی چاو له پیغه مبه ری خوا بکات، ده بی چاو له خوله فاو جئ نشینانی پیغه مبه ری خواش بکات (عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ)، با بچینه خزمه ت خه لیفه ی دووه م، فاروقی ئیسلام خه زه تی عومهری کوری خه طاب (په زای خوی لیبت)، ئیمامی عومهر له گه ل خیزانه که یدا له ماله وه دانیشتووه، له م سات و کاته شدا یه کن له دانیشتوانی شاری مه دینه ی پیروز، واه ویش چۆته ماله وه له کار و کاسپی گه راوه ته وه و چاوه پوانی ووشه و قسه یه کی نه رم و بزه یه کی سه ر لیوی خیزانه که یه تی که ماندوو بوونی لاشه ی ده رکا، به لام ئه مجاره ش وه کو هه موو جاره کانی تر، ژنه که ی له جیاتی به خیره یانه وه و باوه ش بۆ گرتنه وه، به پرویه کی تال و ناوچه وانیکی گرژو زمانیکی زیرو ده نگیکی به رزو به قیزه و هاواره وه پوویه پرووی ده بیته وه مالی لیده کات به دۆزه خ، بویه کابرا ته حه مولی نامینی و ده لئ: قه سه م به خوا ده بی بچم له خزمه ت ئه میری ئیمانداراندا شکات لیبکه م! سُبْحَانَ اللَّهِ، ئه میری ئیمانداران لیپرسراوی سیاسی و عه سکه ری موسلمانانه، ههروه ها چاره سه رکاری کیشه ی نتوان ژنو

میرده کانیسه! به لئی کابرا مالّه وه به جی دینلّو پووده کاته مالی نیمامی عومرو له ده رگا
 زک ده بیته وه، به لام چی ده بیستی، وا ژنه که ی نیمامی عومریش ده نگی به سر نیمامی
 عومر دا به زک ردوته وه ده یان پرته ویولّه و داواکاری هه یه، کابرا به خوی گوت: جا شکاتی
 چی بکه م، خۆ حالی منیش هه روه کو حالی نه میری نیمانداران وایه، باشتر وایه بکه پیمه وه
 بۆ مالّه وه. له و کاته دا نیمامی عومر ده رگای مالّه وه یانی کرده وه ده یویست له مال بچیته
 ده روه تا نه و کاته ی ژنه که ی هیمن ده بیته وه و پاشان بکه پیتته وه! نیمامی عومر چاوی
 به کابرا که وت وا له بهر ده رگای مالّه که یان وه ستاوه، فرمووی: کاکه گیان چی ده که ی
 لیزه؟ بۆچی هاتووی؟ نه ی بۆچی نه هاتیته ژوره وه ده ته وی بکه پیتته وه؟! کابراش
 گوتی قوریان، له ده ست ژنه که م هه لاتم که بیم لای جه نابت شکاتی حالی خۆم بکه م، به لام
 به خوا که گویم له ده نگی ژنه که ی توش بوو که له دور وه ده بیستراو به سر تۆدا
 هاواری ده کردو ده یقیزاند، نیت به خۆم گوت: نه وه نه میری نیمانداران ژنه که ی ناوا
 به سه ریدا هاوار ده کات و تهحه مولی ده کات، نه ی باشه من بۆچی خۆم رانه گرم؟! بۆیه
 ویستم بکه پیمه وه. نیمامی عومر فرمووی: براهه م بوهسته با تیتبگه یه من که بۆچی نارام
 ده گرم له سر ده نگ به زک ردنه وه ی خیزانه که م به سه رمدا، خیزانه که م مندالم بۆ به خیتو
 په روه رده ده کات، جلو به رگم بۆ ده شوات، خواردنم بۆ ناماده ده کات، له گه ل نه وه شدا
 ده توانی نه یان کات و شرعن واجب نه ی له سه ری، جا نه و خیزانه م نه وه هه موو نیشم بۆ
 ده کات و نارام ده گرئ له سه ری، نایا من جارک تهحه مولی نه که م نه گه ر ده نگی به سه رمدا
 به زک رده وه؟! نه ی که واته وه فاداری چیم به رامبه ری؟!

به لئی کابراش بیرى کرده وه دلی قه ناعه تی کردو گه پایه وه بۆ لای خیزانه که ی و
 له نه میری نیماندارانه وه فیری ده رسی وه فاداری بوو به رامبه ر نه و به لئین و په یمانه ی که
 له نیتوان ژن و میردا هه یه.

نیمانداران: نه گه ر میژووی پرشنگداری نیسلام بخوینینه وه بۆمان ده رده که وی
 که نیمانداران نه ک هه ر له کاتی ناشتیدا به لکو له کاتی شه رو جه نگیشدا، له و کاته دا
 که دوژمن په حم و سۆزی نه ی به رامبه ر دوژمنه که ی، نا له و کاته دا هه لگرانی په یامی قورئان،
 هیه و عدو به لئینک که دابیتیان لئی په شیمان نه بوونه وه جی به جییان کردوه...

با بچینه خزمهت تاجی سهر نووری چاومان حه زره تی محمد المصطفی صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم له صولحی حوده بییه دار، یه کئی له بهنده کانی پئیکه وتننامه که نه وه بوو: هه رکه سی له موشریک و کافران، موسلمان بیئو بیته لای پیغه مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم، ده بیئ پیغه مبهری خوا ته سلیم به کافره کانی بکاته وه لای خوی وه ری نه گری، پیغه مبهری خوا ئه م مه رجی قبول کرد، هیشتا ئیمزا له سهر خاله کانی پئیکه وتننه که نه کرابوو که کورپئکی گه نج له مه ککه وه له ده ست بته پرستان پای کردو خوی گه یانده خزمهت پیغه مبهری خوا له حوده بییه و موسلمان بوو، ئه م گه نجه ناوی (ئوبویه صیر) بوو، له و کاته دا دوو که سیش له مه ککه وه به شوینیدا هاتبوون که بیگرن و بیگرنه وه، داوایان کرد که به پیئ پئیکه وتننه که ئوبویه صیریان بداته وه، پیغه مبهری خوا فهرمووی: ئاخو خۆ هیشتا ئیمزمان نه کردوو و ئه م پیش ئیمزا کردنه که گه یشتوته لامان و موسلمان بووه، کافره کان گوتیان نه خیر، هه ر ده بیئ بمانده یته وه! به ئی پیغه مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم له گال نه وه دا که دلی وه کو مه نجه ل له تاوی ئوبویه صیری گه نج و دلسۆز بۆ ئیسلام ده کولا، ده یزانی ئه و بیویژدانانه بییه نه وه چی لیده که ن به لام بۆ به جیه ئنانی وه عدو به ئینه کانی، چونکه هه موو پئیکه وتننامه یه ک به ئیندانه به جیه جیکردنی، جا بۆ وه فا به عه دو په یمان ئوبویه صیری دانه وه، تا نه وه بوو خوی گه وره ده رگای له ئوبویه صیر کرده وه و پاشان پرکاری بوو، باسه که ی به درێژی له سیره دا باسکراوه.

نمونه یه کی تر له سهر به جیه ئنانی وه عدو په یمان ته نانهت له کاتی شه ریشدا ئه و به سه رهاته یه که حوده یفه ی کوپی یه مان (په زای خوا له خوی و باوکی بیئ) بۆمان ده گێریته وه و ده فهرموئ: هیچ شتی وای نه کرد که من به شداری شه پی به در نه که م ته نها نه وه نه بیئ که کاتی من و باوکم له مه ککه وه به ره و مه دینه هه جره تمان کرد، له پرگا کافره کانی قوربه یش گرتیانین و گوتیان: نه وه بۆ لای محمد ده پۆن؟ گوتمان: نه خیر، ته نها ده مانه وئ بگه یه شاری مه دینه و بۆ خۆمان له وئ بژین، (فَأَخَذُوا مِنَّا عَهْدَ اللَّهِ وَمِيثَاقَهُ لَنَنْصَرِفَنَّ إِلَى الْمَدِينَةِ وَلَا نُقَاتِلُ مَعَهُ) حوده یفه ده فهرموئ: وازیان ئی نه هینانین و به ریان نه داین هه تا وه کو وه عدو به ئینانین ئی وه رنه گرتین که ته نها ده چینه شاری مه دینه و به شداری شه ر ناکه ین و له گال پیغه مبهری خوا دا ناچینه مهیدانی شه په وه، ئه مجا وازیان

بِهَيْتَانِین و نِیمه‌ش گه‌یشتینه خزمهت پیغه‌مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ که‌لو کاته‌دا خه‌ریکی خۆئاماده‌کردن بوو بۆ شه‌ری به‌درو پتویستی به‌تاکه که‌سیکی موسلمانیش هه‌بوو. نِیمه‌ش چو‌وینه خزمه‌تیو به‌سه‌ره‌اته‌که‌مان بۆ گێراییه‌وه و باسی عه‌دو به‌لێنه‌که‌مان کردو عه‌ر زمان کرد ئایا به‌شداری شه‌ر بکه‌ین یان نا؟ پیغه‌مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فه‌رمووی: (إِنْصَرِفَا، نَفِي لَّهُمْ بِعَهْدِهِمْ، وَتَسْتَعِينُ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ) فه‌رمووی: نا، نێوه به‌شداری شه‌ر مه‌که‌ن له‌گه‌لمان و بگه‌ڕێنه‌وه بۆ مه‌دینه، وه‌عدو به‌لێنه‌که‌تان مه‌شکێنن، نِیمه‌ داوای کۆمه‌کو یارمه‌تی له‌خوا ده‌که‌ین که به‌سه‌ر دوژمناندا سه‌رمان بخت!

سُبْحَانَ اللّٰهِ له‌گه‌وره‌یی ئه‌م ئیسلامه، له‌گه‌وره‌یی ئه‌و پیغه‌مبهره صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ که (كَانَ خُلُقُهُ الْقُرْآنَ) کاتی له‌جه‌نگدا، هه‌موو هێزی کوفر کۆبوته‌وه بۆ له‌ناوبردنی ئیسلام و موسلمانان، که‌چی پیغه‌مبهری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ده‌فه‌رمووی: وه‌عدو به‌لێن مه‌شکێنن و به‌شداری شه‌ر مه‌که‌ن له‌دژی کافران! که‌ئه‌مه له‌هه‌موو میژووی مروّقایه‌تیدا نه‌بووه و نه‌ده‌شبی!

به‌پێژان: نموونه‌یه‌کی تێرمان بۆ باس ده‌که‌م له‌میژووی زێڕینی ئیسلامدا. له‌یه‌کێ له‌جه‌نگه‌کانی نێوان موسلمانان و کافره‌کاندا کابرایه‌کی موسلمان ده‌یه‌وێ که‌سیکی ده‌ست که‌وێ که‌کاتی خۆی باوکی ئه‌م موسلمانێ شه‌هید کردووه و ماله‌که‌ی خواردوون و ئه‌م ته‌مه‌نی منداڵ بووه و ئه‌و موجریمه‌ی نه‌بینیوه و به‌شیوه‌ی ده‌موچا و نایاناسی، وه‌هه‌والێشی پێگه‌یشتووه و له‌و له‌شکوه‌دایه که‌نێستا ئه‌مان شه‌ریان له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن، بۆیه زۆر به‌جیدی به‌شوێنیدا عه‌وداڵ بوو، به‌لام چون بزانێ ئه‌و دوژمنه دوو جار دوژمنه‌ی کێیه؟ په‌لاماری یه‌کێ له‌کافره‌کانی داو خستی به‌زه‌ویدا و شمشیری خسته سه‌ر ملی و گوتی: پێم بلێ فلان که‌سی کوپێ فلان که‌س کێیه و له‌م له‌شکوه‌دایه؟ خێرا نیشانه‌م بده، کابرای کافر ده‌لێ: به‌سه‌رچا و پێت ده‌لێم به‌لام به‌یه‌ک مه‌رج، ده‌لێ مه‌رجه‌که‌ت چیه؟ کافره‌که ده‌لێ: وه‌عدو به‌لێنم بده‌یه که‌ئه‌گه‌ر پێم گوتی کێیه ئازادم بکه‌یو نه‌مکوژی! موسلمانه‌که گوتی: وه‌عدو به‌لێن بێ پێم بلێ فلان که‌س کامه‌یه من تو ئازاد ده‌که‌م و به‌ده‌ستی من ناکوژێی! کابرای کافر گوتی: ئه‌و که‌سه‌ی تو به‌شوێنیدا ده‌گه‌ڕێی

منم! موسلمانان که شمشیر هک ی له سهر مل لایردو فهرمووی: ناخ، تازه وه عدو به لئیم پیدای که نازادت بکه م، برۆ له بهرچاوم لاچۆ، تازه ناتوانم بتکورم!

سُبْحَانَ اللَّهِ لَهُ وَهُوَ خَلَقَهُ بِهِ رِزْقَهُ، ئینسان له دای دوزمنی باوکه کوشته ی خوی بگه ری که چی له ژیر ده ستیدا بی، به لام له بهر نه وه ی پیشتر وه عدی داوه تی که نه یکوژی و نازادی بکات، وازی لی بیتی و نه یکوژی، چونکه ئیسلام و ئیمان فیران کردوه که نابی به لئو په یمان بشکینی نه گهر به کافری دوزمنی دین و ژینشی دابی! له بهر نه وه ی پیغه مبه ری خوا صَلَّی اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرمو: (أَيُّمَا رَجُلٍ أَمَّنَ رَجُلًا عَلَى دَمِهِ، ثُمَّ قَتَلَهُ، فَأَنَا مِنَ الْقَاتِلِ بَرِيءٌ، وَإِنْ كَانَ الْمَقْتُولُ كَافِرًا) (رواهُ ابْنُ حَبَّانَ).

واته: هر که سیک د لئایی بدا به که سیک که خویتنی ناریزی و نایکوژی، وه نه مینی بکاته وه، پاشان وه عدو به لئنه که ی بشکینی و که سه که بکوژی نه وه من له بکوژه که بیبه ریم و نه و که سه به ئومه تی خۆم نازانم با کوژاوه که کافیش بی! نه مه یه ریزی ئینسان، نه مه یه مافی مرقۆ، نه مه یه نه خلاق ی بهرزه نه نانه ت له مه ی دانی جهنگ و دوزمنایه تی و له کاتی شهریشدا.

نمونه یه کی تر: کاتی که فرمانده ی سوپای فارسه کان که ناوی (هورموزان) بوو، به دیلی که وته ده ست موسلمانان و هینایانه خزمه ت نه میری ئیمانداران ئیمامی عومهری کوپی خه طاب (په زای خوای لیبت)، ئه م هورموزانه یه کی بوو له درنده ترین و سه رسه خترین دوزمنی ئیسلام و موسلمانان، نازارو نه شکه نه چی ده یان موسلمانان به دهستی خوی دابوو. بۆیه چه زده تی عومهر زۆر لئی به داخ بوو ئیستا و به دیلی له بهر ده ستیایه تی، فهرمووی: هورموزان وه ره ئیمان بیته و موسلمان بیه، سه رو مال و خوینت پاریزراو ده بی. به لام هورموزان ئاماده نه بوو موسلمان بی، بۆیه ئیمامی عومهر له تۆله ی نه و هه موو سه حابه دا که نه م دوزمنی خواجه به دهستی خوی شه هیدی کردبوون و نه شکه نه چی دابوو، ویستی بیکوژی، به لام ئه م فرمانده سه ربازی به پووی له ئیمامی عومهر کردو گوتی: ئه ی سه رکرده ی موسلمانان، من زۆرم تینووه، تۆش نه گهر هه ره ده مکوژی به تیرناوی بمکوژی باشته نه ک به تینوویه تی، چونکه بۆ تو هیچ فه رق ناکات، بۆیه تکات لیده که م پیش کوشتم مۆله تم بده جامی ناوی سارد بخۆمه وه. ئیمامی عومهر

فرمووی: قهیناكا ناوی ساردی بۆ بیتن. به لئی جامی ناویان بۆ هینا و هورموزان
 به دهستیوه گرت و گوتی: ئه ی سهرکرده ی موسلمانان، ئایا هتا ئاوه که نه خۆمه وه
 نامکوژی و مۆلهم ده ده ی به ئیسراحت ئاوه که بخۆمه وه؟ ئیمامی عومر فرمووی: به لئی
 وهعد بۆ هتا ئاوه که به ئیسراحت نه خۆیته وه ناتکوژم و له ناوت نابم! یه کسه ر
 هورموزان جامه ئاوه که ی پشت و هاواری کرد: ئه ی سهرکرده ی موسلمانان وهعدو
 به لئینه که ت جۆ به جۆ بکه، تۆ وهعدو په یمانت دامی تا ئاوه که نه خۆمه وه نه مکوژی، خۆ
 منیش ئاوه که م نه خوارده وه، که واته نابۆ بمکوژی و په یمان بشکیتی. ئیمامی عومر زۆر
 توپه بوو، فرمووی: ئه ی دوژمنی خوا فیلت لیکردم، ئیستا چیت لیکهم! پاشان پاویژی
 به صه حابه کان کرد که ئایا بیکوژی یان وهعدو به لئینه که ی به ریته سه ر، هه موویان
 فرموویان: قوربان تازه. ئه مینت کردۆته وه وهعدت داوه تی، نابۆ بیکوژی. بۆیه ئیمامی
 عومر وازی لیهینا و نه یکوشت. ئه مجا هورموزان که ئه م وه فاداری یه له به جیهینانی عه دو
 په یماندا له موسلمانان بینی، موسلمان بوو، ئیمامی عومریش پاویژی پیکردو سوودی
 زۆری له ره ئی و بۆچوونه کانی هورموزان وه رگرت!

به لئی ئیمانداران، ئه م ئه خلاقه به رزو په سه ندانه بوو که وای ده کرد خه لکی به دلی
 خۆیان و به بۆ هه ی زۆر فشاریک بینه ناو ئاینی پاکی ئیسلامه وه. بۆ نمونه: کاتی
 موسلمانان که فته تحی ولاتی شامیان کردو له شکری ئازادی به خشی ئیسلامی که یشته شاری
 (حمص) و پۆمه کانیان له شاره که کرده دهره وه و شاری حمصیان پزگارکرد، دانیشتوانی
 شاره که (نه صرانی) گاور بوون، موسلمانان داویان لیکردن که موسلمان ببن، به لام
 ئه وان گوتیان موسلمان نابین و له سه ر دینی خۆمان ده میتینه وه و سالانه بۆیک پاره
 ده ده ی به ئیوه ی موسلمان له جیاتی ئه وه ی که ئیوه ئیداره ی شاره که مان ده که نو
 له دوژمن ده مانپاریزن و سه ربازیمان پیتاکه ن. به لئی موسلمانان پاره که یان لیوه رگرتن و
 ماوه یه کی پێچوو، له شکری شکاوو دۆپاوی پۆمه کان خۆیان کۆکرده وه و کۆمه ک و سوپایان
 له سه رکرده یه تیانه وه پێگه یشته و په لاماری شاری (حمص) یان دایه وه. سهرکرده ی
 سوپای ئیسلامی له حمص داوی له سه ربازه کان کرد که شاره که به جۆ بیلان چونکه
 هه یزه که یان که مه و کۆمه کیان پێ نه گه یشته وه و له وانه یه نه توانن به رهنگاری ئه و هه موو

جەيشەى پۆمەكان بېنەو و ئەگەر شەرىش بىكەن شارەكە لەنيوان ھەردوو سوپادا ويران دەبێ و دانىشتوانە بێ دىفاعەكەى تىادەچن. لەبەر ئەو ھەرىارى چوونە دەرەو ھەيان لەشاردا، بەلام خۆ ئەوان پارەى سالانەيان لەدانىشتوانى شارەكە ھەرگرتو ھە بىانپاريزنو چاوديريان بىكەن و نەھيئن دوژمن بىتە سەريان، بەلام ئىستا ناچارن شارەكە بەجى دىئن، بۆيە بانگى پىاوماقوول و پىش سىيانى شارەكەيان كرد كە ھەمويان گاوربوون و پارەكەيان ھەمووى بەبى دىرھەمىك كەمى دانەو ھە پىيان گوتن: ئىمە ئەو پارەيەمان بۆيە لەئىو ھەرگرتبوو تا لەدوژمن بىانپاريزن، ئىستا كەنەتوانن لەشارەكەدا بىننەو ھە بەرەنگارى دوژمن بىنەو ھە بى پارەكەتان بۆ بگىرپنەو. دانىشتوانى شارى (حمص) كەئەمەيان لەموسلمانان بىست، ئەم وەعدو بەلئىن بردنە سەر، ئەم پاستگوى و بەويژدانىيە كەتا ئىستا بەوشەش نەيانبىستو ھە نەك بەكردەو ھە بىبىن، يەكسەر ھەمويان بەيەك جار موسلمان بوونى خويان دەرپى و دەستيان خستە ناو دەستى سوپاى ئىسلامىيەو ھە بەيەكەو ھە بەرەنگارى لەشكرى داگىركرى پۆمەكان بوونەو!

اللَّهُ أَكْبَرُ، يەك شارى تەواو، شارىكى گەورەى وەكو (حمص) بەبىننى پەوشتىكى موسلمانانە، كەپەوشتى وەفادارىبوو بەرامبەر بەبەلئىن و پەيمان" بەيەكجار ھەموو دانىشتوانەكەى موسلمان بوون!

بەپاستى ئىمانداران ئەمپۆ موشكىلەى ئىمە موشكىلەو گرتى پەوشتە بەرزەكانە، چونكە پۆژئاوا تەماشای نوێژكردن و پۆژوگرتمان ناكات، ئىشيان بەوانە نە، بەلكو تەماشای پەوشت و ئەخلاقی ئەھلى ئىسلام دەكەن. جا كاتى دەبىن موسلمانان بەداخەو، وەعدو بەلئىن دەدەن و ناىيەنە سەر، لەقسەكردندا درۆدەكەن، ئەمانەت ناپاريزن، نازارى يەكترى دەدەن، وا دەزانن ئىسلام ئا ئەو ھەو ئىسلاميان بەو پاك و سىپەتيە لەلا ناشرىن و پەش دەبى، ھەروەكو كەسىكى پۆژئاواى كاتى دىراسەيەكى قوول و وردى ئاينى ئىسلامى كردو بەھەموو قەناعەتيكەو ئىمانى ھىئا كاتى ھات بۆ ھەج و تەماشای موسلمانانى كرد، كەتەنانەت لەكاتى ھەجىشدا، لەو شوێنە موبارەكو پىرۆزەشدا، دەمەدەمى و شەپەقسەيانەو نازارى يەكترى دەدەن و لەگىروگرفت و موشكىلەى يەكترى ناكۆلنەو، پوى لەخوای گەورە كردو فەرموى: (الْحَمْدُ لِلَّهِ، إِنِّي

أَسْلَمْتُ قَبْلَ أَنْ أَرَى الْمُسْلِمِينَ) واتە: سوپاس بۆ خوا که من موسلمان بووم پیش نهوهی موسلمانان ببینم! چونکه نهگەر پیشتر نهو ئیسلامه گهرههی نهناسیابهو لهکردهوهی موسلمانانهوه تهماشای ئیسلامی بکردایه نهوا ناماده نهبوو بیته ناو ئیسلامهوهو وهکو دین و ژین قبولی بکات.

بهائی ئیمانداران، نهو کاتانهی کهترسی خواو پۆژی دواپی له دله کاندابوو، نهو سهردهمانههه که بههوی پووناکی ئیمان و ئیسلامهوه هیممهت بهرزبوو، ئا لهو ساتانهدا ئیمانداران ههر به ئینکیان به که سیک دابی، به دلنیاپییهوه جی به جیان کردوه، میژووی پرشنگذاری موسلمانان پوودای وای بۆ تۆمارکردوین که ئیستا به گێرانهوهی سهرسام دهبین، ههر نه وهندهمان بۆ ده مینیتتهوه که بلتین سوپاس بۆ تۆ خوی گهره که ئیممهت هیدایهتدا بۆ ئیسلام، سوپاس بۆ تۆ نهی پهروهردگار که ئیممهش به کیکین لهو کاروانههه که پیاوانی بهمانا (پیاو) به تهعبیری قورئانی (رجال)ی ئاواي تیدا هه لکه وتوه، شانازی ده که بێن به ئیسلامی بوونی خۆمانهوه، میژوو ده لئ:

کابرایهکی ئیماندارهه خه لکی نهندهلوس، پیاویکی پیش سپی به تهمن، له سهروهت و ساماندا باخیکی جوان و دلگیری هه بوو، پۆژانه بۆ خۆی له باخچه کهیدا کارو کاسپی ده کردو خزمهتی باخچههه ده کردو ژیاپی خۆیو تاقانه کوپه گهجه که ی پئی دابین ده کرد. نه وهنده نهو کوپه تاقانهههه خۆی خۆشدهویست دلی نه دهات کارو کاسپی پئی بکا، ههر له مالهوه به جپی ده هیتشت، نه م کوپه تاقانهههه دواي له خه وه لسان و نان خواردن ده چوه ناو بازاری شاره که وه لگه ل هاوپیو هاوته مه نهکانی خۆیدا هه ندی یاری و گالته و گه پی ده کردو که بێ تاقهت ده بوو پووی ده کرده باخچه که ی باوکی. به لام پۆژیکیان له کاتیکدا که له بازار پوو، له گه ل کوپیکی نهندهلوسیدا که موسلمان نه بوو، ده بیته ده مه قالییان و شهریان ده بئو سهره نجام کوپه نهندهلوسییه که که ناموسلما نه، کوپه تاقانه موسلماننه که ده کوژیو بۆ پرزگار کردنی گیانی خۆی که ده ست که سوکاری کوپه کوژراوه که نه که وئو نه یکوژنه وه راده کات و له شار ده چیتته ده رو پوو له باخی پیاوه پیره که ده کات که باوکی کوپه کوژراوه که یه. چونکه نازانی که نهو کوپههه نه م کوشتوویهتی کوپی نه م پیاوه پیرههه! به لئ خۆی ده که یه نیتته باخچه که و هاوار بۆ پیاوه پیره که ده باو ده لئ:

مامه گيان کورېکم کوشتووه و ئیستا هه لاتووم، که سوکاری به شوینمه وه، تکات لیده که م په نام بده و له م باخه دا بمشاره وه و وعدو به لئیم بده یه که ته سلیم به که سم ناکه ی! پیاوه پیره که ش به زه یی پیادیته وه و له ژوره بچکوله که ی ناو باخه که یدا حه شاری ده دات و بۆ خوی دیته وه بۆ ناو باخه که. له و کاته دا براو ناموزای مامه پیره به هه له داوان خویان ده که ن به باخه که داو ده لئین کوا نه و کوره گه نجه ی که خوی کرد به م باخه دا، چی لیهات؟ پیاوه پیره که ده لئ: بۆچی، چی بووه؟ ده لئین: نه و کوره گه نجه، کوره تاقانه که ی توی کوشت و هه لات و نیمه ش به شوینمه وه وین و چاومان لیبوو هاته نه م باخه وه. کابرا پیره به بیستنی هه والی کورژانی تاقانه که ی، پووناکی چاوه که ی، هیزی پشت و نه ژتوی، نومیدی دواړوژی، داردهستی پیری و په ککه و ته یی خوی خیزانی، به رچاوی تاریک ده بی، هیز له نه ژتویدا نامیتنی. وا بکوژی کوره که ی له ژیر ده ستیا به تی و خوی شاردوویه تیه وه، خه ریک ده بی هاواریکات و بلئ: برۆن وا له و ژوره بچکوله دا شاردوومه ته وه و نه مزانیوه کوره که ی منی کوشتووه، هر ئیستا برۆن بیکوژنه وه، به لام یه کسه ر بیری نه و وعدو به لئینه ی ده که ویته وه که چهند ده قیقه یه ک پیش ئیستا به و کوره ی داوه که ته سلیم به که سی نه کات و ناشکرای نه کات. بۆیه به خزمه کانی ده لئ: راست ده که ن نه و کوره هاته نه م باخه وه و له م لایه وه له باخه که رایکردو پویشته! به م شیوه یه براو برازاکانی خوی به هه له ده باو له باخه که ده یانکاته دهره وه بۆ نه وه ی وعدو به لئینه که ی نه شکیتنی! پاشان ده چیته ژوره که وه به کوره که ده لئ: هه ی مالویران که مالی منت ویران کرد! خو تو کوره تاقانه که ی منت کوشتووه، به لام چی بکه م تازه و وعدو به لئیم پیدای کی په نات بده م و ته سلیم به که ست نه که م، وا وعدو به لئینه که م به جیهیتناو خزم و که سوکاره که م لی دوورخستوویته وه، توش برۆ به لایه کدا هه تا له م شوینه دوورنه که ویته وه نه خۆم و نه هیچ که سم ده ست بۆ نابات!

به راستی نه مه یه و وعدو به لئین جی به جی کردن.. نا له و کاته دا که قاتلی جگه رگوشته له به رده ستدا بی و ته نها بۆ پاراستنی و وعدو به لئین توله ی لی نه که یته وه و نه یکوژیته وه!
خۆشه ویستان: به راستی و وعدو به لئین و په یمان ته نها قسه یه کی ساده نیه و لیپرسینه وه ی له دوا نه بیته، به لکو له دنیاو دواړوژدا ئینسان به پرپر سیاره به رامبه ر هر

وهعدو به لَئِينِيكَ كه به كه سِيكِي ده دات، وه هر كاتِي ئِينسان خاوه نِي وهعدو به لَئِين نه بوو،
 نه وه به كِي له نيشانه ي دووړو (مُنافِقِي) تِي تِي دَا دِيته جِي (وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ)، هر بُوِيه
 صه حابه كاني پيغه مېري خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ "هر كاتِي وهعدو په يمانِيكيان بديا به
 هر گيز لِي په شيمان نه ده بوونه وه، بُو نمونه: له كَتِيبي (حَيَاةُ الصَّحَابَةِ) دا ده فهرموئ:
 كاتِي كه عه بدوللای كوپي ئيمامي عومر (په زاي خوايان لِيْبِيَت) له نه خوشي سره مهرگو
 وه فاتيدا بوو، به كه سوکاره كه ي خوي فهرموو: ناگادارينو بزنان كه پيش چنډ پوژِيك له م
 نه خوشيه م، فلان كه س داخوازي فلان كچه مي كرد بُو كوپه كه ي، منيش گوتم: با بزنانين
 چُون ده بِي، نه گهر كچه كه م پازي بِي له وانه يه بتانده مِي، دواي كه هاتمه مال وه
 به كچه كه م گوتو نه ویش پازي بوو كه شوو به كوپي فلان كه س بكات، به لام من به سر دا
 نه خوش كه وتمو ولاّم نه دانه وه، ئيستا به شاهيد بن وا من كچه كه م له كوپي فلان كه س
 ماره كرد، چونكه ناموئ وه عده به خيلاف ده رچم به يه كه له سر سِي نيشانه كاني
 دووړو يوه بگه موه به ليقاي خوا.

سُبْحَانَ اللّٰهِ، وهعدو به لَئِين بردنه سر له لايان نه وند ده گوره بوو، وهعدی ته واويشي
 نه داوه، هر نيچه وهعد بووه كه فهرموويه تي با بزنانين چُون ده بِي به لام له وه ترساوه
 بمرئو وه عده به خيلاف ده رچي!

جا كه واته ئيمانداران: با ئيمهش به خوماندا بچينه وهو ناگامان له وهعدو به لَئِينه كاني
 خومان بِي، هر كاتِي وهعدو به لَئِنمان به هر كه سِيك دا جِي به جِي بکين بُو نه وه ي سيقه و
 متمانمان له ده ست نه دينو له نيشانه و سيقاتي (مونا فيق) و دووړوان به دووړبين، هر زار
 په حمه ت له شاعير كه فهرموويه تي:

إِذَا قُلْتَ فِي شَيْءٍ - نَعَمْ - فَأَتِمَّهُ فَإِنَّ - نَعَمْ - دَيْنٌ عَلَى الْحُرِّ وَاجِبٌ
 وَإِلَّا فَقُلْ لَا تَسْتَرْحِ وَتَرْحِ بِهَا لِئَلَّا يَقُولَ النَّاسُ إِنَّكَ كَاذِبٌ

واته: هر كاتِي بُو ئيشو كاروكرده وه يه كه گوتت (به لَئِين) جِي به جِي ده كه م، نه وا
 له قسه ي خوت په شيمان م به و ئيشه كه ته واو بکه، چونكه نه و (به لَئِين) يه قه رزه له سرتو
 هه تا ئيشه كه جِي به جِي نه كه ي له ژير نه و قه رزي (به لَئِين) يه ده رناچي، خو نه گهر ده زاني
 نه و ئيشو كار هت بُو جِي به جِي ناكړئ نه وا كاتِي گوتيان نايان فلان ئيشمان بُو ده كه ي؟

به کسه ر بلئی (نه خیر) ناتوانم جی به جیی بکم، چونکه بهو (نه خیر) ه ناسوده ده بی و
 کهس ناتوانی بلئی دروژنه و دروی له گه ل کردم، چونکه وهعدو به لئنت نه داوه تی.
 شاعیریکی تریش فرموویه تی:

لا تَقُولَنَّ إِذَا لَمْ تُرِدْ أَنْ يَتِمَّ الْوَعْدَ فِي شَيْءٍ نَعَمْ
 حَسَنَ قَوْلٍ نَعَمْ مِنْ بَعْدِ لَا وَقَبِيحُ قَوْلٍ لَا، بَعْدَ نَعَمْ
 إِنَّ لَا بَعْدَ نَعَمْ فَاحِشَةٌ فَبَلَا فَأَبْدَأْ إِذَا خَفْتَ النَّدَمَ
 وَإِذَا قُلْتَ نَعَمْ، فَاصْبِرْ لَهَا بِنِجَازِ الْوَعْدِ إِنَّ الْخُلْفَ ذَمٌّ

واته: هه رکاتی له دلدا نیازت نه بوو کرده وهیه ک و ئیشیک بکه ی و وهعدو به لئنتیک
 که دهیده ی جی به جیی بکه ی، نه وا هه ره له سه ره تاوه مه لئ (به لئ) ده یکه، به راستی ندر
 جوان و مهردانه یه که سه ره تا بلئی بوم ناکرئ به لام پاشان به کرده وه جی به جیی بکه ی،
 وه چه ند ناشیرینه سه ره تا بلئی (به لئ) جی به جیی ده کم پاشان بۆت جی به جی نه کرئ و
 بلئی ناکرئ، له بهر نه وه ی ناکرئ دوا ی (به لئ باشه) ناپه سه ندو ناپه وایه، بۆیه هه رکاتی
 ویستت وهعدی شتیک بده ی بلئی وهعد ناده م جی به جیی بکم نه گه ره له په شیمان بوونه وه
 شه ره زاری ده ترسی، وه هه رکاتیکیش وهعدو به لئنت دا نه وا ئارامی له سه ره بگره، چونکه
 هه موو به لئین جی به جی کردنی که ماندوو بوون و زه حمه ت و مه صله حه ت فه وتانی خۆتی تیدا یه،
 بۆیه ده بی به سه برو ئارام و خۆرا گر بی، له بهر نه وه ی به جی نه هینانی وهعدو به لئین، ده بیته
 مایه ی سووکی و ریسوایی بۆ خاوه نه که ی.

خوای گه وه به مانگیرئ له و که سانه ی وهعدو به لئنه کانیا ن ده به نه سه رو..
 یارمه تیمان بدا بۆ به جیهینانی په یمان و به لئنه کانمان..

اَللّٰهُمَّ اَمِيْن

سەرچاوه‌كان

- 1 - قورئانی پیرۆز.
- 2 - ته‌فسیری ئاسان، بورهان محمد أمين.
- 3 - ته‌فسیری په‌وان، ماموستا مه‌لا محمودی گه‌لاله‌یی.
- 4 - أخلاق المؤمن، الأستاذ عمرو خالد، دار المعرفة، بیروت، ط 1، 2002.
- 5 - نَظَرَةُ النِّعَم، إعداد مَجْمُوعَةٍ مِنَ الْمُخْتَصِّصِينَ بِإِشراف: صالح بن عبدالله وعبدالرحمن محمد ملوح، دارُ الوَسيلة، ط 3، 2004.
- 6 - مِنْ وَصَايَا الْقُرْآن الْكَرِيم، محمد عبدالعاطي بحيري، المكتبة التوفيقية.
- 7 - رِياض الْفَالِحِينَ، أحمد بن محمد طاحون، دار التربية.
- 8 - مُرشدُ الْخَطِيب، عبدالرحمن المصطاوي، دار المعرفة، بیروت، ط 1، 2002.
- 9 - مِنْ وَصَايَا الْقُرْآن الْكَرِيم، محمد عَبْدُ الْعَاطِي بحيري، المكتبة التوفيقية.

وهصيه تي دههم

﴿ وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾

(الأنعام 153)

ووتاری ژماره سی وشه ش

شونکه و تنی ریپازی راستی خواو

دوورکه و تنه وه له ریچکه و ریپازه لاره کان

به شی یه که م

قال الله سبحانه وتعالى:

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُوراً مُبِيناً، فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾

(النساء 174 - 175)

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:

(ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلاً صِرَاطاً مُسْتَقِيماً وَعَلَى جَنْبَيْهِ الصُّرَاطِ سُورَانِ فِيهِمَا أَبْوَابٌ مُفْتَحَةٌ وَعَلَى الْأَبْوَابِ سُتُورٌ مُرَخَّاةٌ، وَعَلَى بَابِ الصُّرَاطِ دَاعٍ يَقُولُ: أَيُّهَا النَّاسُ ادْخُلُوا الصُّرَاطَ جَمِيعاً وَلَا تَتَفَرَّجُوا، وَدَاعٍ يَدْعُوا مِنْ جَوْفِ الصُّرَاطِ، فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَفْتَحَ شَيْئاً مِنْ تِلْكَ الْأَبْوَابِ قَالَ: وَيْحَكَ لَا تَفْتَحْهُ فَإِنَّكَ إِنْ تَفْتَحْهُ تَلْجُهُ، وَالصُّرَاطُ الْإِسْلَامُ، وَالسُّورَانِ حُدُودُ اللَّهِ - تَعَالَى - وَالْأَبْوَابُ الْمُفْتَحَةُ مَحَارِمُ اللَّهِ تَعَالَى، وَذَلِكَ الدَّاعِي عَلَى رَأْسِ الصُّرَاطِ كِتَابُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَالدَّاعِي فَوْقَ الصُّرَاطِ وَاعِظُ اللَّهِ فِي قَلْبِ كُلِّ مُسْلِمٍ)

(رواه أحمد)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ .

نیمانداران و خواناسانی به پِیژ، له خزمهت قورئانی پیرۆزداين و گه یشتینه وه صیهت و پاسپاردهی دهیه و کوتایی خوی پروهردگار که ده فهرموئ: ﴿ وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾ (الأنعام 153)، واته بیگومان نه مهی که له وه صیهت و پاسپارده کانی پابردودا باسکرا پیبازی منه که پاسته، ده ئیوهش شوینی بکه و، شوینی پیچکه کانی تر مه که ون چونکه جیاتان ده کاته وه له پیبازی خوا، ئه وهش پروهردگارتان فهرمانی پیکردوون، بۆئه وهی خواناس و پارپژکار بن..

به ئی به پِیزان: خوی پروهردگارمان - سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى - فهرموئ: ئه م پیبازهی من تاییه تمه ندیه کی هیه که - پِیگای پاسته - بیگومان پِیگای پاستیش پووناک و کراوهیه و ئینسان که پیندا ده پوات بهرچای پوونه، هر پِیگایه کیش لیلی تیدا نه بوو و پووشن بوو، ئه وه ترسی تیدا نامینئ، که ترسیش نه ما ئینسان نه فس و دهروونی ئیسراحت و دلتیا ده بی و ههست به ئارامی و ئاسودهیی ده کات. جا بۆ زیاتر پوونکردنه وهی نه م باسه، با بچینه خزمهت نه و (نق) وه صیهت و پاسپارده و ئامۆزگاریانهی پروهردگار که ئیمه له (سی و پینچ) ووتاری پابردودا له خزمهتیاندا بووین، با وردینه وه و تیبگهین که چۆن له و تق وه صیهت دا درهختی به نرخ و پر به ره که تی ئه مینئ و دلتیایی خویی و شاراهیهی ناو دهروونی ئینسان. وه دلتیایی و ئارامی کۆمه لایه تی و ناو کۆمه لگا به گشتی! کاتی سهرنجی کۆمه لایه یه که م له وه صیهت و ئامۆزگاریه کان ده دهین ده بینین ده بنه مایه ی ئارامی و ئاسودویی و دلتیایی نه فس و دهروون بۆ تاکی ئینسان بۆ نموونه هر کاتی ئینسان دلی وابهستهی خوی خالیق و دروستکهری بوو، بیروباوهی دامه زرا له سه ره نه وهی که خوی گه وه تاک و ته نها و بی هاوه له ته نها ده سه لاتداره له که وندا. هر نه و ده توانئ بیه خشی و ئینسان ده وله مند بکات، هر نه ویش ده توانئ هه ژاو ده سته کورتی بخا، ژیان و مردن هر به دهستی نه وه، توانای به سه ره هه موو شتی کدا هیه و به رامبه ره ویست و ئیراده ی نه و خواجه مه حال نه و هه موو شتی که له نتیان کاف و نوندا جی به جی ده کریت.

جا هرکاتئ ئینسان ئم بیروباوه په له دلو دهروونیدا چه سپا نهوا ههمو کات د لگوشادو خاوهن هیواو بهرچاو کراوه ده بئو هرگیز کۆت وزنجیری نا ئومیدیو بی هیوا بی ناتوانن کزقو له رزق کی بکه ن و پشستی له زهوی بده ن و نا ئومیدی بکه ن، چونکه ده زانی نه و عه بدی خواجه که که توانای به سهر ههمو شتی کدا هیه و هه رکات هاواری بق بهرئ به هانا یه وه دئ، که نه مهش وه صیه ت و ئاموژگاری یه که م بوو که فهرمووی: هیچ شتی مه که ن به هاو به شو شهریکی خوا. وه صیه تی دوهم باسی خیزانی کرد، له بهر نه وه ی هرکاتئ خیزان له سهر بنه مای توندوتوئی دامه زراو په یوه ندی نئوان پو له و نه وه به دایک و باوکه وه له سهر بنه مای خو شه ویستی و پیزگرتن و گوپراه لی بوو، وه باوک و دایک، مندال و جگه رگوشه ی خو یان به بهر که تی مال و زیاد بوونی پزق و پوژی ده زانی، نه ک ترسی نه وه یان هه بئ نا نخو ریکیان زیاد بئو بویان به خپو نه کرئ، نه و کاته نه و خیزانه دلئارام و به خته وهر ده بن و خیزانی کی له ژیا ندا سهر که وتوو ده بن، نه مهش وه صیه تی دوهم و سئ یه م بوو که با سمان کرد. وه صیه تی چواره میش که فهرمووی: ﴿وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطْنَ﴾ جئ به جئ کردنی ده بیته مایه ی ئارامی دهروون و پاک کردنه وه ی نه فسی ئینسان و خاوین کردنه وه ی سلوک و په فتاری، له بهر نه وه ی هرکاتئ ئینسان کاریکی به در په وشتی نه نجامدا نهوا له کاتی بیر کردنه وه لئی، ترسو دله پاوکه ده یه ژئنی، له کاتی نه نجامدانی شیدا ترسو شهرمه زاری ناو ناخ و ویزدانی ده له رزئنی، وه له دوا ی نه نجامدانی شی بهرده وام له ترسو دله پاوکی و چه ره رکردندا ده بئو چاوه رپی وهرگرتنی سزای نه و خراپه یه له دلیدا دروست ده بئو ده زانی ههر پی ده گات جا نه مپو بی یان سبه ی.. جا که واته هرکاتئ ئینسان به گوپی خوی خوی کردو له فاحیشه و پیشه کیه کانی دوور که و ته وه، نه وه ههمو کات دلو دهروونکی ئارام و پر له دلنیایی ده بیته، له ههر زه مان و مه کانی کدا بئو هه ر ئاستیکی ئابووری و کومه لایه تی هه بئ، مهردانه و سهر به رزانه ژیان به سهر ده بات.

وه صیه ت و پاسپارده ی پینجه میش باسی یه کیکی تر له و شتانه ده کات که مایه ی ئیسرا حه ت و دلنیایی دلو دهروونه نه ویش بریتییه له سه لامه تی ژینگه و شوینی ژیا نی ئینسان، که دوور بئ له پیاو کوژو خوین پز، له بهر نه وه ی نه گه ر ئینسان ژیا نی هه مووی تیروته سه لی و خوشی بئ به لام له شارو گه په ک و شوینی که سابه ت و باز پیدا له خوی نه مین

نه بئ نهوا ژيان هيچ تام و چيزيكي ناميني و مروؤ بهخته و هري له ده ست ده دات، كه نه مهش
 وه صيه تي پيښجه م بوو كه فهرمووي: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾.

نه م پيښج وه صيه ت و پاسپارده يه ش ميحوه رو به شي يه كه مي ده وه صيه ته كه بوون كه
 به جي به جي كرديان، نينسان دلنيا ده بي و نه فسي ئيسراحت ده كات و خوشبه ختي دونيا و
 دواړؤ ده بيت. جا له گه ل دلنيابي تاكه كه سي پيويسته لايه ني كومه لايه تي و كومه لگاش
 نه مينوي ئاسوده يي تيدابي، كه نه م لايه نه ش له ميحوري دووه مي ده وه صيه ت و
 پاسپارده كه دا ده خوښي ته وه، هره وه كو وه صيه تي شه شه م ئاماژه ي دا به پاراستني مافي
 هه تي وو ده ستردي ته نه كرده سهر مال و ساماني به ناږه وا. له وه صيه تي حه و ته ميشدا باسي
 پاكي بازارو كه سابه ت و ته رازو كرا له ته رازو بازي و خيانه ت و ته زويرو فرت وفيل.

وه صيه تي هه شته ميش ده رسي حه قبيزي فيري كومه لگا ده كات كه نينسان زماني هره
 به حه ق و قسه ي راست بگيږي، با نه و راستي گوته ش به زهره ري خوي و نزيكان و خزمان و
 هاوپيرانيشي نه واو بي.

وه صيه تي تويه ميش په وشتي پر به هاو بايه خي وه فاداري به رامبه ر به وه عدو به لئ،
 فير كردين و به جي به جي كردي هره كه له م وه صيه تانه ش كومه لگا له ترسو دله پاك و
 نائه مينايه تي به دور ده بي و ژيان به ماناي راسته قينه ژيان ده بي و نايته ژان و ژار. جا
 له كوتايدا خوي گه وړه وه صيه تي ده يه ممان ئا راسته ده كات و ده فهرموي: ﴿وَأَنَّ هَذَا
 صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا﴾ (الانعام 153)، واته: نه وه ي كه گوترا له و نو وه صيه تي پابردودا
 كه ده بنه مايه ي ئارامي و ئاسوده يي بؤ تاكو كومه ل، نه وه پييازي منه كه پييازيكي
 راست و بي قولت و پيچه، نه وه ديني خوي به كه هه مووي بؤ بهخته و هري مروؤ. به لام ئايا
 نينسان هره و نه ده بزاني كه ئيسلام نه م عه قيده و په وشت و ئاكاره به رزو پاك و
 په سه ندانه ي، وه ناو له خوي بني موسلمان و شويكه و ته ي ئيسلام و شاره زا بي
 له باره ي وه، ئايا نه وه كافي يه و به سه؟! خوي گه وړه ده فهرموي: نه خير، به لكو
 ﴿فَاتَّبِعُوهُ﴾ شويي بكه ون و به عه م ل جي به جي بكن، نه كه هره نه وه نده ش به لكو
 ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾، واته: نه چن شوين پييازه جيا جياكاني
 نه م ونه و بكه ون، پييازه گومپايه كان و قورت و پيچ پيچه كان، كه له نه نجامي شويكه و تني

ئەو كۆيۈرە پىيانەدا سەرتان پىي دەكىشى بۇ پەرتەوازە بوون و دووبەرەكىي لادان لەپىيازى
ئايىنى ئىسلام بەرنامە و پرۆگرامە نمونە يىيەكەي.

خۆشەويستان: لىرەدا پىيويستە سەرنجىكى ووردو واقىيەنەي ئايەتەكە بدەين و بلىين:
ھەرچەندە ھەريەكە لەپەوشتە پەسەندەكانى وەكو داوين و دەست پاكىي و ئەمىنىي خوين
نەپشتن و تەرازووپاكىي بەزەيى ھاتنەو بەھەتيو و پىزو حورمەت و مافى نيوان دايكو
باوك و ئەولاد و ھەقىيىتى و وعدو بەلىن بىردنەسەر، نەك ھەر تەنھا ئايىنى ئىسلام بەلكو
جگە لەئايىنە ئاسمانىيەكانى تر زۆرىكىش لەبەرنامە دەستكرەكان ئەم پەوشتانە نەك ھەر
بەشتى باش دەزانن بەلكو بانگەشەشى بۇ دەكەن، بەلام ئەوھى تاييەتمەندى ئىسلامە
ئەوھىيە كەئەم پەوشتانە بەشىكى گەورەن لەئايىنى ئىسلام، بەجى بەجى كردنيان ئىنسان
پاداشتى دەست دەكەوي و بەجى بەجى نەكردن و پشتگوئ خستنيان تاوانبار دەبى و سزابار
دەبى لەدونىا و دواپۇژدا. خالى دووھم: ئىسلام ھەر عىلمى پووت نىيە بەمەسەلەكان، بەلكو
زانست و كردهوھىيە بەيەكەو، وەكو فەرموى: ﴿فَاتَّبِعُوهُ﴾، كەواتە: كەس بەنووسىنى
سەر پىئناسەكەي كەلىي دەنووسرى (مُسْلِم) وەبەوھى شارەزايى لەدين ھەبى، بەبپوادار
ناناسرى و ئەگەر ئيماندارىش بى مادام كردهوھى نىيە، ئيماننىكە لەكوژاندنەوھدايە.

سەئىيەم: ئىنسانى موسلمان دەبى ئاگادارى دوو لايەن بى بۇ پاراستنى ئيمان و
عەقىدەكەي، يەكەم: موو بەموو شوينكە و تووى ئىسلام بى و پەپرەوى ئەمرو نەھيەكانى
بكا، دووھم: شوين ھىچ پەپرەو و پرۆگرامىك نەكەوي كە لەگەل ئايىنى ئىسلامدا پىچەوانە و
دژ بى. ئەو كاتە دەتوانى بلى وەھىيەت و پاسپاردەكانى خوى گەورەم لەژياندا
جى بەجى كردوون و لەسەر راستە شەقامى ئىسلام لاپى نەبووم و دامەزراوم! خوى گەورە
ھەموو لايەكەمان پاگىراو و پاوھستاو بكات لەسەر شەقامە راستەكەي خوى .. اَللّٰهُمَّ آمين.

ئيمانداران: بەپاستى لەپۇژگارنىكى وەكو ئەمپۇدا، كەھۆكارەكانى بەرەو بى دىنى بىردن
برەوى تەواويان پىدراوھ و دلسۆزان و خەمخۆرانى دىن و ژىن وەكو پىيويست پىگايان بۇ
خۆش نەكراوھ، زۆر گرنگە بزائىن بەھۆي چىيەوھ لەسەر شارپىگاي ئىسلام و ئيمان
دامەزراو دەبىن و لاناھەين، سوپاس بۇ خوى بالادەست كەقورئان و فەرموودەكانى
سەرورەو پىشەوامان ھىچيان بۇ نىيە نەھىشتۆتەوھ كەباسى نەكەن، ھەرچى دەرگاي

خیره کلیله که یان داوینته دهست، هرچی ده رگای شهرو خرابه کاری و لادینی به قفله که یان داو ته دهستان و نیشانه ی سووریان له بهردهم داناو... ده با بچینه خزمهت قورئان و سوننه و بزاین هۆکارهکانی دامه زوایوون له سهر ږنگای راست چین و چون ده ترانین پهیره و یان بکهین:

یه که م: شاره زابوون له قورئانی پیرو زو فرموده کانی پیغمبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وه ده سترگتن پتیانه وه، له بهرنه وهی خوی گوره بق خوی له قورئاندا ده فرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا﴾ (الفراق 32)، واته: یه کئی له بیانوی کافرهکان نه وه بوو که ده یانگوت: نه وه بق قورئان به یه که پهرت بق محمد په وانه ناکریت؟ خوی گوره ولامیان ده داته وه ده فرموی: بیگومان نیمه هر بهو شیوه به په وانه ی ده کهین، تا دلی تو زیاتر دلنیا بکهین، بهرده وام به جوانی دایده ږیژین و ده یکه یه نین.

هروه ها قورئانی پیرو زو هر که سی دهستی پیوه بگری ده یکه یه نیته سهر ږنگای راست، هروه کو فرموویاته: (الْقُرْآنُ هُوَ حَبْلُ اللَّهِ الْمَتِينِ، وَنُورِهِ الْمُبِينِ، مَنْ تَمَسَّكَ بِهِ عَصَمَهُ اللَّهُ، وَمَنْ اتَّبَعَهُ هُدًى إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ)، واته: قورئانی پیرو زو پهت و حبلی به هیرو نه پچراوی خوی گوره به، نووړو پووناکی ناشکراو نه کوژاوه ی پهروه رداره، هر که سی دهستی پیوه بگری خوی گوره له سهرگره دانی دنیاو قیامت ده پیاریزی، هر که سی شوینی بکه وئو بیکاته بهرنامه ی ژبانی نه وایده یات ده درئ بق سهر شار ږنگای راستی نیمان و نیسلام..

به لئ ده بی دلنیابین تاکه ږنگای ږنگاری نه و قورئانه پیرو زو بهرنامه ی خوایی به، وه کو له نایه تی (100 - 101) ی سویره تی (آل عمران) دا ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ، وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَى عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِمِ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ واته: نه ی نه وانه ی باوه پتان هیناوه، نه گر گوږپایه لی هندی که له وانه بین که کتیبی ناسمانیان پیدراوه - وه کو جووله که و گاور - دوی نه وه ی که نیوه نیمان و باوه پتان هیناوه، ده تانگتپنه وه سهر ږنبازی کوفرو بی باوه ری، جا نیوه چون کافر ده بن له گاتیکدا

که ثابته‌کانی خواتان به‌سهردا ده‌خوینرتته‌وهو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی له‌ناوتاندایه {دوای وه‌فاتیشی به‌سیره‌تی پاکو بیگه‌ردی هر له‌ناوماندایه}، جا نه‌وه‌ی پشت به‌خوا بیه‌ستیت و په‌یره‌وی له‌به‌رنامه‌که‌ی بکات، نه‌وه به‌پاستی بۆ ږنگه و ږیازتیکی پاست و دروست هیدایه‌ت دراوه.

به‌ئێ موسلمانان، وه‌عدی خویوه {إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ} (آل عمران 9)، هه‌رکه‌سێ ده‌ست به‌قورئان و سیره و سوننه‌تی رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بگرێ، ده‌بێ دنیایی که له‌سهر پاستی ئیسلام دامه‌زراو ده‌بێ و به‌ئیمان‌وه به‌خزمه‌ت خوای خۆی ده‌گات.

خۆشه‌ویستان: ئه‌ی عاشقانی (صِرَاطُ الْمُسْتَقِيمِ)، گوێ بۆ ئه‌م موژده‌یه‌ی په‌روه‌ردگارتان بگن که له‌سووپه‌تی (النِّسَاء - ئایه‌تی 174 175) دا به‌ئیه‌ی ئیمان‌داری ده‌دات و ده‌فه‌رموێ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا، فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾، واته: ئه‌ی خه‌لکینه به‌پاستی له‌لاین په‌روه‌ردگارتانه‌وه به‌لکه و نیشانه‌ی ئاشکراتان بۆ هاتوه که محمد پیغه‌مبه‌ره صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نووړو پووناکیه‌کی ئاشکراشمان بۆ دابه‌زاندوون که قورئانه، جا نه‌وانه‌ی که باوه‌ریان به‌خوا هیتاوه و شوینی به‌رنامه‌که‌ی که وتوون، نه‌وه له‌ناینده‌یه‌کی نزیکدا خوا ده‌یانخاته ژێر سایه‌ی فه‌زڵو په‌حمه‌تی خۆیه‌وه و هیدایه‌ت و ږتیموونیان ده‌کات بۆ لای خۆی له‌ږنگه‌ی ږیازتیکی پاست و دروسته‌وه.

له‌ئایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموێ: ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (الحج 54)، واته: بیگومان خوا هیدایه‌ت‌ده‌ری نه‌وانه‌یه که باوه‌ریان هیتاوه بۆ ږنگه و ږیازی پاست و دروست. وه‌له‌باره‌ی پیغه‌مبه‌ری خواشه‌وه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قورئان ده‌فه‌رموێ: ﴿وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (المؤمنون 73)، واته: بیگومان ئه‌ی محمد تۆ بانگیان ده‌که‌یت بۆ ږنگه و ږیازتیکی پاست و دروست.. که واته: هه‌رکه‌سێ وه‌لامی پیغه‌مبه‌ری خوای دایه‌وه و شوینکه‌وتووی سوننه‌ته‌کانی بوو، نه‌وه به‌پاستی ږنگه‌ی پاستی ئیسلامی گرتوه‌وه لێی لانه‌داوه.

به‌لى نيمانداران: هه‌روه‌كو قورئان و سونته ئاگاداريان كردووينه‌ته‌وه كه به‌هوى چيه‌وه
 پاگيراو دامه‌زراو ده‌بين له‌سه‌ر پڙگاي پاستى ئىسلام, به‌هه‌مان شيوه ئاگاداريشيان
 كردووينه‌ته‌وه كه به‌هوى چيه‌وه له‌پڙگاي پاست لاده‌ده‌ين و گومراو سه‌رلښښواو ده‌بين..
 خوا په‌نامان بدات.. له‌به‌رنه‌وه‌ى كاتى فهرمووى: ﴿ فَاتَّبِعُوهُ ﴾ شويى ئه‌م پاسته
 پڙياره‌ى من بكه‌ون, يه‌كسه‌ر فهرمووشى: ﴿ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ﴾,
 واته: نه‌چن شويى پڙياره جياجياكانى ئه‌م‌وئو بكه‌ون, پڙياره گومراپيه‌كان و قورت و پيچ
 پيچه‌كان كه له‌ئاكامدا سه‌رتان پى ده‌كيشى بۆ په‌رته‌وازه‌بوون و دووبه‌ره‌كىو لادان
 له‌پڙيارى ئاينى ئىسلام و به‌رنامه و پرۆگرامه نموونه‌پيه‌كه‌ى.

جا نه‌گه‌ر سه‌رنج بده‌ين پڙيارى خوا هه‌ر يه‌ك پڙياره و تاقانه‌يه بۆيه ده‌فه‌رموى
 ﴿ سَبِيلَ ﴾ , به‌لام پڙچكه و پڙياره‌كانى ده‌ستكردو هه‌واو ئاره‌زووى مروفه‌ نۆن, به‌ده‌يان و
 سه‌دان و له‌ژيتر هه‌زاران ناو‌نیشاندا بانگى خه‌لكى ده‌كه‌ن بۆ لادان له‌پڙى خوا, بۆيه
 فهرمووى: ﴿ السُّبُلَ ﴾ به‌كو (جَمْع) باسى‌كرد, وه‌ئو‌ه‌شى كه‌له‌م ئايه‌ته‌وه تىي‌ده‌گه‌ين,
 وَاللَّهُ أَعْلَمُ ئه‌وه‌يه: هه‌ر ميلله‌تيك شويى به‌رنامه تاقانه و بڤينه‌كه‌ى ئىسلام نه‌كه‌وتن و
 چوونه سه‌ر پڙگاي ده‌ستكردو هه‌لقولاوى هه‌واو هه‌وه‌سى مروفه‌ وازيان له‌شيفاو
 سه‌يده‌ليه‌ى ئاسمان هه‌تاو ميكرۆب و فايروسى سه‌ر زه‌وييان كرده ده‌رمانى
 ده‌رده‌كانيان, ئه‌وا ئه‌و كۆمه‌لگا و ميلله‌ته‌ له‌يه‌ك ده‌پچرڤن و دووبه‌ره‌كى و ئاژاوه و ته‌فه‌قه‌وه
 جياجياپىو دوژمنايه‌تىو خوين پشتن ده‌كه‌ويته نىوانيه‌وه. ميژووى كۆن و نوښ و
 ئه‌مپوش باشتريى شاهيدحالى ئه‌م حه‌قيقه‌ت و پاستى‌پيه‌يه, كه‌ئو‌وانه‌ى له‌سه‌ر غه‌يرى
 مه‌نه‌جى خوا كۆيوونه‌وه له‌ناو حيزبو لايه‌نه‌كه‌ى خوشياندا ناكۆك و دژ به‌يه‌كو به‌خويى
 سه‌رى يه‌كتر تينوون و هه‌ولى لايردن و كه‌نارخستنى يه‌كترى ده‌ده‌ن, چ جاي ئه‌وه‌ى كه
 له‌به‌رنامه و پڙخراوى خۆيدا نه‌بى.

كه‌واته: لادان له‌شه‌رع و پڙيارى پاستى خوا, جگه له‌مالۆيرانى قيامه‌ت مايه‌ى
 دووبه‌ره‌كه‌ىو له‌يه‌ك ترازان و ناكۆكى و ناپڙكى ئىنسانه‌كانه له‌نىوان خۆياندا.. جا بۆ
 پوونكردنه‌وه‌ى زياترى ماناى ئايه‌ته قورئانه‌كه‌و ده‌ستنيشان كردنى پڙگه و پڙچكه لارو
 هه‌لدڤه‌كان, پڙغه‌مبه‌رى خوا له‌فه‌رمووده‌كانيدا پوونى كردۆته‌وه وه‌كو ئه‌و فهرمووده‌پيه‌ى

که نیمای نه حمه دو ترمذی (په حمه تی خویان لیبیت) له عه بدوللای کوری مه سهووده وه
 (په زای خوی لیبیت) ده گپړنه وه که فهرموویه تی: (خَطُّ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 خَطًّا ثُمَّ قَالَ: هَذَا سَبِيلُ اللَّهِ)، واته: پښتیکیان پیغه مبهری خوا به دهستی موباره کی
 خه تیکی پاستی کیشا، پاشان فهرمووی: نه مه پښکای پاستی په روه ردگار، (ثُمَّ خَطُّ
 خُطُوطًا عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ، ثُمَّ قَالَ هَذِهِ سُبُلٌ مُتَفَرِّقَةٌ، عَلَى كُلِّ سَبِيلٍ مِنْهَا شَيْطَانٌ
 يَدْعُوا إِلَيْهِ) واته: نه مچا له لای پاست وچه پی خه ته پاسته که وه کومه لای خه تی کیشان،
 نه مچا فهرمووی: نه م پښکایانه هه موویان پښکای گومرایین، پښکه یه که نیه شهیطان تیکی
 به سه روه نه پی و بانگه وازی ناده میزادی بق نه کا. پاشان پیغه مبهری خوا نه م نایه ته ی
 خوینده وه: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ
 عَنْ سَبِيلِهِ﴾ ..

له فهرمووده یه کی تردا که نیمای نه حمه دو ترمذی و نه سائی (په حمه تی خویان لیبیت)
 له نه واسی کوری سه معانه وه (په زای خوی لیبیت) ده گپړنه وه که فهرموویه تی: پیغه مبهری
 خوا فهرمووی: خوی په روه ردگار به نمونه و مه تل باسی پښکای پاستی نیسلا می
 کردو وه فهرموویه تی: ناینی پاست و دروستی من پښکایه کی پاست و پښکه له هه ردو
 قه راغی پښکاکه دوو شوو ده دیوار هه، ده رگای کراوه یان تیدان، ده رگاکان په رده یان
 پیوه، په رده کاننیاں د ادراوه ته وه، له سه ر ده رگای هر پښکاکه له و پښکاکه،
 بانگه وازکه رڼک هیه، بانگ ده کاو ده لای: خه لکینه ورن بق سر نه م پښکاکه پاسته و
 هه موتان پښدا بپښ و په رته وازه مه بن، بانگه وازکه رڼکی تریش له ژور پښکاکه وه بانگ
 ده کات، نه گه ریه کڼک بیه وځ ده رگایه که له و ده رگایانه بکاته وه پښی ده لای: کوره نه که ی
 ده خیلتم بم! تو نه و ده رگایه بکه یته وه کیشتم ده کاو پانده کیشتم. جا پیغه مبهری خوا
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمووی: پښکا پاسته که نیسلا مه، شوو ده دیواره کان په رڼو
 سنووه کانی خوان، ده رگا کراوه کان شته حرامه کانن، بانگه وازکه ری سر پښکاکه
 قورثانی خویه، بانگه وازکه ری ژور پښکاکه ناموژگار یکردنی خودایه که له دلی هر
 موسلمانیکدا هیه.. به لای، به پاستی هه رکه سیک ولای قورثانه که ی خوا نه داته وه و به پښکا
 پاسته که دا نه پوات و گوځ بق ناموژگاری خوا نه گری که به په حم و په حمه تی خوی

خستویه تیه ناو دلی هموو موسلمانیکه وه و هرکاتی نینسان وویستی دهرگایه کی حرام له خوی بکاته وه و سنووری خوا بشکینتی، به کسر دلی دهه ژینتی و پیتی ده لئی: نه که ی، بچیته ناویه وه تیاده چیت و به ناسانی پزگارت نابیی. جا که سیک به گویتی ئەم دوو نامۆزگاریکاره به سۆزه نه کات و له رینگاکه لابات خوی زولمی له خوی کردووه و خوی موسته حقی سزای دونیا و دواپۆژ کردووه.

نیمانداران: پیغه مبهری خوشه ویستمان صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ناگاداری کردوینه ته وه که پۆژیک دیته پیشه وه، خه لکی جیاوازی و دووبه ره کی و کیشه و به ره ی زۆریان ده که ویته نیاونه وه و هکر ده فرموئی: (وَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ فَسَيَرَىٰ اخْتِلَافًا كَثِيرًا)، جا وه کر دهرده که ی دیار کردووه، دهرمانه که شی ده ستنیشان کردووه و فرمویه تی: کاتی ئەو زه مانه هاته پیشه وه (فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، عَضُوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ) (رواهُ أَحْمَدُ وَأَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَقَالَ حَسَنٌ صَحِيحٌ) فرموئی: له و کاته دا وه صیه ت و نامۆزگاری بیّت بۆتان که ده ست به سوننه ت و ریبازی منه وه بگرن، وه به شوین ریبازی خوله فای راشدینی مندا برۆن که له دوا ی خۆم دین، به ددان قه پی پیدابکه ن و لئی لاهه دن.

به لئی ههر که سنی له ریبازی پیغه مبهر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ لابات، ئەوه گو مپراو سه رلێشی پراوه، وه که عه بدوللای کورپی مه سعود (په زای خوی لی بیّت) فرمویه تی: (لَوْ تَرَكْتُكُمْ سُنَّةَ نَبِيِّكُمْ لَأَضَلَلْتُكُمْ) (رواهُ مُسْلِمٌ)، واته: ههرکاتی وازتان له سوننه ت و ریبازی پیغه مبهری خوا هینا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ ئەوه گو مپراوون! هه روه ها ابن القیم (په حمه تی خوی لی بیّت) له پیشه کی کتیبه که یدا به ناوی (طَرِيقُ الْهَجْرَتَيْنِ وَبَابُ السَّعَادَتَيْنِ) دا ده فرموئی: شیخ جونهیدی به غدای فرمویه تی: هه موو رینگاکانی که یشتن به په زامه ندی خواو خوشه ختی دنیا و قیامه ت، هه موویان داخراون، ته نها ریبازی پیغه مبهری سه روه رو سالار نه بئ - عَلَیْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام، له به رنه وه ی خوی گه روه خوی فرمویه تی: (وَعِزَّتِي وَجَلَالِي لَوْ أَتَوْنِي مِنْ كُلِّ طَرِيقٍ، وَاسْتَفْتَحُوا مِنْ كُلِّ بَابٍ لَمَا فَتَحْتُ لَهُمْ حَتَّى يَدْخُلُوا خَلْقَكَ يَا مُحَمَّدُ)، واته: خوی گه روه فرمویه تی: به عیزه ت و جه لالی خۆم، ئەگه ر خه لکی سه ر زه وی له هه موو رینگایه که وه بین بۆ لام، وه له هه موو دهرگایه ک بده ن، دهرگایان لیتا که مه وه

ههتا به شوین تۆدا نه یه ن بۆ لام ئه ی پیغه مبه ری خو شه ویست - ئه ی محمد -
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ !!

ههروه ها ئیمام الزهري (په حمه تی خوائ لیبیت) فه رمویه تی: (الإعتصامُ بالسُّنةِ نَجاةٌ،
لأنَّ السُّنةَ كما قالَ مالك: مِثْلُ سَفِينَةِ نُوحٍ، مَنْ رَكِبَهَا نَجَا، وَمَنْ تَخَلَّفَ عَنْهَا هَلَكَ)،
واته: ده سترگرتن به سوننه ت و پتیا زی پیغه مبه ری خوا، پزگار بوون و نه جات بوونه،
له به رنه وه ی سوننه ت و پتیا زی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه کو ئیمامی مالیک
(په حمه تی خوائ لیبیت) فه رمویه تی: وه کو که شتی که نی هه زره تی نوح - عَلَيْهِ السَّلَام -
وایه، هه رکه سی سوار ی نه که شتی بوو پزگاری بوو له خنکان و تیاچوون، هه رکه سینکیش
نه چووه ناویه وه و دواکه وت، خنکا و له ئاودا غه رق بوو سه رومالی تیداچوو!

ئیمانداران: زانایه کی دلپووناك، نمونه یه کی زۆر جوانمان بۆ باس ده کات له سه ر
پویشن به سه ر پتیا کی راستی ئیسلامدا له گه ل پویشن به کویر که پتیاکانی به شه ردا،
ده فه رموی: نمونه ی خه لکی له ژیا نی نه م دنیا یه دا وه کو نمونه ی کومه له خه لکیکی زۆر
وان که مه به ستیا نه بگه نه ناو کۆشک و ته لاریکی پاراوه و جوان و گه وره و بی وینه، بۆنه وه ی
بگه نه نه وئ و به خو شی ژیا ن بیه نه سه ر، کاتی له هه موو لایه که وه کۆده بیه وه و ده گه نه
به رده رگای شوورا و هه وشه ی کۆشکه که که له دووری چه ند سه د مه تریکه وه بۆی کراوه،
ته ماشاده که ن به خه تیکی زۆر جوان و گه وره خاوه نی کۆشکه که لئی نووسیوه: ئه ی
خه لکینه ئاگادارین من هه رچوا رده وری نه م کۆشکه م به لوغم چاندوه، به لام له ناوه راستدا
پتیاکیه کی راستم هیشته و نه وه، هه رچه نه نه و پتیا راسته دوورو دریزه و نه وه ی به و پتیا
پاسته دا بپوات نا په هه تی و دریزی پتیا که ماندووی ده کات، به لام نه گه ر سه برو ئارامی
هه بی به سه لامه تی ده گاته ناو کۆشکه که، به لام تکاتان لیده که م، ئاگادارین نه چن ئارام
نه گرن و به لای راست و چه پی پتیا که دا لابه دن، چونکه لوغم له ژیر قاچتاندا ده ته قیته وه و
به هیلاک ده چن.

به م شیوه یه خه لکه که هه مووی نوو سراوه که ده خویننه وه، به لام هه رنه وه نه ده چوونه
نه ویدیو دیواره که وه، ئیتر کۆمه لیک له و خه لکه په نگینی کۆشکه که و پاراوه یی
دارو دیواره که ی هه موو شتیکی بیرده با ته وه و بۆنه وه ی زووتر بگاته ناوی، پتیا راسته که

به جي دهه ٿيڻ و دهيه وڃي به لاريه ڪدا خوي بگهيه نيته ڪوشڪه ڪه، به لام هر نه وهنده
 له پڻگا ڪه لايدا لوغميڪ له ڙير پڻيدا ده ته قيت وهه گياني لي ده ستيني وهه به هه ناسه ساردي
 سر ده نيته وهه! له ولوه ڪومه ليڪ له خه لڪه ڪه ته ماشاي نافره تيگي گوراني بيڙي جوان
 ده ڪه نه به دهنگو لاشي سر سام ده بن وهه دهانه وڃي به زووترين ڪات خوي بگهيه نئي،
 به لام هر ڪه له پڻگا راسته ڪه لاياندا به ده ردي نه وانهي پيش خويان ده چن وهه لوغم
 ده يانبات به ناسمانداو به ناوا تي خويان ناگه نه. ڪومه ليڪي تر له ڪوشڪه ڪه وهه بانگ ده ڪرين
 وهه نه بڙ لاي نيمه بيهه سه رڙو ڪه سه رڙو ده مان، به خومانو مالو سه روه تمانه وهه
 له خزمه تانداين، نه مانهش به ته ماحي گهيشتن به ڪورسي ده سه لات، له پڻگا راسته ڪه
 لادهه نه وهه به لام پيش نه وهي بگهه نه سر ڪورسي ڪولي رهه ڪه گيانيان له دهه ست دهه نه وهه
 دهه ست به تال سر ده نيته وهه!

ڪومه ليڪي تريش له خه لڪه ڪه، جواني و بريسڪي نه وهه موو زير و زيوه ي ناو
 ڪوشڪه ڪه، نه وهه موو فهرشه ناو ريشمينه نايابه عه قلو هوشيان لا ناهي ٿي وهه نه
 نوو سراوهي سر ده رگاي حوشه و شور ڪه گوي نادهه نئي و پوو له پڻچڪو ڪه به ڪي تر
 ده ڪه نه به رهه ڪوشڪه ڪه مل ده نين وهه له پڻگا راسته ڪه لادهه نه، به لام خو پيشتر
 چاره نوو سيان له نوو سراوي سر ده رگا ڪه دا دياري ڪرايو، بويه به چاره نوو سي پشه ي
 خويان ده گه نه به بي ناگايي نه دنيا به به جي ديڻن. بهم شيويه ته ماشاده ڪي
 به هه زاران ڪه سر، له سه دان ڪوڙي ڪه پڻي و لاري وهه پويشتون، به لام هه موويان له ناو چوون،
 ته نه نه وانه به سه لامه تي ده گه نه ڪوشڪه ڪه ڪه نارامگرو له سه رخون، نوو سراوي سر
 ده رگا ڪه يان ڪردو ته نه خشي سر دل و ميشڪيان وهه رڪاتي ويس تي تيان چاو له خه لڪه
 بڪه نه وهه له پڻگا ڪه لادهه نه، خيرا نوو سراو ناگاداريه ڪه يان هيتا وهه ته وهه پيش چاوي خويان وهه
 گه پاونه ته وهه سر پڻگا راسته ڪه، سه رنه جام به سه لامه تي وهه دهه ست و چاو چاوي ساغه وهه
 ده گه نه ناو ڪوشڪه ڪه دهه بين نه وهي نه وان له دور وهه چاويان لي بووه و خريڪ بوو
 له تاواني لادهه نه، نه وهه هر هيچ جواني و پاڙا وهه بيهه نه بووه له چاو ناو ڪوشڪه ڪه دا، وا نه
 دهنگو پهنگي ڪه خه لڪه ڪه ي تر له بهر خاتري گهيشتن پييان له پتي راست بويان لاداو
 به هيلڪ چوون، وا نه جوان و نازدارانه ناو ڪوشڪه ڪه يان ناوه دانتر ڪردو ته وهه له خزمه ت و

پیشوازیانندان. خو ئو بریسکەى زێڤو فەرشه پەنگینانەى کە لەدوورەوه ناوی چاوی ئینسانیان دەبردو بەهەزاران خەلک بۆ گەشتن پێی، ئارامی نەماو خۆی خستە بەر پەحمی لوغم و ئاگرو بەناناکامی سەری نایەوه، ئیستا ئەمان بەسەریدا هاتوچۆ دەکەنو لەژێر پێیاندا. لەهەموو ئەمانەش گەورەتر ئەوەیە کەخاوەنى کۆشکە کە دێتە پیشوازیانو بەخێرهاتنیان دەکات و پەزنامەندى خۆى بۆ ئەوان دەردەبڕێت کە بەگوێرەى نووسراوى سەر دەرگا کە بەرێگا راستە کە دا هاتن و ئارامیان گرت و نەخە لەتان.

جا بەراستی ئەمە نمونەى ئینسانەکان و ژيانى دونیاو بەرنامەى خواو بەهەشتى بەرینە، هەرکەس لەرێگا راستەکەى خوا لایدا بەهێلاک چوو، بەنامانچ نەگەشت، جا هەر پێگایەکی گرتبێ، فەرموودهى خوايە: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا. فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾.

بەلێ هەموو ئەوانەى ئەمڕۆ دەیانەوێ موسلمانان لەرێزى راستى ئىسلام دووربخەنەوه و دەیان دروشم و ناوى وەکو دیموکراتى، سەرمایەدارى، سۆسیالیستى، سۆشیال دیموکرات و.. هتد، دەکەن بەرێز و پێگای گەشتن بەبەختەوه و مەزەى مەزەى، ئەو تەنها خەيال پلاوىیە و مێژوو ئەو راستییەى سەلمانە کە مەزەى مەزەى، دەیهەو سەدەها رێزى غەیری ئىسلامى گرتەبەرو تەجروبیەى کردو تا قەتە کردەوه، هەرچەندە لەهەندێ کات و لا تدا، لەو کۆێرکە رێگایانەوه بۆ ماوەیەك دەسکەوتى ماددى و دونیایى و هێزو دەسەلات و پلە و پایەیان بەدەست هێنا، بەلام بەهێچ شێوەیەك نەیان توانی خوشبەختى بۆ مەزەى مەزەى مسۆگەر بکەن، لەبەر ئەوەى ئارامى دنیایى و ئاسوودەى ناو دڵ و دەروونى تاکە کەس، وە دنیایى و بەختەوه و رێزى ئەمینی ناو کۆمەلگا بزر دەبێ و نادۆزێتەوه کاتێک مەزەى مەزەى و رێگای راستى خوا لابدا.. هەر وەکو پۆزگارى ئەمڕۆ شاهیدە کە وولاتە هەرە پێشکە و تەووەکانى دنیا لەبەرى ماددیدا، بۆ نمونە (سوید) رێزەى نەخۆشە دەروونى بەکان و شیت بوون و خۆکوشتن تێیدا لەهەموو وولاتانى تر زیاتر !!

خواى پەرەردگار فەرموویەتى: ﴿أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (الملك 22)، واتە: ئایا ئەو کەسەى کە دەمەوێو کە وتووێ و بەو

حاله وه ده پوات، چاکتر ږيکه ده زانیت؟ یان نه و که سہی که به سهر شه قامیکې پاست و
په واندا به ږکوپیکې ده پوات به ږیوه؟!

به ږیزان: نه مه خالی یه که م بوو له و هوکارانه ی که به ده ست پټوه گرتن و ټيکه یشتنیاں
داهه زراویمان له سهر شه قامه ږيکه ی پاستی په روه ردگار بو دروست ده بی، إنشاء الله
له ووتاری داهاتوودا خاله کانی تریش باس ده که یڼو هه موومان به دل و به زمان ده لټین:

یاره بی خواجه راگیراوو داهه زراومان بکه ی له سهر ږیپازی پاست و دروستی
خوت.. له قورئان و فهرمووده کانی پیغه مبهری پیشه و امان صلی الله علیه و سلم زیاتر
شاره زامان بکه ی و تیږی بکه یڼو په فتاری پیښکه یڼو..

نه وانه مان که چاکین چاکترمان بکه ی..

نه وانه مان خراب و لارین هیدایه تمان بده ی..

اللَّهُمَّ آمین..

ووتاری ژماره سی وچه وت راگیربوون له سه رښیازی راستی نیسلام

به شی دووهم

قال الله سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى:

﴿ اَلَمْ اَعْهَدْ اِلَيْكُمْ يَا بَنِي اٰدَمَ اَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ، وَاَنْ

اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴾

(یس 60 - 61)

قال رسول الله صَلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

(مَنْ يُرِدِ اللهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ، وَإِنَّمَا أَنَا قَاسِمٌ وَيُعْطِي اللهُ، وَلَنْ يَزَالَ أَمْرُ

هَذِهِ الْأُمَّةِ مُسْتَقِيمًا حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ أَوْ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللهِ)

(رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ)

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين .
 نيمانداران و خواناسانی تهلی قبیله، سهلام و پهحمهتی خوا له نیمه و هه موو
 موسلمانان بیت به گشتی.

به پریزان: له ووتاری پابردوودا له خزمهت وه صیهت و ناموژگاری دهیه م و کوتایی ده
 پاسپارده و ناموژگارییه کانی پهروه ردگاردا بووین که فهرمووی: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي
 مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
 ﴿الأنعام 153﴾، له ووتاری پیشوودا باسی نه وه مان کرد که چند هوکارو پریازیک هه
 به ده ست پیوه گرتن و ناگاداربون لیان، زیاتر دامه زراوی و نیستیقامه مان له سه ر (صراط
 المستقیم) ی خوا ی که وره زیاتر ده بی.

باسی خالی یه که ممان کرد که بریتی بوو له شماره زابوون له قورئانی پیروندو
 فهرمووده کانی حه زره تی رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پاشان کارکردن پیان،
 له بهر نه وه ی نیمه ی تهلی نیمان و نیسلام “نیستا له سه رده میکا ده ژین که نه گه ر بق چند
 ساتیکی که م له قورئان و سوننهت بی ناگابین تیا ده چین و سه رگه ردان ده بین، وه نه گه ر
 له سه ر قورئان و سوننهش پاگیراوو دامه زراوین إنشاء الله بهر نه و موژده گه وره یه ده که وین
 که پیغه مبهری سهروهو سالارمان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به نومه ته که ی داوه و فهرموویه تی:
 (بَدَأَ الْإِسْلَامَ غَرِيبًا وَسَيَعُودُ كَمَا بَدَأَ غَرِيبًا، فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ) (رواهُ مُسْلِمٌ)، واته: نه م نیسلامه
 شیرینه به غه ربیی هاتووه که ده شگه رپته وه بق مهیدانی ژیان هر به غه ربیی ده گه رپته وه،
 جا به ختیار یو سه رفرازی و خوشبهختی دنیاو به هه شتی نه برپاوه ی قیامهت بق
 غه ربیه کان!

جا ئایا غه ربیه کان چ که سانیکن، پهفتارو گوفتاریان چونه؟ پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له چند پریوایه تیکی جیاوازا بوی پوونکر دوینه ته وه و فهرموویه تی: (الَّذِينَ
 يُصْلِحُونَ مَا أَفْسَدَ النَّاسُ مِنْ بَعْدِي مِنْ سُوءٍ) (رواهُ التِّرْمِذِيُّ)، واته: غه ربیه
 به خته وه ره کانی نومه تم نه و که سانهن که نه وه ی خه لکی له دوی من له پرتوشوینی من
 تیکیان داوه چاکی ده که نه وه .. له پریوایه تیکا: (الَّذِينَ يَفْقَهُونَ بَدِينَهُمْ مِنَ الْفِتَنِ)، واته: نه و
 که سانه ی که له بهر فیتنه و بی دینی و گومپایی هه لدین و پاده کن و دین و بیروباوه په که یان

پڙگاردہ کەن. ھەر ھەو کە لە پەرواوە تێکی تەردا پێتەمبەری خوا صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم دەفەرموێ: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ زَمَانٌ الصَّابِرُ فِيهِمْ عَلَى دِينِهِ كَالْقَابِضِ عَلَى الْجَمْرِ) (حَدِيثٌ صَحِيحٌ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ)، واتە: پۆڤگاریک بەسەر ئەم خەڵکەدا دێت، ئێنسانانی ئارامگرو خۆگرو لەسەر دین و بیروباوەری ئێسلامەتی خۆی، وەکو ئەو کەسە وایە کە دەستی لەسەر ژێلە مۆیشکۆی ئاگری سوورە!

واته هر كه سى بيهوى ئيمان كهى سهلامهت بىو له (صِرَاطِ الْمُسْتَقِيم) لانه دات، ده بى زور نارامگرو خوراگر بىو تهحه مولى نازارى جهسته بىو دهرونى و زهره رى مالى و مادى و مه نسه بى بكات و چوك دانه دات! له بهر نه وهى خوشه ويستان چه زره تى محمد صلى الله عليه وسلم ناگادارى كرد و ينه ته وه له سهرده مو زه مانىكى ترسناك بىو له ناوچوونى دين و ئيمان و خزان و لاپتيبون له سه ر شاريگاي نيسلام، وه كو فهرموويه تى: (بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ فَنَآتَا كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ يُصْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَيُمْسِي كَافِرًا، وَيُمْسِي مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا، يَبِيعُ دِينَهُ بِعَرَضٍ مِنَ الدُّنْيَا) (رواه مسلم)، واته: په له بكن بىو نه نجامدانى كارى چا كه و به سوود بىو دونيا و دواړوځى خوتان پيش نه وهى كه كومه له فيتنه يه ك بيته پيگانان كه وه كو تاريخه شهوى به هار وان، كه ئينسان تييدا به ريپى خوى نابيينى، نا له و سهرده مى فيتنه بى دينيه دا ئينسانى وا هه يه كه به يانى له خه و هلساوه ئيماندارو موسلمان بووه، به لام كه ئيوارهى نه و پوځه لى ها تووه كافر بووه و له دينى محمد چو ته دهره وه. وه ئينسانى وا هه يه ئيواره ئيماندارو موسلمان، به لام به يانى كه پوځ ده بيته وه له دينى محمد چو ته دهره وه و كافر بووه! خوا به لوطفى خوى به نامان بدات.

نەمەش ھەمووی لەئەنجامی دانیشتن لەگەڵ پەفیکو کۆپوکۆمەڵی خراب کە تانە و تەشەر لە دین و لەخوا و پیغەمبەر و قورئان و شەریعتی ئیسلامی دەدەن و بەکۆنەپەرستی و دواکە و توویی دەزانن و گالته و گەپ بەشۆنکە و تووەکانی دەکەن. جا ئێ و کەسێ کە ئیمانیشی ھەیە کە پەزما نەدی لەسەر قەسەکانیان نواندو سەری بۆ لەقاندو سەلماندی و پووی گرژ نەکرد بەرامبەر یان و مەجلیسەکە ی بۆ بەجێ نەھێشتن (کاتی توانای بەرپەرچ دانەوھانی نەبوو) ئێوە ئێویش بێی کافر دەبێ و لەئەھلی قبیلە دەردەجێ.

که واته ئیمانداران: ئەو هی که لە کافر بوونە وەو لای ئی بوون دەمان پارێزێ دەستگرتنە بە قورئان و فەرموودەکانی پێغەمبەر صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ تاوێ کو عەقیدە یەکی وا لە دلماندا دروست بێت کە بۆ هیچ مەبەستێکی دونیایی شوێنکە و تووی ئیسلام نە بین، هەر وە کو قورئانی پیرۆز لۆمە و سەرزەنشستی ئەو کەسانە دەکات کە خواپەرستیە کە یان مۆلەقە و دامەزراو نین و دەفەرموێت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾ (الحج 11)، واته: هەندێک لە خەڵکی هەیه، تەنھا لە یەک حالەتدا خواپەرستی دەکات، ئەویش ئەو حالەتە یە کە دونیا بە دڵی ئەو بێت، خۆ ئەگەر تووشی تاقیکردنە وە یەک هات، سواری سەری خۆی دەبێت و هەڵدەگەڕێتە وە، ئا بەو حالەتە ی دونیا و قیامت لە دەست خۆی دەدات و زەرەرمەندی هەردوو لایە و هەر ئەو شە خەسارە تمەند و زەرەرمەندی پوون و ناشکرا..

ئەم ئایەتە قورئانیە دەربارە ی هەندێک عەرەبی کۆچەری هاتۆتە خوارە وە کە هاتن لە مەدینە جیگەر بوون، جا هەر کامیان لە ش ساغ و تەندروست بوایە و ماینە کە ی بزایە و ژنە کە ی کۆری ببوایە و مەپومالآت و حوشتی باش زیادی بکردایە، دلتارام دەبوو و دە یگوت: لەو کاتە وە ی هاتوومە تە سەر ئەم ئاینی ئیسلامە لە چاکە زیاتر تووشی هیچ نەبووم، بە پراستی ئاینێکی چاک و خێر و خوشی پێوێ، بە لām ئەگەر یە کێک حالە کە ی بە پێچەوانە وە بوایە دە یگوت: لەو کاتە وە ی هاتوومە تە سەر ئەم ئاینە لە خراپە زیاتر تووشی هیچ نەبووم، لە وە تە ی موسلمان بووم مەپومالآت نە خوش دە کە وێ و حوشتە م دەمرێ و ژنە کە م کچی دە بێ و کاسیم بێ بەرە کە تە، هەر وە کو ئە وە ی بلی: ئەم دینی ئیسلامە شوومە و مایە ی نە گبە تیه بۆم بۆ یە وازی لە دینی ئیسلام دینا و کافر دە بۆ وە !

بە داخە وە لەم سەردە مە شدا هیشتا کە م نین ئەو بە ناو ئیماندارانە ی کە هەر لە کاتی لە ش ساغی و دە وڵە مە ندی و خوشگوزە رانی و بێ و ییدا چاک لە خوا دە پارێتە وە و باش هاتوچۆی مزگەوت دە کە ن و شوکری خوا دە کە ن، بە لām کە تە خوشیە ک تووشی خۆیان یان ژن و مندالیان هات، یان ئە و لادیکیان مرد، یان تووشی زەرەرو زیانیکی مادی هاتن، یە کسەر دە ست دە کە ن بە کوفر کردن و دە یان ووشە ی ناشیرین و بێ ئە دە بیان بە رامبەر

خوای گه وره و قه زافه ده ری خوا - نَعُوذُ بِاللّٰهِ له ده م دیته ده ره وه نو یژ ناکه نو
هاتو چۆی مزگه وت ناکه ن!

به لام ئیماندارى راسته قینه ده بئ وه کو صه حابه کانی پیغه مبه ری خوا بئ صَلَّی اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بۆ نمونه چه زره تی خالیدی کو پی وه لید (په زای خوای لَبِیَّت) کاتئ که
له گه رمه ی جهنگی (یه رمووک) دا نامه ی خلیفه ی موسلمانان ئیمامی عومه ری کو پی
خه طابی به ده ست گه یشته، که فه رمانی پیدابوو به گه یشته ئه م نامه یه تۆم
له سه رکردایه تی سوپای موسلمانان لایردو (ئهبوعوبه یده) م کرد به سوپا سالاری له شکرو تۆ
وه کو سه ربازیک له ژیر فه رمانده یی ئه ودا ده بی! کاتئ چه زره تی خالد نامه که ی
خوینده وه وهک خواناسیکی به ئه مه کی دامه زراو، هاوسهنگی خو ی له ده ست نه داو
فه رمووی: زۆر باشه و ملکه چم. هه ر خیرا ئهبوعوبه یده ی بانگ کردو فه رمووی: له م
ساته وه تۆ سه رکرده ی سوپایت و منیش ده بمه سه ربازیکی گو یه رایه لی تۆ! هه ندی
له نزیکانی خالد عه رزیان کرد: قوربان ئاخو خۆ تۆ هیه شکستیکی سه ربازیت به سه ر
نه هاتوو ه یان بئ فه رمانیه کی خلیفه ت نه کردوو، بۆچی کتوپر له قیاده وه کردیه وه
به جوئدی، ئایا چۆن بئ مشتومر قبولت کرد؟! چه زره تی خالد به وپه ری دامه زراویه وه
فه رمووی: (من له پیتناوی ئیمامی عومه ردا ناچه نگم، به لکو له پیتناوی په زامه ندی خوای
ئیمامی عومه ردا ده جه نگم!).

به لئ خالد وهک له بواری سه ربازیدا سه رکه وتنی زۆری به ده سته ئنا، له بواری جهنگی
ده روونی خویشیدا سه رکه وتنی به ده سته ئناو زالیوو به سه ریدا، که ئه مه ش دیاره کاریکی
ناسان نیه و خه لکانیکی زۆر هه ن له بانگه وازدا نهک به له سه رکار لایردن به لکو ته نها
پووگرزیه کیان به سه که واز له هه موو شتیک به ئین!

به لئ ئیمانداران: ئه م ئیسلامه راسته ڕیگایه که و نابئ ئینسانی موسلمان به ره و دواوه
ئاوپ بداته وه و ئه ملاولا بکات، هه ره کو قورئانی پیروژ له به سه رهاتی چه زره تی لوطو
که له که یدا ئه و ده رسه مان تیده گه یه نئو ده فه رموئ: ﴿فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ
أَنْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ﴾ (الحجر 65)، واته: ئه ی لوط،
له به شی کۆتایی شه ودا خیزان و شوینکه وتوو ه کانت له ئیمانداران له دییه که به ره

دهره وه و خۆت له دوایانه وه بپۆ، با هیچ كهس له ئیوه لانه كاته وه و ئاوپ نه داته وه، بپۆن بۆ نه و شوینه ی كه فهرمانتان پیدراوه.

سه رنج بدهن فهرمووی: ﴿وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ﴾ كهس له ئیوه ئاوپ نه داته وه، چونكه - وَاللّٰهُ اَعْلَمُ - دوور نیه له كاتی نه و ئاوپدانه وه یه دا شه یطان زه فهر به دلایان بیتنی و بیرى كه سوكارو نیشتمان و خاكی له دایكبوونیان بخاته وه كه پاش ماوه یه كى تر له ناوده چن و خوا غه زه بیان لیده گری، نیت به م سۆزو عاطیفیه بگه ریتنه وه و له دینه كه پاشگه زینه وه، له بهرته وه ی یه كى له و هۆكارانه ی كه شه یطان بپوادارانی پى سه رقال ده كات (استفزان) كرده ههروه ك قورئان ده فهرمویت: ﴿وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ﴾ (الاسراء 64).. جا پیاوانی شه یطانیش له هه موو كات و سه رده میكدا به هه مان هۆكارى شه یطان خه لكى سه رقال ده كنه بۆیه ده بیت بپواداران هۆشیارین و له سه ر پاسته شه قامی ئیمان و ئیسلامه تى به دامه زراوى و به رچاوپوونیه وه بپۆن به پیداو ئاوپ له شه یطان و پیاوانی نه دهنه وه، چونكه گورگ كاتی ئاسكى بۆ ده گریت كه ئاسكه كه ئاوپداته وه و بۆ دواوه بپوانى، هه ر به و ئاوپدانه وه یه، نه و ئاسكه تیژپه وه خیراییه كى كه م ده كات و سارد ده بیتنه وه و گورگه كه پى ده كات و له ناوى ده بات.

هه زار په حمه ت و په زای خوا له فارووقى ئیسلام عومهرى كوپى خه طاب بیت كه فهرموویه تى: (الِاسْتِقَامَةُ: اَنْ تَسْتَقِيمَ عَلَى الْاَمْرِ وَاَنْتَهَى، وَلَا تَرْوَعْ رَوْعَانَ الثَّغَالِبِ)، واته: ئیستیقامه نه وه یه كه به گورجوگۆلى به شارپنگه ی ئیسلامدا بپۆیت و وه ك پۆی ئاوپ به ملالادا نه ده یته وه..

خۆشه ویستان: هه موو ساردبوونه وه یه ك و ئاوپدانه وه یه ك به لای دنیا په رستى و پچكه و پێبازه لاره كان، ده بیتنه هۆى دابه زینى پله ی ئیمانى و سه ره نجام هاتنه خواره وه ی پله یه ك له به هه شتى به ریندا. با دوو نمونه بیتینه وه:

نموونه ی یه كه م: له غه زای (خه بیه ر) دا پێغه مبه رى خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئالاكى ئیسلامى دابه ده ست ئیمامى عه لى و پى فهرموو: بپۆ بۆ فه تحى قه لای خه بیه رو ئاوپنه ده یته وه، نه ویش چه ند هه نگاوێك پۆیشت و پاشان وه ستا به بى نه وه ی ئاوپ بداته وه هه ندێ پرسیارى له حه زره ت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كرده و نه ویش ولامى دابه وه و نه مجا ئیمامى عه لى به ره و

قه لاکه پویشت و ناوړې نه دایه وه هه تا فتح کړا!

نمونه‌ی دووهم: له جهنگي مونه دا له سالي هه شتمی کڅچیدا، پيغه مېری خوا صلی الله علیه وسلم سوپایه کی سئ هه زار که سی نارد بق شام به سرکردایه تی زهیدی کوړی حاریثه و فرمووی: نه گهر زهید تووشی شتی هات با جهغفري کوړی نه بی طالب سهړوک و نالابه دست بئ، نه گهر جهغفریش تووشی شتی هات با عېدوللای کوړی په واحة بجیته جیگای، نه گهر عېدوللای تووشی شتی هات با موسلمانان بق خویان فرماندهیه که له لېږتین. کاتیک سوپای نیسلام گه یشته (معان) بیستیان که دوژمن (200) هه زار که سن، که وینه راوړل له ناو خویانداو خهړیک بوو پایان بیته سر نه وهی که هه وال بدنه وه به پيغه مېر صلی الله علیه وسلم تا بزائن یارمیتان بق دهنیری یان فرمانی به چیه. عېدوللای کوړی په واحة که وته هاندانیان و گوتی: خزمینه به خوا نه و شتی نیستا پیتان ناخوشه نه وهیه که نیوه هه ولی بق ددهن، نه ویش شهیدیه، نیمه به باوهړی ناینه که مانه وه ده جهنگین، نیمه یه کئ له و دوو خوشی و چاکه یه مان ده سترگېر ده بئ، سرکه وتن یان شهیدیه. له سره تایی جهنگه که دا زهیدی کوړی حاریثه شهید بوو، نیجا جهغفري کوړی نه بوطالب بوو به فرماندهی له شکری نیسلام و نه ویش هه ردو قوئی له شه په که دا قرتان و نالاکه ی به بهینی هه ردو پانی گرتبوو، دواتر شمشیریان له هه ردو پانی داو شهید بوو، نیجا عېدوللای کوړی په واحة نالاکه ی هه لگرت و پارایی و دوو دلیه کی تووش بوو، به لام هه خیرا ناموژگاری نه فسی خوی کردو به چنده دپړه هونراوه یه که به خوی گوت: نهی نه فسه که م، خو نه گهر له م شه په شدا نه کوژری پوژتک هه ده بئ بمری، خو له دست مردن پژگارت نابئ، نهی نه فسه که م نه وهی چنده ساله ناواتی بق ده خوازی که شهید بوونه له پیتناوی خواداو گه یشتنه به کاروانی شهیدانی نیسلام، و نه مړق نزيك بۆتوه، ده برق مهیدان و نالای نیسلام به رزیکه وه و له دوژمن بده، یان سرکه وتنی نیسلام یان گه یشتنه وه به هاوه لان، زهیدو جهغفر.

به لی چوه وه مهیدان و شهړیکی زور مردانه و دلیرانه ی کردو سره حجام به پله ی به رزی شهیدیه گه یشت. نیجا موسلمانان له سر وده صیه و پاسپارده کی پيغه مېری خوا صلی الله علیه وسلم، خالیدی کوړی وه لیدیان کرد به سرکرده ی خویان و نه ویش

پاش چەند پۇڭىك شەپكردن توانى سوپاي ئىسلام پزگارىكاو بەكەمترىن زىان و كوشتار بيانگىرپتەو. خاليد لەبارەى ئو پۇژوۋە دەفەرموئ: لەجەنگى موئتەدا پۇڭىكيان ئو شمشىر لەدەستەدا شكا, وەشمشىر نەبوو لەدەستەدا خۆى بگىرئ تەنبا شمشىرئىكى يەمانى نەبىت.

با ئەمان لەم مەيدانە خوئناوئە جەرگىرەدا بەجئ بىلئىن و بچىنەو شەرەكەى رَسُوْلُ اللّٰه شارى مەدينەى مونەوەرە, دەبىنىن وا حەزەت صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لەئاو يارانيدا دانىشتوۋە دەستى بەدەموچاۋىوۋە گرتوۋە ھەموو صەحابەكان ووردو بىدەنگ سەرنجى دەدەن و كەسك قەسەك ناكات و كەس گوئى لەدەنگى ھەناسەيەكيش نى. پاش ماوہەك خۆشەويست دەستى لەسەر دەموچاۋى لاڭدو فەرموئ: ئىستا خواى گەرە دىمەنى جەنگى موئتەى ھىنايە بەرچاۋم, چاۋم لىيە زەيد ئالاكەى ھەلگرت و شەھىدكرا, پاشان جەغفەر ئالاكەى ھەلگرت و شەھىدكرا. ئىنجا بىدەنگ بوو, ئەنصارەكان پەنگيان تىكچوو ترسان لەھەلۋىستى عەبدوللّاي كۆپى پەواخە, چونكە پىش پۇشتىنيان پىغەمبەرى خوا ھەوالى دابوو كەدواى جەغفەر, عەبدوللّا دەبىتە سەركردە, ئى بۆ باسى عەبدوللّاي نەكرد, ئو بلىي ھەلاتبى؟ ھەموو خزمەكانى و مەدينەيەكان ترسان! پاشان حەزەت صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرموئ: وا عەبدوللّاي كۆپى پەواخە ئالاكەى ھەلگرت و شەھىدبوو. ئىنجا فەرموئ: لەبەھەشتدا ھىترانەبەرچاۋم لەسەر تەختى ئالتوونى دانىشتوون, عەبدوللّام بىنى تەختەكەى تۆزئ نزمترە لەزەيدو لەجەغفەر, صەحابەكان فەرموئان: قوربان بۆچى؟ خۆ ھەرسىكيان لەيەك شەپداۋ لەيەك مەيدانداۋ بەدەستى يەك دوزمن شەھىدبوون, ئىتر ھۆى چىە عەبدوللّا لەبەھەشتدا نەگەيشتۆتە پلەى ئەوان؟ پىغەمبەرى خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرموئ: ھەردوو فەرماندەكە (زەيدو جەغفەر) بەبى دوودلىو وەستان چوونە مەيدانى شەپو شەھىدبوون, بەلام عەبدوللّاي كۆپى پەواخە ھەندئ دوودلىو پاراپى و سەلمىنەوہى تووش بوو, بۆيە لەبەھەشتدا بەھۆى ئو دوودلىو پاراپىوہە پلەيەك ھاتە خوارەوہ نەگەيشتەو بەدوو ھاوہلە شەھىدەكەى پىش خۆى!

جا نىمانداران: ئەم پەوداۋەمان بۆ ئەو گىراپەوہ كەئەگەر دوودلىو سەلمىنەوہ ساردبوونەوہ لەشەھىددا, لەپەلەپايەى قىامەت تۆزئ كەم بكات, ئايا ئاۋردانەوہ ھاتنە

دواوه و ساردبونه ووه و مهیل جوولان بۆ لای پېچکه و پټبازه دهستکرده کان ده بې چوڼ پله وپایه ی نيمانی نينسانی موسلمان دابه زیتنی؟!

به لئی به پټزان: نه مه خالی یه که م بوو که به هویه ووه پاگیراوو دامه زراو ده بین له سر دین و پټبازی پاستی خوا، که بریتی بوو له شاره زابوون و شوینکه و تنی قورئان و سوننه. نیتستا با بچینه سر خالی دووهم و هوکاري دووهمی پاگیراوو بوونمان له سر صراط المستقیمي خوا که نه ویش بریتی به له پارانه ووه و لالانه ووه له ده رگای خوا دان و داواکردن به ملکه چی و دلسوزیه ووه که پاگیراوو دامه زراومان بکات له سر نه م دینه حقه و لامان نه داو لارمان نه کات، هه روه کو نيمامی موسليم (په حمتی خوی لیبیت) له دایکی نيماندارانه ووه عايشه ی کچی حه زره تی نه بوبه کره ووه (په زای خویان لیبیت) بومان ده گيرپته ووه که هه رمويه تی: پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عاده تی و ابوو کاتئ هه لده ستا بۆ شه و نوپژ، ده سنوپیژی ده گرتو نوپیژی داده به ستو له ناو نوپژه که یدا پیش خویندنی سووپه تی الفاتحه، نه م دوعایه ی ده خویندو ده یفه رموو: (اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ)، واته: نه ی خوی گه ووه، نه ی په روه رگاری جویریل و میکانیل و نيسرافیل، نه ی پاگری ناسمانه کان و زهوی، نه ی نه و که سه ی که به نه پنی و ناسکرا ناگادارو زانای، تو دادوه ری ده که یت له نیوان بهنده کانتدا له وه ی که کیشو و نا کوکیان له نیوانیاندا هه یه، خوی گه ووه هیدایه تم بده له ناو گيرزاوی بووبه ره کی و نا کوکی نیوان نه و خه لکه دا بۆ پنگاو پټبازی پاست و دروست به نین و نیراده ی خوت، به پاستی هه رکه سی خوت مه یلت لیبیت هیدایه تی ده ده ی و پټنمای ده که ی بۆ سر پنگای پاست..

به لئی نيمانداران: نه وه پیغه مبه ره که مانه ناوا له خوا ده پارپته ووه بۆ نه وه ی له سر پټبازی پاستی نيسلام دامه زراو بیت. هه روه ها حه زره ت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه میشه دوعای ده کردو ده یفه رموو: (يا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ) (رواهُ الترمذي)، واته: نه ی نه و که سه ی که دله کان هه لگيرپو وهرگيرپ ده که ی، دله که م له سر دینی خوت پاگیراوو دامه زراو بکه..

بیگومان هر له بهر گرنگی دامه زراویه له سه ر پښتای پاست که ټیمه ی ئیماندار له هه موو پکاتیکې نوږه کانماندا، جا فہرذ بی یان سوننت، واجبه سووړه تی الفاتحة بخوینین که ټایه تی: ﴿ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾ (الفاتحة 6) ی تډایه، که مانای ټه وهیه: خوایه هیدایه تمان بده یو پښتای پاست.

جا خوښه ویستان: ټه گهر به ووردی سهرنجی ټم ټایه ته بده یین که هه موو ئیماندار پکی ټومه تی محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، به گه وړه و بچوکه و له بهر یه تی، ده بینین سی سهرنجمان دټه ناو میښکو به رچاو:

یه که م: به کاره ټنانی وشه ی (الصراط) که ووشه ی (صراط) واته: پښتای پښدا پویشتن. جا خوا ی په روه ردگار بویه به رنامه ی ئیسلامی به (پښکا) شو به اندووه، بو ټه وهی تی بگه یین و بزانی که هه روه ک چون ئینسان ناتوانی به بیرو یا وړ یان به قسه ی پووت به (پښکا) دا بپوات، به لکو پیو یستی به هه ول ټه قه لالو تی کوښانیکی جه سته یی و کرده وهی ده کات، به هه مان شیوه ش پابه ندیوون به به رنامه و پښازی خواوه به بیرو یا وړه و قسه ی پووت ټایه ته دی و په نج و ماندو و بوون و ټارامگر تنی پیو یسته.

دوو هه م: ده فهرمو ی (مستقیم)، چونکه هه روه کو چون ټه گهر به ټه وی پښتایه کی پاست در ټی بکه ټه وه و قو ټو پیچی پیڼه که ی، ناچار ده بی ده یان کو سپ و د ټو شیو بپری، به هه مان شیوه ش ټه گهر به ټه وی پښتای ټیانت به بی قو ټو قولا ب و فیسق و گری بپری که بر ټیبه له خوا به رستی و موسلمانیه تی، ټه و ناچار ی سهدان گیر و گرفت و که ندو کو سپ بپری و له گه ل سهدان کو ټره وه ری و در ده سهری و کیښه و به رده دا پو به پروو بی، به لئ مادام به ټه وی پابه ندی به رنامه ی خوا بی و لی لانه ده ی ناچار ی سهدان جار له گه ل به ر ټه وه ندی شه خصی و هه و او نه فس و شیطان و دوژمن و ناحه زانی خواو خه لک و ناهه مواری و در ده سهریدا به شه پ ټی.

سییه م: ووشه ی (اِهْدِنَا) هیدایه تمان بده، چونکه به پواله ت نابی موسلمان بلئ (اِهْدِنَا) پښمایمان بکه، له بهر ټه وهی موسلمان به که سیک ده گو تر ی که پښمای کردنی یو هات ټیته دی، که واته: به به کاره ټنانی (اِهْدِنَا) (تَحْصِيلُ الْحَاصِل) دټه دی، به لام ټه گهر قو ټر ټه ټایه ته که ووربینه وه ده زانی که چ (تَحْصِيلُ الْحَاصِل) دروست نابن و ووشه ی

(إِهْدِنَا) پېر به پېستى ئو شوپنه يه كه تييدا به كارها تووه، له بهر نه وهى ژيانى ئينسان برىتييه له كومه ليك هه لويست، ئينسان له ماوهى ژيانيدا له هه ر پوژو ساتيكا چەند جار تووشى پووداوى جوړاو جوړ ده بى و هه ر پووداوهش هه لويستى تاييه تى پېويسته. به لام دوزينه وهى هه لويستى راست له ناو كومه له هه لويستى هه له دا شتيكى نه سته م و دژواره، له بهر نه وه پېويسته ئينسان له هه ر پوژيكا چەند جار داوا له خواى گه وه بكات كه پېنمايى بكات.

هه روه كو ئيمامى رازى (ره حمه تى خواى لبيبت) له ته فسيره كه يدا (مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ)، ده فرموى: كاتى ئينسانى ئيماندار ده لى ﴿ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾، واته وه كو بلبت: ئى خواى گه وه، له م پيگايه مندا خوشه ويستان و نزيكانى من زدن، هه ريه كه يان بانگم دهكات بۇ پيگاكه خوى، دوژمنان و ناحه زانيشم هه ر ده يانه ويى له پيگا راسته كهى تو لامده نو به ره و پيگايه كى تر بمبه ن، شيطانيش به ره و پيگاي سى يه م بانگم دهكا، شه هوه ت و هه واو ئاره زوشم ده يانه ويى به ره و لاپى و پيچكه يه كى تر بمبه ن، جا منيش كه ئينسانم، عه قل و هو شم زه عيف و لاوازه، ته مه ن و عومريشم كورته، له ناو ئو هه موو بانگه دا سهرم گيژى خواردوه و نازانم به ره و كام پيگا بپوم و به قسه ي كى بكم. جا خوايه تو به ره حمى خوت هيدا يه تم بده و پېنماييم بكو و بمخه ره سهر پيگايه ك كه له وسه ريه وه بمخاته به هه شته وه، پييازىكى ئاسان و بى گري و گول.

هه روه ها ئيمامى رازى ده فرموى: (صِرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ) ئو كاته بۇ ئينسان فرهام دى كه ئو ئينسانه پوو له غه يرى خوا وه رچه رخيئى و به هه موو دل و هو شو و برييه وه پوى له خواى تاك و ته نها بى، بگاته حاله تيك كه نه گه ر خواى گه وه فرهامى پييكات كه جگه رگوشه ي خوى به ده ستى خوى سهر برپى، به گوئى خوا بكات و سهر پيچى نهكات، هه روه كه حه زره تى ئيبراهيم واى كرد، وه نه گه ر خواى گه وه ئه مرى پييكات كه له بهر ده ستى كه سىكى تر دا بكه ويى بۇ سهر برپى، گوپرايه ل بى، هه روه كو حه زره تى ئيسماعيل، وه نه گه ر فرهامى پييكى كه خوى بخاته ناو ده رياه وه سهر پيچى نهكات وه كو حه زره تى يوونس، وه نه گه ر خواى گه وه فرهامى پييكات كه ببيته قوتايه كى گوپرايه ل بۇ ماموستايه ك كه له زانياريدا له و زاناره، با گه يشتبته پله ي هه ره به رزو له پله وپا يه دا زور

له ماموستا که ی به پشت و تر بی، گوپرایه ل بی به عود الیه وه به شوین ماموستا که یدا بگه پئ، وه کو حه زه تی موسا له گه ل خدردا. وه نه گه ره فرمانی پیکی که له سهر فرمان کردن به چاکه و نه می کردن له خراپه به رده وام و خوراکری، با باجه که یشی سهر برین و له تکردنی لاشه بی به دوو که رته وه، هر ناماده بی و سووری له سهر کاره پیروزه که ی وه کو حه زه تی به حیا و حه زه تی زه که ریا (سهلامی خوا له هه موو پیغه مبه ران) به تاییه تی له سهر وه رو سالاری پیغه مبه ران حه زه تی محمد المصطفی صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم بی..

به لئ نیمی پازی به رده وام ده بی له فرموده که ی و ده لئ: که واته تیده گه ین که مه به ست له ﴿ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾ شوینکه وتنی پیغه مبه رانی خواجه له خوراکری به رامبه ر نازارو نه شکه نجه و نارچه تیتدا، وه دامه زارای له سهر به لاو موصیه ت و تاقیکردنه وه و خوراکری و ساردنه بوونه وه که بیگومان نه مهش پله یه کی به هیزو به پیزو به رزه و هه موو که س، به لکو زقریه ی خه لکی توانای گه یشتن به و پله به رزه یان نیه. به لام شوینکه وتوان و حالیبوان له پیبازی پیغه مبه ران، ده لئ: نه ی خه لکینه مه ترسن، خه مبه ر مه بن، له به رنه وه ی هه رشتیک له دینی خوی گه وره که خوا فرمانی پیکرد بی به گرانی نامینیتته وه و هه رنه وه نده شانی بده یته به ر، خوی گه وره ئاسانی ده کات. هه روه کو له نایه ته که دا که دلئی ﴿ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾ مانای ئاسانی و نه رمی رتگا که ده رده که وی. چونکه خوی گه وره نافه رموی: بلئن خواجه به مانخه یته سهر رتگای نه وانه ی که لییان دراوه و کوژاون و ده ربه ده رکراون له پیتناوی دینه که ی تودا که پیغه مبه ران، به لکو ده فرموی: بلئن: ﴿ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ﴾، که واته: هه موو نه شکه نجه و نازارو لیدان و کوشتن و ده ربه ده رکردن و سووکیه تی پیکردنه ی که پیغه مبه ران و سهرجه م صالحان و چاکان و پاکان له پیتناوی نه م رتگه راسته ی خوی گه ورده دا تووشیان هات، هه مووی خه لاتی خواجه و ویسامی شهره فله یه خه یان دراوه و موسلمانان راسته قینه ش ده لئ خواجه وه کو نه و پیغه مبه رانه و نه و چاک و پاکانه راگیراو دامه زراوم بکه و هه رچی له و رتگایه دا تووشم ده بی و له سهر نه و دینه پا که پیم ده کرئ هه مووی به خه لات و به خشش وه رده گرم و سوپاسی توی له سهر ده که م، جا هه رکه سیک

ئاوا له خوا بپاړيټه وه و ئاوا به كړده وه له پارانه وه كه ئى حالى بيى به پاستى راگير او
 دامه زړاو ده بى له سهر ﴿صِرَاطَ الْمُسْتَقِيمِ﴾ و وه صيه ته كه ئى په روه ردگار جى به جى ده كات
 كه فهرمووى: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ
 عَنْ سَبِيلِهِ﴾.

ئيمانداران: به پاستى هر كه سى له م دونيا په دا له سهر پتى پاستى ئيسلام لانه داو پوو
 له كوټر كه پى و پېچكان نه كات، نه وه إنشاء الله له پوژى قيامه تدا له سهر (پردى صراط) پش
 قاچى جيگرو دامه زړاو ده بى و وه كو ه و روه برووسكه به سهر پرده كه دا ده په پيټه وه و
 ده گاته به هه شتى هه تاهه تايى. هه روه كو ئيمام ابن القيم (په حمه تى خواى ليبيت)
 فهرموويه تى: هه ركه سى له م دونيا په دا خواى گه و روه هيدايه تى داو به پييازى پاستى خوادا
 پويشت، نه و پييازه ئى كه پيغه مبه ران و كتيبه ئاسمانيه كان له بهر خاترى نه و پييازه پاسته
 هاتوون كه خه لكى بانگ بكن و ده ستيان بگرن و بيانخه نه سهر نه و شاپيگه پاسته،
 هه ركه سى له سهر نه و ريگا پاسته له دونيا دا بژى و له سهر نه و ريگايه و له پيناوى نه و ريگا
 بيويينه يه دا بمرئ نه و له پوژى قيامه تيشدا خواى گه و روه راگير اوئى ده كات له سهر پويشتن
 به سهر نه و پرده دا كه به سهر پشتى جهه نه مدا راكيشر او ه.

جا به نه اندازه ئى نه وه ئى نسان له دونيا دا له سهر نه م شاپيگه ئيسلامه دامه زړاو د نيا
 بوويى، به و نه اندازه ئى قاچه كانى توند و ټول و راگير او ده بن له سهر نه و پرده سامناكه ئى
 كه له سهر پشتى جهه نه م دانراوه. جا به نه اندازه ئى تيژ پويشتن و ئاو و نه دانه وه به لاي نه م
 پيياز و نه و پيياز دا له دونيا داو سارد نه بوونه وه له ديندارى و خواناسى و گه ياندى نه م دينه
 به خه لكى، به و نه اندازه ئى نسان له سهر پردى صراط دا به تيژى ده په پيټه وه. جا
 هم مو نه و ئاره زړو و هوا و هه وس په رستى و پاره په رستى و دونيا ويستيه ئى كه نه گه ر
 به شيوه يه كى شهرى به ده ست نه يه، له دينى خواو پاسته شه قامه كه ئى ئيسلام ئى نسان
 دوورده خه نه وه له دونيا دا، هر نه م شتانه ش ده بنه نه و قولاپانه ئى كه به نه ملاولاي پردى
 صراط وه ن و هه ركه سى له م دونيا په دا ده ستى بق بردن و ئاواتى بق خواستبن، له دونيا شدا
 بوى ده بنه قولاپ و قاچى ده گرن و ده ييه ته جهه نه مه وه و وه كو له دونيا دا له ريگاي پاستى
 ئيسلام لاياندا، له ویش له ريگا پاسته كه كه بق به هه شت ده چى لايده ده ن و جهه نه مى پى

دەبين. جا ئىنسان دەبى تەماشای خۆى بكاو حىساب بۇ خۆى بكا چەندە حەزەت لەبى شەرىعى و حەرام و پىيازى دژ بە پىيازى خوايە، ئەوئەندە قولابەى ئاگرىن لەسەر پردى صراط چاوەرەيت دەكات قاچت بگرئ.. خوا پەتامان بدات.

جا ئىمانداران: با ئاگامان لەخۆمان بئ، با زياتر خۆمان بەقورىانى ئەم دىنە پاكە بگەين، بەغەيرى ئەم ئىسلامە پازى نەبين، واز لەپووناكى زىرىنى رۆژئاساى ئەم دىنەى خۆمان نەهتەين و بەتەمايەن لەبەر فەتيلە و مۆمى خەلكيدا بەرچاومان پووناك بئ! با ئىستا خەمى سەر (پردى صراط)مان بخۆين و قولابەكانى سەر رىگامان لابەرين ئەويش بەسوررتىبوونمان لەسەر پىيازى ئىسلام و وازەينان لەهەر شەتەك كەخاوەر پىغەمبەرەكەى نەهيان لىكردووە، جا پىش كۆتايى هيتان بەوئەسەلە و هۆكارى دووئەمى راگىراو بوونمان دامەزراو بوونمان لەسەر شارپىگای ئىمان و ئىسلام كەدوعا و پارانەو بە لەخاوەر هەموومان بەدل رۆودەكەينە پەرەردگارو بەزويان دەلەين: يارەبى خوايە رىنمايەى هەموومان بەكى لەهەموو هەلسوكەوت و كردارو گوشتارىكى ژيانماندا، رىنمايەكى و كەبىتە هۆى هيتانەدى ژيانىكى موسلمانانەى خوش و بەلەزەت لەدونياداو هيتانەدى رەزامەندى (الله) و بەهەشتى بەرين لەپاشە رۆژدا.. جا ئەى خوايە ﴿اهدنا الصراط المستقيم﴾..

هۆكارى سەيەم: هاوئەلى كردنى كەسانى و رەبەرزو دامەزراو خواناس لەژيانيانداو شوپىنكەوتنى سوننەت و پىيازىيان لەدواى وەفاتيان. بەئى، قورئانى پىرۆز دەفەرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ (التوبة 119)، يان شەيخ عەبدولقادىر گەيلانى (پەحمەتى خاى لىبىت) دەفەرموئ: (سَبِّحُوا مَعَ الْهَمِيمِ الْعَالِيَةِ) واتە: هاوئەل و هاوئەمى هەمەت بەرزان بن و لەگەل ئەوانداو شان بەشانى ئەوان بەرپىدا بپۆن.

بەئى ئىمانداران: خويندەنەوئ رىننامەى چاكان و پاكان و جيهاد و هەل و تىكۆشانىيان بۇ ئەم دىنە راگىراوى و ئارامگرى و نەبەزىنيان بەرامبەر ناحەزان و ناكەسانى ئەم پەيامە شىرىنە، باشتەين يارمەتيدەرە بۇ ئەوئ كەتيمەش راگىراو دامەزراو بين لەسەر شارپىگای ئىمان و ئىسلام وەكو خاى گەورە دەفەرموئ: ﴿وَكَلَّا نَقْصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ﴾ (هود 120)، واتە: ئەى محمد صلى الله عليه وسلم، هەموو ئەوانەشت بۇ دەگىرپەنەو لەچىرۆك و هەوالى پىغەمبەران

بۆ ئۇ ۋەي كە دلى توى پى دابمە زىتتىن و دلتىيات بكةين..

ھەر لە قورئانى پىرۆزدا خۇاى گە ۋرە داوا لە ھەزرىتە صلى الله عليه وسلم دەكات كە چاۋ لە پىغەمبەرانى پىش خۇى بكا لە ھەموو ئەو كارە گرنگو مەزنانەى كە كردوويانە و بيانكاتە سەرمە شقو (قُدوۋە) بۆ خۇى، ھەروەك دەفەرموئىت: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَاهُمُ اقْتَدِهْ﴾ (الأنعام 90)، واتە: ئەو پىغەمبەرانە (سەلامى خۇايان لىيىت) ئەو كە سانەن كە خوا ھىدايەتتى داۋن، توش ئەى محمد صلى الله عليه وسلم، ئەى ئىماندار، شوئىن ئەوان بكةو ھەو ھەروەك پىغەمبەرانى بە سەرمە شقى خۆت..

بەلئى موسلمانانى بەرپىز: ئىمەى موسلمان لە پۆزگارنىكى ۋەكو ئەمپۇدا، لە ھەموو كاتى زىاتر پىتويستمان بە ۋە ھەيە كە زىاننامەى پىغەمبەران بخۆتتىنە ۋە دەرسو ئامۆزگارپىيان لىۋەرگىزىن، بە تايىبەت زىاننامەو سىرەى ھەزرىتە رَسُوْلُ اللهِ صلى الله عليه وسلم ھەروەكو قورئان دەفەرموئىت: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ (الأحزاب 21)، واتە: سوئىند بە خوا بە پاستى لە پىغەمبەرى خۇادا چاكتىن نمونەى تەواۋو پىكۆپىك ھەيە تا چاۋى لىيىكەن و شوئىنى بكةون، بە تايىبەت بۆ ئەو كە سانەى پەزنامەندى خۇايان مەبەستە، سەرفرازى قىيامەت ئاۋاتيانە، ھەمىشە و بەردەوام يادى خوا بە زۆرى ئەنجام دەدەن و زمانيان بە يادى ئەو پاراۋە.

بەلئى ئىمە لەكاروانى ئىمان و ئىسلامەتتەدا، ئەگەر سەيرى ئەوانە بكةين كە لە پىشتمانە ۋەن، ئەوا ھەزرىتە ئادەم و نوح و ئىبراھىم و باقى پىغەمبەران و ئەو بپوادارانە دەبىنەن كە لەگەلىاندابوون و بپوچان خەباتيان كردوۋە بۆ خوا تىكۆشاۋن، جا چاۋلىكەرى ۋە ھەلگرتنى جى پىيان سەرفرازى و سەلامەتى لەدوايە، ھەروەك چۆن كە سىك بەكىلگەيەكى مەنپىزىكرادا بىھوئى بپوات دەبى جى پىيى ئەۋەى پىش خۇى ھەلگرت كە پىنگاكەى كە شەف كردوۋە بە سەلامەتى ھەنگاۋى ناۋە، ئەگىنا تىادەچىت.. بەلئى دوانەكەۋتن لەكاروانى صالحان و خواناسان مەسەلەيەكى گرنگە بۆ دامەزراۋى لەسەر پىگەى پاستى ئىسلام و گەيشتنە مەنزل و پى وون نەكردن، دىكتۆر (محمد إقبال) لە ھۆنراۋەيەكىدا باس لە ۋە دەكات ئەگەر بۆ ساتىك كە سىك لەكاروانىكىدا سەرقال بىت بەسپىكەۋە كە بە قاچىدا چوۋە بۆ ئەۋەى دەرىيىتى، سەر ھەلدەبپى كاروانەكە

دوورکه و توتنه وه و به جییان هیشتووه، به مهش چندها (میل) ریڼگاکه ی دوورده که ویتنه وه و
 په ننگه له برسیه تیو تینوویه تیدا بمریت یان گورگ بیخوات، هه روه که ده فهرمویت:

لَحْظَةً يَا صَاحِبِي أَنْ تَغْفَلَ أَلْفُ مِيلٍ زَادَ بُعْدَ الْمَنْزِلِ
 رَامَ نَقَشَ الشُّوكَ حِينَا رَجَلَ فَاخْتَفَى عَنْ نَاطِرِيهِ الْمَحْمَلِ
 پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمویه تی: (إِنَّمَا يَأْكُلُ الذُّبُّ مِنَ الْغَنَمِ الْقَاصِيَةَ)
 واته: گورگ له مه پری دوورده پان ده خوات.

شتیکي ناشکرایه که شه یطان له تاکه که سیکه وه که به ته نه یه نزیکه و له دوانه وه
 دوورده و له سیانه وه زیاتر دوورتره و ناتوانی به ئاسانی زه فهریان پی به ریت و له پری
 لایان بدات.

هۆکاری چواره م: که ده بیتنه هوی دامه زراویمان له سهر (صِرَاطُ الْمُسْتَقِيمِ) بریتیه
 له په روه رده ی ئیمانی، واته: ئیماننه که مان له سهر بنچینه یه کی پۆشن و پله بلند دامه زرابی و
 دووری له ئیمانی کویرانه و چاولیکه رانه، هه روه کو صهحابی به پریز (سُمَرَةُ بْنُ
 جُنْدُبٍ) (په زای خوی لیبت) ده فهرموئ: (تَعَلَّمْنَا الْإِيمَانَ قَبْلَ الْقُرْآنِ، ثُمَّ تَعَلَّمْنَا الْقُرْآنَ
 فَازْدَدْنَا بِهِ إِيمَانًا)، واته: ئیمه ی صهحابه کانی پیغه مبهری صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ یه که م جار
 فیری دهرسی ئیمان ده بووین و پیغه مبهری خوا ئیمانی له دله کانه ماندا ده چاند، پیش
 نه وه ی فیری قورئانمان بکا، نه مجا که ئیمانمان له دله دهرست بوو فیری قورئانیش بووین و
 به قورئانه که ئیمانمان زیادی کرد.. به ئی نه مه په روه رده ی پیغه مبهری خوابوو بو
 صهحابه کانی که به ره میکی زور توند و توئی ئیمانی دهرست کرد له دله کانه ماندا له مه ی دانی
 جیهاددا چاونه ترسو تیگوشه ری کردن و له هه لویسته دژوارو سامناکه کانه ماندا نمونه ی
 خورپاگری و نه به زی بوون، با نمونه یه که بیتینه وه:

له خه لافه تی ئیمامی عومهری کوپی خه طابدا (په زای خوی لیبت)، ئیمامی عومهر بو
 که یاندنی نووو پووناکی ئیسلام به هه موو کون و که له به رو شوینه تاریکه کانی ژیر
 سته م وزولمی سهر کرده خوانه ناسه کانی نه و پۆژگار له فارس و له پۆم جهیشیکی گه وره ی
 پیکه پنا و به ره و پۆمه کان به پتی کردن به مه به سستی گه یاندنی نه م ریگا پاسته و ده ست
 گرتنی خه لکی له پیاژه لارو چه و ته کان به ره و نه م شه قامه ریگه پاسته و دهرسته ی

ئىسلام، بۇ پىژگارکردنى بەندەكان لەبەندايەتى بەندە بۆ بەندايەتى خۆى تاكوتەنها. بەلن سەرکردايەتى ئەم سوپايەشى سپارد بەصەحابى گەرەو بەپىژ، عەبدوللای كۆپى حوزافە (پەزای خۆى لىبىت)، سوپا بەپىژكەوت و گەيشتە سنوورى پۆمەكان و شەپ لەنىوان هیزى ئىمان و بەرەى كوفردا دەستى پىكردو شەپىكى زۆر توندوتىژ بوو، بەدەيان صەحابى شەهیدبوو، سەدائىش لەپۆمەكان كۆزان، سەرەنجام لەئەنجامى تىكەلاوبوونى هەردو لەشكرو زۆر چوونە پىشەوەى سەرکردەى مۇسلمانان بۆ ناوجەرگەى شەپ، عەبدوللای كۆپى حوزافە كاتى بەخۆى زانى وا لەناوجەرگەى سوپای دوژمنداىو بەدەيان شەمشىر بەدەست و پەم بەدەست چوارەورىان گرتووه، خۆ نەشەكرا خۆى بكۆژى بەدەستى خۆى بۆئەوەى دەستى دوژمنى نەگاتى، چونكە لەدینى ئىسلامدا ئىنسان نەك هەر لەسەرى حەرامە بەناھەق خۆینى خەلكى برىژى، لەسەرى حەرام و قەدەغەشە كەخۆینى خۆیشى برىژىو خۆى بكۆژى، بۆیە بەناچار بەدیلی كەوتە دەستى دوژمن و نزىكەى سەد صەحابى تریش بەدیل گیران و بردیانن بۆ لای سەرۆكى پۆمەكان، ئەویش گوتى ئەمانە كامیان سەرکردەكەیانە؟ عەبدوللا فەرمووى: من سەرکردەیانم. بۆیە ئەویان جیاكردەووه و بردیانە شوپىنىكى تايبەت، پاشای پۆم وەكو هەموو ئەوانەى پىش خۆى وەتا ئىستاش و تا قیامەتیش، ئەم هەنگاوانە لەگەل دىلو خەلكى بەرامبەرى خۆیان بەكاردەهێنن بۆئەوەى بیانپەننە سەر پىبازى خۆیان و لەمەبدە و بىروباوەپى خۆیان لایانبدەن. مێژووى كۆن و نوێ ئەم هەنگاوانەى تىدا دەخوینریتەو، تەنها كەلوپەلەكانى نازاروتەشكەنجە گۆرانیان بەسەردا هاتووه! بەلن پاشا گوتى: ئەى عەبدوللا من تۆم بەكەسىكى خاوەن غیرەت و توانا دیتە بەرچاو، حەزناكەم بىكۆژم و لەناوت بەرم، دەزانم تۆ محمد خەلەتاندوویتی و بەقسەى ئەو فریوت خواردووه، ئىستاش كەوتوویتە دەست ئىمە، وەرە بەقسەم بكە و واز لەدینى محمد بێنە و وەرە سەر دینى مەسحیەت نیوہى مۆلك و سامانى خۆمت پىشكەش دەكەم. بەلن ئەمە قۇناغى یەكەمە كەسەرەت و پارەو مالى دونیایە. بەلام بزانین هەلۆیستى ئەو كەسەى لەمەدرەسەى بىروباوەپى محمدى دا پەرورەدە بووبى ولامى چى دەبێ؟! عەبدوللا فەرمووى: سویند بەخوا ئەگەر هەرچى سەرەت و سامانى تۆیە، نەك نیوہى، وەهەموو مۆلكى دونیام بەدەننى لەدینى محمد پاشگەزناپەوہ بۆ ماوہى

چاوترووکا نیکیش!! پاشا زانی ئەم پیاووە بەهیممەتە مائی دونیاو تەماع کاری تیناکات بۆیە پەنای برده بەر هەنگاوی دووهم و پیتی گوت: دەی کەواتە دەتکوژم. عەبدوڵلا فرمووی: هەرچیت پێخۆشە وابکە! پاشا فرمانی کرد عەبدوڵلایان بەدارتکدا هەلواسی و بەتیرئەندازەکانی خۆی گوت: بەشیوەیەک تیربارانی بکەن کە تیرەکان پێستی ژێر پیتی بگری و مووی سەری بەری، بەلام بەقەستی گوشت پێوێ مەنێن و هەر بیترسیزن! بەئێ ئەمەشیان بەکارهێناو چوونە لایەو و گوتیان: ئایا لەدینی محمد پەشیمان بوویتەو؟ فرمووی: وولامی من هەر ئەوێ بەکەم جارە، بۆیە چاوترووکا نیش ئامادە نیم واز لەدینی محمد بهێنم! پاشای پۆمەکان هەنگاوی سێیەمی بەکارهێناو فرمانی کرد مەنجەلێکی گەورەیان هێنا کەمس بوو، خستیانە سەر ئاگرو پریان کرد لەپۆنی زەیت هەتاوێک زەیتە کە هاتە کۆل، ئەمجا فرمانی کرد موسلمانێکی دیلکراویان هێناو خستیانە زەیتە کەوێ و گوشت و ئیسقانی لەیەکتەر جیا بۆو!! (هەرێک بەعسیەکان شۆرشگێڕو نەیارەکانی خۆیان لەتیزاب هەڵدەکێشان و گوشت و ئیسقلانیان لەیەک دەکردنەو).. سیاسەت و حوکمی کوفر لەکۆن و نوێ تەنھا ئامرازەکانی ئەشکەنجە پێدانیان فرقی کردووە!!

پاشای پۆم بەعەبدوڵلای گوت: خۆ چاوت لێبوو بە چ شیوەیەک هاوڕێکەم گوشت، ئەگەر تۆش پەشیمان نەبیتەوێ چارەنووست وەکو ئەو دەبی. عەبدوڵلا فرمووی: ئامادەم. بەئێ پاشای پۆم فرمانی کرد بەپاسەوانەکانی و دەستی سزادان کە عەبدوڵلای کۆری حوزافە هەلبگرن و ببین لەسەر مەنجەلێ پێ لەپۆنە کەدا کەصەحابەکە ی تێدا شەهیدبوو، رابگرن و با سەیری قەرچان و قولپێی پۆنە کە بکات. کاتی عەبدوڵلا سەیری مەنجەلێکە دەکرد گوتیان: واز لەدینی محمد بێنەو بێ بەمەسیحی و گیانی خۆت پزگاریکە، ئەم هەلە لەدەست مەدە! عەبدوڵلا چەند فرمێسک لەچاوی پێرۆزیدا هاتنە خوارووە، گوتیان: پاشا لەوێ دەچێ بترسێ و پەشیمان بوویتەوێ و دەگری. پاشا فرمانی کرد بیگێڕنەوێ بیهێنن بۆ لام. پاشای پۆم گوتی: ئەێ عەبدوڵلا ئەوێ لەترسی مردن ئەو تەعزێبە توندە گریای؟! وادیارە پەشیمان بوویتەوێ لەدین و بیروباوەرە کە! عەبدوڵلا فرمووی: باش بزانە ئەێ پاشا، چاوی من لەترسی مردن فرمێسکی نەپرشت،

به لام به خوا من بۆ ئوه ده گريم ته نها بهك پۆحم هه به و بهك جار ده مرم و ته واور به خوا خۆزگه ده خوازم كه به ئه ندازه ی هه ر تاله مو به كه كه به له شمه وه به پۆحیکم ببوا به و ئه وه نده جار له پێناو دینی خوادا به خراما به ئه وه نهجه له پیر له پۆنه قرچا وه وه به لكو خوا ی گه وده لێم پازی بێ!

پاشای پۆمی به بیستنی ئه م هه موو هیممه ت و خۆپا گریه, ئه م کێوه له بن نه هاتوه له غیره ت و بویری و دلیری, ئه م سووربوون و دامه زراوییه له سه ر عه قیده و بیروبا وه پ, به چۆکدا هات و دوا پێیاز به حیسابی خۆی که عه بدوللای سه حابه و قوتابی مه دره سه ی پێغه مبه ری ئیسلامی پێ ته نه زول پێ بکا, ئه وه بوو که گو تی: عه بدوللا حه یفه پیاوی وه کو تو بکوژێ به لام بۆ ئازاد بوونت مه رجیکت بۆ داده نیم که ئه وه به: بییت سه رم ماچ بکه ی! عه بدوللا فه رمووی: هه رگیز نامه وێ به ته نها پزگا ریم له دیلیه تی و بچه وه ناو مال و مندالی خۆم له کاتی کدا ئه وه موو دیله موسلمان ه ی که سه ربازی من بوون و منیان به برا گه و ره و سه رکرده ی خۆیان قبو ل کرد, ئیستا ئه وان ئه شه که نهجه و ئازار بدرین و بکوژین و ئن و مندالیان بپوه زن و هه تیو بکه وێ, به لام من که سه رکرده یانم پزگا رم ببێ, ئه وه نامه ردیه و له موسلمانان ناوه شیت ته وه! نا لێ ره دا سیاسه تی حه کیمانه و ژیرانه ی سه رکرده یه کی موسلمان ده که ویت ته کارو عه بدوللا به پاشای گو ت: به لام. ئه ی پاشای پۆم, من ئاماده م سه رت ماچ بکه م به مه رجێ هه رچی دیلی موسلمان ه به ئه ئازادی بکه ی! پاشای طاغو ت و ملهو پو خۆ به زل زان گو تی: ئاماده م هه موو دیله موسلمان ه کان ئازاد بکه م به س ئه وه نده تو ی قاره مان دا بیته وه و سه رم ماچ بکه ی! به ئێ عه بدوللا کو پی حو ذافه (په زای خوا ی لی بی ت) سه ری پاشای ماچ کرد و خۆی و هه موو دیله موسلمان ه کان پزگا ربوون و هات نه وه بۆ شا ره که ی پێغه مبه ری خوا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ, شاری مه دینه ی پیرو زو چوونه خزمه ت ئه میری ئیمان داران, حه زره تی عومه ری کو پی خه طاب (په زای خوا ی لی بی ت), عه بدوللا به دوو رو درێژی به سه رهاته که ی بۆ گێرا به وه, ئیما می عومه ر فه رمووی: (حَقُّ عَلٰی کُلِّ مُسْلِمٍ اَنْ یُقَبِّلَ رَاسَ ابْنِ حُذَافَةَ, وَ اَنَا اَبْدًا), فه رمووی: پێویسته له سه ر هه موو موسلمانێ که سه ری عه بدوللای کو پی حو ذافه ماچ بکات وه من به که م که سم که سه ری ماچ ده که م. پاشان هه ستاو سه ری عه بدوللای ماچ کرد و ئه مجا سه حابه کان به که به یه ک

ههستان و سه‌ری عه‌بدوللایان ماچ کرد!

به‌ئێ ئیماندارانی خۆشه‌ویست: ئەمە ئیسلامە‌که‌ی ئێمه‌یه‌، ئەمە هه‌لۆیستی خۆبندکارو ده‌رچووی جامیعه‌ی رَسولُ الله یه‌ که‌له‌سه‌ر ده‌رگا‌که‌ی نووسراوه‌: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ﴾، موسلمانێ تێگه‌یشته‌و وه‌کو عه‌بدوللای کۆپی حه‌زافه‌ هه‌لۆیستی توندو نه‌گۆراوه‌ به‌رامبه‌ر کافرو خواته‌ناسان، ته‌نه‌زول بۆ هیچ شتیکی مادی ئەم دونیایه‌ ناکات له‌موقابیلی دۆپاندنی دینه‌که‌یدا، به‌لام له‌به‌ر خۆشه‌ویستی موسلمانان، به‌لام بۆ به‌رژه‌وه‌ندی میللەت، بۆ پزگارکردنی گه‌ل له‌سه‌ربهرپین و سه‌رپه‌راندن ئاماده‌یه‌ سه‌ری کافریش ماچ بکات!

ئەمەیه‌ سیاسه‌تی ئیسلامی واقعی که‌ه‌زه‌رتی عومه‌ر مۆری کردو بوو به‌سونه‌ت (عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ مِنْ بَعْدِي)، عه‌بدوللا نه‌یفه‌رموو: ئەێ پاشای پۆم ئەگه‌ر سه‌ری خۆم و سه‌دان موسلمان بپه‌پێتی ئاماده‌نیم سه‌رت ماچ بکه‌م، به‌م هه‌لۆیسته ناسیاسی و نه‌زانا‌ه سه‌ری خۆی و موسلمانانیش به‌په‌راندن بدات، به‌لکو هه‌لی گونجایی قۆسته‌وه‌و خۆی و ئیماندارانی پزگارکرد. ئیمامی عومه‌ریش نه‌یفه‌رموو: ده‌بێ سه‌ری عه‌بدوللا بپه‌پێتم چونکه‌ ته‌نه‌زولی بۆ کافر کردوه‌، به‌لکو ئافه‌رینی لێکردو سه‌ری ماچ کرد!

به‌ئێ خۆشه‌ویستان: له‌ئیسلامدا سه‌رپه‌راندن نه‌، سه‌ر ماچ کردن هه‌یه‌، له‌دینی ئێمه‌دا نه‌و سه‌ره‌ بۆ به‌رینه‌و په‌راندن باشه‌ که‌سه‌ریکه‌ په‌ر له‌خیانه‌ت به‌خۆی و دین و به‌میللەتی و به‌گه‌ل و نیشتمانی و هه‌مووی بۆ به‌رژه‌وه‌ندی شه‌خصی خۆی و ده‌ستکه‌وتنی ماده‌و دینار و دۆلار به‌دوژمن ده‌فرۆشی و میللەتیش و شوێنکه‌وتوانیشی چۆن ده‌ژین و ده‌مرن ئەوه‌ گرنگ نه‌یه‌، ئەو سه‌ره‌ موسته‌حه‌قی به‌رینه‌و ده‌بێ له‌سه‌ر کورسی و ده‌سه‌لات لا به‌ری، به‌لام: ئەو سه‌ره‌ی که‌بۆ غه‌یری (الله) نه‌وی ناکرێ و ته‌نه‌زول بۆ هیچ ماده‌یه‌کی دونیایی ناکات و گه‌وره‌ترین سه‌رمایه‌ به‌لایه‌وه‌ عه‌قیده‌و بیروباوه‌په‌که‌یه‌تی، ئەو سه‌ره‌ی که‌عیزه‌تی هه‌یه‌، جا کریکاریکی سه‌ربلنده‌و به‌عه‌ره‌قی ناوچه‌وان و ده‌ستی قلیشاو نانی خۆی و خه‌زانی په‌یدا ده‌کات و ده‌ستی به‌خشینی هه‌یه‌ و ده‌ستی سوآلی نه‌یه‌، ده‌ستی دزینی مالی خه‌لکی نه‌یه‌، ده‌بێ ئەو ده‌سته‌و ئەو سه‌ره‌ به‌رزه‌ ماچ بکری و ئافه‌رین بکری.

ئەو فەرمانبەرەى لە فەرمانگە كەيدا هەرچەند مووچەى كەم بێ و مەسرەفى زۆربى بەلام سەرى بۆ بەرتیل و پارەى خیانەت نەوى نەكات و بەيك چا و سەبرى مىللەت بكات و خیانەت بە دائىرە و ئەوەى لە ژێر دەستیدا بە نەكات دەبێ ئەو سەرە ماچ بكړئ و لێپرسراوى وەزارەتەكەى سەرى ماچ بكات، نەك لەسەر ئەوەى دزو بەرتیل خـۆر نـیە نەقل و فەصل بكړئ!

لە ئیسلامدا ئەو سیاسەتمەدارەى كە كاروبارى مىللەتى موسلمانى بە دەستە، ئەو ئەندە لێزان و ووریا بە لەمەیدانى دیپلۆماسیەت و سیاسەتدا كە عەقیدە و بیروباوەرى خۆى و مىللەتەكەى دەپارێزێ، لە هەمانكاتیشدا لە شوێن و كاتى گونجاودا سەرى دوژمنى كافەر ماچ دەكات تا سەرى گەنجانى مىللەتەكەى لەسەر پەپاندن پرگاربكات، بەپاستى ئەو سەرە لێزانە و پڕ حىكمەتە سەرى ئیماندارە و دەبێ هەموو مىللەت سەرى ئەو مەسئولو لێپرسراوى ماچ بكات.. بەلام چى دەكەى لە دوو دەستە و تاقى ناخەزو ناكەسو دژ بە ئیسلام و موسلمانان:

دەستەى یەكەم: دەستەى كەن هەر لە یەكەم پۆزى دروست بوونیانە وە بۆ دژایەتى ئیسلام دروست بوون و شەوو پۆزىان خستۆتە سەر یەك بۆ ئەوەى ئیسلام لە بەرچاوى خەلك بخن و هەرچى دەستە چەورەكەى خۆیان بە ئیسلام و موسلمانانى بسپن! ئەمانە ئامانچ و هەدەفیان ئەو یە ئومەتى پێغەمبەر صلى الله عليه وسلم پوو لەكە عەبەى پیرۆز نەكاو پوو لە هەموو مال و بەیتىكى تر بكات.

دەستەى دووهم: خەلكانىكەن كە بە تاوى ئیسلام وە خەبات دەكەن و بە حیسابى خۆیان دینی خوا نوێ دەكەنەو، بەلام لە ئەلقابى سیاسەتى ئیسلامى شارەزا نین و هەر ئەو ئەندە دەزانن بكۆژن و بپن و بپوایان بە هیچ لە یەك حالێبوون و نزیكبوونەو یەك نیە. ئەمانە وەكو مندالى خوێندنى سەرەتایی وان كە هیشتا پیتەكان بە باشى ناناسن، بەلام بلیت من مامۆستای زانكۆم دەرسى زانستى سیاسى دەلێمەو! ئایا هەر كەسێ بەم مندالە بپوا بكاو بلیت پاست دەكەى، سەرلێشێواو نیە؟! ئایا خوێندن و زانست و زانكۆ بەم ئیدیعیەى مندالە تازە زمان پزراوە ناشیرین دەبێ؟ دەى ئیسلامیش كە سێك دەتوانی ئیدیعیەى هەلگرتن و پیادە كردنى بكات كە لە هەموو گۆشە و لایەكى ئەم ئیسلامە، چ ئابوورى، چ كۆمەلایەتى، چ

سیاسی، شاره زابین و به موو لئی لانه دا.

له کوتاییدا ده لئیم: با ئاگامان له خۆمان بێ، ئاگامان له دین و بیروباوه پری ژنو مندالمان بێ، ئاوا وهکو صهحابه کان دهست به م ئیسلامه وه بگرین، ئاوا لئی تیڤگهین و لئی شاره زابین، دل گهرمتر بین بۆ هاتن بۆ مزگوت، سیه و متمانه مان به پێگا که مان زیاتر بێ، ئیمه له کاروانیکدان که (124) ههزار پێغه مبه ری پێدا پۆیشتوو، ئه گهر خۆشمان هیچ نه بین به لانه دان له و پێیازه راسته قینه و ئه و کاروانه دورودریزه انشاء الله له گه ل نه واندان هه شرمان ده کرئ و ده چینه به هه شتی به رین.

ده بی هه موومان ئه و حه قیقه ته بزانی که ئه وه ی به که لکی دونیا و قیامه تمان دی ته نهاوته نها ئیسلامه که ی خۆمانه که له پیش له دایک بوو نمانه وه له گه لمانه، که دایک و باوکمان به م دینی ئیسلامه به حه لالی به یه ک گه یشتوو و ئیمه ئه صلیکمان هه یه و ده زانی نه وه ی کێن، له بوی له دایک بوو نیشمانه وه به بانگی ئیسلام گویمان کراوه ته وه، به شه رعی ئیسلامیش ده زانی کامه حه لاله و کامه حه رامه، چی چاکه یه و چی خراپه یه، له کاتی مردنیشماندا ئه وه ی له سه ر پێبازی ئه م ئیسلامه پاگیراو دامه زراو بوو بێ له ژياندا به ر ئه و مژده یه ده که وێ که قورئان به ئیماندارانی ده دات و ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ، نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ، نُزُلًا مِنْ غُفُورٍ رَحِيمٍ﴾ (فصلت 30 - 32)، واته: ئه وانه ی به راستی گوئیان: پهروه دگاران الله یه، پاشان بهردهوام پابهندی ئه و پێیازه راسته بوون، ئه وه له سه ره مه رگدا دهسته دهسته فریشته داده به زین بۆ لایان، پێیان ده لێن: هیچ ترسو بیمیکتان نه بیته له دها توو، هیچ غه م و په ژاره یه کتان نه بیته بۆ پا بردوو، مژده تان لی بیته به و به هه شته ی که کاتی خۆی به لێنتان پێده درا..

به لێ ئیمانداران، ده بی ئاگامان له خۆمان بێ، بهردهوام شه یطان و شه یطان سیفه تان له جنۆکه و له نینسان ده یانه وێ ئه م پێگه راسته ی ئیسلامان له بهرچاو ناشیرین بکه ن، ههروهکو شه یطان خۆی ئه وه ده لێ و قورئان بۆمان باس ده کات و ده فهرمویت، شه یطان گوته: ﴿قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ، ثُمَّ لَأَتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ

أَيُّدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٦-١٧﴾
 (الأعراف 16 - 17), واته: شعیطان گوتی: خوای گه وره به هوی شه و هی که تو منت گومراو
 سه رگه ردان کرد, نه وه سویند بیت منیش له ریگه راسته که تدا بویان داده نیشمو لایان
 ده ده م له ریگای نیسلام, پاشان سویند به خوا له به رده میانه وه, له پشتیانه وه, له لای
 راستیانه وه, له لای چه پیانه وه بویان دیمو دنیا یان لا خوشه ویست ده که م و گومانیان
 ده رباره ی قیامه ت لا دروست ده که م و ده ست ناکه ویت زوریه یان سوپاسگوزارین.

جا به ریزان: له م قسه و ئی عترافه ی شعیطان وه تیده گه بن هر که سی بیه وی تانه وته شهر
 له نیسلام بداو ریگای راستی نیسلام به دواکه وتن و کونه په رستی نیشانی موسلمانان بداو
 بیرى دنیا په رستی له دلی خه لکیدا بروینى و بروابوون به قیامه ت و کارکردن بوی له هوش و
 بیرى خه لکیدا لابه رى و کزیکات نه وه بیگومان بن شعیطان وه له به رگی ئینساندایه, جا با
 دوست و دوژمنی دنیا و قیامه تی خومان بناسین.

خوای گه وره به په حمی خو ی ئیمانمان زیاد بکا..

دامه زراوو پاگیراومان بکا له سه ر ریبازی پاکی نیسلام..

نه وانه مان چاکین چاکترمان بکا.. نه وانه مان خرابین هیدایه تمان بدات..

اللَّهُمَّ آمِينَ

سەرچاومكان

- 1 - قورئانی پیرۆز.
- 2 - تەفسیری ئاسان، بورهان محمدآمین.
- 3 - پوخته یەك دەربارەى ئیسلام، م. علی باپیر، چاپی یەكەم، بەغداد، 1984.
- 4 - لەخزمەت قورئاندا، ئەندازیار عثمان محمد رشید.
- 5 - خواناسی، ئاین، ئیمان، علی باپیر، چاپی یەكەم، نووسینگەى تەفسیر، هەولێر، 2000.
- 6 - بەهاری دڵان، ئەندازیار عثمان محمد رشید، چاپی یەكەم، 2003.
- 7 - تفسیر این کثیر، این کثیر، دار الکتب العلمیة، ط 1، 1998.
- 8 - نَضْرَةُ النُّعِيم، إعداد مجموعة مِنَ الْمُتَخَصِّصِينَ بإشراف صالح بن عبدالله - إمام وخطيب الحَرَم المَكِّي، و: عبدالرحمن بن محمد مَلُوح - مدير دار الوسيلة للنشر والتوزيع، دار الوسيلة، جدة، السعودية، ط 3، 2004.
- 9 - صَحِيح وصايا الرسول، سعد يوسف أبو عزيز، المكتبة التوفيقية.
- 10 - مِنهاج الهداية الإسلامية، محمد المختار السَّلامی، دار الغرب الإسلامي، ط 2، 1995.
- 11 - الْمُتَجَرُّ الرَّابِعُ فِي ثَوَابِ الْعَمَلِ الصَّالِحِ، للحافظ الدُّمياطی، دار الحديث، القاهرة، ط 1، 2004.

الدین و الحیاة

تالیف: فاتح ملا رسول شاورستینی

لهم کتیبهدا

سی و جهوت ووتاری نامادهکراو

دهخوینیتهوه له بوارهکانی عه قیده و

بیر و باودرو کوّمه لایهتی و

نابوووری و رامیاری له ژیر روّشنایی

فهرموودهکانی قورنانی پیروّزو سونهتی

پیغه مبهردا (صلی الله علیه وسلم).

حاکم له عوبادهی کوری صامیتهوه
دهگپریتتهوه دهفهرموی: پیغه مبهردا (صلی الله
علیه وسلم) فهرموی: (ایکم یبایعنی علی
ثلاث؟) کئی په یمانم دههاتی له سه
به جیهینانی وهسیه تنامهکانی
نایهت؟ نه مجا پیغه مبهردا - صلی الله علیه
وسلم - فهرموی: (قل تعالوا اتل ما حرم ربکم
علیکم) ههتا کوتایی نایهتهکانی
خویندهوه نه مجا فهرموی: ههرا کهسی
پابه ند بئی پییانهوه پاداشتی لای
خودایه، که سیک هه مووی جیه جی
نه کردن و نیی کهم کردنهوه، خودا له
دونیا - پیی رشت و سزای دا، نهوه توّله
عیقابه، نه گهر بو قیامت بوی هه نگرته
نهوه کاری نهوه لای په روهردگاره، بیهوی
سزای دهاو بیهوی نیی خوش دهبی...
نیینومه سعود دهفهرموی: که سیک دهیهوی
سهیری راسپارده (وهسیهت) هکانی
پیغه مبهردا - صلی الله علیه وسلم - بکا، نهوه
وهسیه تنامه تی تا له دونیا دهرچوو
له سهریان بوو، بانهم نایه تانهی
هتورن (قل تعالوا اتل ما حرم ربکم) تا
دهگاته (تقون) بخوینیتهوه..

ژماره ی سپاردنی (۷۵۴) ی سالی ۲۰۰۵ ی وهزارهتی روّشیری دراوهتی

چاپه مهنی سیما - سلیمانی - شهقامی مهولهوی

له بلاوگراوهکانی کتیبخانهی روّشیر